

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிய
ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம்

வியய பங்குனி புஷ்யம்
14ந்தேதி புதன்கிழமை
28th March 2007

ஸ்ரீரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்வாமிநே நம:

ஸ்ரீமதே ராமனுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம்

தாஸஸ்ய விக்ஞாபனம். அடியேனால் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிய ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம் வகுப்புகள் ஸ்ரீபாதுகா ப்ரபாவ பாராயண ஸமிதி எனும் அமைப்பின் மூலம் சென்னையில் நடந்துவருகிறது. வகுப்புகளின் போது அடியேனால் எழுதப்பட்ட பதவுரையுடன் கூடிய notesகள் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த notesகள் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ வியய வருஷம் பங்குனி மாதம் 14ந்தேதி புஷ்ய நன்னாள் (28.03.2007 புதன்கிழமை) - ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் சதமான மஹோத்ஸவத்தன்று ப்ரத்யேகமாக வெளிநாடுகளில் உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபயோகப்படும் வகையில் SRIMAD AANDAVAN WEBSITEல் தமிழில் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இதை அனைவரும் (இந்தியாவில் உள்ளவர்களும்கூட) பயன்படுத்துமாறு ப்ரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன். இதை websiteல் போடுவதற்கு அடியேனுக்கு சகாயமாக computerல் மொத்த க்ரந்தத்தையும் typeசெய்துகொடுத்த அடியேனுடைய சிஷ்யை திருமதி மைதிலி சேஷாத்ரிக்கும் அடியேனுக்கும் பகவத் பாகவத ஆசார்ய அனுக்ரஹம் கிட்டுவதற்கு திவ்ய தம்பதிகளை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

சென்னை - 600 004

பங்குனி -14ந்தேதி

புதன்கிழமை

28.3.2007

தாஸன்

A. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன்

Contact Address:

1. Sri A. Lakshminarasimhan
Flat /5, "Trayambaka"
No.7 Chandrabagh Avenue II, Mylapore, Chennai 600004
Phone: 044 – 4211 1115 Mobile: 98842 51340
2. Smt. Mythili Seshadri
12 Anna Street, Taramani, Chennai – 600 113
Phone: 044- 2243 0186 Mobile: 94442 30153

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அவதாரம்:

காஞ்சீபுரத்தில், விளக்கொளி பெருமாள் (தீப ப்ரகாசர்) ஸ்ந்நிதிக்கு அருகே உள்ள தூப்பல் என்ற இடத்தில் (1268 A.D.) புரட்டாசி திருவோண நக்ஷத்ரத்தில், திருவேங்கடமுடையானின் திருமணியின் அம்சமாக, ஸ்ரீ அநந்தஸூரி - தோதாரம்பா தம்பதியருக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தார், ஸ்வாமி தேசிகன். பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் வேங்கடநாதன். (திருவேங்கடமுடையானின் திருவவதார தினமும் - புரட்டாசித் திருவோணம்).

வித்யை (கல்வி)

இவரது அம்மான் - கடாம்பி அப்புள்ளார் - ஸ்வாமிக்கு, உபநயனம் - பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஆகியவைகளைச் செய்வித்து, வேத அத்யயனம், திவ்ய ப்ரபந்தம் - வ்யாகரணம் - தர்க்கம் முதலான ஸாமாந்ய சாஸ்திரங்களையும் பயில்வித்தார். ஸ்வாமி தேசிகன், இருபது வயதுக்குள்ளேயே, ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றதோடன்றி, ஒப்புயர்வற்ற ஞானத்துடன், ப்ரவசனம் செய்யும் ஆற்றலும் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார்.

விவாஹம்:

பெற்றோர்களின் நியமனப்படி, திருமங்கை என்ற கன்னிகையை மணம் புரிந்து கொண்டார். ஸித்தாந்தத்தை ப்ரசாரம் செய்வதிலேயே மிக்க ஊக்கம் கொண்டும், இல்லற வாழ்க்கையில், அதிகமான ஈடுபாடின்றி - மற்ற க்ருஹஸ்தாசர்ம தர்ம - அநுஷ்டாநங்களை மட்டும் நடத்தி வந்தார்.

கருடன் ப்ரத்யக்ஷமாதல் - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸாக்ஷாத்காரம்:

தனது 20ம் வயதில், ஸ்வாமி தேசிகன் காஞ்சியிலிருந்து திருவயிந்திரபுரம் (திருவேந்திபுரம் என மருவி, வழக்கில் உள்ளது தற்சமயம்) எழுந்தருளி, அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமான், தெய்வநாயகனையும் (தேவநாதன்), பிராட்டியையும் மங்களாசாஸநம் செய்து - அங்குள்ள ஓஷதாத்ரி எனப் புகழ் பெற்ற, குன்றின் மேல் ஏறி, ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து, கருட மந்திரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்தார்..... கருட பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகி, இவரை அநுக்ரஹித்து, ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை உபதேசித்தார்; ஒரு ஹயக்ரீவ விக்கரமும் கொடுத்து மறைந்தார். பின்பு, ஸ்வாமி தேசிகன், ஸ்ரீஹயக்ரீவன் அருளால், ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரம் - கருட பஞ்சாசத் - தேவநாயக பஞ்சாசத் - அச்யுத சதகம் முதலான ஸ்தோத்திரங்களையும்(அச்யுத சதகம் - 101 ச்லோகங்கள் ப்ராக்ருத பாஷையிலும், மற்றவை ஸம்ஸ்கிருதத்திலும்) மும்மணிக்கோவை, நவமணிமாலை எனும் தமிழ் ப்ரபந்தங்களையும் இயற்றி, அங்கு சில காலம், ப்ரவசனம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளி இருந்தார் (சுமார் 20 வருடங்கள் - தன் 40வது வயது வரை) ஸ்வாமி, திருவஹீந்திரபுரத்தில் தங்கியிருந்ததாகக் குறிப்பீடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பின்னர் காஞ்சி திரும்பி, பேரருளாளனை (வரதர்) ஸேவிக்க விரும்பியவராக - வழியில் திருக்கோவலூர் சென்று, த்ரிவிக்ரமப் பெருமாள் பற்றின "தேஹீச ஸ்துதி" என்ற ஸ்தோத்திரம் இயற்றினார். காஞ்சியில் பேரருளாளன் விஷயமாக, வரதராஜ பஞ்சாசத் மற்றும் ந்யாஸ தசகம் போன்ற ஸ்தோத்திரங்களும் - தமிழில் அடைக்கலப்பத்து, அர்த்த பஞ்சகம் முதலான ப்ரபந்தங்களும் இயற்றினார்.

திருவெஃகா, திருப்புட்குழி போன்ற பல திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான்களைப் பற்றின ஸ்தோத்திரங்களும் இயற்றினார்.

திருவேங்கடமுடையானைச் சேவிக்க விரும்பி, திருமலை போகும் வழியில், திருக்கடிகை (சோளிங்கர்) பெருமானையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீநிவாஸனின் தயை பற்றின விஷயத்தை - தயா சதகம் என்ற 108 ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகங்களடங்கிய ஸ்தோத்திரம் இயற்றினார்.

அங்கிருந்து பெரிய யாத்திரையாக - வடநாடு சென்று, அயோத்தி, ஸாளக்ராமம், விருந்தாவனம் ஆகிய இடத்து எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துத் திரும்பினார்.

திருவல்லிக்கேணி - திருஎவ்வுள் முதலிய ஊர்களிலும், எம்பெருமான்களைச் சேவித்து, மீண்டும் காஞ்சி வந்து, ப்ரவசனம் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

ஓர் ஆவணி- ரோகினியில், ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு, ஆண் குழந்தை பிறந்தது - வரதன் எனப் பெயரிட்டு, உரிய காலத்தில், உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்தார்.

ஸ்வாமியின் வைராக்யம்:

ஸ்வாமியின் இளமைத் தோழரான வித்யாரண்யர் என்பவர், விஜயநகர மன்னர்களின் அரசவையில் (ஹரிஹரா - புக்கா (BUKKA), ஆன்மீக குருவாகப் பணி புரிந்து வந்தார்.....ஸ்வாமி தேசிகன் வளமான வாழ்வு (materially) பெறவில்லை எனத்தெரிந்ததால், ஒரு ஓலை அனுப்பி - ஸ்வாமி தேசிகனையும்

விஜயநகர அரசு ஸபையில் ஒரு வித்வானாகப் பதவி ஏற்க வேண்டினார்..... அந்த ஓலைக்குப் பதில் கூறும் முகமாய், நம் ஸ்வாமி வைராக்ய பஞ்சகம் என்ற ஐந்து ச்லோகங்களை எழுதி அனுப்பினார். அதில்,

- முன்பு, ஒரு பிடி அவலைக் கொடுத்த குசேலருக்கு, குபேரச் செல்வத்தை அளித்த எம்பெருமானைத் தவிர, ஒரு அரசனைப் புகழத் தயாரில்லை நான்;
- அத்திகிரியில் உச்சியில் இருக்கும் பெரும் செல்வமே (பேரருளாளன்) எனக்குப் போதுமானது.....என்று கூறியுள்ளார்.

காஞ்சியில் வசித்த ஆஸ்திகர்கள் சிலர், பகவதாராதனத்திற்காகத் திரவியங்களை பக்தியுடன் கொடுக்கும்போது, அரிசியுடன் நாணயங்களையும் கலந்து ஸமர்ப்பிப்பார்கள் எனவும், ஸ்வாமி அந்த நாணயங்களை எடுத்து விலக்கி விடுவது வழக்கம் எனவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளுதல்:

(விவாதத்தில் மத்யஸ்தர்)

த்வைத ஸித்தாந்தத்தில் நிபுணராக இருந்த அக்ஷேப்ய முனி என்பவருக்கும், அத்வைத மதத்தினரான வித்யாரண்யருக்கும் - பரப்பிரம்மம் யார் என்பது பற்றியும் - தங்களது மதத்தைப் பற்றியும், தர்க்கம் நடந்தது. இரு தரப்பினரும், ஸ்வாமி தேசிகன் மத்யஸ்தராக இருந்து - வாதங்களைக் கேட்டுப் பின்னர் தீர்ப்பளிக்க, இசைந்து வேண்டிக்கொண்டனர். இரு தரப்பினரின் வாதங்களையும் கேட்ட பின்பு, ஸ்வாமி தேசிகனின் தீர்ப்பு, அக்ஷேப்ய முனிக்குச் சாதகமாக இருந்தது. அவரது வாதமே ப்ரமாணங்களைத் தழுவினது எனத் தீர்ப்பளித்தார் (This has been recorded in Madhwa records).

ச்ருத ப்ரகாசிகையைக் காத்தது:

இராமானுசர் "ப்ரம்ம ஸுத்திரத்துக்கு" எழுதிய உரை (commentary) ஸ்ரீபாஷ்யம் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று.....ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யானம் செய்ததை, ஸ்ரீஸுதர்சந பட்டர் என்பவர் "ச்ருத ப்ரகாசிகை" என்ற அருமையான க்ரந்தமாய்ப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார்.

14ம் நூற்றாண்டிலே, தமிழ் நாட்டில், முஸ்லீம் மன்னர்களின் படை எடுப்புகளில், அலாவுதீன் கில்ஜியின் சேனைத்தலைவன், மாலிக்காபூர் என்பவன், பல கோவில்களை நாசமாக்கிக் கொள்ளை அடித்தான். அது ஸமயம், ஸ்வாமி தேசிகன், "ச்ருத ப்ரகாசிகை" வின் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் (manuscripts), ஸுதர்சந பட்டரின் இரு புதல்வர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, தெருவில் இறந்து கிடந்த (முஸ்லீம் படைகளால் கொல்லப்பட்டு) சடலங்களின் நடுவே - தானும் இறந்தவர் போலக் கிடந்து - அமளி அடங்கியபின், சிறுவர்களையும் அழைத்துச்சென்று - காப்பாற்றினார்.

ப்ரம்மச்சாரிக்குப் பொருள் கிடைத்தது:

தனது விவாகத்துக்குப் பணம் கேட்டு ஒரு ப்ரம்மச்சாரி, ஸ்வாமியை அணுகினான். ஸ்ரீ தேசிகன் அவனை, ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் ஸந்நிதிக்கு அழைத்துச் சென்று - நாச்சியாரிடம் "ஸ்ரீஸ்துதி" ஸ்தோத்திரம் அருளவும், பிராட்டி ஸ்வர்ண நாணயங்களை வர்ஷித்தான். எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி, ஸ்வாமி தேசிகன் நியமித்தார். ப்ரம்மச்சாரி வியப்பு மேலிட, நாணயங்களை எடுத்துச் சென்றான்.

பிற மதத் துறவியை வென்றது:

ஒரு துறவி, ஸ்வாமியிடம் வாதிட வந்து, வாதில் தோற்றுப் போகவும் - க்ரோத புத்தியுடன், ஸ்வாமி தேசிகனுக்குத் தீங்கு இழைக்க முற்பட்டு, குளத்தின் நீரைக் குடித்தார். (அவர் ஒரு மந்திரவாதியும் கூட). ஸ்வாமியின் வயிறு பருத்துக் கொண்டு வந்தது. சூழ்ச்சியை அறிந்த ஸ்வாமி, அருகே இருந்த ஒரு தூணை (Pillar) தமது நகத்தால் கீற - அந்தக் கம்பத்திலிருந்து ஜலம் வெளியேறி - ஸ்வாமியின் வயிறு வடிந்தது.

காஞ்சியில் பாம்பாட்டியை வென்றது:

பொறாமை கொண்ட சிலரால் ஏவப்பட்டு, ஒரு பாம்பாட்டி, ஒரு நாள் ஸ்வாமியை அணுகி - தன்னிடமுள்ள கொடிய ஸர்ப்பங்களை, அவரால் அடக்க முடியுமா? எனக் கேட்டு, பெட்டியிலிருந்து வெளியே விட்டான். ஸ்வாமி, பூமியில் சில கோடுகளைக் கீறவும் - ஸர்ப்பங்கள் கோட்டைத் தாண்ட முடியாமல் நின்றன. ஒரே ஒரு கொடிய ஸர்ப்பம் மட்டும், கோட்டைத்தாண்டி, ஸ்வாமியை நோக்கி வரவும் - கருட மந்திரத்தை உச்சரித்தார். உடனே கருடன் பறந்து வந்து, எல்லா ஸர்ப்பங்களையும் தூக்கிச்சென்று விட்டது. பாம்புப்பிடாரன், தோல்வி அடைந்தது மட்டுமன்றி - ஜீவனோபாயமான ஸர்ப்பங்களை இழக்க நேரிட்டது. ஸ்வாமியைப் பணிந்து வேண்டவும் - ஸ்ரீதேசிகன் "கருட தண்டகம்"

இயற்றி அதை உச்சரித்தார். கருடன் ஸர்ப்பங்களைத் திரும்பக் கொண்டு போட்டது. பாம்பாட்டி, மனம் மகிழ்ந்து, ஸர்ப்பங்களை எடுத்துச் சென்றான்.

கிணறு கட்டுதல்:

ஒரு ஸமயம், திருவஹீந்திரபுரத்தில் - ஒரு கொத்தன் (mason), எல்லாக்கலைகளிலும் வல்லவர் எனப் புகழடைந்திருந்த ஸ்வாமியின் வல்லமையைக் கேட்டு, அதைப் பரீக்ஷிக்க வந்தான். தான் எடுத்துத் தரும் கற்களைக் கொண்டு ஒரு கிணறு கட்ட வேண்டும் என்பதே அப்பரீக்ஷை. ஸ்வாமியும் அதற்கு இசைந்தார். கொத்தன் வேண்டுமென்றே கோணல் மாணலான கற்களையே எடுத்துக் கொடுத்தான். ஸ்வாமி, தன் வல்லமையால், அக்கற்களைக் கொண்டே, அழகிய கிணற்றைக் கட்டி முடித்தார். (இன்றும் இதை நாம் காணலாம்).

சிற்பியை வென்றது:

ஒரு சிற்பி, ஸ்வாமியிடம் வந்து - தான் ஒரு பீடம் அமைப்பதாகவும், அதன் மேல் பொருந்தும்படி, ஸ்வாமி தன் திருமேனியை, ஒரு விக்ரஹமாகச் செய்ய முடியுமா? எனக்கேட்டு, பரீக்ஷிக்கப் பார்த்தான். இருவரும் செய்து முடித்தனர். சிற்பி, விக்ரகத்தின் அமைப்பையும் - அழகையும் கண்டு வியந்தான். ஆனால், விக்ரகம், பீடத்தில் சரிவரப் பொருந்தவில்லை. சிற்பி, தன் உளியால், விக்ரகத்தைச் சற்றே செதுக்கவும், ஸ்வாமியின் திருமேனியிலிருந்து உதிரும் பெருகியது. பயந்த சிற்பி, தவறு - தான் செய்த பீடத்திலேதான் என்பதை உணர்ந்து, பீடத்தைச் சரி செய்து - விக்ரகத்தைப் பொருத்தி, ஸ்வாமியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுச் சென்றான்.

முடிவு: 1369 A.D.

ஸௌம்ய ஆண்டு, தன் 101வது வயதில், ஸ்வாமி தேசிகன் திருவஹீந்திரபுரம் கேடித்திரத்திலே இருந்தபோது, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியதாகக் குறிப்பீடுகள் உள்ளன.

கர்ந்தங்கள்: ஸ்வாமி 140 கர்ந்தங்கள் இயற்றி உள்ளார்.

Studying Desika's life is studying part of history. His knowledge was so amazing and astonishing that he could re-write any work - like the Nyaya Sastra of Gauthama, the Yoga Sastra of Patanjali etc. NO SASTRA WAS UNKNOWN TO HIM. His Tattva Mukta Kalapa, containing more than 500 slokas distributed among 5 sections, is a marvellous production of a mature genius - என்றும்;

"a versatile genius and an unexcelled writer of polemic works, Swami Desika has left nothing to be explained in defence of Ramanuja's philosophy and theology....".

Sri Desika stood like a giant in the field of philosophy..... after Desika, there has been no original works - but only commentaries on earlier works" என்றெல்லாம் கற்றறிந்த பெரியோர் திடமாய்க் கூறி உள்ளார்கள்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்தோத்திரங்களைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள் சில:

ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரம்	நல்ல கல்வி பெற;
அபீதி ஸ்தவம்	பயம் நீங்க;
ஸ்ரீஸ்துதி	பெரும் செல்வம் தரும்;
கருட தண்டகம்	விஷ ஜந்துக்களை விரட்டியடிக்கும்;
ஸுதர்சன அஷ்டகம்	பரீக்ஷையில் தேர்வு அடையவும் / நீதிமன்ற வழக்குகளில் வெற்றி பெறவும்;
கருட பஞ்சாசத்	விஷமுறிவு + நோய்கள் அகல

என்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

Sri Appayya Dikshithar, who wrote commentary on Desika's Yadavabyudhayam - comments like this on the Paduka Sahasram - Only an Acharya of Swamy Desika's Caliber could have DRILLED a 1000 holes on a small 9 inches piece of wood (written 1000 stanzas).

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மகா தேசிகாய நம:

How the 1008 slokas have been grouped under various heads / chapters!

Sl. No.	Title	Chap. No.	No. of Slokas	No. of Chapters	No. of Slokas
01.	முன்னுரை	01	20	01	20
02.	பாதுகையின் அமைப்பை (shape) வர்ணனை செய்பவை / பாதுகையின் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள் பற்றி				
	1. ரத்ந ஸாமாந்ய பத்ததி	15	50		
	2. பஹு ரத்ந பத்ததி	16	50		
	3. பத்மராக (RUBY)	17	30		
	4. முத்து (PEARLS)	18	50		
	5. மரகதம் (EMERALD)	19	20		
	6. இந்திர நீலம் (SAPPHIRE)	20	30		
	7. பிம்ப ப்ரதிபிம்ப பத்ததி (REFLECTIONS)	21	20		
	8. காஞ்சந பத்ததி (made of gold)	22	20		
	9. த்வந்த்வ பத்ததி (PAIR)	24	20		
	10. ஸந்நிவேஸ பத்ததி	25	20		
	11. யந்த்ரிகா பத்ததி (KNOB)	26	10		
	12. ரேகா பத்ததி (ரேகைகள்)	27	10		
				12	330
03.	பாதுகையை அணிந்து கொண்டு அரங்கள் திருவீதி உலா வருவதை வர்ணிப்பவை				
	1. ஸஞ்சார பத்ததி	11	60		
	2. பராக பத்ததி (துகள் - Dust)	13	30		
	3. நாத பத்ததி	14	100		
				03	190
04.	பாதுகை பற்றிய இராமாயண நிகழ்ச்சிகள்				
	1. ஸமர்ப்பண பத்ததி	04	20		
	2. ப்ரதி ப்ரஸ்தான பத்ததி	05	20		
	3. அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி	06	40		
	4. அபிஷேக பத்ததி	07	30		
	5. நிர்யாதநா பத்ததி	08	30		
	6. ஸுபாஷித பத்ததி	28	10		
				06	150
05.	பாதுகையின் மேன்மையை விவரித்து	03	70	01	70
06.	பலவித சித்திரங்களில் அமைக்கக்கூடிய spl	30	40	01	40
07.	நிர்வேத பத்ததி (வைராக்யம் / வெறுப்பு etc.)	31	20	01	20
08.	இதர விசேஷங்கள் பற்றி வர்ணனைகள்				
	1. ஸமாக்யா பத்ததி	02	10		
	2. வைதாளிக பத்ததி	09	10		
	3. ச்ருங்கார பத்ததி	10	10		
	4. புஷ்ப பத்ததி	12	30		
	5. சேஷ பத்ததி	23	10		
	6. ப்ரகீர்ண பத்ததி (multiple aspects)	29	80		
				06	150
09.	பல பத்ததி	32	38	01	38
10.	மொத்த அத்யாயங்கள் & ஸ்லோகங்கள்			32	1008

INDEX

பத்ததி	Name	Pages	
		From	To
	Acknowledgement		
	Introduction	i	iv
1.	ப்ரஸ்தாவ பத்ததி	001	008
2.	ஸமாக்யாபத்ததி	009	012
3.	ப்ரபாவ பத்ததி	013	035
4.	ஸமர்ப்பண பத்ததி	036	042
5.	ப்ரதிப்ரஸ்தாந பத்ததி	043	049
6.	அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி	050	063
7.	அபிஷேகபத்ததி	064	073
8.	நிர்யாதநா பத்ததி	074	083
9.	வைதாளிக பத்ததி	084	087
10.	ச்ருங்காரபத்ததி	088	091
11.	ஸஞ்சார பத்ததி	092	112
12.	புஷ்பபத்ததி	113	125
13.	பராக பத்ததி	126	134
14.	நாத பத்ததி	135	167
15.	ரத்நஸாமாந்ய பத்ததி	168	183
16.	பஹு ரத்ந பத்ததி	184	199
17.	பத்மராக பத்ததி	200	209
18.	முக்தாபத்ததி	210	225
19.	மரதகபத்ததி	226	232
20.	இந்த்ரநீல பத்ததி	233	243
21.	பிம்பப்ரதிபிம்ப பத்ததி	244	250
22.	காஞ்சநபத்ததி	251	257
23.	சேஷபத்ததி	258	261
24.	த்வந்த்வ பத்ததி	262	268
25.	ஸந்நிவேச பத்ததி	269	274
26.	யந்த்ரிகாபத்ததி	275	277
27.	ரேகா பத்ததி	278	280
28.	ஸுபாஷித பத்ததி	281	284
29.	ப்ரகீர்ணபத்ததி	285	311
30.	சித்ரபத்ததி	312	334
31.	நிர்வேதபத்ததி	335	341
32.	பலபத்ததி	342	356

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

1.ப்ரஸ்தாவ பத்ததி (அறிமுகம்) Introduction

1. ஸந்த: ஸ்ரீரங்க ப்ருத்வீச சரணத்ராண சேகரா:
ஐயந்தி புவந்த்ராண பத பங்கஜ ரேணவ:||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகைகளைச் சிரஸ்ஸிலே வைத்துக் கொள்ளும் பெரியோர்களின் திருவடித்துக்கள் எல்லா உலகங்களையும் காப்பாற்றும்.

ஸ்ரீரங்க ப்ருத்வீச = அரங்கனின்; சரணத்ராண = திருவடியைக் காப்பாற்றும் (பாதுகைகளை); சேகரா: = தலைமேல் தரிக்கும்; ஸந்த: = பெரியோர்கள் (இன்); பத பங்கஜ = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின்; ரேணவ: = துகள் (Dust); புவந்த்ராண = எல்லா உலகங்களையும் காப்பாற்றுகின்றதாக; ஐயந்தி = ஐயிக்கின்றன (விளங்குகின்றன).

2. பரதாய பரம் நமோஸ்து தஸ்மை ப்ரதமோதாஹரணாய பக்திபாஜாம்|
யதுபஜ்ஞமசேஷத: ப்ருதிவ்யாம் ப்ரதிதோ ராகவ பாதுகா ப்ரபாவ:||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகைகளுடைய பெருமை, எல்லா உலகத்திலும் பிரஸித்தமானதற்குக் காரணம் பரதனே அன்றோ? அந்த பரதனை நான் வணங்குகின்றேன்.

யதுபஜ்ஞம் = எந்த பரதன் முதற்கொண்டு; ராகவ பாதுகா = ராகவனின் பாதுகைகளுடைய; ப்ரபாவ: = பெருமை; அசேஷத: = மீதியின்றி; ப்ருதிவ்யாம் = உலகங்கள் பூரா; ப்ரதித: = ப்ரஸித்தமானதோ; தஸ்மை = அந்த; பக்திபாஜாம் = பக்திமாண்களுள்; ப்ரதமோதாஹரணாய = முதன்மையான; பரதாய பரம் நமோஸ்து = பரதனின் பொருட்டு, நமஸ்காரம்.

3. வர்ணஸ்தோமைர் வகுளஸுமநோ வாஸநாமுத்வஹந்தீம்
ஆம்நாயாநாம் ப்ரக்ருதிமபராம் ஸம்ஹிதாம் த்ருஷ்டவந்தம்|
பாதே நித்யப்ரணிஹிததியம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
த்வந்நாமாநம் முநிமிஹ பஜே த்வாமஹம் ஸ்தோதுகாம:||

பாதுகே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆசையுடைய நான், அரங்கனின் திருவடிகளிலே எப்போதும் இருப்பவரும், திருவாய்மொழி ஸாரத்தைக் கண்டவரும் ஆன, "சடாரி"யை (நம்மாழ்வார்) முதலில் ஸேவிக்கின்றேன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை; ஸ்தோதுகாம: = ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் ஆசையுள்ள; அஹம் = நான்; இஹ = இந்த (ஸ்தோத்திர ஆரம்பத்திலேயே); ரங்கபர்த்து: = அரங்கனின்; பாதே = திருவடிகளில்; நித்ய = எப்போதும் (always); ப்ரணிஹிததியம் = வைக்கப்பட்ட, புத்தியை (உடையவரும்); வர்ணஸ்தோமை: = எழுத்துக்களின் கூட்டங்களால்; வகுள ஸுமந: = மகிழும்பூவின்; வாஸநாம் உத்வஹந்தீம் = வாஸனையைத் தூக்குகின்ற; ஆம்நாயாநாம் = வேதங்களின்; அபராம் ப்ரக்ருதிம் = வேறு மாதிரியான; ஸம்ஹிதாம் = க்ரந்தத்தை; த்ருஷ்ட வந்தம் = பார்த்தவராயும்; த்வந்நாமாநம் = உன்னுடைய பெயரைக் கொண்ட; முநிம் பஜே = ரிஷியை ஸேவிக்கின்றேன்.

4. திவ்யஸ்தாநாத் த்வமிவ ஜகதீம் பாதுகே காஹமாநா
பாதந்யாஸம் ப்ரதமநகா பாரதீ யத்ர சக்ரே|
யோககேஷம் ஸகலஜகதாம் த்வயதீநம் ஸ ஜாநந்
வாசம் திவ்யாம் திசுது வஸுதாச்ரோத்ரஜந்மா முநிர்மே||

பாதுகே! ஸத்ய லோகத்திலிருந்து (ஸ்ரீரங்கநாதனை) நீ பூமிக்குக் கொண்டு வந்தாய். அதுபோல, ஸரஸ்வதீதேவி வால்மீகிக்கு அருள் செய்யவும், ஆதிகாவ்யமாகிற இராமாயணம் இயற்றினார். அந்த வால்மீகி மகரிஷி, எனக்கு (ஸ்தோத்திரம் இயற்ற) திவ்யமான வார்த்தைகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; திவ்ய ஸ்தாநாத் = ஸத்ய லோகத்திலிருந்து; ஜகதீம் = பூமியை; காஹமாநா = அடைந்தவளான (ஸ்ரீரங்கநாதனுடன்); த்வமிவ = உன்னைப் போல; அநகா பாரதீ = குற்றமற்ற ஸரஸ்வதி; யத்ர = எந்த (வால்மீகியிடம்); ப்ரதமம் = முதலில்; பாதந்யாஸம் = பாதத்தை வைப்பதை; சக்ரே = செய்தாளே; ஸகல ஜகதாம் = அனைத்து லோகங்களின்; யோககேஷம் = நன்மைகளும்; த்வயி அதீநம் = உன் அதீநம் (என); ஜாநந் = அறிந்தவரும்; வஸுதாச்ரோத்ர = பூமியின் காதாகிற (புற்றினின்று); ஜந்மா = தோன்றிய; ஸ: முநி: = அந்த ரிஷி (வால்மீகி); மே = என் பொருட்டு; திவ்யாம் வாசம் = திவ்யமான சொற்களை; திசுது = கொடுக்கட்டும்.

5. நீசேஸி ஹந்த மம மூர்த்தநி நிர்விசேஷம்
துங்கேஸி யந்நிவிசுதே நிகமோத்தமாங்கே|
ப்ராசேதஸப்ரப்ருதிபி: ப்ரதமோபகீதம்
ஸ்தோஷ்யாமி ரங்கபதிபாதுகையோர்யுகம் தத்||

பாதுகை, தாழ்ந்தவளான என்னுடைய தலையிலும், மிகவும் உயர்ந்த வேதங்களின் தலையிலும், பேதம் (தாரதம்மியம்) இன்றி இருக்கிறது. வால்மீகி போன்றவர்களால் முதலிலேயே ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டுள்ள அரங்கனின் பாதுகைகளை, நானும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன்.

யத் = எந்த (பாதுகையானது); நீசே = மிகவும் தாழ்ந்தவளான; மம மூர்த்தநி அபி = என்னுடைய தலையிலேயும்; துங்கே = மிகவும் உயர்ந்தவைகளான; நிகம உத்தமாங்கேபி = வேதங்களின் சிரஸ்ஸிலேயும் (உபநிஷத்); நிர்விசேஷம் = பேதமே இல்லாமல்; நிவிசுதே = இருக்கிறதே!; ஹந்த = ஆச்சரியம் !!; தத் = அந்த; ப்ராசேதஸ ப்ரப்ருதிபி: = வால்மீகி போன்றவர்களால்; ப்ரதம = முதலிலேயே; உபகீதம் = ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற; ரங்கபதி பாதுகையோ: = அரங்கனின் பாதுகைகளின்; யுகம் = (pair) இரட்டையை; ஸ்தோஷ்யாமி = (நான்) ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன்.

6. தத்தே முகுந்தமணிபாதுகையோர் நிவேசாத்
வல்மீகஸம்பவகிரா ஸமதாம் மமோக்தி:|
கங்காப்ரவாஹபதிதஸ்ய கியாநிவ ஸ்யாத்
ரத்யோதகஸ்ய யமுநாஸலிலாத் விசேஷ:|

கங்கையின் வெள்ளத்தை அடையும், மழை பெய்து வீதியில் ஓடும் ஜலமும் புனிதமடைகிறது; (நான் மிகவும் தாழ்ந்தவன்) என் வார்த்தைகள் பகவானின் பாதுகைகளைப் பற்றியவை. வால்மீகியின் வாக்காகிற ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தோடு ஸமமானவை ஆகும்.

கங்காப்ரவாஹு = கங்கையின் வெள்ளத்திலே; பதிதஸ்ய = விழுந்த; ரத்யோதகஸ்ய = வீதியில் ஓடும் (மழை) ஜலமும்; யமுநா ஸலிலாத் = யமுனையின் நீரிலிருந்து; விசேஷ: = பேதத்தை; கியாநிவ ஸ்யாத் = எப்படி அடையும்? (அதுபோல); மம உக்தி: = என் வார்த்தைகள்; முகுந்த மணிபாதுகயோ: = பகவானின் பாதுகைகளின் மேல்; நிவேசாத் = வைக்கப்பட்டவை; வல்மீக ஸம்பவகிரா = வால்மீகியின் வாக்கான (ஸ்ரீமத் ராமாயணத்துக்கு); ஸமதாம் தத்தே = ஸமமானவை.

7. விஜ்ஞாபயாமி கிமபி ப்ரதிபந்தபீதி:
 ப்ராகேவ ரங்கபதிவிப்ரமபாதுகே த்வாம்|
 வ்யங்க்தும் கூடிமாஸ் ஸதஸதீ விகதாப்யஸூயா:
 ஸந்த: ஸ்ப்ருசந்து ஸதயை: ஹ்ருதயை: ஸ்துதிம் தே||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பிக்கும் முன்பே, என் பயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொறாமை அற்றவர்களும், நல்லவர்களும், உன்னைப் பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்க வேண்டும்.

ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே = அரங்கனின் விளையாட்டுக்கான பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை (பற்றிப்பாடும் முன்பே); ப்ரதிபந்த பீதி: = (நான்) அடைந்துள்ள பயம் பற்றின; கிமபி = ஒரு விஷயத்தை; ப்ராகேவ விஜ்ஞாபயாமி = முதலிலே விஜ்ஞாபிக்கிறேன்; ஸதஸதீ = நல்லவை, கெட்டவைகளை; வ்யங்க்தும் = பிரித்து அறிய; கூடிமா: = தகுந்தவர்களான; விகத அப்யஸூயா: = பொறாமை அற்றவர்களான; ஸந்த: = பெரியோர்கள்; ஸதயை: ஹ்ருதயை: = தயையுடன் கூடிய மனத்தவராய்; தே ஸ்துதிம் = உன்னைப் பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தை; ஸ்ப்ருசந்து = தொடவேண்டும் (அணுகுதல்) approach.

8. அசுரத்ததாநமபி நந்வதுநா ஸ்வகீயே
 ஸ்தோத்ரே நியோஜயஸி மாம் மணிபாதுகே த்வம்|
 தேவ: ப்ரமாணமிஹ ரங்கபதிஸ் ததாத்வே
 தஸ்யைவ தேவி! பதபங்கஜயோர் யதா த்வம்||

தேவி! மணிபாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணவேண்டும் என்னும் முயற்சி (சுரத்தை) சிறிதும் இல்லாத எனக்கு, நீ கட்டளையிடுகிறாய் - ஸ்தோத்திரம் இயற்ற. உன்னை அணிந்து கொண்டிருக்கும் அந்த அரங்கன் தான், எனக்கு, உன்னைப்பற்றின விசேஷங்களைத் தெரிவித்து அருள வேண்டும்.

மணி பாதுகே = மணிபாதுகையே!; த்வம் = நீ; அசுரத்ததாநமபி = சிரத்தையே இல்லாதிருந்த (ஸ்தோத்திரம் செய்ய); மாம் = என்னை; ஸ்வகீயே ஸ்தோத்ரே = உன்னைப்பற்றின ஸ்தோத்திரம் புணைய; நியோஜயஸி = ஏவுகின்றாய்; தேவி = தேவி!; தஸ்யைவ = அந்த அரங்கனுடைய; பதபங்கஜயோ: = தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகட்கு; யதா = எப்படி; த்வம் = நீ (இருக்கிறாயோ); ததா த்வே = அந்த விவரங்களை அப்படியே; தேவ: ரங்கபதி: = பிரபுவான அரங்கன்; இஹ = இங்கே (இந்த உலகிலே); ப்ரமாணம் = தெரிவிக்க வேண்டும்.

9. யதாதாரம் விச்வம் கதிரபி ச யஸ்தஸ்ய பரமா
தமப்யேகா தத்ஸே திஸ்வி ச கதிம் தஸ்ய ருசிராம்|
கதம் ஸா கம்ஸாரேர் த்ருஹிணஹரதுர்போதமஹிமா
கவீநாம் கூஊத்ராணாம் த்வமஸி மணிபாது! ஸ்துதிபதம்||

மணிபாதுகையே! அனைத்து உலகங்களையும் பகவான் தாங்கி நிற்கின்றார்; அவரை நீ தாங்குகிறாய். பிரம்மா, சிவன் ஆகியோராலும் அறிந்து கூறமுடியாத உன் பெருமைகளை அற்ப கவியான நான் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவது எப்படி முடியும்?

கம்ஸாரே: = கம்ஸனின் சத்ருவான பெருமாளின்; மணிபாது! = மணி பாதுகையே!; விச்வம் = உலகம்; யத் ஆதாரம்: = எந்த ஒரு பெருமானை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ; தஸ்ய பரமா = அந்த லோகத்துக்கு, உயர்ந்த; கதிரபி ச = கதியாகவும் உள்ளாரோ; தமபி த்வம் ஏகா = அந்தப் பெருமானையும், நீ ஒருவளாகவே; தத்ஸே = தூக்குகின்றாய் (தாங்கி நிற்கிறாய்); தஸ்ய ருசிராம் கதிம் ச = அவருக்கு அழகான நடையையும் கொடுப்பவள் நீ; ஸா, த்ருஹிண ஹர = அப்படிப்பட்ட, பிரம்மா/சிவன் (ஆகியோராலும்); துர்போத மஹிமா = அறிந்து கொள்ளமுடியாத பெருமையை உடைய; கதம் = (நீ) எப்படித்தான்; கூஊத்ராணாம் கவீநாம் = அல்பர்களான கவிகளின்; ஸ்துதி பதம் = ஸ்துதிக்கு விஷயமாய்; அஸி = ஆகிறாய்?

10. ச்ருதப்ரக்ஞாஸம்பந்மஹிதமஹிமாந: கதி கதி
ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸந்த: ச்ருதிகுஹரகண்ட்ஹரகிர:|
அஹம் த்வல்பஸ்தத்வத் யதிஹ பஹு ஜல்பாமி ததபி
த்வதாயத்தம் ரங்கக்ஷிதிரமணபாதாவநி! விது:||

அரங்கனின் பாதுகையே! சாஸ்திர ஞானமும், புத்தியும் உடைய பெரியோர்கள், இனிய சொற்கள் கொண்டு, உன்னைப்பற்றி ஸ்தோத்திரம் இயற்றுவர். ஒன்றுமே தெரியாத நானும் ஸ்தோத்திரம் இயற்ற முனைந்தேன். என் பிதற்றலையும் நீ ரஸிப்பாய்.

ரங்கக்ஷிதிரமண பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; ச்ருத ப்ரக்ஞாஸம்பத் = சாத்திரம் - அறிவு இவைகளின் ஸமிருத்தியினால்; மஹித மஹிமாந: = கொண்டாடப்படும் பெருமையை உடையவர்கள்; ச்ருதிகுஹர = காதுகளின் துவாரத்தின்; கண்ட்ஹர கிர: = தினவுக்கு (தீனி போன்ற) வார்த்தைகளால்; கதி கதி ஸந்த: = எத்தனையோ பெரியோர்கள்; த்வாம் ஸ்துவந்தி = உன்னைத் துதிக்கின்றனர்; அல்ப: அஹம்து = ஒன்றுமே தெரியாத நானோவெனில்; தத்வத் = அவர்களைப்போன்றே; இஹ = இந்த (விஷயத்தில்); பஹு ஜல்பாமி = மிகவும் பிதற்றுகிறேன்; இதி யத் = என்றாலும்; ததபி = அதையும்; த்வதாயத்தம் = உன் அதீனமாக; விது: = அறிகின்றனர்.

11. யதேஷு ஸ்தெளமி த்வாம் த்ரியுகசரணத்ராயிணி! ததோ
மஹிம்ந: கா ஹாநிஸ்தவ மம து ஸம்பந்நிரவதி:|
சுநா லீடா காமம் பவது ஸுரஸிந்துர் பகவதீ
ததேஷா கிம்பூதா ஸ து ஸபதி ஸந்தாபரஹித:||

பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! (ஒன்றுமே தெரியாத) நான், உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வதால், உனது பெருமைக்கு என்ன குறை? (ஏற்படும்)...கங்கை நீரை ஒரு நாய் நக்கிக் குடிப்பதால், கங்கைக்கு ஏது குறைவு? ஆனால் நாயின் தாகம் தணிகின்றது.

த்ரியுக சரண த்ராயிணி! = **ஆறு குணங்களை [(ஞானம், பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ்) (knowledge, lordship, strength, valour, energy, splendour)] உடைய பெருமாளின்

திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகே!; த்வாம் = உன்னை; ஏஷ: ஸ்தௌமி யத் = இந்த நான் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன் என்பதானது; தத: = அதனால்; தவ மஹிம்ந: கா ஹாநி: ? = உனது பெருமைக்கு என்ன குறை?; மம து = எனக்கோவெனில்; ஸம்பத் நிரவதி: = ஸம்பத் எல்லையே இல்லாமல் உண்டாகும்; பகவதீ ஸுரஸிந்து: = பூஜிக்கத்தகுந்த கங்கை; சூநா = நாயினால்; காமம் லீடா பவது = (அதன்) தாகம் தீர நக்கப்பட்டுமே!; தத் ஏஷா கிம் பூதா = அதனால், கங்கைக்கு ஏது இழிவு?; ஸ து = நாய்க்கோ; ஸபதி = உடனே; ஸந்தாபரஹித: = தாபம் அற்றுப் போகின்றது.

12. மிதப்ரேக்ஷாலாபக்ஷண பரிணமத் பஞ்சஷபதா
மதுக்திஸ் த்வயேஷா மஹிதகவிஸம்ரம்பவிஷயே
ந கஸ்யேயம் ஹாஸ்யா ஹரிசரணதாத்ரி! கூதிதலே
முஹூர்வாத்யாதூதே முகபவநவிஷ்பூர்ஜிதமிவ||

ஹரியின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! அற்ப அறிவே உடைய எனக்குச் சில ஸமயங்களில், உன் பெருமை பற்றி 5 (அ) 6 வார்த்தைகள் தோன்றுகின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு, பெரும் கவிகளால் மட்டுமே ஸ்தோத்திரம் பண்ண முடியும். உன் பெருமை பற்றி, நான் காவ்யம் இயற்ற முனைந்துள்ளது - ஒரு பெரும் மரத்தை, ஒருவன் வாயால் ஊதித்தள்ள முயற்சிப்பது போன்ற ஹாஸ்யமான செயல்.

ஹரிசரணதாத்ரி! = ஹரியின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே!; மித = அற்பமான; ப்ரேக்ஷா = அறிவினால்; லாபக்ஷண = ஒரு ஸமயம் (க்ஷணநேரம்); பரிணமத் = உண்டான (தோன்றிய); பஞ்சஷபதா = ஐந்து/ஆறு பதங்கள் மட்டுமே; மஹித கவி = மகிமையுடைய பெரும் கவிகளின்; ஸம்ரம்ப விஷயே = பிரயத்தனத்திற்குத் தகுதியான; த்வயி = உன் விஷயமாக; ஏஷா மத் உக்தி: = இந்த, என் வார்த்தைகளானது, ...; இயம் கூதிதலே = இந்த பூமண்டலத்தில்; முஹூ: வாத்யா தூதே = அடிக்கடி, பெருங் காற்றினாலும் தாக்கப்பட்ட; முகபவந = வாய்க் காற்றால்; விஷ்பூர்ஜிதமிவ = (விருத்தி செய்தால்) ஊதமுயற்சிப்பது; கஸ்ய = எவருக்குத்தான்; ந ஹாஸ்யா = பரிகாஸமாயிருக்காது?

13. நிஸ்ஸந்தேஹ நிஜாபகர்ஷ விஷயோத்கர்ஷோ஽பி ஹர்ஷோதய
ப்ரத்யூட்க்ரம பக்திவைபவ பவத் வையாத்ய வாசாலித:
ரங்காதீச பதத்ர வர்ணந க்ருதாரம்பைர் நிகும்பைர்கிராம்
நர்மாஸ்வாதிஷு வேங்கடேசுவர கவிர் நாளீரமாலீததி||

ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட வேண்டிய பாதுகைகளின் மேன்மை - எனது அருகதையின்மை (தாழ்மை) - இவை ஸந்தேகமின்றித் தெரிந்த விஷயமே...எனினும், பாதுகையின் மீது உண்டான பக்தியினால் ஏற்பட்ட ஸந்தோஷம் காரணமாய், வெங்கடேசன் எனும் கவியான நான், பாதுகைகளின் உயர்த்தியை விவரிக்க முற்பட்டேன்.

விஷய உத்கர்ஷ: = பாதுகையின் மேன்மை; நிஜ அப்கர்ஷ அபி = தன்னுடைய தாழ்மையும்; நிஸ் ஸந்தேஹ = ஸந்தேகம் இன்றித் (தெரிந்தவை); ரங்காதீச பதத்ர வர்ணந = அரங்கனின் பாதுகையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதில்; பக்தி வைபவ பவத் = பக்தி மேலீட்டால் உண்டான; வையாத்ய = தைரியத்தால், மேலும்; ஹர்ஷ உதய = ஸந்தோஷத்தின் மிகுதியாலும் தோன்றிய; ப்ரத்யூட க்ரம = (போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லைகள்) unlimited regulations; வாசாலித: = (நிந்திக்கக்கூடிய) வார்த்தைகள் சொல்வதில் நிபுணான; வேங்கடேசுவர கவி: = வேங்கடேசன் என்ற கவியால்; க்ருத ஆரம்பை: = செய்யப்பட்ட; கிராம் நிகும்பை: = வார்த்தைகளின் கோர்வைகள்; நர்மாஸ்வாதிஷு = விளையாடுபவர்களுள்; நாளீரம் = முதலிடம்; ஆஸீததி = அடைகின்றது.

14. ரங்கக்ஷமாபதி ரத்நபாது பவதீம் துஷ்டீஷுதோ மே ஜவாத்
ஜ்ஞும்பந்தாம் பவதீய சிஞ்ஜித ஸுதா ஸந்தோஹ ஸந்தேஹதா:|
ஸூகா கூர்ணித சந்த்ரசேகர ஜடா ஜங்கால கங்காபய:
த்ராஸாதேச விச்ருங்கல ப்ரஸரணோத்ஸித்தா: ஸ்வயம் ஸுக்தய:||

ரத்ந பாதுகையே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண வேண்டும் என்ற ஆசையை உடைய எனக்கு, உன் அருளால், வார்த்தைகள் அமிருதம் போன்று, இனிமையான சப்தத்துடன், கங்கா ப்ரவாஹமாக வளரவேண்டும்.

ரங்கக்ஷமாபதி ரத்ந பாது = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகே!; பவதீம் = உன்னை; துஷ்டீஷுத: மே = ஸ்தோத்திரம் பண்ண விரும்பும் எனக்கு; பவதீய = உன்னுடைய; ஸுதா சிஞ்ஜித = அமிருதம் போன்று (இனிமையான) சப்தத்தின்; ஸந்தோஹ ஸந்தேஹதா: = கூட்டமோ எனும்படியானதாய்; ஸூகா கூர்ணித = கொண்டாடுவதால் அசையும்; சந்த்ரசேகர ஜடா = சிவனுடைய ஜடையில்; ஜங்கால கங்கா பய: = வேகத்துடன் உள்ள கங்கை நீரே போல்; த்ராஸாதேச விச்ருங்கல = தடையின்றி வருவதால்; ப்ரஸரண உத்ஸித்தா: = (ஏற்படும்) கர்வமடையக்கூடிய; ஸுக்தய: = வார்த்தைகள்; ஸ்வயம் = தானாகவே; ஜவாத் ஜ்ஞும்பந்தாம் = வேகமாக, விருத்தி அடையவேண்டும்.

15. ஹரிமவந்நள ஸேது மத்ய பாஜாம் பரதாப்யர்ச்சித பாதுகாவதம்ஸ:|
அதபோதநதர்மத: கவீநாம் அகிலேஷ்வஸ்மி மனோரதேஷு அபாஹ்ய:||

பரதனைப் போல, உன்னை என் தலைமீது வைத்துக் கொண்ட மாத்திரத்திலே, ஹரிமயம் முதல் ஸேது வரை உள்ள கவிகளைக் காட்டிலும் மேலாக, எளிதில் உயர்வாக கவனம் செய்வேன்.

அதபோதந தர்மத: = ரிஷிகள் போல் இல்லாத நான்; பரத அப்யர்ச்சித = பரதனால் பூஜிக்கப்பட்ட; பாதுகா = பாதுகைகளை; அவதம்ஸ: = தலை (க்கு அலங்காரமாய்) மீது தரித்து; ஹரிமவந் = இமயம் முதல்; நள ஸேது = ஸேது வரையிலான; மத்ய பாஜாம் கவீநாம் = நடுவில் உள்ள கவிகளின்; அகிலேஷு மனோரதேஷு = எல்லா எண்ணங்களிலும்; அபாஹ்ய: = வெளிப்படாதவனாக; அஸ்மி = ஆகிறேன்.

16. அநிதம் ப்ரதமஸ்ய சப்தராசே.
அபதம் ரங்கதூரீண பாதுகே த்வாம்|
கதபீதிரபிஷ்டுவந் விமோஹாத்
பரிஹாஸேந விநோதயாமி நாதம்||

அரங்கனின் பாதுகே! அநாதியான வேதங்களாலும் அறிய முடியாத உன் பெருமையை ஸ்தோத்திரம் பண்ண, அறியாமையால் - பயம் இன்றி, நான் முற்பட்டுள்ளேன். எனது ஹாஸ்யமான சொற்களால் பெருமாளுக்குச் சிரிப்பை வரவழைத்து, மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பேன்.

ரங்கதூரீண பாதுகே! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; அநிதம் ப்ரதமஸ்ய = அநாதியான; ப்தராசே = வேதங்களாலும் (ளுக்கும்); அபதம் = (அறிய முடியாத) விஷயமில்லாத; த்வாம் = உன்னை; விமோஹாத் = தெரியாததனத்தால்; கதபீதி: = பயம் அற்றவனாக; அபிஷ்டுவந் = ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் (நான்); நாதம் = பெருமானை; பரிஹாஸேந = சிரிப்பால்; விநோதயாமி = ஸந்தோஷப்படுத்துவேன்.

17. வ்ருத்திபிர் பஹுவிதாபிராசரிதா வேங்கடேசுவரகவே: ஸரஸ்வதீ|
அத்ய ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! நர்த்தகீவ பவதீம் நிஷேவதாம்||

அரங்கனின் ரத்ந பாதுகே! வேங்கடேசன் எனும் கவியான, எனது வார்த்தைகள், உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் போது, அவை ஒரு சிறந்த நர்த்தகியின் நடனம் போல, பலவித நடை/சுவைகளுடன் (style / expressions) அமைய வேண்டும்.

ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே!; பவதீம் = உன்னை; பஹுவிதாபி: வ்ருத்திபி: = அனேக விதமான, சக்தி லக்ஷணை முதலியவைகளால்; ஆசரிதா = அடையப்பட்டுள்ளது; வேங்கடேசுவர கவே: = வேங்கடேசன் என்ற கவியின்; ஸரஸ்வதீ = வார்த்தைகள்; நர்த்தகீவ = நாட்டியக்காரி (யின் நடனம்) போல; நிஷேவதாம் = ஸேவிக்கவேண்டும்.

18. அபார கருணாம்புதே: தவ கலு ப்ராஸாதாதஹம்
விதாதுமபி சக்ருயாம் சூ ஸஹஸ்ரிகாம் ஸம்ஹிதாம்|
ததாபி ஹரிபாதுகே! தவ குணௌகலேஸஸ்திதே:
உதாஹ்ருதிரியம் பவேதிதி மிதாபி யுக்தா ஸ்துதி:||

ஹரியின் பாதுகே! கருணைக் கடலான உன் அனுக்ரஹத்தால், நான் லக்ஷம் சுலோகங்கள் கொண்ட ப்ரபந்தத்தையும் இயற்ற ஸமர்த்தனாவேன் என்பது ப்ரஸித்தம். அப்போதும் கூட, உன் பெருமைகளை முழுமையாகக் கூறியதாக ஆகாது. எனவே, ஆயிரம் போதும் என நியமித்தாய் போலும்.

ஹரி பாதுகே! = ஹரியின் பாதுகையே!; அபார கருணாம்புதே: = எல்லையே இல்லாத தயை உடைய; தவ ப்ராஸாதாத் அஹம் = உன் அனுக்ரஹத்தால் நான்; சூ ஸஹஸ்ரிகாம் ஸம்ஹிதாம் அபி = 100/ஆயிரம் கொண்ட பிரபந்தமும்; விதாதும் = செய்வதற்கு; சக்ருயாம் கலு = ஸமர்த்தனாவேன் என்பது பிரஸித்தம்; ததாபி = அப்போதும்; இயம் = இந்த கிரந்தம்; தவ குணௌக = உனது குணங்களின் கூட்டங்களின்; லேச ஸ்திதே: = சிறிய அளவிலே; உதாஹ்ருதி: பவேத் இதி = தெரியப்படுத்தியதாக ஆகும் என்பதால்; ஸ்துதி: மிதாபி = ஸ்தோத்திரம் மிதமாகவே; யுக்தா = இருக்கத்தக்கது.

19. அநுக்ருத நிஜநாதாம் ஸுக்திமாபாதயந்தீ
மநஸி வசஸி ச த்வம் ஸாவதாநா மம ஸ்யா:|
நிசுமயதி யதாஸௌ நித்ரயா தூரமுக்க்த:
பரிஷதி ஸஹ லக்ஷம்யா பாதுகே ரங்கநாத:||

பாதுகே! (ராத்திரியில் இந்த க்ரந்தம் பண்ணும்படி நியமித்தாய்) உனது அனுக்ரஹத்தால் வார்த்தைகள் இனிமையுடன், என் வாக்கிலே வரவேண்டும். லக்ஷமியுடன் ஸ்ரீரங்கநாதன், அதை, நித்திரையை விட்டு கேட்குமாறு இருக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யதா = எப்படியிருந்தால்; அஸௌ ரங்கநாத: = இந்த ரங்கநாதன்; பரிஷதி = ஸபையில்; ஸஹ லக்ஷம்யா = லக்ஷமியுடன் கூட; நித்ரயா தூரமுக்க்த: = தூக்கத்தை விட்டு; நிசுமயதி = கேட்பாரோ; ததா, த்வம் = அம்மாதிரி, நீ; நிஜ நாதாம் ஸுக்திம் = தன் சப்தத்தை உடைய வார்த்தைகளை; ஆபாதயந்தி = உண்டு பண்ணி; மம மனஸி வசஸி ச = எனது மனதிலும், வாக்கிலும்; ஸாவதாநா = ஜாக்கிரதையுடன்; அநுக்ருதஸ்யா: = அனுக்ரஹித்து இருக்க வேண்டும்.

20. த்வயி விஹிதா ஸ்துதிரேஷா பதரக்ஷிணி! பவதி ரங்கநாதபதே|
ததுபரி க்ருதா ஸபர்யா நமதாமிவ நாகிநாம் சிரஸி||

பாதுகே! உன் விஷயமாக பண்ணப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸ்தோத்திரம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடியிலேயும் இருக்கிறது. (இது,) திருவடிமேல் செய்யப்படும் பூஜையானது, (திருவடியை) வணங்கி நிற்கும் தேவதைகளின் தலையிலும் போல.(உன்னை நான் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினால், அது பெருமாளின் திருவடிக்கும் ஆகிறது)

பதரக்ஷிணி = பாதுகே!; த்வயி விஹிதா = உன் விஷயமாக பண்ணப்பட்ட; ஏஷா ஸ்துதி: = இந்த ஸ்தோத்திரம்; ரங்கநாதபதே = ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியிலும்; பவதி = இருக்கிறது (ஆகின்றது); ததுபரி க்ருதா = அத்திருவடி மீது செய்யப்பட்ட; ஸபர்யா = பூஜை; நமதாம் நாகிநாம் = வணங்கி நிற்கும் தேவதைகளின்; சிரஸி இவ = தலையிலே போல.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ப்ரஸ்தாவ பத்ததி: - ப்ரதமா

2. ஸமாக்யாபத்ததி திருநாமப் பத்ததி

21. வந்தே விஷ்ணுபதாஸக்தம் தம்ருஷிம் தாம் ச பாதுகாம்|
யதார்த்தா ஸுஜித்ஸம்ஜ்ஞா மச்சித்தவிஜயாத் யயோ:||

விஷ்ணுவின் திருவடிகளில் ஆசையுள்ள அந்த நம்மாழ்வாரையும், அந்தப் பாதுகையையும் வணங்குகிறேன்.

மச்சித்த = எனது மனதை; விஜயாத் = ஜயித்ததால்; ஸுஜித்ஸம்ஜ்ஞா = சடனை ஜயித்தவர் என்ற பெயர்; யதார்த்தா = எப்படி அர்த்தமானதோ, (அந்த); விஷ்ணுபத ஆஸக்தம் = விஷ்ணுவின் திருவடிகளில் ஆசையுள்ள; தம் ருஷிம் = அந்த நம்மாழ்வாரையும்; தாம் பாதுகாம்ச = அந்தப் பாதுகையையும்; வந்தே = வணங்குகிறேன்.

22. த்ரமிடோபநிஷந் நிவேசஞ்யாந்
அபி லக்ஷ்மீரமணாய ரோசயிஷ்யந்|
த்ருவமாவிசதி ஸ்ம பாதுகாத்மா
ஸுகோப: ஸ்வயமேவ மாநநீய:||

எல்லோரும் பெருமானை அடைந்து நற்கதி பெற வேண்டும் என்று, தமிழில் திருவாய்மொழி (த்ரமிட உபநிஷத்) இயற்றினார் நம்மாழ்வார்...அதைப் படிக்காதவர்களும்/படிக்கத்தெரியாதவர்களும் கூட, எம்பெருமானின் திருவடியை அடைய வேண்டும் என்று, தானே "சடாரியாக" இருக்கிறார்.

மாநநீய: = கொண்டாடத்தக்க; ஸுகோப: = நம்மாழ்வார்; த்ரமிடோபநிஷந் = "திருவாய்மொழியை" தமிழில் (இயற்றி); நிவேச ஞ்யாநபி = படிக்கத்தெரியாதவர்களும்; லக்ஷ்மீரமணாய = நாராயணனின்; ரோசயிஷ்யந் = அருளைப்பெற வேண்டும் என; ஸ்வயமேவ = தானே; பாதுகாத்மா ஆவிசதி = பாதுகையாகவும் (சடாரி) கோவிலில் உள்ளார்; த்ருவம் = நிச்சயம்.

23. நியதம் மணிபாதுகே ததாந:
ஸ முநிஸ்தே ஸுகோப இத்யபிக்யாம்|
த்வதுபாசீரித பாதஜாதவம்ச-
ப்ரதிபத்தயை பரமாததாந ரூபம்||

மணிபாதுகே! "ஸுகோபன்" என்று, உன்னுடைய பெயரைத் தரித்த, அந்த நம்மாழ்வார், .. உன் திருவடிகளிலிருந்து உண்டான வம்சத்திலே (சூத்ர வம்சம்) தம் பக்தியைக் காண்பிக்க, அக்குலத்திலே அவதரித்தார்.. நிச்சயம்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ஸுகோப இதி = ஸுகோபன் என்ற; தே அபிக்யாம் = உனது பெயரை; ததாந: ஸ: முநி: = தரித்த, அந்த நம்மாழ்வார்; த்வத் அபாசீரித = (உன்னால் அடையப்பட்ட) உன்னுடைய; பாத ஜாத வம்ச = திருவடியிலிருந்து உண்டான வம்சத்திற்கு; ப்ரதிபத்தயை பரம் = (தன்) பக்தியைக் காண்பிக்கும் முகமாய்; ரூபம் ஆததாந = அவதாரத்தைச் செய்தார்; நியதம் = நிச்சயம்.

24. முநிநா மணிபாதுகே த்வயா ச
ப்ரதிதாப்யாம் சுகோபஸம்ஜ்ஞயைவ|
த்வியம் ஸகலோபஜீவ்யமாஸீத்
ப்ரதமேந ச்ருதிரந்யதஸ்ததர்த்த:||

மணிபாதுகே! நீ பெருமானை வீதியில் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வருவதன் மூலம், ஒரு நீசனும் அவரைச் சேவிக்க முடிகிறது. நம்மாழ்வார், வேதத்தைத் தமிழில் செய்து, அதன் பொருளை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள உதவினார். ஆகவே, நீங்கள் இருவரும் "ஸ்ரீ சுகோபன்" என்ற பெயரைப் பெற்றீர்கள்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; சுகோப ஸம்ஞயைவ = சுகோபன் என்ற பெயரால்; ப்ரதிதாப்யாம் முநிநா = பிரஸித்தமாய் உள்ள, நம்மாழ்வாராலும்; த்வயா ச = உன்னாலும்; த்வியம் = இரண்டு விஷயங்கள்; ஸகலோப ஜீவ்யம் ஆஸீத் = எல்லாருக்கும் உபயோகப்படும்படி ஆயிற்று; ப்ரதமேந, ச்ருதி: = முதலில் சொன்னவரால், வேதம்; அந்யத: ததர்த்த: = இரண்டாவது சொன்ன உன்னால், வேதத்தின் பொருளான பெருமான்.

25. ஆகர்ண்ய கர்ணாம்ருதமாத்மவந்த:
காதாஸஹஸ்ரம் சுகோபஸூரே:|
மஞ்ஜுப்ரணாதாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ததேகநாமாநமநுஸ்மரந்தி||

மணிபாதுகையே! நம்மாழ்வாரின் ஆயிரம் பாசுரங்களும் (திருவாய்மொழி) மிக இனிமையாக இருப்பது போலவே, உன் சப்தமும் இனிமையாக இருப்பதால், நம்மாழ்வாரது பெயராலேயே உன்னையும் நினைக்கின்றனர்.

மணிபாதுகே = மணிபாதுகையே!; ஆத்மவந்த: = ஆத்ம ஸ்வரூபம் அறிந்தோர்; கர்ணாம்ருதம் = காதுக்கு இனிமையாக உள்ள; சுகோப ஸூரே: = நம்மாழ்வாருடைய; காதா ஸஹஸ்ரம் = ஆயிரம் பாசுரங்களடங்கிய (திருவாய்மொழியை); ஆகர்ண்ய = கேட்டு; மஞ்ஜுப்ரணாதாம் = அழகான சப்தத்தை உடைய; த்வாம் = உன்னை; ததேக நாமாநம் = அந்த ஆழ்வாரின் பெயராலேயே; அநுஸ்மரந்தி = நினைக்கின்றனர்.

26. ய: ஸப்தபர்வ வ்யவதாநதுங்காம்
சேஷத்வகாஷ்டாமபஜந் முராரே:|
தஸ்யாபி நாமோத்வஹநாத் த்வயாஸௌ
லகூக்ருதோபூத் சுகோபஸூரி:||

பெருமானுடைய பக்தர்கள் வரிசையில் தான் எட்டாவது நிலையில் உள்ளதாக நம்மாழ்வார் ஸாதித்தார். அவர் பெயரை வைத்துக்கொண்ட நீ, அவரைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டாய்.

ய: = எந்த நம்மாழ்வார்; ஸப்தபர்வ = ஏழுபடிகளின்; வ்யவதாந துங்கம் = நடுவிலிருந்து மறைப்பதால்; முராரே: = பெருமானுடைய; சேஷத்வ காஷ்டாம் = தாஸத்தன்மையின் உயர்த்தியை; அபஜந் = அடைந்தாரோ; தஸ்யாபி = அந்த நம்மாழ்வாருடையவும்; நாமோத்வஹநாத் = பெயரை வைத்துக்கொண்டு; அஸௌ சுகோபஸூரி: = இந்த நம்மாழ்வார்; த்வயா = உன்னால்; லகூக்ருத: = தாழ்மைப்படுத்தப்பட்டவராக ** ; ஆஸீத் = ஆனார்.

** 8th place was made lesser, by obtaining the 9th place.

27. சய்யாத்மநா மதுரிபோரஸி சேஷபூதா
பாதாச்யேண ச புந: த்விகுணீக்ருதம் தத்|
பூயோஸிபி பாகவதசேஷதயா ததேவ
வ்யங்க்தும் பதாவநி! சடாரிபதம் பிபர்ஷி||

பாதுகையே! பகவானுக்குப் படுக்கையாய் இருந்து, அவருக்கு தாளியாகிறாய் (வேலைக்காரி). மேலும், எளிமையான கைங்கர்யம் செய்ய விரும்பி (திருவடியைத்தாங்கும்) பாதுகை ஆகிறாய். அதுவும் போதாமல், பாகவதர்கள் பின்னாலே இருக்க வேண்டும் என்று, நம்மாழ்வாரின் பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டாய்.

பதாவநி = பாதுகை! சய்யாத்மநா = படுக்கையாக இருப்பதால் (நீ); மதுரிபோ: = மதுவின் எதிரியான பெருமாளுக்கு; சேஷபூதா அஸி = சேஷனாக (தாஸ்யத்வம்) ஆகிறாய்; தத் பாதாச்யேண = Again, அந்தப் பெருமாளின், திருவடியை அடைந்து (பாதுகை); த்விகுணீக்ருதம் = இரட்டிப்பானது (தாஸ்யத்வம்); பூயோஸி ததேவ = மறுபடி, அந்த தாஸத்தன்மையை (விரும்பி); பாகவத சேஷதயா = பாகவதர்களுக்கு தாஸ்யமாக இருப்பதை; வ்யங்க்தும் = பிரகாசப்படுத்த; சடாரிபதம் பிபர்ஷி = "சடாரி" என்ற (நம்மாழ்வாரின்) பெயரை வகிக்கிறாய்.

28. பத்யேந தேவி! சடகோபமுநிஸ்தவானீத்
தஸ்யாபி நாமவஹநாந்மணிபாதுகே! த்வம்|
சேஷீ பபூவ யுவயோரபி சேஷசாயீ
சேஷம் த்வசேஷமபி சேஷபதே ஸ்திதம் வ:||

பாதுகா தேவி! நம்மாழ்வார் உன்னைப்பற்றி பாசுரம் இயற்றி, உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் ஆனார். நீ அவரது பெயரை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவளானாய். சேஷசாயியான பெருமாளே, உங்களிருவருக்கும் யஜமானர் (சேஷி).. எல்லா உலகங்களும், உங்கள் மூவருக்கும் தாஸ பூதர்கள்.

மணிபாதுகே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி! சடகோப முநி: = நம்மாழ்வார்; பத்யேந = உன்னைப்பற்றி பாசுரம் இயற்றி; தவ ஆஸீத் = உனக்கு தாஸன் ஆனார்; த்வமபி = நீயும்; நாமாவஹநாத் = (அவர்) பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டு; தஸ்ய (ஆஸீ:) = அவருக்கு தாஸ்யம் ஆனாய்; சேஷசாயீ = சேஷசாயியான பெருமாளே; யுவயோரபி = உங்கள் இருவருக்கும்; சேஷீ பபூவ = யஜமானன் (சேஷி); சேஷம் அசேஷம் து = மிகுதியான, அனைத்தும்; வ:சேஷபதே ஸ்திதம் = உங்கள் மூவருக்கும் தாஸ்ய ஸ்தானத்தில் உள்ளன.

29. விந்த்யஸ்தம்பாத விஹதகதேர்விஷ்வகாசாந்தஸிந்தோ:
கும்பீஸுநோரஸுரகபலக்ராஸிந: ஸ்வைரபாஷா|
நித்யம் ஜாதா சடரிபுதநோர்நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே
ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிபரிஷுதாம் பாதுகே! பூர்வகண்யா||

பாதுகே! நித்யமான விந்திய மலையை அடக்கியதால், தடையற்ற ஸஞ்சாரத்தைக் கொண்டவர் அகஸ்தியர்; நான்கு பக்க ஸமுத்திர ஜலத்தை ஆசமனம் பண்ணினவர்; (வாதாபி) என்ற அஸுரனை ஆகாரமாய் புஜித்தவர் அவர். அவருக்கு மிகவும் இஷ்டமான பாஷை தமிழ்... நம்மாழ்வாராக அவதரித்து, உன் வாக்கிலிருந்து வெளிப்பட்ட திருவாய்மொழி, வேதத்துக்கும் மேலே கௌரவம் ஏற்பட்டது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; நித்யம் ஜாதா விந்த்ய ஸ்தம்பாத் = நித்யமான விந்திய மலையை அடக்கியதால்; அவிஹத கதே: = தடையற்ற ஸஞ்சாரத்தை அடைந்தவரும்; விஷ்வக் ஆசாந்த ஸிந்தோ: நான்கு பக்கத்திலும் உள்ள ஸமுத்திர ஜலத்தை ஆசமனம் செய்தவரும்; அஸுர கபல = வாதாபி என்ற அஸுரனை ஆகாரமாய்; க்ராஸிந: = புஜித்தவருமான; கும்பீஸுனோ: = அகஸ்தியருக்கு; ஸ்வைர பாஷா = இஷ்டமான தமிழ் மொழி; சூரிபுதநோ: = நம்மாழ்வாராக அவதரித்த; தேமுகாத் = உன்னுடைய வாக்கிலிருந்து; நிஷ்பதந்தீ = வெளிப்படவும்; ப்ராசீநாநாம் = அநாதியான; ச்ருதி பரிஷதாம் = வேதங்களின் கூட்டங்களுக்கும்; பூர்வகண்யா = முன்னதாக எண்ணத்தக்கதாக; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

30. சடகோப இதி ஸமாக்யா தவ ரங்கதுரீணபாதுகே! யுக்தா|
ஸுதே ஸஹஸ்ரமேவம் ஸுக்தீ: ஸ்வயமேவ யந்மயா பவதீ||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உனக்கு சடகோபன் என்ற பெயர் பொருத்தமே. நீ, என்னைக் கொண்டு, இப்படியாக ஆயிரம் ஸ்லோகங்களை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

ரங்கதுரீண பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; தவ = உனக்கு; சடகோப இதி ஸமாக்யா = சடகோபன் என்ற பெயர்; யுக்தா = தகுந்ததே. யத் = ஏனென்றால்; பவதீ = நீ; ஸ்வயமேவ = தானாகவே; மயா = என்னைக்கொண்டு; ஏவம் ஸஹஸ்ரம் ஸுக்தீ: = இந்த 1000 ஸ்லோகங்கள்; ஸுதே = உண்டு பண்ணுகிறாய் அன்றோ!.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ஸமாக்யா பத்ததி: - த்விதீயா.

3. ப்ரபாவ பத்ததி (பாதுகையின் பெருமை)

31. வந்தே தத் ரங்கநாதஸ்ய மாந்யம் பாதுகயோர்யுகம்|
உந்நதாநாமவந்தி: நதாநாம் யத்ர சோந்நதி:||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள், அதை வணங்கியவர்கட்கு உயர்வையும், வணங்காதவர்கட்குத் தாழ்வையும் உண்டாக்கும். அந்த இரண்டு பாதுகைகளையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

யத்ர = யாதொரு (பாதுகா விஷயத்தில்); உந்நதாநாம் = வணங்காதவர்கட்கு; அவந்தி: = தாழ்மையும்; நதாநாம் = வணங்கியவர்கட்கு; உந்நதி: = உயர்த்தியும் (உண்டாகிறதோ); தத் = அந்த; மாந்யம் = கொண்டாடத்தக்க; ரங்கநாதஸ்ய = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; பாதுகயோ: யுகம் = பாதுகைகள் இரண்டை; வந்தே = நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

32. நிச்சேஷமம்பரதலம் யதி பத்ரிகா ஸ்யாத்
ஸப்தாரணவீ யதி ஸமேத்ய மஷீ பவித்ரீ|
வக்தா ஸஹஸ்ரவதந: புருஷ: ஸ்வயம் சேத்
லிக்யேத ரங்கபதிபாதுகயோ: ப்ரபாவ:||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகளுடைய பெருமை (அளவிடமுடியாதது). ஸமஸ்தமான ஆகாயம் காகிதமாயும், ஏழு ஸமுத்திரங்களின் நீர் மசியாகவும் (ink), ஆயிரம் முகங்களை உடைய பெருமாள் சொல்பவராகவும் ஆனால், எழுதப்படும்.

ரங்கபதி பாதுகயோ: = அரங்கனின் பாதுகைகளுடைய; ப்ரபாவ: = பெருமை; நிச்சேஷம் அம்பரதலம் = ஸமஸ்தமான ஆகாயம்; பத்ரிகா ஸ்யாத்யதி = காகிதமாய் ஆகுமானால்; ஸப்தாரணவீ ஸமேத்ய மஷீ = ஏழு ஸமுத்திரமும் சேர்ந்து மசியாக; பவித்ரீயதி = ஆகுமேயானால்; ஸஹஸ்ரவதந: புருஷ: = ஆயிரம் முகங்களையுடைய பெருமாள்; வக்தா சேத் = சொல்பவராகவும் இருந்தால்; ஸ்வயம் லிக்யேத = எழுதமுடியும்.

33. வேதோபப்ருஹ்மணகுதூஹலிநா நிபத்தம்
விச்வம்பராச்ருதிபவேந மஹர்ஷிணா யத்|
வ்யாஸேந யச்ச மதுஸூதநபாதரகேஷு!
த்வே சக்ஷுஷீ த்வதநுபாவமவேக்ஷிதும் ந:||

மதுஸூதந பாதுகே! வேதத்தின் உண்மையான பொருளைச் தெரியப்படுத்துவதில் ஆசை கொண்ட வால்மீகி ரிஷி இயற்றிய ராமாயணமும், வியாஸர் இயற்றிய மகாபாரதமும், எங்களுக்கு உனது பெருமையைப் பார்க்க உதவும் இரண்டு கண்களாகும்.

மதுஸூதந பாதரகேஷு! = பெருமாளின் பாதரகையே!; வேத உபப்ருஹ்மண = வேதத்தின் பொருளை (தெரியப்படுத்துவதில்); குதூஹலிநா = ஆசை கொண்ட; விச்வம்பராச்ருதிபவேந = பூமியின் காது (என்று கூறப்படும்) புற்றிலிருந்து உண்டான; மஹர்ஷிணா = வால்மீகி முனிவரால்; யத் நிபத்தம் = எந்த (ராமாயணம்) செய்யப்பட்டதோ; வ்யாஸேந ச யத் (நிபத்தம்) = வ்யாஸரால் (செய்யப்பட்ட) பாரதமும்; ந: = எங்களுக்கு; த்வதநுபாவம் அபேக்ஷிதும் = உனது பெருமையைப் பார்க்க (உதவும்); த்வே சக்ஷுஷீ = இரண்டு கண்கள்.

34. ப்ரத்யக்ஷயந்தி பரிசுத்ததியோ யதாவத் ராமாயணே ரகுபுரந்தர பாதரகேஷு|
சக்ஷத் ப்ரபஞ்சிதமிதம் பரயைவ வ்ருத்த்யா ஸம்க்ஷேப விஸ்தரதசாஸு தவாநுபாவம்||

ராகவனின் பாதுகையே! தெளிந்த மனம் கொண்ட பெரியோர் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், உன் ப்ரபாவம், சில இடங்களில் சுருக்கமாகும், பல இடங்களில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லப்பட்டிருப்பதை உள்ளபடி அறிகின்றனர்.

ரகுபுரந்தர பாதரகே! = ராகவனின் பாதுகையே!; பரிசுத்த திய: = தெளிந்த மனம் உடைய பெரியோர்; ராமாயணே = இராமாயணத்தில்; தவ அநுபாவம் = உன் பெருமை; ஸம்கேஷப, விஸ்தரதசாஸு = சுருக்கமாகவும் / விஸ்தாரமாகவும் சொல்லும் ஸமயங்களிலே; ச்சுவத் = அடிக்கடி; இதம் பரயைவ வ்ருத்தயா = பாதுகையிலேயே அபிப்ராயம் உள்ள; ப்ரபஞ்சிதம் = விஸ்தரித்துக் கூறியிருப்பதை; யதாவத் ப்ரத்யகூயந்தி = உள்ளபடி பார்க்கின்றனர்.

35. அல்பசுருதைரபி ஜநைரநுமீயஸே த்வம்
ரங்கேசபாது நியதம் நிகமோபகீதா|
ஸாரம் ததர்த்தம் உபப்ருஹ்மயிதும் ப்ரணீதம்
ராமாயணம் தவ மஹிம்நி யத: ப்ரமாணம்||

அரங்கனின் பாதுகே! சிறிதே வேதாத்யயனம் பண்ணியிருக்கிற ஜனங்களாலும், நீ (உண்ணைப்பற்றி) வேதங்களால் சொல்லப்பட்டவள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது...மிக உயர்ந்ததான அந்த வேதத்தின் பொருளை, நன்கு தெரிவிக்க வேண்டி எழுதப்பட்டது ஸ்ரீமத் ராமாயணம். உன் ப்ரபாவம் அதில் (ராமாயணத்தில்) தெரியப்படுத்தி இருக்கிறது.

ரங்கேச பாது! = அரங்கனின் பாதுகையே!; அல்பசுருதைரபி ஜநை: = வேதம் சிறிதே அத்யயனம் செய்துள்ள ஜனங்களாலும்; த்வம் நிகம உபகீதா = நீ, வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை; அநுமீயஸே = ஊகிக்கின்றனர்; (யத் = எந்த ஒரு); ஸாரம் ததர்த்தம் = மிகவும் உயர்ந்ததான, அந்த வேதத்தின் பொருளை; உப ப்ருஹ்மயிதும் = நன்கு தெரிவிக்கவே; ப்ரணீதம் ராமாயணம் = செய்யப்பட்டுள்ள, ஸ்ரீமத் ராமாயணம்; தவ மஹிம்நி = உன் ப்ரபாவங்களை; ப்ரமாணம் = தெரிவித்துள்ளது.

36. திஷ்டந்து ச்ருதய: ததோபி மஹிதம் ஜாகர்த்தி தத் பாதுகே
தத்தாத்ருக் ப்ரதநாய தாவக குண க்ராமாய ராமாயணம்|
யஸ்யாஸீத் அரவிந்த ஸம்பவ வதூ மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ
ஸ்பர்த்தா துர்த்தர பாதபத்த பணிதி: வல்மீக ஜந்மா கவி:|

பாதுகே! உன் பெருமை ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் எல்லையில்லாமல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வால்மீகி கவிக்கு, பிரம்மாவின் பத்தினியான ஸரஸ்வதியின் கால் சிலம்புகளின் (நடக்கும்போது ஏற்பட்ட) சப்தமே, வார்த்தைகளாக ஆயின அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ச்ருதய: திஷ்டந்து = வேதங்கள் இருக்கட்டும்; ததோபி மஹிதம் ராமாயணம் = அந்த வேதங்களைக் காட்டிலும் கொண்டாடப்பட்ட இராமாயணம்; தத்தாத்ருக் ப்ரதநாய = அப்படிப்பட்ட பிரஸித்தி உடைய; தாவக குண க்ராமாய = உனது குணங்களின் கூட்டங்கள் பொருட்டு; ஜாகர்த்தி = விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது; யஸ்ய அரவிந்த ஸம்பவ வதூ = யாதொரு தாமரைப் பூவில் உண்டான பிரம்மாவின் பத்தினியின்; மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ = கால் சிலம்புகளின் ஓசை; ஸ்பர்த்தா துர்த்தர = கலகத்தால் தூக்கமுடியாத; பாத பத்த = (சீலோகத்தின்) நான்கில் ஒரு பாகத்தில் செய்யப்பட்ட; பணிதி: = வார்த்தை; வல்மீக ஜந்மா கவி: = புற்றினின்று தோன்றிய வால்மீகி முனி கவனம் (create) பண்ணுகிறவராக; ஆஸீத் = ஆனாரோ.

37. பக்தி ப்ரஹ்வ புர்ப்ரபஞ்ஜந ஜடாவை ஸநீட ஸ்புரத்
குடாரக்வத வாஸநா பரிமள ஸ்த்யானே ஸ்தும: பாதுகே|
ரங்கேஷாணிப்ருதங்க்ரி பத்ம யுகளீ பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம்
நிச்சிந்வந்தி விபச்சித: சமதநா: நித்யம் யதுத்தம் ஸநம்||

திரிபுராஸூரனைக் கொன்ற சிவன், பாதுகைகளை, பக்தியுடன் வணங்க, அவரது ஜடையிலே உள்ள கொண்ணைப் பூவின் வாஸனையால் மணக்கின்றன பாதுகைகள்....இந்திரியங்களை அடக்கி வைப்பதை (ஜயிப்பது) தனமாகக் கருதும் வித்வான்கள், எப்போதும், பாதுகையைத் தலையிலே வைத்துக் கொள்வதையே, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளை ஆசீர்யித்ததன் பலனாக எண்ணுவர். அப்படிப்பட்ட பாதுகையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

புரப்பஞ்ஜந = திரிபுராஸூரனைக் கொன்ற சிவன்; பாதுகே = பாதுகையை; பக்தி ப்ரஹ்வ = பக்தியுடன் வணங்கும்போது; ஜடாவட ஸநீட ஸ்புரத் = (அவன்) ஜடையின் வரிசையிலே பிரகாசிக்கும்; சூடாரக்வத வாஸநா பரிமள = தலைக்கு அலங்காரமான கொண்ணைப் பூவின் வாஸனையால்; ஸ்த்யானே = பருத்திருக்கிறது (மணம் தூக்குகிறது); சம: தநா: விபச்சித = இந்திரியங்களை அடக்குதலையே தனமாக எண்ணும் வித்வான்கள்; நித்யம் = எப்போதும்; யதுத்தம் ஸநம் = பாதுகைகளை சிரஸிலே தரிப்பதையே; ரங்ககேஷாணி ப்ருத் = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; அங்க்ரி பத்ம யுகளீ = இரு திருவடித் தாமரைகளில் செய்யும்; பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம் = பூர்ணமான ப்ரபத்தியின் பயன் என்று; நிச்சிந்வந்தி = நிச்சயிக்கின்றனர்; ஸ்தும: = (அந்தப் பாதுகையை) ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

38. மாதர் மாதவ பாதுகே தவ குணாந் க: ஸ்தோதும்ஸ்தோகதீ:
கோடரேஷு யதர்பண ப்ரணயிநாம் ஸேவாக்ஷணே ஸ்வர்க்கிணாம்|
அந்யோந்யம் கூபிபதாம்ஹம் ப்ரதமிகா ஸம்மர்த்த கோலாஹலம்
விஷ்வக்ஸேந விஹார வேத்ர லதிகா கம்ப: சிரால்லும்பதி||

மாதவனின் பாதுகே! தாயே! உன் கல்யாண குணங்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்குத் தக்க மதி படைத்தவன் யார்தான் உளன்? (உன் பெருமையோ அப்படிப்பட்டது)....(உன்னை) ஸேவிக்கும் காலங்களில், "நான் முன்னே / நான் முன்னே" என்று தேவர்கள், (அவர்களது) கிரீடங்களிலே பாதுகையை வைப்பதில் யாசிக்கும்போது, நெருக்கியடித்துக் கொண்டு முன்னேற முயற்சிக்கும் சமயம் ஏற்படும் சப்தத்தைச் சமாளிக்க, விஷ்வக்ஸேனர், விளையாட்டாக, பிரம்பை ஆட்ட வேண்டியிருக்கிறதே!

மாதவ பாதுகே! மாத:! = மாதவனின் பாதுகே! தாயே!; தவ குணாந் ஸ்தோதும் = உன் கல்யாண குணங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்ய; அஸ்தோகதீ: க:? = தக்க அறிவாளி யார்தான் உளர்?; ஸேவாக்ஷணே = ஸேவிக்கும் காலத்தில்; அஹம் ப்ரதமிகா = நான் முன்னே / நான் முன்னே என்று; ஸ்வர்க்கிணாம் = தேவர்கள்; கோடரேஷு யதர்பண = தங்கள் கிரீடங்களில் பாதுகையை சாதித்துக்கொள்ள; ப்ரணயிநாம் = யாசிப்பவர்களாய்; அந்யோந்யம் கூபிபதாம் = ஒருவருக்கொருவர் தள்ளி, முண்டி; ஸம்மர்த்த கோலாஹலம் = நெருக்கும் பெரிய கோஷம்; விஷ்வக்ஸேந = விஷ்வக்ஸேநரால்; விஹார வேத்ரலதிகா = விளையாட்டாக, கைப்பிரம்பை ஆட்டி; கம்ப: சிரால்லும்பதி = (அடக்க) ரொம்ப நேரம் பிடிக்கிறதே!!

39. யோஷித்பூத த்ருஷந்த்யபோட சூடஸ்தேமாநி வைமாநிக
ஸ்ரோதஸ்விந்யுபலம்பநாநி பஸீதோதஞ்சத் பரீகூபிந்தி ச|
தூத்யாதிஷ்விபி தூர்வசாநி பதயோ: க்ருத்யாநி மத்வேவ யத்
தத்தே தத் ப்ரணயம் தேவ சரணத்ராணம் வ்ருணே ரங்கிண:||

பெருமாளின் திருவடிகளின் மகிமை சொல்லமுடியாத அளவுக்கு அதிகம் - ஒரு கல்லைப் பெண்ணாக்கின - சகடாஸூரனுடைய பலத்தைப் போக்கடித்தன - கங்கையைத் தாங்கி உலகுக்கு அளித்தது - சாம்பலில் இருந்து பரீகூபித்தைத் தோற்றுவித்தது - தூது சென்றது அப்படிப்பட்ட திருவடிகளின் ஸ்னேகத்தைப் பெற்றுள்ள, அரங்கனின் பாதுகைகளைச் சரணடைகின்றேன்.

பதயோ: க்ருத்யாநி = (பெருமாளின்) திருவடிகளின் காரியங்களை; தூர்வசாநி = சொல்ல முடியாத அளவு; த்ருஷந்தி = கல்லை; யோஷித்பூத: = பெண்ணாக மாற்றியது (கொளதம

பத்தினி); சகட ஸ்தேமாநி = சகடாஸுரனின் பலத்தை; அபோட = நொறுக்கிற்று (பாலகிருஷ்ணன்); வைமாநிக ஸ்ரோதஸ்விநி = தேவர்களின் நதியான கங்கையைத் தாங்கி; உபலம்பநாநி = உண்டு பண்ணிற்று; பஸீத் பரீக்ஷிந்திச = சாம்பலிலிருந்து பரீக்ஷித்தை; உதஞ்சத் = உயிர்ப்பித்தது; தூத்யாதிஷ்வபி ச = தூது சென்றது (பாண்டவர்க்காக); மத்வேந = (இவைகளையெல்லாம்) எண்ணிப் பார்த்தது போல; தத் ப்ரணயம் = அந்தத் திருவடிகளின் ஸ்னேகத்தை; தத்தே தத் = தரிக்கின்ற, அந்த; ரங்கிண: சரணத்ராணமேவ = அரங்கனின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகையையே; வ்ருணே = வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

40. வந்தே தந் மதுகைடபாரி பதயோர் மித்ரம் பதத்ரத்வயம்
யத்தத் பக்தி பராந தேந சிரஸா யத்ர க்வசித் பிப்ரதி|
த்வித்ர ப்ரஹ்ம விநாடிகாவதி பதவ்யத்யாஸ சங்காபர
த்ராலோத்கம்பதசா விஸம்ஸ்துளத்ருதி: த்ரைவிஷ்டபானாம் கண:||

மிகுந்த பக்தியுடன் ஒருவன் பாதுகைகளைச் (சடாரி) சிரஸ்ஸிலே தரித்துக்கொள்ளும்போது, அவனைக் கண்டு சமஸ்தமான தேவதைகளும், தங்கள் பதவிக்குச் சில விநாடிகளிலேயே, ஆபத்து வருமோ எனப் பயந்து நடுங்குகின்றனர். மதுகைடபர்களின் பகைவரான பகவானின் திருவடிகளின் தோழனான, பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

பக்திபரா = மிகுந்த பக்தியுடன்; யத்ர க்வசித் = எவனாவது ஒருவன்; யத் சிரஸா பிப்ரதி = பாதுகையை, சிரஸ்ஸிலே தரிக்கும்போது; த்ரைவிஷ்டபானாம் கண: = தேவர்களின் கூட்டம்; பதவ்யத்யாஸ = (தங்கள்) பதவிக்கு மாறுதல் (ஆபத்து); த்வித்ர ப்ரம்மவிநாடிகா = பிரம்ம கணக்குப்படி, சில விநாடிகளிலே; அவதி = (எல்லை) maximum 2 or 3 seconds; சங்கா பர = என்னும் சந்தேகம் அழுத்த; த்ராஸ உத்கம்பதசா = பயத்தால் நடுங்கி; த்ருதி: விஸம்ஸ்துள = தைரியத்தை இழக்கின்றனர்; மது கைடபாரி = மது / கைடபன் எனும் அஸுரர்களின் சத்ருவான; பதயோ: மித்ரம் = (பெருமாளின்) திருவடிகட்குத் தோழனான; தத் பதத்ர த்வயம் = அந்தப் பாதுகைகளை; வந்தே = நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

41. பத்மா காந்த பதாந்தரங்க விபவோத்ரித்தம் பதத்ரம் பஜே
யத் பக்த்யா நமதாம் த்ரிவிஷ்டபஸதாம் சூடாபதேஷ்வர்ப்பிதம்|
நித்யாபீத நகேந்து தீதிதி ஸுதா ஸந்தோஹ முச்சைர்வம
த்யந்தர் நூநமமாந்த மந்தி கலஸச் சேஷா படச்சத் மநா||

தேவதைகள் பெருமானை ஸேவிக்கும்போது, பரியட்டம் எனப்படும் வெள்ளை வஸ்திரத்தைத் தலையில் சுற்றி, பின்னர் சடாரி ஸாதிப்பர். அந்தப் பரியட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, பாதுகை பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் காந்தியாகிற அமிர்த்தத்தைப் பருகி, அதை கக்குவது போல இருக்கிறது. ச்ரிய: பதியின் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கமான பாதுகையை வணங்குகிறேன்.

பக்த்யா நமதாம் = பக்தியால் வணங்குகின்ற; த்ரிவிஷ்ட பஸதாம் = தேவதைகளின்; சூடாபதேஷு அர்பிதம் = தலைகளில் வைக்கப்பட்ட; அந்திக லஸத் = ஸம்பத்தில் பிரகாசிக்கும்; சேஷாபட சத்மநா = பரியட்டத்தின் வியாஜத்தினால்; அந்த: அமாந்தம் = உள்ளே அடங்காத (கக்குதல்); நித்ய ஆபீத = எப்பொழுதும் குடித்துள்ள; நக இந்து தீதிதி = நகம் ஆகிற சந்திரனின் காந்தியாகிற; ஸுதா ஸந்தோஹம் = அமுதத்தின் ஸமூஹத்தை (great quantity); உச்சை: வமதி = அதிகமாய் கக்குகின்றது போல; நூநம் = நிச்சயம்; பத்மா காந்த பத = ச்ரிய: பதியின் திருவடிகட்கு; அந்தரங்க விபவ = அந்தரங்கமானதும்; உத்ரித்தம் பதத்ரம் = உயர்ந்ததுமான பாதுகைகளை; பஜே = துதிக்கின்றேன்.

42. தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதத்ரயுகளம் த்ரம்யந்தபர்யந்தகம்
சிந்தாதீதவியூதிகம் விதாது ச்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸி ந:|
யத்விக்ராந்திதசாஸமுத்திதபதப்ரஸ்யந்திபாதஸ்விநீ
ஸக்யேநேவ ஸதா நதஸ்ய தநுதே மௌளௌ ஸ்திதிம் சூலிந:||

நினைக்க முடியாத ஐச்வரியத்தை உடையதும், உயர்ந்ததுமான பெருமாளின் பாதுகை, நமக்கு அதிகக் கேட்காமலாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பாதுகைகள், அன்று (பகவான்) த்ரிவிக்ரமனாக உலகை அளந்தபோது, தூக்கிய திருவடியினின்று பெருகிய கங்கையை, இன்று, சிவன் வணங்கும்போது, அவன் தலையில் இருப்பதை ஸ்னேகத்துடன் பார்க்கிறது.

தர்யந்த = உபநிஷதங்களின்; பர்யந்தகம் = ஸமீபத்தில் இருப்பவைகளும்; சிந்தாதீத விபூதிகம் = நினைக்க முடியாத ஐச்வரியத்தை உடையதும்; பரமம் விஷ்ணோ: = உயர்ந்த விஷ்ணுவின்; தத் பதத்ர யுகளம் = அந்தப் பாதுகைகள் இரண்டும்; ந: பூயாம்ஸி ச்ரேயாம்ஸி = நமக்கு, அதிகமான கேட்காமலாக; விதரது = கொடுக்க வேண்டும்; யத் விக்ராந்தி தசா = அந்த (பகவான்) த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து; ஸமுத்தித பத = உயர்த்திய திருவடியிலிருந்து; ப்ரஸ்யந்தி = பெருகிய; பாதஸ்வினீ = கங்கையை; நதஸ்ய சூலிந: = (இப்போது) வணங்கிய சிவனின்; மொளொள ஸதா ஸ்திதிம் = தலையிலே ஸதா இருப்பவளை; ஸக்யேநேவ = ஸ்நேக பாவத்துடன்; தநுதே = பார்க்கிறாள் (செய்கிறது).

43. அம்புநியம்புநிதேரந்யகதிபி: மீநை: கியத் கம்யதே
க்லேசோநாபி கியத் வ்யலங்கி ரபஸோத்துங்கை: ப்லவங்கேசுவரை:
விஜ்ஞாதா கியதீ புந: கூதிப்ருதா மந்தேந கம்பீரதா
கிம் தை: கேசுபாதுகாகுணமஹாம்போதே: தடஸ்தா வயம்||

பாதுகையின் ப்ரபாவத்தை (பெருமையை) எழுத முயற்சிப்பது, கடலின் ஆழத்தைக் காண முயற்சிப்பது போல ஒன்று

- i) கடலிலே வாழும் மீன்களால், எவ்வளவு தூரம் போக முடிகிறது?
- ii) எத்தனை வானர வீரர்களால் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட முடிந்தது?
- iii) ஸமுத்ர மதனம் செய்தபோது, மந்தர மலை (மத்தாக) எத்தனை ஆழத்தைக் கண்டது? ஆக, நான் கடலின் இக்கரையிலேயே இருக்கிறேன்.

அந்யகதிபி: மீநை: = (ஐலம் தவிர) வேறு இடத்தில் ஸஞ்சாரமில்லாத மீன்கள்; அம்புநிதே: = ஸமுத்திரத்தின்; அம்புநி = ஐலத்தில்; கியத் கம்யதே? = எவ்வளவு தூரம் போகப்படுகிறது?; ரபஸ உத்துங்கை: = வேகத்தில் உயர்ந்தவர்களான; ப்லவங்கேசுவரை: = வானர ச்ரேஷ்டர்களால்; க்லேசோநாபி = மிக்க சிரமப்படும்; கியத் வ்யலங்கி? = எத்தனை தூரம் தாண்ட முடிந்தது?; மந்தேந = மத்தாக இருந்த; கூதிப்ருதா = மந்தர பர்வதம்; கம்பீரதா = ஆழத்தை; கியதீ விஜ்ஞாதா? = எவ்வளவு காண முடிந்தது?; தை: கிம்? = அவைகளால் என்ன பிரயோஜனம்?; வயம் = நாங்கள் (நானும், அதே போன்று); கேசுபாதுகா = கேசவனின் பாதுகைகளுடைய; குண மஹாம்போதே: = குணம் எனும் ஸமுத்திரத்தின்; தடஸ்தா: = இக்கரையிலே இருக்கிறேன்.

44. பதகமலரஜோபிர்வாஸிதே ரங்கபர்த்து:
பரிசிதநிகமாந்தே பாதுகே தாரயந்த:
அவிதிதபரிபாகம் சந்த்ரமுத்தம்ஸயந்தே
பரிணதபுவனம் தத் பத்மமத்யாஸ்தே வா||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித் தாமரைகளுடைய துகள்களால் வாஸனை அடைந்துள்ள பாதுகைகளைத் தம் சிரஸ்ஸிலே தரிப்பவர்கட்கு, பிரம்ம பதவி (அ) சிவ பட்டம் கிடைக்கிறது.

ரங்கபர்த்து: = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; பதகமல = திருவடித் தாமரைகள்; நிகமாந்த பரிசித = உபநிடதங்களில் பரிசயம் பண்ணப்பட்டவை (spoken in Vedanta); ரஜோபி: வாஸிதே பாதுகே = (திருவடித் தாமரை) துகள்களின் வாஸனையை அடைந்துள்ள, பாதுகையை; தாரயந்த: = சிரஸிலே தரிப்பவர்கள்; அவிதித = அறியப்படாத (not visible now); பரிபாகம் சந்த்ரம் = தேய்வு / வளர்ச்சி இவைகளைக் கொண்ட சந்திரனை; உத்தம்ஸயந்தே = தலைக்கு அலங்காரமாகக் கொண்டுள்ளனர் (Siva); புவனம் பரிணத = உலகைப் படைத்த; தத் பத்மம் வா = அந்த தாமரை மலர் ஆஸனத்தின் மீது; அத்யாஸதே = இருக்கிறார்கள் (பிரம்மா).

45. ஸக்ருதபி கில மூர்த்நா சார்ங்கிண: பாதுகே! த்வாம்
மநுஜமநுவஹந்தம் தேஹபந்தவ்யபாயே|
உபசரதி யதார்ஹம் தேவவர்க்கஸ்த்வதீய:
ஸ து நியமிதப்ருத்யோ ஜோஷுமாஸ்தே க்ருதாந்த:|

பெருமாளின் பாதுகே! உன்னை ஒரு தடவையாவது, தன் தலையின் மேல் தரித்துக் கொள்ளும் மனிதனை - அவனது அந்திம காலத்தில் - உன் தேவதைகளின் கூட்டம் உபசரித்து அழைத்துச் செல்லும் ...யமனும், அவன் கிங்கரர்களும், அந்த மனிதனை நெருங்கவும் மாட்டார்கள்.

சார்ங்கிண: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வாம், ஸக்ருதபி = உன்னை ஒரு முறையாவது; மூர்த்நா அநுவஹந்தம் மநுஜம் = தலையிலே தரிக்கும் மனிதனை; தேஹபந்தவ்யபாயே = (அவனது) சரீரம் முடியும் நேரத்திலே; த்வதீய: தேவவர்க்க: = உன்னுடைய தேவ வர்க்கங்கள்; யதார்ஹம் உபசரதி = தக்கபடி உபசரிக்கின்றன; ஸ: க்ருதாந்தஸ்து = அந்த யமனோ; நியமித ப்ருத்ய: = தனது வேலைக்காரர்களை (யம கிங்கரர்) அடக்கி; ஜோஷு = மௌனமாக; ஆஸ்தே கில = இருக்கிறானாம்.

46. பதஸரஸிஜமேதத் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
ப்ரதிநிதிபதவீம் தே காஹதே ஸ்வேந பூம்நா|
ததிதமபரதா சேத் திஷ்டதஸ்தஸ்ய நித்யம்
கதமிவ விதிதார்த்தா: த்வாம் பஜந்தே மஹாந்த:|

பாதுகே! நீ அரங்கனுடைய திருவடிகளின் பிரதிநிதி. எனவேதான், பெரியோர்கள் திருவடிக்குப் பதில் உன்னையே, தம் தலையில் தரித்துக் கொள்கின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஏதத் ரங்கபர்த்து: = இந்த அரங்கனின்; பதஸரஸிஜம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள்; ஸ்வேந பூம்நா = தமது பெருமையை; தே = உனக்கு; ப்ரதிநிதி பதவீம் = ப்ரதிநிதி பதவியாக; காஹதே = அளித்துவிட்டன!; ததிதம் அபரதேசேத் = இது வேறுமாதிரியானால் (if this is not so); தஸ்ய திஷ்டத: = அந்தத் திருவடிகள் இருக்கையில், அதை ஆதரிக்காமல்; விதிதார்த்தா: = விஷயம் தெரிந்த பெரியோர்கள்; நித்யம் = எப்போதும்; கதமிவ த்வாம் = ஏன் உன்னையே; பஜந்தே = தலையில் தரித்து வணங்குகின்றனர்?

47. ச்ருதிரஸி நிகூடம் கர்மணாம் சோதிதாநாம்
த்வதவிநிவேசம் நாதிகந்தும் கூமாணாம்|
பரிஹஸதி முராரே: பாதுகே பாலிசாநாம்
பசுவதபரிசேஷாந் பண்டிதோ நாமயஜ்ஞாந்|

பெருமாளின் பாதுகே! சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யாகம் முதலிய காரியங்களின் பலனை, உனக்கே அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என ரகசியமாகக் கூறியுள்ளது ...இதை அறியாத மூடர்கள் செய்யும் யாகம் வெறும் பசுவதை மட்டுமே என பரிகரிக்கப்படும்.

முராரே: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; சோதிதாநாம் = சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள; கர்மணாம் = யாகம் முதலிய காரியங்களின் (பலனை); த்வதவி = உனக்கே; விநிவேசம் = ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும் என; ச்ருதி சிரஸி நிகூடம் = உபநிஷதம் ரகசியமாய் (கூறியுள்ளது); அதிகந்தும் = அறிந்துகொள்ள; ந கூமாணாம் பாலிசாநாம் = சக்தியற்றவர்களான மூடர்களால் செய்யப்படும் யாகம்; பசுவத பரிசேஷாந் = பசுவதை ஒன்று மட்டுமே மிகுந்துள்ளதாய்; நாமயஜ்ஞாந் = பெயரினால் மட்டும் யாகம் எனப்படுகிறது என்று; பண்டித: = கற்றறிந்தவர்; பரிஹஸதி = பரிகசிப்பர்.

48. ஜநயிதுமலமர்க்யம் தைத்யஜித்பாதரகேடி!
நமதி மஹதி தேவே நாகஸிந்தோர்விசீர்ணா|
முஹூரஹிபதிசூடாமொளளிர்நாபிகாதாத்
பரிணதலகிமாந: பாதஸாமூர்மயஸ்தே||

அஸுரர்களை ஜயித்த பெருமாளின் பாதரகேடி! சிவன் உன்னை வணங்கி நிற்கும்போது, அவன் தலையில் இருக்கும் கங்கையின் ஜலம், ஜடையில் உள்ள ஸர்ப்பத்தின் ரத்னத்தில் தெறித்து, அது உனக்கு அர்க்யம் ஸமர்ப்பிப்பது போல இருக்கிறது.

தைத்யஜித்பாதரகேடி! = அஸுரர்களை ஜயித்த பெருமாளின் பாதுகையே!; மஹதி தேவே நமதி = சிவன் ஸேவிக்கும்போது; மொளளி = தலையில் இருக்கும்; நாகஸிந்தோ: பாதஸாம் = கங்கையின் ஜலத்தின்; அர்மய: = அலைகள்; முஹூ: = அடிக்கடி; சூடா அஹிபதி = தலைக்கு அலங்காரமாக உள்ள வாஸுகி (பாம்பு)யின் ரத்ன அபிகாதாத் = ரத்னத்தில் மோதி; விசீர்ணா: = சிதறுவதால்; பரிணத = உண்டான; லகிமாந: = நீர்த்துளிகள் (small); தே அர்க்யம் = உனக்கு அர்க்யம்; ஜநயிதும் = விடுவது போல; அலம் = போதுமானது.

49. பதஸரஸிஜயோஸ்த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
மநஸி முநிஜநாநாம் மொளளிதேசே ச்ருதீநாம்|
வசஸி ச ஸுகவீநாம் வர்த்தஸே நித்யமேகா
ததிதமவகதம் தே சாசுவதம் வைசுவரூப்யம்||

பாதுகையே! நீ அரங்கனின் திருவடிகளிலும், ரிஷிகளின் மனதிலும், வேதங்களின் சிரஸிலும், நல்ல கவிகளுடைய வாக்கிலும், எப்போதும் இருக்கிறாய். ஆகையால், இது உன் வைசுவரூப்யத்தைத் (எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் தன்மை) தெரிவிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வம் = நீ; ரங்கபர்த்து: ஸரஸிஜயோ: = அரங்கனின் திருவடிகளிலும்; முநிஜநாநாம் மநஸி = முனிவர்களின் உள்ளத்திலும்; ச்ருதீநாம் மொளளிதேசே = வேதங்களின் சிரஸிலும் (Upanishad); ஸுகவீநாம் வசஸி ச = நல்ல கவிகளின் வாக்கிலும்; நித்யம் வர்த்தஸே = எப்போதும் இருக்கிறாய்; தே சாசுவதம் = (இது) உனது நிலையான; வைசுவரூப்யம் = வைசுவரூப்யத்தை (விசுவம் + ரூபம்); இதம் அவகதம் = இவர்களால் அறியப்படுகிறது.

50. பரிஸரவிநதாநாம் மூர்த்தி துர்வரணபங்க்திம்
பரிணமயஸி சொரே: பாதுகே! த்வம் ஸுவர்ணம்|
குஹகஜநவிதூரே ஸத்பதே லப்தவ்ருத்தே:
க்வ நு கலு விதிதஸ்தே கோப்யஸௌ தாதுவாத:||

சௌரி பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவர்களின் தலையிலே ப்ரம்மா கெட்ட எழுத்து எழுதியிருந்தால், நீ அதை நல்லதாக மாற்றிவிடுகிறாய். வெள்ளியைத் தங்கமாக மாற்றும் ரஸவாதத்தை நீ எங்கு கற்றாய்? நீ நல்லவளாயிற்றே?

சொரே: பாதுகே! = சௌரி (பெருமாளின்)யின் பாதுகையே!; த்வம் பரிஸர விநதாநாம் = நீ, அருகில் வந்து வணங்கும் மக்களின்; மூர்த்தி = தலையில் (எழுதப்பட்டுள்ள); துர்வரண பங்க்திம் = கெட்ட எழுத்துக்களின் வரிசையை; ஸுவர்ணம் = நல்ல எழுத்துக்களாக; பரிணமயஸி = மாற்றுகிறாய்; குஹக ஜந விதூரே தே = கெட்ட ஜனங்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ள உனக்கு; அஸௌ தாதுவாத: = இந்த ரஸவாத விதையை; க்வ நு கலு விதித: = எங்கிருந்து அறியப்பட்டது?

51. பலிமதநவிறாராத் வர்த்தமாநஸ்ய விஷ்ணோ:
அகிலமதிபதத்பிர்விக்ரமைரப்ரமேய:
அவதிமநதிகச்சந் பாபராசீர்மதீய:
ஸமஜநி பதரகேடி! ஸாவதிஸ்த்வந்மஹிம்நா||

பாதுகே! த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தில், பகவான் உலகம் முழுவதையும் ஒரு அடியால் அளந்த ஸமயம், அன்று திருவடிக்கு உலகம் போதவில்லை ... அதே திருவடியால், என் பாவங்களை அளக்க வந்தார் -- திருவடி போதவில்லை. (என் பாவங்கள் அத்தனை விசாலம்). உன் மகிமையால் என் பாவங்கள் அழிந்தன.

பதரகேடி! = பாதுகையே!; பலிமதந விறாராத் = மகாபலியை அடக்க, விளையாட்டாகவே; வர்த்தமாநஸ்ய விஷ்ணோ: = வளர்ந்த விஷ்ணுவின் (த்ரிவிக்ரமன்); அகிலம் அதிபததி: = எல்லா உலகங்களையும் கடந்த; விக்ரமை: = அளவு (by one foot - or one step only); மதீய: பாபராசீ: = எனது பாவங்களின் கூட்டத்தை; அப்ரமேய: = அளக்கப்போதவில்லை; அவதிம் = எல்லையே இல்லாதவை அவை (my sins); அநதி கச்சந் = (the foot could not contain) அடைய முடியவில்லை; த்வத் மஹிம்நா = உன் பெருமையினால்; ஸாவதி: = எல்லையை உடையதாக; ஸமஜநி = ஆயின.

52. தடபுவி யமுநாயாஸ்தஸ்துஷீ யந்நிவேசாத்
வஹதி நிகமசாகாவைபவம் நீபசாகா|
பதகமலமிதம் தத் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
த்வயி பஜதி விபூதிம் பச்ய சாகாநுசாகாம்||

பாதுகையே! யமுனை ஆற்றங்கரையிலே உள்ள கடம்ப மரத்தின் மேல், கண்ணனின் திருவடி படவும், அந்த மரக்கிளைகளுக்கு வேத சாகையின் (chapter) பெருமை ஏற்பட்டது...அந்தத் திருவடிகள் உன் மேல் இருப்பதால் பெருமை பெற்றுள்ளன.

பாதுகே! = பாதுகே!; யத் = எந்தத் திருவடி (கண்ணனின்); யமுநாயா: தடபுவி தஸ்துஷி = யமுனை ஆற்றின் கரையிலே உள்ள; நீப சாகா = கடம்ப மரங்களின் கிளைகளிலே; நிவேசாத் = வைத்ததாலே (அவை); நிகம சாகா = வேத சாகைகளின்; வைபவம் வஹதி = பெருமையை அடைந்தன; ரங்கபர்த்து: = அரங்கனின்; தத் இதம் பத கமலம் = இந்தத் திருவடிகள்; த்வயி சாகாநுசாகாம் = உன்னிடமிருந்து விசேஷமான மகிமையை; விபூதிம் பஜதி = ஸம்ருத்தியாக அடைகிறது.

53. சிரஸி விநிஹிதாயாம் பக்திநம்ரே பவத்யாம்
ஸபதி தநுப்ருதஸ்தாமுந்நதிம் ப்ராப்நுவந்தி|
மதுரிபுபதரகேடி! யத்வசேநைவ தேஷாம்
அநிதரஸுலபம் தத் தாம ஹஸ்தாபசேயம்||

பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! பக்தியுடன் வணங்கி நிற்கும் மக்களின் சிரஸிலே உன்னைத் தரித்துக் கொண்டதும், மேலான பதம் அவர்கட்குக் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மேன்மை பாதுகா ஸம்பந்தம் இல்லாதவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

மதுரிபு பதரகேடி! = பெருமாளின் பாதுகே!; பக்திநம்ரே = பக்தியுடன் வணங்கி நிற்கும்; தநுப்ருத: சிரஸி = மக்களின் தலையிலே; பவத்யாம் விநிஹிதாயாம் = உன்னைத் தரித்துக்கொள்ளும்போது; தாம் = அம்மக்கள்; உந்நதிம் ஸபதி ப்ராப்நுவந்தி = மேலான பதத்தை உடனே அடைகின்றனர்; தேஷாம் = அவர்களுக்கு; தத் தாம ஹஸ்தாபசேயம் =

அந்தப் பதம் கை எட்டும் அருகாமையில் வருகிறது (easy reach); யத்வசேநவ = எந்த உயர்த்தியானது; அநிதர ஸுலபம் = பாதுகா ஸம்பந்தமில்லாதவர்களால் அடைய முடியாததோ.

54. ஸக்ருதபி புவநேஸ்மிந் சார்ங்கிண: பாதுகே த்வாம்
உபநிஷதநுகல்பைருத்தமாங்கைர்ததாநா:|
நரகமிவ மஹாந்தோ நாகமுல்லங்கயந்த:
பரிஷதி நிவிசந்தே ப்ராத்தநாநாம் குருணாம்||

பாதுகையே! உன்னை ஒரு தடவையாவது பக்தியுடன் தங்களது தலை மீது தரிப்பவர்கள், ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகமாக எண்ணி, விலக்கி, நித்ய ஸூரிகள் வசிக்கும் ஸபையில் பிரவேசிப்பர்.

சார்ங்கிண: பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; அஸ்மிந் புவநே = இந்த உலகிலே; ஸக்ருதபி = ஒரு தடவையாகிலும்; த்வாம் = உன்னை; உத்தமாங்கை: ததாந: = தலைமேல் தரித்துக் கொள்ளும்; மஹாந்த: = பெரியோர்கள்; நாகம் = ஸ்வர்க்கலோகத்தை; நரகமிவ = நரகமாக எண்ணி; உல்லங்கயந்த: = (அதைத்) தாண்டியவர்கள்; ப்ராத்தநாநாம் = முன்னேயிருந்த; குருணாம் பரிஷதி = ஆசார்யர்களின் ஸபையில் (பரமபதம்); நிவிசந்தே = பிரவேசிக்கின்றனர்.

55. சமதமகுணதாந்தோதந்தவைதேசிகாநாம்
சுணமசுணநாம் மாத்ருசாம் மாதவஸ்ய|
பதகமலமிதம் தே பாதுகே ரக்ஷ்யமாஸீத்
அநுதயநிதநாநாமாகமாநாம் நிதாநம்||

பாதுகே! இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டு, மனதை அடக்க முடியாமல் குணங்கள் எதுவும் இல்லாத எங்களுக்கு ஆதாரம் (உற்பத்தி, நாசம் இவை இல்லாத) வேதங்களுக்குப் புதையல் போன்ற, பெருமாளின் திருவடியே. அவை (பதகமலங்கள்) உன்னால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றன (protected).

பாதுகே! = பாதுகையே!; சம தம குண = இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்குதல்; தயை தாந்த = தயை, பக்தி (ஆகிய); உதாந்த = விஷயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் (நாங்கள்); வைதேசிகாநாம் = வேறு தேசத்தில் உள்ளவர்கள் (we are far away from these qualities); அசுணாநாம் = வேறு சரண் இல்லாத; மாத்ருசாம் சுணம் = எங்களுக்குச் சரண் (அடைக்கலம்); அநுதய நிதாநாநாம் = உற்பத்தி / நாசம் (creation / exit) இவை இல்லாத; ஆகமாநாம் = வேதங்களுக்கு; நிதாநாம் = புதையல் போன்ற; இதம் மாதவஸ்ய பதகமலம் = இந்த மாதவனின் திருவடித்தாமரைகளே; தே = உனக்கு (அந்தத் திருவடிகள்); ரக்ஷ்யம் ஆஸீத் = ரக்ஷ்யம் (காப்பாற்றப்படுபவை) ஆகின்றன.

56. பரிசிதபதபத்மாம் பாதுகே! ரங்கிணஸ்த்வாம்
த்ரிபுவநமஹநீயாம் ஸாதரம் தாரயந்த:|
நிஜசிரஸி நிலீநம் தேவி! மந்தாரமால்யம்
நிகமபரிமளைஸ்தே வாஸயந்தீவ தேவா:||

பெருமாளின் பாதுகையே! தேவி! தாமரை மலர் போன்ற அரங்களின் திருவடிப் பரிசயம் உள்ளவரும், மூன்று லோகங்களும் கொண்டாடும் உன்னை, தேவர்கள் ஆதரவுடன் தலையிலே தரித்துக் கொள்ளவும், அவர்களது தலையில் உள்ள மந்தார மலர்கள், உன்னிடமுள்ள வேத வாஸனையைப் பெறுகின்றன.

ரங்கிண: பாதுகே! தேவி! = அரங்கனின் பாதுகே!; பத பத்மாம் = பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின்; பரிசித = பரிசயம் உள்ளவளும்; த்ரிபுவந மஹநீயாம் த்வாம் = மூன்று லோகங்களாலும் கொண்டாடப்படும் உன்னை; தேவா: = தேவர்கள்; ஸாதரம் தாரயந்த: = ஆதரவுடன் (சிரஸிலே) தரிக்கும்போது; நிஜசிரஸி நிலீநம் = தலையிலே இருக்கின்ற; மந்தார மால்யாம் = மந்தார மாலை; தே நிகம பரிமளை: = உன்னுடைய, வேத வாஸனையை; வாஸயந்தீவ = அடைகின்றது.

57. கநகஸரிதநூபே கல்பவிருக்ஷஸ்ய பூஷ்ணோ:
பதகிஸலயலக்நா பாதுகே மஞ்ஜரீ த்வம்|
பரிணதிமதுராணாம் யா பலாநாம் ஸவித்ரீ
வஹஸி நிகமப்ருந்தை: ஸம்பதம் ஷட்பதாநாம்||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கத்திலே, கற்பக விருக்ஷமாய் நிற்கும் அரங்கனின் திருவடிகளிலே பூங்கொத்தென நீ திகழ்கின்றாய். சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் வாரி வழங்குபவள் நீ. வேதம் உன்னை ஒரு வண்டு போல சுற்றி வருகிறது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; கநகஸரித் அநூபே = காவேரியின் கசிவுத் தரையில் (ஐலம் உள்ள பிரதேசம்) (ஸ்ரீரங்கம்); பூஷ்ணோ: கல்ப வ்ருக்ஷஸ்ய = வளர்ந்து நிற்கும் கல்பக விருக்ஷம் போன்ற; பதகிஸலய = (அரங்கனின்) திருவடியாகிற தளிரிலே; த்வம் = நீ (ஒரு); மஞ்ஜரீ லக்நா = பூங்கொத்து போல இணைந்திருப்பவள்; பரிணதி மதுராணாம் = முடிவிலே மதுரமான; பலாநாம் = (சதுர்வித) புருஷார்த்தங்களையும்; ஸவித்ரீ = உண்டு பண்ணுகின்ற; யா = எந்த (பாதுகை); நிகம ப்ருந்தை: = வேதங்களின் கூட்டமாகிற; ஷட்பதாநாம் = வண்டுகளால் (ஆறு கால்கள்); ஸம்பதம் வஹஸி = ஸமிருத்தியாக மொய்க்கப்படுகிறாய்.

58. பரிகலயஸி சேந்மாம் பத்மவாஸாநிஷேவ்யே
பதகமலயுகே த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:|
அவிதித நிகமாநாம் நூநமஸ்மாத்ருசாநாம்
அகடிதகடிநீ தே சக்திராவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத்||

பாதுகே! தாமரை மலர் போன்ற அரங்கனின் திருவடிகள் மகாலக்ஷ்மியினால் மட்டுமே ஸேவிக்கத்தக்கவை. அந்தத் திருவடிகளை நான் அண்டத்தகுதியில்லாதவன். நீ உனது அகடிதகடிநா ஸாமர்த்தியத்தால், என்னைப் பெருமாளின் திருவடிகளில் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகே!; ரங்கபர்த்து: பதகமலயுகே = அரங்கனின் தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு திருவடிகள்; பத்மவாஸா = மகாலக்ஷ்மியினால் மட்டுமே; நிஷேவ்யே = ஸேவிக்கத்தக்கவை; த்வம் மாம் = நீ என்னை (அங்கு); பரிகலயஸி சேத் = சேர்த்தாயானால்; அவிதித நிகமாநாம் அஸ்மாத்ருசாநாம் = வேதங்கள் பற்றித் தெரியாத என் போன்றவர்கட்கு; அகடிதகடிநீ = சேர்க்க முடியாத வஸ்துக்களை சேர்க்கக்கூடிய; தே சக்தி: = உன் சாமர்த்தியம்; ஆவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத் = பிரகாசப்பட்டதாக ஆகும்.

59. ச்ருதிஸூசிரசூடாபீடே நிபீடயிதும் கூடிமே
துரிதஸரிதாமோகாநேதாநமோகவிஸர்ப்பிண:|
க்ரமபரிணமத்வேத: ச்ரேணீ சிகாமணிகட்டநா-
மஸ்ருணிததலே ரங்ககேஷாணீப்ருதோ மணிபாதுகே||

உபநிடதங்களுக்கு அலங்காரமான பெருமானை, பிரம்மா முதலிய தேவதைகள் ஸேவிக்கும்போது, அவர்களது கிரீடங்களில் உள்ள ரத்தினங்கள் உராய்ந்து, பாதுகைகள் வழிவழப்பாக இருக்கின்றன. ஆற்று வெள்ளம் போன்ற, என் பாவங்களைப் போக்க, அந்தப் பாதுகைகளால் மட்டுமே முடியும்.

க்ரம பரிணமத் = வரிசையாக பட்டத்தை அடைந்துள்ள; வேத: ச்ரேணீ = பிரம்மாக்களின் கூட்டத்தின்; சிகாமணீ = தலையில் (கிரீடம்) உள்ள ரத்தினங்கள்; கட்டநா = உராய்வதால்; மஸ்ருணித தலே = வழ வழப்பான (soft) பிரதேசத்துடன் (இருக்கின்றன); ரங்ககேஷாணீ ப்ருத: = அரங்கனின்; மணி பாதுகே = மணி பாதுகைகள்; ச்ருதி சத சிர: = அனேக உபநிடதங்களுக்கு; ஆபீடே சூடா = அலங்காரமாக இருப்பவர் பெருமாள்; அமோக விஸர்ப்பிண: = தடங்கல் இல்லாமல் ஓடுகின்ற; துரித ஸரிதாம் ஓகாந் = பாவ ஆறுகளின் வெள்ளத்தை; நிபீடயிதும் = போக்கடிக்க; கூமே = தகுதியானவைகள் (அந்தப் பாதுகைகள்).

60. ஜகஜ்ஜநநரகூஷணகூபணஸங்கிரோ ரங்கிண:
பவித்ரதமமாத்ரியே பகவத: பதத்ர த்வயம்|
சிவத்வகரணகூடிம த்ரிதிவஸிந்துஸம்பந்திநம்
ப்ரதாவ்ய சரணம் நிஜம் ப்ரணிததாதி யத்ர ப்ரபு:||

முத்தொழில்களைப் புரியும் பரமன், (த்ரிவிக்ரமனாக) உலகை அளந்த ஸமயம், பிரம்மா கங்கையால் திருவடிகளை அலம்பினார். அந்த ஜலத்தை சிவன் தன் தலையிலே தாங்கினார். இப்படிப் பரிசுத்தமான திருவடியைப் பாதுகையின் மீது வைக்கும் முன் அலம்பியே வைக்கிறார்.

ஜகத், ஜநந, ரகூஷண = உலகங்களின் படைத்தல் - காத்தல்; கூபண ஸங்கிர: = (மற்றும்) அழித்தல் இவைகளில் ஆசையுள்ளவரும்; பகவத: ரங்கிண: = பகவான் ரங்கநாதன்; பவித்ரதமம் = பரிசுத்தமாயிருக்கும்; பதத்ர த்வயம் = பாதுகைகள் இரண்டையும்; ஆத்ரியே = ஆராதிக்கின்றேன்; யத்ர = எந்தப் பாதுகையின் மீது; ப்ரபு: = பெருமாள்; கூடிம த்ரிதிவஸிந்து = (ஸமர்த்தையான) தேவர்களின் நதியாகிற கங்கைக்கு; சிவத்வகரண ஸம்பந்திநம் = மங்களத்தை உண்டு பண்ணும் (sanctity/purity); நிஜம் சரணம் = தன் திருவடியை; ப்ரதாவ்ய = அலம்பி; ப்ரணிததாதி = (உன் மீது) வைக்கின்றாரோ.

61. யதத்வரபுஜாம் சிர: பதயுகம் ச ரங்கேசிது:
த்ருடம் கடயிதும் கூடிமம் பவதி சேஷ சேஷித்வத:
சிரஸ்த்ரமிதமஸ்து மே துரித ஸிந்து முஷ்டிந்தயம்
கதத்வ விஹதி கூடிமம் கிமபி தத் பதத்ரத்வயம்||

திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகைகளின் பெருமையை (ப்ரபாவம்) சொல்லி மாளாது; கடல் அளவு உள்ள நம் பாவத்தை, ஒரு பிடியில் அடக்கி, நாசம் செய்யும்; நம்மை கெட்ட வழிகளில் போகாமல் தடுக்கும். தன்னை வணங்கும் தேவர் உள்ளிட்ட யாவரையும் பகவானின் சேஷ பூதர்களாக இணைக்கும். அந்தப் பாதுகைகளை, நான் என் தலையில் ஆபரணமாக தரிப்பேன்.

ரங்கேசிது: = அரங்கனின்; பதத்ர த்வயம் = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகைகளின் (பெருமை); கிமபி = இன்னதென்று சொல்ல முடியாதது; யத் = எந்தப் பாதுகையானது; துரித ஸிந்து = பாவம் எனும் ஸமுத்திரத்தை; முஷ்டிந்தயம் = ஒரு பிடியில் அடக்கி (நாசம்) செய்யுமோ; கதத்வ விஹதி கூடிமம் = கெட்ட வழியில் (செல்வதை) போக்கடிக்க வல்லதோ; அத்வர புஜாம் சிர: = தேவதைகளின் தலையையும்; பதயுகம் ச = பெருமானின் திருவடிகளையும்; சேஷ சேஷித்வத: = சேஷ / சேஷி பாவத்தில்; த்ருடம் கடயிதும் = கெட்டியாகச் சேர்க்கின்றதாக; பவதி = இருக்கின்றனவோ; தத் மே = அந்தப் பாதுகைகள், எனக்கு; சிரஸ்திரம் இதம் அஸ்து = தலை பூஷணமாக இருக்க வேண்டும்.

62. ஸமுத்க்ஷிபதி சேதஸி ஸ்திரநிவேசிதா தாவக்
முகுந்த மணி பாதுகே! முஹுருபாஸநா வாஸநா|
உதர்க்க பரிகர்க்க சாநு பரிபர்வணா கர்விதாந்
அநர்த்த சத கர்ப்பிதாந் அமர சம்பளீ விப்ரமாந்||

முருந்தனின் மணி பாதுகே! மனதில் ஸ்திரமாக உன்னை தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் பலம் (strength), ஸ்வர்க்க லோகத்தில், அப்ஸர மாதர்களுடன் விளையாட ஏற்படும் வாய்ப்பையும் அற்பமாய் எண்ணக்கூடிய பக்குவத்தைக் கொடுக்கும்.

முருந்த மணிபாதுகே! = முருந்தனின் மணி பாதுகையே!; சேதலி = மனதில்; ஸ்திர நிவேசிதா = நிலையாக வைக்கப்படும்; தாவகீ = உன்னுடைய; உபாஸநா வாஸநா = தியானத்தின் பழக்கம்; முஹு: உதர்க்க = அடிக்கடி ஏற்படுவதால் ஏற்படும் (பலத்தினால்); அநர்த்த சத கர்ப்பிதாந் = அநேக உபத்திரவங்களை உள்ளே உடையதும்; உபரி பர்வணா கர்விதாந் = மேல்படிகளால் தாழ்மையாக்கப்பட்டுள்ளதும்; பரிகர்க்கசாந் = பொறுக்க முடியாத; அமரசம்பளீ விப்ரமாந் = அப்ஸரப் பெண்களின் விளையாட்டையும்; ஸமுத்கூடிபதி = நினைக்கவும் செய்யாது தடுக்கும்.

63. விகாஹந்தே ரங்ககூடிபதி பதத்ராயிணி! ஸக்ருத்
வஹந்த: த்வாமந்தர் விநிஹித குசேல வ்யதிகரா:
மதோத்தா மஸ்தம்பேரம கரட நிர்யந் மதுஜரீ
பர்வாஹ ப்ரேங்கத் ப்ரமர முகராமங்கண புவம்||

அரங்கனின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகே! குசேலரைப் போன்று வறுமையில் வாடும் ஒருவர், உன்னை ஒரு முறை தன் தலையிலே தரித்துக் கொண்டால், அவர் வீட்டுக் கொட்டிலில், மத ஜலம் பெருகும் யானைகளைக் கட்டி வைக்கும் அளவு செல்வம் பெறுவர்.

ரங்ககூடிபதி = அரங்கனின்; பதத்ராயிணி! = திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகையே!; அந்த: விநிஹிதா: = மனதிலே வைக்கப்பட்ட (நினைப்பு); குசேல வ்யதிகரா: = குசேலரின் செல்வத்தை உடையோர்; த்வாம் ஸக்ருத் = உன்னை ஒரு தடவையாவது; வஹந்த: = (சிரஸிலே) தரித்தார்களேயாயின்; மத = கொழுப்பினால்; உத்தாம = கட்டுக்கடங்காமல் இருக்கும்; ஸ்தம்பேரம கரட = யானைகளின் கன்னங்களிலே; நிர்யந் மதுஜரீ பர்வாஹ = பெருகி வழியும் மத ஜலத்தின் பெருக்கிலே; ப்ரேங்கத் = சுற்றிவரும்; ப்ரமர முகராம் = வண்டுகளின் சப்தத்தோடு கூடிய; அங்கண புவம் = கொட்டில் (தொழுவம்); விகாஹந்தே = பிரவேசிப்பர்.

64. அதிதைவத மாபதத்ஸு கல்பேஷ்வதிகாரம் பஜதாம் பிதாமஹாநாம்|
அபிரகூது ரங்கபர்த்துரேஷா கருணாகாசந பாதுகாமயீ ந:||

வரப்போகும் கல்பங்களில், பிரம்ம பட்டம் பெறுபவர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவை பாதுகைகள். கருணையின் வடிவமான அரங்கனின் பாதுகை நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆபதத்ஸு கல்பேஷு = வரப்போகும் கல்பங்களிலே (group of years); அதிகாரம் பஜதாம் = பட்டம் அடைந்துள்ள (waiting on list); பிதாமஹாநாம் = பிரம்மாக்கள்; அதிதைவதம் = ஆராதிக்கத் தகுந்த; பாதுகாமயி = பாதுகா ஸ்வரூபமான; ஏஷா காசந = இந்த, விவரிக்கமுடியாத; ரங்கபர்த்து: கருணா = அரங்கனின் தயை; ந: அபிரகூது = நம்மைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

65. த்ருவமிந்த்ரிய நாக ச்ருங்கலா வா நிரயத்வார நிவாரணார்க்களா வா|
அநபாய பதாதிரோஹிணீ வா மம ரங்கேச விஹார பாதுகே த்வம்||

அரங்கனின் பாதுகே! நீ என்னுடைய இந்திரியங்களாகிற யானைகள், தறி கெட்டுப் போகாதபடி, அவைகளைக் கட்டி வைக்கும் சங்கிலியாகவும் - நரகத்தின் வாயிற்கதவுகளை பூட்டி வைக்கும் தாழ்ப்பாளாகவும், பரமபதம் செல்லத் துணை செய்யும் ஏணி போலவும் உள்ளவள்.

ரங்கேச விஹார பாதுகே! = ரங்கநாதனின் விளையாட்டுக்காக உள்ள பாதுகே!; த்வம் = நீ; மம = என்னுடைய; இந்த்ரிய நாக = இந்திரியங்களாகிற யானைகளுக்கு; ச்ருங்கலா வா = சங்கிலியாயும் இருக்கிறாய்; நிரயத்வார = நரகத்தின் வாயிற்படியின்; நிவாரணா = தடுக்கும் விஷயத்திலே; அர்க்களா வா = தாழ்ப்பாளாகவும் இருக்கின்றாய்; அநபாய பதம் = அழிவே இல்லாத வைகுண்டம் செல்ல; அதிரோஹிணீ வா = ஏணியாகவும் இருக்கிறாய்.

66. **சுரணாகதஸார்த்தவாஹஸீலாம் ச்ருதிஸீமந்தபதப்ரஸாதநார்ஹாம்|
அதிரங்கமுபாஸ்மஹே முராரேர் மஹநீயாம் தபநீயபாதுகே! த்வாம்||**

முரணைக் கொன்ற பெருமாளின் தங்கப் பாதுகையே! எம்பெருமானின் திருவடிகளை அடைவதையே பரம புருஷார்த்தமாக எண்ணும் மகான்களை, மோகூத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவரும், வேதம் என்ற மங்கையின் வகிட்டுப் பிரதேசத்திற்கு அலங்காரமாக உள்ளவரும் ஆன உன்னை, யூரங்கவிமானத்தில் தியானிக்கிறோம்.

முராரே: = முரன் என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின்; தபநீய பாதுகே! = பொன்மயமான பாதுகையே!; சுரணாகத = (பெருமாளின்) திருவடிகளைத் தஞ்சம் அடைந்த; மஹநீயாம் = மகான்களின்; ஸார்த்தவாஹ = கூட்டத்தை (மோகூடம்) அழைத்துப் போவதை; சீலாம் = ஸ்வபாவமாக உள்ளவரும்; ச்ருதி ஸீமந்த பத = வேதத்தின் (பெண்) வகிட்டுப் பிரதேசத்தில்; ப்ரஸாதந அர்ஹாம் = அலங்காரமாக உள்ளவரும் (ஆன); த்வாம் = உன்னை; அதிரங்கம் உபாஸ்மஹே = ரங்க விமானத்தில் தியானிக்கிறோம்.

67. **இஹ யே பவதீம் பஜந்தி பக்த்யா க்ருதிந: கேசுபாதுகே! நியுக்தா:|
கதயாம்ப திரோஹிதம் த்ருதீயம் நயநம் த்ரீணி முகாநி வா கிமேஷாம்||**

கேசவனின் பாதுகே! தாயே! இந்த உலகில், எந்தப் புண்ணியவான்கள் பக்தியுடன் உன்னை தியானிக்கின்றனரோ, அவர்களின் மூன்றாவது கண் மறைந்துள்ளதோ? அவர்களது மூன்று முகங்களும் மறைந்துள்ளனவோ?

கேசுப பாதுகே! அம்ப! = கேசவனின் பாதுகையே!; இஹ = இந்த உலகில்; யே க்ருதிந: = எந்தப் புண்ணியசாலிகள்; பக்த்யா நியுக்தா: = பக்தியினால் ஏவப்பட்டு; பவதீம் பஜந்தி = உன்னை தியானிக்கின்றனரோ; ஏஷாம் த்ருதீயம் நயநம் = இவர்களின் மூன்றாவது கண்; திரோஹிதம் கிம்? = மறைந்து இருக்கிறதோ?; த்ரீணி முகாநி வா? = மூன்று முகங்கள்தான்; (திரோஹிதாநி கிம்?) = மறைந்துள்ளனவா?; கதய = சொல்.

68. **மதுவாரிபரிக்ரஹேஷு நித்யம் கூமயா த்வம் மணிபாதுகே! ஸமேதா|
ததபி கூமஸே ந கிம் பரேஷாம் த்ரிதசாதீச்வரஸேகரே நிவேசம்||**

மணிபாதுகையே! உன்னைத் தவிர, வேறு எந்த உபகரணமும் ஸேவிப்பவர்களின் தலையில் வைக்கப்படுவதில்லை. நீயோ மிகவும் பொறுமை உள்ளவள் ஆயிற்றே? ஏன் நீ அதை அநுமதிப்பதில்லை?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வம் = நீ; நித்யம் கூமயா = எப்போதும் பொறுமையுடன் உள்ளவள்; ததபி = அப்படியிருந்தும்; மதுவாரி பரிக்ரஹேஷு = மது என்ற அஸுரனுக்கு வாரியான பெருமாளின் பொருட்களுள் (குடை - சாமரம் etc.); பரேஷாம் = மற்ற அந்த உபகரணங்கள்; த்ரிதசாதீச்வர = தேவச்சேஷ்டர்களின்; சேகரே = கிரீடத்தில்; நிவேசம் = வைப்பதை; கிம் ந கூமஸே? = ஏன் பொறுத்துக்கொள்வதில்லை?

69. த்விதயம் ப்ரதியந்தி ரங்கபர்த்து: கதிசித் காஞ்சந பாதுகே! ஶுண்யம்|
அபயாந்விதமக்ரிமம் கரம் வா பவதீஸேகரிதம் பதாம்புஜம் வா||

காஞ்சந பாதுகே! சில புண்ணியசாலிகள், அபய முத்திரையுடன் கூடின, எம்பெருமானின் ஹஸ்தத்தையும், அவரது திருவடிகளை அலங்கரிக்கின்ற உன்னையும், நல்லகதி அடைய, உபாயமாக நம்புகின்றனர்.

காஞ்சந பாதுகே! = தங்கப் பாதுகையே!; கதிசித் = சில புண்ணியவான்கள்; ரங்கபர்த்து: = அரங்கனின்; அபயாந்விதம் = அபயமுத்திரையுடன் கூடினதும்; அக்ரிமம் கரம் வா = முன்னே உள்ள திருக்கை என்ன; பவதீ ஶேகரிதம் = உனது தலைக்கு அலங்காரமாயுள்ள; பதாம்புஜம் வா = தாமரை மலர் போன்ற திருவடி என்ன; த்விதயம் = இந்த இரண்டையும்; ஶுண்யம் = நற்கதி பெற உபாயம் என; ப்ரதியந்தி = நம்புகின்றனர்.

70. பரதாஸ்வஸநேஷு பாதஸுப்தம் வஸுதாஸ்ரோத்ர ஸமுத்பவோ முநீந்தர:|
படதி த்வயி பாதுகே! ததஸ்த்வம் நியதம் ராமபதாதபிந்நபூமா||

பாதுகே! பரதன் ஜனங்களைப் பார்த்து, ஸமாதானமாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகளில், உன்னைக் குறிக்க, வால்மீகி முனிவர் "திருவடி" என்ற சொற்களையே (ராமாயணத்தில்) உபயோகித்துள்ளார். எனவே, நீ ராகவனின் திருவடிகட்கு உள்ள பெருமையை உடையவள். நிச்சயம்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; வஸுதா ஶ்ரோத்ர ஸமுத்பவ: = பூமியின் காது எனப்படும் புற்றினின்று தோன்றிய; முநீந்தர: = முனிவர் (வால்மீகி); பரதாஸ் வஸநேஷு = பரதன் (ஜனங்களுக்கு) சொன்ன வார்த்தைகளில்; த்வயி = உன் விஷயத்தில்; பாத ஶுப்தம் = "திருவடி" என்ற சொற்களையே; படதி = சொல்லி உள்ளார்; தத:, த்வம் = எனவே, நீ; ராம பாதாத் = ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து; அபிந்ந = பேதமற்றவள் (என்ற); பூமா, நியதம் = பெருமை உடையவள், நிச்சயம்.

71. மகுடேஷு நிவிச்ய திக்பதீநாம்
பதமேவ ப்ரதிபத்ய தைத்யஹந்து:|
பரிரக்ஷஸி பாதுகே! பதம் த்வம்
க்வ நு பித்யேத கரீயஸாம் ப்ரபாவ:||

பாதுகையே! நீ திக்பாலர்களின் கிரீடங்களின் மேலே இருந்து (தரிக்கப்பட்டு) அவர்களது பதவிகளைக் காப்பாற்றுகின்றாய். பெருமானின் திருவடிகளை அடைந்துள்ள நீ, அத்திருவடிகளைக் காப்பாற்றுகின்றாய். பெரியோர்கள் எந்த இடத்தில் இருப்பினும் அவர்களது பெருமை மாறாது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வம் = நீ; திக்பதீநாம் மகுடேஷு = திக்பாலர்களின் கிரீடங்களிலே; நிவிச்ய = இருந்து; பதமேவ = அவர்களின் பதவியை (position); பரிரக்ஷஸி = காப்பாற்றுகிறாய்; தைத்ய ஹந்து: = அஸுரர்களைக் கொன்ற பெருமானின்; பதம் ப்ரதிபத்ய = திருவடியை அடைந்து; (பதமேவ பரிரக்ஷஸி) = திருவடியைக் காப்பாற்றுகிறாய்; கரீயஸாம் = பெரியோர்களின்; ப்ரபாவ: பெருமை; க்வ நு பித்யேத? = எங்கே (இருப்பினும்) மாறாது அன்றோ?

72. ஜகதாமபிரகூஷணே த்ரயாணா மதிகாரம் மணிபாதுகே! வஹந்த்யோ:
யுவயோ: பரிகர்மகோடிலக்நம் சரணத்வந்த்வமவைமி ரங்கபர்த்து:|

மணி பாதுகையே! மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றும் அதிகாரம் (power) அடைந்திருக்கிற உங்களுக்கு, அரங்கனின் திருவடிகள் ஒரு ஆபரணமாய் அமைந்துள்ளன (கிரீடம் போலே).

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; த்ரயாணாம் ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களையும்; அபிரகூஷணே = காப்பாற்றுவதில்; அதிகாரம் வஹந்த்யா: = பொறுப்பை அடைந்திருக்கும்; யுவயோ: = உங்களுக்கு; ரங்கபர்த்து: = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; சரணத்வந்த்வம் = இரண்டு திருவடிகளும்; பரிகர்ம கோடி லக்நம் = நகை (jewel) வகையறாவிலே சேர்ந்தவை என; அவைமி = நினைக்கின்றேன்.

73. பதரகூஷணி! வத்ஸலா நிகாமம்
ரகுவீரஸ்ய பதாம்புஜாதபி த்வம்|
யதஸௌ பரதஸ் த்வயாம்ஸ்வத்வாத்-
ந புநஸ்தாத்ருசுமந்வபூத்வியோகம்|

பாதுகே! ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைக் காட்டிலும், நீ, மிகவும் பரிவு (வாத்ஸல்யம்) உடையவள். எனவேதான், ராமன் (அயோத்தி திரும்ப) மறுத்ததால், பரதனுக்கு உண்டான மனத்துயரம், திருவடிகளின் அம்சமான உன்னால், (உன்னைப் பெற்றதும்) துக்கத்தை மறந்தார்.

பதரகூஷணி = பாதுகே!; ரகுவீரஸ்ய = ராகவனின்; பதாம்புஜாத் அபி = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை விடவும்; த்வம் நிகாமம் வத்ஸலா = நீ, மிகவும் பரிவு உடையவள்; யத் அஸௌ பரத: = ஏனென்றால், இந்த பரதன்; வியோகம் = (ராமன் வர மறுத்ததால் ஏற்பட்ட) துக்கத்தை; அம்ஸ்வாத் த்வயா = (திருவடிகளின்) அம்சமான உன்னால்; புந: தாத்ருசம் = மறுபடி, அது போன்ற விசனத்தை; ந அந்வபூத் = அநுபவிக்கவில்லை.

74. அபிகம்ய முகுந்தபாதுகே! த்வா மபந்தாதபவாரணை: சீரோபி:
ஹரிதாம் பதயோ துராபமந்யை ரநகச்சாயமவாப்நுவந்தி போகம்|

முகுந்தனின் பாதுகையே! திக் பாலர்களான இந்திரன் முதலானோர் உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமான் எழுந்தருளும் வேளைகளில், அவர்களது குடையின் நிழலை ஆசீர்யிப்பதில்லை. உன் குளிர்ச்சியை அநுபவித்து, ஸுகம் அடைகின்றனர்.

முகுந்த பாதுகே! = முகுந்தனின் பாதுகையே!; ஹரிதாம் பதய: = திக்குகளுக்கு அதிபதியான இந்திரன் முதலானோர்; த்வாம் அபிகம்ய = உன்னை அடைந்து; அபந்த ஆதபவாரணை: = விலக்கப்பட்ட (not using) குடை போன்றவற்றுடன் உன்னை; சீரோபி: = சிரங்களுடன்; அந்யை: துராபம் = மற்றவரால் அடைய முடியாததும்; அநகச்சாயம் = குற்றமற்ற காந்தியை உடைய; போகம் ஆப்நுவந்தி = சுகத்தையே அநுபவிக்கின்றனர்.

75. அபஹாய விதாவிதா நுபாயாநரவிந்தேகூஷண பாதுகே! மஹாந்த:
த்வதநந்யதயா பஜந்தி வ்ருத்திம் த்வதஸாதாரண போகஸாபிலாஷா:|

அரவிந்தம் போன்ற திருக்கண்களையுடைய பெருமாளின் பாதுகே! பெரியோர்கள், கடினமான யோகங்களின் உபாயத்தை விட்டுத்தள்ளி, உன்னுடன் ஒன்றிய போகத்தையே (ஸுகம்) விரும்பி, உன்னைத் தவிர வேறு எதையும் நினைப்பதில்லை.

அரவிந்தேக்ஷண பாதுகே! = தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகையே!; மஹாந்த: = பெரியோர்; ஸிதா ஸிதாந் உபாயாந் = பலத்தில் ஸந்தேகப்படக்கூடிய உபாயங்களை; அபஹாய = விட்டு; த்வத் அஸாதாரண = உனக்கு மட்டுமே இருக்கும்; போக ஸாபிலாஷா: = ஸுகத்திலே ஆசைவைத்து; த்வத் அநந்யதயா = உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரை நினைக்காத; வ்ருத்திம் பஜந்தி = இருப்பை அடைவர்.

76. ப்ரணமந்தி ந வா விதேர்விபாகாத் ய இமே ரங்கநரேந்த்ரபாதுகே! த்வாம்|
உபஜாதமநுத்தமாங்கமேஷாம் உபயேஷாமபி சித்ரமுத்தமாங்கம்||

பாதுகே! உன்னை வணங்கியவர்/வணங்காதவர் ஆகிய இரு சாராருடைய தலைகளும் "அநுத்தமாங்கம்" ஆகிறது. இது ஆச்சரியம்தானே! (உத்தம அங்கம் = மேலான அங்கம் - part of the body). வணங்கியவர் தலை அநுத்தமாங்கம், i.e. அதைவிட மேலான ஒரு அங்கம் இல்லைவணங்காதவர் தலை - உத்தம அங்கம் ஆவதில்லை - தாழ்ந்த அங்கம் ஆகிறது.

ரங்க நரேந்த்ர பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; இமே ய: = இந்த எவர்கள்; விதே: விபாகாத் = விதியின் பரிபாகத்தினால்; ப்ரணமந்தி = (உன்னை) ஸேவிக்கிறார்களோ; ந வா = (அப்படி) ஸேவிக்காதவர்களும் கூடவும்; ஏஷாம் உபயேஷாமபி = இந்த இரண்டு வித மக்களின்; உத்தமாங்கம் = தலை (உத்தம அங்கம்); அநுத்தமாங்கம் = உயர்ந்ததாகவும்/தாழ்ந்ததாயும்; உபஜாதம் = ஆயிற்று. சித்ரம் = ஆச்சரியம்; (வேடிக்கையன்றோ!)

77. தவ கேசுபாதுகே! ப்ரபாவோ மம துஷ்கர்ம ச நந்வநந்தஸாரே|
நியமேந ததாபி பச்சிமஸ்ய ப்ரதமேநைவ பராபவம் ப்ரதீம:||

கேசவனின் பாதுகே! உன்னுடைய பெருமை / எனது பாவம் -- இரண்டுமே எல்லையற்றவை ... எனினும், என் பாவங்கள் உனது பெருமையால் அழிந்து விரிகின்றன.

கேசுப பாதுகே! = கேசவனின் பாதுகையே!; தவ ப்ரபாவ: = உன்னுடைய பெருமைகளும்; மம துஷ்கர்ம ச = என்னுடைய பாவங்களும்; அநந்தஸாரே நநு = எல்லையே இல்லாதவை அன்றோ?; ததாபி = அப்படி இருப்பினும்; ப்ரதமேநைவ = முதலில் (கூறிய) உன் பெருமையால்; பச்சிமஸ்ய = இரண்டாவதாகக் கூறிய என் பாவங்கள்; நியமேந பராபவம் = தவறாமல் அழிகின்றன (என்பதை); ப்ரதீம: = நினைக்கிறோம்.

78. அஸ்த்ரபூஷணதயைவ கேவலம்
விச்வமேததகிலம் பிபர்த்தி ய:|
அக்லமேந மணி பாதுகே!
த்வயா ஸோபி சேகரதயைவ தார்யதே||

மணிபாதுகையே! ஸமஸ்தமான உலகத்தையும் பெருமாள், தனக்கு அஸ்திரமாயும், ஆபரணமாகவும் தரித்துள்ளார்....அந்த, அப்படிப்பட்ட பெருமானை, நீ, ஒரு சிரோபூஷணமாய் (head ornament - நகை) தாங்குகின்றாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ய: = எந்த (பெருமாள்); ஏதத் அகிலம் விச்வம் = இந்த ஸமஸ்த உலகத்தையும்; கேவலம் = துணையிலலாமல்; அஸ்த்ர பூஷணதயா ஏவ = ஆயுதமாயும், அலங்காரமாயும்; பிபர்த்தி = தூக்குகின்றாரோ; ஸோபி = அந்தப் பெருமானும்; த்வயா = உன்னால்; அக்லமேந = பிரயாசையின்றி; சேகரதயா ஏவ = தலைக்கு அலங்காரமான (ஒரு நகை) போல; தார்யதே = தரிக்கப்படுகின்றார் (அணியப்படுகிறார்).

79. ராமபாதஸஹதர்மசாரினீம் பாதுகே நிகிலபாதகச்சிதம்|
த்வாமசேஷஜகதாமதீச்வரீம் பாவயாமி பரதாதிதேவதாம்||

பாதுகே! ஸ்ரீராமனின் திருவடிக்கு தர்மபத்நியாயும், பாவங்களையெல்லாம் போக்கடிப்பவளாகவும், அனைத்து உலகங்களுக்கும் யஜமானியாகவும், நீ இருப்பவள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் = உன்னை; ராமபாத ஸஹதர்ம சாரினீம் = ராமனின் திருவடியின் தர்மபத்நியாகவும்; நிகிலபாத கச்சிதம் = எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கடிப்பவளாகவும்; அசேஷ ஜகதாம் ஈச்வரீம் = அனைத்து உலகங்களுக்கும் யஜமானியாகவும்; பரத அதிதேவதாம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாகவும்; பாவயாமி = நினைக்கிறேன்.

80. சூடாகபாலவ்யதிஷங்கதோஷம் விமோசயிஷ்யந்நிவ விஷ்ணுபத்யா:|
க்ருதாதர: கேசவபாதரகேஷு பிபர்த்தி பாலேந்துவிபூஷணஸ்த்வாம்||

கேசவனின் பாதரகேஷு! பிறைச்சந்திரனைத் தன் தலைக்கு அலங்காரமாக அணிந்து கொண்டிருக்கும் சிவன், தலையில் உள்ள மண்டை ஓடு ஏற்படுத்தும் அசுத்தியை, கங்கைக்கு போக்கவே, உன்னைத் தன் தலையில் ஸாதித்துக் கொள்கிறார்.

கேசவ பாதரகேஷு! = கேசவனின் திருவடிகளை ரக்ஷிப்பவளே!; பால இந்து = இளம் சந்திரனை; விபூஷண: = தலைக்கு அலங்காரமாய்க் கொண்ட (சிவன்); சூடா கபால = தலையிலிருக்கும் மண்டை ஓடுடன்; வ்யதிஷங்க தோஷம் = ஸம்பந்தம் ஏற்படுவதால் உண்டாகும் அசுத்தியை; விஷ்ணுபத்யா: = கங்கைக்கு; விமோசயிஷ்யந் இவ = போக்கடிக்க வேண்டி; க்ருத ஆதார: = செய்யும் எண்ணத்துடன்; த்வாம் = உன்னை; பிபர்த்தி = (தலையில்) தரிக்கின்றார்.

81. த்வயைவ நித்யம் மணிபாதரகேஷு! ராஜந்வதீ ஸ்ருஷ்டிரியம் ப்ரஜாநாம்|
ஸ்த்ரீராஜ்யதோஷ ப்ரஸாய நூநம் நிர்திச்யஸே நாதவிசேஷணேந||

மணிபாதரகேஷு! ச்ருஷ்டி/இந்த உலகம் அனைத்தும் உன்னாலே சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது; ஆயினும் "ஸ்த்ரீ ராஜ்யமா?" எனும் தோஷம் உண்டாகாமலிருக்க, பெருமாள் பெருடன் சேர்த்தே - "ரங்கநாத பாதுகை" எனப்படுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷு! = மணி பாதுகே!; இயம் ப்ரஜாநாம் = இந்த, பிரஜைகளின்; ஸ்ருஷ்டி: = உண்டுபண்ணுதல்; த்வயைவ நித்யம் = உன்னாலேயே, எப்போதும்; ராஜந்வதி = நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது; ஸ்த்ரீராஜ்ய தோஷ = பெண்பிள்ளை ராஜ்யமா என்ற தோஷம்; ப்ரஸாய = போக்கடிக்கவே; நாத விசேஷணேந = பெருமாளின் அடையாளத்துடன் (உன்னை); நிர்திச்யஸே = சொல்கின்றனர் (சொல்லப்படுகிறாய்); நூநம் = நிச்சயம்.

82. பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வம் விசும்பரம் தாம நிஜேந பூம்நா|
தவாநுபாவச் சளகீக்ருதோஸ்யம் பக்தைரஜஸ்ரம் பவதீம் ததாநை:|

மணி பாதுகையே! அனைத்து உலகங்களையும் தாங்கும் எம்பெருமானை நீ தாங்குகின்றாய். உன் பெருமை அளவிடற்கரியது. எனினும், உன்னைத் தன் சிரஸ்ஸிலே தரிக்கும் பக்தனின் பெருமை, அதைக் காட்டிலும் மேலானது.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; விசுவம்பரம் = உலகம் அனைத்தையும் தாங்கும்; தாம = பெருமானை; த்வம், நிஜேந பூம்நா = நீ, உன் பெருமையால்; நித்யம் பிபர்ஷி = எப்போதும் தரிக்கின்றாய்; அயம் = இந்த; தவ அநுபாவ: = உன்னுடைய பெருமையானது; அஜஸ்ரம் = எப்போதும்; பவதீம் = உன்னை; ததாநை: பக்தை: = தரித்துக்கொள்ளும் பக்தர்களால்; சுளகீ க்ருத: = உள்ளங்கையில் அடக்கப்பட்டது.

83. பரஸ்ய பும்ஸ: பதஸந்நிகர்ஷே துல்யாதிகாராம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
உத்தம்ஸயந்தி ஸ்வயமுத்தமாங்கை: சேஷாஸமம் சேஷகருத்மதாத்யா:||

மணி பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமானின் திருவடி ஸமீபத்தில், நீ / ஆதிசேஷன் / பெரிய திருவடி (கருடாழ்வார்) மூவரும் ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்பவர்கள்; மற்ற இருவரும், உன்னை, பரியட்டம் போல, அவர்களது சிரஸ்ஸிலே வைத்துக் கொள்கின்றனர். (இது உனது பெருமையை (ப்ரபாவம்) குறிக்கிறது அன்றோ?)

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; பரஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான (பெருமானின்); பத ஸந்நிகர்ஷே = திருவடி ஸமீபத்தில்; துல்யாதிகாராம் = ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்யும்; சேஷ கருத்ம தாத்யா: = அனந்தன் / கருடன் ஆகியோர்; த்வாம், ஸ்வயம் = உன்னை, தானாகவே; உத்தமாங்கை: = அவர்களது சிரஸ்ஸிலே; சேஷாஸமம் = பரியட்டம் போன்று; உத்தம்ஸயந்தி = அலங்கரித்துக் கொள்கின்றனர்.

84. முகுந்தபாதாம்புஜதாரிணி! த்வாம் மோஹாதநுத்தம்ஸயதாம் ஜநாநாம்|
மூர்த்நி ஸ்திதா தூர்லிபயோ பவந்தி ப்ரஸுத்வரணாவளயஸ்ததீயா:||

முகுந்த பாதுகையே! தெரியாத்தனத்தினால், உன்னைச் சிரஸ்ஸிலே தரித்துக்கொள்ளாத ஜனங்களின் தலையெழுத்து சிலாக்யமாக இருந்தாலும், அவை கெட்டவைகளாக ஆகிவிடுகின்றது.

முகுந்த = முகுந்தனின்; பாதாம்புஜதாரிணி! = தாமரை போன்ற திருவடியைத் தாங்கும் பாதுகே!; மோஹாத், த்வாம் = தெரியாமையால், உன்னை; அநுத்தம்ஸயதாம் = தலையிலே ஸாதித்துக் கொள்ளாத; ஜநாநாம் மூர்த்நி = ஜனங்களின் சிரஸ்ஸில்; ஸ்திதா:, ததீயா: = இருக்கும், அவர்களது; ப்ரஸுத் = சிலாக்யம் மிக்க; வர்ண ஆவளய: = (தலை) எழுத்துக்களின் வரிசைகள்; தூர்லிபய: = கெட்ட எழுத்துக்களாக; பவந்தி = ஆகின்றன.

85. பூமி: ச்ருதீநாம் புவநஸ்ய தாத்ரீ
குணைரநந்தா விபுலா விபூத்யா|
ஸ்திரா ஸ்வயம் பாலயிதும் கூடிமா ந:
ஸர்வம்ஸஹா ஸொரிபதாவநி! த்வம்||

பெருமானின் பாதுகே! நீ வேதங்களுக்கு இருப்பிடம் - உலகைக் காப்பாற்றுவவள் - தயை முதலான குணங்கள் நிறைந்தவள் - ஐச்வரியம் மிக்கவள் - நல்ல விஷயங்களிலே, உறுதி பூண்டவள் - எங்களைக் காப்பாற்றுவவள் - எல்லாக் குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்பவள்.

ஸொரி பதாவநி! = பெருமானின் பாதுகே! த்வம் = நீ; ச்ருதீநாம் பூமி: = வேதங்களின் இருப்பிடம்; புவநஸ்ய தாத்ரீ = உலகத்தைக் காப்பாற்றுவவள்; குணை: அநந்தா = எல்லையில்லாத குணங்களுடன் கூடினவள்; விபூத்யா விபுலா = ஐச்வரியத்திலே பருத்தவள்; ஸ்வயம் ஸ்திரா = தானாகவே, நல்ல விஷயத்தில் உறுதி பூண்டவள்; ந: பாலயிதும் கூடிமா = எங்களைக் காப்பதில் ஏற்றவள்; ஸர்வம் ஸஹா = எல்லாக் குற்றங்களையும் பொறுத்து அருள்பவள்.

86. ஸ்தைர்யம் குலகேஷாணிப்ருதாம் விதத்ஸே சேஷாதயஸ்த்வாம் சிரஸா வஹந்தி|
பதப்ரஸூதா பரமஸ்ய பும்ஸ: ப்ருத்வீ மஹிம்நா மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! நல்ல குலத்தில் பிறந்த அரசர்களுக்கு, நிலையான பதவியைத் தருகிறாய் நீ --
ஆதிசேஷன் முதலானோர் உன்னைத் தலையால் வகிக்கிறார்கள் - பரம புருஷனான
பெருமானின் திருவடியால் ஏவப்படுபவள். உன் பெருமை எல்லையற்றது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; குலகேஷாணி ப்ருதாம் = நல்ல குலத்தில் பிறந்த
அரசர்கட்கு; த்வம், ஸ்தைர்யம் = நீ, நிலையாக இருப்பதை; விதத்ஸே = செய்கிறாய்;
சேஷாதய: = ஆதிசேஷன் முதலானவர்கள்; த்வாம் சிரஸா வஹந்தி = உன்னை, தலையால்
தரிக்கின்றனர்; பரமஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனாகிற பெருமானின்; பதப்ரஸூதா =
திருவடியினால் ஏவப்படும்; மஹிம்நா ப்ருத்வீ = பெருமையால் பருத்துள்ளாய்.

87. தைத்யாதிபாநாம் பலிநாம் கிரீடா நிகேஷபணம் தே யதி நாப்யநந்தந்|
ரங்கேசுபாதாவநி! ரங்கதாம்ந: ஸோபாநதாம் ப்ராப்ய வஹந்த்யமீ த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! அஸுரர்கள் கர்வத்தால், உன்னை அவர்களது தலையிலே தரிக்க
ஸம்மதிக்காதபோது, ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்களின் கிரீடத்தைப் பறித்து, அதில் உள்ள
ரத்னங்களை, ரங்கவிமானத்தின் படிகளில் இழைத்துவிடுகிறார்.

ரங்கேசு பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; பலிநாம் தைத்யாதிபாநாம் =
பலசாலிகளான அஸுரத்தலைவர்கள்; தே, கிரீடா: நிகேஷபணம் = உன்னை, கிரீடத்தில்
தரிப்பதை; நாப்ய நந்தந் யதி = ஸந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில்; அமீ = அந்த
கிரீடங்கள்; ரங்கதாம்ந: ஸோபாநதாம் = ரங்கவிமானத்தின் படிக்கட்டாக இருப்பதை; ப்ராப்ய
= அடைந்து; த்வாம் வஹந்தி = உன்னை வஹிக்கின்றன.

88. சேஷோ கருத்மாந் மணிபாதபீட
த்வம் சேதி பாதாவநி! விச்வமாந்யா:|
துல்யாதிகாரா யதி கிந்நு ஸந்த:
த்வாமேவ நித்யம் சிரஸா வஹந்தி||

பாதுகே! ஆதிசேஷன் - கருத்மான் - திருவடிமேடை - நீ, ஆகிய நால்வருமே, திருவடிகளைத்
தாங்கும் ஒரே மாதிரியான கைங்கர்யம் செய்கிறீர்கள் ...எனினும், பெரியோர்கள், ஏன்,
உன்னை மட்டுமே, சிரஸ்ஸிலே தரிக்கின்றனர்? (மற்ற மூவர்க்கும், இந்தப் பெருமை
கிடைக்கவில்லையே!)

பாதாவநி! = பாதுகே!; விச்வமாந்யா: = அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்க; சேஷ: =
ஆதிசேஷன் - கருத்மாந் = கருடன் - மணிபாதபீட = திருவடிமேடை - த்வம் ச = மற்றும் நீ
(ஆகிய நால்வருமே); துல்யாதிகாரா: யதி = திருவடிகளைத் தாங்கும் (கைங்கர்யம்)
அதிகாரத்தை உடையவர்கள்; ஸந்த: த்வாமேவ = (எனினும்) பெரியோர் உன்னை மட்டுமே;
சிரஸா வஹந்தி = தலையினால் வகிக்கிறார்கள்; கிந்நு? = ஏன்?

89. பரஸ்ய பும்ஸ: பரமம் பதம் தத்
பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வம்|
அந்யாத்ருசாம் வ்யோமஸதாம் பதாநி
த்வய்யாயதந்தே யதிதம் ந சித்ரம்||

மணி பாதுகையே! பரம புருஷனான பெருமாளின் பதமே (திருவடி) உன்
அதீனமாயிருக்கையில், மற்ற தேவதைகளின் பதம் (பதவி) உன் அதீனம் (control) என்பதில்
என்ன ஆச்சரியம்?

மணி பாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வம், பரஸ்ய பும்ஸ: = நீ, பரம புருஷனான பெருமாளின்;
தத் பரமம் பதம் = அந்த, உயர்ந்த திருவடியை; நித்யம் பிபர்ஷி = எப்போதும் தரிக்கிறாய்;
அந்யாத்ருசாம் = இதர; வ்யோமஸதாம் = தேவதைகளின்; பதாநி = பதவிகள் (positions);
த்வயி ஆயதந்தே யதி = உன் அதீனமே என்பது; இதம் ந சித்ரம் = இதில் ஆச்சரியம்
இல்லை.

90. பாதௌ முராரேச் சுணம் ப்ரஜாநாம் தயோஸ் ததேவாஸி பதாவநி! த்வம்|
சுண்யதாயா: த்வமந்யரக்ஷா ஸந்த்ருச்யஸே விச்ரமபூமிரேகா||

பாதுகையே! உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கின்ற அந்தப் பெருமாளின் திருவடிகளையே நீ
ரக்ஷிக்கின்றாய். உனக்கு யாரும் ரக்ஷகர் கிடையாது. காப்பாற்றுதல் என்ற விஷயம் உன்னில்
நின்று விடுகிறது.

பதாவநி! = பாதுகே!; முராரே: பாதௌ = பெருமாளின் திருவடிகள்; ப்ரஜாநாம் சுணம் =
ஜனங்களுக்கு சரணம்; தயோ: = அந்தத் திருவடிகளுக்கு; த்வம் ஏவ, தத் அஸி = நீதான்
அந்த சரணமாக உள்ளவள்; அந்ய ரக்ஷா = வேறு ஒருவரால் ரக்ஷிக்கப்படாத; த்வம் ஏகா =
நீ ஒருத்திதான்; சுண்யதாயா: = "காப்பாற்றுதல்" எனும் விஷயத்திற்கு; விச்ரம பூமி: = எல்லை
நிலம் (border) (இளைப்பாறும் இடம்) என; ஸந்த்ருச்யஸே = காணப்படுகின்றது.

91. அந்யேஷு பத்மாகமலாஸநாத்யை: அங்கேஷு ரங்காதிபதே: ச்ரிதேஷு|
பதாவநி! த்வாமதிகம்ய ஜாதம் பதம் முராரேரதிதைவதம் ந:||

பாதுகையே! எம்பெருமாளின் திருமேனியிலே, ஒவ்வொரு அங்கத்தில் ஒருத்தர் - திருமார்பிலே
மகாலக்ஷ்மி - நாபியிலே ப்ரம்மா, இப்படி; ஆனால், உன்னை அடைந்துள்ள திருவடி மட்டும்,
எங்களுக்கு ஆரதிக்கத் தக்கதாயிற்று.

பதாவநி! = பாதுகையே!; ரங்காதிபதே: = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; அந்யேஷு அங்கேஷு = இதர
அங்கங்களில் (other than திருவடி); பத்மா = மகாலக்ஷ்மி (திருமார்பிலும்); கமலாஸன =
பிரமன் (திருநாபியிலும்); ஆத்யை: ச்ரிதேஷு = இவர்களால் அடைந்திருக்க; முராரே: பதம் =
பெருமாளின் திருவடி; த்வாம் அதிகம்ய = உன்னை அடைந்து; ந: அதிதைவதம் = எங்களுக்கு,
ஆரதிக்கத்தக்கதாக; ஜாதம் = ஆயிற்று.

92. கூணம் ஸரோஜேகூணபாதுகே! ய: க்ருதாதர: கிம் குருதே பவத்யா:|
அகிஞ்சநஸ்யாபி பவந்தி சீக்ரம் ப்ரூகிங்கராஸதஸ்ய புரந்தராத்யா:||

பெருமாளின் பாதுகையே! ப்ரீதியுடன் எவன் ஒருவன் உனக்கு கூண நேரமாவது, கைங்கர்யம்
செய்கின்றானோ, அவனுக்கு வேறு எந்தத் தகுதியும் இல்லாதிருப்பினும், விரைவிலே, அவன்
கண்ஜாடை அறிந்து, இந்திரன் போன்ற தேவச்ரேஷ்டர்களும், ஏவல் செய்யக்கூடிய பதவி
கிட்டும்.

ஸரோஜேக்ஷண பாதுகே! = பெருமானின் பாதுகே!; ய: க்ருத ஆதார: = எவன், ப்ரீதியுடன் (செய்யப்பட்ட); பவத்யா: கூஷணம் = உனக்கு, ஒரு சில காலம்; கிம் குருதே = கைங்கர்யம் செய்கிறானோ; அகிஞ்சநஸ்யாபி = வேறு எந்த கைம்முதல் இல்லாவிடினும் (eligibility); தஸ்ய, சீக்ரம் = அவனுக்கு, விரைவில்; புரந்தராத்யா: = இந்திரன் முதலான தேவச்சரேஷ்டர்கள்; ப்ருகிங்கரா: = புருவத்தைப் பார்த்தே, வேலை செய்பவர்களாக; பவந்தி = ஆவர்.

93. வஹந்தி யே மாதவபாதுகே! த்வாம் ஊஹ்யந்த ஏதே திவி நிர்விகாதா:|
ஹம்ஸேந நித்யம் சரதப்ரபாலா கைலாஸகௌரேண ககுத்மதா வா||

மாதவ பாதுகே! உன்னை, எவர்கள் பக்தியுடன் தலையில் தரிப்பரோ, அவர்கள் சரத்கால மேகம் போன்ற வெண்மையான ஹம்ஸத்தின் மீதாவது (or) கைலாஸ பர்வதம் போன்ற காளையின் மேலாவது, ஏறி ஸஞ்சரிப்பார்கள்.

மாதவ பாதுகே! = மாதவனின் பாதுகையே!; த்வாம், யே வஹந்தி = உன்னை, எவன் ஒருவன் (தலையில்) தரிப்பானோ; ஏதே, திவி = இவர்கள், ஆகாயத்தில்; நிர்விகாதா: = தடங்கல் ஏதுமின்றி; சரதப்ரபாலா = சரத்கால மேகத்தின் (வெண்மை) நிறம் கொண்ட; ஹம்ஸேந = ஹம்ஸத்தினாலாவது (பிரம்மா); கைலாஸ கௌரேண = கைலாய பர்வதம் போன்ற (வெள்ளை); ககுத்மதா வா = காளையினாலாவது (சிவன்); நித்யம் ஊஹ்யந்த = எப்போதும் வஹிக்கப்படுவர்.

94. ருத்ரம் ச்ரிதோ தேவகண: ஸ ருத்ர:
பத்மாஸநம் ஸோபி ச பத்மநாபம்|
ஸ த்வாமநந்தோ ந புநஸ்த்வமந்யம்
க ஏஷ பாதாவநி! தே ப்ரபாவ:||

தேவ கணங்கள் சிவனை ஆச்ரயிக்கின்றனர் - அந்த சிவன் பிரம்மாவை அடைந்திருக்கிறார் - பிரம்மனோ பத்மநாபனை அடைந்தார் - பெருமானோ உன்னை அடைந்துள்ளார். (i.e. rests on padukas) - நீ வேறு ஒருவரை அடைந்தவன் இல்லை. உன் பெருமைக்கு ஏது எல்லை?

பாதாவநி! = பாதுகையே!; தேவ கண: = தேவ கணங்கள்; ருத்ரம் ச்ரித: = சிவனை ஆச்ரயித்தவை; ஸ ருத்ர: = அந்த சிவன்; பத்மாஸநம் = பிரம்மாவை (ஆச்ரயிக்கிறார்); ஸோபி ச = அந்த பிரம்மனோ; பத்மநாபம் = பெருமானை (தாமரை போன்ற நாபியை உடையவன்) ஆச்ரயிப்பவர்; அநந்த: ஸ: = அந்தப் பெருமான்; த்வாம் = உன்னை அடைந்துள்ளார்; த்வம் புந: அந்யம் = நீயோவெனில், வேறு ஒருவரை; ந ச்ரிதா = அடையவில்லை; ஏஷ தே ப்ரபாவ: = இந்த உன்னுடைய பெருமை; க:? = எப்படிப்பட்டது?

95. பரஸ்ய தாம்ந: ப்ரதிபாதநார்ஹாம்
வதந்தி வித்யாம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
யதஸ்தவைவாதிகமே ப்ரஜாநாம்
தூரீபவத்யுத்தரபூர்வமம்ஹ:||

மணிபாதுகே! மிக மேலானதான பரமபதத்தை அடைய வழிகாட்டக்கூடிய வித்யையாக உன்னை வர்ணிக்கின்றனர். உன்னை ஆச்ரயித்தோருக்கு, முன் செய்த, மற்றும் பின்னர் செய்யக்கூடிய பாவம் அனைத்துமே, ஓடிப்போகும்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வாம், பரஸ்ய தாம்ந: = உன்னை, உயர்ந்த பதமான இடத்தை; ப்ரதிபாதந அர்ஹாம் = கொடுக்கக்கூடிய தகுதி உள்ள; வித்யாம் = வித்யை (ஞானம் - i.e. ப்ரபத்தி வழி) என; வதந்தி = (பெரியோர்) சொல்கின்றனர்; யத: தவ அதிகாம ஏவ = ஏனெனில், உன்னை அடைவதாலேயே; ப்ரஜாநாம் = மக்களின்; உத்தர, பூர்வம் = பின்னே (செய்யக்கூடிய) மற்றும் முன் செய்த; அம்ஹ: தூரீ பவதீ = பாவங்கள் தூர ஓடிப் போகும்.

96. தந்யா முகுந்தஸ்ய பதாநுஷங்காத் தநீயதா யேந ஸமர்ச்சிதா த்வம்|
வாஸஸ்ததீயோ மணிபாதரகேடி! லக்ஷம்யாஸளகாமப்யதரீகரோதி||

மணிபாதரகேடி! செல்வத்தை விரும்பி, ஒருவன் உன்னை பூஜித்தால், அவனது வீட்டில் குபேரனது செல்வத்தை விட அதிகமான ஸம்பத்து கிடைக்கும்.

மணி பாதரகேடி! = மணி பாதரகேடி!; முகுந்தஸ்ய பத அநுஷங்காத் = பெருமானுடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; தந்யா த்வம் = பரிசுத்தமாய் உள்ள, நீ; தநீயதா யேந = பணம் விரும்பும் ஒருவனால்; ஸமர்ச்சிதா = பூஜிக்கப்பட்டால்; ததீய: வாஸ: = அவனுடைய வீடு; லக்ஷம்யா = ஸம்பத்து (i.e. செல்வம் நிறைந்து); அளகாமபி = (குபேரனின்) அளகாபுரிப் பட்டணத்தை; அதரீகரோதி = இளப்பமாக்கி விடுகிறது.

97. பதேந விஷ்ணோ: கிமுதேதரேஷாம் விஸ்ருஜ்ய ஸங்கம் ஸமுபாஸதே த்வாம்|
கரோஷி தாந் கிம் த்வமபேதகாமாந்காலேந பாதாவநி! ஸத்யகாமாந்||

பாதுகே! வேறு விஷயங்களில் பற்றுதலைத் துறந்து - ஏன், பெருமாள் திருவடிகளிலும் ஆசையை விட்டு, உன்னையே தியானம் செய்பவனை, நீ அழிவே இல்லாத ஆசையின் மீது பற்றுதலை (மோகும் அடைய வேண்டும் என்ற) ஏற்படுத்துகிறாய்?

பாதாவநி! = பாதுகே! விஷ்ணோ: பதேந = எம்பெருமானின் திருவடியிலும் கூட; ஸங்கம் விஸ்ருஜ்ய = ஆசையைத் துறந்து; இதரேஷாம் = மற்ற வஸ்துவைப்பற்றி; கிமுத = கேட்பானேன்?; த்வாம் உபாஸதே = உன்னை மட்டுமே தியானிக்கிறார்களோ; அபேத காமாந் = அப்படி ஆசையை விட்ட; தாந், காலேந = அவர்களை, காலப்போக்கிலே (நீ); ஸத்ய காமாந் = நிலையான ஆசையை உடையவர்களாக; கிம் கரோஷி = ஏன் செய்கின்றாய்? "ஸத்ய காம" என்பது நிலையான ஆசை.

98. அப்யாஸயோகேந நிக்ருஹ்யமாணை: அந்தர்முகைராத்மவிதோ மநோபி:|
மாத்ஸ்த்வயா குப்தபதம் ப்ரபாவாத் அந்வேஷயந்த்யாகமிகம் நிதாநம்||

அம்மா! ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரிந்தவர்கள், மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உனது ப்ரபாவத்தால், காப்பாற்றப்படும், புதையல் போன்ற, எம்பெருமானின் திருவடிகளை தியானிக்கின்றனர்.

மாத: = தாயே!; ஆத்மவித: = ஆத்ம ஸ்வரூபம் அறிந்த பெரியோர்; அப்யாஸ யோகேந = தீவிர யோக அப்யாஸத்தால் (concentrated exercise); நிக்ருஹ்யமாணை: = அடக்கப்பட்ட (well controlled); அந்தர் முகை: மநோபி: = ஜீவ! ஆத்மாவையே என்னும் மனதுடன்; த்வயா, ப்ரபாவாத் = உனது, பெருமையால்; குப்த பதம் = காப்பாற்றப்படும் திருவடியை உடையதும்; ஆகமிகம் நிதாநம் = வேதங்கள் கூறும், புதையல் போன்ற பெருமானை; அந்வேஷயந்தி = தியானிப்பார்கள்.

99. மூர்த்தநா ததாநாம் மணிபாதுகே! த்வாம் உத்தம்ஸிதம் வா புருஷம் பவத்யா|
வதந்தி கேசித் வயமாநாம: த்வாமேவ ஸாக்ஷாததிதைவதம் ந:||

மணிபாதுகே! ஒரு சிலர் பெருமாளையாவது, அல்லது உன்னையாவது ஆராதிக்க வேண்டும் என்று கூறுவர். ஆனால், எங்களுக்கு நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் " அதிதைவதம்" (ஆராதிக்கப்படவேண்டியவள்) என்கிறோம்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; கேசித் = ஒரு சிலர்; புருஷம் = பெருமானை; மூர்த்தநா ததாநாம் = தலையிலே தூக்கிக்கொண்டிருக்கும்; த்வாம் வா, = உன்னையாவது; பவத்யா உத்தம்ஸிதம் = உன்னாலே, தலைக்கு அலங்காரமாகக் கொண்டுள்ள; புருஷம் வா = பெருமாளையாவது; அதிதைவதம் வதந்தி = ஆராதிக்கப்பட வேண்டிய தெய்வம் எனக்கூறுவர்; வயம் = நாங்கள்; ஸாக்ஷாத் = பெருமானைச் சேர்க்காமல்; த்வாமேவ = உன்னை மட்டும்தான்; ந: அதிதைவதம் = எங்களுக்கு அதிதைவதம் என்று; ஆமநாம: = சொல்கிறோம்.

100. மூர்த்தநா ஸதாமதஸ்தாத் உபரி ச விஷ்ணோ: பதேந ஸங்கடிதாம்|
அதவீயஸீம் விமுக்கதே: பதவீமவயந்தி பாதுகே! பவதீம்||

பாதுகையே! மோக்ஷம் அடைய சுலபமான வழி, உன்னை ஆசிரயிப்பதே. WHY? கீழே சேதனனின் தலை; உனக்கு மேலே பெருமாளின் திருவடிகள். (Shortest route is this oneonly the height of the SATARI! Is it not?)

பாதுகே! = பாதுகையே!; பவதீம் = உன்னை; விமுக்கதே: = மோக்ஷம் அடைவதற்கு; அதவீயஸீம் = மிகவும் (shortest) கிட்டின; பதவீம் = மார்க்கம் எனப் (பெரியோர்); அவயந்தி = நினைக்கிறார்கள்; WHY?; அதஸ்தாத் = கீழே (உனக்குக் கீழே); ஸதாம் மூர்த்தநா = பெரியோர்களின் தலை; and; உபரி ச = மேலேயோ எனில் (உனக்கு மேலே); விஷ்ணோ: பதேந = பெருமாளின் திருவடிகள்; ஸங்கடிதாம் = இணைக்கப்படுகின்றனவே!

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ப்ரபாவ பத்ததி: - த்ருதீயா.

4. ஸமர்ப்பண பத்ததி (பணயம்)

ஸ்ரீராமனிடமிருந்து, பரதன் பாதுகைகளைப் பெற்று, அயோத்தி திரும்பும் நிகழ்ச்சிகளை வர்ணிக்கின்றார் இந்தப் பத்ததியில்.

101. பஜாம: பாதுகே யாப்யாம் பரதஸ்யாக்ரஜஸ்ததா|
ப்ராய: ப்ரதிப்ரயாணாய ப்ராஸ்தாநிகமகல்பயத்||

ஸ்ரீராமன், தான் அயோத்திக்கு திரும்ப முடியாது என்பதால், தனக்கு பதில், பரஸ்தானமாக, பரதனிடம் கொடுத்த, அந்தப் பாதுகைகளை தியானிக்கிறோம்.

பரதஸ்யா அக்ரஜ: = பரதனுடைய தமையனான (ராமன்); ததா, யாப்யாம் = அப்போது, எந்தப் பாதுகைகளை; ப்ரதி ப்ரயாணாய = தனக்கு பதிலாக பிரயாணம் செய்ய; ப்ராஸ்தாநிகம் ப்ராய: = பரஸ்தானமாக, அனேகமாய்; அகல்பயத் = செய்தாரோ, (அந்த); பாதுகே பஜாம: = பாதுகைகளை, தியானிக்கிறோம்.

102. ராஜ்யம் விஹாய ரகுவம்சமஹீபதீநாம்
பௌராம்ச்ச பாதரஸிகாந் ப்ருதிவீம் ச ரக்தாம்|
த்வாமேவ ஹந்த சரணாவநி! ஸம்ப்ரயாஸ்யந்
ஆலம்பத ப்ரதமமுத்தரகோஸலேந்த்ர:||

பாதுகே! ராகவன் காட்டுக்குச் சென்றபோது, தன்னிடம் மிக்க அன்பு வைத்த பட்டணத்து மக்களையும், மகுடத்தையும், பூமியையும் விட்டுச் சென்றார். உன்னை மட்டும் அணிந்து சென்றார். (உன்னைத் துறக்கவில்லை).

சரணாவநி! = பாதுகையே!; உத்தர கோஸலேந்த்ர: = உத்தர கோஸல அரசனான (ராமன்); ரகுவம்ச மஹீபதீநாம் ராஜ்யம் = ரகுவம்சத்து அரசர்களுடைய பட்டத்தையும் (Empire); பாத ரஸிகாந் பௌராந் = திருவடிகளிலே ஆசை வைத்த பட்டணத்து மக்களையும்; ரக்தாம் ப்ருதிவீம் ச = ஆசையுள்ள பூமியையும்; விஹாய, ஸம்ப்ரயாஸ்யந் = துறந்து (விட்டு) காட்டிற்குப் போன வேளையில்; ப்ரதமம் = முதலிலேயே; த்வாமேவ = உன்னை மட்டும்; ஆலம்பத = அணிந்து கொண்டாரே!; ஹந்த = ஆச்சரியம்!!

103. ப்ராப்தே ப்ரயாணஸமயே மணிபாதரகேடி!
பௌராநவேக்ஷய பவதீ கருணப்ரலாபாந்|
மஞ்ஜுப்ரணாதமுகரா விநிவர்த்தநார்த்தம்
ராமம் பதக்ரஹணபூர்வமயாசதேவ||

மணி பாதரகேடி! ராகவன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டபோது, உன் குமிழில் உள்ள ரத்னங்களின் ஒலி, ராகவனிடம் நீ அயோத்தி மக்கள் சார்பில், "காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம்" என திருவடியைப் பிடித்து, யாசித்தது போல் இருந்தது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; ப்ரயாண ஸமயே = காட்டிற்குச் செல்லும் ஸமயம்; ப்ராப்தே = வந்தபோது; கருண ப்ரலாபாந் = வருத்தம் மேலிட்டு புலம்பும் (அயோத்தி);

பெளராந் அவேக்ஷ்ய = மக்களைப் பார்த்து; மஞ்ஜுப்ரணாத முகரா = மணிகளின் இனிய சப்தத்தால்; பவதீ, ராமம் = நீ, ஸ்ரீராமனை; விநிவர்த்த நார்த்தம் = (அயோத்தி) திருப்புவதற்காக; பதக்ரஹண ஸூர்வம் = திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு; அயாச தேவ = யாசித்தாய் போல.

104. மத்வா த்ருணாய பரதோ மணிபாதரக்ஷே!
ராமேண தாம் விரஹிதாம் ரகுராஜதாநீம்|
த்வாமேவ ஸப்ரணயமுஜ்ஜயிநீமவந்தீம்
மேநே மஹோதயமயீம் மதுராமயோத்யாம்||

மணி பாதரக்ஷே! பரதன், ராமன் இல்லாத அயோத்தியை த்ருணமாக எண்ணி, உன்னையே உஜ்ஜயினீ - அவந்தீ - மதுரா - அயோத்தி போல எண்ணிப் பெற்றார்.

மணி பாதரக்ஷே! = மணி பாதுகையே!; தாம் ரகுராஜதாநீம் = அந்த அயோத்யா பட்டணம்; ராமேண விரஹிதாம் = ராமன் இல்லாதிருந்த ஸமயம்; த்ருணாய மத்வா = அதை, த்ருணமாய் நினைத்து; பரத: = பரதன்; ஸப்ரணயம் த்வாமேவ = ப்ரீதியுடன் கூடிய உன்னை; உஜ்ஜயினீம், அவந்தீம் = உஜ்ஜயினிப் பட்டணம், அவந்தீ; மஹோதயமயீம், மதுராம் = மஹோதயம் பட்டணம், மதுரா; அயோத்யாம், மேநே = அயோத்தி என்று நினைத்தார்.

105. ராமாத்மந: ப்ரதிபதம் மணிபாதரக்ஷே
விச்வம்பரஸ்ய வஹநேந பரீக்ஷிதாம் த்வாம்|
விச்வஸ்ய தேவி வஹநே விநிவேசயிஷ்யந்
விஸ்ரப்த ஏவ பரதோ பவதீம் யயாசே||

மணி பாதரக்ஷே! ராம ஸ்வரூபியான பெருமான், உலகம் அனைத்தையும் தாங்குபவர். அந்தப் பெருமானையே தாங்கும் உனது உயர்த்தியை நன்கு அறிந்தவன் பரதன். உன்னால் திறம்பட ராஜ்யத்தை ரக்ஷிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன், உன்னை ராமனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

தேவி மணிபாதரக்ஷே! = மணி பாதுகையே!; ராமாத்மந: = ராமனுடைய ஸ்வரூபமாக இருக்கும்; விச்வம்பரஸ்ய = பெருமாளின்; ப்ரதிபதம் வஹநேந = ஒவ்வொரு அடி தோறும் (each step) தாங்கிய; த்வாம், விச்வஸ்ய வஹநே = உன்னை, (அவ்வாறே) இந்த பூமியைத் தாங்கும் விஷயத்திலும்; பரீக்ஷிதாம் = நிச்சயித்ததால்; பரத: விஸ்ரப்த = பரதன், நம்பிக்கையை; விநிவேசயிஷ்யந் ஏவ = வைத்ததாலேயே; பவதீம் யயாசே = உன்னைப் பிரார்த்தித்தார் (பெற்றார்).

106. பக்த்யா பரம் பவது தத் பரதஸ்ய ஸாதோ:
த்வத்ப்ரார்த்தநம் ரகுபதௌ மணிபாதரக்ஷே!
கேநாசயேந ஸ முநி: பரமார்த்ததர்சீ
பத்ராய தேவி! ஜகதாம் பவதீமவாதீத்||

மணிபாதுகையே! தேவி! ராகவனிடம் உள்ள பக்தியின் காரணமாகவே, பரதன் உன்னைப் பிரார்த்தித்தார் என்ற கூற்றுக்கே இடமில்லைஏனெனில், பரமார்த்த தர்சியான (உண்மையை உள்ளபடிக் கூறுபவர்) அந்த வஸிஷ்டரும், உன்னைத்தான் கொடுக்கும்படிச் சொன்னாரே!

மணிபாதரக்ஷே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; ரகுபதௌ ஸாதோ: = ஸ்ரீராமனிடம், ஸாதுவான; பரதஸ்ய = பரதனின்; தத், த்வத் ப்ரார்த்தநாம் = அந்த, உன்னைப் ப்ரார்த்தித்தது;

பக்த்யா பவது = பக்தியினாலேயே (என்று) இருக்கட்டும்; பரமார்த்த தர்சீ = உண்மையை அறிந்து கூறும்; ஸ: முநி: = அந்த ரிஷி (வஸிஷ்டர்); கேநாச்யேந = எந்த அபிப்ராயத்தால்; பவதீம், ஜகதாம் பத்ராய = உன்னை, உலகத்தின் கேடிமத்தின் பொருட்டு; அவாதீத் = கொடுக்கச் சொன்னார்.

107. ராமே வனம் வ்ரஜதி பங்க்திரதே ப்ரஸுப்தே
ராஜ்யாபவாதசகிதே பரதே ததாநீம்|
ஆச்வாஸயேத் க இவ கோஸலவாஸிநஸ்தாந்
ஸீதேவ சேத் த்வமபி ஸாஹஸவ்ருத்திராஸீ:||

ராமன் வனம் சென்றதால் துக்கமடைந்த மன்னன் தயரதன் பெரும் தூக்கத்தையடைந்தார் - பரதனோ ராஜ்யாதிகாரம் வகிக்க மறுத்தான் - ஸீதையைப் போல, நீயும் ராமனுடனே வனத்திலே தங்கி விட்டால், கோஸல தேசத்து ஜனங்களை, யார் ஸமாதானம் பண்ணுவார்.

ராமே வனம் வ்ரஜதி = ஸ்ரீராமன் காட்டை அடையவும்; பங்க்திரதே = தசரதன்; ப்ரஸுப்தே = பெரும் தூக்கத்தை அடைந்தார்; பரதே ராஜ்ய அபவாத = பரதன், அபவாதத்துக்கு அஞ்சி, ராஜ்யம் ஏற்க; சகிதே, ததாநீம் = பயந்தபோது, அந்த வேளையிலே; த்வமபி, ஸீதேவ = நீயும், ஸீதையைப் போல (பிடிவாதமாய்); ஸாஹஸ வ்ருத்தி: ஆஸீ: சேத் = ராமனுடன் காட்டிலே இருந்தால்; க இவ = யார்தான்; கோஸல வாஸிந: தாந் = கோஸல தேச மக்களை; ஆச்வாஸயேத் = ஸமாதானம் பண்ணியிருப்பர்.

108. பாதாவநி! ப்ரபவதோ ஜகதாம் த்ரயாணாம்
ராமாதபி த்வமதிகா நியதம் ப்ரபாவாத்|
நோ சேத் கதந்து பரதஸ்ய தமேவ லிப்ஸோ:
ப்ரத்யாயநம் பரிபணம் பவதீ பவித்ரீ||

பாதுகையே! மூன்று உலகங்கட்கும் யஜமானரான ராமனின் ப்ரபாவத்தை விடவும், உன் பெருமை மேலானது என்பது நிச்சயம். எனவேதான், ராகவனுக்குப் பதிலாக, உன்னை ஒரு அடகுப் பொருள் போலே, அவர் திரும்பும் வரை - பரதன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; த்ரயாணாம் ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களுக்கும்; ப்ரபவத: ராமாதபி = யஜமானன் ஆகும் ராமனை விட; ப்ரபாவாத் = பெருமையினால்; த்வம் அதிகா நியதம் = நீ மேம்பட்டவன். நிச்சயம்; நோ சேத் = இல்லையெனில்; தமேவ லிப்ஸோ: = அந்த ராமனையே அடைய வேண்டும் எனும் (அயோத்திக்கு அழைத்துப் போக); பரதஸ்ய = பரதனுக்கு; பவதீ, கதம் நு = நீ, எப்படி; ப்ரத்யாயநம் = நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய; பரிபணம் = மூலதனம் (அடகு) ஆக; பவித்ரீ = ஆகமுடியும்?

109. மந்யே நியுஜ்ய பவதீம் மணிபாதரகேடி|
பார்ஷ்ணிக்ரஹஸ்ய பரதஸ்ய நிவாரணார்த்தம்|
ரத்நாகரம் ஸபதி கோஷ்பதயந் விஜிக்யே
ராம: கூடிணேந ரஜநீசரராஜதாநீம்||

மணிபாதரகேடி! ஸமுத்திரத்தைச் சுலபமாய், ஒரு குளம்படியைக் கடப்பது போலக் கடந்து, கூடிண நேரத்தில் இலங்கையை ஜயிக்கும் நோக்கத்துடன் இருந்த ராகவன், தன்னை நிர்ப்பந்தம் செய்த தம்பி, பரதனைச் சமாதானப்படுத்த, உன்னைக் கொடுத்தார்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; ராம: = ராகவன்; பார்ஷ்ணிக்ரஹஸ்ய = பின்னங்காலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்; பரதஸ்ய = பரதனை; நிவாரணார்த்தம் = திருப்புவதன் பொருட்டு;

பவதீம் நியுஜ்ய = உன்னை ஏவி (அனுப்பி); ஸபதி, ரத்னாகரம் = உடன், ஸமுத்திரத்தை; கோஷ்பதயந் = ஒரு (மாட்டின்) குளம்பு அடியைப் போல தாண்டி; ரஜநீசர ராஜதாநீம் = அரக்கர்களின் பட்டணமான இலங்கையை; கூடினேந விஜிக்யே = ஒரு கூடின நேரத்திலே ஜயித்தார்; மந்யே = (என்று) நினைக்கிறேன்.

110. பாதாவநி! ப்ரபுதராந்பராதவர்க்காந்
 லோடும் கூடிமா த்வமஸி மூர்த்திமதீ கூடிமைவ|
 யத் த்வாம் விஹாய நிஹதா: பரிபந்திநஸ்தே
 தேவேந தாசுரதிநா தசுண்டமுக்யா:||

பாதுகே! மாபெரும் குற்றங்கள் புரிபவரையும் மன்னித்து அருளும் குணம் கொண்டவள் நீ...
 ராகவனுக்கோ, ராவணன் மற்றும் பல அரக்கர்களை அழித்தே ஆக வேண்டும். எனவேதான்,
 உன்னைப் பரதனிடம் கொடுத்து வனம் சென்றாரோ?

பாதாவநி! = பாதுகே!; ப்ரபுதராந் = மிகப் பெரிய அளவிலே; அபராதவர்க்காந் = குற்றங்களை
 - ஒரு கூட்டமாய் (செய்பவரையும்); லோடும் = பொறுத்து அருளும்; கூடிமா மூர்த்திமதீ =
 வடிவம் கொண்ட; கூடிமைவ த்வம் அஸி = பொறுமையின் உருவே ஆனவள் நீ; யத், தேவேந =
 எந்தக் காரணத்துக்காக, பிரபுவான; தாசுரதிநா = யூராமனால்; த்வாம் விஹாய = உன்னை
 விட்டு; தசுண்ட முக்யா: = ராவணன் முதலான; தே பரிபந்திந: = அந்த சத்ருவர்க்கங்கள்;
 நிஹதா: = கொல்லப்பட்டனர்.

111. வாக்யே கரீயஸி பிதுர்விஹிதேப்யத்ருப்த்யா
 மாதூர்மனோரதமசேஷமவந்த்யயிஷ்யந்|
 மந்யே ததா ரகுபதி: பரதஸ்ய தேநே
 மாதஸ்த்வயைவ மணிமௌளிநிவேஸகூடிமீம்||

தாயே! பிதாவின் ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுவதில் பிடிவாதமாக நின்ற ராகவன், வனம்
 புறப்பட்டார் ... எனினும், கைகேயியின் விருப்பப்படி, பரதனுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தைச்
 சிறப்பாக நிறைவேற்றவே, ரத்னங்கள் இழைத்த உன்னையே பரதனுக்கு மகுடமாய்ச்
 சூட்டினார்.

மாத: = தாயே!; பிது: கரீயஸி வாக்யே = தகப்பனாரின் மேலான ஆக்ஞையை
 (நிறைவேற்றும்); அத்ருப்த்யா விஹிதேபி = அடங்காத ஆசையுடன் இருந்து - கூடவே; மாதூர்
 மனோரதம் = தாயார் (கைகேயியின்) விருப்பமும்; அசேஷம் = முழுமையாக; அவந்த்யயிஷ்யந்
 = நிறைவேற்றுவதற்காகவே; ரகுபதி: = யூராமன்; ததா = அந்த ஸமயத்தில் (வனம்
 போகையில்); த்வயைவ பரதஸ்ய = உன்னாலேயே, பரதனுக்கு; மணிமௌளி = ரத்தினக்
 கிரீடத்தை (பாதுகையை); நிவேச லகூடிமீம் = வைப்பதால், அழகை; தேநே - மந்யே = உண்டு
 பண்ணார் (என) நினைக்கிறேன்.

112. பாதாம்புஜாத் விகளிதாம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
 த்வாமாதரேண விநிவேச்ய ஜடாகலாபே|
 அங்கீசகார பரதோ மணிபாதரகேடி!
 கங்காதிருடசிரஸோ கிரிஸ்ய காந்திம்||

மணிபாதரகேடி! ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து பிரிந்து வந்த உன்னை, பரதன் தன்
 சிரஸ்ஸிலே வைத்துக் கொண்டார். அப்போது, கங்கையைச் சூடிய சிவனின் தேஜஸ்ஸுடன்
 விளங்கினார்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகே! பரமஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான ராமனின்; பாதாம்புஜாத் = திருவடிகளிலிருந்து; விகளிதாம் த்வாம் = நமுவிய (இங்கே removed) உன்னை; பரத: = பரதன்; ஆதரேண = மிக்க ப்ரீதியுடன்; ஐடாகலபே விநிவேச்ய = ஐடைகளின் நடுவே வைத்து; கங்காதிருட சிரஸ: = சிரஸிலே ஏறி நிற்கும் கங்கையுடன் கூடின; கிரிஸ்ய காந்திம் = சிவனின் அழகை; அங்கீசகார = அடைந்தார்.

113. அவிகலமதிகர்த்தும் ரகூணே ஸப்தலோக்யா:
 ரகுபதிசரணேந ந்யஸ்ததிவ்யாநுபாவாம்|
 அபஜத பரதஸ்த்வாமஞ்ஜஸா பாதரகேடி
 மணிமகுடநிவேச்யாகதந்யேந மூர்த்நா||

பாதுகே! ரத்னமயமான மணிமகுடம் சூட்டிக் கொள்வதைவிட ராகவனின் திருவடிகளைத் தாங்கிய பெருமையை உடைய உன்னைத் தன் சிரஸ்ஸிலே, பரதன் மகிழ்ச்சியுடன், வைத்துக்கொண்டார்.

பாதரகேடி! = பாதுகையே!; மணிமகுட நிவேச த்யாக = கல் இழைத்த கிரீடம் சூட்டிக்கொள்வதை தியாகம் செய்த; பரத: ஸப்தலோக்யா: = பரதன், ஏழு உலகங்களையும்; அவிகலம் ரகூணே = குறைவின்றிக் காப்பாற்றுவதில்; அதிகர்த்தும் = தகுதியை அடைய; ரகுபதி சரணேந = ராகவனின் திருவடியால்; ந்யஸ்த திவ்ய அநுபாவாம் = வைக்கப்பட்டிருந்தது என்ற உயர்ந்த பெருமை உடைய; த்வாம், தந்யேந = உன்னை, மகா பாக்யம் அடைந்தவராய்; மூர்த்நா = தலையிலே; அஞ்ஜஸா அபஜத = சீக்கிரமாக அடைந்தார்.

114. இயமவிகலயோககேடிமஸித்யை ப்ரஜாநாம்
 அலமிதி பரதேந ப்ரார்த்திதாமாதரேண|
 ரகுபதிரதிரோஹந்நப்யஷிஞ்சத் ஸ்வயம் த்வாம்
 சரணநகமணீநாம் சந்த்ரிகாநிர்ஜ்ஜரேண||

"ப்ரஜைகளின் யோககேடிமங்களைக் குறைவின்றி ரகூணம் செய்யும் சக்தி, இந்தப் பாதுகைகளுக்கு உண்டு" எனத் தீர்மானித்து, பரதனின் விண்ணப்பத்துக்கு இணங்கிய ராகவன், உன் மேல் ஏறி நின்று, பின்னர் பரதனிடம் தந்தார்அப்போதே, ராகவனின் திருவடி நகங்களின் காந்தி வெள்ளத்தால், உன் பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறியது.

இயம், ப்ரஜாநாம் = இந்தப் பாதுகை, மக்களுடைய; அவிகல = குறைவற்ற; யோக கேடிம ஸித்யை = நலன்களை (யோக - கேடிமம்) ஏற்படுத்த; அலம் இதி = போதுமானது என்று; பரதேந, ஆதரேண = பரதனால், ஆதுரத்துடன்; ப்ரார்த்திதாம் = வேண்டிக்கொண்டதுமே; த்வாம், ரகுபதி: = உன்னை, ராகவன்; அதிரோஹந் = (உன் மீது) ஏறி நிற்கவும்; சரணநக மணீநாம் = திருவடி நகம் என்னும் ரத்னங்களின்; சந்த்ரிகா நிர்ஜ்ஜரேண = காந்தியாகிற நிலவின் வெள்ளத்தால்; ஸ்வயம், அப்யஷிஞ்சத் = தானே, பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

115. ப்ரணயிநி பதபத்மே காடமாஸிஷ்யதி த்வாம்
 விதிஸுத கதிதம் தத் வைபவம் தே விதந்த:|
 அநுதிநம்ருஷ்யஸ் த்வாமர்ச்சயந்த்யக்ந்யகாரே
 ரகுபதிபதரகேடி! ராமகிர்யாச்ரமஸ்தா:||

ரகுபதி பதரகேடி! தன்னை விட்டுப் பிரியும் பத்தினியை (பிறந்தகம் அனுப்பும்போது) ஆரத் தழுவும் கணவனைப் போல, உன்னைப் பரதனிடம் கொடுக்கும் முன்பு, ராகவனின் திருவடிகள் உன்னைக் கெட்டியாகப் பிடித்தன ... இதை வஸிஷ்டர் சொல்லக் கேட்ட, சித்திரகூட ரிஷிகள், தினமும் உன்னைப் பூஜிக்கின்றனர்.

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவனின் பாதரகேடி!; பத பத்ம, ப்ரணயிநி = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியாகிற பர்த்தா; த்வாம் காடம் = உன்னை, கெட்டியாக; ஆஸ்லிஷ்யதி = கட்டிக்கொண்டதை; விதிஸுத: கதிதம் = பிரம்மாவின் பிள்ளையான, வஸிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டது; தத் தே வைபவம் = அந்த, உனது, பெருமையை; விதந்த: = அறிந்த; ராமகிரி ஆஸ்ரமஸ்தா: = சித்திரகூட மலையில் உள்ள ஆஸ்ரமத்தில் உள்ள; ருஷ்ய: அக்ந்யகாரே = ரிஷிகள், அக்நிஹோத்ர சாலையிலே; அநுதிநம் த்வாம் = தினமும் உன்னை; அர்ச்சயந்தி = பூஜிக்கின்றனர்.

116. நியதமதிருரோஹ த்வாமநாதேயசக்திம்
நிஜசரணஸரோஜே சக்திமாதாதுகாம:|
ஸ கதமிதரதா த்வாம் ந்யஸ்ய ராமோ விஜஹ்ரே
த்ருஷதுபசிதபூமௌ தண்டகாரண்யபாகே||

பாதுகே! பொறுமைக்கு இலக்கணமான உன் மீது ஏறி, ஸ்ரீராமன் எதையும் தாங்கவல்ல உன் குணத்தைத் தானும் ஸம்பாதித்துக் கொண்டார்....இல்லாவிடில், மிருதுவான பாதங்களை உடைய அவர் எங்ஙனம், கல்/முள் நிறைந்த தண்டக வனத்தில் ஸஞ்சரிப்பார்?

அநாதேய சக்திம் = ஸ்வபாவமாகவே (உனக்கு) உள்ள சக்தியை; த்வாம், ராம: = உன்னை, ராமன்; நிஜ சரண ஸரோஜே = தனது, தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலே; சக்திம் ஆதாதுகாம: = சக்தியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு; அதிருரோஹ: நியதம் = ஏறினார், நிச்சயம்; இதரதா, ஸ: த்வாம் = இல்லையெனில், அவர் உன்னை; ந்யஸ்ய = பரதனிடம் விட்டு; த்ருஷத் உபசித பூமௌ = கல் நிரம்பியிருந்த பூமியான; தண்டகாரண்ய பாகே = தண்டக அரண்யத்திலே; கதம் விஜஹ்ரே = எப்படி ஸஞ்சரித்திருக்கமுடியும்?

117. ரகுபதிபதபத்மாத் ரத்னபீடே நிவேஷ்டும்
பரதசிரஸி லக்நாம் ப்ரேக்ஷ்ய பாதாவநி! த்வாம்|
பரிணதபுருஷார்த்த: பௌரவர்க்க: ஸ்வயம் தே
விதிமபஜத ஸர்வோ வந்திவைதாளிகாநாம்||

பாதுகே! ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ண, பரதன் உன்னை தலை மீது கொண்டு வந்தபோது, பட்டணத்து மக்கள், சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்தது போன்று (மகிழ்ந்து) உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்தனர்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; ரகுபதி பத பத்மாத் = ராகவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து; ரத்னபீடே நிவேஷ்டும் = ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்த்த; த்வாம்,பரத: சிரஸி லக்நாம் = உன்னை, பரதன் தலைமேல் தாங்கி வருவதை; ப்ரேக்ஷ்ய = கண்ட; ஸர்வோ பௌர வர்க்க: = அனைத்து, பட்டணத்து மக்களும்; பரிணத புருஷார்த்த: = சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும்; ஸ்வயம் தே = அவர்கள் உனக்கு; வந்தி வைதாளிகாநாம் = ஸ்தோத்திரம் செய்யும் வைதாளிகர் போன்ற; விதிம் அபஜத = காரியத்தை அடைந்தனர்.

118. அநந்யராஜந்யநிதேசநிஷ்ட்டாம் சகார ப்ருத்வீம் சதுரர்ணவாந்தாம்|
ப்ராதூர்யியாலோ: பரதஸ்ததா த்வாம் மூர்த்நா வஹந் மூர்த்திமதீமிவாஜ்ஞாம்||

ராகவன் காட்டுக்கு எழுந்தருளிய போது, அவரது ஆக்கை போல் உள்ள உன்னை, பரதன் தலையிலே தரித்துக்கொண்டு, கடல் சூழ்ந்த பூமியை அரசாண்டார்.

இயா ஸோ: ப்ராது: = வனம் போகவேண்டும் என்ற ஆசையுள்ள தமையன் ராமன்; ததா, பரத: = காடு சென்ற அந்த நாட்களில், பரதன்; மூர்த்திமதீம் ஆஜ்ஞாம் இவ = சரீரம் எடுத்த உத்தரவு போன்ற; த்வாம் மூர்த்நா வஹந் = உன்னைச் சிரஸ்ஸிலே தரித்து; சதுரர்ணவாந்தாம் = நான்கு கடல்களை எல்லையாகக் கொண்ட; ப்ருத்வீம் = பூமியை; அநந்ய ராஜந்ய = வேறு எந்த அரசனின் அதிகாரத்துக்கும்; நிதேச நிஷ்ட்டாம் = உட்படாதவாறு; சகார = செய்தார்.

119. யத் ப்ராத்ரே பரதாய ரங்கபதிநா ராமத்வமாதஸ்துஷா
 நித்யோபாஸ்யநிஜாங்க்ரிநிஷ்க்ரியதயா நிச்சித்ய விசுராணிதம்|
 யோககேஹமவஹம் ஸமஸ்தஜகதாம் யத் கீயதே யோகிபி:
 பாதத்ராணிதம் மிதம்பசகதாமஹ்நாய மே நிஹ்நுதாம்||

ராமனாக அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாதன், "எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லாவித கேஹமங்களையும் அளிக்கவல்லது", என வஸிஷ்டர் போன்ற யோகிகளால் நன்கு அடையாளம் காட்டப்பட்ட பாதுகைகளைப் பரதனிடம் தந்தார் ...அந்தப் பாதுகைகளின் உயர்த்தியை முழுமையாக விவரிக்கச் சொல்வன்மை எனக்கு இல்லை. தேவி! நீதான் இந்தக் குறையைப் போக்கி அருள வேண்டும்.

ராமத்வம் = ராகவனாக; ஆதஸ்துஷா = அவதரித்த (அடைந்திருக்கிற); ரங்கபதிநா = ஸ்ரீரங்கநாதனாலே; யத், ப்ராத்ரே = (எந்த) சகோதரனான; பரதாய = பரதனின் பொருட்டு; நித்ய உபாஸ்ய = எப்போதும் தியானிக்கத் தகுந்த; நிஜ அங்க்ரீ நிஷ்க்ரியதயா = தன்னுடைய திருவடிக்குப் பதிலாக; நிச்சித்ய = (என) நிச்சயித்து; விசுராணிதம் = கொடுக்கப்பட்டதோ; யத், யோகிபி: = எந்தப் பாதுகை, யோகிகளாலே; ஸமஸ்த ஜகதாம் = அனைத்து உலகங்களின்; யோக கேஹ வஹம் = நலன்களைச் செய்வதாக; கீயதே = கூறப்படுகின்றனவோ; இதம் பாதத்ராணம் = இந்தப் பாதுகை; மே மிதம்பச = எனக்கு, தரித்ரனுடைய; கதாம் அஹ்நாய = வார்த்தைகளை; நிஹ்நுதாம் = போக்கடித்து அருள வேண்டும்.

120. பரதஸ்யேவ மமாபி ப்ரசமிதவிசுவாபவாததுர்ஜாதா|
 சேஷேவ சிரஸி நித்யம் விஹரது ரகுவீரபாதுகே! பவதீ||

ராகவனின் பாதுகையே! உன்னை ஆசிரயித்ததன் பலனாகவே, பரதன் எல்லா உலக அபவாதங்களிலிருந்து தப்பி, நல்ல பெயரைப் பெற்றார்....நீ என் சிரஸ்ஸிலும் அமர்ந்து, என் அபவாதங்களையும் போக்க வேண்டும்.

ரகுவீர பாதுகே! = ராகவனின் பாதுகையே!; பவதீ = நீ; பரதஸ்யேவ = பரதன் விஷயத்திலே போல; மமாபி = என் விஷயத்திலும்; விசுவ அபவாத = உலக அபவாத; துர்ஜாதா = கெடுதல்களினின்று; ப்ரசமித = போக்கடித்து; (மம) சிரஸி = (என்) தலையிலே; சேஷேவ = பரியட்ட வஸ்திரம் போலே; நித்யம் விஹரது = எப்போதும் விளையாட வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸமர்ப்பணபத்தி: - சதுர்த்தீ.

5. ப்ரதிப்ரஸ்தாந பத்ததி (பதில் பணயம்)

ராமனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட பாதுகைகளுடன், பரதன் அயோத்தி திரும்பியதை வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியில்.

121. ப்ரஸ்தே ராமபாதாப்யாம் பாதுகே பர்யுபாஸ்மஹே|
ஆந்ருசம்ஸ்யம் யயோராஸீதாஸீரீதேஷ்வநவக்ரஹம்||

ராகவனின் திருவடிகளை விடப் பெருமை வாய்ந்ததும், அண்டினவர்களிடம் இடையறாத அன்பும் கருணையும் உடையதாய், அயோத்திக்கு எழுந்தருளிய பாதுகையை உபாஸிக்கிறேன்.

ராம பாதாப்யாம் = ராகவனின் திருவடிகளை விடவும்; ப்ரஸ்தே = மிகவும் உயர்ந்ததான; பாதுகே = பாதுகையை; பர்யுபாஸ்மஹே = தியானிக்கிறோம்; யயோ: = எந்தப் பாதுகைகள்; ஆஸீரீதேஷு = தன்னை அண்டினவர்கள் விஷயத்திலே; ஆந்ருசம்ஸ்யம் = தயையை; அநவக்ரஹம் = தடங்கலின்றி (கொடுப்பதாக); ஆஸீத = இருந்ததோ.

122. ப்ருசாதூரஸஹோதரப்ரணயகண்டநஸ்வரிணா
பதேந கிமநேந மே வநமிஹாவநாதிச்சதா|
இதீவ பரிஹாய தந்நிவ்ருதே ஸ்வயம் யத் புரா
பதத்ரமிதமாத்ரியே த்ருத ஜகத்த்ரயம் ரங்கிண:||

மனம் வருந்திய பரதனின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து, "வனம்தான் போவேன்" என்று தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்ட, "அந்தத் திருவடிகளுடன் எனக்கு ஏன் ஸம்பந்தம்?" என்பது போல, அத்திருவடிகளைப் பிரிந்து, அயோத்தியை அரசாட்சி செய்து, மூவுலகங்களையும் காப்பாற்றிய பாதுகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

புரா = முன்பு; ப்ருசம் ஆதூர ஸஹோதர = மிகவும் வருத்தப்பட்ட தம்பியின்; ப்ரணய கண்டந = ப்ரார்த்தனையை கண்டிப்பது போல; அவநாத் = இணங்காமல் (செவிசாய்க்காமல்); ஸ்வரிணா வனம் இச்சதா = மனம் போனபடி, காட்டை விரும்பிப் போன; அநேந பதேந = இந்தத் திருவடிகளுடன்; மே, இஹ = எனக்கு, இங்கே; கிம் இதீவ = என்ன ப்ரயோஜனம் என்று நினைத்தது போல; யத், தத் பரிஹாய = எந்தப் பாதுகை, அந்த ராமனின் திருவடியை விட்டு; ஸ்வயம் நிவ்ருதே = தானாகவே (அயோத்தி) திரும்பியதோ; த்ருத ஜகத் த்ரயம் = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றும்; இதம் ரங்கிண: பதத்ரம் = இந்த, அரங்கனின் பாதுகைகளை; ஆத்ரியே = ஸேவிக்கின்றேன்.

123. தசுவதநவிநாசம் வாஞ்சதோ யஸ்ய சக்ரே
தசுரதமநகோக்திம் தண்டகாரண்யயாத்ரா|
ஸ ச பரதவிமர்த்தே ஸத்யஸந்தஸ் த்வயாஸீத்
ரகுபதிபதரகேடி! ராஜதானீம் ப்ரயாந்த்யா||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! நீ அயோத்தி திரும்ப ஸம்மதித்ததனாலேதான், ரகுபதி தண்டகாரண்யம் ஏகி இராவணனை அழிக்கவும், அதே ஸமயம் தந்தை தயரதனின் ஆக்ஞையை நிறைவேற்றியதும் முடிந்தது அல்லவா?

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகை!; பரத விமர்த்தே = பரதனின் தொந்தரவு காரணமாய்; ராஜதானீம் ப்ரயாந்த்யா = அயோத்யா பட்டணம் பிரயாணம் செய்து; த்வயா, யஸ்ய =

உன்னாலே (தான்), எந்த ராமனுடைய; தசுவதந விநாசம் = ராவணனை ஸம்ஹரிக்க; வாஞ்சதேர் = ஆசைப்பட்டதான; தண்டகாரண்ய யாத்ரா: = தண்டகவனம் செல்லமுடிந்ததும்; (மற்றும்); தசரதம் அனகோக்திம் = (தந்தை) தசரதரின்; ஸத்யஸந்த: ஸ ச = பிரதிக்ஞை தவறாதவராக ஆனார் என்பதை; சக்ரே ஆஸீத் = செய்தவராகவும் ஆனார்.

124. அப்யுபேதவிநிவ்ருத்தி ஸாஹஸா தேவி! ரங்கபதிரத்நபாதுகே|
அத்யசேத பவதீ மஹீயஸா பாரதந்த்ர்யவிபவேந மைதிலீம்||

அரங்கனின் ரத்ன பாதுகையே! மறுவார்த்தை பேசாமல், ஸ்ரீராமனின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு, நீ அயோத்தி திரும்பியதால், ஸீதையைக் காட்டிலும், (இந்த விஷயத்தில்) மேலானவளே.

தேவி! ரங்கபதி ரத்னபாதுகே! = தாயே! அரங்கனின் பாதுகே!; விநிவ்ருத்தி = ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரியவேண்டி இருத்தல்; ஸாஹஸா = (என்ற) முடியாத காரியத்தை; அப்யுபேத = ஒப்புக்கொண்டதால்; பவதீ = நீ; பாரதந்த்ர்ய = சொன்னபடி கேட்பது; விபவேந = என்ற ஸம்பத்தினால் (செல்வம்); மைதிலீம் மஹீயஸா = மைதிலியை விட மேலானவளாக; அத்யசேத = ஆகிறாய்.

125. அவ்யாஹதாம் ரகுபதேர் வஹத: ப்ரதிஜ்ஞாம்
அம்ஸாதிரோஹணரஸே விஹதே தரண்யா:|
ப்ராதாந்நிவ்ருத்ய பவதீ மணிபாதரகேடி!
ஸ்பர்சம் பதேந விகத வ்யவதாநகேதம்||

மணிபாதரகேடி! பூமிப்பிராட்டி (ராஜ்யபாரம்) ராமனின் தோளிலே ஏறி அமர விரும்பினாள் - அதற்கு பரதனும் பெரும் முயற்சி செய்தான்; எனினும், தந்தையின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்றுவதில் முனையாக ராகவன் இருக்கவே, பூமாதேவியின் அந்த அபிலாஷை தடைப்பட்டுப் போயிற்று.... எனினும், நீ அயோத்தி வர சம்மதித்ததால், பூமா தேவிக்கும் ராகவனின் திருவடிகட்கும் இடையிலே நீ இருந்ததால், ஏற்பட்ட தடை விலகி, நேரடி ஸம்பந்தம் கிடைக்க வழி வகுத்தாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; ப்ராதாந் அவ்யாஹதாம் = தம்பி பரதனாலும் தடுக்க முடியாத அளவிலே; ப்ரதிஜ்ஞாம் வஹத: = திடமான முடிவை வகித்த; ரகுபதே: = ராகவனின்; அம்ஸாதிரோஹண = தோளிலே ஏறி அமர வேண்டும்; ரஸே = என்ற ஆசையுடனிருந்த; தரண்யா: விஹதே = பூமாதேவியின் விருப்பம் கெடுக்கப்பட்டபோது; பவதீ நிவ்ருத்ய = நீ, அயோத்தி திரும்பியதன் மூலமாக; வ்யவதாந கேதம் = நடுவே இருந்ததால் உண்டான துக்கத்தை; விகத = போக்கி; பதேந ஸ்பர்சம் = திருவடியுடன் நேரான ஸம்பந்தத்தை (Direct Contact) ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாய்.

126. மந்த்ராபிஷேகவிரஹாத் பஜதா விசுத்திம்
ஸம்ஸ்காரவரஜநவசாதபிஸம்ஸ்க்ருதேந|
மூர்த்நா நிநாய பரதோ மணிபாதுகே! த்வாம்
ராமாஜ்ஞயா விநிஹிதாமிவ ராஜ்யலக்ஷ்மீம்||

மணிபாதுகையே! ஸ்ரீராமனின் ஆக்ஞைப்படி, பரதன் உன்னைத் தன் சிரஸ்ஸிலே தாங்கி, ராஜ்யலக்ஷ்மியுடன் போல, அயோத்தி திரும்பினார்.. பட்டாபிஷேகம் செய்யும் முன் நடத்தப்பட வேண்டிய மந்திர உச்சாடனம், புண்ய தீர்த்தங்களால் அபிஷேகம் -- ஏதும் நடைபெறவில்லைஏன்? உனது ஸம்பந்தத்தால் பரதனின் சரீரம் புனிதமடைந்துவிட்டதே?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ராமஜ்ஞயா விநிஹிதாம் = ராமனின் ஆக்ஞைப்படி வைக்கப்பட்டு; ராஜ்யலக்ஷ்மீம் இவ = சக்ரவர்த்தினி போன்ற; த்வாம், பரத: = உன்னை, பரதன்; ஸம்ஸ்கார வர்ஜந வசாத் = எண்ணெய் ஸ்நானம் போன்ற சப விஷயங்கள் இல்லாமலும்; அபிஸம்ஸ்க்ருதேந = எந்த ஒரு ஸம்ஸ்காரமும் இன்றி; மந்த்ராபிஷேக விரஹாத் = மந்திர உச்சாடனம் செய்து அபிஷேகம் ஏதும் இல்லாவிடினும்; விசுத்திம் பஜதா = பரிசுத்தம் உள்ளவளான; மூர்த்நா நிநாய = (உன்னை) சிரஸ்ஸிலே எழுந்தருள்பட பண்ணிச்சென்றார்.

127. ரக்ஷார்த்தமஸ்ய ஜகதோ மணிபாதரக்ஷே
ராமஸ்ய பாதகமலம் ஸமயே த்யஜந்த்யோ:
கிம் துஷ்கரம்? தவ விபூதிபரிக்ரஹோ வா
கிம் வாதேஹதுஹிது: க்ருபணா தசா ஸா||

மணிபாதரக்ஷே! நீயும் ஸீதையும் இரு வேறு கால கட்டங்களில் ராகவனைப் பிரிந்து இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது...ராமனின் பிரிவால் ஸீதை மிகவும் துக்கித்து இருந்தாள்...ஆனால், நீ பிரிவால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைத் தள்ளி வைத்து, ராஜ்ய பரிபாலனத்தில் ஊக்கம் காட்டினாய்.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதரக்ஷே!; அஸ்ய ஜகத: = இந்த பூமண்டலம்; ரக்ஷார்த்தம் = காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று; ராமஸ்ய பாதகமலம் = ராகவனின் திருவடித் தாமரைகளை; த்யஜந்த்யோ: = விட்டுவிட்டு; விபூதி பரிக்ரஹ: = ராஜ்ய பாரம் ஏற்றுக் கொண்ட; தவ துஷ்கரம் கிம் வா? = உன் செய்கை, செய்ய முடியாத ஒன்றா?; விதேஹ துஹிது: = (or) விதேஹ மன்னனின் மகள் வைதேகி; க்ருபணா = வருத்தத்துடன்; ஸா தசா = அந்த தசை (ராமனைப் பிரிந்து); துஷ்கரம் கிம் வா? = செய்யமுடியாத செயலா?

128. ஸீதாஸகஸ்ய ஸஹஸா சரணாரவிந்தாத்
பக்த்யா நதே க்ருதபதா பரதோத்தமாங்கே|
ஆருஹ்ய நாகமபிதோ பவதீ விதேநே
மபூரசாமரபரம் மணிர்சமிஜாலை:||

பக்திக்கு வசப்பட்டு, நீ, பெருமான் திருவடியினின்று பரதன் சிரஸ்ஸிலே ஆரோஹித்தாய்...உன்னைச் சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் ஏற்றினார் ...உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, உனக்கு மயில் தோகையால் ஆன சாமரம் வீசியது போல இருந்தது.

பவதீ, பக்த்யா = (பாதுகே!) நீ பக்தியினால்; ஸீதாஸகஸ்ய ஸஹஸா = ஸீதையின் தோழனான ராமனின்; சரணாரவிந்தாத் = தாமரை போன்ற திருவடிகளிலிருந்து; நதே, பரத உத்தமாங்கே = வணங்கி நிற்கும் பரதனின் சிரஸிலே; க்ருதபதா = ஏறி, பின்னர் (அவருடன்); நாகம் ஆருஹ்ய = (சத்ருஞ்ஜயன்) என்ற யானை மீது ஆரோஹித்து; நாகமபித: = யானையின் இருபுறமும்; மணிர்சமிஜாலை: = ரத்னங்களின் ஒளியை உடைத்தான; மபூர சாமர பரம் = மயில் தோகையால் செய்யப்பட்ட சாமரங்களால் வீசுவதை; விதேநே = அடைந்தாய்.

129. மூர்த்நா முகுந்தபதரக்ஷிணி! பிப்ரதஸ்த்வாம்
ஆவிரமதஸ்ய ரகுவீரமதாவளஸ்ய|
ஆமோதிபிஸ் ஸபதி தாநஜலப்ரவாஹை:
லேபே சிராத் வஸுமதீ ருசிராம் விலேபம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் நீ ஆரோஹித்தவுடன், (சந்தோஷத்தால்) அந்த யானைக்கு மத ஜலம் வாஸனையுடன் பெருகி, அது பூமியில் விழுந்து, அழகாக சந்தனம் பூசியது போல ஆனது.

முருந்த பதரகூடிணி! த்வாம் = முருந்தனின் பாதுகே! உன்னை; மூர்த்நா பிப்ரத: = தலையினால் வஹித்த; ரகுவீர மதாவளஸ்ய = ஸ்ரீராமனின் (சத்ருஞ்ஜயன் என்ற) யானையுடைய; ஆமோதிபி: = வாஸனையுடன் கூடினதாய்; ஆவீர்மதஸ்ய = ஏற்பட்ட மதஜலத்தின்; தாந ஜலப்ரவாஹை: = ப்ரவாகம் போன்ற வெள்ளம்; ஸபதி வஸுமதீ = உடனே, பூமிக்கு; சிராத் ருசிராம் = வெகுகாலம் இருக்கக்கூடியதும், அழகானதுமான; விலேபம் லேபே = சந்தனப் பூச்சை கொடுத்தது.

130. ஆசா: ப்ரஸாதயிதும்ப! ததா பவத்யாம்
தைவாதகாண்டசுரதீவ ஸமுத்திதாயாம்|
ஸ்தோகாவசேஷஸலிலாஸ் ஸஹஸா பபூவு:
ஸாகேதயௌவதவிலோசநவாரிவாஹா:||

தாயே! ஸ்ரீராமன் வனம் சென்றதால், அயோத்தி நகரத்து பெண்கள் மிகவும் துக்கித்துக் கண்ணீர் வடித்தனர்நீ திரும்ப வந்ததால் அவர்களது துக்கம் குறைந்தது.

அம்ப! ததா = தாயே! ராமன் வனம் சென்றபோது; ஆசா: ப்ரஸாதயிதும் = ஜனங்களின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய; தைவாத் அகாண்ட = நல்ல அருளால், அச்சமயம்; சுரதீவ ஸமுத்திதாயாம் = சரத்கால மேகம்போல் தோன்றிய; பவத்யாம், ஸஹஸா = உன்னால், உடனே; ஸாகேத யௌவத = அயோத்தி நகர யுவதிகளின்; விலோசந வாரிவாஹா: = கண்களாகிற மேகங்கள்; ஸ்தோகாவசேஷ = கொஞ்சம் மீதியுள்ள; ஸலிலா: பபூவு: = ஜலத்துடன் கூடியவைகளாய் இருந்தன.

131. அந்தே வஸந்நசரமஸ்ய கவேஸ்ஸ யோகீ
வந்யாந் ப்ரக்ருஹ்ய விவிதாநுபதாவிசேஷாந்|
ஆதஸ்துஷீம் ரகுகுலோசிதமௌபவாஹ்யம்
ப்ரத்யுஜ்ஜகாம பவதீம் பரதோபநீதாம்||

பாதுகே! பரதன் உன்னை யானைமீது எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தபோது, வால்மீகியின் சிஷ்யரான பரத்வாஜர் எதிர் கொண்டு, உன்னை லேவித்தார்.

பரத உபநீதாம் = பரதனால் எழுந்தருளப்பட்டும்; ரகுகுல உசிதம் = ரகு வம்சத்துக்குத் தகுந்ததும்; ஓளபவாஹ்யம் = அரசர்கள் ஆரோஹிக்கும் யானைமீது; ஆதஸ்துஷீம் பவதீம் = ஏறி அமர்ந்துள்ள உன்னை; அசரமஸ்ய கவே: = ஆதிகவியான வால்மீகியின்; அந்தேவஸந் = சிஷ்யரான; ஸ: யோகீ = அந்த பரத்வாஜ ருஷி; வந்யாந் = வனத்திலே கிடைக்கும்; விவிதாந் உபதாவிசேஷாந் = பலவித, உயர்ந்த காணிக்கைகளுடன்; ப்ரக்ருஹ்ய = கொண்டு வந்து; ப்ரத்யுஜ்ஜகாம = (உன்னை) எதிர் கொண்டு உபசரித்தார்.

132. மாதஸ்த்வதாகமநமங்களதர்சநீநாம்
ஸாகேதபக்ஷமளத்ருசாம் ச்ருலாகூபிப்ருங்கை:|
ஜாதாநி தத்ர ஸஹஸா மணிபாதரகேஷு!
வாதாயநாநி வதநைச்சபத்ரிதாநி||

மணிபாதரகேஷு! உன் வருகையாகிற வைபவத்தைக் கொண்டாட, அயோத்தி நகரத்துப் பெண்மணிகள், ஜன்னல் வழியாக உன்னைத் தரிசித்தனர். அவர்கள் முகங்கள் தாமரை மலர் போலவும், கருவிழிகள் வண்டு போலவும் தோன்றின.

மாத: மணிபாதரகேஷு! = தாயே! மணிபாதுகையே!; த்வத் ஆகமந = உனது வருகையாகிற; மங்கள தர்சநீநாம் = கல்யாணத்தைப் பார்க்கிற; ஸாகேத பக்ஷமள த்ருசாம் = அயோத்தி நகர

நாரீமணிகளின்; சடுல அக்ஷி = அலையும் கண்களாகிற; ப்ருங்கை: வதரை: = வண்டுகளுடன் கூடின முகங்களையுடைய; தத்ர, வாதாயநாநி = அந்தப் பட்டண ஜன்னல்கள்; ஸஹஸா சதபத்ரிதாநி = உடனே, தாமரை மலர்களாக; ஜாதாநி = ஆயின.

133. ஸாகேதஸீம்நி பவதீ மணிபாதரகேடி!
மாங்கல்யலாஜநிகரைவகீர்யமாணா|
கீர்த்திஸ்வயம்வரபதேர் பரதஸ்ய காலே
வைவாஹிகீ ஜநநி வஹ்நிசிகேவ ரேஜே||

மணிபாதரகேடி! நீ அயோத்தியில் நுழைந்தபோது, நாரீமணிகள் பொரியை வாரி இறைத்து, மங்கலகரமாக உன்னை வரவேற்றனர். உன் மீது பதித்துள்ள சிகப்பு ரத்னங்களின், அக்னி சிகையை போன்ற காந்தியுடன் சேர்ந்து, விவாக காலத்தில் நடக்கும் லாஜ ஹோமம் போல இருந்தது.

ஜநநி மணிபாதரகேடி! = தாயே! மணிபாதுகே!; ஸாகேத ஸீம்நி காலே = அயோத்தி நகரத்துள் நீ பிரவேசித்தபோது; மாங்கல்ய லாஜ நிகரை: = மங்கலார்த்தமாக, பொரியால்; அவகீர்யமாணா = வாரி இறைக்கப்பட்ட; பவதீ, கீர்த்தி = நீ, கீர்த்தி என்ற பெண்; ஸ்வயம்வர பதே: = ஸ்வயம்வரத்தில் தேர்ந்தெடுத்த கணவன்; பரதஸ்ய வைவாஹிகீ = பரதனுடைய விவாகத்தின்போது உள்ள; வஹ்நிசிகேவ = அக்னி ஜ்வாலை போன்று; ரேஜே = விளங்கினாய்.

134. சத்ரேந்துமண்டலவதீ மணிபாதுகே! த்வம்
வ்யாதூதசாமரகலாபசுப்ரஸூநா|
ஸத்யோ பபூவித ஸமக்ர விகாஸஹேது:
ஸாகேதபௌரவநிதாநயநோத்பலாநாம்||

மணிபாதுகே! நீ அயோத்தி எழுந்தருளிய போது, உன்னைக் கண்ட பட்டணத்துப் பெண்களின் கண்கள், கருநெய்தல் புஷ்பம் போல மலர்ந்தன....சந்திர மண்டலமே, உனக்கு வெண்குடையாகவும், நாணல் புஷ்பங்கள் சாமரம் போன்றும் விளங்கின.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; இந்து மண்டலவதீ = சந்திர மண்டலமே; சத்ர = வெண்குடையாகவும்; சுப்ரஸூநா கலாப = நாணல் பூக்களின் கூட்டம்; சாமர வ்யாதூத = சாமரம் வீசுவது போலவும்; த்வம், ஸத்ய: = நீ (அயோத்தியில் நுழைந்த) உடனே; ஸாகேத பௌர வநிதா = பட்டணத்துப் பெண்களின்; நயந உத்பலாநாம் = கண்களாகிற கருநெய்தல் மலர்கள்; ஸமக்ர விகாஸ = நன்கு மலர்வதற்கு; ஹேது: பபூவித = காரணம் ஆனாய்.

135. ப்ரைகூந்த வக்தரைர் மணிபாதரகேடி!
சத்ருஞ்ஜயம் சைமிவாதிரூடாம்|
ராமாபிதாநப்ரதிபந்நஹர்வை:
உத்தாநிதைருத்தரகோஸலாஸ் த்வாம்||

பாதுகே! சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல் ஏறி வந்த, உன்னைக் கண்ட அயோத்தி நகர மாந்தர், உன்னை ராமனாகவே எண்ணி, முக மலர்ச்சியுடன் பார்த்தனர்.

மணிபாதரகேடி! = மணி பாதுகையே!; சைம் இவ சத்ருஞ்ஜயம் = மலை போன்ற, சத்ருஞ்ஜயன் என்ற யானை மேல்; அதிரூடாம் = ஏறியிருந்த; த்வாம், உத்தரகோஸலா: = உன்னை, உத்தர கோஸல மக்கள்; ராமாபிதாந = ராமனையே அடைந்தது மாதிரி; ப்ரதிபந்ந ஹர்வை: = ஸந்தோஷம் அடைந்து; உத்தாநிதை: வக்தரை: = முகங்களை உயர்த்தி; ப்ரைகூந்த = பார்த்தார்கள்.

136. த்ரஷ்டும் ததா ராகவபாதரகேடி! ஸீதாமிவ த்வாம் விநிவர்த்தமாநாம்|
ஆஸநந்யோத்யாபுரஸுந்தரீணாம் ஓளத்ஸுக்யலோலாநி விலோசநாநி||

ராகவ பாதுகே! நீ அயோத்தி திரும்பிய போது, ஸீதையே திரும்பி வந்தது மாதிரி, உன்னை, அயோத்தி நகர நாரீமணிகள் ஆசையுடன், கண்கள் விரியப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

ராகவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகையே!; ததா, விநிவர்த்தமாநாம் = நீ திரும்பிய போது, திரும்பி வரும்; ஸீதாமிவ, த்வாம் = ஸீதையைப் போன்ற, உன்னை; த்ரஷ்டும் = பார்ப்பதற்கு; அயோத்யா புர ஸுந்தரீணாம் = அயோத்தி நகரப் பெண்களுடைய; விலோசநாநி = கண்கள்; ஓளத்ஸுக்ய லோலாநி = ஆசையுடன் அசைந்தவைகளாய்; ஆஸந = ஆயிற்று.

137. ஆஸ்த்தாய தத்ர ஸ்புடபிந்துநாதம் ஸ்தம்பேரமம் தாத்ருஸந்நிவேசம்|
அதர்சயஸ் த்வம் புரமத்யபாகே பாதாவநி த்வத்ப்ரணவாச்யத்வம்||

பாதுகே! நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த பட்டத்து யானையின் மேலே, நீ அயோத்தியில் வலம் வருகையில், அது, ரங்கவிமானத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளியிருப்பது போன்று - ப்ரணவத்தின்மீது நீ இருப்பது போலத் தோன்றிற்று.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; ஸ்புட பிந்து நாதம் = பிரகாசிக்கும் எழுத்துக்கள் / சப்தம் ஆகியவைகளுடன் கூடி, அலங்கரிக்கப்பட்ட; தாத்ருச ஸந்நிவேசம் = அப்படி ஒரு சேர்த்தியை உடைய; ஸ்தம்பேரமம் ஆஸ்த்தாய = யானை மீது அமர்ந்து; த்வம், தத்ர = நீ, அந்த; புரமத்ய பாகே = அயோத்தியின் நடுவிலே (வந்தது); த்வத் ப்ரணவாச்ய த்வம் = உன்னுடைய, ப்ரணவாகார விமானத்தைப் போல; அதர்சய: = காண்பித்தாய்.

138. தசக்ரீவஸ்தம்பேரமதளநதுர்த்தாந்தஹ்ருதயே
விஹாரஸ்வாச்சந்த்யாத் விசுதி ரகுஸிஹ்ரமே வநபுவம்|
ஸ்வவாத்ஸல்யக்ரோடக்ருதபரதசாபேவ பவதீ
நிராபாதாம் பாதாவநி! ந விஜஹௌ கோஸலகுஹாம்||

பாதுகே! ராவணன் என்ற யானையைப் பிளப்பதில் வெறி கொண்ட ராகவன் என்ற ஸிம்மம் காட்டில் பிரவேசித்தது...பரதன் என்ற குட்டியை எடுத்துக் கொண்டு, கோஸலம் என்ற குகையில், பெண் சிம்மம் போல, நீ பிரவேசித்தாய்.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; தசக்ரீவ ஸ்தம்பேரம = ராவணன் என்ற யானையை; தளந, துர்த்தாந்த ஹ்ருதயே = பிளப்பதில், வெறி பிடித்த மனதை உடைய; ரகுஸிஹ்ர = ராகவ ஸிம்மம்; விஹார ஸ்வாச்சந்த்யாத் = விளையாட்டாகவே; வநபுவம், விசுதி ஸதி = காட்டில் பிரவேசித்த வேளையில்; பவதீ, ஸ்வ வாத்ஸல்ய = நீ, உன் பரிவால்; க்ரோடக்ருத = எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட; பரத சாபேவ = பரதன் என்ற சிங்கக்குட்டியுடன்; நிராபாதாம் = எந்த உபத்திரவமும் இல்லாத; கோஸல குஹாம் = கோஸலநாடு என்ற குகையிலே/ புகுந்தாய் (யை); விஜஹௌ = விடவில்லை.

139. கைகேயீவரதாநதுர்த்திந நிராலோகஸ்ய லோகஸ்ய யத்
த்ராணார்த்தம் பரதேந பவ்யமநஸா ஸாகேதமாநீயத|
ராமத்யாகஸஹைரஸஹ்யவிரஹம் ரங்ககுகிதீந்த்ரஸ்ய தத்
பாதத்ராணமநந்யதந்த்ரபணிதேராபீடமீடமஹி||

கைகேயிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தின் விளைவாக, ராகவன் வனம் செல்லவும், அயோத்தியை இருள் சூழ்ந்தது. நல்ல மனம் கொண்ட பரதனால், பாதுகைகள் அயோத்தி கொண்டு வரப்பட்டன. அந்தப் பாதுகைகளை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம்.

கைகேயீ வரதாந = கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தின் பலனாக, துரத்திந = இருளால் மூழ்கி; நிராலோகஸ்ய, லோகஸ்ய = ஸூரியன் இல்லாதது போல் மாறின உலகின்; த்ராணார்த்தம், யத் = காப்பாற்றுதலுக்காக; பவ்ய மநஸா பரதேந = நல்ல மனம் கொண்ட பரதனால்; ஸாகேதம் ஆநீயத = அயோத்திக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதும்; ராம த்யாக ஸஹை: = ராகவனைப் பிரிந்ததால் அடைந்த; அஸஹ்ய விரஹம் = பொறுக்க முடியாத சோகம் (தாபம்) கொண்டதும்; அநந்ய தந்த்ர = எவராலும் இயற்றப்படாத; பணிகே: ஆபீடம் = வேதத்தின் சிரஸிற்கு அலங்காரமாக உள்ள; தத் ரங்கக்ஷிதீந்த்ரஸ்ய = அந்த அரங்கனின்; பாதத்ராணம் = திருவடியை ரக்ஷிக்கும் பாதுகையை; ஈடமஹி = ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

140. ஸமுபஸ்திதே ப்ரதோஷே ஸஹஸா விநிவ்ருத்ய சித்ரகூடவநாத்|
அபஜத புநர் ஜநபதம் வத்ஸம் தேநூரிவ பாதுகே! பவதீ||

பாதுகையே! மேய்ச்சலுக்குப் போன பசு, அஸ்தமன வேளை நெருங்கியதும், பாசத்துடன் கன்றைத் தேடி, கொட்டிலுக்கு வருவது போல, நீ சித்ரகூடத்திலிருந்து அயோத்தி திரும்பினாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ப்ரதோஷே ஸமுபஸ்திதே = அஸ்தமன வேளை நெருங்கியதும்; தேநூ: வத்ஸம் இவ = கன்றைத் தேடி வரும் பசுவைப் போலே; ஸஹஸா, பவதீ = உடனே, நீ; சித்ரகூட வநாத் = சித்ரகூட வனத்திலிருந்து; விநிவ்ருத்ய = திரும்பி; ஜநபதம் = கோஸல நாட்டை; புந: அபஜத = மறுபடி அடைந்தாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ப்ரதிப்ரஸ்தாநபத்தி: - பஞ்சமீ.

6. அதிகார பரிக்ரஹபத்தி (அரசாட்சிப்படலம்)

பாதுகைகள், 14 வருடங்கள் ராஜ்யம் ஆண்டதை வர்ணனை செய்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன், இந்தப் பத்தியிலே.

141. அதீஷ்டே பாதுகா ஸா மே யஸ்யாஸ் ஸாகேதவாஸிபி:
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாமந்வமீயத வைபவம்||

பாதுகை ராமனுடன் வனம் சென்ற போது, அயோத்தி மக்களைத் துன்பம் சூழ்ந்தது....பரதனுடன் பாதுகைகள் திரும்ப அயோத்தி வந்ததும், முன்னர் ராமன் / பாதுகை இருந்தபோது உண்டான மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது, மக்களுக்கு. அந்தப் பாதுகை எனக்கு யஜமானி.

யஸ்யா: வைபவம் = எந்தப் பாதுகையின் பெருமை; ஸாகேத வாஸிபி: = அயோத்தி நகர மக்களாலே; அந்வய வ்யதிரேகாப்யாம் = (அயோத்தியிலே) இருந்தபோதும், இல்லாதபோதும்; அந்வமீயத = ஊகிக்கப்பட்டதோ; ஸா பாதுகா = அந்தப் பாதுகை; மே அதீஷ்டே = எனக்கு யஜமானி.

142. மோசிதஸ்திரசராநயத்நத: கோஸலாந் ஜநபதாநுபாஸ்மஹே|
யேஷு காம்ச்சந பபூவ வத்ஸராந் தைவதம் தநுஜவைரிபாதுகா||

பாதுகை, ஒரு சில வருஷங்கள் ஆட்சி செய்ததன் பயனாக, புல்-பூண்டு உட்பட, கோஸல ராஜ்யத்தில், அனைவரும், கர்ம-யோகாதி ப்ரியாஸை ஏதுமேயின்றி, மோகூடம் பெற்றனர். பாதுகை ஆட்சி செய்த அந்தக் கோஸல நாட்டை அடைவோம் (கொண்டாடுவோம்).

யேஷு = எந்த ஒரு நாட்டிலே (here அயோத்தி); தநுஜ வைரி பாதுகா = ராக்ஷஸர்களின் எதிரியான, ராகவனின் பாதுகை; காம்ச்சந வத்ஸராந் = ஒரு சில வருடங்களே (14 years); தைவதம் பபூவ = ஆராதிக்கத்தக்கதாய் இருந்ததோ (ruled) அங்கே; ஸ்திர சராந் = அசையாத / அசையும் (பொருட்கள் உட்பட); கோஸலாந் ஜநபதாந் = கோஸல நாட்டு மக்கள் (அனைவரும்); அயத்நத: = எந்த வித யோகமும் அநுஸரிக்காமல்; மோசித = ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுபட்டனரோ; உபாஸ்மஹே = (அந்த நாட்டை) தியானிக்கிறோம்.

143. ஸாம்ராஜ்யஸம்பதிவ தாஸஜநோசிதா த்வம்
ராமேண ஸத்யவசஸா பரதாய தத்தா|
ஸ த்வாம் நிவேச்ய சரணாவநி! பத்ரபீடே
ப்ருத்வீம் புபோஜ புபுஜே ச யசோவிபூதிம்||

பாதுகே! ஸத்யமே பேசும் ஸ்ரீராமனால், நீ பரதனிடம் கொடுக்கப்பட்டதும், அவர் உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி பூமியை உன் ஆக்ஞைப்படி கார்ப்பாற்றினார்; நல்ல கீர்த்தியும் அடைந்தார்.

சரணாவநி! = பாதுகையே!; ஸத்ய வசஸா ராமேண = உண்மையே பேசும் ராகவனால்; த்வம், பரதாய தத்தா = நீ, பரதனிடம் கொடுக்கப்பட்டாய்; ஸ த்வாம் = அந்தப் பரதன், உன்னை; பத்ரபீடே = ஸிம்மாஸனத்தின் மீது; ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பதிவ = சக்ரவர்த்திப் பட்டத்துடன்;

நிவேச்ய = எழுந்தருள்பண்ணி; ப்ருத்வீம், தாஸஜநோசிதா = உலகை, (உன்) கட்டளைக்கு உட்பட்டு; புபோஜ = காப்பாற்றினார்; யசோவிபூதிம்ச = மேலான கீர்த்தியையும்; புபுஜே = அனுபவித்தார்.

144. போகாநநந்யமநஸாம் மணிபாதுகே! த்வம்
புஷ்ணாஸி ஹந்த பஜதாமநுஷங்கஸித்தாந்|
தேநைவ நூநமபவத் பரதஸ்ய ஸாதோ:
அப்ரார்த்திதம் ததிஹ ராஜ்யமவரஜநீயம்||

மணிபாதுகே! உன்னை ஆராதித்து, வேறு எந்த ஒரு பொருள் மீதும் ஆசை இல்லாதவர்கட்கு போகங்கள் தானாகவே வந்து சேரும்பரதனுக்கு, அவரால் பிரார்த்திக்கப்படாத, கோஸல ராஜ்ய அதிகாரம் கிடைத்தது போல.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; அநந்ய மநஸாம் = உன்னைத் தவிர, வேறு எதிலும் ஆசை இல்லாமல்; பஜதாம் = உன்னையே பூஜிப்பவர்கட்கு; அநுஷங்கஸித்தாந் போகாந் = (அவர்கள்) கேட்காமலே, ஐச்வரியங்களை; த்வம் புஷ்ணாஸி = நீ வாரி வழங்குகின்றாய்; ஹந்த = என்ன ஆச்சரியம்!! தேநைவ = அதனாலேதான்; ஸாதோ: பரதஸ்ய = பரம ஸாதுவான பரதனுக்கு; அப்ரார்த்திதம் = அவர் ப்ரார்த்திக்காமலே (without his asking for it); தத், இஹராஜ்யம் = அந்த, அரசுப் பதவி; அவர்ஜஜநீயம் = மறுக்கமுடியாதபடி; அபவத், நூநம் = (ஆயிற்று) கிடைத்தது. நிச்சயம்.

145. ராமப்ரியாண ஜநிதம் வ்யபநீய சோகம்
ரத்நாஸநே ஸ்திதவதீ மணிபாதரகேடி|
ப்ருத்வீம் நிஜேந யஸூா விஹிதோத்தரீயாம்
ஏகாதபத்ரதிலகாம் பவதீ விதேநே||

மணிபாதரகேடி! ராகவன் வனம் சென்றதால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் போக்கி, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்து கொண்டு, நீ, உன்னுடைய கீர்த்தியை, பூமிக்கு மேலாடை போலும் (உத்தரீயம்), உனது குடையை, திலகமாகவும் பண்ணினாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; ராமப்ரியாண = ராகவன் வனம் சென்றதால்; ஜநிதம் சோகம் வ்யபநீய = உண்டான துக்கத்தைப் போக்கி; ரத்நாஸநே ஸ்திதவதீ = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே இருந்து கொண்டு; பவதீ, நிஜேந யஸூா = நீ, உன் கீர்த்தியினால்; ப்ருத்வீம் = பூமியை (க்கு); விஹித உத்தரீயாம் = உண்டாக்கப்பட்ட, மேலாடையையும்; ஏகாதபத்ர = (உன்) ஒற்றைக்குடையால்; திலகாம் விதேநே = பொட்டையும், ஏற்படுத்தினாய்.

146. ராமாஜ்ஞயா பரவதீ பரிக்ருஹ்ய ராஜ்யம்
ரத்நாஸநம் ரகுலோசிதம் ஆச்ரயந்தீ|
சுத்தாம் பதாவநி! பவதீ விதேநே
ஸ்வாதந்த்ரயலேக்ஷுஷாம் பரதஸ்ய கீர்த்திம்||

பாதுகே! ராமனின் உத்தரவுக்கு கட்டுப்பட்ட நீ, ரகுவம்சத்து அரசர்களுக்கு உரிய ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்தாய். ராமன் நியமித்தும் அரசை ஏற்க மறுத்ததால், பரதனின் கீர்த்தி, ஓரளவு கலங்கியிருந்தது... நீ, அதை, மறுபடி தெளிந்ததாகச் செய்தாய்.

பதாவநி! = பாதுகையே!; ராமாஜ்ஞயா பரவதீ = ராகவனின் உத்தரவிற்குக் கட்டுப்பட்டு; ராஜ்யம் பரிக்ருஹ்ய = பட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு; ரகுல உசிதம் = ரகுல மன்னர்களுக்கு

உரித்தான; ரத்நாஸநம் ஆசர்யந்தி = ரத்ந ஸிம்மாஸனத்தை (நீ) அடைந்தாய்; ஸ்வாதந்தர்ய லேச = கொஞ்சம் ஸ்வதந்திரமாய் செயல்பட்டதால் (ராமன் சொன்னதை முதலில் கேட்க மறுத்து); கலுஷாம் = கலங்கியிருந்த; பரதஸ்ய கீர்த்திம் = பரதனுடைய கீர்த்தியை; பவதீ புந: = நீ, மறுபடி; சுத்தாம் விதேநே = தெளிவடையச் செய்தவன்.

147. பெளஸ்த்ய வீரவதநஸ்தபகாவஸாநாத்
புஷ்பாணி தண்டகவநேஷ்வபசேதுமிச்சோ:
ரக்ஷாதுரம் த்ருதவதீ மணிபாதுகே! த்வம்
ராமஸ்ய மைதிலஸுதாஸஹிதே ப்ரசாரே||

மணிபாதுகையே! நீ ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றதால்தானே, ராகவன் ஸீதையுடன் தண்டக வனம் சென்று, பின்னர் ராவணனுடைய தலைகளைப் பூங்கொத்தைப் பறிப்பதுபோலக் கொய்ய முடிந்தது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; பெளஸ்த்ய = ராவணனுடைய; வீரவதந = வீரமுகங்களாகிற; ஸ்தபகாவஸாநாத் = பூங்கொத்தைப் பறிப்பதற்காக; தண்டக வநேஷு = தண்டக அரண்யத்தில்; புஷ்பாணி அபசேதும் = புஷ்பங்களைப் பறிக்க *; இச்சோ: = விரும்பிய; மைதில ஸுதா ஸஹிதே = ஸீதையுடன்; ராமஸ்ய ப்ரசாரே = ராகவன் ஸஞ்சரிக்கமுடிந்தது என்றால்; ரக்ஷாதுரம் = (அது) ராஜ்யம் வகிக்கும் பொறுப்பை; த்வம் த்ருதவதீ = நீ, ஏற்றதால்தானே ஸாத்தியமானது.
(* தண்டகவனத்திலே, முன்னோடியாக - கரன் / தூஷணன் ஆகியோரது தலைகள் கொய்யப்பட்டதும், implied here).

148. பாதாவநி! ப்ரசலசாமரப்ருந்தமத்யே
பத்ராஸநாஸ்தரகதா பவதீ விரேஜே
ஆகீர்ணதிவ்யஸலிலே கடகே ஸுமேரோ:
அம்போஜிநீவ கலஹாயிதஹம்ஸ்யுதா||

பாதுகே! தங்க ஸிம்மாஸனத்தின் நடுவே, மெத்தை மீது (cushion) நீ வீற்றிருந்த மையம், உனக்குச் சாமரங்கள் வீசப்பட்டன...மேரு மலையின் தாழ்வரையில் உள்ள ஓடையில், ஹம்ஸங்கள் சண்டையிடுவதைப் போல இருந்தது.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; ப்ரசல = வீசப்படும் (அசங்கிக்கொண்டிருக்கும்); சாமரப்ருந்தமத்யே = சாமரங்களின் நடுவே; பத்ராஸந = ஸிம்மாஸனத்தின்; அஸ்தரகதா = மெத்தையில் (அமர்ந்திருந்த); பவதீ = நீ; ஸுமேரோ: கடகே = மேருமலையின் தாழ்வரையின்; ஆகீர்ண = பரந்து கிடக்கும்; திவ்ய ஸலிலே = ச்ரேஷ்டமான ஜலத்தில் (i.e. விசாலமான ஓடையில்); கலஹாயித ஹம்ஸ்யுதா = சண்டை போடும் ஹம்ஸங்களின் கூட்டம்போல; விரேஜே = விளங்கினாய்.

149. மாந்யே ரக்ஷத்வஹபதே மணிபாதுகே! த்வாம்
விந்யஸ்ய விக்ரஹவதீமிவ ராஜ்யலக்ஷ்மீம்|
ஆலோலம் அக்ஷவலயீ பரதோ ஜடாவாந்
ஆலம்ப்ய சாமரம் அநந்யமநா: ஸிஷேவே||

மணிபாதுகே! ராகவன் வீற்றிருக்க வேண்டிய ஸிம்மாஸனத்திலே உன்னை ராஜ்ய லக்ஷ்மியாக எழுந்தருளப் பண்ணி, பரதன் ஜடை தரித்து, ஜபமாலையுடன், உனக்குச் சாமரம் வீசிக் கைங்கர்யம் செய்தார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; த்வம், விக்ரஹவதீம் = உன்னை, சரீரம் கொண்ட; ராஜ்ய லக்ஷ்மீம் இவ = ராஜ்யலக்ஷ்மியைப் போல; மாந்யே = மரியாதைக்குரிய; ரக்ஷத்வஹபதே = ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்தானத்தில் (on the Throne); விந்யஸ்ய = அமர்த்தி (எழுந்தருள் பண்ணி); பரத: அக்ஷவஸீ = பரதன், ஐபமாலை; ஐடாவாந் = ஐடை (இவைகளை தரித்து); ஆலோலம் சாமரம் = சாமரம் வீசி; ஆலம்ப்ய = உபசரித்து; அநந்யமநா: = வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாதவராக; ஸிஷேவே = கைங்கர்யம் செய்தார்.

150. ப்ராப்தே திவம் தசுரதே பரதே விலக்ஷே
பர்யாகுலேஷு ப்ருசுமுத்தரகோஸலேஷு|
த்வம் சேத் உபேக்ஷிதவதீ க இவாபவிஷ்யத்
கோபாயிதும் குஹஸகஸ்ய விபோ: பதம் தத்||

தசுரதன் ஸ்வர்க்கம் எய்தினார் - பரதனுக்கோ பட்டம் சூட்டிக்கொள்ள விருப்பமில்லை. உத்தரகோஸல மக்கள் மிகவும் மனம் கலங்கியிருந்த வேளையில், நீ பட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தால், ராகவனின் அந்த ஸ்தானத்தை யாரால் நிர்வகிக்க முடியும்?

தசுரதே = தயரத மன்னன்; திவே ப்ராப்தே; = ஸ்வர்க்கம் சென்றார்; பரதே விலக்ஷே = பரதனோ (முடிசூட்ட) தயங்கினான்; (வெறுத்தான்); உத்தர கோஸலேஷு = உத்தர கோஸல நாட்டு மக்கள்; ப்ருசும் பர்யாகுலேஷு = மிகவும் வருந்தியபோது; த்வம் உபேக்ஷிதவதீ சேத் = நீ, பட்டம் ஏற்காது போனால்; குஹஸகஸ்ய விபோ: = குஹனின் தோழனான, ராமனின்; தத் பதம் = அந்தப் பொறுப்பை (பதவியை); கோபாயிதும் = (ஏற்க) காப்பாற்ற; க இவ அபவிஷ்யத் = யார்தான், இருந்தனர்.

151. ப்ராதுர்யதம்ப விரஹாத் பரதே விஷண்ணே
தாக்கிண்யம் ஆசுரிதவதீ மணிபாதுகே த்வம்|
ஆஸீத் அக்ஷேஜகதாம் ச்ரவணாம்ருதம் தத்
வாசாலகாஹஸஹம் பிருதம் ததா தே||

மணிபாதரகே! தமையனின் பிரிவால் வருத்தப்பட்டிருந்த பரதன் விஷயத்தில், நீ தாக்கிண்யப்பட்டு, பட்டம் ஏற்க ஸம்மதித்த செய்தி, ஜனங்களுக்கு மதுரமாக இனித்தது.

மணிபாதுகே! அம்ப! = மணிபாதுகையே! தாயே!; ப்ராது: விரஹாத் = தமையனான ராகவனின் பிரிவால்; விஷண்ணே = துயரம் அடைந்த; பரதே = பரதன் விஷயத்திலே; த்வம் தாக்கிண்யம் = நீ தாக்கிண்யப்பட்டு; ஆசுரிதவதீ யத் = (ராஜ்யத்தை) ஏற்றாய் என்பதானது; தத் தே, ததா = உனக்கு, அந்தப் பட்டம் ஏற்ற செய்தி; அக்ஷே ஜகதாம் = அனைத்து உலகங்களுக்கும்; ச்ரவண அம்ருதம் = கேட்க இனிமையாக உள்ள; வாசால காஹஸ ஹம் = சப்திக்கும் எக்காள வாத்திய ஒலியாக; பிருதம் ஆஸீத் = பெருமையுடன் இருந்தது.

152. ராஜ்யம் ததா தசுரதாத் அநு ராமத: ப்ராக்
பிப்ராணயா சரணரக்ஷிணி! வீதகேதம்|
துல்யாதிகாரபஜநேந பபூவ தந்யோ
வம்ஸூ த்வயாசிம்ப மநுவம்சுஹீபதீநாம்||

பாதுகே! தசுரதருக்குப் பிறகும், ராமனுக்கு முன்னும் நீ அரசாட்சி ஏற்ற விஷயம், மனு வம்சத்துக்கே, ஒரு விசேஷ பாக்யம் ஆயிற்று.

சரண ரக்ஷிணி! = திருவடியை ரக்ஷிக்கும் பாதுகையே!; தசரதாத் அநு = தசரதனுக்குப் பிறகு; ராமத: ப்ராக் = ராமனுக்கு முன்பாக (earlier); மநுவம்ச மஹீபதீநாம் = மனுவம்சச் சக்ரவர்த்திகளின்; வம்ச: ராஜ்யம் = பரம்பரை அரசாட்சி; ததா, பிப்ராணயா = நீ பட்டம் ஏற்றது; த்வயா, துல்யாதிகார பஜநேந = உன்னுடைய ராஜ்ய பார நிர்வாகம்; வீத கேதம் = வருத்தத்தைப் போக்கி; தநய: பபூவ = மிகவும் பாக்யம் பெற்றதாக விளங்கிற்று.

153. வர்ஷாணி தாநி வ்ருஷ்ளோ ந தபாம்ஸி தேபே
பாலோ ந கச்சிதபி ம்ருத்யுவஸம் ஜகாம|
ராஜ்யே தவாம்ப! ரகுபங்கவபாதரக்ஷே!
நைவாபரம் ப்ரதிவிதேயம் அபூத் ப்ரஸக்தம்||

தாயே! ராகவனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்யம் ஆண்ட அந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளிலே, எந்தத் தோஷமான நிகழ்ச்சியும் ஸம்பவிக்கவில்லை. சிறு வயதினர் அகால மரணம் அடையவில்லை; வர்ணாச்ரம தர்மத்தை மீறி எவரும் தவம் செய்யவில்லை.

அம்ப! ரகுபங்கவ பாதரக்ஷே! = தாயே! ராம பாதுகையே!; தவ ராஜ்யே = உன் அரசாட்சியிலே; தாநி வர்ஷாணி = அந்தப் (பதினான்கு) ஆண்டுகளில்; வ்ருஷ்ள: = சூத்திரன் (யாரும்); தபாம்ஸி ந தேபே = தவம் செய்யப் போகவில்லை; கச்சித் பால: அபி = எந்த ஒரு இளம் குழந்தையும்; ம்ருத்யு வஸம் = யமன் இருப்பிடம்; ந ஜகாம = செல்லவில்லை (No deaths); அபரம் ப்ரதிவிதேயம் = மற்றும், ஸமாளிக்க வேண்டிய எந்த ஒரு விஷயமும்; ப்ரஸக்திம் = கூறப்பட்டதாக; நைவ அபூத் = ஆகவேயில்லை.

154. விச்வம் த்வதாச்ரிதபதாம்புஜஸம்பவாயாம்
யஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதமிதம் மணிபாதரக்ஷே!
ஆஸீத் அநந்யசுரணா ஸமயே யதாவத்
ஸாபி த்வயா வஸுமதீ விஹிதப்ரதிஷ்ட்டா||

மணிபாதரக்ஷே! இந்த ப்ரபஞ்சம் பூராவும், பெருமானின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து தோன்றிய பூமியால் தாங்கப்படுகின்றது. ராகவன் வனம் சென்ற ஸமயம், பூமி உன்னாலன்றோ நிர்வகிக்கப்பட்டது.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதுகே!; இதம் விச்வம் = இந்த ப்ரபஞ்சம் (Universe); த்வத் ஆச்ரித = உன்னால் அடையப்பட்டிருக்கும்; பதாம்புஜ ஸம்பவாயாம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலிருந்து உண்டான; யஸ்யாம் = எந்தப் பூமியில்; ப்ரதிஷ்டிதம் ஆஸீத் = வைக்கப்பட்டதோ; ஸமயே = ராமன் வனம் சென்ற பொழுது; அநந்ய சுரணா = வேறு யாராலும் காப்பவர் இல்லாததாய்; ஸா வஸுமதீ அபி = அந்தப் பூமியும்; த்வயா = உன்னால்; யதாவத் விஹித = உள்ளபடியே; ப்ரதிஷ்டா ஆஸீத் = (இருப்பை) காப்பாற்றப்பட்டது.

155. ப்ராயேண ராமவிரஹவ்யதிதா ததாநீம்
உத்ஸங்கம் ஆச்ரிதவதீ தவ ராஜ்யலக்ஷ்மீ:|
தாமேவ தேவி! நநு ஜீவயிதும் ஜலார்த்ராம்
அங்கீசகார பவதீ பரதோபநீதாம்||

பாதுகையே! ராகவனின் பிரிவால் துயரம் அடைந்திருந்த ராஜ்யலக்ஷ்மி உன் மடியில் விழுந்தாள். நீ பரதனுடைய குளிர்ச்சியான, சாமர கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக்கொண்டாய்.

தேவி! = தேவி!; ததாநீம் = அந்த ஸமயத்தில் (i.e. ராமன் காடு சென்ற போது); ராம விரஹ வ்யதிதா = ராமனின் பிரிவு தாங்காது துக்கப்பட்ட; ராஜ்யலக்ஷ்மீ = ராஜ்யலக்ஷ்மி (kingdom);

தவ உத்ஸங்கம் ஆசிரிதவதீ = உன் மடியை அடைந்தது; தாம் ஜீவயிதும் ஏவ = அந்த ராஜ்ய லக்ஷியை ஆச்வாஸப்படுத்த; பவதீ, பரதோபந்தாம் = நீ, பரதனால் கொடுக்கப்பட்ட; ஜலார்தாரம் = ஈரமான விசிறியினால் (விசிறியை); ப்ராயேண = அநேகமாய்; அங்கீசகார நநு = ஒப்புக்கொண்டாய், நிச்சயம்.

156. வீரவ்ரதப்ரணயிநி ப்ரதமே ரகூணாம்
ப்ராப்தே சிராய பரதே வ்ரதம் ஆஸிதாரம்|
த்யக்த்வா பதாவநி! ததா விவிதாந் விஹாராந்
ஏகாஸிகாவ்ரதம் அபூர்வம் அவர்த்தயஸ் த்வம்||

பாதுகே! ராகவன் சத்துருக்களைக் கொல்லாமல் திரும்புவதில்லை என்ற விஷயத்தில் திடமாக இருந்தார். பரதனோ (போக) விஷயங்களை அநுபவிப்பதில்லை என்ற விரதம் மேற்கொண்டார். ஸஞ்சாரம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக உடைய நீ, அதைத் தவிர்த்து, 14 ஆண்டுகள் அரசு ஆண்டது, உன் மேன்மையைக் கூறும்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ததா, ரகூணாம் ப்ரதமே = அந்த ஸமயம், ராகவன்; வீரவ்ரத ப்ரணயிநி = வீரத்திற்கேற்ப, சத்துருக்களைக் கொல்லாமல் திரும்புவதில்லை என்றும் வ்ரதம் மேற்கொண்டார்; பரதே சிராய = பரதன், அதிக காலம்; ஆஸிதாரம் வ்ரதம் = விஷயங்களை அநுபவிக்கமாட்டேன் என்ற வ்ரதம்; ப்ராப்தே, த்வம் = ஏற்றபோது, நீ; விவிதாந் விஹாராந் = பலவிதமான ஸஞ்சாரங்களை (always moving); த்யக்த்வா = விட்டு; அபூர்வம் = புதுமையானதொரு; ஏகாஸிகாவ்ரதம் = ஒரே இடத்தில் நிலைத்து நிற்கும் தன்மையை; அவர்த்தய: = செய்தாய்.

157. காகுத்ஸ்த்த பாதவிரஹப்ரதிபந்நமௌநாம்
நிஷ்ப்நந்ததாம் உபகதாம் மணிபாதரகூடி
ஆச்வாஸயந் இவ முஹூர் பரதஸ் ததாநீம்
சீதைரவீஜயத சாமரமாருதைஸ்த்வாம்||

பாதுகையே! ராகவனின் பிரிவைத் தாங்காமல், நீ வருத்தம் மேலிட்டு, அசைவேயின்றி (முர்ச்சித்தது போல) இருந்தபோது, பரதன் உன்னை ஆச்வாஸப்படுத்தக் குளிர்ந்த சாமரம் கொண்டு, வீசி, உபசரித்தார்.

மணிபாதரகூடி! = மணிபாதுகையே!; காகுத்ஸ்த்த = ராகவனுடைய; பாத விரஹ ப்ரதிபந்ந = திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்ததால் அடைந்த; மௌநாம், நிஷ்ப்நந்ததாம் = மௌநம் / அசையாமலிருந்தவைகளை; உபகதாம் த்வாம் = அடைந்த உன்னை; பரத: ததாநீம் ஆச்வாஸயந் இவ = பரதன், அப்போது, உன்னை ஆச்வாஸப்படுத்த; சீதை: சாமரமாருதை: = குளிர்ந்த, சாமரங்களால்; முஹூ: அவீஜயத = அடிக்கடி வீசினார்.

158. யத்ர க்வசித் விஹரதோ஽பி பதாரவிந்தம்
ரகூடியம் மயா ரகுபதேரிதி பாவயந்த்யா|
நிச்சேஷமேவ ஸஹஸா மணிபாதரகூடி
நிஷ்கண்டகம் ஜகதிதம் விததே பவத்யா||

மணிபாதுகையே! ஸ்ரீராமன் என்கு சென்றாலும், அவரது திருவடிகளைக் காப்பாற்றுவது உன் கடமை என்றுள்ள நீ, உலகிலே எந்த ஒரு இடத்திலுமே சத்துரு / முள் இல்லாதவாறு செய்தாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; யத்ர க்வசித் = எந்த ஒரு இடத்தில்; விஹரதோ஽பி = ஸஞ்சரிப்பினும்; ரகுபதே: = ஸ்ரீராமனுடைய; பதாரவிந்தம் = தாமரை போன்ற திருவடி; மயா ரக்ஷ்யம் இதி = என்னால் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று; பாவயந்த்யா பவத்யா = எண்ணும் உன்னால்; இதம் ஜகத் = இந்த உலகம்; நிச்சேக்ஷமேவ = எல்லா இடங்களிலும்; நிஷ்கண்டகம் = முள் (சத்துரு) இல்லாததாக; விததே = செய்யப்பட்டது.

159. ராமம் த்வயா விரஹிதம் பரதம் ச தேந
த்ராதும் பதாவநி! ததா யதபூத் ப்ரதீதம்|
ராமாநுஜஸ்ய தவ சாம்ப! ஜகத் ஸமஸ்தம்
ஜாகர்த்தி தேந கலு ஜாகரணவ்ரதேந||

தாயே! பாதுகையே! ராகவன் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து இருந்த போது, இலக்குவன் அவரைக் கண்ணும் கருத்துமாக, விழித்து இருந்து, காப்பாற்றினார். ராகவனைப் பிரிந்த பரதனை நீ அவ்வாறே ரக்ஷித்தாய்.

அம்ப! பதாவநி! = தாயே! பாதுகே!; த்வயா விரஹிதம் = உன்னாலே பிரிந்திருக்கிற; ராமம் = ஸ்ரீராமனையும்; தேந (விரஹிதம்) பரதம் ச = அந்த (ராமனைப் பிரிந்த) பரதனையும்; த்ராதும் = ரக்ஷிக்க (கவனித்துக்கொள்ள); ததா, ராமாநுஜஸ்ய = அந்த ஆண்டுகளில், இலட்சுமணனும்; தவ ச, யத் = நீயும் (முறையே), எந்த ஒரு (விழித்துக் கொண்டிருந்தது); ப்ரதீதம் ஆபூத் = பிரஸித்தமாயிற்றோ; தேந ஜாகரண வ்ரதேந கலு = அந்த ஜாக்ரதையான விரதத்தினாலன்றோ; ஸமஸ்தம் ஜகத் = பூரா உலகமும்; ஜாகர்த்தி = தொந்தரவு இன்றி இருந்தது.

160. அந்த:புரே பரிஜநை: ஸமயோபயாதை:
அப்யர்ச்சிதா பவஸி யா விநயோபபந்நை:|
ஸா கோஸலேச்வர பதாவநி! பூபதிநாம்
ஸங்கட்டநம் மகுடபங்க்திபிரந்வபூஸ்த்வம்||

ராகவ பாதுகே! நீ அந்தப்புரத்திலே, அங்கு பணி செய்யும் கைங்கர்யபரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டாய். ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருக்கும் ஸமயங்களில், உன்னை வந்து ஸேவித்த அரசர்களின் கிரீடங்கள் உராய்தலையும் அநுபவித்தாய்.

கோஸலேச்வர பதாவநி! = ராகவனின் பாதுகையே!; யா, அந்த: புரே ஸமய = எந்த (நீ) அந்தப்புர பிரதேசங்களில் இருந்த வேளைகளிலே; உபயாதை: = அங்கு இருந்த; விநயோபபந்நை: = பணிவு மிகுந்த; பரிஜநை: = கைங்கர்யபரர்களால்; அப்யர்ச்சிதா, பவஸி = பூஜிக்கப்பட்டவளாக ஆனாயோ; ஸா த்வம் = அந்த நீ; பூபதிநாம் மகுட = (வணங்கும்) அரசர்களது கிரீடம்; பங்க்திபி: ஸங்கட்டநம் = கூட்டமாய் உராய்வதை; அந்வபூ: = அநுபவித்தாய்.

161. ப்ராப்யாதிகாரம் உசிதம் புவநஸ்ய குப்தயை
பத்ராஸநம் பரதவந்திதம் ஆச்யந்த்யா|
மத்யே஽வதீர்ணமிவ மாதவ பாதரகேடி!
மாதஸ் த்வயாபி மநுவம்சமஹீபதீநாம்||

மாதவ பாதரகேடி! தாயே! உலகத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டி, உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்த்தி, பரதன் கைங்கர்யம் செய்தார். மனுவம்சத்து அரசர்களில் ஒருத்தியைப் போல, உனக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது.

மாத:! மாதவ பாதரகேடி! = தாயே! பெருமானின் பாதுகேடி; புவநஸ்ய குப்த்யை = உலகங்களின் காப்பாற்றுதலை முன்னிட்டு; பரத வந்திதம் = பரதனாலே ஸேவிக்கப்பட்ட; பத்ராஸநம் = ஸிம்மாஸனத்தை; ஆச்யந்த்யா த்வயாபி = அடைந்த, உன்னாலும்; மநுவம்ச மஹீபதீநாம் = மனு வம்ச (பரம்பரை) சக்ரவர்த்திகளின்; மத்யே = நடுவில்; உசிதம் அதிகாரம் ப்ராப்ய = பொருத்தமான பட்டத்தை வகித்து (வகிக்க); அவதீர்ணமிவ = அவதரித்தது போன்று.

162. ராஜாஸநே ரகுசுலோத்வஹபாதரகேடி!
நீராஜநம் ஸமபவத் ஸமயோசிதம் தே|
ஸ்லாகாவசேந பஹுச: பரிகூர்ணிதாபி:
ஸாமந்தமௌளிமணிமங்களதீபிகாபி:||

ரகுசுல நாயகனின் பாதுகேடி! நீ ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்க, அண்டை நாட்டு அரசர்கள் வந்து பாராட்டினார்கள். அது ஸமயம், அவர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, உனக்கு மங்கல ஹாரத்தி எடுத்தது போல இருந்தது.

ரகு சுலோத்வஹ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதரகேடி; ராஜாஸநே, தே = ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருந்த உனக்கு; ஸாமந்த பஹுச: = அண்டை நாட்டு மன்னர்கள் பலரும்; ஸ்லாகாவசேந = பாராட்டைத் தெரிவிக்க (தலையை அசைக்க); மௌளி மணி = (அவர்களது) கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்கள்; பரிகூர்ணிதாபி: = சுற்றப்படும்; மங்களதீபிகாபி: ஸமயோசிதம் = (அந்த வேளைக்குத் தகுந்ததாய்) மங்களமான; நீராஜநம் ஸமபவத் = ஆரத்தி போல இருந்தது.

163. ப்ருத்வீபதீநாம் யுகபத் கிரீடா:
ப்ரத்யர்த்திநாம் ப்ராணிதும் அர்த்திநாம் ச|
ப்ராபுஸ் ததா ராகவபாதரகேடி
த்வதீயம் ஆஸ்த்தாநிகபாதபீடம்||

ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த ஆண்டுகளில், உன்னைச் சரண் அடைந்த அரசர்களுடையவும், பகைமை பூண்டதால் அழிக்கப்பட்ட அரசர்களுடையவும் கிரீடங்கள், உன் திருவடி மேடையை அலங்கரித்தன.

ராகவ பாதரகேடி! = ராமனின் பாதுகேடி; ப்ரத்யர்த்திநாம் ப்ருத்வீ பதீநாம் = விரோதம் கொண்ட அரசர்களுடையவும்; ப்ராணிதும் அர்த்திநாம் ச = பிழைப்பு கோரின மன்னர்களுடையவும்; கிரீடா: யுகபத் = கிரீடங்கள், ஏக காலத்தில்; ததா = நீ ஆட்சி புரிந்த அந்த நாட்களில்; த்வதீயம் ஆஸ்த்தாநிக = உன்னுடைய, ஸிம்மாஸனத்துக்குக் கீழே உள்ள; பாதபீடம் ப்ராபு: = திருவடி மேடையை அடைந்தன.

164. ப்ரணம்ய ரங்கேஸ்வர பாதரகேடி!
தூரோபநீதைருபதாவிசேஷை:
ஸபாஜயந்தி ஸ்ம ததா ஸபாயாம்
உச்சைஸ்தராம் உத்தரகோஸலாஸ் த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த அந்த நாட்களில், கோஸல நாட்டு ஜனங்கள், வெகு தூரத்திலிருந்து கொண்டு வந்த காணிக்கைகளால், உன்னைப் பூஜித்தனர்.

ரங்கேஸ்வர பாதரகேடி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; ததா = நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த அந்த ஸமயம்; ஸபாயாம் = (உன்) ஸபையில்; உத்தர கோஸலா: = உத்தர கோஸல மக்கள்; ப்ரணம்ய = (உன்னை) வணங்கி; தூரோப நீதை: = வெகு தூரத்திலிருந்து கொண்டு வந்த;

உபதா விசேஷை: = உயர்ந்த காணிக்கைகளால்; உச்சைஸ்தராம் த்வாம் = மிகவும் மகிழ்வுடன், உன்னை; ஸபாஜயந்தி ஸ்ம = பூஜித்தனர்.

165. அபாவ்ருதத்வாரம் அயந்த்ரிதாஸ்வம்
ரங்கேசுபாதாவநி! பூர்வம் ஆஸீத்|
த்வயா யத்ருச்சாஸுகஸுப்தபாந்தம்
ராமே வநஸ்த்தேஸி பதம் ரக்ஷணாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! ராமன் வனம் சென்ற பின்னர், அயோத்தியில் கோட்டை வாயிற்கதவு சாத்தப்படாமலும், குதிரை முதலியன கட்டப்படாமலும் இருந்தன. நீ பட்டம் ஏற்றதும், வழிப்போக்கர்கள் கவலையின்றிச் சுகமாக நினைத்த இடத்தில் தங்க முடிந்தது.

ரங்கேசு பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; பூர்வம் = நீ ராஜ்ய அதிகாரம் ஏறும் முன்பு; அபாவ்ருத த்வாரம் = சாற்றப்படாத கோட்டை வாசலும் (not closed); அயந்த்ரிதாஸ்வம் = கட்டப்படாத குதிரைகளாக இருந்த; ரக்ஷணாம் பதம் = ரகுல ராஜதானியான அயோத்தி நகரம்; த்வயா, ராமே வநஸ்த்தேஸி = உன்னாலே, (ராமன் வனத்திலே இருப்பினும்); பாந்தம் = வழிப்போக்கர்கள்; யத்ருச்சா ஸுகஸுப்த = இஷ்டப்பட்ட இடத்திலே, ஸுகமாக நித்திரை செய்யவும் தக்கதாக; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

166. அநந்யபக்திர் மணிபாதுகே த்வாம்
அப்யர்ச்சயந் தாசுதிர்த்விதீய:|
விகல்ப்யமாந: ப்ரதமேந கீர்த்யா
வந்த்ய: ஸ்வயம் வ்யோமஸதாம் பபூவ||

மணிபாதுகையே! மேலான பக்தியுடன் உன்னை பூஜித்த பரதன், அவரது தமையனாகிற ராகவனுடைய கீர்த்தி(புகழ்)க்கு எந்த விதத்திலும் இளைத்தவரல்ல (ஸமம்) என்றே தேவதைகளும் அவரை பூஜித்தனர்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; த்வாம் அநந்ய பக்தி: = உன்னை, எல்லையற்ற பக்தியுடன்; அப்யர்ச்சயந் = பூஜித்த; த்வதீய: தாசுதி: = (பரதன்) தசரதனின் இரண்டாவது மகன்; ப்ரதமேந கீர்த்யா = முதல் பிள்ளையின் (ராமன்) கீர்த்திக்கு; விகல்ப்யமாந: = ஸமமானவன் என்றதால்; வ்யோமஸதாம் = தேவதைகளும்; ஸ்வயம் வந்த்ய: = தானாகவே, வணங்கத்தக்கவராக; பபூவ = ஆனார்.

167. அரண்யயோக்யம் பதம் அஸ்ப்ருசுந்தீ
ராமஸ்ய ராஜாரஹபதே நிவிஷ்டா|
ஆஸ்த்தாநநித்யாஸிகயா நிராஸ்த்த:
ஸ்வர்கௌகஸாம் ஸ்வைரகதேர் விகாதம்||

வனம் சென்ற ராகவனின் திருவடிகளைப் பிரிந்த நீ, அரசர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே எழுந்தருளியிருந்ததால், உன்னுடைய ஸஞ்சாரம் தடைப்பட்டுப் போயிற்று..... நீ, தேவதைகளின் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்க இருந்த தடையைப் போக்கடித்தாய்.

அரண்ய யோக்யம் = காடு சென்ற; ராமஸ்ய பதம் = ராகவனின் திருவடிகளை; அஸ்ப்ருசுந்தீ = தொடாமலிருந்தவளாய்; ராஜாரஹ பதே = அரசர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே (நீ); நிவிஷ்டா = எழுந்தருளியிருந்து; ஆஸ்த்தான = ஸபா மண்டபத்தில்; நித்யாஸிகயா = (ஸஞ்சரிக்காமல்)

நிலைத்து இருக்கவேதான்; ஸ்வர்க்கொளகஸாம் = தேவதைகளின்; ஸ்வைரகதே: = தடங்கலற்ற ஸஞ்சாரத்திற்கு; விகாதம் நிராஸ்த்த: = (உள்ள) தடங்கலைப் போக்கடித்தாய்.

168. ராஜாஸநே சேத் பவதீ நிஷண்ணா
ரங்கேசபாதாவநி! தந்ந சித்ரம்|
யத்ராதிருடா: க்ரமச: புரா த்வாம்
உத்தம்ஸயந்தே ரகுஸார்வபௌமா:||

அரங்கனின் பாதுகே! இக்ஷ்வாகு வம்ச மன்னர்கள் ஆட்சி செய்த ஸிம்மாஸனத்திலே, நீ இருந்தது, ஒரு ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல... முன்னர், ரகுவம்ச அரசர்கள் உன்னை, அவர்களது தலைக்கு அலங்காரமாக (தரித்து) ஸேவித்தவர்கள் அல்லவா?
(Ranganatha was the family deity of Raghuvamsam).

ரங்கேச பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; ராஜாஸநே = ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீ, நிஷண்ணா சேத் = நீ இருந்தாய் என்றால்; தத் ந சித்ரம் = அது, ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லையே!; யத்ர, புரா = ஏனெனில், எந்த ஸிம்மாஸனத்திலே முன்பு; க்ரமச: அதிருடா: = வரிசையாக (ஒருவர் காலத்துக்குப் பின் ஒருவராக) அமர்ந்த; ரகுஸார்வபௌமா: = ரகுசுல மன்னர்கள் அனைவரும்; த்வாம் உத்தம்ஸயந்தே = உன்னை, சிரஸிலே வகித்தவர்களே.

169. பத்ராஸநம் சேத் பரிவ்ருத்தம் ஆஸீத்
தேவி! கூணம் தக்ஷிணதோமுகம் தே|
கதம் பவேத் காஞ்சநபாதரகேடி!
ராமஸ்ய ரகேஷாம்ருகயாவிஹார:||

தங்கப் பாதுகையே! உன் ஸிம்மாஸனத்தைச் சற்று நேரம் தென்திசை நோக்கித் திருப்பி வைத்திருந்தால், ராக்ஷஸர்களை, விளையாட்டாகவே, ராமன் கொன்ற காரியம் நடந்திருக்காது (உன் பார்வை பட்டே இலங்கை அழிந்திருக்கும்).

தேவி! காஞ்சந பாதரகேடி! = தேவி! தங்கமயமான பாதுகையே!; தே பத்ராஸநம் = உன்னுடைய ஸிம்மாஸனத்தை; கூணம், தக்ஷிணதோமுகம் = ஒரு விநாடி, தென் திசை நோக்கி; பரிவ்ருத்தம் ஆஸீத் சேத் = திருப்பி வைத்திருந்தால்; ராமஸ்ய, ரகேடி: = ராகவனின் ராக்ஷஸர்களை; ம்ருகயா விஹார: = கொன்ற விளையாட்டு; கதம் பவேத்? = எப்படி நடந்திருக்க முடியும்?

170. யாவத் த்வயா ராகவபாதரகேடி!
ஜிகீஷிதா ராக்ஷஸராஜதாநீ|
மாலேவ தாவல்லுளிதா மதாந்தை:
உத்யாநசாகாம்ருகயூதபைஸ்தே||

ராகவனின் பாதுகே! ராக்ஷஸ ராஜதானியான இலங்கை ஜயிக்கப்பட வேண்டும் என்று எப்போது நீ நினைத்தாயோ, அந்த கூணமே வானர வீரர்களால், இலங்கை, ஒரு பூமாலை போல கசக்கப்பட்டது.

ராகவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகையே!; த்வயா யாவத் = உன்னால், எந்த நிமிடம்; ராக்ஷஸ ராஜதாநீ = ராக்ஷஸ ராஜதாநி (இலங்கை); ஜிகீஷிதா = ஜயிக்கப்பட வேண்டும் (என நினைக்கப்பட்டதோ); தாவத், தே உத்யாந = அந்த கூணமே, உன் தோட்டத்திலிருந்த;

மதாந்தை: சாகாம்பருக யூதபை: = கொழுப்பினால் ஒன்றும் புரியாமலிருந்த வானரத் தலைவர்களால்; மாலேவ லுளிதா = மாலையைப் போல கசக்கப்பட்டது இலங்கை.

171. மஹீக்ஷிதாம் ராகவபாதரக்ஷே!
பத்ராஸநஸ்த்தாம் பவதீம் ஸ்ப்ருசந்த:|
பூர்வம் ததாத்வே நியதேSபி பூய:
கல்யாணதாம் ஆநசீரே கிரீடா:||

ராகவனின் பாதுகையே! நீ ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்திருந்த போது, உன்னைச் சேவித்த அரசர்களுடைய மகுடங்களின் பளபளப்பு, உன் ஸ்பர்சம் ஏற்படுவதற்குமுன் இருந்ததைக் காட்டிலும் கூடிற்று.

ராகவ பாதரக்ஷே! = ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே!; பத்ராஸநஸ்த்தாம் = ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீம் ஸ்ப்ருசந்த: = உன்னை ஸ்பர்சித்த (தொட்டதால் i.e. with contact); மஹீக்ஷிதாம் கிரீடா: = (சேவித்த) மன்னர்களின் மகுடங்கள்; பூர்வம் ததாத்வே நியதேSபி = முன்பே பளபளப்பாக ஜ்வலித்தாலும்; பூய: = மறுபடி; கல்யாணதாம் ஆநசீரே = மேலும் பளபளப்புடன் விளங்கின.

172. அநிச்சத: பாண்டரம் ஆதபத்ரம்
பித்ரா விதீர்ணம் மணிபாதரக்ஷே|
ஆஸீத் த்வதர்த்தம் வித்ருதேந தேந
ச்சாயா ஸமக்ரா பரதஸ்ய மௌளௌ||

தகப்பனாரால் கொடுக்கப்பட்ட வெண் கொற்றக் குடையை, பரதன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தக் குடை உனக்குப் பிடிக்கப்பட்டபோது அதன் பூரண நிழல் அவன் மேல் விழுந்தது.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதுகே!; பித்ரா விதீர்ணம் = தகப்பனாரால் கொடுக்கப்பட்ட; பாண்டரம் ஆதபத்ரம் = வெண்மையான குடையை; அநிச்சத: = விரும்பாத (ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த); பரதஸ்ய மௌளௌ = பரதனுடைய தலையிலே; த்வதர்த்தம் = உன் பொருட்டும்; வித்ருதேந தேந = பிடிக்கப்பட்ட (அந்த வெண்கொற்றக் குடையின்); ஸமக்ரா சாயா = பூர்ணமான நிழல்; ஆஸீத் = உண்டாயிற்று.

173. பாதுகே! ரகுபதௌ யத்ருச்சயா
ப்ரஸ்திதே வநவிஹாரகௌதுகாத்|
ஆதிராஜ்யமதிகம்ய தே யுவாம்
அக்ஷதம் வஸுமதீமரக்ஷதம்||

பாதுகையே! தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், ராகவன் காட்டில் ஸஞ்சாரம் செய்யப் புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்.....நீங்கள் பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பூமியை ஒரு குறைவும் இல்லாமல் காப்பாற்றினீர்கள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத்ருச்சயா ரகுபதௌ = தெய்வசங்கல்பத்தால் ராகவன்; வந விஹார கௌதுகாத் = காட்டிலே ஸஞ்சரிக்க, ஸந்தோஷத்துடன்; ப்ரஸ்திதே = பிரயாணமாகிச் சென்ற பின்னர்; தே யுவாம் = அப்படிப்பட்ட (பெருமை உள்ள) நீங்களன்றோ; ஆதிராஜ்யம் அதிகம்ய = பட்டம் ஏற்றுக் கொண்டு; வஸுமதீம் = பூமண்டலத்தை; அக்ஷதம் = குறைவின்றிக் காப்பாற்றினீர்கள்.

174. ரகுவீரபதாநுஷங்கமாத்ராத்
பரிபர்ஹேஷு நிவேசிதா யதி த்வம்|
அதிகாரதிநே கதம் புநஸ் தே
பரிவாராஸ் தவ பாதுகே! பபூவு:!!

பாதுகையே! எம்பெருமானுக்கு உபயோகப்படும் உபசாரக் கருவிகளான குடை - சாமரம் போன்ற கோஷ்டியில் உன்னைச் சேர்ப்பது சரியாகாது. ஏன் என்றால், நீ பட்டம் ஏற்ற காலத்தில், இவைகளை நீ அநுபவித்தாயே!

பாதுகே! த்வம் = பாதுகையே! நீ; ரகுவீர பதாநுஷங்கமாத்ராத் = ராகவனின் திருவடிகளில் இருப்பவள் என்ற காரணத்தாலே; பரிபர்ஹேஷு = குடை / சாமரம் போன்ற வகையறாவில்; நிவேசிதா யதி = உன்னையும் சேர்த்தால்; அதிகார திநே = நீ ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களிலே; தே கதம் புந: = உனக்கு, அந்தக் குடை போன்றவை, எப்படி; தவ பரிவார: = உன்னுடைய பரிவாரங்களாய்; பபூவு: = ஆயின?

175. புருஷார்த்தசதுஷ்டயார்த்திநீநாம்
பரிஷத் தே மஹிதா வஸிஷ்ட்டமுக்யை:|
க்ரயவிக்ரயபட்டணம் ப்ரஜாநாம்
அபவத் காஞ்சநபாதுகே! ததாநீம்||

காஞ்சந பாதுகே! உன்னுடைய 14 ஆண்டு ராஜ்ய பரிபாலன நேர்த்தி, வஸிஷ்ட்டர் போன்ற மஹனீயர்களால் கொண்டாடப்பட்டது...உன் ஸபை, தர்ம - அர்த்த - காம - மோக்ஷம் என்ற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை வியாபாரம் செய்யக்கூடிய பட்டணம் போல விளங்கியது.

காஞ்சந பாதுகே! = தங்கப் பாதுகையே!; ததாநீம் = அந்த நாட்களில் (நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தபோது); வஸிஷ்ட்ட முக்யை: = வஸிஷ்ட்டர் போன்ற மஹான்களால்; மஹிதா, தே பரிஷத் = கொண்டாடப்பட்ட, உனது ஸபை; புருஷார்த்த சதுஷ்டயார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம் க்ரயவிக்ரய பட்டணம் = தர்ம - அர்த்த - காம - மோக்ஷம் என்ற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை வியாபாரம் செய்யும் நகரம் போல்; அபவத் = ஆயிற்று.

176. மநுஜத்வதிரோஹிதேந சுக்யே
வபுஷைகேந விரோதிநாம் நிராஸே|
அபஜத் பரதாதிபேதம் ஈச:
ஸ்வயம் ஆராதயிதும் பதாவநி! த்வாம்||

பாதுகே! பெருமாள், ராமன் ஒருவனாக மட்டுமே அவதாரம் செய்து, அஸுரர்களைக் கொல்ல வல்லவனாக இருந்தும், உனக்கும் தானே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும் எனும் ஆசையால், பரதன் முதலான பிரிவுகளையும் அடைந்தார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; மநுஜத்வ திரோஹிதேந = மனுஷ்யனாக (மறைக்கப்பட்டிருந்த) அவதரித்து; ஏகேந வபுஷா = ஒரு சரீரத்தால் மட்டுமே (ராமனாக மட்டும்); விரோதிநாம் நிராஸே = சத்ருக்களைப் போக்கடிக்கக்கூடிய; சுக்யே(அபி) = சக்தியை உடைத்தாக இருந்தாலும்; ஈச: த்வாம், ஸ்வயம் = பெருமாள், உன்னை, தானே; ஆராதயிதும் = ஆராதிக்க ஆசைப்பட்டதால்; பரதாதிபேதம் = பரதன் போன்ற பிரிவுகளையும்; அபஜத் = அடைந்தார்.

177. மகதாங்ககளிங்கவங்கமுக்க்யாந்
விமதாந் ரந்த்ரகவேஷிண: ஸஸையாந்|
ரகுபங்கவபாதுகே! விஜிக்யே
பரத்ச்சாஸநம் உத்வஹந் பவத்யா:||

பாதுகே! உன்னால் ஆணையிடப்பட்டு, பரதன் மகத - அங்க - கலிங்க - வங்க தேச அரசர்களை வென்றார்.

ரகுபங்கவ பாதுகே! = ஸ்ரீராமனின் பாதுகே!; பவத்யா: சாஸநம் = உன்னுடைய உத்தரவை; உத்வஹம் = முன்னிட்டு; பரத: - மகத - அங்க - கலிங்க - வங்க முக்க்யாந் = பரதன், மகத / அங்க / கலிங்க / வங்க தேச மன்னர்களையும்; ரந்த்ரகவேஷிண: = உபத்ரவிக்க ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த; ஸஸையாந் = (ஏனையோரையும்) ஸையத்துடனே கூடின; விமதாந் விஜிக்யே = சத்ருக்களையும் ஐயித்தார்.

178. அநிதரவஹநீயம் மந்த்ரிமுக்க்யைர் யதா தத்
த்வயி விநிஹிதம் ஆஸீத் ஸூர்யவம்சாதிராஜ்யம்|
ரகுபதி பதரகேடி! ரத்நபீடே ததாநீம்
சீரியம் இவ தத்ருசஸ்த்வாம் ஸாதரம் லோகபாலா:||

ரகுவீரனின் பாதரகேடி! ஸூர்ய வம்ச ராஜ்ய அதிகாரம் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவராலும் நிர்வகிக்க முடியாது, என ஸுமந்திரர் முதலியோரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது....அப்போது, ஸகல தேவதைகளும், உன்னை ஸேவித்தனர்.

ரகுபதி பதரகேடி! = ஸ்ரீராமனின் பாதுகே!; மந்த்ரி முக்க்யை: = முக்கியமான (ஸுமந்திரர் போன்ற) மந்திரிகளால்; அநிதர வஹநீயம் = உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் வகிக்க முடியாத; தத் ரகுவம்சாதி ராஜ்யம் = அந்த ரகுல ராஜ்ய பட்டம்; த்வயி விநிஹிதம் = உன்னிடம் வைக்கப்பட்டதாக; ஆஸீத், ததாநீம் = ஆயிற்றோ - அப்போது; லோகபாலா: = தேவதைகள்; த்வாம் ரத்நபீடே = உன்னை ஸிம்மாஸனத்திலே; சீரியம் இவ = மகாலக்ஷ்மியைப் போல; ஸாதரம் தத்ருச: = ஆதரத்துடன் ஸேவித்தனர்.

179. பரிஹ்ருத தண்டகாத்வ கமநம் பதரகூஷிணி தத்
பரிணத விச்வ ஸம்பதுதயம் யுவயோர் த்விதயம்|
ரகுபதி ரத்நபீடம் அதிருஹ்ய ததா விததே
வ்யபகதவைரிபூபநிலயம் வஸுதாவலயம்||

ராமன் வனம் சென்ற ஸமயம், திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்த, நீங்கள் இருவரும், 14 ஆண்டுகள் ரகுவம்ச அரசர்களின் ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்து, சத்ரு பயம் இல்லாதவாறு செய்தீர்கள்.

ததா = அந்த ஸமயம் (ராமன் வனம் சென்ற); தண்டக அத்வ கமநம் = தண்டக வன வழியிலே ஸஞ்சரித்த; பதரகூஷிணி பரிஹ்ருத = திருவடியை ரகூஷிக்கும் பொறுப்பை விட்டு, பரிணத விச்வ ஸம்பத் = கைக்கு வந்த, பூவுலகின் கேடமங்களை; உதயம் தத் = விருத்தி செய்த, அந்த பிரஸித்தமான (14 years) நாட்களிலே; உபயோ: த்விதயம் = நீங்கள் இருவரும்; ரகுபதி ரத்நபீடம் = ராகவனின் ஸிம்மாஸனத்திலே; அதிருஹ்ய, வஸுதாவலயம் = வீற்றிருந்து, பூமண்டலத்தை; வைரிபூபவ்யபகத = சத்ரு அரசர்களின் இடையூறு இல்லாமல்; நிலயம் விததே = உள்ளதாகச் செய்தீர்கள்.

180. ப்ராப்தோதயா ததாநீம்
கிமபி தமஸ்தந்நிராகரோத் பவதீ||
தநுரிவ மனுசுலஜநுஷாம்
ப்ரஸவித்ரீ ரத்நபாதுகே! ஸவிது:||

ரத்ன பாதுகையே! பட்டம் ஏற்றக்கொண்ட நீ, மனுவம்ச ராஜாக்களின் ஐச்வரியத்தை அடைந்து, அயோத்தி மாந்தரின் துக்க இருளைப் போக்கி, சூரியனைப்போல விளங்கினாய்.

ரத்ந பாதுகே! = மணிமயமான பாதுகையே; ததாநீம் = பட்டம் ஏற்ற அந்தக்காலங்களிலே; ப்ராப்த உதயா = ஐச்வரியத்தை அடைந்த; பவதீ, மனுசுலஜநுஷாம் = நீ, மனுவம்ச அரசர்களுக்கு; ப்ரஸவித்ரீ ஸவிது: = உண்டான ஸூரியனுடைய; தநுரிவ கிமபி = சரீரம் போல, - இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத; தத் தம: = அந்த அஞ்ஞான இருளை; நிராகரோத் = போக்கடித்தாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, அதிகாரபரிக்ரஹபத்ததி: - ஷஷ்டி.

7. அபிஷேகபத்ததி (முடிசூட்டுப் படலம்)

பாதுகா பட்டாபிஷேக வைபவம் பற்றின வர்ணனைகள், இந்தப் பத்ததியிலே - 30
சுலோகங்கள் கொண்டது.

181. பாஹி ந: பாதுகே! யஸ்யா
விதாஸ்யந் அபிஷேசநம்|
ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம்
சக்ரே ராம: ப்ரதக்ஷிணம்||

பட்டாபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களை, வனம் புறப்படும் முன், ராமன் பிரதக்ஷிணம் செய்தார்....அந்தப் பாதுகைகள் எம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யஸ்யா: அபிஷேசநம் = எந்தப் பாதுகைகளுக்கு பட்டாபிஷேகம்; விதாஸ்யந் = பண்ணி வைக்கப் போகிற; ராம: ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம் = ஸ்ரீராமன், அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருட்களை; ப்ரதக்ஷிணம் சக்ரே = வலம் வந்தாரோ; ந: பாஹி = (அவை) எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

182. ராகவஸ்ய சரணௌ பதாவநி!
ப்ரேக்ஷிதும் த்வபிஷேகம் ஈஷது:|
ஆபிஷேசநிகபாண்டஸந்நிதௌ
யத் ப்ரதக்ஷிணகதி: ஸநைர் யயௌ||

பாதுகே! ராகவன் உன் பட்டாபிஷேக வைபவத்தைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார் போலும்! எனவே, அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருட்களை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தபோது, மிக மெள்ள நடந்தார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ராகவஸ்ய சரணௌ = ராமனின் திருவடிகள்; த்வத் அபிஷேகம் = உன்னுடைய அபிஷேக வைபவத்தை; ப்ரேக்ஷிதும் ஈஷது: = பார்க்க ஆசைப்பட்டன; யத், ஆபிஷேசநிக பாண்ட ஸந்நிதௌ = எந்த காரணத்துக்காக, அபிஷேகத்திற்காகச் சேகரித்த பொருட்களை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தபோது; ஸநை: ப்ரதக்ஷிண கதி: யயௌ = மெதுவாக, சுற்றி வந்தார் (ன).

183. மூர்த்தாபிஷிக்தைர் நியமேந வாஹ்யௌ
விசிந்த்ய நூநம் ரகுநாதபாதௌ|
ரத்னாஸநஸ்த்தாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ராமாநுஜந்மா பரதோSப்யஷிஞ்சத்||

பாதுகே! ராகவனுடைய திருவடிகளைப் பட்டாபிஷேகம் ஆனவர்கள் மட்டுமே தாங்கவேண்டும் என யோசித்து, பரதன் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; ரத்னாஸநஸ்த்தாம், த்வாம் = ரத்ன லிம்மாஸனத்திலே, உன்னை; ராமாநுஜந்மா பரத: = ஸ்ரீராமனின் தம்பியான பரதன்; ரகுநாத பாதௌ = ராகவனின் திருவடிகள்; மூர்த்தாபிஷிக்தை: நியமேந = பட்டாபிஷேகம் ஆனவர்களால் மட்டுமே; வாஹ்யௌ விசிந்த்ய = வகிக்கத்தக்கவை என நிச்சயித்தவராய்; அப்யஷிஞ்சத் = பட்டாபிஷேகம் செய்தார் (உனக்கு); நூநம் = நிச்சயம்.

184. ப்ராதூர்நியோகே஑்ப்யநிவர்த்தமாநம்
ராஜ்யாபிஷேகம் ச பரித்யஜந்தம்|
ராமாநுஜெள தெள நநு பாரதந்த்ர்யாத்
உபாவுபாப்யாம் பவதீ ஜிகாய||

தமையன் ராமன் சொன்ன வார்த்தையை, அவர்களது தம்பிகள் இலக்குவன் / பரதன் இருவருமே கேட்டு நடக்க வில்லை. (உடன் காட்டுக்கு வரவேண்டாம் என்பதில் முதல்வனும், பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்வதிலே அடுத்தவனும்). அந்த இரண்டு காரியங்களையுமே, நீ (பாதுகை) ராமன் சொல்படி கேட்டவள் அன்றோ!

பவதீ = நீ; ப்ராதூ: நியோகே அபி = தமையனின் நியமனத்திற்கும் (கட்டுப்பட்டு); அநிவர்த்தமாநம் = திரும்பாதவரும்; ராஜ்யாபிஷேகம் பரித்யஜந்தம் ச = பட்டாபிஷேகத்தை விரும்பாதவரும் ஆகிற; ராமாநுஜெள = ராகவனின் தம்பிகள்; தெள உபெள உபாப்யாம் = அந்த இருவரையும் (Lakshmanan / Bharatha) அவ்விரு விஷயங்களிலும்; பாரதந்த்ர்யாத் = சொற்படி நடந்து; ஜிகாய நநு. = ஜயித்தவள், நிச்சயம்.

185. நிவேச்ய ரங்கேசுவரபாதரகேடி!
பத்ராஸநே ஸாதரம் அப்யஷிஞ்சத்|
வசீ வஸிஷ்ட்டோ மநுவம்஑ஜாநாம்
மஹீ஑ுடிதாம் வம்஑ுரோஹிதஸ் த்வாம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே! மனுவம்஑ குல குருவான வஸிஷ்ட்டர், உன்னை ஸிம்மாஸனத்தில் எழுந்தருள்ப பண்ணி, ஆதரவுடன் பட்டாபிஷேகம் செய்தார்.

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; மனுவம்஑ ஜாநாம் மஹீ஑ுடிதாம் = மனுவம்஑ அரசர்களின்; வம்஑ ஑ுரோஹித: = குல குருவும்; வசீ வஸிஷ்ட்ட: = இந்திரியங்களை ஜயித்தவருமான வஸிஷ்ட்டர்; த்வாம், பத்ராஸநே நிவேச்ய = உன்னை, ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்த்தி; ஸாதரம் அப்யஷிஞ்சத் = அன்புடன் அபிஷேகம் செய்தார்.

186. க்ருதாபிஷேகா பவதீ யதாவத்
ரங்கே஑ பாதாவநி! ரத்நபீடே|
கங்காநிபாதஸ்நபிதாம் ஸுமேரோ:
அதித்யகாபூமிம் அத஑்஑கார||

அரங்கனின் பாதுகையே! ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே உனக்கு அபிஷேகம் செய்தபொழுது, மேருமலைமேல் கங்கை வர்ஷித்ததைக் காட்டிலும் உயர்வாக இருந்தது.

ரங்கே஑ பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; ரத்நபீடே = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே; யதாவத் க்ருத = சாஸ்திர விதிகளின்படி செய்யப்பட்ட; அபிஷேகா பவதீ = அபிஷேகத்தை உடைய நீ; கங்கா நிபாத = கங்கை கொட்டுவதால்; ஸ்நபிதாம் = நனைக்கப்பட்ட (ஈரம் அடைந்த); ஸுமேரோ: = மேரு மலையின்; அதித்யகா பூமிம் = உச்சிப்பகுதிகளை; அத஑்஑கார = இளப்பமாகச் செய்தாய்.

187. வஸிஷ்ட்டமுக்யைர் விஹிதாபிஷேகாம்
ராஜ்யாஸநே ராமநிவே஑யோ஑்யே|
துஷ்டாவ ரங்கே஑ுவரபாதரகேடி!
ப்ரா஑ேதஸஸ் த்வாம் ப்ரதம: கஹீநாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! "ராமன் எழுந்தருளி இருக்க வேண்டிய ஸிம்மாஸனத்திலே, வஸிஷ்டர் முதலானோர் உன்னை எழுந்தருள் பண்ணி, பட்டாபிஷேகம் செய்தனர்" என்று ஆதிகவி வால்மீகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

ரங்கேச்வர பாதரகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; ராம நிவேச யோக்யே = ராமன் அமர்ந்திருக்கத் தக்கதான; ராஜ்யாஸநே = அரச பீடத்திலே; வஸிஷ்ட முக்யை: = வஸிஷ்டர் போன்ற மகான்களால்; விஹித அபிஷேகாம் = செய்யப்பட்ட அபிஷேகத்தை உடைய; த்வாம் = உன்னை; கவீநாம் ப்ரதம: = கவிகளுள் முதல்வரான; ப்ராசேதஸ: = வால்மீகி; துஷ்டாவ = ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

188. ரகேஷாவதார்த்தம் மணிபாதரகே!|
ராமாத்மநோ ரங்கபதே: ப்ரவாஸே|
ரகேஷாபகாராத் பவதீ விதேநே
ராஜந்வதீம் கோஸலராஜதாநீம்||

மணிபாதரகே! ராகவன் ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்ய, வனம் சென்றார். அந்த நாட்களில், நீ கோஸல ராஜதானியான அயோத்தியை ரகித்தாய்.

மணிபாதரகே! = மணிபாதுகையே!; ரகேஷாவதார்த்தம் = ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்ய; ராமாத்மந: = ராமனாக அவதாரம் செய்த; ரங்கபதே: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; ப்ரவாஸே = வனம் சென்ற போது; பவதீ, ரகேஷாபகாராத் = நீ, ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு; கோஸல ராஜதாநீம் = கோஸல தேசத்தின் ராஜதானியை (அயோத்தியை); ராஜந்வதீம் விதேநே = நல்ல அரசனை உடையதாகச் செய்தாய்.

189. ப்ராப்தாபிஷேகா மணிபாதரகே!|
ப்ரதாபம் உக்ரம் ப்ரதிபத்யமாநா|
சசாஸ ப்ருத்வீம் பவதீ யதாவத்
ஸாகேதஸிம்ஹாஸநஸார்வபௌமீ||

மணிபாதுகையே! அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, அயோத்தியின் ஸிம்மாஸனத்திலே, யஜமானியாக வீற்றிருந்த நீ, பூமியை, உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் நன்கு பராமரித்தாய்.

மணிபாதரகே! = மணிபாதுகையே!; அபிஷேக ப்ராப்தா = அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட; பவதீ, ஸாகேத ஸிம்ஹாஸந = நீ, அயோத்யா பட்டணத்து ஸிம்மாஸனத்திலே; ஸார்வபௌமீ = யஜமானியாக வீற்றிருந்து; ப்ருத்வீம், உக்ரம் ப்ரதாபம் = பூமண்டலத்தை, உனது கடுமையான பராக்கிரமம்; ப்ரதிபத்யமாநா = அடைந்தவளாய் (உள்ளவளாக); யதாவத் சசாஸ = தக்கபடிக் காப்பாற்றினாய்.

190. தசாநநாதீந் மணிபாதரகே!|
ஜிகீஷுதோ தாசுரதேர் வியோகாத்|
ஜாதோபதாபா த்வயி ஸம்ப்ரயுக்தை:
தீர்த்தோதகை: உச்ச்வஸிதா தரித்ரீ||

மணிபாதரகே! ராவணன் முதலானவர்களை ஜயிக்க வேண்டி, ராகவன் வனம் சென்ற பிரிவினால், பூமாதேவிக்கு ஏற்பட்ட வேட்கை (தாபம்); உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்த ஸமயம், சேர்த்த புண்ணிய தீர்த்தங்களின் குளிர்ந்த நீரால் தீர்ந்தது.

மணிபாதரகே! = மணிபாதுகையே!; தசாநநாதீந் = ராவணன் முதலியோரை; ஜிகீஷு: = ஜயிக்க (புறப்பட்ட); தாசுரதே: வியோகாத் = ராமனின் பிரிவால்; ஜாத உபதாபா = உண்டான

வருத்தம் (குடு); தரிதீர் = பூமாதேவிக்கு; த்வயி ஸம்பர்யுக்தை: = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்டுள்ள; தீர்த்தம் உதகை: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் குளிர்ச்சியால்; உச்ச்வஸிதா = ஸமாதானம் அடைந்தாள்.

191. அத்யாஸிதம் மநுமுகை: க்ரமஸோ நரேந்த்ரை:
ஆரோப்ய தேவி! பவதீம் தபநீயபீடம்|
ராஜ்யாபிஷேகம் அநகம் மணிபாதரக்ஷே!
ராமோசிதம் தவ வசம் பரதோ விதேநே||

மணிபாதரக்ஷே! மநு முதலிய அரசர்கள் வீற்றிருந்த தங்க ஸிம்மாஸனத்திலே, பரதன் உன்னை எழுந்தருளப் பண்ணி, ஸ்ரீராமனுக்குச் செய்ய வேண்டிய அபிஷேகத்தை உனக்குச் செய்தார்.

மணிபாதரக்ஷே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; மநுமுகை: நரேந்த்ரை: = மநு முதலான அரசர்களால்; க்ரமஸ: அத்யாஸிதம் = வரிசையாக ஏற்பட்ட; தபநீய பீடம் = பொன்மயமான ஸிம்மாஸனத்திலே; பவதீம், பரத: ஆரோப்ய = உன்னை, பரதன் அமர்த்தி; ராம உசிதம் அநகம் = ராமனுக்குச் செய்வது போன்றே, குறைவற்ற; ராஜ்யாபிஷேகம் = முடிசூட்டு விழாவை; தவ வசம் விதேநே = உனக்குச் செய்தார்.

192. ஸ்நேஹேந தேவி! பவதீம் விஷயேSபிஷிஞ்சந்
த்விஸ்ஸப்தஸங்க்யபுவநோதரதீபரேகாம்|
ஜாதம் ரக்ஷத்வஹதிவாகரவிப்ரயோகாத்
அந்தம் தமிழ்ரம் அஹரத் பரத: ப்ரஜாநாம்||

தேவி! ராகவன் காடு சென்றதால், இருளில் போலத் தவித்த ஜனங்களின் துயரை, பரதன், உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து, ஒரு ஒளிதரும் தீபம் போல உன்னை ஆக்கினார்.

தேவி! = தேவி!; ரக்ஷத்வஹ திவாகர = ஸ்ரீராமன் என்ற சூரியனின்; விப்ரயோகாத் ஜாதம் = பிரிவால் ஏற்பட்ட; ப்ரஜாநாம் அந்தம் = ஜனங்களுடைய இருளாகிற; தமிழ்ரம், பரத: = பார்வை இல்லாமையை (not visible), பரதன்; பவதீம் ஸ்நேஹேந = உன்னை, ஆதுரத்துடன்; த்விஸ்ஸப்த ஸங்க்ய = (2 x 7) பதினான்கு (வருடங்கள்); புவந உதர = உலகங்களின் மையப்பாகத்திலே (centre); தீபரேகாம் விஷயே = ஒரு ஒளிவிளக்கை ஏற்றுமாப் போலே; அபிஷிஞ்சந் = அபிஷேகம் செய்வித்து; அஹரத் = போக்கடித்தார்.

193. ஹஸ்தாபசேய புருஷார்த்தபலப்ரஸூதேர்
மூலம் பதாவநி! முகுந்தமஹீருஹஸ் த்வம்|
ச்சாயாவிசேஷமதிசத் யத் அஸௌ ப்ரஜாநாம்
ஆவர்ஜிதைஸ் த்வயி சபைரபிஷேகதோயை:||

பாதுகையே! மக்கள் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் கைகளாலே எட்டிப் பறித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு (கருணை உள்ளம் கொண்ட) மிகச் சலபனாக உள்ள, முகுந்தனை ஒரு மரத்திற்கு ஒப்பிட்டால், நீ அந்த மரம் தழைத்து ஒங்கி வளர, உனது அபிஷேக ஜலத்தால் ஸஹாயம் செய்பவள் அன்றோ!

பதாவநி! = பாதுகே!; ஹஸ்த அபசேய = கையினால் பறிக்கும் அளவுக்கு (very easy to reach); புருஷார்த்த பல = சதுர்வித புருஷார்த்தங்களாகிற பலனை (also பழம்=fruit); ப்ரஸூதே: = உண்டு பண்ணக்கூடிய; முகுந்த மஹீருஹ = முகுந்தனாகிற மரத்தின்; த்வம், மூலம் = வேர் போன்ற நீ; யத் அஸௌ = எந்த, அப்படிப்பட்ட மரம்; த்வயி ஆவர்ஜிதை: = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட; சபை: அபிஷேக தோயை: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் அபிஷேக ஜலம்; சாயா விசேஷம் அதிசத் = உயர்ந்த நிழலைக் கொடுத்ததோ.

194. அஹ்நாய ராமவிரஹாத் பரிகிந்நவ்ருத்தே:
 ஆச்வாஸநாய பவதீ மணிபாதரகேடி!
 தீர்த்தாபிஷேகம் அபதிச்ய வஸுந்தராயா:
 சக்ரே ததா ஸமுசிதம் சிசிரோபசாரம்||

பாதுகே! ராகவனின் பிரிவால் மிகுந்த தாபத்தை அடைந்திருந்த பூமிக்கு, ஸமாதானம் செய்யும் பொருட்டு, நீ, அபிஷேகம் செய்து கொள்ளும் வ்யாஜமாய், குளிர்ந்த உபசாரத்தைச் செய்தாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; ராம விரஹாத் = ராகவனின் பிரிவால்; பரிகிந்ந வ்ருத்தே: = வருத்தம் அடைந்த; வஸுந்தராயா: = பூமாதேவியின்; ஆச்வாஸநாய, பவதீ = ஸமாதானத்திற்காக, நீ; தீர்த்த அபிஷேகம் = புண்ணிய நீரால் அபிஷேகம் என்பதை; அபதிச்ய, ததா = ஒரு வ்யாஜமாக்கி, அந்த வேளையில்; ஸமுசிதம் சிசிரோபசாரம் = தக்க, குளிர்ந்த உபசாரத்தை; அஹ்நாய சக்ரே = உடனே செய்தாய்.

195. மாலிந்யம் ஆசிரிதவதீ மணிபாதரகேடி!
 பங்கேந கேகயஸுதா கலஹோத்திதேந|
 சுத்திம் பராம் அதிஜகாம வஸுந்தரேயம்
 த்வத்த: கூணாந் நிபதிதைரபிஷேகதோயை:|

மணிபாதுகே! கேகய மன்னனின் மகளான கைகேயியின் கலகத்தால் களங்கப்பட்டுப் போன பூமி, உன் அபிஷேக ஜலத்தால் அலம்பப் பட்டு, கூணத்திலே சுத்தி அடைந்தது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; கேகயஸுதா = கேகய மன்னனின் மகள் (கைகேயி); கலஹ உத்திதேந = சண்டையினால் ஏற்பட்ட; பங்கேந = பாவ அழுக்கால்; மாலிந்யம் ஆசிரிதவதீ = துக்கம் அடைந்திருந்த; இயம் வஸுந்தரா = இந்த பூமண்டலம்; த்வத்த: நிபதிதை: = உன்னிடமிருந்து விழுந்த; அபிஷேக தோயை: = அபிஷேக ஜலத்தால்; கூணாத், பராம் சுத்திம் = ஒரு கூணத்திலே, உயர்ந்த சுத்தத்தை; அதிஜகாம = அடைந்தது.

196. ஆவர்ஜிதம் முநிகணேந ஜகத்விபூத்யை
 தோயம் பதாவநி! ததா த்வயி மந்த்ரபூதம்|
 மூலாவஸேகஸலிலம் நிகமத்ருமாணாம்
 சாபோதகஞ்ச ஸமபூத் கூணதாசராணாம்||

பாதுகையே! ரிஷிகளால், ஜபிக்கப்பட்டு, உன் மேல் சேர்க்கப்பட்ட பரிசுத்தமான ஜலம், வேதமாகிற மரம் வளர நீராகவும், அதே சமயம், ராகுஸர்களின் அழிவை நிச்சயித்த நீராகவும் ஆனது.

பதாவநி! = பாதுகே!; ஜகத் விபூத்யை = உலகின் கேடிமத்திற்காக, முநிகணேந = ரிஷிகளின் கூட்டத்தினால்; மந்த்ர பூதம் த்வயி = மந்திரங்களால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, உன்மீது; ஆவர்ஜிதம் தோயம் = சேர்க்கப்பட்ட நீர்; நிகம த்ருமாணாம் = வேதங்களின் (மரம்); மூலாவஸேக ஸலிலம் = வேரில் கொட்டிய ஜலமாகவும்; கூணதாசராணாம் = ராகுஸர்களுக்கு; சப உதகம் ச = சாப நீராகவும்; ஸமபூத் = ஆயிற்று.

197. விப்ரோஷிதே ரகுபதௌ பவதீ யதார்ஹம்
 மாந்யே பதே ஸ்த்திதிமதீ மநுவம்சுஜாநாம்|
 ஆத்மந்யதர்வநிபுணை: ப்ரஹிதை: ப்ரஜாநாம்
 அஸ்ருண்யபாஸ்யத் அபிஷேகஜல ப்ரவாஹை:|

பாதுகே! மநுவம்ச மன்னர்களின் ஸிம்மாஸனத்திலே உன்னை அமர்த்தி, அதர்வண வேதத்தில் நிபுணரான வஸிஷ்டர் மற்றவர்களும் சேர்த்த அபிஷேக ஜலத்தால், ராமன் வனம் ஏகியதால்

துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மக்களின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டது.

ரகுபதௌ விப்ரோஷிதே = ஸ்ரீராமன் வனம் சென்ற ஸமயம்; பவதீ, மநுவம்ச ஜாநாம் = நீ, மநுவம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களுடைய; மாந்யே, பதே யதார்ஹம் = மேன்மையான ஸிம்மாஸனத்திலே, தக்கபடி; ஸ்த்திதிமதீ = வீற்றவளாய்; அதர்வ நிபுணை: = அதர்வண வேதத்தில் நிபுணர்களான வஸிஷ்டர் முதலியோரால்; ஆத்மநி ப்ரஹிதை: = உன்னிடத்திலே சேர்க்கப்பட்ட; அபிஷேக ஜல ப்ரவாஹை: = அபிஷேக ஜலத்தின் வெள்ளத்தால்; ப்ரஜாநாம் அக்ருணி = மக்களின் கண்ணீரை; அபாஸ்யத் = போக்கினாய்.

198. ப்ராயோ விசோஷிதரஸா பதிவிப்ரயோகாத்
பர்யாகுலீக்ருதஸமுத்ரபயோதரா கௌ:|
அம்ப த்வதீயம் அபிஷேகபய: பிபந்தீ
தேநூர் பபூவ ஜகதாம் தநதாந்யதோக்த்ரீ||

ராமனின் பிரிவால், வருத்தமுற்ற பூமியாகிற பசுவிற்கு மடியில் (udder - ஸமுத்திரம்) பால் வற்றிவிடவும், உன் பட்டாபிஷேக ஜலம் பட்டு, மறுபடி தனம் - தான்யம் இவைகளை சுரக்கும் காமதேநுவாயிற்று.

அம்ப! = தாயே!; பதி விப்ரயோகாத் = கணவனாகிற ஸ்ரீராமனின் பிரிவால்; கௌ: ஸமுத்ர பயோதரா = (பூமியாகிற) பசுவின் மடி போன்ற கடல் நீர்; பர்யாகுலீக்ருத = கலங்கியிருக்கவும்; ப்ராய: விசோஷிதா = மிகவும் வற்றடிக்கப்பட்ட; ரஸா = ஸந்தோஷம் எனும் பாலை (milk); த்வதீயம் அபிஷேக பய: = உன்னுடைய அபிஷேக நீரை; பிபந்தீ, ஜகதாம் = குடித்து, உலகிற்கு; தந - தாந்ய தோக்த்ரீ = செல்வம் / தான்யம் ஆகியவைகளை சுரக்கும்; தேநூ: பபூவ = காமதேநுவாய் ஆயிற்று.

199. வ்ருத்தே யதாவத் அபிஷேகவிதௌ பபாஸே
பச்சாத் தவாம்ப! பரதேந த்ருத: கிரீட:|
ஆகஸ்மிக ஸ்வகுல விப்லவ சாந்திஹர்ஷாத்
ப்ராப்தஸ்த்விஷாமிவ பதிர் மணிபாதுகே! த்வாம்||

தாயே! உனக்கு பட்டாபிஷேகம் ஆனவுடன், பரதன் உனக்கு மகுடத்தைச் சூட்டினார்...அது, ஸூரிய வம்சத்திற்கு நேர்ந்த கஷ்டம் நீங்கினதால் ஸந்தோஷத்துடன்ருந்த ஸூரியன் போல நீ விளங்கினாய்.

அம்ப! மணிபாதுகே! = தாயே! மணிபாதுகையே!; அபிஷேக விதௌ = பட்டாபிஷேகமாகிற காரியம்; யதாவத் வ்ருத்தே = உள்ளபடி நடந்ததும்; பச்சாத், தவ = பின்னர், உனக்கு; பரதேந கிரீட: த்ருத: = பரதனால் மகுடம் வைக்கப்பட்டது.....; ஸ்வகுல ஆகஸ்மிக = (அது) தனது குலத்திற்கு திடீரென நேர்ந்த; விப்லவ சாந்தி ஹர்ஷாத் = உபதர்வம் நீங்கினதாலே ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி காரணமாய்; த்வாம் ப்ராப்த: = உன்னை அடைந்த; த்விஷாம் பதிரிவ = ஸூரியனைப் போன்று; பபாஸே = (நீ) விளங்கினாய்.

200. மநுவம்சுப்ரோஹிதேந மந்தரை:
அபிமந்தர்ய த்வயி பாதுகே! ப்ரயுக்தம்|
அபிஷேகஜலம் கூணேந ராஜ்ஞாம்
சமயாமாஸ ஸமுத்திதாந் ப்ரதாபாந்||

பாதுகே! மநுவம்ச புரோகிதரான வஸிஷ்டர் சேர்த்த அபிஷேக ஜலம் சத்ரு அரசர்களின் பராக்கரம் என்ற நெருப்பை கூணத்திலே அணைத்தது.

பாதுகே! = பாதுகே!; மநுவம்ச புரோஹிதேந = மநுவம்சத்துக்கு புரோகிதரான வஸிஷ்டர்; மந்த்ரை: அபிமந்தர்ய = மந்திரங்களால் ஜபித்து; த்வயி அபிஷேக ஜலம் = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட அபிஷேக ஜலம்; ராஜ்ஞாம் ஸமுத்திதாந் = சத்ரு அரசர்களின் வெளிப்பட்ட; ப்ரதாபாந் = பராக்கிரமம் என்ற நெருப்பை; கூஷணேந = ஒரு கூஷணத்திலே; சமயாமாஸ = அணைத்தது.

201. பாதபாத் உபஹ்ருதா ரகூத்வஹாத்
ஆலவாலமிவ பீடம் ஆச்ரிதா|
அப்ய்ஷேசி பவதீ தபோதறை:
பாரிஜாததிலகேவ பாதுகே||

பாதுகையே! பரதன் உன்னை ராமனின் திருவடிகளிலிருந்து எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து, முனி ச்ரேஷ்டர்களால் அபிஷேகம் செய்ததும், ஒரு கற்பகக் கொடியை நட்டு, அது வளர ஜலம் சேர்த்தது போல இருந்தது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரகூத்வஹாத் பாதபாத் = ராகவனின் திருவடிகளிலிருந்து; உபஹ்ருதா = கொண்டு வரப்பட்டு; ஆலவாலமிவ பீடம் ஆச்ரிதா = பாத்திபோல் உள்ள ஸிம்மாஸனம் அடைந்த; பவதீ, பாரிஜாத லதிகேவ = நீ, ஒரு கற்பகக் கொடி போல; தபோதறை: அப்ய்ஷேசி = தபஸ்விகளால் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டாய்.

202. அலகுபிரபிஷேகவ்யாப்ருதைரம்புபிஸ்தே
திநகரகுலதைந்யம் பாதுகே! கூாளயிஷ்யந்|
ஸ கலு கமலயோநேஸ் ஸுநூராதத்த மந்த்ரேஷு-
வதிகநியமயோகாம் சக்திமாதர்வணேஷு||

பாதுகே! ஸ்ரீராமன் வனம் சென்றதால், ஸூரிய வம்சத்துக்கு உண்டான அபவாதத்தைப் போக்க, வஸிஷ்டர், அதர்வண மந்திரங்களை உச்சரித்து, அதிகமான சக்தியை உன் அபிஷேக ஜலத்திற்கு உண்டாக்கினார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; திநகர குல தைந்யம் = ஸூரிய குலத்திற்கு ஏற்பட்ட அழக்கை (கஷ்டம்); கூாளயிஷ்யந் = அலம்புமாப்போலே; ஸ: கமலயோநே: ஸுநூ: = அந்த, பிரம்மாவின் புதல்வரான வஸிஷ்டர்; தே அபிஷேக = உன் பட்டாபிஷேகத்திலே; வ்யாப்ருதை: அம்புபி: = உபயோகித்த தீர்த்தங்களில்; அலகுபி: அதர்வணேஷு = மேலான அதர்வண வேத; மந்த்ரேஷு, அதிக நியம = மந்திரங்களால், அதிகமான நியமம் / விரதம் இவைகளைக் கொண்ட; யோகாம் சக்திம் = மேலான சக்தியை; ஆதத்த கலு = உண்டு பண்ணினார், நிச்சயமே!

203. திநகரகுலஜாநாம் தேவி! ப்ருத்வீபதீநாம்
நிருபதிம் அதிகாரம் ப்ராப்நுவத்யாம் பவத்யாம்|
அஜநிஷுத ஸமஸ்தா: பாதுகே! தாவகீந-
ஸ்நபநஸலிலயோகாந் நிம்நகா: தூங்கபத்ரா:||

தேவி! சூரிய குல மன்னர்களின் ஆட்சி பீடத்தை நீ ஏற்றபோது, உனக்குச் செய்த அபிஷேக ஜலம் பெருகி, பல சிற்றாறுகளைக் கொண்ட தூங்கபத்ரையைப் போல இருந்தது.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; திநகர குல ஜாநாம் = சூரிய குலத்தில் பிறந்த; ப்ருத்வீ பதீநாம் = மன்னர்களால்; நிருபதிம் அதிகாரம் = ஸ்வபாவமாய் அடையப்படும் ஆட்சி பீடம்; பவத்யாம் ப்ராப்நுவத்யாம் = உன்னாலே அடையப்பட்ட ஸமயம்; தாவகீந ஸ்நபந ஸலில = உனது பட்டாபிஷேக நீரின்; யோகாத் = ஸம்பந்தத்தால்; ஸமஸ்தா: நிம்நகா: = அனைத்து ஆறுகளும்; தூங்கபத்ரா: அஜநிஷுத = (மேலான கூடிமம்) தூங்கபத்ரை போல ஆயின.

204. தவ விதிவத் உபாத் தே ஸார்வபௌமாபிஷேகே
 பரதஸமயவித்பி: பாதுகே! மந்த்ரிமுக்யை:
 த்வதவதிநிஜகர்மஸ்த்தாயிநீநாம் ப்ரஜாநாம்
 ப்ரதமயுகவிசேஷா: ப்ராதுராஸந் விசித்ரா:||

பாதுகையே! பரதனின் ஏற்பாட்டின்படி, மந்திரிகள் உன் பட்டாபிஷேக வைபவத்திற்குச் செய்த காரியங்கள், (அப்போது த்ரேதா யுகமாக இருந்தபோதும்) ஜனங்கள், முந்தைய உயர்ந்த க்ருத யுகத்தின் போது போல, மிக ஆச்சரியமாக, உன் விஷயத்திலே அநுஷ்டித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பரத ஸமய வித்பி: = பரதனின் ஏற்பாட்டின்படி; மந்த்ரிமுக்யை: = மந்திரிகள்; ஸார்வபௌமா = சகர்வர்த்திகளுக்குப் போன்ற; தவ அபிஷேக = உன் பட்டாபிஷேகம்; விதிவத் உபாத் தே = முறைப்படி பண்ணப்பட்டபோது; த்வதவதி நிஜகர்ம = உன் வரையில் உண்டான, காரியங்களிலே; ஸ்த்தாயிநீநாம் ப்ரஜாநாம் = ஊற்றமுடன் செய்த ஜனங்களின் (செயல்கள்); விசித்ரா: ப்ரதம யுக = ஆச்சரியப்படும்படியாக, உயர்ந்ததான க்ருத யுகங்களின்; விசேஷா: = மேன்மையை; ப்ராது ராஸந் = உண்டாக்கின.

205. அவஸிதரிபுஸ்தாந் அந்வபூஸ் த்வம் ததாநீம்
 ரகுபதிபதரகேடி! லப்த்தராஜ்யாபிஷேகா|
 சலிதபுஜலதாநாம் சாமரக்ராஹிணீநாம்
 மணிவலயநிநாதைர் மேதுராந் மந்த்ரகோஷாந்||

ராகவ பாதுகே! உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்த ஸமயம், மந்திர கோஷங்களின் ஒலியும், உனக்குச் சாமரம் வீசிய பணிப்பெண்களின் வளையல்களில் உள்ள ரத்ன ஓசையும் மட்டுமே கேட்டன. சத்ரு என்ற சப்தம் கேட்கவேயில்லை.

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவ பாதுகே!; த்வம், ராஜ்யாபிஷேகா = நீ, பட்டாபிஷேக வைபவத்தை; லப்த ததாநீம் = அடைந்த அந்த வேளையில்; சலித புஜலதாநாம் = அசையும் கொடி போன்ற கையை உடைய; சாமரக்ராஹிணீநாம் = சாமரம் வீசும் பெண்களின்; மணி வலய நிநாதை: = கை வளையலின் ரத்னங்களின் சப்தத்தால்; மேதுராந் மந்த்ர கோஷாந் = பெருத்தும், மந்திர கோஷங்களும் மட்டுமே; அந்வபூ: = அநுபவித்தாய்; ரிபு ஸ்தாந் அவஸித = "எதிரி" என்ற வார்த்தை இல்லவே இல்லை.

206. ஸமுசிதம் அபிஷேகம் பாதுகே ப்ராப்நுவத்யாம்
 த்வயி விநிபதிதாநாம் தேவி! தீர்த்தோதகாநாம்|
 த்வநிரநுகதமந்த்ர: ஸீததாம் கோஸலாநாம்
 சமயிதும் அலமாஸீத் ஸங்குலாந் ஆர்த்தநாதாந்||

பாதுகே தேவி! ராகவன் வனம் சென்றதால், கோஸல நாட்டு மக்களின் மிகுதியான வருத்தம், உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்த ஸமயம் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களின் சப்தத்தில் அடங்கிப் போயிற்று.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; ஸமுசிதம் அபிஷேகம் = உரிய (தகுந்த) பட்டாபிஷேகத்தை; ப்ராப்நுவத்யாம் த்வயி = அடைந்த உன்னிடத்தில்; விசிபதிதாநாம் = சேர்க்கப்பட்ட; தீர்த்த உதகாநாம் = புண்ணிய தீர்த்தங்களும்; அநுகத மந்த்ர: த்வநி = அதன் பிறகு ஓதப்பட்ட மந்திரங்களின் ஓசையும்; ஸீததாம் கோஸலாநாம் = வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அயோத்தி நகர மக்களின்; ஸங்குலாந் ஆர்த்தநாதாந் = மிகுந்த வருத்தத்துடன் கூடிய பிரலாபங்களை (அழகையை); சமயிதும் அலம் ஆஸீத் = போக்கடிக்கப் போதுமானதாக இருந்தன.

207. திவிஷதநுவிதேயம் தேவி ராஜ்யாபிஷேகம்
 பரத இவ யதி த்வம் பாதுகே நாந்வமம்ஸ்த்தா:|
 கதமிவ ரகுவீர கல்பயேத் அல்பயத்ந:
 த்ரிசதுரஸுபாதைஸ் தாத்ருசம் தேவகார்யம்||

தேவி! பாதுகே! தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்ட, ராஜ்ய அபிஷேகத்தை, நீயும், பரதனைப் போல, ஏற்க இசையாதிருந்தால், ராமன் எப்படித்தான் ராக்ஷஸர்களை, 3 / 4 பாணங்களாலேயே ஸம்ஹரித்து, தேவகாரியத்தைச் செய்திருக்க முடியும்?

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; திவிஷத் அநுவிதேயம் = தேவதைகளால் கொண்டாடத்தக்க; ராஜ்யாபிஷேகம் = அரசு பட்டாபிஷேகத்தை; பரத இவ, த்வம் = பரதனைப் போல, நீயும்; நாந்வமம்ஸ்த்தா: யதி = ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்திருந்தால்; ரகுவீர: அல்பயத்ந: = ராகவன், பிரயாஸையின்றியே; த்ரி சதுர ஸுபாதை: = 3 அல்லது 4 பாணங்களைப் போட்டு; தாத்ருசம் தேவகார்யம் = அப்படிப்பட்ட தேவ காரியத்தை (i.e. ராக்ஷஸ வதம்); கதமிவ கல்பயேத்? = எப்படித்தான் செய்திருக்க முடியும்?

208. கதிசந பதபத்மஸ்பர்சஸௌக்யம் த்யஜந்தீ
 வ்ரதம் அதூலம் அதாஸ்த்வம் வத்ஸராந் ஸாவதாநா|
 ரகுபதிபதரகேடி! ராக்ஷஸைஸ் த்ராஸிதாநாம்
 ரணரணகவிமுத்தம் யேந ராஜ்யம் ஸுராணாம்||

ராகவ பாதுகே! தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் ஸ்பர்ச சுகத்தைத் துறந்திருக்க, நீ ஒரு வ்ரதம் அனுஷ்டிப்பது போல், ஸம்மதிக்கவேதான், ராக்ஷஸர்களால் பயமுறுத்தப்பட்ட, தேவர்களின் நடுக்கம் போயிற்று.

ரகுபதி பதரகேடி! = ராகவ பாதுகே!; த்வம், பதபத்ம ஸ்பர்ச ஸௌக்யம் = நீ, தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் ஸ்பர்ச ஸந்தோஷ அநுபவத்தை; கதிசந வத்ஸராந் = சில வருஷங்களுக்கு (for 14 years); த்யஜந்தீ அதூலம் வ்ரதம் அதா: = விட்டு இருத்தல் என்ற கடின விரதத்தை ஏற்றாய்; யேந, ராக்ஷஸை: த்ராஸிதாநாம் = எந்தக் காரணத்தால் மட்டுமே ராக்ஷஸர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்ட; ஸுராணாம் ராஜ்யம் = தேவர்களின் ராஜ்யம்; ரணரணக விமுத்தம் = நடுக்கத்திலிருந்து விடுபட்டதாக; ஸாவதாநா = அமைதியைப் பெற்றது.

209. அதர்வோபஜ்ஞம் தே விதிவத் அபிஷேகம் விதததாம்
 வஸிஷ்டாதீநாமப்யுபசித சமத்காரபரயா|
 த்வதாஸ்தாந்யா ரங்கக்ஷிதிரமணபாதாவநி! ததா
 லகீயஸ்யோ ஜாதா ரகுபரிஷதாஹோபுருஷிகா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! ரகுவம்ச மன்னர்கள் பலரின் ஆட்சியைக் கண்டவர்கள், வஸிஷ்டர் போன்ற பல பெரியோர்கள்; உன்னுடைய ஆட்சியிலேதான், மக்களுக்கு - ஞானம் / ஒழுக்கம் / பக்தி ஆகியவை மேலோங்கி இருந்ததைக் கண்டு வியந்தனர் அவர்கள்.

ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = ரங்கநாதனின் பாதுகே!; அதர்வோபஜ்ஞம் = அதர்வ ரிஷியாலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட; அபிஷேகம், தே விதிவத் = பட்டாபிஷேகத்தை, உனக்கு முறைப்படி; விதததாம், வஸிஷ்டாதீநாமபி = செய்வித்த வஸிஷ்டர் முதலான மகான்கள்; ததா, உபசித சமத்கார பரயா = அப்போது, (during your Rule) ஏற்பட்ட ஆச்சரியப்படத்தக்க; த்வத் ஆஸ்தாந்யா = உனது ஸபையால்; ரகு பரிஷத் = ரகுவம்ச (முந்தைய) மன்னர்களின் ஸபைகளின்; ஆஹோபுருஷிகா: = கர்வம் அனைத்தும்; லகீயஸ்ய: ஜாதா: = இளப்பப்பட்டுப் போயின.

210. அபிஷேசயது ஸ ராம:
பதேந வா ஸ்ப்ருசது பாதுகே! பவதீம்|
அவிசேஷிதமஹிமா த்வம்
க்வ வா விசேஷ: கூடிமாஸமேதாநாம்||

பாதுகே! ராகவன் உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து, உன்னை அரியணை ஏற்றினால் என்ன?...அல்லது அவரது திருவடியிலே தரித்துக் கொண்டால் என்ன? உன்னுடைய பெருமையும், பொறுமையும் எப்போதும், எல்லா நிலைகளிலும் ஒரே மாதிரியே அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஸ: ராம: பவதீம் = அந்த ராமன் உனக்கு; அபிஷேசயது வா; = பட்டாபிஷேகம் செய்யட்டும்; (அல்லது) பதேந ஸ்ப்ருசது வா = திருவடிகளாலே தொட்டால் என்ன?; த்வம் அவிசேஷித மஹிமா = நீ (இரண்டு மையங்களிலும்) குறைவற்ற பெருமையுடன் இருப்பவள்; கூடிமா ஸமேதாநாம் = பொறுமையுடன் உள்ளவர்கட்கு; க்வ வா விசேஷ: அஸ்தி? = எங்கேதான் வருத்தம் ஏற்படும்? (ஏற்படாது)

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, அபிஷேகபத்ததி: - ஸப்தமீ.

8. நிர்யாதநா பத்ததி (மீட்சிப் பத்ததி)

பதினான்கு வருடங்கள் ஆட்சி செய்த பாதுகைகளை, அயோத்தி திரும்பிய ராமனிடம், திரும்ப ஸமர்ப்பித்த வைபவம், 30 சுலோகங்களால் விவரிக்கப்படுகின்றது.

211. அபிஷேகோத்ஸவாத் தஸ்மாத் யஸ்யா நிர்யாதநோத்ஸவ:|
அத்யரிச்யத தாம் வந்தே பவ்யாம் பரததேவதாம்||

பட்டாபிஷேக வைபவத்தைக் காட்டிலும், அயோத்தி திரும்பிய ராமனிடம் பாதுகைகளைத் திரும்ப ஸமர்ப்பித்த உத்ஸவம் மிகவும் உயர்ந்ததாக இருந்தது. பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்ட, அந்தப் பாதுகைகளை வணங்குகிறேன்.

யஸ்யா: = எந்தப் பாதுகைகளின்; அபிஷேக உத்ஸவாத் = பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தையும் விட; நிர்யாதநா = அயோத்தி திரும்பிய ராகவனிடம் திரும்ப ஸமர்ப்பித்த; உத்ஸவ: அத்யரிச்யத = உத்ஸவம் மிக உயர்ந்ததாக இருந்ததோ; தஸ்மாத், பவ்யாம் = அப்படிப் பிரஸித்தமானதும், கேடிமத்தைக் கொடுப்பதும்; பரத தேவதாம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்ட; தாம் வந்தே = அந்தப் பாதுகைகளை ஸேவிக்கிறேன்.

212. உபாஸ்ய வர்ஷாணி சதுர்தச த்வாம்
உத்தாரிகாம் உத்தரகோஸஸ்தா:|
ஸநந்தநாத்யரபி தூர்விகாஹம்
ஸாந்தாநிகம் லோகமவாபுரகர்யம்||

பாதுகையே! பதினான்கு ஆண்டுகள் உன்னை வணங்கிய உத்தர கோஸல மக்கள், ஸநந்தர் போன்றவர்களாலும் அடைய முடியாத, மிகவும் உயர்ந்த 'ஸாந்தானிகம்' என்ற லோகத்தை அடைந்தனர்.

உத்தாரிகாம் த்வாம் = கரையேற்றுபவளான உன்னை; உத்தர கோஸல ஸ்தா: = உத்தர கோஸல மக்கள்; சதுர்தச வர்ஷாணி = பதினான்கு ஆண்டுகள்; உபாஸ்ய = ஸேவித்து; ஸநந்த நாத்ய: அபி = ஸநந்தனர் முதலானவர்களாலும்; தூர்விகாஹம், அகர்யம் = அடைய முடியாததும் - மிக உயர்ந்ததுமான; ஸாந்தாநிகம் லோகம் = 'ஸாந்தானிகம்' என்ற லோகத்தை; அவாபு: = அடைந்தனர்.

213. பாதாவநி! ப்ரத்யயிதோ ஹநூமாந்
ஸீதாமிவ த்வாம் சிரவிப்ரயுத்தாம்|
ப்ரணம்ய பௌஸஸ்த்யரிபோருதந்தம்
விஜ்ஞாபயாமாஸ விநீதவேஷு:|

பாதுகே! ராவண வதம் முடிந்து, ஸ்ரீராமன் எழுந்தருளும் செய்தியை, ஹநூமான் ஸீதைக்குச் சொன்னது போல, உனக்கும் தெரிவித்தார். ஸீதையைப் போன்றே, நீயும் ராமனைப் பிரிந்து இருந்தாய் அன்றோ?

பாதாவநி! = பாதுகே!; ப்ரத்யயித: ஹநூமாந் = நம்பிக்கைக்குரிய சிறிய திருவடியானவர்; சிரவிப்ரயுத்தாம் = ரொம்ப காலம் பிரிந்திருந்த; த்வாம், ஸீதாமிவ = உன்னிடமும், ஸீதையைப் போலவே; ப்ரணம்ய = வணங்கி; பௌஸஸ்த்ய ரிபோ: = ராவணனின் சத்துருவான ராமனின்; உதந்தம் = ஸமாசாரத்தை; விநீதவேஷு: = மிக்க பரிவுடனும் மரியாதையுடனும்; விஜ்ஞாபயாமாஸ = தெரிவித்தார்.

214. தவாபிஷேகாந்மணிபாதரகே!|
 மூலே நிஷேகாதிவ வ்ருத்தியோக்யாத்|
 ஜஹுஸ்ததைவ த்ரிதசாங்கநாநாம்
 ப்ரம்லாநதாம் பத்ரலதாங்குராணி||

மணிபாதரகே! தேவ லோக மங்கையரின் அங்கங்களிலே வரைந்த சித்திரங்கள் (இலை - கொடி போன்றவை - (ச்ருங்கார ரஸம்) வாடி இருந்தன); உன் அபிஷேக ஜலம் அவை துளிர்க்க விடப்பட்ட நீராக ஆயிற்று.

மணிபாதரகே! = மணிபாதுகையே!; த்ரிதச அங்கநாநாம் = தேவலோக ஸ்த்ரீகளின் உடம்பிலே (எழுதப்படும்); பத்ர, லதாங்குராணி = இலை - கொடி போன்ற (சித்திரங்கள்); வ்ருத்தி யோக்யாத் = வளரத் தகுந்ததான; மூலே, நிஷேகாதிவ = வேரில் தண்ணீர் கொட்டியது போல; தவ அபிஷேகாத் = உன் அபிஷேக ஜலத்தால்; ததைவ, ப்ரம்லாநதாம் = அப்போதே, வாட்டத்தை; ஜஹு: = விட்டன.

215. ஸர்வதஸ்த்வபிஷேகவாஸரே
 ஸம்யக் உத்த்ருதஸமஸ்தகண்டகே|
 ராகவஸ்ய விபிநேஷு பாதுகே
 யத்ரகாமகமதா வ்யவஸ்திதா||

பாதுகையே! உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆன நாள் முதற்கொண்டு, உலகில் எந்த இடத்திலும் முள் / சத்ருக்கள் இல்லாமல் செய்தாய் ... அதனால், ராமன் நினைத்த இடமெல்லாம் ஸஞ்சாரம் செய்தார்.

பாதுகே! = பாதுகே!; த்வத் அபிஷேக வாஸரே = உன்னுடைய பட்டாபிஷேக நாள் முதற்கொண்டு; ஸர்வத: ஸம்யக் = எல்லா இடங்களும், நன்கு; உத்த்ருத ஸமஸ்த கண்டகே = களையப்பட்ட (removed) எல்லா சத்துரு / முள்; விபிநேஷு = காடுகளிலே; ராகவஸ்ய, யத்ர = ஸ்ரீராமனின், எங்கும்; காம கமதா = இஷ்டப்படி ஸஞ்சாரம்; வ்யவஸ்திதா = இருந்தது.

216. கிம் சதுர்தசிரேவ வத்ஸரை:
 நித்யமேவ மணிபாதுகே! யுவாம்|
 பாதயோஸ்த்ரிபுவநாதிராஜயோ:
 யௌவராஜ்யமதிகச்சத ஸ்வயம்||

மணிபாதுகையே! நீங்கள் 14 ஆண்டுகள் மட்டுமே அரசாட்சி செய்தீர்கள் என்பது இல்லை...ராகவனின் திருவடிகள் மூவுலகுக்கும் ராஜாவாக உள்ளதால், நீங்கள் எப்போதுமே யுவராஜாக்கள் அல்லவா?

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; சதுர்தசி: ஸம்வத்ஸரை: ஏவ கிம்? = 14 ஆண்டுகள் மட்டும்தானா என்ன? பாதயோ: த்ரிபுவந = ராமனின் திருவடிகள், மூவுலகுக்கும்; ஆதிராஜயோ: = ராஜாவாக இருக்கையில்; யுவாம் நித்யமேவ = நீங்கள், எப்போதுமே; யௌவ ராஜ்யம் = யுவராஜாக்கள் தானே!; ஸ்வயம் அதிகச்சதம் = அதை தானே அடைந்தவர்கள் (automatically).

217. ராமஸ்ய ராக்ஷஸவதத்வரிதஸ்ய காலே
 பாதாவநி! ப்ரகடயந் இவ பார்ஷ்ணிகுப்திம்|
 ஆசித்ரகூடம் அதிகம்ய சசம்ஸ வார்த்தாம்
 அவ்யாஹதத்வபிஷேகம்ருதங்கநாத:||

பாதுகையே! உன் பட்டாபிஷேக காலத்தில் வாசிக்கப்பட்ட ம்ருதங்க ஒலி, சித்திரகூடம் வரை கேட்டது. ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்வதில், மிக அவசரப்பட்ட ராமனுக்கு, "நாங்கள் பக்கபலமாய் இதோ வந்துவிட்டோம்" என்று செய்தி தருவதாக இருந்தது.

பாதாவநி! = பாதுகே!; த்வத் அபிஷேக காலே = உன்னுடைய பட்டாபிஷேக காலத்தில்; அவ்யாஹத ம்ருதங்க நாத: = தடுக்கப்படாமல் (எழுந்த) ம்ருதங்க ஒலி; ராக்ஷஸ வத, த்வரிதஸ்ய = ராக்ஷஸர்களை ஒழிப்பதில் ஊற்றம் கொண்டிருந்த; ராமஸ்ய பார்ஷ்ணிகுப்தம் = ராமனுடைய, பின்னே பக்கபலமாய் இருந்தலை; ப்ரகடயந் இவ = பிரகடநம் பண்ணியவை போல; ஆசித்ரகூடம் அதிகமய = சித்ரகூட பர்வதம் வரை அடைந்து; வார்த்தாம் சசம்ஸ = செய்தியைத் தெரிவித்தன.

218. பத்ராணி தேவி! ஜகதாம் ப்ரதிபாதயிஷ்யந்
ப்ராகேவ யேந பவதீம் பரதோ஽ப்யஷிஞ்சத்|
மந்யே கபீஷ்வரவிபீஷணயோர் யதாவத்
ஸந்தந்யதே ஸ்ம தத ஏவ கிலாபிஷேக:||

தேவி! உலகம் அனைத்தும் சேஷமம் அடைய, பரதன் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார். அதன் பின்னர், சுக்ரீவனுக்கும், விபீஷணனுக்கும் ராஜ்யாபிஷேகம் மேன்மேலும், தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

தேவி! = தேவி!; யேந, ஜகதாம் பத்ராணி = எந்தக் காரணத்தால், உலகின் சேஷமத்தைக் கருதி; ப்ரதிபாதயிஷ்யன் = (சுபம்) உண்டாக்குவதற்காக; பரத: ப்ராகேவ = பரதன் முதலிலே; பவதீம் அப்யஷிஞ்சத் = உனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்தாரோ; தத ஏவ கில = அதனால்தான் அன்றோ (பின்னர் தொடர்ந்து); கபீஷ்வர விபீஷணயோ: = சுக்ரீவன் மற்றும் விபீஷணனின்; அபிஷேக: யதாவத் = பட்டாபிஷேகங்கள், முறைப்படி; ஸந்தந்யதே ஸ்ம = விருத்தி அடைந்தன என; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

219. ஸம்பித்யமாந தமஸா ஸரயூபநீதை:
ஸம்வர்த்திதஸ்தவ சபைரபிஷேகதோயை:|
மந்யே பபூவ ஜலதிர் மணிபாதரகேஷு!
ராமாஸ்த்ரபாவகசிகாபி: அசோஷணீய:||

மணிபாதரகேஷு! உன் பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள் தமஸா நதியிலும், மற்றும் ஸரயூ நதியிலும் கலந்து, பின்னர் கடலில் சேர்ந்தன. எனவேதான், ராமனின் ஆக்நேய அஸ்த்ரமும், கடல் நீரை வற்றடிக்க முடியவில்லை.

மணிபாதரகேஷு! = மணிபாதுகையே!; சபை: தவ அபிஷேக தோயை: = சேஷமத்தை கொடுக்கும் உனது பட்டாபிஷேக தீர்த்தங்கள்; ஸம்பித்யமாந = வளர்த்த (added); தமஸா - ஸரயூ உபநீதை: = தமஸா / மற்றும் ஸரயூ நதிகளால் கொண்டுவரப்பட்டு; ஸம்வர்த்திதை: ஜலதி: = வளர்க்கப்பட்ட ஸமுத்தரம்; ராம அஸ்த்ர பாவக சிகாபி: = ராமனின் பாணங்கள் கக்கின அக்னி ஜ்வாலையாலும்; அசோஷணீய: பபூவ = வற்றடிக்க முடியாததாக ஆயிற்று; மந்யே = (என) நினைக்கிறேன்.

220. பாதாவநி! த்வதபிஷேசநமங்களார்த்தம்
பேரீசதம் ப்ருசம் அதாட்யத யத் ப்ரதீதை:|
ஆகர்ண்ய தஸ்ய ஸஹஸா துமுலம் நிநாதம்
லங்காகவாடநயநாநி நிமீலிதாநி||

பாதுகே! உன் பட்டாபிஷேகம் நடந்த ஸமயம், நூற்றுக்கணக்கில் நகராக்கள் அடிக்கப்பட்டன. அப்பெரும் சப்தத்தால், இலங்கையின் கதவுகள், பயத்தால் முடிக்கொண்டன - கண் இமைகளைப் போல.

பதாவநி! = பாதுகே!; த்வத் அபிவேசந = உன் பட்டாபிவேக; மங்களார்த்தம் = கல்யாணத்திற்காக; யத் பேரீ சதம் = எந்த, நூற்றுக்கணக்கான நகராக்கள்; ப்ரதீதை: = பிரஸித்தர்களால் (experts); ப்ருசம் அதாப்யத = நன்கு அடிக்கப்பட்டனவோ; தஸ்ய துமுலம் = அந்த, மகத்தான; நிநாதம் ஆகர்ண்ய = பேரிரைச்சலைக் கேட்டு; ஸஹஸா லங்கா கவாட = உடனே, இலங்கையின் (கோட்டை) கதவுகள்; நயநாநி நிமீலிதாநி = கண்கள் போல மூடிக்கொண்டன.

221. தாபோத்கமஸ்த்வதபிவேகஜலப்ரவாஹை:
உத்ஸாரிதஸ்த்வரிதம் உத்தரகோஸலேப்ய:|
லேபே சிராய ரகுபுங்கவ பாதரகேடி
லங்காவரோதஸுத்ருசாம் ஹ்ருதயேஷு வாஸம்||

ராகவனின் பாதுகையே! உனக்கு பட்டாபிவேகம் பண்ணப்பட்டதும், அந்த குளிர்ச்சி, கோஸல நாட்டு மக்களின் தாபத்தைப் போக்கிற்று; ஆனால் தாபம், லங்கா பட்டணத்துப் பெண்களின் நெஞ்சை அடைந்து, நிலைத்து விட்டது.

ரகுபுங்கவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகே!; த்வத் அபிவேக ஜல = உன்னுடைய பட்டாபிவேக தீர்த்தங்களின்; ப்ரவாஹை: = வெள்ளங்கள்; உத்தர கோஸலேப்ய: = உத்தர கோஸல மக்களுடைய; உத்கம: தாப = உண்டாகியிருந்த தாபத்தை; த்வரிதம் உத்ஸாரித: = சீக்கிரமே துரத்தி; லங்கா அவரோதஸுத்ருசாம் = இலங்கையின் அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின்; ஹ்ருதயேஷு சிராய = மனங்களிலே, வெகுகாலம் வரை; வாஸம் லேபே = இருப்பை அடைந்தது.

222. ஆவர்ஜிதம் விதிவிதா மணிபாதரகேடி!
பத்மாஸநப்ரியஸுதேந புரோஹிதேந|
ஆஸீந்நிதாநம் அபிவேகஜலம் த்வதீயம்
நக்தஞ்சரப்ரணயிநீநயநோதகாநாம்||

மணிபாதுகே! பிரம்மாவின் மகனான வஸிஷ்டராலே சேர்க்கப்பட்ட உனது பட்டாபிவேக தீர்த்தங்கள், ராகுஸர்களின் மனைவிகளின் கண்ணீருக்கு (புலம்பல்) காரணமாயிற்று.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; விதிவிதா = சாஸ்திரம் அறிந்தவரும்; பத்மாஸநப்ரியஸுதேந = பிரம்மாவின் பிரியமான பிள்ளையுமான; புரோஹிதேந ஆவர்ஜிதம் = (புரோஹிதர்) வஸிஷ்டரால் சேர்க்கப்பட்ட; த்வதீயம் அபிவேக ஜலம் = உனது பட்டாபிவேக தீர்த்தங்கள்; நக்தஞ்சர ப்ரணயிநீ = ராகுஸ ஸ்த்ரீகளின்; நயநோதகாநாம் நிதாநம் = கண்ணீருக்குக் காரணம்; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

223. தேவி! த்வயா ஸ்நபநஸம்பதி ஸம்சரிதாயாம்
தக்தே புரே தசமுகஸ்ய வலீமுகேந|
ஆஸீத் தத: ப்ரப்ருதி விஸ்வஜநப்ரதீதம்
அத்ப்யோஃக்நிரித்யவிததம் வசநம் முநீநாம்||

தேவி! பட்டாபிவேகம் என்ற ஸம்பத்தை நீ அடையவும், தசமுகனின் பட்டணமாகிற இலங்கையை ஹநுமான் தீக்கிரையாக்கினார்....'ஜலத்திலிருந்து அக்னி உண்டாகின்றது' என்ற ரிஷிகளின் வார்த்தை அது முதல் உண்மை ஆயிற்று.

தேவி! = தேவி!; த்வயா, ஸ்நபந ஸம்பதி = உன்னால் (உனக்கு) பட்டாபிவேக வைபவம்; ஸம்சரிதாயாம் = அடையப்பட்டபோது; தசமுகஸ்ய புரே = இராவணனின் பட்டணம் (இலங்கை); வலீமுகேந தக்தே = குரங்கினால் கொளுத்தப்பட்டது; தத: ப்ரப்ருதி = அன்று முதல்; அத்ப்ய: அக்னி: இதி = "ஜலத்திலிருந்து அக்னி உண்டாகின்றது" என்னும்; முநீநாம்

வசநம் = ரிஷிகளின் வாக்கு; அவிததம் = பொய்யில்லை என்று; விசுவஜந ப்ரதீதம் = எல்லா ஜனங்களாலும் பிரஸித்தமாக; ஆஸீத் = அறியப்பட்டதாக ஆயிற்று.

224. ஆயோத்யகைஸ்த்வபிவேகஸமித்தஹர்வை:
ஆத்மாபிதா: ச்ருதிஸுகம் நநு தே ததாநீம்|
ராமஸ்ய ராக்ஷஸசீரோலவநே஽பி அசாம்யந்
யேஷாம் த்வநிர்விஜயசங்கரவோ பபூவ||

உன் பட்டாபிவேகத்தின் போது, அயோத்தி நகர மக்கள், சங்கு ஊதி ஸந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினர். அந்த சங்கங்களின் ஒலி, ஸ்ரீராமன், ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்தார் என்பதைக் கூறும் விஜய ஒலியாக இருந்தது.

த்வத் அபிவேக = உன் பட்டாபிவேகத்தால்; ஸமித்த ஹர்வை: = விருத்தி அடைந்துள்ள சந்தோஷம் கொண்ட; ஆயோத்யகை: ததாநீம் = அயோத்தி மக்கள், அந்த வேளையில்; ச்ருதி ஸுகம் = காதுக்கு இன்பமான; ஆத்மாபிதா = ஊதப்பட்ட; யேஷாம் த்வநி = எந்த சங்கங்களின் ஓசை; ராக்ஷஸ சீர: லவநே அபி = அரக்கர்களின் தலையை அறுத்து முடியும் வரை; அசாம்யந் = ஓயாமல்; ராமஸ்ய விஜய சங்க = ராமனின் வெற்றி முழக்கமான; ரவ: தே பபூவ = சப்தமாய், அவை இருந்தன.

225. ப்ரதயிதும் அபிவேகம் பாதுகே! தாவகீநம்
துரிதஸுநதகேடி துந்துபெள தாட்யமாநே|
ஸபதி பரிக்ருஹீதம் ஸாத்வஸம் தேவி! நூநம்
தசுவநவதூநாம் தக்ஷிணைர்நேத்ரகோசை:|

பாதுகே! உன் பட்டாபிவேகம் நடந்தபோது துந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்கப்பட்டன. அதைக்கேட்ட, ராவணனின் மனைவியரின் வலது கண்கள் துடித்தன (கெட்ட சகுனம்).

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகையே!; தாவகீநம் அபிவேகம் = உன்னுடைய பட்டாபிவேகத்தை; ப்ரதயிதும் = பிரஸித்தப்படுத்த; துரித சுந தகேடி = பாவங்களைப் போக்கடிப்பதில் ஸமர்த்தமாயுள்ள; துந்துபெள தாட்யமாநே = நகராக்கள் அடிக்கப்பட்டபோது; ஸபதி, தசுவந வதூநாம் = உடனேயே, ராவணனின் பத்தினிகளின்; தக்ஷிணை: நேத்ரகோசை: = வலது கண்கள்; ஸாத்வஸம் பரிக்ருஹீதம் = பயத்தால் (துடித்தன) அடைந்தன; நூநம் = நிச்சயம்.

226. ரகுபதி பதரகேடி! ரத்நபீடே யதா த்வாம்
அகிலபுவநமாந்யாம் அப்யஷிஞ்சத் வஸிஷ்ட்ட:|
தசுமகமஹிஷீபிர் தேவி பாஷ்பாயிதாபி:
ஸ்தநயுகம் அபிவேகத்தும் தக்ஷணாத் அந்வமம்ஸ்தா:|

ராகவ பாதுகே! அகில புவனங்களும் கொண்டாடும் உன்னை, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, வஸிஷ்டர் பட்டாபிவேகம் செய்த அந்த கூணமே, ராவணனின் மகிஷிகளின் கண்ணீர் பெருகி, அவர்களது இரண்டு ஸ்தனங்களையும் நனைத்தது.

தேவி! ரகுபதி பதரகேடி! = தேவி! ராகவ பாதுகையே!; யத, வஸிஷ்ட: = எப்போது, வஸிஷ்டர்; அகில புவந மாந்யாம் = எல்லா உலகத்தாலும் கொண்டாடப்படும்; த்வாம் ரத்நபீடே = உன்னை, ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே (இருத்தி); அப்யஷிஞ்சத் = பட்டாபிவேகம் செய்தாரோ; தத் க்ஷணாத் = அந்த கூணமே; தசுமக மஹிஷிபி: = ராவணனுடைய பத்தினிகள்; பாஷ்பாயிதாபி: = அமுத கண்ணீர்; ஸ்தந யுகம் அபிவேகத்தும் = இரண்டு ஸ்தனங்களையும் நனைப்பதற்கு; அந்வமம்ஸ்தா: = (நீ) உத்தரவு இட்டாய்.

227. ராமாஸ்த்ராணி நிமித்தமாத்ரம் இஹ தே லப்தாபிஷேகா ஸ்வயம்
 ரக்ஷஸ்தக்ஷயபயாஞ்சகார பவதீ பத்ராஸநஸ்தாயிநீ|
 யத்தோஷ்ணாம் அதிவேலதர்பதவதுஜ்வாலோஷ்மலாநாம் ததா
 நிஷ்பிஷ்டை: கலதௌதஸைசிகரை: கர்ப்பூரகுர்ணாயிதம்||

பாதுகே! கைலாய மலையைக் கையிலேந்தி, அதன் முடிகளைப் பொடியாக்கின இராவணனை,
 நீ ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்தவாறே கொன்றாய்...ராம பாணங்கள் வெறும் வியாஜமே.

அதிவேள = எல்லையே இல்லாத; தர்ப தவது = கொழுப்பினால் உண்டான; ஜ்வாலா
 ஊஷ்மலாநாம் = ஜ்வாலையினால் சுட்டுக் கொண்டிருக்கிற; யத் தோஷ்ணாம் = எந்த
 ராவணனுடைய கைகளுக்கு; கலதௌத சைசிகரை: = வெள்ளியங்கிரியின் சிகரங்கள்;
 நிஷ்பிஷ்டை: = தூள்தூளாக; கற்பூர குர்ணாயிதம் = கற்பூரப் பொடிபோல ஆயினவோ; இஹ,
 ராமாஸ்த்ராணி = அப்படிப்பட்ட ராவணனை, ராகவனின் அம்புகள் மாய்த்தது; நிமித்த மாத்ரம்
 = வெறும் வ்யாஜமே; அபிஷேகா லப்தா = பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட; பவதீ,
 பத்ராஸநஸ்தாயிநீ = நீ அன்றோ, ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்தவாறே; ஸ்வயம், தத் ரக்ஷ: =
 தானாகவே, அந்த அரக்கர்களை; க்ஷயபயாஞ்சகார = அழித்தாய்!

228. ச்ருத்வைவம் ஹநுமந்முகாத் ரகுபதே: ப்ரத்யாகதிம் ததக்ஷணாத்
 ஆஸீதத்பரதாநுவர்த்தநவசாத் ஆருடகும்பஸ்தலாம்|
 காலோந்நித்ரகதுஷ்ணதாநமதிராமாத்யத்த்விரேபத்வநி
 ச்லாகாசாடுபிரஸ்துதேவ பவதீம் ச்ருஞ்ஜய: குஞ்ஜர:||

பாதுகே! ராமன் அயோத்தி திரும்ப வரும் சேதியை, அநுமன் வாயிலாகக் கேட்ட பரதன்,
 உன்னைப் பட்டத்து யானை மேல் எழுந்தருளப் பண்ணினார்...அப்போது, யானைக்கு மத ஜலம்
 பெருகி, அதைக் குடித்த வண்டுகள் செய்த ஒலி, உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்தது மாதிரி
 இருந்தது.

ரகுபதே: ப்ரத்யாகதிம் = ஸ்ரீராமனுடைய வருகையை; ஹநுமந்முகாத், ச்ருத்வ = அனுமன்
 வாயிலாகக் கேட்டு; தத் க்ஷணாத், ஆஸீதத் = அந்தக்ஷணமே, (உன்) அருகே வந்த; பரத
 அநுவர்த்தந வஸாத் = பரதனின் பிரார்த்தனைக்குக் கட்டுப்பட்ட; பவதீம் ச்ருஞ்ஜய: குஞ்ஜர:
 = உன்னை ச்ருஞ்ஜயன் என்ற பட்டத்து யானை மேல்; ஆருட = ஏற்றினார்; ஏவம், கால =
 இப்படி, யானை மீது (நீ அமர்ந்தபோது); கும்பஸ்தலாம் = (யானையின்) தலைப்பிரதேசத்திலே;
 உந்நித்ர கதுஷ்ண = உண்டான, உஷ்ணமான; தாந மதிரா = மதஜலம் என்ற கள்ளை (liquor)
 உண்டு; மாத்யத் த்விரேப த்வநி = கொழுப்படைந்த வண்டுகளின் ரீங்காரம்; ச்லாகாசாடுபி: =
 இன்பமாய், புகழ் பாடுவது போலவும்; அஸ்து தேவ = ஸ்தோத்திரம் பண்ணியது போலும்
 (இருந்தன).

229. ப்ரத்யாகதஸ்ய பவதீம் அவலோக்ய பர்த்து:
 பாதாரவிந்தஸவிதே பரதோபநீதாம்|
 பூர்வாபிஷேகவிபவாப்யுசிதாம் ஸபர்யாம்
 மத்யே ஸதாம் அக்ருத மைதிலராஜகந்யா||

பாதுகையே! பரதன் உன்னை ராகவனின் பாதாரவிந்தங்களிலே ஸமர்ப்பித்தபோது, ஜகன்மாதா
 ஸீதை, பட்டாபிஷேகம் ஆன உன் பெருமைக்கு ஏற்றபடி, பெரியோர்கள் மத்தியில், உனக்கு
 மரியாதை செலுத்தினாள்.

ப்ரத்யாகதஸ்ய = அயோத்தி திரும்பி வந்த; பர்த்து: பாதாரவிந்த ஸவிதே = தன் கணவன்,
 ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளிலே; பவதீம், பரத உபநீதாம் = உன்னை, பரதன் ஸமர்ப்பிப்பதை;
 அவலோக்ய = பார்த்தவுடன்; மைதில ராஜகந்யா = ஸீதை; பூர்வாபிஷேக = பட்டாபிஷேகம்

நடந்திருந்த (உன்னுடைய); விபவ அப்யுசிதாம் = பெருமைக்குத் தகுந்ததான; ஸபர்யாம் = பூஜையை; ஸதாம் மத்யே = பெரியோர்கள் முன்னிலையில்; அக்ருத = செய்தாள்.

230. ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய மைதிலஸுதா மணிபாதரக்ஷே!
 ப்ரத்யுக்கதஸ்ய பவதீம் பரதஸ்ய மௌளௌ|
 நிர்திச்ய ஸா நிப்ருதம் அஞ்ஜலிநா புரஸ்தாத்
 தாராதிகா: ப்ரியஸகீ: அசீஷத் ப்ரணந்தும்||

மணிபாதரக்ஷே! பிராட்டி உனக்குக் கைகூப்பி அஞ்சலி செய்ததும், உடன் இருந்த தாரை (வாலியின் மனைவி) முதலான ஸ்த்ரீகளும் உன்னைச் சேவித்தனர்.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதுகையே!; ஸா மைதில ஸுதா = அந்த, ஸீதை; ப்ரத்யுக்கதஸ்ய = எதிர்கொண்டு வந்திருக்கும்; பரதஸ்ய மௌளௌ = பரதனின் தலைமீது; பவதீம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய = உன்னைப் பார்த்து; புரஸ்தாத் நிப்ருதம் = முதலில் மகிழ்ச்சியுடன்; அஞ்ஜலிநா நிர்திச்ய = கைகூப்புதலைக் காட்டி (உடன் இருந்த); தாராதிகா: ப்ரியஸகீ: = தாரை முதலான ஸ்த்ரீகளும்; ப்ரணந்தும் அசீஷத் = உன்னை ஸேவிக்க ஆக்ஞாபித்தாள்.

231. துல்யே஽பி தேவி! ரகுவீரபதாச்யத்வே
 பூர்வாபிஷேகம் அதிகம்ய கரீயஸீ த்வம்|
 தேநைவ கல்வபஜதாம் மணிபாதரக்ஷே!
 ரக்ஷ: ப்லவங்கமபதீ பவதீம் ஸ்வமுர்த்நா||

தேவி! பாதுகே! மற்ற அந்த இருவருக்கும் முன்னரே, உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்து விட்டிருந்தபடியால், நீதான் உயர்ந்தவள். அதனாலன்றோ, சுகரீவன், விபீடணன் ஆகிய இருவரும் உன்னை அவர்களது தலையிலே தரித்து வணங்கினர்.

தேவி! மணிபாதரக்ஷே! = தேவி! மணிபாதுகே!; ரகுவீர பதாச்யத்வே = ராகவனின் திருவடிகளை ஆசிரயித்த விஷயத்தில்; துல்யே அபி = ஸமமானவர்களாக இருந்த போதிலும்; த்வம் பூர்வாபிஷேகம் அதிகம்ய = நீ, முதலிலே பட்டாபிஷேகம் அடைந்து; கரீயஸி = உயர்ந்தவள்; தேநைவ கலு = அதனால்தான் அன்றோ; ரக்ஷ: ப்லவங்கமபதீ = ராக்ஷஸன் (வீடணன்) வானர அரசன் (சுகரீவன்); பவதீம் ஸ்வமுர்த்நா = உன்னை, தங்களது தலையாலே; அபஜதாம் = அடைந்தனர்.

232. நிர்வ்ருத்தராக்ஷஸசமும்ருகயாவிஹாரோ
 ரங்கேசுவர: ஸகலு ராகவவம்சகோப்தா|
 வம்சக்ரமாத் உபநதம் பதம் ஆததானோ
 மாந்யம் புநஸ்த்வயி பதம் நிததே ஸ்வகீயம்||

யூரங்கநாதன் ராமனாக அவதரித்து, ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, (14 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்) அயோத்தி திரும்பி, உரிய அவரது பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். தன் திருவடியாகிற இன்னும் மேலான பதத்தை உனக்குக் கொடுத்தார்.

ராக்ஷஸ சம = ராக்ஷஸர்களுடைய ஸேனையிலே; ம்ருகயா விஹார: = வேட்டையாடும் விளையாட்டை; நிர்வ்ருத்த = நிறைவேற்றினவரும்; ராகவ வம்ச கோப்தா = ரகுவம்சத்தைக் காப்பாற்றுவருமான; ஸ: ரங்கேசுவர: = அந்த யூரங்கநாதன்; வம்ச க்ரமாத் உபநதம் = வம்ச பரம்பரையாய் கிடைத்த; பதம் ஆததாந: = ராஜ்ய பதவியை வாங்கிக்கொண்டவராய்; புந: மாந்யம் = மீண்டும், கொண்டாடத்தக்கதான; ஸ்வகீயம் பதம் = தனது பதத்தை (திருவடிகளை); த்வயி நிததே கலு = உன்னிடம் வைத்தார் என்பது பிரஸித்தம்.

233. தத்தாத்ருசோ: சரணயோ: ப்ரணிபத்ய பர்த்து:
பௌராஸ்த்வயா வித்ருதயோ: ப்ரதிபந்நஸத்த்வா:|
ப்ராப்தாபிஷேகவிபவாம் அபி பாதுகே! த்வாம்
ஆனந்தபாஷ்பஸலிலை: புநரப்யஷிஞ்சந்||

பாதுகே! ராகவன் மீண்டும் உன்னை அவரது திருவடிகளிலே சாற்றிக்கொள்வதைக் காண, ஏங்கியிருந்த அயோத்தி நகர மாந்தர், அந்தக் காட்சியைக் கண்டதும், ஸந்தோஷம் மேலிட்டு கண்ணீர் பெருக்கினார். அந்தக் காட்சி, உனக்கு இன்னுமொரு பட்டாபிஷேகம் போல இருந்தது.

பாதுகே! = பாதுகையே! பௌரா: பர்த்து: = அயோத்தி நகர மாந்தர், ராஜாவான ஸ்ரீராமன், தத்தாத்ருசோ: சரணயோ: = அப்படிக்கீர்த்தி வாய்ந்த, திருவடிகள்; த்வயா வித்ருதயோ: = உன்னாலே தூக்கப்பட்டதை; ப்ரணிபத்ய = ஸேவித்து; ப்ரதிபந்நஸத்த்வா: = மகிழ்ச்சி பொங்கி; அபிஷேக ப்ராப்த விபவாம் அபி = ஏற்கனவே, பட்டாபிஷேக வைபவம் கண்ட; த்வாம் ஆனந்தபாஷ்ப ஸலிலை: = உன்னை, ஆனந்தக் கண்ணீரால்; புந: அப்யஷிஞ்சந் = மறுபடி அபிஷேகம் செய்தனர்.

234. மாதஸ்த்வயைவ ஸமயே விஷமே஽பி ஸம்யக்
ராஜந்வதீம் வஸுமதீம் அவலோக்ய ராம:|
ஸஞ்ஜீவநாய பரதஸ்ய ஸமக்ரபக்தே:
ஸத்யப்ரதிச்ரவதயைவ சகார ராஜ்யம்||

தாயே! அரசு நிர்வாகத்தில் உனக்கு உள்ள திறமையை, ராகவன் நன்கு அறிந்திருந்தார்....இருப்பினும் "14 ஆண்டுகள் கழிந்ததும் மறுபடி ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று பரதனுக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றவே, பட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டார்.

மாத:| = தாயே!; ராம: விஷமே ஸமயே அபி த்வயைவ = ராமன், மிகக் கஷ்டமான காலத்திலும் உன்னாலே; வஸுமதீம், ராஜந்வதீம் = பூமியை நன்கு பரிபாலனம் செய்யமுடியும்; ஸம்யக் அவலோக்ய = என, நன்கு அறிந்தும்; ஸத்ய ப்ரதிச்ரவ = தவறாத ப்ரதிக்கூையை உடையவராதலால்; ஸமக்ர பக்தே: பரதஸ்ய = பூர்ணமான பக்தியை உடைய பரதனின்; ஸஞ்ஜீவநாயைவ = ஆச்வாஸத்திற்காக மட்டுமே; தயைவ ராஜ்யம் சகார = உன்னிடமிருந்து ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டார்.

235. பாதாவநி! ப்ரதிகதஸ்ய புரீம் அயோத்யாம்
பௌஸஸ்த்யஹந்து: அபிஷேகஜலார்த்ரமுர்த்தே:|
அம்ஸே யதார்ஹம் அதிவாஸ்ய நிஜைர் யசோபி:
கஸ்தூரிகேவ நிஹிதா வஸுதா த்வயைவ||

பாதுகே! ராவண வதம் முடித்து, ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டார். 14 வருடங்கள் நீ ஆட்சி செய்த கீர்த்தியால், வாஸனை (புகழ்) அடைந்த பூமியை, அவர் தோளிலே ஏற்றினாய்.

பாதாவநி! = பாதுகே!; பௌஸஸ்த்ய ஹந்து: = ராவணனைக் கொண்டு விட்டு; அயோத்யாம் புரீம் - அயோத்யா பட்டணம்; ப்ரதிகதஸ்ய = திரும்பி அடைந்தவரும்; அபிஷேக ஜல ஆர்த்ரமுர்த்தே: = பட்டாபிஷேக நீரினால், ஈரமான சரீரத்துடன் கூடிய; அம்ஸே = (ஸ்ரீராமனின்) தோளிலே; நிஜை: யசோபி: = தன்னுடையதான கீர்த்திகளாலே; யதார்ஹம் கஸ்தூரிகேவ = உள்ளபடி, கஸ்தூரியைப் போல; அதிவாஸ்ய வஸுதா = மணக்கும் பூமி; த்வயைவ நிஹிதா = உன்னால் வைக்கப்பட்டது.

236. யாஸௌ சதுர்தச ஸமா: பதிவிப்ரயுக்தா
 விச்வம்பரா பகவதீ வித்ருதா பவத்யா|
 விந்யஸ்ய தாம் ரகுபதேர் புஜஸைச்ருங்கே
 பூயோசிபி தேந ஸஹிதாம் பவதீ பபார||

ராகவனை விட்டுப் பிரிந்திருந்த, இந்தப்பூவுலகை நீ 14 ஆண்டுகள் நிர்வாகம் செய்தாய்.
 (நிர்வாகச் சமையை ஏற்றாய்). ராகவன் திரும்பியதும், அந்தச் சமையை அவர் தோளிலே
 ஏற்றி வைத்து, (அந்த சமையையும் சேர்த்து) ராமனை நீ, பின்னர் சுமந்தாய்.

பதிவிப்ரயுக்தா = நாயகனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற; யா அஸௌ பகவதீ = யாதொரு, இந்த,
 பூஜிக்கத்தகுந்த; விச்வம்பரா = பூமியானவன்; பவத்யா சதுர்தச ஸமா: = உன்னாலே, 14
 ஆண்டுகள்; வித்ருதா = சுமக்கப்பட்டது; பவதீ, தாம் = நீ, அந்தச் சமையை; ரகுபதே:
 புஜஸைச்ருங்கே = ராகவனின், கைகளாகிற மலைகளின் நுனியிலே; விந்யஸ்ய = வைத்து
 (handed over); பூயோசிபி = மறுபடி; தேந ஸஹிதாம் = அந்த ராமனுடன் சேர்த்து; தாம்
 பபார = அந்த பூமியையும் சுமந்தாய்.

237. நிஸ்தீர்ணது:க ஜலதேரநகஸ்ய தேவி!
 த்வத்ஸம்ப்ரயுக்தரகுநாதபதாந்வயேந|
 ஸத்ய: ஸநந்தநமுகைரபி துர்நிரீக்ஷா
 ஸாம்ராஜ்யஸம்பத் அபரா பரதஸ்ய ஜஜ்ஞே||

பாதுகையே! உன்னைத் திரும்ப, ராகவனிடம் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு, பரதன் துக்கம் என்ற
 ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார்....ஸநகர்/ஸநந்தனர்/ஸனத்குமாரர்/ஸனதஸுஜாதர் போன்ற
 பிரஸித்தர்களான மகா யோகிகளாலும் காண இயலாத தேஜஸ்ஸுடன், பக்த
 சிரோமணியானார்.

தேவி! = தேவி!; த்வத் ஸம்ப்ரயுக்த = உன்னுடனே சேர்ந்திருக்கும்; ரகுநாத பத அந்வயேந =
 ராகவனின் திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; துக்க ஜலதே: = துக்கமெனும் ஸமுத்திரத்தை; நிஸ்தீர்ண,
 அநகஸ்ய = தாண்டிய, குற்றமற்ற; பரதஸ்ய, ஸநந்தநமுகைரபி = பரதன், ஸநந்தர் போன்ற
 மகான்களாலும்; துர்நிரீக்ஷா = பார்க்கவும் முடியாத; அபரா ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத் = மேலான,
 ஸாம்ராஜ்ய * ஸம்பத்தை; ஸத்ய: ஜஜ்ஞே = உடனே அடைந்தார்.

* "கைங்கர்ய ஸம்பத்" = Servitude which is almost equivalent to Moksha.

238. நிரகத்ய தேவி! பரதாஞ்ஜலிபத்மமத்யாத்
 பூய: ஸமாகதவதீ புருஷோத்தமேந|
 பத்மேவ பத்ரமகிலம் மணிபாதரகேடி!
 ப்ராதுச்ச்கார பவதீ ஜகதாம் த்ரயாணாம்||

மணிபாதரகேடி! பரதன் தன்னுடைய இரு கரங்களின் அஞ்சலி முத்திரைக்கு நடுவே வைத்து,
 உன்னை ராமனிடம் ஒப்படைத்தார். ராகவனுடன் சேர்ந்த நீ, மூவுலகங்களுக்கும் கேடிமத்தை
 உண்டாக்கினாய்.

தேவி! மணிபாதரகேடி! = தேவி! மணிபாதுகையே!; பரத அஞ்ஜலி பத்ம மத்யாத் = பரதனின்
 தாமரை போன்ற அஞ்ஜலி முத்திரையின் நடுவே இருந்த நீ; பூய: புருஷோத்தமேந ஸமாகதவதீ
 = மறுபடி, ராகவனுடன் சேர்ந்தவளாய்; பவதீ, பத்மேவ = நீ, மகாலக்ஷ்மி போல்; த்ரயாணாம்
 ஜகதாம் = மூன்று உலகங்களுக்கும்; அகிலம் பத்ரம் நிரகத்ய = எல்லா கேடிமத்தையும்;
 ப்ராதுச்ச்கார = உண்டு பண்ணினாய்.

239. ரகுபதிம் அதிரோப்ய ஸ்வோசிதே ரத்நபீடே
 ப்ரகுணம் அபஜதாஸ்த்வம் பாதுகே! பாதபீடம்|
 ததபி பஹுமதிஸ்தே தாத்ருசீ நித்யம் ஆஸீத்
 க்வ நு கலு மஹிதாநாம் கல்ப்யதே தாரதம்யம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீராமனை ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்த்தி, பின்னர் நீ, பாதபீடத்தை அடைந்தாய். உனது பெருமை, முன்பு இருந்தது போலவே அப்போதும் நீடித்தது. உயர்ந்த குணம் உடையோர் எந்தப் பதவியில் இருப்பினும் தாரதம்யம் ஏற்படாதன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரகுபதிம் ஸ்வோசிதே = ஸ்ரீராமனை, அவருக்கு உரிய; ரத்நபீடே அதிரோப்ய = ரத்ன ஸிம்மாஸனத்திலே ஏற்றி; த்வம் ப்ரகுணம் பாதபீடம் அபஜதா: = நீ, உயர்ந்ததான, பாதபீடத்தை அடைந்தாய்; ததபி, தே தாத்ருசீ = அப்போதும் கூட, உனது, முன்பு இருந்தது போன்றே; பஹுமதி: = உன் புகழும் பெருமையும்; நித்யம் ஆஸீத் = நித்யமாக (permanency) இருந்தது; மஹிதாநாம் தாரதம்யம் = உயர்ந்த குணம் கொண்டோர்க்கு; க்வ நு கலு கல்ப்யதே = எந்த இடத்தில் இருப்பினும், தாரதம்மியம் உண்டாகாது.

240. அநுவ்ருத்தராமபாவ: சங்கே நிர்விஷ்டசக்ரவர்த்திபதாம்|
 அதுநாசிபி ரங்கநாத: ஸசமத்காரம் பதேந பஜதி த்வாம்||

தேவி! நீ சக்ரவர்த்தினியாக ராஜ்யம் ஆண்டவள். உன்னைத் தன் திருவடிகளாலே தொட வேண்டியிருக்கிறதே என்று கூசிக்கொள்வது போல, ராமன் (ரங்கநாதன்) சமத்காரமாக உன்னை அணிகிறார்.

ராமபாவ: அநுவ்ருத்த = ராமனாக அவதாரம் செய்துள்ள; ரங்கநாத: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; சக்ரவர்த்தி பதாம் நிர்விஷ்ட = சக்ரவர்த்தினியாக ஆட்சி புரிந்த; த்வாம் அதுநா அபி = உன்னை, இப்போதும் கூட; ஸசமத்காரம் = சாதூர்யமாகவே (உன் statusக்குத் தக்கவாறு); பதேந பஜதி = திருவடிகளால் அடைகிறார் (enters His feet); சங்கே = (என்று) ஸந்தேகிக்கின்றேன்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, நிர்யாதநாபத்தி: - அஷ்டமீ.

9. வைதாளிக பத்ததி

அரச ஸபையில், கவிகள் (வைதாளிகள்) புகழ் பாடுவது போன்று, உபநிஷதங்களே, அரங்கனின் நித்ய (தினசரி) ஸேவைகளைப் பற்றி வர்ணிப்பதாகப் பத்து சுலோகங்களால் கூறுகிறார் ஸ்வாமி தேசிகள்.

241. நமஸ்தே பாதுகே! பும்ஸாம் ஸம்ஸாரார்ணவஸேதவே|
யதாரோஹஸ்ய வேதாந்தா: வந்திவைதாளிகா: ஸ்வயம்||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொள்ள, ஸ்ரீரங்கநாதனை, உபநிஷதங்கள், வைதாளிகர்கள் போல, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி எழுப்புகின்றன. ஜனங்களின் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு அனை போன்ற உன்னை வணங்குகிறேன்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பும்ஸாம் ஸம்ஸார ஆர்ணவ = ஜனங்களின் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு; ஸேதவே, தே, நம: = அனை போன்ற, உனக்கு, நமஸ்காரம்; யத் ஆரோஹஸ்ய = எந்தப் பாதுகையிலே ஏறுவதற்கு (பெருமானை); வேதாந்தா: ஸ்வயம் = உபநிஷதங்கள், தாங்களே; வந்தி வைதாளிகா: = புகழ் பாடுபவராகவும் / எழுப்புவராகவும் உள்ளனவோ!

242. உசிதம் உபசரிஷ்யந் ரங்கநாத! ப்ரபாதே
விதிசிவஸநகாத்யாந் பாவ்றயகக்ஷயாநிருத்தாந்|
சரணகமலஸேவாஸௌக்யஸாம்ராஜ்யபாஜாம்
ப்ரதமவிஹிதபாகாம் பாதுகாம் ஆத்ரியேதா:||

ரங்கநாதனே! (தாமரை மலர் போன்ற) திருவடிச்சேவை எனும் ஸுகத்தை அனுபவிக்கும் பேறு பெற்ற பாதுகையைச் சாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருள வேண்டும்....வெளி முற்றத்தில், பிரம்மா - சிவன் - ஸநகர் ஆகியோர் ஸேவிக்கக் காத்திருக்கின்றனர்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாதனே! ப்ரபாதே = விடியற்காலையில்; பாவ்றய கக்ஷயா நிருத்தாந் = வெளி முற்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள; விதி, சிவ, ஸநகாத்யாந் = பிரம்மா - சிவன் - ஸநகர் முதலியோர்; உசிதம் உபசரிஷ்யந் = தக்கதான உபசாரம் பண்ண (to pay their respects); சரண கமல ஸேவா ஸௌக்ய = தாமரை மலர் போன்ற திருவடி ஸேவை என்ற ஸந்தோஷ; ஸாம்ராஜ்ய பாஜாம் = சக்ரவர்த்தி பட்டம் பெற்று; ப்ரதம விஹித பாகாம் = முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கும்; பாதுகாம் ஆத்ரியேதா: = பாதுகையை ஸேவிக்கவிருக்கின்றனர்.

243. பத்மாஜுஷ்டம் பஜது சரணம் பாதுகா லப்தவாரா
ப்ரத்யாஸந்நாஸ்தவ பரிஜநா: ப்ராதராஸ்தாநயோக்யா:|
அர்த்தோந்மேஷாத் அதிகஸுபகாம் அர்த்தநித்ராநுஷங்காம்
நாபீபத்மே தவ நயநயோர்நாத! பச்யந்து சோபாம்||

ரங்கநாதனே! பெரிய பிராட்டி உமது திருவடிகளை வருட, தாங்கள் நித்திரையின் போது, பாதி மூடியும் - பாதி திறந்தும் உள்ள ...சந்திர / ஸூர்யர்கள் போல் உள்ள உம் கண்களைக் கண்டு....நாபியில் இருக்கும் தாமரை, பாதியே மலர்ந்துள்ளது...தேவரீர் திருவடியை வருட, இப்போது பாதுகையின் முறை ...பாதுகையைச் சாற்றிக் கொண்டு எழுந்தருள வேண்டும்....பரிஜனங்கள் அந்த சோபையைக் கண்டு களிக்க வேண்டும்.

நாத! = ஸ்ரீரங்கநாதனே!; பத்மா ஜுஷ்டம் = பெரிய பிராட்டியால் வருடப்பட்டு (அந்த ஸுகத்தாலே); அர்த்தோந்மேஷாத் = பாதி திறந்திருப்பதனால்; அதிகஸுபகாம் = மிக அழகாக இருப்பதும்; அர்த்த நிர்த்தாநுஷங்காம் = பாதி மூடிக்கொண்டிருப்பதுமான; தவ நயநயோ: சோபாம் = உம்முடைய திருக்கண்களின் அழகை; நாபீ பத்மே = நாபியில் உள்ள தாமரை; பச்யந்து = பார்க்கின்றன (ரஸிக்கின்றது அந்த அழகை); பாதுகா லப்தவாரா = (திருவடிகையே ஸேவிக்க) பாதுகையின் முறை (turn) இப்போது; ப்ராதராஸ்தாந யோக்யா: = காலை வேளை ஸபைக்குத் தக்கவர்களான; தவ பரிஜநா: = உமது பரிஜனங்கள்; ப்ரத்யாஸந்நா: = கிட்டே வந்து; தவ சரணம் பஜது = உமது திருவடிகளை ஸேவிக்க வேண்டும்.

244. உபநமதி முஹூர்த்தம் சேஷஸித்தாந்தஸித்தம்
ததிஹு சரணரக்ஷா ரங்கநாத! த்வயைஷா|
ம்ருதுபதம் அதிருடா மஞ்ஜுபி: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:
உபதிசது ஜநாநாம் உத்ஸவாரம்பவார்த்தாம்||

ரங்கநாதனே! ஆதிசேஷனுடைய ஸித்தாந்தப்படி ஏற்பட்டுள்ள முகூர்த்தம் வந்துவிட்டது...பாதுகையை அணிந்துகொண்டு எழுந்தருள வேண்டும். சலங்கை சப்தம் கேட்டு, உத்ஸவம் ஆரம்பித்தாயிற்று என்று எல்லோருக்கும் தெரியட்டும்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாத!; சேஷ ஸித்தாந்த ஸித்தம் = ஆதிசேஷ ஸித்தாந்தப்படி; முஹூர்த்தம் உபநமதி = நல்ல முஹூர்த்தம் வந்திருக்கிறது; தத், இஹ, ஏஷா சரணரக்ஷா = ஆகவே, இந்த ஸ்ரீரங்கத்திலே, இந்தப் பாதுகையின் மேல்; த்வய ம்ருது பதம் அதிருடா = உம்முடைய ம்ருதுவான (soft) திருவடிகளை வைத்து; ஸ்வை: மஞ்ஜுபி: சிஞ்ஜிதை: = அவைகளின் இனிய சப்தங்களால்; ஜநாநாம் உத்ஸவ ஆரம்பவார்த்தாம் உபதிசது = மக்களுக்கு, உத்ஸவம் ஆரம்பித்ததைத் தெரியப்படுத்தட்டும்.

245. ரங்காதீச! மருத்கணஸ்ய மகுடாத் ஆம்நாயப்ருந்தஸ்ய வா
ப்ரத்யாநீய ஸமர்ப்பிதா விதிமுகை: வாரக்ரமாதாகதை:|
வாஹாரோஹணஸம்ப்ருதம் ச்ரமபரம் ஸம்யக்விநேதும் கூடிமா
லீலாஸஞ்சரணப்ரியா ஸ்ப்ருசது தே பாதாம்புஜம் பாதுகா||

ரங்கநாதனே! வாகனத்தில் ஏறி, திருவீதி உலா கண்டருளியதால் உண்டான ச்ரமத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வல்ல, பாதுகைகளைச் சாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

ரங்காதீச! = ரங்கநாதனே!; வாரக்ரமாத் ஆகதை: = அவரவர் முறைப்படி (turn) வந்துள்ள; விதிமுகை: = பிரம்மா முதலியவர்கள்; மருத்கணஸ்ய = தேவதைகளின் கூட்டங்கள்; ஆம்நாய ப்ருந்தஸ்ய வா = வேதங்களின் கூட்டங்களின்; மகுடாத் = தலையிலிருந்து; ப்ரத்யாநீய ஸமர்ப்பிதா = திரும்பக் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதும்; வாஹ ஆரோஹண = வாகனங்களிலே ஏறியதால்; ஸம்ப்ருதம் ச்ரம பரம் = உண்டான ச்ரமத்தின் (tiredness) சுமையை; ஸம்யக் விநேதும் = நன்கு போக்கிக்கொள்ள; கூடிமா, லீலா ஸஞ்சரண ப்ரியா = தக்கவரும், விளையாட்டாகவே ஸஞ்சாரம் செய்வதில் ப்ரியமுள்ளவளுமான; பாதுகா, தே பாதாம்புஜம் = பாதுகை, உம்முடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை; ஸ்ப்ருசது = தொடட்டும்.

246. வ்ருத்தம் க்ரமேண பஹுதா நியுதம் விதீநாம்
 அர்த்தம் த்விதீயம் இதம் அங்குரிதம் தவாஹ்ந:
 நீளாஸகீபி: உபநீய நிவேச்யமாநா
 மங்க்தும் ப்ரபோ! த்வரயதே மணிபாதுகே த்வாம்||

ப்ரபோ! நீராட்டத்துக்கு உரிய நாழிகையாயிற்று. நப்பின்னைப் பிராட்டி, பாதுகையுடன் காத்து நிற்கிறாள். பாதுகையைச் சாற்றிக் கொண்டு, நீராட்டத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டும்.

ப்ரபோ! = ப்ரபோ!; க்ரமேண விதீநாம் = வரிசையாக (க்ரமப்படி) பிரம்மாக்கள்; நியுதம் பஹுதா = ஒரு லக்ஷம் பேர், அனேக தடவை; வ்ருத்தம் = கழிந்துவிட்டது; தவ அஹ்ந: இதம் த்விதீயம் = உம்முடைய பகல்போதில், இந்த இரண்டாவது; அர்த்தம் அங்குரிதம் = பாதி (இப்போது) தொடங்கி உள்ளது; நீளா, ஸகீபி: = நப்பின்னைப் பிராட்டி, தோழிகளால்; உபநீய நிவேச்யமாநா = கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்; மணிபாதுகா த்வாம் = மணிபாதுகை, உம்மை; மங்க்தும் த்வரயதே = நீராட்டத்திற்கு அவசரப்படுத்துகிறது.

247. திவ்யாப்ஸரோபி: உபதர்சிததீபவர்கே
 ரங்காதிராஜ! ஸுபகே ரஜநீமுகேஸ்மிந்
 ஸம்ரக்ஷிணீ சரணயோ: ஸவிலாஸவ்ருத்தி:
 நீராஜநாஸநம் அஸௌ நயது ஸ்வயம் த்வாம்||

ரங்கராஜனே! தேவலோக மாதர் ஸாயங்கால வேளையில் தீபங்களுடன் காத்து நிற்கின்றனர். பாதுகைகளை அணிந்து கொண்டு, ஹாரத்தி கண்டருள எழுந்தருள வேண்டும்.

ரங்காதிராஜ! = ரங்கராஜனே!; திவ்ய அப்ஸரோபி: = பரம்பதத்திலிருக்கும் அப்ஸர மாதர்; உபதர்சித தீபவர்கே = காண்பிக்கப்பட்ட விளக்குகளுடன்; அஸ்மிந் ஸுபகே ரஜநீமுகே = இந்த, அழகிய (ரம்யமான) சந்தியா வேளையில் (நிற்கின்றனர்); சரணயோ: ஸம்ரக்ஷிணீ = திருவடிகளைக் காப்பாற்றுவவரும்; ஸவிலாஸ வ்ருத்தி: = விளையாட்டில் வ்ருத்தி உள்ளவரும் ஆன; அஸௌ = இந்தப் பாதுகை; ஸ்வயம், த்வாம் = தானாகவே, உம்மை; நீராஜநாஸநம் நயது = தீப ஆரத்திக்கு அழைத்துச் செல்லட்டும்.

248. ஆஸநாதுசிதம் ஆஸநாந்தரம்
 ரங்கநாத! யதி கந்தும் ஈஹஸே
 ஸந்நதேந விதிநா ஸமர்ப்பிதாம்
 ஸப்ரஸாதம் அதிரோஹ பாதுகாம்||

ரங்கநாதனே! ஒரு ஆஸனத்திலிருந்து, வேறு ஒரு ஆஸனத்துக்கு எழுந்தருள நீர் விரும்பும் ஸமயங்களில், அணிந்து கொள்ள, பாதுகைகளுடன் பிரம்மா காத்து நிற்கின்றார்.

ரங்கநாத! = ரங்கநாதனே!; ஆஸநாத் = ஒரு ஆஸனத்திலிருந்து; உசிதம் ஆஸநாந்தரம் = இஷ்டப்படி, இன்னொரு ஆஸனத்திற்கு; கந்தும், ஈஹஸே யதி = செல்ல, விருப்பப்பட்டாரனால்; ஸந்நதேந விதிநா = வணங்கி நிற்கும் பிரம்மாவினால்; ஸமர்ப்பிதாம் பாதுகாம் = ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பாதுகையை; ஸப்ரஸாதம் அதிரோஹ = சந்தோஷத்துடன் அணிந்து கொள்ள வேண்டும்.

249. பரிஜநவநிதாபி: ப்ரேஷித: ப்ராஞ்சலிஸ்த்வாம்
 ப்ரணமதி மதநோSயம் தேவ! சுத்தாந்ததாஸ:|
 பணிபதிசுநீயம் ப்ராபயித்ரீ ஸலீலம்
 பதகமலம் இயம் தே பாதுகா பர்யுபாஸ்தாம்||

ப்ரபோ! அந்தப்புரத்துப் பெண்களால் அனுப்பப்பட்டு, மன்மதன் அஞ்சலியுடன் காத்து நிற்கிறான். பாதுகையை அணிந்து கொண்டு சயனத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டும்.

தேவ! = ரங்கநாதனே!; பரிஜந வநிதாபி: = வேலைக்காரப் பெண்களாலே; ப்ரேஷித: சுத்தாந்த தாஸ: = அனுப்பப்பட்டவனும், அந்தப்புரத்து வேலையாளமான; அயம் மதந: = இந்த மன்மதன்; ப்ராஞ்சலி: த்வாம் = கையைக் கூப்பியவாறு, உம்மை; ப்ரணமதி = ஸேவிக்கின்றான்; பணிபதி சுநீயம் = ஆதிசேஷனாகிற படுக்கைக்கு; ஸலீலம் ப்ராபயித்ரீ = விளையாட்டாகவே கொண்டு சேர்க்கும்; இயம் பாதுகா = இந்தப் பாதுகை; தே பத கமலம் = உமது பூப்போன்ற திருவடியை; பர்யுபாஸ்தாம் = அடையவேண்டும்.

250. இதி நிகமவந்திவசஸா ஸமயே ஸமயே க்ருவீதஸங்கேத:|
 அபிஸரதி ரங்கநாத: ப்ரதிபதபோகாய பாதுகே! பவதீம்||

பாதுகையே! இவ்வாறாக, உபநிடதங்களாகிய கவிகள் தெரிவிக்க, அந்த அந்தக் காலங்களுக்கு உரிய இடங்களுக்குச் செல்ல, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொள்கிறார்.

பாதுகே! = பாதுகே!; இதி நிகமவந்தி வசஸா = இந்த விதமாக, வேதம் எனும் ஸ்தோத்திரம் செய்வோரின் வார்த்தைகளால்; ஸமயே ஸமயே = அந்த அந்தக் காலங்களிலே; க்ருவீத ஸங்கேத: = அறிவிக்கப்படும் ஏற்பாடுகளால்; ப்ரதிபத போகாய = அந்த அந்த ஸுகத்தை அருபவிக்க; ரங்கநாத:, பவதீம் = ரங்கநாதன், உன்னை, அபிஸரதி = அடைகின்றார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, வைதாளிகபத்ததி: - நவமீ.

10. ச்ருங்காரபத்தி

மற்ற பிராட்டிமார் போன்றே (ஸ்ரீ - பூமி - நீளாதேவி) பாதுகையுடனும் எம்பெருமான் ச்ருங்கார லீலைகள் புரிவதாக, 10 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்தியிலே.

251. சொரே: ச்ருங்காரசேஷ்டாநாம் ப்ரஸூதிம் பாதுகாம் பஜே|
யாம் ஏஷ புங்க்தே சுத்தாந்தாத் பூர்வம் பச்சாதபி ப்ரபு:||

அந்தப்புரத்துக்குப் போகும் முன்னரும், பிற்பாடும், பெருமாள் பாதுகையின் சேர்க்கை சுகத்தை அநுபவிக்கிறார். பெருமானின் ச்ருங்கார லீலைகளுக்கு நாயகியாகிய பாதுகையைச் சேவிக்கிறேன்.

சொரே: = பெருமானுடைய; ச்ருங்கார சேஷ்டாநாம் = ச்ருங்கார ரஸத்தினால் உண்டாகும் லீலைகட்கு; ப்ரஸூதிம் பாதுகாம் = காரணமாக உள்ள பாதுகைகளை; பஜே = ஸேவிக்கிறேன்; யாம், ஏஷ ப்ரபு: = எந்தப் பாதுகையை, இந்த ரங்கநாதன்; சுத்தாந்தாத் பூர்வம் = அந்தப்புரம் செல்லும் முன்னரும்; பச்சாதபி புங்க்தே = பின்பும் கூட அநுபவிக்கிறாரோ.

252. ப்ரணத த்ரிதசேந்த்ர மௌளிமாலா
மகரந்தார்த்ர பராகபங்கிலேந|
அநுலிம்பதி பாதுகே! ஸ்வயம் த்வாம்
அநுரூபேண பதேந ரங்கநாத:||

பாதுகே! தேவர்கள் பெருமானைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது தலையில் உள்ள மலர்களின் மகரந்தத் துகள் / தேன் இரண்டும் கலந்து, சேறுபோல (like a paste) திருவடிகளிலே தங்கிவிடும். ரங்கநாதன் அதை உனக்குச் சந்தனமாய்ப் பூசுகிறார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; த்வாம் ப்ரணத த்ரிதசேந்த்ர = உன்னைச் சேவிக்கும் தேவர்களின்; மௌளி மாலா = சிரஸிலே உள்ள மாலைகளின்; மகரந்த ஆர்த்ர பராக = தேனால (honey) ஈரமாகி உள்ள துகள்கள்; பங்கிலேந, அநுரூபேண = சேறு போல கெட்டியாயும், தகுந்ததாயும் இருக்க; பதேந, ஸ்வயம் = தன் திருவடியால், தானே; ரங்கநாத: அநுலிம்பதி = ரங்கநாதன் உனக்குச் சந்தனம் பூசுகிறாரோ?

253. அவதாதஹிமாம்சுகாநுஷுத்தம்
பதரகேடி! த்வயி ரங்கிண: கதாசித்|
கிமபி ஸ்திதம் அத்விதீயமால்யம்
விரலாவஸ்திதமௌக்திகம் ஸ்மராமி||

பாதுகையே! திருமஞ்சன காலத்தில், வெண்மையான ஈர ஒற்றை வஸ்திரத்துடனும், ஒற்றை முத்துமாலை / பூச்சரம் மட்டுமே அணிந்து, அரங்கன் உன்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அபூர்வ சேர்க்கையை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

பதரகேடி! = பாதுகே!; கதாசித் = ஒரு ஸமயத்தில் (திருமஞ்சன காலத்தில்); ரங்கிண: த்வயி = ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னிடம்; அவதாத, ஹிமாம்சுக = வெளுப்பானதும், ஈரமான வஸ்திரத்துடன்; அநுஷுத்தம் = சேர்ந்திருப்பதையும்; அத்விதீய மால்யம் = ஒரே மாலையை (மெல்லிய ஒற்றைப் பூச்சரம்); விரலாவஸ்தித மௌக்திகம் = நெருக்கமில்லாத ஒரு முத்து மாலையுடனும்; கிமபி

ஸ்திதம் = இன்னதென்று (என்னால் வர்ணிக்கமுடியாத) அந்த ஸ்திதியை; ஸ்மராமி = நான் (மனக்கண்ணால்) பார்த்து மகிழ்கிறேன்.

254. அஸஹாயக்ருஹீதரங்கநாதாம்
அவரோதாங்கணஸீம்நி பாதுகே! த்வாம்|
ஸுத்ருசு: ஸ்வயம் அர்ச்சயந்தி தூராத்
அவதம்ஸோத்பலவாஸிதை: அபாங்கை:||

பாதுகே! அரங்கள் உன்னை மட்டும் அணிந்துகொண்டு அந்தப்புரத்துக்கு வரும்போது, பணிப்பெண்கள் உன்னை ஆசையுடன், கடைக்கண்களால் பார்க்கின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே! அவரோத அங்கணஸீம்நி = அந்தப்புரத்தில்; அஸஹாய க்ருஹீத = வேறு யாரும் இன்றி வஸிக்கும்; ஸுத்ருசு: ரங்கநாதாம் த்வாம் = பெண்கள், ரங்கநாதனுடன் கூடிய உன்னை; அவதம்ஸ உத்பல வாஸிதை: = அலங்காரமாயிருக்கும் கருநெய்தல் மலர்களின் வாஸனையுடன்; அபாங்கை: தூராத் ஸ்வயம் = கடைக்கண்களால், தூரத்திலிருந்து பார்த்து; அர்ச்சயந்தி = பூஜிப்பர்.

255. நிர்விச்யமாநம் அபி நூதநஸந்நிவேசம்
கைவல்யகல்பிதவிபூஷணகாயகாந்திம்|
காலேஷு நிர்விசுமி ரங்கயுவாநம் ஏகா
ச்ருங்கார நித்யரஸிகம் மணிபாதரகேடி!||

மணிபாதுகையே! ரங்கநாதனின் ஸேவை, ஒவ்வொரு தடவையும் புதிது புதிதாக இருக்கும்...ச்ருங்கார ரஸத்திலே ஆசையுடைய அந்த எம்பெருமானை, நீ அந்த அந்தக் காலங்களில் ஒருவளே அநுபவிக்கிறாய்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி; நூதந ஸந்நிவேசம் = (ஒவ்வொரு முறை ஸேவிக்கும்போதும்) புதிது புதிதாக ஸேவை தருபவரும்; ச்ருங்கார நித்ய ரஸிகம் = ச்ருங்கார ரஸத்திலே எப்போதும் ஆசை உடையவருமான; ரங்கயுவாகம் ஏகா = ரங்கநாதனை, நீ ஒருத்தியே; நிர்விச்யமாநம் அபி = அநுபவித்தாலும் கூட; கைவல்ய கல்பித விபூஷண காய காந்திம் = (திருவாபரணம்) ஏதுமின்றி தரும் திருமேனியின் பொலிவை; காலேஷு நிர்விசுமி = அந்த ஸமயங்களிலும் அநுபவிக்கிறாய்.

256. நித்ராயிதஸ்ய கமிது: மணிபாதுகே! த்வம்
பர்யங்கிகாபரிஸரம் ப்ரதிபத்யமாநா|
ச்வாஸாநிலப்ரசலிதேந பஜஸ்யபீக்ஷணம்
நாபீஸரோஜாரஜஸா நவம் அங்கராகம்||

பாதுகே! நித்திரையிலிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய கட்டிலின் அருகே, நீ இருக்கிறாய்...பெருமாளின் மூச்சுக்காற்றினால், நாபியில் உள்ள தாமரையின் மகரந்தத் துகள்கள் உன் மீது விழுந்து, அது ஒரு புதிய சந்தனப் பூச்சை உனக்குக் கொடுக்கின்றது.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; நித்ராயிதஸ்ய கமிது: = நித்திரை கொண்டுள்ள நாயகனின்; பர்யங்கிகா பரிஸரம் = கட்டிலின் அருகே; ப்ரதிபத்யமாநா த்வம் = உள்ள நீ; ச்வாஸாநில ப்ரசலிதேந = (பெருமாளின்) மூச்சுக்காற்றினால் கிளம்பும்; நாபீஸரோஜ ரஜஸா = நாபியில் உள்ள தாமரையின் மகரந்தத்துகள்கள்; நவம் அங்கராகம் = (உனக்கு) புதிய சந்தனப் பூச்சை; பீக்ஷணம் பஜஸ்ய = அடிக்கடி அடைகின்றாய்.

257. சயிதவதி ரஜந்யாம் பாதுகே! ரங்கபந்தௌ
சரணகமலபார்சுவே ஸாதரம் வர்த்தஸே த்வம்|
பணிபதிசுநீயாத் உத்திதஸ்ய ப்ரபாதே
ப்ரதமநயநபாதம் பாவநம் ப்ராப்துகாமா||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் ராத்திரியில் சயனித்துக் கொண்டதும், நீ அவரது திருவடி ஸமீபம் இருக்கிறாய். விடியற்காலையில், அவர் ஆதிசேஷன் மீதிருந்து எழுந்ததும், பாவனமான முதற் பார்வை உன்மீது விழவேண்டும் என்ற ஆசை உனக்கு.

பாதுகே! = பாதுகையே!; சயிதவதி ரஜந்யாம் = ராத்திரியில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கும்; ரங்கபந்தௌ = ஸ்ரீரங்கநாதனின்; சரணகமல பார்சுவே = திருவடியின் அருகே (இருக்கும்); த்வம் = நீ; பணிபதி சுநீயாத் = ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து; உத்திதஸ்ய = எழுந்திருக்கும் (பெருமானின்); ப்ரபாதே = விடியற்காலை வேளையில்; பாவநம் ப்ரதம நயந பாதம் = பாவனமான முதல் பார்வையை; ப்ராப்துகாமா = அடைய ஆசையுள்ளவளாக இருக்கிறாய்.

258. சரணகமலஸங்காத் ரங்கநாதஸ்ய நித்யம்
நிகமபரிமளம் த்வம் பாதுகே! நிர்வமந்தீ|
நியதம் அதிச்யாநா வர்த்தஸே ஸாவரோதம்
ஹ்ருதயம் அதிவஸந்தீம் மாலிகாம் வைஜயந்தீம்||

பாதுகையே! எம்பெருமானின் திருமார்பை, வைஜயந்தீ என்கிற மாலை அடைந்துள்ளது...நீ அவர் திருவடித்தாமரையை அடைந்து, அதன் ஒப்பற்ற வேத வாஸனையுடன் கூடியவள்....இந்த மேன்மை வைஜயந்தீ மாலைக்குக் கிடையாது.

பாதுகே! = பாதுகே!; ரங்கநாதஸ்ய சரண கமல ஸங்காத், நித்யம் = ரங்கநாதனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடி ஸம்பந்தத்தால், எப்போதும்; நிகம பரிமளம் = வேத வாஸனையை; நிர்வமந்தீ த்வம் = (கக்கும்) பரவச்செய்யும் நீ; ஸாவரோதம் ஹ்ருதயம் = அந்தப்புர பிராட்டிமாருடன் கூடியிருக்கும் திருமார்பிலே; அதிவஸந்தீம் = இடம் கொண்டுள்ள; வைஜயந்தீம் மாலிகாம் = வைஜயந்தீ மாலையை; அதிச்யாநா வர்த்தஸே = அதிக்ரமித்தவளாக உள்ளவள் (உயர்த்தி); நியதம் = நிச்சயம்.

259. உபநிஷதபலாபி: நித்யம் உத்தம்ஸநீயம்
கிமபி ஜலதிகந்யாஹஸ்தஸம்வாஹநார்ஹம்|
தவ து சரணரகேடி! தேவி! லீலாரவிந்தம்
சரணஸரஸிஜம் தத் சாரு சாணூரஹந்து:||

பாதுகா தேவி! பெருமானின் திருவடித்தாமரைகள் மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளால் வருடப்படுபவை - உபநிடதங்களாகிற மாதர்கள், சிரஸிலே சூட்டிக்கொள்ளப்படுபவை - உனக்கோ அவை லீலாரவிந்தங்கள்.

சரணரகேடி! தேவி! = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகா தேவி!; சாணூர ஹந்து: = சாணூரன் என்றவனைக் கொன்ற பெருமானின்; கிமபி, தத் சாரு = இன்னதென்று வர்ணிக்க முடியாத, பிரஸித்தமாயும், அழகாயும் உள்ள; சரண ஸரஸிஜம் = திருவடித்தாமரைகள்; ஜலதி கந்யா ஹஸ்த = ஸமுத்திர ராஜனின் மகளான (மகாலக்ஷ்மியின்) கைகளால்; ஸம்வாஹ நார்ஹம் = பிடிக்கத்தக்கவை; உபநிஷத் அபலாபி: = உபநிடதங்களின் (ஸ்த்ரீகளின்); நித்யம்

உத்தம்ஸநீயம் = தலையிலே எப்போதும் உள்ளவை; தவ து லீலாரவிந்தம் = உனக்கோ எனில், அவை விளையாட்டுக்கான தாமரை மலர்கள்.

260. அகிலாந்த:புரவாரேஷு அநாகவாரம் பதாவநி! ஸ்வைரம்|
அநுபவதி ரங்கநாதோ விஹாரவிக்ராந்தி ஸஹசரீம் பவதீம்||

பாதுகே! ரங்கநாதன், அந்தப்புரத்திலே உள்ள பிராட்டிமார்களை, அவரவர் முறை நாட்களிலே (nominated days) அநுபவிக்கிறார்....அவர் கூடவே எப்போதும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் உன்னை அநுபவிக்க வாரம் (முறை) ஏதும் கிடையாது. எப்போதும் அநுபவிக்கிறார்.

பதாவநி! = பாதுகே!; ரங்கநாத: அகில அந்த: புர = ரங்கநாதன், எல்லா அந்தப்புர பிராட்டிமாருடன்; வாரேஷு விஹார = முறைநாட்களிலே மட்டும், விளையாட்டாக; விக்ராந்தி, ஸஹசரீம் பவதீம் = நடக்கும்பொழுது, கூடவே ஸஞ்சாரம் செய்யும் உன்னை; ஸ்வைரம் = இஷ்டப்படி; அநேக வாரம் = பல தடவை; அநுபவதி = அநுபவிக்கிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ச்ருங்காரபத்ததி: - தசுமீ.

11. ஸஞ்சார பத்ததி

60 சுலோகங்கள் கொண்ட இப்பத்ததியில், அரங்கனின் திருவீதி உலா வேளைகளிலும், மற்ற ஸமயங்களிலும், பாதுகையின் ஸேவையை வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன்.

261. அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசுண்டகாந்|
இதி ஸீதா஽பி யத்வ்ருத்திம் இயேஷு ப்ரணமாமி தாம்||

"முட்கள் உம் காலில் குத்தாமலிருக்க, உமக்கு முன்னே, வனத்தில் நான் நடப்பேன்" என ஸீதை கூறினாள். பாதுகையின் வேலையை தான் எடுத்துக் கொண்டாள். அந்தப் பாதுகையைச் சேவிக்கின்றேன்.

குசு கண்டகாந் = தர்ப்பை / முட்களை; ம்ருத்நந்தீ = மிதித்துக் கொண்டு; தே அக்ரத: = உமக்கு முன்னே; கமிஷ்யாமி, இதி = போகப்போகிறேன் என்று; யத் வ்ருத்திம் = எந்தப் பாதுகையின் தொழிலை (வியாபாரத்தை); ஸீதா அபி இயேஷு = ஸீதை ஆசைப்பட்டாளோ; தாம் ப்ரணமாமி = அந்தப் பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

262. சூத: சூதம் அம்ப! பாதுகே ஸ்யாம்
ஸமயாஹுதபிதாமஹஸ்துதாநி|
மணிமண்டபிகாஸு: ரங்கபர்த்து:
த்வததீநாநி கதாகதாநி பச்யந்||

தாயே! பாதுகே! உத்ஸவ காலங்களில், உன்னை தரித்துக்கொண்டு, அரங்கன் கல் இழைத்த மண்டபங்களுக்கு எழுந்தருள்கிறார். அப்போது பிரம்மா முதலான தேவர்கள் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றனர். பெருமானின் ஸஞ்சாரத்தை ஸேவித்துக் கொண்டு, நான் நூறு வருடங்கள் வாழ வேண்டும்.

அம்ப! பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; ஸமய = உற்சவ காலங்களிலே; த்வததீநாநி ரங்கபர்த்து: = உன் அதீனமான அரங்கன்; மணிமண்டபிகாஸு = மணி மண்டபங்களிலே (ஸஞ்சாரம் செய்து); ஆஹுத பிதாமஹ ஸ்துதாநி = வந்துள்ள பிரம்மாக்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறார்; கதாகதாநி பச்யந் = உன் ஸஞ்சாரங்களைச் சேவித்துக் கொண்டு; சூத: சூதம் ஸ்யாம் = (நான்) நூறு ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டும்.

263. த்வததீநபரிக்ரமோ முகுந்த: தததீநஸ்தவ பாதுகே! விஹார:|
இதரேதரபாரதந்த்ரயம் இத்தம் யுவயோ: ஸித்தம் அநந்யதந்த்ரபூம்நோ:||

பாதுகே! முகுந்தனின் ஸஞ்சாரம் உனக்கு அதீனம்.....உன் விளையாட்டான (ஸஞ்சாரம்) முகுந்தனின் அதீனம்...இப்படியாக, வேறு யாருக்கும் அதீனம் இல்லாதவர் என்ற பெருமையை உடைய நீங்கள் இருவரும், ஒருவருக்கு மற்றவர் அதீனம். ஓ!

பாதுகே! = பாதுகே!; முகுந்த: த்வததீந பரிக்ரம: = பெருமாள் உனக்கு அதீனமான ஸஞ்சாரத்தை உடையவர்; தவ விஹார: = உன்னுடைய விளையாட்டான (ஸஞ்சாரம்); தததீந: = பெருமானுக்கு அதீனமானது; அநந்யதந்த்ர பூம்நோ: = வேறு ஒருவருக்கு அதீனமில்லாத பெருமை கொண்ட; யுவயோ: இத்தம் = நீங்கள் இருவரும், இந்த மாதிரியாக; இதரேதர பாரதந்த்ரயம் = ஒருவருக்கு ஒருவர் அதீனம் என்பது; ஸித்தம் = ஏற்பட்டுள்ளது.

264. ரஜஸா தமஸா ச துஷ்டஸத்தவே
கஹநே சேதஸி மாமகே முகுந்த:|
உசிதம் ம்ருகயாவிஹாரம் இச்சந்
பவதீம் ஆத்ருத பாதுகே! பதாப்யாம்||

பாதுகே! ரஜோ குணத்தாலும், தமோ குணத்தாலும் கெட்டுப் போயிருக்கிற என் மனதை வேட்டையாடி, அதில் ஸத்வ குணம் மேலோங்கச் செய்யவே, முகுந்தன் உன்னை அவரது திருவடிகளிலே அணிந்து கொண்டார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரஜஸா, தமஸா ச = ரஜோ குணம் / தமோ குணம் இவைகளால்; துஷ்ட, மாமகே = கெட்டுப் போயிருக்கிற, என்னுடைய; சேதஸி, ம்ருகயா விஹாரம் = மனதிலே வேட்டையாடி (விளையாட்டாகவே); உசிதம் ஸத்வே கஹநே = தகுந்த, ஸத்வ குணத்தை நினைக்க; இச்சந் முகுந்த: = ஆசைப்பட்ட பெருமாள்; பவதீம், பதாப்யாம் = உன்னைத் தன் திருவடிகளாலே; ஆத்ருத = ஆதரித்தார்.

265. கூடியா ஜகதாம் அபி த்ரயாணாம்
அவநே தேவி! பதாவநி! த்வயைவ|
அபிகம்யதமோஸி ஸம்சரிதாநாம்
அபிகந்தா பவதி ஸ்வயம் முகுந்த:||

பாதுகே! தேவி! பெருமாள் இருக்கும் இடம் சென்று (கோவிலுக்கு) அவரை ஆச்ரயிப்பதுதான் முறை. இருப்பினும், மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதில் ஊற்றம் கொண்ட அரங்கன், உன்னை அணிந்து கொண்டு வீதி உலா வந்து, அனைவருக்கும் ஸேவை தருகிறார்.

தேவி! பதாவநி! = தேவி! பாதுகே!; ஸம்சரிதாநாம் அபிகம்யதமோஸி = (பெருமாள்) உள்ள இடம் சென்று அவரை ஆச்ரயித்தல் தான் முறை (proper) எனினும்; த்ரயாணாம் ஜகதாம் அபி அவநே = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதிலே; கூடியா த்வயைவ = தகுந்த, உன்னாலே அன்றோ; முகுந்த: ஸ்வயம் = பெருமாள், தானே; அபிகந்தா பவதி = (வீதி உலா) வருபவராக ஆகின்றார்.

266. சிரஸா பவதீம் ததாநி கச்சித்
வித்ருத: கோஸி பதஸ்ப்ருசா பவத்யா|
உபயோர் மதுவாரிபாதரகேடி!
த்வததீநாம் கதிம் ஆமநந்தி ஸந்த:||

பாதரகேடி! ஒருவர் உன்னை, தன் தலையாலே தூக்குகிறார்...(பக்தர்கள்); திருவடிகளைத் தாங்கும் உன்னால், ஒருவர் தூக்கப்படுகிறார் (பெருமாள்); இந்த இருவருடையவும் ஸஞ்சாரம், உன் அதீனம் எனப் பெரியோர் சொல்கின்றனர்.

மதுவாரி பாதரகேடி! = பெருமாளின் பாதுகையே! பவதீம் கச்சித் சிரஸா ததாநி = உன்னை, ஒருவர் தலையாலே தூக்குகிறார்; பதஸ்ப்ருசா பவத்யா கோஸி வித்ருத: = திருவடிகளைத் தொட்டுக்கொண்டு இருக்கும் உன்னால், ஒருவர் தூக்கப்படுகிறார்; ஸந்த: உபயோர் கதிம் = பெரியோர், இந்த இருவருடைய ஸஞ்சாரமும்; த்வததீநாம் ஆமநந்தி = உன் அதீனம் எனச் சொல்கின்றனர்.

267. ஸ்ப்ருசுத: சிரஸா பதேந ச த்வாம்
கதிம் உத்திச்ய முகுந்தபாதுகே! த்வௌ|
அவரோஹதி பச்சிம: பதாத் ஸ்வாத்
அதிரோஹத்யநக: ததேவ பூர்வ:||

பாதுகே! ஒருவர் உன்னைத் தன் திருவடியிலே சாற்றிக்கொள்கிறார்; இன்னொருவர் அவரது சிரஸாலே வகிக்கிறார். இதிலே விந்தை என்னவென்றால், உன்னைத் திருவடியிலே தரித்தவர், தனது உயர்ந்த இடத்திலிருந்து கீழே இறங்கி விடுகிறார்...உன்னைத் தலையிலே தரித்தவர் மேலான இடத்துக்குச் செல்கிறார். (upwardspromotion).

முகுந்த பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வாம் த்வௌ = உன்னை, இரண்டுபேர்; கதிம் உத்திச்ய = ஸஞ்சாரத்தை (travel) உத்தேசித்து; சிரஸா, பதேந ஸ்ப்ருசுத: = (ஒருவர்) தலையாலும் (மற்றவர்) தன் திருவடியாலும் தொடுகின்றனர்; பச்சிம: ஸ்வாத் பதாத் = இரண்டாவதாகச் சொன்னவர், தன் இருப்பிடத்திலிருந்து; அவரோஹதி = கீழ் நோக்கி (downward) ஸஞ்சாரம்; பூர்வ: ததேவ அநக: அதிரோஹதி = முதலாவதாகச் சொன்னவர், அந்த இடத்தை ஏறிச் செல்கின்றார்.

268. ஸமயேஷ்வபதிச்ய ஜைத்ரயாத்ராம் விவிதாந்த:புரவாகுராவ்யதீத:|
நியதம் மணிபாதுகே! பவத்யா ரமதே வர்த்மநி ரங்கஸார்வபௌம:||

மணிபாதுகையே! அந்தப்புரத்திலே உள்ள பிராட்டிமார்களின் கண்காணிப்பு என்னும் வலையைத் தாண்ட, விஜய யாத்திரை (அசுரர்களை வதம்) என்ற சாக்கிலே, அரங்கன் உன்னுடன், வழியிலே விளையாடுகின்றார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ரங்க ஸார்வபௌம: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; ஸமயேஷு = ஓரோர் ஸமயம்; ஜைத்ர யாத்ராம் = சத்ருக்களை ஜயிக்கும், விஜய யாத்திரையை; அபதிச்ய, விவித அந்த: புர = சாக்காக வைத்து, அனேக பிராட்டிமாருடைய; வாகுரா வ்யதீத: = வலைகளை (கண்காணிப்பை) தாண்டிக்கொண்டு; வர்த்மநி பவத்யா = மார்க்கத்திலே (enroute) உன்னுடன்; ரமதே நியதம் = விளையாடுகிறார்....நிச்சயம்.

269. நிஜஸம்ஹநநப்ரஸக்தலாஸ்யம்
சரதி த்வாம் அதிருஹ்ய ரங்கநாத:|
பதரகூஷ்ணி! பாவநத்வமாஸ்தாம்
ரஸிகாஸ்வாதம் அத: பரம் ந வித்ம:||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவரது நடை, நாட்டியம் போல இருக்கிறது. பெருமாளைச் சேவிப்பதால், பாவங்கள் தொலைகிறது என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அது கண்களுக்கும் நல்ல விருந்தாக அமைகின்றது.

பதரகூஷ்ணி! = பாதுகையே!; த்வாம் அதிருஹ்ய ரங்கநாத: = உன்னை அணிந்துகொண்டு, அரங்கன்; நிஜ ஸம்ஹநந = தன் சரீரத்திலே; ப்ரஸக்த லாஸ்யம் = உண்டாயிருக்கும் நாட்டியத்துடன்; சரதி = ஸஞ்சாரம் செய்கின்றார் (பார்ப்பவர்கட்கு); பாவநத்வம் ஆஸ்தாம் = (அது) பாவத்தைப் போக்கும் என்பது இருக்கட்டும்; அத: பரம் = இதைக்காட்டிலும் (மேலான); ரஸிக ஆஸ்வாதம் = ரஸிக்கக்கூடிய இன்பத்தை; ந வித்ம: = நாங்கள் அறியவில்லை.

270. பதயோரநயோ: பரஸ்ய பும்ஸ:
ததநுக்ராஹ்யவிஹாரபத்ததேர்வா|
சிரஸோ மணிபாதுகே! ச்ருதீநாம்
மநஸோ வா மம பூஷணம் த்வம் ஏகா||

மணிபாதுகே! நீ ஒருத்தி மட்டும்தான், அரங்கனின் திருவடிகளுக்கும், பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்கிற வழிக்கும், உபநிடதங்களுக்கும், என் மனதிற்கும் ஒரு பூஷணமாக இருப்பவள்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வம் ஏகா = நீ ஒருத்தி மட்டும்தான்; பரஸ்ய பும்ஸ: = பரம புருஷனான அரங்கனின்; அநயோ: பதயோர் வா = இந்த திருவடிகட்கும்; தத் அநுக்ரஹ்ய = அந்தத் திருவடிகள் அநுக்ரஹித்து; விஹார பத்ததேர் வா = விளையாடும் ஸஞ்சார மார்க்கத்துக்கும்; ச்ருதீநாம் சிரஸோ வா = உபநிஷத்துக்களின் சிரஸிலும்; மம மநஸோ வா = எனது மனதிலும்; பூஷணம் = ஒரு ஆபரணமாக உள்ளவள்.

271. க்ருபயா மதுவைரிபாதரகேடி! கடிநே சேதஸி மாமகே விஹர்த்தும்|
மகுடேஷு திவௌகஸாம் விதத்தே பவதீ ரத்நவிஸம்ஸ்துலேஷு யோக்யாம்||

மணிபாதுகே! எனமீது உனக்குள்ள தயையின் காரணமாக, நீ என் நெஞ்சிலே இருக்க விரும்புகிறாய். என் மனம் கல்லைப் போல மிகவும் கடினமானது. (நான் உன்னை நினைப்பதும் இல்லை). எனவே நீ தேவதைகளின் கல் இழைத்த கிரீடங்களில் நடந்து பழகிக் கொண்டாயோ?

மதுவைரி பாதரகேடி! = பெருமானின் பாதுகையே!; கடிநே மாமகே சேதஸி = (கல்போன்ற) கடினமாயிருக்கும் என்னுடைய மனதிலே; க்ருபயா, விஹர்த்தும் = நீ உன் கருணையால், விளையாட (விரும்பி); திவௌகஸாம் ரத்ந விஸம்ஸ்துலேஷு = தேவதைகளின், கல்லிழைத்த மேடு பள்ளமான; மகுடேஷு யோக்யாம் = கிரீடங்களிலே, பழக்கத்தை (practice); பவதீ, விதத்தே = நீ, பண்ணுகிறாய்.

272. சரணத்வயம் அர்ப்பகஸ்ய ஸௌரே:
சரதம்போருஹ சாதூரீதுரீணம்|
சுகடாஸுர தாடநேஸி குப்தம்
தவ சக்த்யா கில பாதுகே! ததாஸீத்||

பாதுகையே! க்ருஷ்ணாவதாரத்தின் போது, குழந்தையாய், சுகடாஸுரனை (மெல்லிய) இளம் திருவடிகளால் உதைத்துக் கொன்றது, உனது சக்தியினாலன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகே!; ததா, அர்ப்பகஸ்ய ஸௌரே: = அப்போது (i.e.க்ருஷ்ணாவதார காலத்திலே) குழந்தையாயிருந்த பெருமான்; சரத் அம்போருஹ சாதூரீ = சரத் காலத்து தாமரை மலரின் அழகின்; தூரீணம் சரணத்வயம் = சமையாகிற திருவடிகள்; சுகடாஸுர தாடநேஸி = சுகடாஸுரனை உதைத்தபோது; தவ சக்த்யா கில = உன்னுடைய சக்தியாலன்றோ; குப்தம் ஆஸீத் = காப்பாற்றப்பட்டதாக ஆயிற்று.

273. உத்தஸ்துஷோ ரங்கச்யஸ்ய சேஷாத்
ஆஸ்தாநஸிம்ஹாஸநமாருருகேடி:
மத்யேநிசாந்தம் மணிபாதுகே! த்வாம்
லீலாபதந்யாஸ ஸகீம் ப்ரப்த்யே||

மணிபாதுகே! ஆதிசேஷ சயனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து, காலையில், ஸபைக்குச் சென்று, ஸிம்மாஸனத்தில் ஏறும் முன், ஸ்ரீரங்கநாதன், அவரது தோழி போன்ற உன்னை அணிந்து கொள்கிறார். அப்படிப் பெருமை வாய்ந்த உன்னைச் சரண் அடைகிறேன்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; சேஷாத் உத்தஸ்துஷு: = ஆதிசேஷனிலிருந்து (காலை) எழுந்தவரும்; ஆஸ்தாந ஸிம்ஹாஸநம் = ஸபையிலுள்ள ஸிம்மாஸனத்தை; ஆருருகேடி: ரங்கச்யஸ்ய = ஏற ஆசைப்படும் அரங்கன்; மத்யே நிசாந்தம் = அந்தப்புரத்தின் நடுவே; லீலா பதந்யாஸ = விளையாட்டாக அணிந்து கொள்ளும்; ஸகீம் த்வாம் = தோழியான, உன்னை; ப்ரப்த்யே = சரணடைகின்றேன்.

274. ப்ராப்தாதிகாரா: பதய: ப்ரஜாநாம் உத்தம்ஸிதாமுத்தம பாதுகே! த்வாம்|
ரங்கேசிது: ஸ்வைரவிஹாரகாலே ஸம்யோஜயந்த்யங்க்ரிஸரோஜயுக்மே||

பாதுகே! உன்னைத் தன் சிரஸிலே வகிக்கும் பிரம்மா முதலான ப்ரஜாபதிகள், பெருமானின் ஸஞ்சார காலங்களிலே, அவரது திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து விரிகின்றனர்.

உத்தம பாதுகே! = உயர்ந்த பாதுகையே!; ப்ராப்த அதிகாரா: = அடைந்துள்ள பட்டத்தை உடைய; ப்ரஜாநாம் பதய: = பிரம்மாக்கள்; உத்தம்ஸிதாம் = தலைக்கு அலங்காரமாகப் பண்ணப்பட்டுள்ள; த்வாம், ரங்கேசிது: = உன்னை, ஸ்ரீரங்கநாதனின்; ஸ்வைர விஹார காலே = இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில்; அங்க்ரி ஸரோஜ = தாமரை மலர் போன்ற; யுக்மே ஸம்யோஜயந்தி = இரண்டு திருவடிகளிலும் சேர்க்கின்றனர்.

275. த்வயாநுபத்தாம் மணிபாதரகேடி லீலாகதிம் ரங்கச்யஸ்ய பும்ஸ:|
நிசாமயந்தோ ந புநர்பஜந்தே ஸம்ஸாரகாந்தார கதாகதாநி||

மணிபாதரகேடி! உன்னை அணிந்துகொண்டு, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்வதை லேவிப்பவர்கள் (ஜனன / மரண) ஸம்ஸாரமாகிற, காட்டு மார்க்கத்திலிருந்து, விடுபடுகின்றனர்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; த்வயா அநுபத்தாம் = உன்னால் உண்டு பண்ணப்படும்; ரங்கச்யஸ்ய பும்ஸ: = ரங்கவிமானத்தின் புமானாகிற அரங்கனின்; லீலாகதிம் நிசாமயந்த: = விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தைச் சேவிப்போர்; புந: ஸம்ஸார காந்தார = மறுபடியும், பிறப்பு / இறப்பு என்ற இருளிலே; கதா கதாநி = (movements) போவதும் / வருவதும்; ந பஜந்தே = அடையமாட்டார்கள்.

276. வ்யூஹாநுபூர்வீருசிராந் விஹாராந்
பதக்ரமேண ப்ரதிபத்யமாநா|
பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வம்
முரத்விஷோ மூர்த்திரிவ த்ரிலோகீம்||

மணிபாதுகே! பெருமானின் வ்யூஹங்களிலும் (**வாஸுதேவ - ஸங்கர்ஷண - ப்ரத்யும்ன - அநிருத்தன்), ராம - கிருஷ்ணாதி விபவ அவதாரங்களிலும், உலக ரக்ஷணத்துக்காக ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், நீயும் பெருமானின் திருமேனி போன்றே, மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்கிறாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; வ்யூஹ ஆநுபூர்வீ = வ்யூஹ வரிசைகளிலும்(**); ருசிராந் விஹாராந் = இன்பமான விளையாட்டுகளை; ப்ரதிபத்யமாநா, த்வம் = அடைந்துள்ள நீ; முரத்விஷ: பதக்ரமேண = பெருமானின் ஸ்தாநத்தின் வரிசையில்; விஹாராந் ப்ரதிபத்யமாநா = வாஸுதேவாதிகளின் வரிசையிலே; மூர்த்திரிவ த்ரிலோகீம் = பெருமானின் திருமேனி போல் மூவுலகையும்; பிபர்ஷி = காப்பாற்றுகிறாய்.

277. பதேஷு மந்தேஷு மஹத்ஸ்வபி த்வம்
நீரந்தரஸம்சலேஷுவதீ முராரே:|
ப்ரத்யாயநார்த்தம் கில பாதுகே! ந:
ஸ்வாபாவிகம் தர்சயஸி ப்ரபாவம்||

பாதுகே! பெருமானின் திருவடிகள் சிறியவையாகவோ / மிகப் பெரிதாகவோ, எந்த அளவில் இருப்பினும் (பாலகிருஷ்ணன் / த்ரிவிக்ரமன்), அந்தந்தக் காலங்களில், நீயும் அதே அளவில் இருந்து, பெருமானின் ஸம்பந்தத்தை விட்டுப் பிரியாத பெருமையை உடையவள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; முராரே: மந்தேஷு = பெருமாளின், சிறியவையும்; மஹத்ஸ்வபி
பதேஷு = பெரியவையுமான உள்ள திருவடிகளிலே; நீரந்தர் ஸம்சீலேஷுவதீ = கொஞ்சமும்
பிரியாத ஸம்பத்தை உடைய; த்வம், ந: ப்ரத்யாயநார்த்தம் = நீ, எங்களுக்கு, நம்பிக்கையூட்ட
அன்றோ; ஸ்வாபாவிகம் = உன் ஸ்வபாவமான; ப்ரபாவம் தர்ச்யஸி = பெருமையைக்
காண்பிக்கின்றாய்.

278. க்ருபாவிசேஷாத் கூடியா ஸமேதாம்
ப்ரவர்த்தமாநாம் ஜகதோ விபூத்யை|
அவையி நித்யம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஆகஸ்மிகீம் ரங்கபதே: ப்ரஸத்திம்||

மணிபாதுகையே! உலகின் கேடிமத்தைக் கருதி, ஸஞ்சரிக்கும் உன்னைப் பார்க்கும்போது,
எப்போதும் வலியப்பாயும் (தானாகவே) யூரங்கநாதனின் கருணையின் வடிவமாகப்
பார்க்கிறேன்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ஜகத: விபூத்யை = உலகின் ஐச்வரியத்தை மனதிலே
கொண்டவளாய்; ப்ரவர்த்தமாநாம் = ஸஞ்சாரம் செய்யும்; த்வாம், க்ருபாவிசேஷாத் = உன்னை,
(நான்) கருணையின் வடிவமாய்; நித்யம், ஆகஸ்மிகீம் = எப்போதும், வலியப் பாயும்; ரங்கபதே:
ப்ரஸத்திம் = அரங்கனின் அநுக்ரஹமாகவும்; கூடியா ஸமேதாம் = தயையுடன் கூடினவன்
போன்றும்; அவையி = நினைக்கிறேன்.

279. உபகதாநாம் உபதாபசாந்த்யை
ஸுகாவகாஹாம் கதிம் உத்வஹந்தீம்|
பச்யாமி ஸௌரே: பதவாஹிநீம் த்வாம்
நிம்நேஷு தூங்கேஷு ச நிர்விசேஷாம்||

பெருமாளின் திருவடிகளைத் தாங்கும் நீ, ஸஞ்சார வேளைகளில், உயர்ந்தவர் / தாழ்ந்தவர்
எனும் பேதமின்றி, அனைவரும் ஸேவித்து மகிழ வேண்டும் என்று மெதுவாகப் போகிறாய்.
உனது நடை கங்கையின் ஓட்டம் போல இருக்கிறது.

உபகதாநாம் = அருகில் வந்து (ஸேவிக்கும் மக்களின்); உபதாப சாந்த்யை = வருத்தத்தைப்
போக்கடிக்க விரும்பி; ஸௌரே: பதவாஹிநீம் த்வாம் = பெருமாளின் திருவடியைத் தூக்கும் நீ;
நிம்நேஷு, தூங்கேஷு ச = பள்ளங்களிலும், மேடான பகுதிகளிலும்; நிர்விசேஷாம் = ஒரே
மாதிரியான ஓட்டத்தை உள்ள; பதவாஹிநீம் = திருவடியிலிருந்து பெருகிய கங்கையினுடைய;
ஸுகாவகாஹாம் கதிம் உத்வஹந்தீம் = ஸுகமாக ஸஞ்சாரம் செய்வதை அடைந்துள்ளது
போல; பச்யாமி = பார்க்கிறேன்.

280. ஸஹ ப்ரயாதா ஸததம் ப்ரயானே
ப்ராப்தாஸநே ஸம்சீரிதபாதபீடா|
அலங்கநீயா ஸஹஜேந பூம்நா
சாயேவ ஸௌரேர் மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில் கூடவே இருக்கும் நீ, அவர் ஆஸனத்தில்
வீற்றிருக்கும் வேளைகளில், திருவடி மேடையை அடைகிறாய். பெருமாளை விட்டுப் பிரியாத
நீ, அவருடைய நிழல் போன்றவள்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ப்ரயானே ஸஹப்ரயாதா = ஸஞ்சாரம் செய்யும்
வேளைகளிலே கூடவே செல்பவளாயும்; ப்ராப்தாஸநே பாதபீடா = ஆஸனத்தில் அமர்ந்த
வேளைகளிலே திருவடி மேடையைச் சென்று அடைபவளும்; ஸம்சீரித ஸஹஜேந பூம்நா =

உடன் பிறந்த பெருமையை உடைய; த்வம், ஸததம் = நீ, எப்போதும்; ஸ்னரே: அலங்கநீயா = பெருமாளின், தாண்டமுடியாத; சாயேவ = நிழல் போன்றவள்.

281. பதஸ்ப்ருசா ரங்கபதிர்வத்யா விசக்ரமே விச்வமிதம் கூடிணேந்|
ததஸ்ய மந்யே மணிபாதரகேடி! த்வயைவ விக்யாதம் உருக்ரமத்வம்||

மணிபாதரகேடி! நீ திருவடியிலே இருந்ததால்தான், பெருமாள் நொடிப்போதில் உலகை அளந்தார். அவருக்கு "உருக்ரமன்" என்ற பெயர் பிரஸித்தமானது உன்னால்தான்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகே!; பதஸ்ப்ருசா பவத்யா = திருவடியைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் உன்னாலேதான்; ரங்கபதி: இதம் விச்வம் = ஸ்ரீரங்கநாதன், இந்த உலகை; கூடிணேந விசக்ரமே = ஒரு கூடிண நேரத்திலே அளந்தார்; தத் அஸ்ய உருக்ரமத்வம் = அந்த, இவருடைய "உருக்ரமன்" என்ற பெயர்; த்வயைவ விக்யாதம் மந்யே = உன்னாலன்றோ பிரஸித்தமானது.

282. ஸஞ்சாரயந்தீ பதம் அந்வதிஷ்ட: ஸஹாயக்ருத்யம் மணிபாதரகேடி!|
மாதஸ்த்வமேகா மனுவம்சகோப்து: கோபாயதோ கௌதமதர்மதாராந்||

தாயே! மணிபாதரகேடி! ராகவனின் திருவடிகளை நீ தாங்கிச் சென்றதாலன்றோ, கௌதம பத்னி அகல்யைக்குச் சாப விமோசனம் கிடைத்தது.

மாத:! மணிபாதரகேடி! = தாயே! மணிபாதுகையே!; மனுவம்சகோப்து: = மனுவம்சத்துக் கீர்த்திமானான ராமனின்; பதம் ஸஞ்சாரயந்தீ ஸஹாய = திருவடிகளை ஸஞ்சாரம் செய்ய உதவிய; த்வம் ஏகா = நீதான்; கௌதம தர்ம தாராந் = கௌதம ரிஷியின் தர்மபத்தினி அஹல்யையை; கோபாயத: க்ருத்யம் = காப்பாற்றிய (சாப விமோசனம்) செயலை; அந்வதிஷ்ட: = செய்து வைத்தாய்.

283. த்வத்தஸ் த்ரிவிஷ்டபசராந் அஸபத்நயிஷ்யந்
ஆருஹ்ய தார்சுடியம் அவருஹ்ய ச தத்கூடிணேந்!|
சுத்தாந்தபூமிஷு புநர்மணிபாதரகேடி!
விச்ராம்யதி த்வயி விஹாரவசேந ஸ்னரி:||

மணிபாதுகே! தேவர்களின் சத்துரு பயத்தைப் போக்க, பெருமாள் உன்னிடமிருந்து, கருடன் மேல் ஏறிச் சென்று, கூடிணத்திலே அஸுரர்களைக் கொன்று திரும்பி விடுகிறார். உடனே, உன்னை அணிந்து கொண்டு அந்தப்புரம் செல்கிறார். உன்னை விட்டு அதிக நேரம் பிரிந்திருக்க முடிவதில்லை.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; ஸ்னரி: த்ரிவிஷ்டபசராந் = பெருமாள், ஸ்வர்க்க வாசிகளான தேவர்களின்; அஸபத்நயிஷ்யந் = சத்துருக்களை ஸம்ஹாரம் செய்யும் பொருட்டு; த்வத்த: தார்சுடியம் ஆருஹ்ய = உன்னிடமிருந்து, கருடன் மேல் ஏறி; தத்கூடிணேந அவருஹ்ய ச = அந்த கூடிணமே, இறங்கியும்; புந: சுத்தாந்த பூமிஷு = மறுபடி, அந்தப்புரங்களுக்கு; விஹாரவசேந = விளையாட; த்வயி விச்ராம்யதி = உன்னிடம் இளைப்பாறுகின்றார்.

284. விக்ரமய பூமிம் அகிலாம் பலிநா ப்ரதிஷ்டாம்
தேவே பதாவநி! திவம் பரிமாதுகாமே|
ஆஸீததோ திநகரஸ்ய கரோபதாபாத்
ஸம்ரக்ஷிதம் பதஸரோஜம் உபரயபூஸ்த்வம்||

பாதுகே! பலிச்சக்ரவர்த்தியிடம் பெற்ற 3 அடிகளில், பெருமாள் பூமியை ஒரு அடியாக அளந்து, இரண்டாவது அடிக்கு, ஆகாயத்தை அளக்க, உயரே தூக்கியபோது, தாமரை போன்ற திருவடிகள், சூரிய கிரணங்களின் உஷ்ணத்திலிருந்து, உன்னாலன்றோ ரக்ஷிக்கப்பட்டன (பாதுகாத்தல் - protected).

பதாவநி! = பாதுகே!; பலிநா ப்ரதிஷ்டாம் = மகாபலியால் கொடுக்கப்பட்ட (3 அடியால்); அகிலாம் பூமிய் விக்ரம்ய = எல்லா உலகத்தையும் அளந்து; திவம் பரிமாதுகாமே, தேவே ஆஸீத்த: = ஆகாயத்தை அளக்க முற்பட்டபோது, பெருமாளின் (திருவடிக்கு) அருகே உள்ள; திநகரஸ்ய கரோபதாபாத் = ஸூரியனின் கிரணங்களின் உஷ்ணத்திலிருந்து; பதஸரோஜம் ஸம்ரக்ஷிதம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைக் காப்பாற்ற; த்வம் உபரி அபூ: = நீ, மேலே (திருவடிகளின் மேலே) இருந்தாய்.

285. த்வத்ஸங்கமாந்நநு ஸக்ருத் விதிஸம்ப்ரயுக்தா
சுத்திம் பராம் அதிஜகாம சிவத்வஹேதும்|
ரங்காதிராஜபதரக்ஷணி! கீத்ருசீ ஸா
கங்கா பபூவ பவதீய கதாகதேந||

பாதுகே! த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, பிரம்மா, பெருமாளின் திருவடியிலே சேர்த்த கங்கையின் தீர்த்தம், உன் ஸம்பந்தத்தால் புனிதம் அடைந்த பெருமை பெற்றது. அந்த கங்கைக்கு, ராமாவதாரத்தின்போது, உனது ஸம்பந்தம் இருமுறை கிடைத்தது பாக்கியம் அன்றோ!

ரங்காதிராஜ பதரக்ஷணி! = அரங்கனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே!; விதி ஸம்ப்ரயுக்தா = பிரம்மாவால் சேர்க்கப்பட்ட; கங்கா, ஸக்ருத் = கங்கை (அன்று) ஒரு முறை; த்வத் ஸங்கமாத் = உனது ஸம்பந்தத்தாலே; சிவத்வ ஹேதும் = மங்களத்தை உண்டு பண்ணும்; பராம் சுத்திம் அதிஜகாம = உயர்ந்த பரிசுத்தத்தை அடைந்தது; ஸா, பவதீய கதாகதேந = அந்த கங்கை (மறுபடி) உனது போக்குவரத்தால்; கீத்ருசீ பபூவ, நநு = மிகவும் மேம்பட்டதாக ஆயிற்று. நிச்சயம்.

286. வ்ருத்திம் கவாம் ஜநயிதும் பஜதா விஹாராந்
க்ருஷ்ணேந ரங்கரஸிகேந க்ருதாசர்யாயா:|
ஸஞ்சாரதஸ் தவ ததா மணிபாதரக்ஷே!
ப்ருந்தாவநம் ஸபதி நந்தநதுல்யம் ஆஸீத்||

மணிபாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன், க்ருஷ்ணாவதார ஸமயம், உன்னை அணிந்து கொண்டு, பிருந்தாவனத்திலே பசுக்களை ரக்ஷிக்கச் செய்த ஸஞ்சாரத்தால், நெருஞ்சிக்காடாக இருந்த அந்த பிரதேசம், இந்திரனின் தோட்டம் போல, ரம்யமாக ஆனது.

மணிபாதரக்ஷே! = மணிபாதுகையே!; ததா, கவாம் விருத்திம் ஜநயிதும் விஹாராந் = கிருஷ்ணாவதார காலத்தில், பசுக்களை வ்ருத்தி பண்ண, ஸஞ்சாரம் செய்வதை; பஜதா, க்ருஷ்ணேந ரங்கரஸிகேந = செய்த, கிருஷ்ணனாய் அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாதனால்; க்ருத ஆசர்யாயா: = செய்யப்பட்ட நல்ல காரியமே; தவ ஸஞ்சாரத: = உனது ஸஞ்சாரத்தால்; ப்ருந்தாவநம், ஸபதி = பிருந்தாவனம் என்ற காடு, உடனே; நந்தந துல்யம் ஆஸீத் = இந்திரனுடைய தோட்டம் போல ரம்யமாக ஆயிற்று.

287. மாதஸ்த்ரயீமயதயா சரணப்ரமாமே
த்வே விக்ரமேஷு விவிதேஷு ஸஹாயபூதே|
நாதஸ்ய ஸாதுபரிரக்ஷணகர்மணி த்வம்
துஷ்க்ருத்விநாசுந்தசாஸு விஹங்கராஜ:|

தாயே! வேதத்தின் ஸ்வரூபம் எனக் கூறப்படும் நீயும், கருத்மானும் பகவானின் ஸஞ்சாரத்துக்கு, ஸஹாயமாக இருப்பவர்கள்... சத்ருக்களை ஸம்ஹாரம் செய்யும்போது, கருத்மானின் ஸஹாயம்சாதுக்களை ரக்ஷிக்கப்போகும் வேளைகளில், நீ ஸஹாயம்!!!

மாத: = அம்மா!; நாதஸ்ய விவிதேஷு விக்ரமேஷு = பெருமாளின், பலவிதமான ஸஞ்சாரங்களிலே; த்வே, ஸஹாய பூதே = இரண்டு பேர் துணை செய்கின்றனர்; துஷ்க்ருத் விநாசந தசாஸு = கெட்டவர்களை அழிக்கச் செல்லும் வேளைகளிலே; த்ரயீமயதயா விஹங்கராஜ: = வேதஸ்வரூபியான கருடன்; ஸஹாய பூத: = துணையாக இருப்பவர்; ஸாது பரிரக்ஷண கர்மணி = ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கச் செல்லும் வேளைகளிலே; த்ரயீமயதயா சரணப்ரமாணே = வேதங்களால் சொல்லப்படுபவரும், திருவடிகளுக்கு அளவாக உள்ளவருமான; த்வம் = நீ; ஸஹாயபூத: = துணை செய்கின்றாய்.

288. பாதாவநி! க்வசந விக்ரமணே புஜாநாம்
பஞ்சாயுதீ கரருஹர்பஜதே விகல்பம்|
நித்யம் த்வமேவ நியதா பதயோர் முராரே:
தேநாஸி நூநம் அவிகல்பஸமாதியோக்யா||

பாதுகே! துஷ்டர்களை நிக்ரஹம் செய்யப் பெருமான், பஞ்ச ஆயுதங்களிலே ஏதேனும் ஒன்றை (சக்ரம் - சங்கம் etc.,) உபயோகிக்கிறார்....சில ஸமயம், தன் நகங்களையே கூட (நரஸிம்ம அவதாரம்).....ஆனால், ஸஞ்சாரத்துக்கு, உனக்கு மாற்று (alternate) ஏதும் கிடையாது.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; முராரே: புஜாநாம் = பெருமாளின் கைகளிலே; விக்ரமணே பஞ்சாயுதீ = பராக்கரம் கொண்ட ஐந்து ஆயுதங்கள்; க்வசந, கரருஹ: = ஒரு ஸமயம், கை நகங்களே (finger nails); விகல்பம் பஜதே = (ஆயுதத்திற்கு) பதிலாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன; முராரே: பதயோ: = ஆனால், பெருமாளின் திருவடிகட்கு; விக்ரமணே, நித்யம் = ஸஞ்சாரம்

செய்வதற்கு, எப்போதும்; த்வமேவ நியதா = நீ ஒருத்தி மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டவள்; தேந, அவிகல்ப ஸமாதி யோக்யா = ஆகவே, பதில் இல்லாதமையை (No Substitute) உடையவளாக; அஸி, நூநம் = நீ இருக்கிறாய். நிச்சயம்.

289. அக்ஷேத்ரவித்பி: அதிகந்தும் அச்யவ்ருத்தி:
மாதஸ்த்வயா நிரவதிர்நிதிர்ப்ரமேய:|
ரத்யாந்தரேஷு சரணாவநி! ரங்கஸங்கீ
வாத்ஸல்யநிக்நமநஸா ஜநஸாத்க்ருதோஸௌ||

பாதுகே! ரங்கவிமானத்தின் நிதியான அரங்களை, நீ, மக்கள் மீது உனக்குள்ள வாத்ஸல்ய மிகுதியால், வீதி தோறும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து அனைவரும் ஸேவித்து மகிழ் அருள் புரிகின்றாய்.

சரணாவநி! மாத: = பாதுகே! தாயே!; அக்ஷேத்ர வித்பி: = சேதநா சேதந ஸ்வரூபம் தெரியாதவர்களாலே; அதிகந்தும், அச்யவ்ருத்தி: = அடைவதற்கு முடியாத வ்ருத்தியை உடையதும்; நிரவதி: அப்ரமேய: = எல்லையே இல்லாததும், அளவிட முடியாததும் ஆன; ரங்கஸங்கீ, அஸௌ நிதி: = ரங்க விமானத்தின் புதையலான இந்த அரங்கன்; வாத்ஸல்ய நிக்ந மநஸா = வாத்ஸல்யம் நிறைந்த மனம் கொண்ட; த்வயா = உன்னால்; ரத்யாந்தரேஷு = வீதிகள் தோறும்; ஜநஸாத் க்ருத: = மக்களின் அதீனமாகச் செய்யப்படுகிறது.

290. ஸம்பத்யதே ஸமுசிதம் க்ரமம் ஆச்யந்த்யா
ஸத்வர்த்மநா பகவதோஸி கதிர் பவத்யா|
ஈஷ்டே! பதாவநி புந: க இவேதரேஷாம்
வ்யாவர்த்தநஸ்ய விஷுமாதபத்ப்ரசாராத்||

பாதுகே! பெருமாளுடைய ஸஞ்சாரமே, தகுந்த பாதையைத் தேர்ந்து எடுக்கும், உன்னாலேயன்றோ நடத்தப்படுகின்றது...அவ்விதமிருக்க, நிரம்பக் கெட்ட வழியில் செல்லாமல் மக்களைத் திருத்தி நடத்த, உன்னை விட்டால் வேறு யார்தான் உளர்?

பாதாவநி! = பாதுகையே!; பகவதோஸி கதி: = அரங்கனின் ஸஞ்சாரமும் கூட; ஸமுசிதம் க்ரமம் = தகுந்த பாதையை; ஆச்யந்த்யா பவத்யா = தேர்ந்து எடுக்கும் உன்னாலன்றோ; ஸத்வர்த்மநா ஸம்பத்யதே = நல்ல வழிகளில் ஏற்படுகின்றது; இதரேஷாம் புந: = மற்ற சேதநர்களுடைய; விஷுமாத், அபத ப்ரசாராத் = ரொம்பவும் கெடுதலான ஸஞ்சாரத்தினின்று; வ்யாவர்த்தநஸ்ய = திருப்புவதற்கு; க இவ ஈஷ்டே = வேறு எவர்தான் ஸமர்த்தனாக முடியும்?

291. ரங்கேசுவரேண ஸஹ லாஸ்யவிசேஷுபாஜோ
லீலோசிதேஷு தவ ரத்நசீலாதலேஷு|
மத்யே ஸ்திதாநி கதிசிந்மணி பாதரகேஷு
ஸப்யாந் விசேஷம் அநுயோக்தும் இதி ப்ரதீம:||

மணிபாதரகேஷு! உன்னை அணிந்து கொண்டு ரங்கநாதன் உல்லாஸமாய் ஸஞ்சாரம் செய்வது (நடை), நாட்டியம் போல இருக்கிறது. நடுவே, மணிமண்டபங்களில் நிற்கிறார். அப்போது, நீ ஸபையில் உள்ளவர்களிடம் "நேர்த்தி எப்படி" என்று கேட்கிறாயோ?

மணிபாதரகேஷு! = மணிபாதுகையே!; ரங்கேசுவரேண ஸஹ = அரங்கனுடன் கூட; லாஸ்ய விசேஷு பாஜ: = உயர்ந்த நாட்டியம் போன்ற நடையை அடைந்தவளும்; லீலோசிதேஷு ரத்நசீலாதலேஷு = விளையாட்டுக்காக உள்ள ரத்ன மண்டபங்களின்; மத்யே கதிசித் ஸ்திதாநி = நடுவே, சிறிது நேரம் தங்கும்போது; தவ ஸப்யாந் = உனது ஸபையோரை; விசேஷம் அநுயோக்தும் இதி ப்ரதீம: = (நீ) "நடை விசேஷம் எப்படி?" என்று கேட்கிறாய் என்று நினைக்கிறோம்.

292. நித்யம் பதாவநி! நிவேச்ய பதம் பவத்யாம்
நிஷ்பந்தகல்பபரிமேய பரிச்சதாநி|
ச்ருங்காரசீதலதராணி பவந்தி காலே
ரங்கேசுவரஸ்ய லலிதாநி கதாகதாநி||

பாதுகையே! தனது திருவடிகளை எப்போதும் உன்மீது வைத்துள்ள அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், குடைகளை வேகமாய்ச் சுற்றும்போது, சில ஸமயம் அந்தக்குடை துளியும் அசங்காமல் (static) இருப்பது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. (அந்த நடை ஸேவிக்க குளிர்ச்சியானது).

பதாவநி! = பாதுகே!; பவத்யாம் நித்யம் = உன்னை ஸதாகாலமும்; பதம் நிவேச்ய = தன் திருவடிகளிலே அணிந்து கொண்டு; நிஷ்பந்தகல்ப = அசங்காதது போலத் தோற்றமளிக்கும்; பரிமேய பரிச்சதாநி = பரிச்சதங்களான குடைகள் (சுழற்றப்படுவது); ச்ருங்கார சீதலதராணி = ச்ருங்கார ரஸத்தால் குளிர்ந்திருக்கும்; காலே, ரங்கேசுவரஸ்ய = வேளைகளில், அரங்கனுடைய; கதா கதாநி லலிதாநி = ஸஞ்சாரங்கள், இனிமையாக; பவந்தி = உள்ளன.

293. போகார்ச்சநாதி க்ருதிபி: பரிகல்பிதாநி
 ப்ரீத்யைவ ரங்கந்ருபதி: ப்ரதிபத்யமாந:|
 பச்யத்ஸு நித்யம் இதரேஷு பரிச்சதேஷு
 ப்ரத்யாஸநம் பஜதி காஞ்சநபாதுகே! த்வாம்||

தங்கப்பாதுகையே! ஒவ்வொரு ஆராதனைகளில் ஒவ்வொரு பரிச்சதம் (உபசார கருவிகள்), அரங்கனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படும். ஆனால், ஸஞ்சார வேளைகளில், எல்லா ஸமயங்களிலும், அவர் உன்னை அணிகின்றார் அன்றோ!

காஞ்சந பாதுகே! = பொற்பாதுகே!; க்ருதிபி: ப்ரீத்யைவ = புண்ணியவான்கள், ப்ரீதியுடன் ஸமர்ப்பிக்கும்; பரிகல்பிதாநி, போக அர்ச்சநாதி = பெருமானின் போக -ஆராதனைக்கான பரிச்சதங்களை; ப்ரதிபத்யமான: ரங்கந்ருபதி: = ஏற்கும் (அடைந்துள்ள) யூரங்கநாதன்; இதரேஷு பரிச்சதேஷு பச்யத்ஸு,

த்வாம் = மற்ற (அந்த) பரிச்சதங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, உன்னை; ப்ரத்யாஸநம் நித்யம் = எல்லாவித ஆராதனைகளிலும் எப்போதும்; பஜதி = அடைகிறார் (அணிந்து கொள்கின்றார்).

294. அந்தஸ்த்ருதீயநயநை: ஸ்வயம் உத்தமாங்கை:
 ஆவிர்ப்பவிஷ்யததிரித்த முகாம்புஜைர்வா|
 ந்யஸ்யந்தி ரங்கரஸிகஸ்ய விஹாரகாலே
 வாரக்ரமேண க்ருதிநோ மணிபாதுகே! த்வாம்||

மணிபாதுகையே! சில புண்யசாலிகள், உன்னை, அவர்களது முறை நாட்களில் (By turn) சிரஸ்ஸிலே தாங்கி, பெருமானின் ஸஞ்சார காலங்களில் அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மூன்றாவது நயநம் (கண்) உண்டு (உள்ளே இருக்கும்); மற்றும் தாமரை மலர் போன்ற இன்னும் மூன்று முகங்களும் உண்டு.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; த்வாம் ரங்கரஸிகஸ்ய விஹார காலே = உன்னை, அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; க்ருதிந: ஸ்வயம் உத்தமாங்கை: வாரக்ரமேண ந்யஸ்யந்தி = ஒரு சில புண்யசாலிகள், அவர்களது தலையிலே தாங்கி, முறைப்படி, பெருமாள் திருவடியிலே ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்; அந்த: த்ருதீய நயநை: = அவர்களுக்கு, மூன்றாவது கண் உள்ளே உள்ளது; ஆவிர்ப்பவிஷ்யத் அதிரித்த முகாம்புஜைர்வா = அல்லது, தாமரை மலர் போன்ற வேறு மூன்று முகங்கள் உண்டாகப் போகின்றது.

295. ரங்கேச்வரே ஸமதிருட விஹங்கராஜே
 மாதங்கராஜ வித்ருதாம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
 அந்வாஸதே வித்ருதசாரு ஸிதாதபத்ரா:
 ஸ்வர்கௌகஸ: ஸுபகசாமரலோலஹஸ்தா:||

மணிபாதுகையே! அரங்கன் கருடன் மேல் இருக்கும் ஸமயம், உயர்ந்த யானையான ஐராவத்தின் மேலே ஏறியுள்ள உனக்கு, தேவர்கள் அழகான வெள்ளைக் குடையும், கைகளில் சாமரமும் ஏந்தி, உன் பின்னே வருகின்றனர்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகே!; ரங்கேச்வர விஹங்கராஜே = யூரங்கநாதன், கருடன் மீது; ஸமதிருட = ஏறி அமர்ந்த வேளையிலே; மாதங்கராஜ வித்ருதாம் த்வாம் = ஐராவதம் (யானை) மேல் ஏற்றிய உனக்கு; ஸ்வர்கௌகஸ: சாருஸிதாதபத்ரா: = தேவர்கள் கையில் அழகிய குடையும்; வித்ருத, ஸுபக சாமர = அழகிய சாமரங்களையும்; லோல ஹஸ்தா: அந்வாஸதே = கைகளிலே ஏந்தி, உன் பின்னே செல்கின்றனர்.

296. விஷ்ணோ: பதம் கதிவசாதபரித்யஜந்தீம்
 லோகேஷு நித்ய விஷ்ணேஷு ஸமப்ரசாராம்|
 அந்வேதுமர்ஹதி த்ருதாம் அகிலை: ஸுரேந்தரை:
 கங்கா கதம் நு கருடத்வஜபாதுகே! த்வாம்||

கருடத்வஜ பாதுகே! ஸஞ்சாரத்தால், விஷ்ணுவின் திருவடியை எப்போதும் விடாமலிருப்பவளும், எல்லா தேவ ச்ரேஷ்டர்களாலும் தூக்கப்படுவளும், தாரதம்மியம் இல்லாமல், அனைவரிடத்திலும் கருணை காட்டுபவளுமான உனக்கு, கங்கை எவ்வகையிலும் ஒப்பு (comparison) இல்லை.

கருடத்வஜ பாதுகே! = கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட பெருமாளின் பாதுகையே!; கதிவசாத் விஷ்ணோ: பதம் = ஸஞ்சாரம் செய்வதால், விஷ்ணுவின் திருவடியை; அபரித்யஜந்தீம் = விடாமல் இருப்பவளும்; நித்ய விஷ்ணேஷு லோகேஷு = எப்போதும் தாரதம்மியம் காட்டும் ஜனங்களிடம்; ஸமப்ரசாராம் = ஒரே மாதிரியான ப்ரீதியால் ஸஞ்சாரம் செய்பவளும்; அகிலை: ஸுரேந்தரை: = எல்லாத் தேவச்ரேஷ்டர்களாலும்; த்ருதாம், த்வாம் = சிரஸாலே தரிக்கப்படும், உன்னை; கங்கா, கதம் நு = கங்கை, எப்படி; அந்வேதும் அர்ஹதி = ஸமமாயிருப்பதற்குத் தகுதி உள்ளவள்?

Note: கங்கை பெருமாளின் திருவடியிலே (த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது) ஸத்ய லோகத்தில் தோன்றி - பின்னர் அதை விட்டு (can say discarded) பூமிக்கு வந்தாள் - also flow of the river Ganga is not the same throughout - it differs in speed at different places, whereas PADUKA's passion towards everyone is the same - வாத்தஸல்யம் / பரிவு....Also, PADUKAS ALWAYS remain with the LORD's feet..... திருவடியை விட்டுப் பிரிவதில்லை....Hence, GREATNESS!!

297. பிசுடாமபேக்ஷ்ய தநுஜேந்த்ர க்ருஹம் ப்ரயாது:
 குப்த்யை கவாம் விஹரதோ வஹதச்ச தூத்யம்|
 தத்தாத்ருசாநி சரணாவநி! ரங்கபர்த்து:
 த்வத்ஸங்கமேந ஸுபகாநி விசேஷ்டிதாநி||

பாதுகையே! பெருமாள், அசுரச்ரேஷ்டனான மஹாபலியிடம் யாசகம் கேட்டது - கிருஷ்ணனாக மாடுகளை மேய்த்தது - பாண்டவர்க்காக, துரியோதனனிடம் தூது சென்றது இவை மூன்றும், இளப்பமான காரியமாயினும் - உன்னை அணிந்து சென்றதால், உயர்ந்தவை ஆயின.

சரணாவநி ! = பாதுகே!; பிசுடாம் அபேக்ஷ்ய = யாசிப்பதை உத்தேசித்து; தநுஜேந்த்ர க்ருஹம் = அஸுரச்ரேஷ்டனான மகாபலியின் வீட்டை; ப்ரயாது: = சென்றவரும்; கவாம் குப்த்யை = மாடுகளைக் காப்பாற்ற; விஹரத: = ஸஞ்சரித்தவரும்; தூத்யம் வஹதச்ச = தூதுவனின் வேலையைச் செய்தவரும்

ஆன செயல்களை; ரங்கபர்த்து: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; தத் தாத்ருசாநி விசேஷ்டிதாநி = அப்படிப்பட்ட விசித்திரமான நடத்தைகள்; த்வத் ஸங்கமேந = உன் ஸம்பந்தத்தால்; ஸுபகாநி = சுபமானவைகள் ஆயின.

298. நிர்வ்யஜ்யமாந நவதாள லயப்ரதிம்நா
 நிரயந்த்ரணேந நிஜஸஞ்சரணக்ரமேண|
 ம்ருத்நாஸி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! த்வம்
 து:காத்மகாந் ப்ரணமதாம் துரிதப்ரரோஹாந்||

மணிபாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்வதைச் சேவிப்பவர்களின் பாவங்கள் கழிந்து, துக்கம் போய் விடுகிறது. அவர்களின் தீவினைகளையெல்லாம், நீ முட்களை மிதிப்பது போல அழித்துவிடுகின்றாய்.

ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; நிர்யந்த்ரணேந = தடங்கல் இல்லாததும்; நிர்வ்யஜ்யமாந, நவ - தாள - லய ப்ரதிம்நா = பிரகாசப்பட்டுள்ள, புதிதான, தாள - லய ஒற்றுமையுடன் கூடியதும் ஆன; நிஜ ஸஞ்சரண க்ரமேண = தன்னுடைய க்ரமமான ஸஞ்சாரத்தினால்; ப்ரணமதாம் = உன்னை வணங்கும் ஜனங்களின்; துக்காத்மகாந் = துக்க வடிவான; துரித ப்ரரோஹாந் = பாவத்தின் முட்களை; த்வம் ம்ருத்நாஸி = நீ மிதித்து அழிக்கிறாய்.

299. நித்யம் ய ஏவ ஜகதோ மணிபாதரகேஷு!
ஸத்தாஸ்திதி ப்ரயதநேஷு பரம் நிதாநம்|
ஸோஸபி ஸ்வதந்த்ரசரிதஸ்த்வததீநவ்ருத்தி:
கா வா கதா ததிதரேஷு மிதம்பசேஷு||

மணிபாதரகேஷு! படைத்தல் / காத்தல் / அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களைச் செய்யும் பரம புருஷன் ஸ்வதந்திரமாகவே, இவைகளைச் செய்பவன் - அப்படியிருந்தும், ஸஞ்சாரம் என்று வரும்போது, அந்தப் பெருமானும் உனக்கு அதீனம்ஆக, மற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்ன சொல்ல இருக்கிறது?

மணிபாதரகேஷு! = மணிபாதுகையே!; ஜகத: ஸத்தா ஸ்திதி = உலகின், படைத்தல், காப்பாற்றுதல் போன்ற; ப்ரயதநேஷு = வியாபாரங்களில் (தொழில்களிலே); ய: ஏவ பரம் நிதாநம் = எந்தப் பெருமாள், மேலான காரணமாக உள்ளாரோ; ஸ்வதந்த்ர சரித:ஸோஸபி = ஸ்வதந்திரமாய்ச் செயல்படும் அவரே; நித்யம், த்வத் அதீந வ்ருத்தி: = எப்போதுமே, உனக்கு அதீனமே ஸஞ்சாரம் என்ற விஷயத்திலே; தத் இதரேஷு = அந்தப் பெருமானை விட, வேறான (மற்றவர்கள்); மிதம்பசேஷு = அற்பர்கள் விஷயத்திலே; கா வா கதா! = கேட்க வேண்டியது என்ன? (with regard to Dependence).

300. நிர்விஷ்ட நாகச்யநேந பரேண பும்ஸா
ந்யஸ்தே பதே த்வயி பதாவநி! லோகஹேதோ:
ஸவர்கௌகஸாம் த்வதநுதாவநதத்பராணாம்
ஸத்ய: பதாநி விபதாம் அபதம் பவந்தி||

பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமான், ஆதிசேஷப் படுக்கையை விட்டு, உன்னைத் திருவடிகளிலே அணிந்து கொண்டு, உலக ரக்ஷணத்துக்காகப் புறப்பட்டதும், ஸகல தேவதைகளும் உடன் வருகின்றனர். அதனால், அவர்களது பதவி நிலை பெறுகிறது.

பதாவநி! = பாதுகையே!; நிர்விஷ்ட நாக ச்யநேந = அநுபவித்த, ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து; பரேண பும்ஸா = பரம புருஷனான பெருமாள்; லோகஹேதோ: = உலக சேஷமத்தின்பொருட்டு; த்வயி, பதே ந்யஸ்தே = உன்னிடம், திருவடியை வைத்ததும்; த்வத் அநுதாவந = உன் பின்னாலேயே வருவதற்கு; தத் பராணாம், ஸவர்கௌகஸாம் = ஆசை கொண்ட, தேவதைகளின்; பதாநி, ஸத்ய: = பட்டங்கள் (position / post) உடனேயே; விபதாம் அபதம் பவந்தி = ஆபத்து இல்லாதவைகளாக ஆகின்றன.

301. சரதுபகமகாலே ஸந்த்யஜந் யோகநித்ராம்
சுரணம் உபகதாநாம் த்ராணஹேதோ: ப்ரயாஸ்யந்|
ஜலதிதஹிதுரங்காந் மந்தம் ஆதாய தேவி!
த்வயி கஷு நிததாதி ஸ்வம் பதம் ரங்கநாத:|

தேவி! மழைக்காலத்தில் மகாலக்ஷ்மியின் மடியில் திருவடிகளை வைத்து யோக நித்திரை செய்யும் பரம புருஷன், சரத் காலம் வந்ததும், சரண் அடைந்தவர்களை ரக்ஷிக்க, உன்னை அணிந்து கொண்டு புறப்படுகிறார். (ஐப்பசி, கார்த்திகை - சரத் ருது)

தேவி! = தேவி!; சரத் உபகம காலே = சரத் ருது வரும் ஸமயம்; யோகநித்ராம் ஸந்த்யஜந் = யோக நித்திரையை விட்டு; சரணம் உபகதாநாம் = உபாயமாக நம்பியவர்கட்கு; த்ராண ஹேதோ: ப்ரயாஸ்யந் = காப்பாற்றுதலைக் கொடுக்கும்; ரங்கநாத: ஸ்வம் பதம் = அரங்கன், தன் திருவடிகளை; ஜலதி துஹிது: அங்காத் = ஸமுத்ர ராஜனின் மகளின் (லக்ஷ்மி) மடியிலிருந்து; மந்தம் ஆதாய = மெதுவாக எடுத்து; த்வயி கலு நிததாதி = உன்னிடம் அன்றோ வைக்கிறார்.

302. ஸ்ப்ருசுவி பதஸரோஜம் பாதுகே! நிர்விகாதம்
ப்ரவிசுவி ச ஸமஸ்தாம் தேவி! சுத்தாந்த கக்ஷ்யாம்|
அபரமபி முராரே: பூர்வம் ஆபீரகந்யாஸு
அபிஸரண விதீநாம் அக்ரிமா ஸாக்ஷிணீ த்வம்||

தேவி! முராரியின் திருவடிகளை நீ எப்போதும் தடையின்றித் தொடுகிறாய் - தடங்கலின்றி, அந்தப்புரத்தின் எல்லா இடங்களிலும் பிரவேசிப்பவள்; கிருஷ்ணாவதாரக் காலத்தில், இடைப் பெண்களிடம், பெருமாள் செய்த விளையாட்டுகளுக்கெல்லாம் முதல் ஸாக்ஷி நீயே.

தேவி! பாதுகே! = தேவி! பாதுகே!; த்வம், முராரே: = நீ, பெருமாளுடைய; பதஸரோஜம் = தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை; நிர்விகாதம் ஸ்ப்ருசுவி = எந்தத் தடங்கலுமின்றித் தொடுபவள்; ஸமஸ்தாம் சுத்தாந்த கக்ஷ்யாம் = எல்லா அந்தப்புர பிரதேசங்களிலும்; ப்ரவிசுவி ச = நுழைவளும் கூட; அபரமபி, பூர்வம் = இதற்கும் மேலே, முன்பு (க்ருஷ்ணாவதார ஸமயம்); ஆபீர கந்யாஸு, அபிஸரண விதீநாம் = இடைப்பெண்களுடன் (கண்ணன்) திருட்டுத்தனமாய்ச் செய்த எல்லா விளையாட்டிற்கும்; அக்ரிமா ஸாக்ஷிணீ = முதல் ஸாக்ஷியும் நீ.

303. ப்ரதிபவநம் அநந்யே பாதுகே! த்வத் ப்ரபாவாத்
விவிதவபுஷி தேவே விப்ரமத்யூதகாலே|
அபிலஷித ஸபத்நீ கேஹயாத்ரா விகாதம்
க்லஹயதி ரஹஸி த்வாம் ஷோடசஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரம்||

மணிபாதுகே! கிருஷ்ணாவதாரக்காலத்தில், பெருமாள் 16,000 பட்ட மகிஷிகளை, அவரவர் வீடுகளில் 16,000 உருவம் எடுத்து, அவர்களுடன் சொக்கட்டான் ஆடி மகிழ்வித்தார்.....கண்ணன் தன்னை விட்டு, அடுத்த மகிஷியின் வீட்டுக்குப் போகாமலிருக்க, அந்தப் பெண்கள் உன்னைப் பந்தயமாக வைக்கக் கண்ணனை நிர்ப்பந்தித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநந்யே, தேவே = உன்னை எப்போதும் விட்டுப் பிரியாத பெருமாள்; த்வத் ப்ரபாவாத் = (க்ருஷ்ணாவதாரத்தின்போது) உனது பெருமையால்; ஷோடசஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரம் = பதினாறாயிரம் (16,000) மகிஷிகளுடன்; விவிதவபுஷி = அனேக (16,000) சரீரம் எடுத்துக்கொண்டு; விப்ரம த்யூதகாலே = சொக்கட்டான் ஆடி(அவர்களை மகிழ்விக்க)யபோது; ஸபத்நீ கேஹ யாத்ரா = சக்களத்தியின் வீட்டுக்கு (கண்ணன்) போவதை; விகாதம் அபிலஷித = தடுக்கும் எண்ணத்தோடு; ப்ரதிபவநம் = வீடுகள் தோறும்; ரஹஸி த்வாம் க்லஹயதி = ஏகாந்தத்தில், உன்னைப் பந்தயமாக வைக்க, கண்ணனை வேண்டினார்.

304. தடபுவி யமுநாயா: சந்நவ்ருத்தௌ முகுந்தே
முஹூரதிகமஹேதோ: முஹ்யதாம் யௌவதாநாம்|
சுமயிதும் அலம் ஆஸீத் சங்கசக்ராதி சிஹ்நா
பரதிபதவிசிகிதஸாம் பாதுகே! பத்ததிஸ்தே||

பாதுகே! யமுனை ஆற்றங்கரையில், கண்ணன் கோபஸ்த்ரீகளுடன் மறைந்து விளையாடிய ஸமயங்களில், உனது சுவடுகளைப் பார்த்து, (foot prints) - (சங்கு - சக்கரம் ஆகிய ரேகையுடன்), கண்ணன் மறைந்திருந்த இடத்தைச் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்தனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யமுநாயா: தடபுவி = யமுனையின் நதிக்கரையில்; முகுந்தே சந்நவ்ருத்தௌ = கிருஷ்ணன் மறைந்து விளையாடிய வேளைகளில்; அதிகம ஹேதோ: முஹு: = கிருஷ்ணனைத் தேடி, அடிக்கடி; முஹ்யதாம் யௌவதாநாம் = தவித்த, இடைச் சிறுமிகள்; ப்ரதிபத விசிகித்ஸாம் = அடிக்கடி ஏற்பட்ட கலக்கத்தை; சமயிதும், தே = போக்கடித்தது, உன்னுடைய (பாதுகையின்); சங்க சக்ராதி சிஹ்நா = சங்கம், சக்கரம் ஆகிய சின்னங்களுடன் கூடின; பத்ததி: அலம் ஆஸீத் = வழி (foot prints) போதுமானதாயிற்று.

305. அதிகத பஹுசாகாந் மஞ்ஜுவாச: சுகாதீந்
ஸரஸிஜநிலயாயா: ப்ரீதயே ஸங்க்ரஹீதும்|
ப்ரகடிதகுணஜாலம் பாதுகே! ரங்கபந்தோ:
உபநிஷுதவீஷு க்ரீடிதம் த்வத்ஸநாதம்||

பாதுகே! யுநீரங்கநாதன், மகாலக்ஷ்மியின் ஸந்தோஷத்திற்காக, ஸகல வேத சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களான, சுகப்ரம்மம் போன்ற பல ரிஷிகளை ஈர்க்க, உன்னுடன் ஸஞ்சாரம் செய்து (ஒரு வேடன் வலை போட்டுப் பிடிப்பது போல) காடுகளில் விளையாடுகின்றார்.

(கிளியின் இனிமையான பேச்சை நாம் விரும்புவது போல, பெரிய பிராட்டி, உபநிஷத் / வேத சாஸ்திர விற்பன்னர்களைப் பார்ப்பதில் ஊற்றம் கொண்டவள் எனும் தாத்பர்யம் இதில் உள்ளது.)

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஸரஸிஜ நிலயாயா: ப்ரீதயே = மகாலக்ஷ்மியின் சந்தோஷத்திற்காக; ரங்கபந்தோ: மஞ்ஜுவாச: = அரங்கன், இனிய வார்த்தையை உடையவர்களும்; அதிகத பஹுசாகாந் = ருக் / யஜுர் ஆகிய வேதங்களை நன்கு அறிந்த; ப்ரகடித குணஜாலம் = நற்குணங்களுடன் ப்ரகாசிக்கும்; சுகாதீந் ஸங்க்ரஹீதும் = சுகர் போன்ற ரிஷிகளை சேர்த்துக்கொள்ள; உபநிஷத் அடவீஷு = உபநிஷதாகிற காடுகளிலே; த்வத் ஸநாதம் க்ரீடிதம் = உன்னுடன் கூடி விளையாடுகின்றார்.

306. முநிபரிஷுதி கீதம் கௌதமீரக்ஷணம் தே
முஹுரநுகலயந்தோ மஞ்ஜுவாச: சுகந்தா:|
உஷஸி நிஜகுலாயாதுத்திதா தண்டகேஷு
ஸ்வயமபி பதரக்ஷே! ஸ்வைரம் ஆம்ரேடயந்தி||

பாதரக்ஷே! அகல்யைக்கு நீ ரக்ஷணம் அளித்ததைத் தண்டக அரண்யத்து ரிஷிகள், கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்கும் கிளிகள், அதிகாலையில் கூட்டிலிருந்து கிளம்பும்போது, அதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னதுகள்.

பதரக்ஷே! = பாதுகே!; முநி பரிஷுதி = ரிஷிகளின் கூட்டத்தில்; கீதம், தே = சொல்லப்பட்ட, உன்னுடைய; கௌதமீ ரக்ஷணம் = அகல்யை ரக்ஷணம் பற்றி; அநுகலயந்த: = உடன் செல்லாத (or அதுபற்றி அறியாத); மஞ்ஜுவாச: சுகந்தா: = அழகான வார்த்தையை உடைய கிளிகள்; முஹு: தண்டகேஷு = அடிக்கடி, தண்டகாரண்யத்தில்; உஷஸி நிஜகுலாயாத் = விடியற்காலங்களில், தங்கள் கூட்டிலிருந்து; உத்திதா: ஸ்வயமபி = கிளம்பும்போது, தாங்களும்; ஸ்வைரம், ஆம்ரேடயந்தி = இஷ்டப்படி, திரும்பத் திரும்பச் சொன்னன.

307. யமநியமவிசுத்தை: யம் ந பச்யந்தி சித்தை:
 ச்ருதிஷு சுளகமாத்ரம் த்ருச்யதே யஸ்ய பூமா|
 ஸுலபநிகில பாவம் மாம்ஸத்ருஷ்டேர்ஜநஸ்ய
 ஸ்வயம் உபஹரஸி த்வம் பாதுகே! தம் புமாம்ஸம்||

பாதுகே! வேத அத்யயனம் முதலியவைகளால் தெளிந்த சித்தம் கொண்ட யோகியராலும், ஒரு சுண்டைக்காய் அளவு கூட, அறிந்து கொள்ள முடியாத, பரம்பொருளை, நீ, உன் கருணையால், சாதாரண மக்களும், ஊனக்கண்களால் கண்டு களிக்க, வீதிதோறும் எழுந்தருளப் பண்ணி, உபகரிக்கிறாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யம, நியம = ப்ரம்மசர்யம், வேத அத்யயனம் இவைகளால்; விசுத்தை: சித்தை: = தெளிந்துள்ள மனம் கொண்டவராலும்; யம் ந பச்யந்தி = எந்த (பெருமானை) நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிவதில்லையோ; யஸ்ய பூமா, ச்ருதிஷு = எவருடைய பெருமை, வேதங்களில்; சுளக மாத்ரம் த்ருச்யதே = ஒரு சிறு சுண்டைக்காயளவே காணப்படுகிறதோ; தம் புமாம்ஸம், த்வம் = அந்தப் பரம்பருஷனை, நீ; மாம்ஸ த்ருஷ்டே: ஜநஸ்ய = மாமிஸக்கண்களால், மனிதர்களும்; ஸுலப நிகில பாவம் = ஸுலபமாக, அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளும்படி; ஸ்வயம் உபஹரஸி = தானே (நீயே) உபகாரம் செய்கிறாய்.

308. நிதிமிவ நிரபாயம் த்வாம் அநாத்ருத்ய மோஹாத்
 அஹமிவ மம தோஷம் பாவயந் கூஹத்ரமர்த்தம்|
 மயி ஸதி கருணாயா: பூர்ணபாத்ரே த்வயா கிம்
 பரமுபகமநீய: பாதுகே! ரங்கநாத:||

பாதுகையே! உயர்ந்த நிதியான உன்னை அலக்ஷ்யம் செய்து, மோகத்தால் என் மனம் அற்பமான ஐச்வரியங்களில் பாய்கிறது...அந்தத் தோஷம் காரணமாக, பகவான் என்னிடம் விமுகனாய் (indifferent) இருக்கிறான்...அவன் தயைக்குப் பூர்ண பாத்திரமான நான் இருக்கும்போது, வேறு ஒருவரிடம் ஏன் நீ அவரைக் கொண்டு சேர்க்கிறாய்? (நீதான் பெருமானை என்னிடம் திருப்ப வேண்டும்).

பாதுகே! = பாதுகே!; நிரபாயம் நிதிமிவ த்வாம் = அழிவே இல்லாத, புதையல் போன்ற உன்னை; அநாத்ருத்ய, மோஹாத் = அலக்ஷ்யம் செய்துவிட்டு, மோகத்தால்; கூஹத்ரம் அர்த்தம் பாவயந் = மிக அல்பமான ஐச்வரியங்களைத் தேடும்; அஹமிவ = நான் (என்னைப்) போல் (ஒருவரிடம் உள்ள); மம தோஷம் பாவயந் = எனது, தோஷத்தையே நினைக்கும்; ரங்கநாத: த்வயா = பெருமாள், உன்னால் (உன்னுடைய); கருணாயா: பூர்ணபாத்ரே = தயைக்குத் தகுதியுள்ள; மயி ஸதி = நான் இருக்கும்போது (என்னை விட்டுவிட்டு); பரம் உபகமநீய: கிம்? = வேறு ஒருவரிடம் அழைத்துப் போவது ஏன்?

309. கமபி கநகஸிந்தோ: ஸைகதே ஸஞ்சரந்தம்
 கலச ஜலதிகந்யாமேதிநீதத்த ஹஸ்தம்|
 அநிசுநுபவேயம் பாதுகே! த்வய்யதீநம்
 ஸுசரிதபரிபாகம் ஸூரிபி: ஸேவநீயம்||

பாதுகே! பொன்னி நதியின் கரையிலே, உபய நாச்சிமாருடன் எழுந்தருளி இருக்கும் யநீரங்கநாதனை, நித்யஸூரிகளும், புண்ணியசாலிகளுமே ஸேவிக்கத் தகுதி உடையவர்கள்...உனது க்ருபையால், அந்த ஸேவை எனக்கும் எப்போதும் கிடைக்க வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; கநக ஸிந்தோ: ஸைகதே = காவேரியின் மணந்திட்டிலே (ஸ்ரீரங்கத்தில்); கலச ஜலதி கந்யா = கூர்ஸமுத்திரனுடைய பெண்ணும் (மகாலக்ஷ்மி); மேதிநீ, தத்த ஹஸ்தம் = பூமிப்பிராட்டி, இவர்களால், கைகளால் வருடப்படும்; த்வயி அதீநம் ஸஞ்சரந்தம் = உன் அதீனமாய் உள்ள ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும்; ஸூரிபி: ஸேவநீயம் = நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கப்படத்தக்கவரும்; ஸுசரித பரிபாகம் = மேலான ஸுகிருதத்தின் பலனாக உள்ளவருமான; கமபி, அநிசம் அஹம் = அந்தப் பெருமானை எப்போதும், நான்; அநுபவேயம் = ஸேவிக்க வேண்டும்.

310. பரிஸரமுபயாதா பாதுகே! பச்ய மாத:
கரணவிலயகேதாத் காந்திசீகே விவேகே|
புருஷமுபநயந்தீ புண்டரீகாக்ஷமக்ரே
புநருதரநிவாஸக்லேஷிச்சேதநம் ந:||

பாதுகே! தாயே! அந்திம வேளையில், இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போகும்...மறுபடி கர்ப்பவாஸம் எனும் துக்கம் நேராதிருக்க, அதைப் போக்க வல்ல, பெருமானை, என் முன்பு, நீ அழைத்து வந்து அருள வேண்டும்.

மாத: பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; கரண விலய கேதாத் = இந்திரியங்கள் (மழுங்கி) போவதால் ஏற்படும் துக்கத்தால்; விவேகே காந்திசீகே = நல்ல அறிவு, பயந்து ஓடும்போது; புந: உதர நிவாஸ = மறுபடி, வயிற்றில் வாஸம் செய்யவேண்டிய; க்லேச விச்சேதநம் = துக்கத்தைப் போக்கக்கூடிய; புண்டரீகாக்ஷம் புருஷம் = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமானை; ந: அக்ரே = எங்கள் முன்பு (த்வம் = நீ); உபநயந்தீ, பரிஸரம் உபயாதா = அழைத்து வந்து, அருகே நின்று; பச்ய = காண்பிக்க வேண்டும்.

311. ஸா மே பூயாத் ஸபதி பவதீ பாதுகே தாபசாந்த்யை
யாமாநூடோ திவமிவ சபை: ஸேவ்யமானோ மருத்பி:|
ஸௌதாமிந்யா ஸஹகமலயா ஸஹ்யஜாவருத்தி ஹேது:
காலே காலே சரதி கருணாவர்ஷுக: க்ருஷ்ணமேக:||

பாதுகே! மழைக்காலத்தில் நீருண்ட மேகங்கள், காற்று / மின்னலுடன், மழையை வர்ஷித்து, காவேரி போன்ற நீர்நிலைகளை நிரப்புகின்றன. நீ, உன் கருணையால், கார்முகில் வண்ணனாகிற பெருமானையும், மின்னல் நிறத்தவளான மகாலக்ஷ்மியையும், என்னுடைய அந்திம வேளையில், எனது தாபங்கள் அழிய, என் முன்னே எழுந்தருளப் பண்ண வேண்டும்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; காலே காலே = அந்த அந்தக் காலங்களில்; கமலயா ஸௌதாமிந்யா ஹை = மகாலக்ஷ்மியாகிற மின்னலுடன் கூட; சரதி = ஸஞ்சரிப்பவரும்; கருணா வர்ஷுக: = தயையை (மழை போல) வர்ஷிப்பவரும்; ஸஹ்யஜா வ்ருத்தி ஹேது: = காவேரியின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவரும்; சபை: மருத்பி: ஸேவ்யமான: = நல்ல தேவதைகளால் வணங்கப்படுபவரும்; திவமிவ யாம் ஆருட: = ஆகாயத்தைப் போல உன்னை ஏறியவரும் ஆன; ஸா க்ருஷ்ண மேக: = அந்தக் கருமைநிற மேகமானது (பெருமாள); பவதீ, மே தாப சாந்த்யை = உன்னால், எனது தாபங்களைப் போக்க; ஸபதி பூயாத் = சீக்கிரமே ஆகவேண்டும் (கொண்டு வரவேண்டும்).

312. ஸத்யாலலோகாத் ஸகலமஹிதாத் ஸ்தாநதோ வா ரகூணாம்
சங்கே மாத:! ஸமதிககுணம் ஸைகதம் ஸஹ்யஜாயா:
பூர்வம் பூர்வம் சிரபரிசிதம் பாதுகே! யத் த்யஜந்த்யா
நீதோ நாதஸ்ததிதமிதரந்நீயதே ந த்வயாஸௌ||

தாயே! பாதுகையே! ஸத்ய லோகத்தையும் விட, அயோத்தியைக் காட்டிலும், ஸ்ரீரங்கம்தான் மேலானது என்று நினைக்கிறேன்...முன்னர் இருந்த அவ்விரண்டு இடங்களிலிருந்தும் ரங்கநாதனை, நீ இந்த ஸ்ரீரங்கத்துக்குக் கொண்டு வந்தாய்....பின்னர், வேறு இடம் போகவில்லையே!

மாத: பாதுகே! = தாயே! பாதுகையே!; ஸஹ்யஜாயா: ஸைகதம் = காவேரி மணற்குன்றிலே (ஸ்ரீரங்கத்தை); ஸகலமஹிதாத், ஸத்யாத் லோகாத் = அனைவராலும் கொண்டாடப்படும், ஸத்ய லோகத்தையும் விடவும்; ரகூணாம் ஸ்தாநத: வா = ரகுவம்ச மன்னர்களின் இருப்பிடமான அயோத்தியை விடவும்; ஸமதிக குணம் = மேலான குணம் உடையது என்று; சங்கே = நினைக்கிறேன். யத், சிரபரிசிதம் = எந்தக் காரணத்தால், அதிக காலம் இருந்த, முன் இருந்த இடத்தை; த்யஜந்த்யா = விட்டுவிட்டு; த்வயா, அஸௌ நாத: = உன்னால், இந்த அரங்கன்; ததிதம் நீத: = இந்த ஸ்ரீரங்கத்திலே கொண்டுவைக்கப்பட்டார்; இதரத் ந நீயதே = மற்ற இடம், கொண்டு செல்லப்படவில்லை.

313. அக்ரே தேவி! த்வயி ஸுமநஸாம் அக்ரிமைரந்தரங்கை:
விந்யஸ்தாயாம் விநயகரிமாவர்ஜிதாதுத்தமாங்காத்|
தத்தே பாதம் தரமுகுளிதம் த்வத்ப்ரபாவாதிசங்கீ
தேவ: ஸ்ரீமாந் தநுஜமதநோ ஜைத்ரயாத்ராஸ்வநந்ய:||

பாதுகே தேவி! அரங்கனின் விஜய யாத்திரை காலங்களில், தேவ ச்ரேஷ்டர்கள், மிக்கப் பணிவுடன், உன்னை சிரஸால் தாங்கி, எடுத்து வந்து ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். உன்னை அணியும் முன்பு, பெருமாள், உன் பெருமையை எண்ணி, "கால்களால் உன்னைத் தொட வேண்டியிருக்கிறதே" - எனத் தயக்கத்துடன், விரல்களை மடக்கி ஜாக்ரதையாக உன்னை அணிந்து கொள்கிறார்.

தேவி! = தேவி!; ஜைத்ர யாத்ராசு = விஜய யாத்திரையின் போது; த்வயி, அந்தரங்கை: ஸுமநஸாம் அக்ரிமை: = உன்னை, மிகவும் வேண்டியவர்களான நல்ல மனம் கொண்ட தேவச்ரேஷ்டர்களால்; விநய கரிம், ஆவர்ஜிதாத் = மரியாதையுடன், வணங்கிய; உத்தமாங்காத், அக்ரே = தலையினின்று, (பெருமாளுக்கு) முன்பு; விந்யஸ்தாயாம் = ஸமர்ப்பிக்கவும்; தநுஜமதந: அநந்ய: = அஸுரர்களை அழிப்பவரும், உன்னைப் பிரியாதவருமான; ஸ்ரீமான் தேவ: = ஸ்ரீரங்கநாதன்; த்வத் ப்ரபாவ அதிசங்கீ = உன் பெருமைக்கேற்றவாறு, யோசனையுடன் (தயக்கம்); தர முகுளிதம் பாதம் தத்தே = கொஞ்சம் மடக்கியே திருவடியை வைக்கிறார்.

314. பௌரோதந்தாந் பரிகலயிதும் பாதுகே! ஸஞ்சரிஷ்ணோ:
வ்யக்தாவ்யக்தா வசிகவிசிகாவர்த்தநீ ரங்கபர்த்து:|
வேலாதீதஸ்ருதிபரிமனை: வ்யக்திமப்யேதி கால்யே
விந்யாஸைஸ்தே விபுதபரிஷந்மௌளி விந்யாஸத்ருச்யை:||

பாதுகே! பட்டணத்து ஜனங்களின் ஸமாசாரங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸ்ரீரங்கத்தின் அப்ரஸித்தமான வீதிகளிலும் இரவில் ஸஞ்சரிக்கிறார்....அதிகாலையில், அந்த வீதிகளில் கமழும் வேத வாஸனையும், உனது அடித்தடங்களும் (foot prints) இதைத் தெரிவிக்கின்றன.

பாதுகே! = பாதுகையே!; பௌர உதந்தாந் = பட்டணத்து மக்களின் ஸமாசாரங்களை; பரிகலயிதும் ரங்கபர்த்து: = தெரிந்து கொள்வதற்கு அரங்கன்; வ்யக்தா வ்யக்தா = அறியப்பட்டது, அறியப்படாதவையும் (not very popular); வசிக விசிகா = இந்திரியங்களை ஜயித்தவருக்கு, பெரிய சாலையாகவும்; வர்த்தநீ = (ஆனால்) ஒத்தையடிப் பாதையாக உள்ளதும்; வேலாதீத ஸஞ்சரிஷ்ணோ: = எல்லையைத் தாண்டி உள்ள இடங்களிலும் செய்த

ஸஞ்சாரம்; கால்யே, ச்ருதி பரிமளை: = அதிகாலையில், உண்டாகும் வேத வாஸனை, மற்றும்; விபுத பரிஷத் மௌளி விந்யாஸ த்ருச்சயை: = தேவர்களின் கிரீடங்களை வைத்ததாலும், காணக்கூடிய; தே விந்யாஸை: = உன் சுவடுகளாலும்; வ்யக்திம் அப்யேதி = பிரகாசத்தை அடைகிறது.

315. ஆஸம்ஸ்காராத் த்விஜபரிஷதா நித்யம் அப்யஸ்யமாநா
 ச்ரேயோஹேது: சிரஸி ஜகத: ஸ்தாயிநீ ஸ்வேந பூம்நா|
 ரங்காதீசே ஸ்வயமுதயிநி கேஷுப்தம் அந்தம் தமிழ்ரம்
 காயத்ரீவ த்ரிசதுரபதா கண்யஸே பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! பிராமணர்கள், உபநயனம் / பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஆனது முதல் தினமும், திருவாராதன காலத்தில் பெருமானிடம் உன்னை ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்...உனக்கு எல்லையில்லாத பெருமை...பெருமாள், ஜனங்களின் பாபத்தைப் போக்க, உன்னை அணிந்து கொண்டு எழுந்தருளும்போது, காயத்ரி போல, மூன்று / நான்கு அடிகளை (steps) வைக்கிறாய்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஆஸம்ஸ்காராத் = பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் முதற்கொண்டு (உபநயனம்); த்விஜ பரிஷதா = பிராமண ஸமூகத்தினரால்; நித்யம் அப்யஸ்யமாநா = தினமும் ஜபிக்கப்படுவதும்; ச்ரேய: ஹேது: = கீர்த்திக்குக் காரணமாக இருப்பவரும்; ஸ்வேந பூம்நா = தன்னுடையதான பெருமையால்; சிரஸி ஜகத: ஸ்தாயிநீ த்வம் = உலகின் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவருமான நீ; ரங்காதீச = ரங்கநாதன்; அந்தம் தமிழ்ரம் கேஷுப்தம் = இருள் போன்றதான பாபங்களைப் போக்க; ஸ்வயம் உதயிநி = தான் ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளிலே;

காயத்ரீவ, த்ரி சதுர பதா = காயத்ரீ மந்திரம் போல மூன்று / நான்கு அடிகளாக (steps); கண்யஸே = எண்ணப்படுகிறாய்.

316. பவதீம் பரஸ்ய புருஷஸ்ய ரங்கினோ
 மஹிமாநமேவ மணிபாது! மந்மஹே|
 கதமந்யதா ஸ்வமஹிமப்ரதிஷ்டித:
 ப்ரதிதிஷ்டதி த்வயி பதாத் பதம் ப்ரபு:||

மணிபாதுகே! பரம புருஷனாகிற அரங்களின் பெருமை உன்னாலே என்று நினைக்கிறோம். இல்லையென்றால், தன் சொந்தப் பெருமையிலே உள்ள பிரபு, ஒவ்வொரு அடி தோறும் (every step) ஏன் உன்னிடமே இருக்கிறார்.

மணிபாது! = மணிபாதுகையே!; பவதீம் பரஸ்ய புருஷஸ்ய ரங்கினோ = உன்னை, பரம புருஷனாகிற அரங்களின்; மஹிமாநமேவ மந்மஹே = பெருமையே என்று நினைக்கிறோம்; அந்யதா, ஸ்வ மஹிம ப்ரதிஷ்டித: = இல்லாவிடில், தன் சொந்தப் பெருமை உடைய; ப்ரபு:, பதாத் பதம் = பெருமாள், ஒவ்வொரு அடியிலும்; கதம் த்வயி ப்ரதிதிஷ்டதி? = ஏன் உன்னிடம் இருக்கிறார்?

317. திதிரஷ்டமீ யதவதாரவைபவாத்
 ப்ரதமா திதிஸ்த்ரிஜகதாமஜாயத|
 மணிபாதுகே! தமுபநீய வீதிகாஸு
 அதிதீகரோஷி ததநந்யசக்ஷுஷாம்||

மணிபாதுகே! அஷ்டமீ திதி (8th place in order) பெருமாள், கண்ணனாக அந்தத் திதியிலே அவதரித்த பெருமையாலே, மூன்று லோகங்களிலும், முதன்மை பெற்று விளங்கும் திதியாயிற்று...அந்தப் பெருமானை, நீ, வீதிதோறும், உன் ஸஞ்சாரத்தின்போது, எழுந்தருள்

பண்ணி, பெருமானைத் தவிர, வேறு எதையுமே பார்க்காதவர்களுக்கு, விருந்து போலச் செய்கிறாய்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; அஷ்டமீ திதி = அஷ்டமீ திதி (எட்டாவது இடத்தில் இருப்பினும்); யத் அவதார வைபவாத் = பெருமாள் அந்த அஷ்டமியிலே அவதரித்ததன் பெருமையாலே; த்ரி ஜகதாம், ப்ரதமா திதி: = மூவுலகங்களிலும், முதன்மை பெற்ற திதியாக; அஜாயத = விளங்கியது; தம், வீதிகாஸு உபநீய = அந்தப் பெருமானை, (நீ) வீதிதோறும் எழுந்தருளப் பண்ணி; தத் அநந்ய சக்ஷுஷாம் = பெருமானைத் தவிர, வேறு எதையும் பார்க்காத மகான்களுக்கு; அதிதீ கரோதி = அதிதி ஆக்குகிறாய் (பார்வைக்கு விஷயம்).

318. அபாரப்ரக்யாதே: அசுரணசுரண்யத்வயசுலா
நநு த்வம் ரங்கேந்தோ: சரணகமலஸ்யாபி சுரணம்|
யயா லப்ய: பங்குப்ர்ப்ருதிபிரஸௌ ரங்கநகர-
ப்ரதோளீபர்யந்தே நிதிரநகவாசாம் நிரவதி:|

பாதுகே! வேதங்களின் எல்லையில்லாத நிதியும், ரங்க விமானத்துச் சந்திரன் போன்றவருமான அரங்கனை, கோவிலுக்குச் சென்று ஸேவிக்க முடியாத, அங்கஹீனர்களான நொண்டிகளும், ஸேவித்துப் பயன் அடைய, வீதி உலா மூலமாக, நீ உதவுகின்றாய்.

அசுரண சுரண்யத்வ யசுலா = வேறு காப்பாற்றுபவர் இல்லாதவர்களைக் காப்பாற்றுபவர் எனும் கீர்த்தியால்; அபார ப்ரக்யாதே: = எல்லையற்ற கீர்த்தியை உடைய; ரங்கேந்தோ:, சரண கமலஸ்யாபி = அரங்கனின் பூப்போன்ற திருவடிக்கும்; த்வம் சுரணம், நநு = நீ காப்பாற்றுபவள் அன்றோ!; யயா, அநக வாசாம் = எந்த உன்னாலே, குற்றமற்ற வார்த்தைகளான (வேதங்களுக்கு); நிரவதி: நிதி: = பெரும் புதையல் போன்ற; அஸௌ = இந்த ரங்கநாதன்; புங்க ப்ர்ப்ருதிபி: = நொண்டி போன்ற அங்கஹீனர்கள்; ரங்க நகர ப்ரதோளீ = ஸ்ரீரங்கப் பட்டணத்து வீதிகளிலே; பர்யந்தே லப்ய: = அருகில் கிடைக்கப் பெறுகின்றனர்!

319. தத்தத்வாஸக்ருஹாங்கணப்ரணயிந: ஸ்ரீரங்கச்ருங்காரிணோ
வால்லாப்யாதவிபக்தமந்தரகதிஸ்த்வம் மே கதி: பாதுகே|
லீலாபங்கஜஹல்லகோத்பல களந்மாத்வீகஸேகோத்திதா
யத்ராமோதவிகல்பநா விவ்ருணுதே சுத்தாந்தவாரக்ரமம்|

பாதுகே! ச்ருங்காரத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கனை விட்டுக் கணமும் பிரியாதவள் நீ,, நீயே எனக்குக் கதி; எல்லா நலன்களையும் அருள்பவள்...உன் மேல் வீசும் மலரின் வாஸனையைக் கொண்டு, பெருமாள் முந்தின இரவு, எந்தப் பிராட்டியுடன் இருந்தார் என்பதை அறிய முடிகிறது...(தாமரை - மகாலக்ஷ்மி; செங்கமுநீர் - பூமாதேவி; கருநெய்தல் - நீளாதேவி).

பாதுகே! = பாதுகையே!; மந்தர கதி: த்வம் = மெதுவான ஸஞ்சாரத்தை உடைய, நீயே; மே கதி: = எனக்கு, ஸகல சேஷமங்களையும் கொடுப்பவள்; தத்தத் வாஸ க்ருஹ = அவரவர்களின் இருப்பிடங்களிலே (சென்று); அங்கண ப்ரணயிந: = அந்தப்புரங்களில் ஆசையுள்ளவரான; ஸ்ரீரங்க ச்ருங்காரிண: = ஸ்ரீரங்கத்தின் உல்லாஸ புருஷனுக்கு; அவிபக்த வால்லப்யாத் = பிரிக்க முடியாத, (விட்டுப்பிரிய முடியாத) மிகவும் வேண்டியவள் ஆனதால்; லீலா யத்ர = விளையாட்டிற்காக உள்ள, எந்த (நீ) / or உன்னிடமிருந்து; ஹல்லக பங்கஜ உத்பல களத் = தாமரை - செங்கமுநீர் - கருநெய்தல் புஷ்பங்களின்; மாத்வீக ஸேக உத்திதா = பெருகும் தேன் ஈரத்தினால் உண்டாகும்; ஆமோத விகல்பநா = வாஸனைகளின் மாறுதல்; சுத்தாந்த = அந்தப்புர தேவியரின் (லக்ஷ்மி - பூமாதேவி - நீளாதேவி); வாரக்ரமம் = நாட்களின் முறை (turn); விவ்ருணுதே = பிரகாசப்படுத்தப்படுகின்றது.

320. ஸம்பவது பாதரகேடி! ஸத்யஸுபர்ணாதிரௌபவாஹ்யகண:|
யாத்ராஸு ரங்கபர்த்து: ப்ரதமபரிஸ்பந்தகாரணம் பவதீ||

பாதரகேடி! அரங்கன் எந்த வாகனத்தின் மீது திருவீதி உலா கண்டருளினாலும், வாகன மண்டபம் வரையில், அவரது ஸஞ்சாரத்துக்கு உன்னைத்தான் அணிய வேண்டும்...ஸஞ்சாரம் என்பதற்கு முதல் காரணம் நீயே.

பாதரகேடி! = பாதரகேடி!; யாத்ராஸு ரங்கபர்த்து: = ஸஞ்சார வேளைகளில், ஸ்ரீரங்கநாதன்; ஸத்ய / ஸுபர்ணாதி: = ஸத்யர் / ஸுபர்ணர் முதலான (கருடன் / தார்க்கியன் etc.); ஒளபவாஹ்ய கண: = மன்னர்கள் ஏறத்தக்க வாகனங்களின் கூட்டம்; ஸம்பவது = (எதுவாக) இருக்கட்டும்; ப்ரதம பரிஸ்பந்த காரணம் = முதலில் ஸஞ்சரிக்கக் காரணம் (for movements); பவதீ = நீயே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக லிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸஞ்சாரபத்தி: - ஏகாதசீ.

12. புஷ்பபத்தி

பாதுகைகளை பலவித மலர்கள் கொண்டு அர்ச்சிப்பதை வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்தியிலே - 30 சுலோகங்கள் கொண்டது.

321. **சுனாரே: ஸஞ்சாரகாலேஷு புஷ்பவ்ருஷ்டி: திவச்ச்யுதா|**
பர்யவஸ்யதி யத்ரைவ ப்ரபத்யே தாம் பதாவநீம்||

பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், தேவதைகள் ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிகின்றனர். அந்தப் புஷ்பங்கள் கடைசியில் பாதுகையின் மேல் தங்குகின்றன...அந்தப் பாதுகைகள் எனக்குச் சரண்.

சுனாரே: ஸஞ்சார காலேஷு = பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; திவ: ச்யுதா = ஆகாயத்திலிருந்து விழும்; புஷ்பவ்ருஷ்டி: = புஷ்ப மழை (மலர் மாரி); யத்ரைவ பர்யவஸ்யதி = எந்தப் பாதுகையைச் சென்று தங்குமோ; தாம் பதாவநீம் = அந்த - திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையை; ப்ரபத்யே = (நான்) சரணடைகிறேன்.

322. **தைவதம் மம ஜகத்த்ரயார்ச்சிதா திவ்யதம்பதிவிஹாரபாதுகா|**
பாணிபாதகமலார்ப்பணாத் தயோ: யா பஜத்யநுதிநம் ஸபாஜநம்||

பெரிய பிராட்டியின் கமலம் போன்ற திருக்கைகளாலும், எம்பெருமானின் தாமரை போன்ற திருவடிகளாலும், அநுதினமும் பூஜையை(!) அடைபவனும்,...மூன்று உலகங்களாலும் பூஜிக்கப்படும், திவ்ய தம்பதியரின் விளையாட்டிற்காக உள்ளவருமான பாதுகை, எனக்கு ஆராதிக்கத்தக்கது.

யா: = எந்தப் பாதுகையானது; தயோ: பாணி / பாத கமல அர்ப்பணாத் அநுதிநம் = அந்த (பெருமாள் / பிராட்டி) ஆகியோரின் கமலம் போன்ற திருக்கை (பிராட்டி) திருவடியால், தினமும்; ஸபாஜநம் பஜதி = பூஜையை அடைகின்றதோ; ஜகத் த்ரய அர்ச்சிதா = மூன்று உலகங்களும் அர்ச்சிக்கும்; திவ்ய தம்பதி விஹார = திவ்ய தம்பதிகளின் லீலைக்காகவே உள்ள; பாதுகா, மம தைவதம் = பாதுகை, என்னுடைய ஆராதனைக்கு உரியவள்.

323. **தவ ரங்கராஜமணிபாது! நதோ விஹிதார்ஹண: ஸுரஸரித்பயஸா|**
அவதம்ஸ சந்த்ரகலயா கிரிசோ நவகேதகீதளம் இவார்ப்பயதி||

ரங்கராஜனின் மணிபாதுகே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, தன் சிரஸ்ஸிலுள்ள கங்கையை உனக்கு, அர்க்யமாயும் - சந்திர கலையை,தாழம்பூ மடலாயும் ஸமர்ப்பிக்கிறார்.

ரங்கராஜ மணிபாது! = அரங்கனின் மணிபாதுகே!; நத: கிரிசு: = வணங்கும் சிவன் (தலையில் உள்ள); ஸுரஸரித் பயஸா = கங்கையின் ஜலத்தால்; விஹித அர்ஹண: = அர்க்யத்தைப் பண்ணியும்; அவதம்ஸ சந்த்ரகலயா = தலைக்கு அலங்காரமாயுள்ள சந்திரகலையால்; நவ கேதகீதளம் இவ = புதிதான தாழம்பூ மடலையும்; தவ அர்ப்பயதி = உனக்குச் சாற்றுகிறார்.

324. குஸுமேஷு ஸமர்ப்பிதேஷு பக்தை:
 த்வயி ரங்கேசுபாதாவநி ப்ரதீம:|
 சுகோபமுநேஸ் த்வதேகநாமந:
 ஸுபகம் யத் ஸுரபித்வம் அஸ்ய நித்யம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! (உன்னைச் சேவிக்கும்) பக்தர்கள் ஸமர்ப்பிக்கும் புஷ்பங்களின் இன்பமான வாஸனை, உனது பெயரைக்கொண்ட அந்த நம்மாழ்வாருடைய (மகிழம்பூ) வாஸனையைப் போல அறிகின்றோம். (வகுளாபரணன் - நம்மாழ்வாரின் இன்னொரு பெயர்).

ரங்கேசு பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; பக்தை: த்வயி = பக்தர்கள் உன் மேல்; குஸுமேஷு ஸமர்ப்பிதேஷு = புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கும்போது ஏற்படும்; யத் ஸுரபித்வம், நித்யம் = எந்த ஒரு வாஸனை, எப்போதும்; த்வதேக நாமந: அஸ்ய = உனது பெயரைக் கொண்ட, அந்த; சுகோபமுநே: ஸுபகம் = நம்மாழ்வாருடைய, இனிமையான; ஸுரபித்வம் ப்ரதீம: = வாஸனை என (வகுள மலர்) நினைக்கிறோம்.

325. பதே பரஸ்மிந் புவநே விதாது:
 புண்யை: ப்ரஸுஹை: புனிநே ஸரய்வா:|
 மத்யே ச பாதாவநி! ஸஹ்யஸிந்தோ:
 ஆஸீத் சதுஸ்தாநமிவார்ச்சநம் தே||

பாதுகையே! பரமபதம் - ஸத்ய லோகம் - திரு அயோத்தி - ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய நான்கு இடங்களில், உனக்குப் பவித்ரமான புஷ்பங்களால் அர்ச்சனையுடன் திருவாராதனம் நடந்தது.....அது, பவித்ரோத்ஸவத்தில், கடம் - அக்னி - ஸ்தண்டிலம் (அரிசி) - (பெருமாளின்) மூர்த்தி ஆகிய, நான்கு ஸ்தானங்களில் (பாஞ்சராத்தர்) செய்யும் திருவாராதனம் போல இருக்கிறது.

பாதாவநி! = பாதுகே!; பரஸ்மிந் பதே = பரமபதத்திலும்; விதாது: புவநே - பிரம்மாவின் உலகத்திலும் (ஸத்ய லோகம்); ஸரய்வா: புனிநே - ஸரயூ நதியின் மணற்குன்றான, அயோத்தியிலும்; ஸஹ்ய ஸிந்தோ: மத்யே ச = காவேரியின் நடுவே உள்ள ஸ்ரீரங்கத்திலும்; புண்யை: ப்ரஸுஹை: - இன்பமான புஷ்பங்களால்; தே அர்ச்சநம் = உனக்குச் செய்யப்பட்ட அர்ச்சனை; சது: ஸ்தானம் இவ = (பவித்ர உத்ஸவத்தின்) நான்கு ஸ்தானங்கள் போல; ஆஸீத் = இருந்தது.

326. தவைவ ரங்கேச்வரபாதரகேடி! ஸௌபாக்யம் அவ்யாஹதம் ஆப்துகாமா:|
 ஸுரத்ருமாணாம் ப்ரஸவை: ஸுஜாதை:
 அப்யர்ச்சயநந்த்யப்ஸரஸோ முஹுஸ்த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! அப்ஸர மாதர்கள், தடையற்ற ஸௌபாக்யம் அடைய வேண்டி, கற்பக விருகூத்தின் மலர்களால், உன்னை அடிக்கடி அர்ச்சிக்கின்றனர்.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; அப்ஸரஸ: = அப்ஸர மாதர்; அவ்யாஹதம் = தடையில்லாத; தவைவ ஸௌபாக்யம் = உனது (போன்ற) ஸௌபாக்யத்தை; ஆப்துகாமா: = (அடைய) விரும்பியவர்களாக; ஸுரத்ருமாணாம் = கற்பக விருகூத்தின்; ஸுஜாதை: ப்ரஸவை: = இனிமையான மலர்களால்; முஹு: த்வாம் அப்யர்ச்சயந்தி = அடிக்கடி, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்.

327. நிவேசிதாம் ரங்கபதே: பதாப்ஜே மந்யே ஸபர்யாம் மணிபாதரகேடி!
 த்வதர்ப்பணாத் ஆபதிதாம் அபச்யத் காண்டவதந்வா கிரிசோத்தமாங்கே||

மணிபாதரகேடி! பாசுபதாஸ்த்ரம் பெற விரும்பிய அர்ச்சனன் மலர்களால் கண்ணன் திருவடிகளை அர்ச்சித்தான்...மறுநாள் அந்த மலர்கள், சிவனின் தலையில் இருக்கக் கண்டான். (சிவன் உன்னைத் தினமும் தன் சிரஸ்ஸிலே தரிப்பதால் இது நிகழ்ந்ததோ?).

மணிபாதரகேடி! மணிபாதுகே!; காண்டவ தந்வா = காண்டவம் எனும் வில்லை உடைய அர்ஜுனன்; ரங்கபதே: பதாப்ஜே நிவேசிதாம் = அரங்கனின் திருவடிகளிலே அர்ச்சித்த மலர்கள்; த்வதர்ப்பணாத், கிரிசோத்தமாங்கே = உன்னைத் தன் தலையிலே தரித்துக்கொண்ட சிவனுடைய தலையிலே இருப்பதை; ஆபதிதாம் ஸபர்யாம் = உன்னை பூஜிக்கும் ஸமயம்; அபச்யத் = பார்த்தான் என; மந்யே = எண்ணுகிறேன்.

328. பத்ராணி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதரகேடி!
 த்வித்ராண்யபி த்வயி ஸமர்ப்ய விபூதிகாமா:|
 பர்யாயலப்தபுருஹுதபதா: ச்ரீநாம்
 பத்ராங்குராணி விலிகந்தி பயோதரேஷு||

மணிபாதரகேடி! ஐச்வரியத்தை விரும்புவோர், இரண்டு / மூன்று பத்ரங்களால் (துளசி தளம்) உன்னை அர்ச்சித்தாலே போதும்....அவர்கட்கு இந்திரப் பதவி

கிடைக்கின்றது. இந்திராணிகளின் ஸ்தனங்களிலே மகரிகா பத்ரங்களை எழுதி, கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவர்.

ரங்க ந்ருபதே: மணிபாதரகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; விபூதிகாமா: = ஐச்வர்யத்தை விரும்புவோர்; த்வி - த்ராண்யபி பத்ராணி = இரண்டு (அ) மூன்று பத்ரங்களால் (இலை); த்வயி, ஸமர்ப்ய = உன்னிடம் ஸமர்ப்பித்தவுடன்; பர்யாய லப்த = வரிசையாக அடையும்; புருஹுதபதா: = இந்திரப் பட்டத்தால்; ச்சீநாம் பயோதரேஷு = இந்திராணிகளின் ஸ்தனங்களிலே; பத்ராங்குராணி விலிகந்தி = மகரிகா பத்திரங்களை எழுதும் கேளிக்கையில் ஈடுபடமுடியும்.

329. நிர்வர்த்தயந்தி தவ யே நிசிதாநி புஷ்பை:
வைஹாரிகாண்யுபவநாநி வஸுந்தராயாம்|
காலேந தே கமலலோசநபாதரகே!
கர்ரீடந்தி நந்தநவநே க்ருதிந: புமாம்ஸ:||

பெருமாளின் பாதுகே! எந்தப் புண்ணியசாலிகள், உனக்குப் புஷ்பங்கள் பூத்துக்குலுங்கும் தோட்டம் அமைத்து ஆராதிக்கின்றனரோ, அவர்கள் நாளடைவில், இந்திரப் பதவி பெற்று, அவனது நந்தவனத்தில் விளையாடுவர்.

கமல லோசந பாதரகே! = பெருமாளின் பாதரகே!; யே க்ருதிந: புமாம்ஸ: = எந்த புண்ணியசாலிகளான மகான்கள்; தவ, வஸுந்தராயாம் = உனக்கு, பூமியில்; புஷ்பை: நிசிதாநி = புஷ்பங்கள் நிரம்பியும்; வைஹாரிகாணி உபவநாநி = விளையாட உகந்ததுமான தோட்டங்களை; நிர்வர்த்தயந்தி = ஏற்படுத்துகின்றனரோ; தே, காலேந = அவர்கள், நாளடைவில்; நந்தநவநே கர்ரீடந்தி = இந்திரனின் நந்தவனத்தில் விளையாடுகிறார்கள்.

330. அர்ச்சந்தி யே முரபிதோ மணிபாதரகே
பாவாத்மகைரபி பரம் பவதீம் ப்ரஸுநை:
மந்தாரதாமஸுபகை: மகுடைரஜஸ்ரம்
ப்ருந்தாரகா: ஸுரபயந்தி பதம் ததீயம்||

மணிபாதுகையே! யார் உன்னை, அஹிம்ஸை - புலனடக்கம் எனும் எட்டு வகைத் தியான புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கின்றனரோ, அவர்கள், தேவர்களே வணங்கக்கூடிய பெருமையை அடைவர்.

முரபித: மணிபாதரகே! = முரன் என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே!; யே, பாவாத்மகைரபி = எவர்கள் நினைவு ரூபங்களான (தியான புஷ்பங்கள்); ப்ரஸுநை: பவதீம் = புஷ்பங்களால் உன்னை; பரம் அர்ச்சந்தி = மிகவும் பூஜிக்கின்றனரோ; ததீயம் பதம் = அவர்களின் திருவடியை; ப்ருந்தாரகா: மந்தார தாம ஸுபகை: மகுடை: = தேவதைகள், மந்தார மாலைகள் அணிந்துள்ள கிரீடங்களால்; அஜஸ்ரம் ஸுரபயந்தி = எப்போதும் மணக்கச் செய்வர்.

331. அஸ்ப்ருஷ்டதோஷபரிமர்சம் அலங்க்யம் அந்யை:
 ஹஸ்தாபசேயம் அகிலம் புருஷார்த்தவர்கம்|
 சித்ரம் ஜநார்தநபதாவநி! ஸாதகாநாம்
 த்வய்யர்ப்பிதா: ஸுமநஸ: ஸஹஸா பலந்தி||

*ஜநார்த்தனின் பாதுகையே! நல்ல மனம் கொண்டவரால், உனக்கு
 ஸமர்ப்பிக்கப்படும் புஷ்பங்கள், அவர்களுக்கு நால்வகை புருஷார்த்தங்களையும்,
 பழங்களாகப் பலன் கொடுக்கின்றன.*

ஜநார்த்தந பதாவநி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; த்வயி அர்ப்பிதா: ஸுமநஸ:
 = உன்னிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள்; ஸாதகாநாம் = (உன்னை)
 ஆராதிப்பவர்க்கு; அஸ்ப்ருஷ்ட தோஷ பரிமர்சம் = தோஷங்களற்றதும், மிகவும்
 சுத்தமானதும்; அந்யை: அலங்க்யம் = மற்ற (பிரயோசனங்களால்)
 தாண்டமுடியாததும்; அகிலம் புருஷார்த்த வர்கம் = ஸமஸ்தமான (நான்கு)
 புருஷார்த்தங்களை; ஹஸ்தாபசேயம், ஸஹஸா பலந்தி = கையாலே
 எட்டிப்பறிக்கக்கூடியபடி ஸுலபமாக, உடனே பலனளிக்கிறது; சித்ரம் = என்ன
 ஆச்சரியம்?

(ஒரே variety புஷ்பம், 4 வித புருஷார்த்தம் அளிப்பதே ஆச்சரியம்!)

332. வந்தாருபி: ஸுரகணை: த்வயி ஸம்ப்ரயுக்தா
 மாலா விபாதி மதுஸூதநபாதரகேடி|
 விக்ராந்தவிஷ்ணுபதஸம்சர்யபத்தஸக்யா
 பாகீரதீவ பரிரம்பணகாங்க்ஷிணீ தே||

*மதுஸூதநரின் பாதுகையே! தேவர்கள் உனக்கு, ஜாதி புஷ்ப மாலையை
 ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். அதைப் பார்க்கும்போது, கங்கை உன்னை அணைக்க
 (embrace - ஆலிங்கனம்) வந்தது போல இருக்கிறது.*

மதுஸூதந பாதரகேடி! = மதுஸூதநரின் பாதரகேடி!; ஸுரகணை: த்வயி
 வந்தாருபி: = தேவர் கூட்டம், உன்னிடம் வணங்கி; ஸம்ப்ரயுக்தா மாலா =
 சாற்றப்பட்ட மாலை (ஜாதிமலர் - white); விக்ராந்த விஷ்ணுபத = ஆகாயத்தை
 அளந்தபோது, விஷ்ணுவின் திருவடியுடன்; ஸம்சர்ய பத்த ஸக்யா =
 ஸம்பந்தத்தால் ஏற்பட்ட நட்பினால்; தே, பரிரம்பண காங்க்ஷிணீ = உன்னை
 ஆலிங்கனம் செய்ய ஆசைப்படும்; பாகீரதீவ விபாதி = கங்கையைப் போல
 விளங்குகிறது (கங்கை - வெளுப்பு)

333. யே நாம ரங்கந்ருபதேர்மணிபாதுகே! த்வாம்
அப்யர்ச்சயந்தி கமலைரதிகர்த்துகாமா:|
ஆரோபயத்வஹிதா நியதி: க்ரமாத் தாந்
கல்பாந்தரீயகமலாஸநபத்ரிகாஸு||

*மணிபாதுகே! பதவியை விரும்பி, யார் உன்னைத் தாமரை மலரால்
அர்ச்சிக்கின்றனரோ, அந்தப் புண்ணியத்தால், காலக்ரமத்தில், பிரம்ம பட்டம்
அடையத் தகுதி உடையவர்களின் பட்டியலில், அவர் பெயரைத் தெய்வம்
கவனத்துடன் எழுதிவிடுகின்றது.*

ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! = அரங்கனின் மணிபாதுகையே!; அதிகர்த்துகாமா:
யே நாம = பதவியில் ஊற்றம் கொண்ட, எந்த ஒருவர்; த்வாம், கமலை:
அப்யர்ச்சயந்தி = உன்னை, தாமரை மலரால் அர்ச்சிப்பரோ; தாந், நியதி:
அவஹிதா = அவர்களை, அந்தப் புண்யம், கவனத்துடன்; கல்பாந்தரீய = அடுத்து
வரும் கல்பங்களிலே நியமிக்கப்பட உள்ள; கமலாஸந பத்ரிகாஸு =
பிரம்மாக்களின் சாஸனத்தில் (approved list); க்ரமாத் ஆரோபயதி =
வரிசையிலே எழுதி வைக்கிறது.

334. த்வய்யர்ப்பிதாநி மநுஜைர் மணிபாதரகேடி!
தூர்வாங்குராணி ஸுலபாந்யதவா துளஸ்ய:|
ஸாராதிகா: ஸபதி ரங்கநரேந்த்ரக்ஸ்த்யா
ஸம்ஸாரநாகதமநௌஷதயோ பவந்தி||

*மணிபாதரகேடி! ஸுலபமாய்க் கிடைக்கிற, அருகம்புல் - துளஸிதளம்
இவைகளைக் கொண்டு, உன்னை அர்ச்சித்தாலும், ரங்கநாதனின் கருணையால்,
அந்த மனிதர்கள், ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து விடுபடுகின்றனர்.*

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகையே!; மநுஜை: த்வயி அர்ப்பிதாநி =
மனிதர்களால், உன்னிடம் அர்ச்சிக்கப்படும்; ஸுலபாநி = ஸுலபமாகக்
கிடைக்கக்கூடிய; தூர்வாங்குராணி அதவா துளஸ்யா: = அருகம்புல், அல்லது
துளஸிதளம்; ஸபதி ரங்க நரேந்த்ரக்ஸ்த்யா = உடனே, ரங்கநாதனாகிற
(வைத்தியனின்) சக்தியால்; ஸாராதிகா: = பலம் மிக்க; ஸம்ஸார நாக =
ஸம்ஸாரமென்னும் பாம்பை; தமந ஓளஷதய: = அடக்கும் பச்சிலைகளாக; பவந்தி
= ஆகின்றன.

(பிறப்பு / இறப்பு என்ற தளையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, முக்தி அடைவர் என்று
கருத்து)

335. ஆராத்ய நூநம் அஸுரார்த்தநபாதுகே! த்வாம்
 ஆமுஷ்மிகாய விபவாய ஸஹஸ்ரபத்ரை:
 மந்வந்தரேஷு பரிவர்த்திஷு தேவி! மர்த்யா:
 பர்யாயத: பரிணமந்தி ஸஹஸ்ரநேத்ரா:||

பாதுகே! தேவி! ஸ்வர்க்க போகம் விரும்பி, உன்னை ஒருவன் 1000 இதழ்கள் உள்ள தாமரைப் பூவால் பூஜித்தால், அவன் 1000 கண்கள் கொண்ட இந்திரப் பதவியைப் பெறக்கூடிய தகுதியை அடைகின்றான்.

அஸுரார்த்தந பாதுகே! தேவி! = அஸுரர்களை வதம் செய்யும் பெருமாளின் பாதுகே! தேவி!; மர்த்யா: = மனிதர்கள்; ஆமுஷ்மிகாய விபவாய = ஸ்வர்க்க போக ஸம்பத்தை அடைய விரும்பி; த்வாம், ஸஹஸ்ர பத்ரை: = உன்னை, 1000 இதழ்கள் உடைய மலரினால்; ஆரக்ஷய, பரிவர்த்திஷு = ஆராதித்தால் (அர்ச்சித்தால்), சுற்றிவந்து கொண்டிருக்கும்; மந்வந்தரேஷு = மன்வந்தரங்களில்; பர்யாயத: ஸஹஸ்ரநேத்ரா: பரிணமந்தி நூநம் = வரிசையாக (in their turn) 1000 கண்கள் கொண்ட இந்திரனாவர். நிச்சயம்.

336. தந்யைஸ்த்வயி த்ரிதசரக்ஷகபாதரக்ஷே!
 புஷ்பாணி காஞ்சநமயாநி ஸமர்ப்பிதாநி|
 விஸ்ரம்ஸிநா விநமதோ கிரிசோத்தமாங்காத்
 ஆரக்வதேந மிலிதாந்யப்ருதக்பவந்தி||

பெருமாளின் பாதுகே! பணக்காரர்கள் தங்கத்திலே புஷ்பம் செய்வித்து, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்...உன்னை வணங்கும்போது, சிவனின் தலையில் உள்ள கொன்னைப்பூவும் (yellow) உன் மீது விழுகின்றது. இந்த இரண்டிற்கும் வேற்றுமை தெரிவதில்லை.

த்ரிதச ரக்ஷக பாதரக்ஷே! = தேவர்களை ரக்ஷிக்கின்ற பெருமாளின் பாதுகே!; தந்யை:, த்வயி = பெரும் செல்வந்தர்கள், உன்னை; காஞ்சநமயாநி புஷ்பாணி ஸமர்ப்பிதாநி = தங்கத்தால் ஆன மலர்கள் கொண்டு அர்ச்சிக்கின்றனர்; விநமதோ கிரிச உத்தமாங்காத் = சிவன் உன்னை வணங்கும்போது அவர் தலையிலிருந்து; விஸ்ரம்ஸிநா ஆரக்வதேந = நழுவி விழுந்த கொன்னைப் பூவோடு; மிலிதாநி, அப்ருதக்பவந்தி = சேர்ந்து, வித்தியாஸம் தெரிவதில்லை.

337. விஷ்வோபஸர்க்ஷமநம் த்வயி மந்யமாநை:
 வைமாநிகை: ப்ரணிஹிதம் மணிபாதரக்ஷே!|
 பத்மாஸஹாயபதபத்மநகார்ச்சிஷஸ்தே
 புஷ்போபஹாரவிபவம் புநருக்தயந்தி||

மணிபாதரகேடி! ஸகல லோகங்களும், துயரம் ஏதுமின்றி ஸுகித்திருக்க வேண்டி, தேவதைகள், பலவித மலர்களால் உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர். பெரிய பிராட்டியின் துணைவனான பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் காந்தியில் ப்ரதிபலிக்கும் அப்புஷ்பங்கள், இரு மடங்காகத் தோன்றுகின்றன.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகே!; விச்வோப ஸர்க சமநம் = உலகம் பூராவும் உள்ள உபத்திரவத்தைப் போக்க; மந்யமாநை: வைமாநிகை: = விரும்பும் தேவர்களால்; த்வயி ப்ரணிஹிதம் = உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்ட; தே, புஷ்ப உபஹார விபவம் = உன்னுடைய, மலர்களின் ஸமிருத்தி; பத்மா ஸஹாய, பதபத்ம = பிராட்டியின் துணைவரான பெருமாளின் திருவடி; நக அர்ச்சிஷ: பநருக்தயந்தி = நகங்களின் காந்தியால், இருமடங்காகிறது.

338. நாகௌகஸாம் சமயிதும் பரிபந்திவர்காந்
நாதே பதம் த்வயி நிவேசயிதும் ப்ரவ்ருத்தே|
த்வத்ஸம்சுரிதாம் விஜஹதஸ்துளஸீம் வமந்தி
ப்ரஸ்தாநகாஹளரவாந் ப்ரதமம் த்விரேபா:||

பாதுகையே! உன் மேல் அர்ச்சிக்கப்பட்டுள்ள துளஸி தளங்களில் வண்டுகள் மொய்க்கின்றன...அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, அசுரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யப் புறப்படும்போது, அவை உயரே கிளம்பி ரீங்காரம் செய்கின்றன...அச்சப்தம், விஜய யாத்திரை புறப்படும் முன்பு, வாசிக்கப்படும் "காஹள" வாத்தியத்தின் ஓசையைப் போல உள்ளது.

நாகௌகஸாம் பரிபந்தி வர்காந் = தேவர்களின் சத்துருக்கூட்டங்களை; சமயிதும், நாதே, த்வயி பதம் = ஒழிக்க, பெருமாள், திருவடியை, உன் மேல்; நிவேசயிதும் ப்ரவ்ருத்தே = வைக்க ஆரம்பித்தவுடன்; த்வத் ஸம்சுரிதாம் துளஸீம் = உன்னை அடைந்துள்ள (அர்ச்சிக்கப்பட்டு) துளஸி தளங்களில்; விஜஹத: த்விரேபா: = மொய்த்த வண்டுகள்; ப்ரதமம் ப்ரஸ்தாந = பிரயாண (விஜய யாத்திரை) காலத்தில், முதலாக; காஹள ரவாந் வமந்தி = (வாசிக்கப்படும்) காஹள வாத்ய சப்தத்தை உண்டு பண்ணும்.

339. ரங்கேச பாத பரிபோக ஸுஜாதகந்தாம்
ஸம்ப்ராப்ய தேவி! பவதீம் ஸஹ திவ்ய புஷ்பை:|
நித்யோபதர்சிதரஸம் ந கிலாத்ரியந்தே
நாபீஸரோஜமபி நந்தநசஞ்சரீகா:||

தேவி! இந்திரனுடைய நந்தவனத்திலிருந்து, உயர்ந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்...அந்தப் புஷ்பங்களில் உள்ள வண்டுகள், பெருமாளின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து பெருகும் தேனைப் பருகாமல், உன் மேலுள்ள மலர்களிலேயே மொய்க்கின்றன. (திருவடி ஸம்பந்தத்தின் உயர்த்தியை விளக்குகிறது).

தேவி! = தேவி!; நந்தன = இந்திரனின் தோட்டத்திலிருந்து; திவ்ய புஷ்பை: ஸஹ = தேவலோகத்துப் புஷ்பங்களுடன் வந்த; சஞ்சரீகா: ரங்கேசு பாத = வண்டுகள், அரங்கனின் திருவடி; பரிபோக, ஸுஜாத கந்தாம் = அனுபவத்தால், இனிய வாஸனையுடன் கூடிய; பவதீம் ஸம்ப்ராப்ய = உன்னையே அடைந்து (உன்மேல் மொய்க்கின்றன); நித்யம் உபதர்சீத = எப்போதும் (காண்பிக்கப்படும்) பெருகும்; நாபீ ஸரோஜம் ரஸம் அபி = பெருமானின் நாபி கமலத்தின் தேனை; நாத்ரியந்தே கில = ஆதரிப்பதில்லை என்பது பிரஸித்தம்.

340. ப்ராகேவ காஞ்சநபதாவநி! புஷ்பவர்ஷாத்
ஸம்வர்த்திதே சமிததைத்யபயை: ஸுரேந்த்ரை:
பத்மேக்ஷணஸ்ய பதபத்மநிவேஸாபே
புஷ்பாபிஷேகம் உசிதம் ப்ரதிபத்யஸே த்வம்||

காஞ்சந பாதுகே! அசுரர்களை வென்ற, எம்பெருமானின் வெற்றியைக் கொண்டாட, தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிகின்றனர்....அதற்கு முன்பே, உனக்கு, பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளால், புஷ்பாபிஷேகம் நடந்தேறி விட்டதே!

காஞ்சந பதாவநி! = தங்கப் பாதுகையே!; தைத்ய பயை: சமித = அரக்கர்களின் பயத்திலிருந்து விடுபட்ட; ஸுரேந்த்ரை: புஷ்பவர்ஷாத் ப்ராகேவ, த்வம் = தேவர்கள் (பெருமானுக்கு) மலர் மாரி பொழியும் முன்னரே - உனக்கு; பத்மேக்ஷணஸ்ய, பாதபத்ம = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகள்; நிவேசு லாபே ஸம்வர்த்திதே = வைக்கப்பட்டதன் பயனாக; உசிதம் புஷ்பாபிஷேகம் = தகுந்த, புஷ்ப அபிஷேகத்தை; ப்ரதி பத்யஸே = (நீ) அடைந்தாய்.

341. திசி திசி முநிபத்ந்யோ தண்டகாரண்யபாகே
ந ஜஹதி பஹுமாநாந்நாநம் அத்யாபி மூலம்|
ரகுபதிபதரக்ஷே! த்வத் பரிஷ்காரஹேதோ:
அபசித குஸுமாநாம் ஆசுர்மாநோகஹாநாம்||

ராகவனின் பாதுகையே! தண்டகாரண்யத்தில் ரிஷி பத்தினிகள், பல திசைகளிலும் சென்று, புஷ்பம் சேகரித்து வந்து, உன்னை அர்ச்சித்தனர்....புஷ்பம் தந்த அந்த மரங்களை, ரிஷி பத்தினிகள், இன்றும் போற்றி வருகின்றனர்.

ரகுபதி பதரக்ஷே! = ராகவ பாதுகே!; தண்டகாரண்ய பாகே முநிபத்ந்ய: = தண்டகாரண்யத்தில் வசிக்கும் ரிஷி பத்தினிகள்; திசி திசி = ஒவ்வொரு திக்குகளிலிருந்தும்; த்வத் பரிஷ்கார ஹேதோ: = உனது அலங்காரத்திற்காக; அபசித குஸுமாநாம் = பறித்து வந்த புஷ்பங்களைக் கொடுத்த; ஆசுர்மாநோகஹாநாம் மூலம் = ஆசுரமத்தில் உள்ள மரங்களின் அடிப்பாகத்தை; பஹுமாநாத், அத்யாபி = மரியாதையின் காரணமாய், இன்றும் கூட; ந ஜஹதி = மறப்பதில்லை.

342. கடயஸி பரிபூர்ணாந் க்ருஷ்ணமேக ப்ரசாரே
 க்ருதிபிருபஹ்ருதைஸ்த்வம் கேதகீகர்ப்ப பத்ரை:|
 வரதநுபரிணாமாத் வாமத: ச்யாமளாநாம்
 ப்ரணதி ஸமயலக்நாந் பாதுகே! மௌளி சந்த்ராந்||

பாதுகையே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், புண்யவான்கள், உனக்கு தாழ்ம்பூவை ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். சிவன் உன்னை ஸேவிக்கும்போது, அவரது சிரஸ்ஸில் உள்ள சந்திர கலையுடன், உன் மடல் சேர்ந்து, அப்பிறைச் சந்திரன் பூர்ண சந்திரன் போலத் தோற்றம் அளிக்கிறது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; க்ருஷ்ணமேக ப்ரசாரே = மேக வண்ணனாகிற பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்திலே; க்ருதிபி: உபஹ்ருதை: = புண்ணியசாலிகள் ஸமர்ப்பிக்கும்; கேதகீ கர்ப்ப பத்ரை: = தாழை மலரின், உள் மடல்களாலே; த்வம், வாமத: வரதநுபரிணாமாத் ச்யாமளாநாம் = நீ, (உன்னை) இடது பாகம் பெண்ணாக உள்ள (அர்த்தநாரி); ப்ரணதி ஸமய லக்நாந் = ஸேவிக்கும்போது; மௌளி சந்த்ராந் = சிரஸ்ஸிலே உள்ள பிறைச் சந்திரன்கள்; பரிபூர்ணாந் கடயஸி = பூர்ண (முழு) சந்திரனாகக் காட்சி தருகின்றது.

343. பரிசரணநியுக்தை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பவநதநய முக்யை: அர்ப்பிதாம் த்வத்ஸமீபே|
 விநத விதி முகேப்ய: நிர்விசேஷாம் த்விரேபா:
 கதமபி விபஜந்தே காஞ்சநீம் பத்மபங்க்திம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகே! கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்ட, சிறிய திருவடி முதலானோர், உனக்கு ஸமர்ப்பித்த, தங்கமயமான தாமரை மலர்களினுடையவும் - உன்னைச் சேவிக்கும் பிரம்மாவின் முகங்களும் பேதம் (எந்த வித்தியாஸமும்) இல்லாதிருப்பதால், வண்டுகள் கஷ்டப்பட்டுக் காண்கின்றன.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; பரிசரண நியுக்தை: = கைங்கர்யத்துக்கு ஏவப்பட்ட; பவந தநய முக்யை: = ஹநுமன் போன்ற வானர வீரர்கள்; த்வத் ஸமீபே அர்ப்பிதாம் = உன்னிடம் அர்ச்சித்த; காஞ்சநீம் பத்ம பங்க்திம் = தங்கமயமான தாமரை மலர்களின் வரிசையையும்; விநத விதி முகேப்ய: = (உன்னை) ஸேவிக்கும் பிரம்மாக்களின் முகங்களுக்கும்; நிர்விசேஷாம், த்விரேபா: = பேதம் இல்லாதிருப்பதைக் கண்ட வண்டுகள்; கதமபி விபஜந்தே = எப்படியோ (எப்படித்தான்) (புஷ்பங்களை) பிரித்து அறிகின்றன!!

344. விதிசிவ புருஹூத ஸ்பர்சுதைர் திவ்யபுஷ்பை:
 த்வயி ஸஹ நிபதந்த: தத்ததுத்யாநப்ருங்கா:|
 மதுரிபுபதரகேடி! மஞ்ஜுபி: ஸ்வைர்நிநாதை:
 அவிதிதபரமார்த்தாந்நாநம் அத்யாபயந்தி||

பாதுகையே! பிரம்மா முதலான தேவர்கள், தங்கள் தோட்டங்களிலிருந்து ...உயர்ந்த புஷ்பங்களை, உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்....உடன் வரும் வண்டுகள் செய்யும் ரீங்காரம், இங்குள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியாத, உன் மேன்மையைத் தெரிவிப்பது போல இருக்கிறது.

மதுரிபு பதரசுடி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; விதி - சிவ - புருஹூத = பிரம்மா, சிவன், இந்திரன் இவர்களால்; ஸ்பர்சிதை: திவ்ய புஷ்பை: ஸஹ = ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட தேவலோகத்துப் புஷ்பங்களுடன்; த்வயி நிபதந்த: = உன்னிடம் வந்த; தத் ததுத்யாந ப்ருங்கா: = அவரவர் தோட்டத்து வண்டுகள்; ஸ்வை: மஞ்ஜுபி: நிநாதை: = தங்களது, இனிய, சப்தங்களால்; அவிதித பரமார்த்தாந் = அறியப்படாத, (உன் பற்றிய) பெருமைகளை; அத்யாபயந்தி நூநம் = தெரிவிக்கின்றன.

345. ப்ரசுயதி ஜநாநாம் ஸஞ்ஜ்வரம் ரங்கபர்த்து:
பரிஸரசலிதாநாம் பாதுகே! சாமராணாம்|
அநுதிநம் உபயாதைருத்திதம் திவ்ய புஷ்பை:
நிகமபரிமளம் தே நிர்விசந் கந்தவாஹ:||

பாதுகே! தினமும் உனக்குத் தேவர்கள், புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்...அரங்கனுக்குச் சாமரம் வீசும் போது, வேத வாஸனையுடன் கூடிய, அந்த தேவலோகத்து மலர்களின் மணம், ஜனங்களின் ஸம்ஸார தாபத்தைப் போக்கடிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநுதிநம் உபயாதை: = தினமும், வந்திருக்கிற; திவ்ய புஷ்பை: உத்திதம் = தேவ லோகத்து புஷ்பங்களால் ஏற்பட்டுள்ள; தே நிகம பரிமளம் = உன்னுடைய வேத வாஸனை; ரங்கபர்த்து: பரிஸரசலிதாநாம் = அரங்களின் அருகே வீசப்படும்; சாமராணாம் கந்தவாஹ: = சாமரங்களின் காற்றை; நிர்விசந் ஜநாநாம் ஸம்ஜ்வரம் = அநுபவிக்கும், மக்களின் ஸம்ஸார தாபம்; ப்ரசுயதி = போக்கடிக்கப்படுகின்றது.

346. அகிலபுவநரகூடாநாடிகாம் தர்சுயிஷ்யந்
அநிமிஷதருபுஷ்பை: அர்ச்சிதே ரங்கமத்யே|
அபிநயம் அநுரூபம் சிகூயத்யாத்மநா த்வாம்
ப்ரதமவிஹிதலாஸ்ய: பாதுகே! ரங்கநாத:||

பாதுகையே! கற்பக விருகூடித்தின் மலர் கொண்டு அர்ச்சிக்கப்பட்டு, ரங்க விமானத்திலே, அரங்கன், லோக ரகூணத்துக்காக நாடகம் (நாட்டியம்) நடத்துகிறார்...உன்னையும் அந்த அபிநயத்துக்கு நன்றாகவே பழக்கி வைத்துள்ளார்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; அநிமிஷ தரு புஷ்பை: = கற்பக விருகூடங்களின் மலர்களால்; அர்ச்சிதே = அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கிறவரும்; ரங்கமத்யே, அகில

புவந ரக்ஷா நாடிகாம் = ரங்கவிமானத்தின் நடுவே, அகில உலக காப்பாற்றுதலை முன்னிட்டு, நாடகம்; தர்சியிஷ்யந் ரங்கநாத: = போடும் (நடத்தும்) ரங்கநாதன்; ஆத்மநா = தானே; ப்ரதம விஹித லாஸ்ய: = ப்ரதம நடனாக இருந்துகொண்டு; த்வாம், அநுரூபம் அபிநயம் = உன்னையும், தகுந்ததான நாட்டியத்திற்கு; சிக்ஷயதி = பழக்கி உள்ளார்.

347. அகளிதநிஜராகாம் தேவி! விஷ்ணோ: பதம் தத்
 த்ரிபுவநமஹநீயாம் ப்ராப்ய ஸந்த்யாமிவ த்வாம்|
 பவதி விபுதமுக்தை: ஸ்பஷ்டதாராநுஷங்கம்
 பரிஸரபதிதைஸ்தே பாரிஜாத ப்ரஸூரை:|

தேவி! பெருமாளின் திருவடி, எல்லோரிடத்திலும் ப்ரீதி உள்ளது...தேவர்களால், அர்ச்சிக்கப்பட்டு, உன் மேல் உள்ள பாரிஜாத மலர்களால், ஸந்தியா வேளையில், நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயம் போல் பிரகாசிக்கின்றது.

தேவி! = தேவி!; தத் விஷ்ணோ: பதம் = பிரஸித்தமான அந்தப் பெருமாளின் திருவடி; நிஜ ராகாம் அகளித = தன்னுடைய ஆசையை (ஜீவன்களிடம்) விடாதது; த்ரிபுவந மஹநீயாம் த்வாம் ப்ராப்ய, தே பரிஸர பதிதை: = மூன்று உலகங்களாலும் கொண்டாடத்தக்க உன்னை அடைந்து, உனதருகே உள்ளதும்; விபுத முக்தை: பாரிஜாத ப்ரஸூரை: = தேவர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாரிஜாத மலர்களுடன்; ஸ்பஷ்ட ஸந்த்யாமிவ = பிரகாசிக்கும் ஸந்தியா காலம் போன்று; தாரா அநுஷங்கம் பவதி = நக்ஷத்திரங்களுடன் மின்னுவது போல இருக்கிறது.

348. வ்யஞ்ஜந்தயேதே விபவமநகம் ரஞ்ஜயந்த: ச்ருதீர்ந:
 ப்ராத்வம் ரங்கக்ஷிதிபதிபதம் பாதுகே! தாரயந்த்யா:
 நாதைரந்தர் நிஹிதநிகமை: நந்தநோத்யாநப்ருங்கா:
 திவ்யை: புஷ்பை: ஸ்நபிதவபுஷோ தேவி! ஸௌஸ்நாதிகாஸ்தே|

பாதுகா தேவி! தேவ லோகத்து நந்தவனத்திலிருந்து கொணர்ந்த மலர்களால் உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர்...அம்மலர்களில் உள்ள வண்டுகள் செய்யும் ரீங்காரம், உன்னைப் பார்த்து, "அபிஷேகம் ஆயிற்றா?" என்று கேட்பது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! தேவி! = பாதுகையே! தேவி!; ரங்கக்ஷிதிபதி பதம் தாரயந்த்யா: = ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியை தரிப்பவளும்; திவ்யை: புஷ்பை: ஸ்நபித வபுஷ: = தேவலோகத்து மலர்களால் ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டுள்ள திருமேனியை உடையவளும்; நந்தன உத்யான ப்ருங்கா: = இந்திரனுடைய தோட்டத்து வண்டுகள்; அந்தர்நிஹித நிகமை: நாதை: = உள்ளே வைக்கப்பட்டுள்ள வேத சப்தத்தினால்; ந: ச்ருதீ: ரஞ்ஜயந்த: = எங்களது காதுகளை மகிழ்விக்க; ஸௌஸ்நாதிகா: தே = "நன்கு அபிஷேகம் ஆயிற்றா?" என்று கேட்கிறதான; அநகம் விபவம் வ்யஞ்ஜயந்தி = மேலான பெருமையை, ப்ரகாசப்படுத்தும்.

349. கிம் புஷ்பைஸ்துளஸீதளைரபி க்ருதம் தூர்வாபி தூரே ஸ்திதா
 த்வத்பூஜாஸு முகுந்தபாது! க்ருபயா த்வம் காமதேநு: ஸதாம்|
 ப்ரத்யக்ராஹ்ருத தர்ப்பல்லவ லவ க்ராஸாபிலாஷோந்முக்
 தேநுஸ்திஷ்டது ஸா வஸிஷ்டபவநத்வாரோபகண்டஸ்தலே||

*முகுந்த பாதுகே! காமதேனு தினமும் ஒருபிடி அருகம்புல்லை எதிர்பார்த்து,
 வஸிஷ்டர் வீட்டு வாசலில் நிற்கும்...நீ, உன்னை, ஒருவன் பூஜிக்க, ஒரு
 அருகம்புல்லையோ, துளஸி தளமோ எதிர்பார்ப்பதில்லை....காமதேனுவை விட
 மேலாக, நீ உன்னை ஆசிரயித்தோர்க்கு, ஸகல புருஷார்த்தங்களையும்
 வழங்குகிறாய்.*

முகுந்த பாது! = பெருமாளின் பாதுகையே!; ப்ரத்யக்ர ஆஹ்ருத = புதிதாகக்
 கொண்டுவரப்படும்; தர்ப்பு பல்லவ லவ க்ராஸ அபிலாஷு = இளந் தர்ப்பத்தின்
 ஆகார ஆசையால்; உன்முக், ஸா தேநு: = முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக்
 கொண்டு அந்தக் காமதேனு; வஸிஷ்ட பவந த்வார = வஸிஷ்டரின்
 இருப்பிடத்தின் வாசலின்; உபகண்டஸ்தலே திஷ்டது = அருகே நிற்கும்
 (தினமும்); த்வத் பூஜாஸு = உன்னை அர்ச்சிக்க; புஷ்பை: கிம்? = புஷ்பங்கள்
 தேவையில்லை; தூர்வாபி, துளஸீதளைரபி க்ருதம் = அருகம்புல்லோ,
 துளஸீதளமோ போதுமே!; தூரேஸ்திதா அஸ்து = வெகுதூரத்திலே இருப்பினும்
 சரி; த்வம் க்ருபயா ஸதாம் காமதேநு: = நீ, உன் மேலான தயையால்,
 நல்லவர்க்கு காமதேனுவைப் போல, வழங்குபவள் அன்றோ!

350. சூடாரக்வதரஜஸா சூர்ணஸ்நபநம் விதாய தே பூர்வம்|
 ரங்கேசபாதுகே! த்வாம் அபிஷிஞ்சதி மௌளிகங்கயா சம்பு:||

*பாதுகே! சிவன், முதலில் உனக்கு, கொன்னைப் பூவால் (துகள்களால்)
 சூர்ணாபிஷேகம் செய்து, பிறகு கங்கை ஜலத்தால் திருமஞ்சனம் செய்கிறார்.*

ரங்கேச பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; சம்பு: தே பூர்வம் = சிவன்,
 உனக்கு, முதலில்; சூடாரக்வத ரஜஸா = தலைக்கு அலங்காரமாய் உள்ள
 கொன்னை மலரின் தூளால்; சூர்ண ஸ்நபநம் விதாய = சூர்ணாபிஷேகம்
 செய்து; மௌளி கங்காய = (பின்னர்) கங்கை நீரால்; த்வாம் அபிஷிஞ்சதி =
 உன்னை, அபிஷேகம் செய்கிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத்
 வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா
 ஸஹஸ்ரே, புஷ்பபத்தி: - த்வாதசீ.

13. பராக பத்தி
(திருவடித்துகள் படலம்)

351. பாந்து வ: பத்மநாபஸ்ய பாதுகா கேளிபாம்ஸவ:|
அஹல்யாதேஹ நிர்மாண பர்யாய பரமாணவ:||

பாதுகைகளின் துகள்கள் (dust) அகல்யைக்கு உயர்ந்த சரீரத்தைக் கொடுத்தன...அது போல, ஸஞ்சாரத்தின் போது ஏற்படும் துகள்கள், நமக்கும் எம்பெருமானின் கைங்கர்யத்துக்கு உகந்த சரீரத்தைத் தந்து அருள வேண்டும்.

அஹல்யா தேஹ நிர்மாண = அகல்யைக்கு (கல்லிலிருந்து) சரீரத்தை உண்டு பண்ணும் விஷயத்தில்; பர்யாய பரமாணவ: = பரம அணுவுக்கு ஸமமான; பத்மநாபஸ்ய பாதுகா = பெருமானின் பாதுகையின்; கேளி பாம்ஸவ: = ஸஞ்சாரத்திலே உண்டான துகள்கள்; வ: பாந்து = உங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

352. தவ ஸஞ்சரணாத் ரஜோ விதூதம் யதிதம் ரங்கநரேந்த்ர பாதரகேடி!
அலம் ஏததநாவிலாநி கர்த்தும் கதககேடித இவாசு மாநஸாநி||

அரங்கனின் பாதுகையே! உனது ஸஞ்சாரத்தின் போது கிளம்பும் துகள்கள் ஜனங்களின் மனக்கலக்கத்தைத் தெளிவாக்குகின்றன --- தேத்தாங்கொட்டை, ஜலத்தைத் தெளிய வைப்பதைப் போல.

ரங்க நரேந்த்ர பாதரகேடி! = ரங்கநாத பாதுகே!; தவ ஸஞ்சரணாத் விதூதம் = உனது ஸஞ்சாரத்தாலே உண்டு பண்ணப்படும்; யத் இதம் ரஜ: = இந்தத் துகள்கள்; ஏதத் கதககேடித இவ = தேத்தாங்கொட்டையின் பொடி போல; மாநஸாநி, ஆசு = மனதை, வெகு சீக்கிரமாக; அநாவிலாநி கர்த்தும் அலம் = கலக்கமில்லாதவைகளாகச் செய்யப் போதுமானவை.

353. புநருக்த பிதாமஹாநுபாவா: புருஷா: கேசிதம் புநந்தி விசுவம்|
மதுவைரி பதாரவிந்த பந்தோ: அபராகாஸ்தவ பாதுகே! பராகை:||

பாதுகே! பெருமானின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின் ஸகியான உன் துகள்கள் யார் மேல் படுகிறதோ, அந்தப் புண்ணியசாலிகள், எம்பெருமானின் கைங்கர்யம் ஒன்றைத் தவிர, வேறு எதிலும் விருப்பம் கொள்வதில்லை...பிரம்ம பட்டத்தையும் விரும்ப மாட்டார்கள்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; மதுவைரி பதாரவிந்த பந்தோ: தவ பராகை: = மது என்ற அசுரனின் சத்துருவான பெருமானின் திருவடியின் ஸகியான, உனது துகள்கள்; அம் கேசித் புருஷா: = சில புண்ணியசாலிகளை; அபராகா: = ஆசையே இல்லாதவர்களாகச் செய்து; புநருக்த (Other than the one nominated for joint Creation) பிதாமஹ அநுபாவா: = பிரம்மாவின் பெருமையை உடையவர்களாய்; விசுவம் புநந்தி = உலகை பரிசுத்த மாக்குகின்றனர்.

354. அபியுத்தஜநோ நிஜார்ப்பகாணாம் பஹுசோ ரங்கநரேந்த்ரபாதரகேடி!
அவலேபபிசாசமோசநார்த்தம் ரஜஸா லிம்பதி தாவகேந தேஹாந்||

பாதுகே! உன்னுடைய தூசியை, பெரியோர்கள் எடுத்துக் குழந்தைகள் மேல் பூசுகின்றனர் - கரவம் போன்ற பிசாசத்திடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக.

ரங்க நரேந்த்ர பாதரகேடி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; அபியுத்த ஜந: = மிக நல்ல பெரியோர்கள்; நிஜார்ப்பகாணாம் தேஹாந் = தன் குழந்தைகளுடைய உடம்பில்; அவலேப

பிசாசு மோசநார்த்தம் = கர்வம் போன்ற கெட்ட குணமாகிற பிசாசிலிருந்து விடுவிக்க;
தாவகேந ரஜஸா = உனது தூசியை; பஹுசு: லிம்பதி = அடிக்கடி பூசுகிறார்கள்.

355. சிரஸா பரிக்குஹ்ய லோகபாலா: தவ ரங்கேச்வரபாதுகே! ரஜாம்ஸி|
விஷமேஷு பவேஷு தாநவாநாம் வ்யபநீதாந்யசிரஸ்தரம் ஆவிசந்தி||

பாதுகையே! தேவதைகள் அஸுரர்களை ஜயிக்கப் புறப்படும்போது, உன் தூசியைச் சிரஸ்ஸிலே பூசிக் கொள்வர் - வேறு எந்த வித தலைக்கவசமும் அணிவதில்லை.

ரங்கேச்வர பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; லோகபாலா: சிரஸா = தேவர்கள், அவர்களது சிரஸிலே; தவ ரஜாம்ஸி பரிக்குஹ்ய = உன் தூசியைப் பூசிக்கொண்டு; விஷமேஷு தாநவாநாம் = ரொம்பவும் கொடிய அஸுரர்களின்; பவேஷு, அந்ய சிரஸ்தரம் = ஸேனைகளிலே, வேறு எந்தத் தலைக்கவசமும்; வ்யபநீத, ஆவிசந்தி = அணியாது, பிரவேசிக்கின்றனர்.

356. க்ருதிந: சிரஸா ஸமுத்வஹந்த: கதிசித் கேசுபாதுகே! ரஜஸ்தே|
ரஜஸஸ்தமஸோ஽பி தூரபூதம் பரிபச்யந்தி விசுத்தமேவ ஸத்வம்||

கேசவனின் பாதுகே! உன் துகள்களைத் தலையிலே தரிக்கும் புண்ணியசாலிகள், ஸத்வகுணம் மட்டுமே நிரம்பியுள்ள பரம பதத்தையே பார்க்கின்றனர்.

கேசுப பாதுகே! = கேசவனின் பாதுகையே!; கதிசித் க்ருதிந: = சில புண்ணியசாலிகள்; தே ரஜ: சிரஸா ஸமுத்வஹந்த: = உன் தூசியை, சிரஸ்ஸிலே தரித்து; ரஜஸ: தமஸ: அபி = ரஜோ குணத்திற்கும், தமோ குணத்திற்கும்; தூரபூதம் = வெகு தூரத்தில் உள்ளதும்; விசுத்த ஸத்வமேவ = சுத்த ஸத்வம் நிரம்பியதுமான பரமபதத்தையே; பரிபச்யந்தி = பார்க்கின்றனர்.

357. அதிகம் பதம் ஆசுரிதோபி வேதா:
ப்ரயதோ ரங்கதுரீணபாதரகேஷு!|
அபிவாஞ்சதி ஸங்கமம் பராகை:
அபிஜாதைஸ்தவ தேவி! நாபிஜாத:||

பாதரகேஷு! பிரம்மா, உயர்ந்த பதவியை வகிப்பவராக இருப்பினும், மேலும் மேலான பரமபதம் கிடைப்பதற்காக, உன் தூசிகளைச் சிரஸ்ஸிலே, வைக்க ஆசைப்படுகிறார்.

ரங்கதுரீண பாதரகேஷு! தேவி! = ரங்கநாத பாதுகே! தேவி!; நாபிஜாத: வேதா: = பெருமானின் நாபியில் உதித்த பிரம்மா; அதிகம் பதம் ஆசுரிதோஅபி = மிக மேலான பதவியை அடைந்திருப்பினும்; ப்ரயத: அபிஜாதை; = நல்ல மனதுடனே, மிகுந்த இன்பமான (BLISS!) (பரமபதம் பெற); தவ பராகை: = உன் துகள்களின்; ஸங்கமம் அபிவாஞ்சதி = ஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றனர்.

358. சுத்தஸத்த்வவபுஷுவ பவத்யா
பாதுகே! விரஜஸௌ ஹரிபாதௌ|
அஸ்து கிம் புநரிதம் ரஜஸா தே
சுத்தஸத்த்வமயதா மநுஜாநாம்||

பாதுகையே! ஸத்வ குணமயமான உன்னால், ஹரியின் திருவடிகள், புழுதி இல்லாமல் இருக்கின்றன...o.k. ஆனால், உன் துகள்களால், மனிதர்களுடைய ரஜோ குணமும் / தமோ குணமும் ஒழிந்து, ஸத்வ குணம் மேலோங்குகின்றதே! இது எப்படி?

பாதுகே! = பாதுகையே!; சுத்த ஸத்த்வ வபுஷு ஏவ = சுத்த ஸத்வமான சரீரத்தை மட்டுமே உடைய; பவத்யா, ஹரிபாதௌ = உன்னால், பெருமானின் திருவடிகள்; விரஜஸௌ அஸ்து =

புழுதியின்றி உள்ளன....அது இருக்கட்டும்!!; தே ரஜஸா, மனுஜாநாம் = உன் துகள்கள், மனிதர்களின்; சுத்த ஸத்த்வமயதா அஸ்தி..... இதம் புந: கிம்? = சுத்த ஸத்த்வமாக மாறும் தன்மையை அடைவிக்கின்றதே! இது என்ன?

359. தத்ரஜஸ்தவ தநோதி பாதுகே! மாநஸாந்யகடிநாநி தேஹிநாம்|
ப்ரஸ்தரஸ்ய பதவீகதஸ்ய யத் வ்யாசகார முநிதர்மதாரதாம்||

பாதுகையே! உன் துகள்கள், மக்களின் கடினமான (கல் போன்று) மனதை, மாற்றி, மிருதுவாக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. உன் துகள்களால், அன்று கல்லை முனிவரின் மனைவியாக (அகல்யை) மாற்றினாய் அன்றோ?

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத், பதவீகதஸ்ய = எந்தப் (பாதுகை), வழியிலே வந்த; ப்ரஸ்தரஸ்ய = கல்லுக்கு; முநி தர்மதாரதாம் = ரிஷியின் தர்மபத்தினி என்ற ஸ்தானத்தை; வ்யாசகார = (மறுபடி) உண்டாக்கித் தந்ததோ; தத், தவ ரஜ: = (அந்த) அப்படிப்பட்ட உனது துகள்கள்; தேஹிநாம் மாநஸாநி = மக்களின் மனங்களை; அகடிநாநி, தநோதி = கெட்டியில்லாதவையாக, செய்கின்றது.

360. ரங்கேச்யஸ்ய புருஷஸ்ய ஜகத் விபூத்யை
ரத்யாபரிக்ரமவிதௌ மணிபாதரகேடி!|
ஸீமந்ததேசம் அநவத்யஸரஸ்வதீநாம்
ஸிந்தூராயந்தி பவதீசரிதா: பராகா:||

மணிபாதரகேடி! உலக கேடிமத்தை உத்தேசித்து, அரங்கன் திருவீதி உலா எழுந்தருளும் வேளையில் ஏற்படும் உன் துகள்கள், வேதமாகிற பெண்ணின் வகிட்டுப் பிரதேசத்தில் ஸிந்தூரம் அணிந்தது போல உள்ளது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; ஜகத் விபூத்யை = உலக கேடிமத்திற்காக; ரங்கேச்யஸ்ய புருஷஸ்ய = ரங்க விமானத்தில் சயனித்துள்ள பெருமாளின்; ரத்யா பரிக்ரம விதௌ = திருவீதி உலா என்ற காரியத்தின் போது; பவதீ சரிதா: பராகா: = உன்னால் உண்டாகும் துகள்கள்; அநவத்ய ஸரஸ்வதீநாம் = குற்றமற்றவைகளான வாக்காகிற (வேதத்தின்); ஸீமந்த தேசம் = வகிட்டுப் பிரதேசத்தை; ஸிந்தூராயந்தி = ஸிந்தூரம் உள்ளவைகளாக்கும்.

361. மாந்யேந ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடி!
சூடாபதாநி ரஜஸா தவ பூஷ்யந்த:|
காலக்ரமேண பஜதாம் கமலாஸநத்வம்
நாபீஸரோஜரஜஸாம் நிவஸந்தி மத்யே||

மணிபாதரகேடி! உன் துகள்களை சிரஸ்ஸிலே தரித்துக்கொள்பவர்கள், காலக்ரமத்தில், பகவானின் நாபிக்கமல மகரந்தத்துகள்களின் நடுவே வாசம் செய்யக்கூடிய பிரம்ம பதவியை அடைகின்றனர்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடி! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; மாந்யேந தவ ரஜஸா = கொண்டாடத்தக்க, உன் துகள்களால்; சூடாபதாநி பூஷ்யந்த: = தலைகளை அலங்கரித்துக்கொள்பவர்கள்; காலக்ரமேண கமலாஸநத்வம் பஜதாம் = காலக்ரமத்தில் பிரம்ம பட்டம் அடைந்து; நாபீஸரோஜ = நாபியில் உள்ள தாமரையின்; ரஜஸாம் மத்யே = துகள்களின் நடுவே; நிவஸந்தி = வசிப்பர்.

362. மாதர் முகுந்த சரணாவநி! தாவகீநா:
சிந்தாவசீகரண சூர்ணவிசேஷகல்பா:
ஸஞ்சாரபாம்ஸுகணிகா: சிரஸா வஹந்தோ
விசுவம் புநந்தி பதபத்மபராகலேசை:|

பாதுகையே! தாயே! பெருமாள் திருவீதி உலா வரும்போது, எழும் உன் துகள்கள், பின்னே வரும் பக்தர்கள் மேல் படிகிறது. அவர்கள் ஸகல லோகங்களையும் தோஷமற்றதாகச் செய்கின்றனர்.

முகுந்த சரணாவநி! மாத: = முகுந்தனின் பாதுகையே! தாயே!; சிந்தா வசீகரண = மனதை வசப்படுத்தும்படியானதான; சூர்ண விசேஷகல்பா: = உயர்ந்த பொடி போன்று; தாவகீநா: ஸஞ்சார = உன் ஸஞ்சார வேளைகளில் (திருவீதி உலா); பாம்ஸு கணிகா: = (ஏற்படும்) துகள்களை; சீரஸா வஹந்த: = தலையால் தரிக்கும் மகான்களின்; பதபத்ம பராகலேசை: = பூப்போன்ற திருவடித்துகள்கள்; விச்வம் புநந்தி = உலகை தோஷமற்றதாகக்கும்.

363. ஆயோஜிதாந்யமலதீபிரநந்யலப்யே
பாதாவநி! ச்ருதிவதூ படவாஸக்ருத்யே|
த்வத்ஸஞ்சாரப்ரசலிதாநி ரஜாம்ஸி ஸௌரே:
ப்ரக்யாபயந்தி பதபத்மபராக ஷோபாம்||

பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில் எழும் உன் துகள்களை, வேதங்களாகிற ஸ்திரீகள், தங்கள் உடம்பில் வாஸனைப் பொடியாக பூசிக்கொள்கின்றனர்.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; த்வத் ஸஞ்சார = உனது ஸஞ்சாரங்களின் போது; ப்ரசலிதாநி ரஜாம்ஸி = உண்டாகும் துகள்கள்; ஸௌரே: பத பத்ம பராக = பெருமாளின், திருவடித்தாமரைகளின் துகள்கள்; ஷோபாம், ப்ரக்யாபயந்தி = அழகை, பிரஸித்தமாக்கும்; அமலதீபி: அநந்ய லப்யே = தெளிந்த மனம் கொண்ட பெரியோர்களால், வேறு எதிலும் அடையத்தகாததான; ச்ருதிவதூ = வேதமாகிற ஸ்திரீகளின்; படவாஸக்ருத்யே ஆயோஜிதாநி = கந்தப்(வாஸனை) பொடியாக உபயோகப்படுத்துவர்.

364. மூர்த்தாநம் அம்ப! முரபிந்மணி பாதரகேஷு!
யேஷாம் கதாபி ரஜஸா பவதீ புநாநி|
த்வாமேவ தே ஸுக்ருதிந: ஸ்நபயந்தி காலே
மந்தாரதாமரஜஸா மகுடச்யுதேந||

பாதுகே! தாயே! உன் துகள்களைச் சிரஸின் மேல் பகுதியுடன் தரிப்போர், காலக்ரமத்தில், சூந்திர பட்டம் அடைகின்றனர். அப்போது உன்னை ஸேவிக்கும் ஸமயம், அவர்களது கிரீடத்தில் உள்ள மந்தார மாலையின் துகள்களால் உனக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர்.

முரபிந் மணிபாதரகேஷு! அம்ப! = பெருமாளின் பாதுகையே! அம்மா!; யேஷாம் மூர்த்தாநம் = எவரது சிரஸை; கதாபி, பவதீ ரஜஸா புநாநி = எப்போதாவது நீ, உன் துகள்களால், பரிசுத்தமாக்குகிறாயோ; ஸுக்ருதிந: தே = புண்ணியசாலிகளான அவர்கள்; காலே, மகுடச்யுதேந = காலக்ரமத்தில், தன் கிரீடத்திலிருந்து விழுந்த (நழுவும்); மந்தார தாம ரஜஸா = மந்தார மலை மலரின் துகள்களால்; த்வாமேவ ஸ்நபயந்தி = உன்னையே அபிஷேகிக்கின்றனர்.

365. ரத்யாவிஹாரரஜஸா பரிதூஸராங்கீம்
ரங்கேக்ஷ்வரஸ்ய லலிதேஷு மஹோத்ஸவேஷு|
ப்ரஸ்போடயத்வநதோ மணிபாதுகே! த்வாம்
கௌரீபதி: ஸ்வயம் ஐபாஜிநபல்லவேந||

மணிபாதுகே! பெரிய உத்ஸவ காலங்களில், உன் மேல் அதிகமான தூசி படியும். கௌரீபதியான சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, மிருதுவான, யானைத் தோலால் அந்தப் புழுதியைத் துடைக்கிறார்.

மணிபாதுகே! = மணிபாதுகையே!; ரங்கேச்வரஸ்ய லலிதேஷு = அரங்கனின் இன்பமான; மஹோத்ஸவேஷு, ரத்யா = பெரிய உத்ஸவங்களின்போது, வீதியில்; விஹார ரஜஸா = ஸஞ்சார வேளையில் உண்டாகும் துகள்களால்; பரிதூஸராங்கீம் த்வாம் = அழக்காயுள்ள திருமேனியை உடைய உன்னை; வந்த: கௌரீபதி: = வணங்கி நிற்கும் சிவன்; ஸ்வயம், இபாஜிந பல்லவேந = தானே, தளிர் போன்ற யானைத்தோலினால்; ப்ரஸ்போடயதி = துடைக்கிறார்.

366. நேதீயஸாம் நிஜபராகநிவேசூர்வம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சிராம்ஸி பவதீ பவரோகபாஜாம்|
காடம் நிபீட்ய கருடத்வஜபாதரகேடி!
மாநக்ரஹம் சமயதீவ பரைரஸாத்யம்||

பாதுகே! திருவீதி உலாவின்போது, பெருமானைச் சேவிப்போரின் சிரஸ்ஸிலே, மற்றும் தோளிலே உன்னைச் சாற்றுவார். உன் தூசியால் அவர்களிடம் உள்ள துர்க்குணங்களை நீ போக்கடிக்கிறாய்.

கருடத்வஜ பாதரகேடி! = கருடக்கொடியோனான பெருமானின் பாதுகே!; நேதீயஸாம் பவரோக பாஜாம் = மிக அருகில் வந்தவர்களும், ஸம்ஸாரம் என்ற வ்யாதியால் துன்புற்ற; சிராம்ஸி பவதீ = தலைகளிலே வைக்கப்படும் நீ; நிஜ பராக நிவேச பூர்வம் = உனது தூசியின் வைப்பதை முன்னிட்டு; ஸ்ப்ருஷ்ட்வா = தொட்டு; காடம் நிபீட்ய = கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளதும்; பரை: அஸாத்யம் = பிறரால் போக்க முடியாததான; மாநக்ரஹம் சமயதீவ = கர்வம் எனும் பிசாசை, போக்கடிக்கின்றாய்.

367. ஆபாதவல்லவதநோ: அகுமாரயூந:
பாதாவநி! ப்ரவிசுதோ யமுநாநிகுஞ்ஜாந்|
ஆஸீதநங்கஸமராத் புரத: ப்ரவ்ருத்த:
ஸேநாபராக இவ தே பதவீபராக:||

பாதுகையே! யமுனை ஆற்றங்கரையில், கண்ணன் லதா கிருஹங்களில் நுழைந்து, கோபிகைகளுடன் விளையாடினார்.....அப்போது உன்னிடமிருந்து உண்டான துகள்கள், எம்பெருமானின் காமப்போருக்குமுன் ஏற்பட்ட ஸேனைகளின் தூசி போல ஆயின.

பாதாவநி! = பாதுகே!; யமுநா நிகுஞ்ஜாந் = யமுனை ஆற்றங்கரையில் உள்ள லதாகிருஹங்களை (made of leaves, creepers etc.); ப்ரவிசுத: = நுழைந்தவனும்; ஆபாத வல்லவதநோ: = சரியாகப் பார்க்காவிடில், இடையனே போலத் தோற்றம் உடையவனும்; அகுமார யூந: = குழந்தைப் பருவம் தாண்டியவனான கண்ணனின்; அநங்க ஸமராத் புரத: = மன்மதப் போருக்கு முன்னே; ப்ரவ்ருத்த:, ஸேநா பராக இவ = ஏற்படும், ஸேனையின் (dust) தூசி போலவே; தே பதவீ பராக: ஆஸீத் = உன் வழியில் உண்டான தூசி இருந்தது.

368. கங்காபகாதலதாக்ருஹம் ஆச்யந்த்யா:
பாதாவநி! ப்ரசலிதம் பதவீரஜஸ்தே|
ப்ராயேண பாவநதமம் ப்ரணதஸ்ய சம்போ:
உத்தூளநம் கிமபி நூதநம் ஆதநோதி||

பாதுகையே! ராகவன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, கங்கைக் கரையில் ஸஞ்சரித்த வேளைகளில், உண்டான தூசியை, சிவன், தன் உடம்பில் அதிகமாய் பூசிக்கொண்டார் - பாவநத்வம் மேலும் உண்டாவதற்காக.

பாதாவநி! = பாதுகையே!; கங்காபகா தட லதாக்ருஹம் = கங்கை நதியின் கரையில் உள்ள கொடிவீடுகளில்; ஆச்ரயந்த்யா: தே = அடைந்துள்ள, உன்னுடைய; ப்ரசலிதம் பதவீ ரஜ: = ஸஞ்சார மார்க்கத்தில் உண்டான துகள்கள்; ப்ரணதஸ்ய சம்போ: = உன்னை வணங்கிய சிவனுக்கு; பாவநதமம், கிமபி நூதநம் = மிகப் பரிசுத்தமானதும், ஒரு புதிதான; உத்தூளநம் ப்ராயேண = (உடல்) பூச்சை உண்டு பண்ணிற்று.

369. அந்தே ததா த்வமவிலம்பிதமாநயந்தீ
ரங்காத் புஜங்கச்யநம் மணிபாதரகேடி|
காமம் நிவர்த்தயிதுமர்ஹஸி ஸம்ஜ்வரம் மே
கர்ப்பூரகூர்ணபடலைரிவ தூளிபிஸ்தே||

மணிபாதரகேடி! என் அந்திம வேளையில், நீ பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வந்து, பச்சைக் கற்பூரம் போன்ற உனது துகள்களால், என் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கி அருள வேண்டும்.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதுகே!; அந்தே ரங்காத் புஜங்க ச்யநம் = (என்னுடைய) அந்திம வேளையில், ஸ்ரீரங்கத்தில், ஆதிசேஷப் படுக்கையிலுள்ள பெருமானை; அவிலம்பிதம் ஆநயந்தி = தாமதம் செய்யாது, அழைத்து வந்து; த்வம் - ததா மே ஸம்ஜ்வரம் = நீ, அந்த வேளையில், என்னுடைய வருத்தத்தை (நடுக்கத்தை); கர்ப்பூர கூர்ண படலைரிவ = பச்சைக் கற்பூரப்பொடியின் கூட்டம் போன்ற; தே தூளிபி: காமம் நிவர்த்தயிதும் அர்ஹஸி = உன் தூசியினால், நன்கு போக்கடிக்கத் தக்கவள்.

370. ரங்கேசபாதஸஹதர்மசரி த்வதீயாந்
மௌளௌ நிவேச்ய மஹிதாந் பதவீபராகாந்|
ஸந்த: த்ரிவர்க்கபதவீமதிலங்கயந்த:
மௌளௌ பதம் விதததே விபுதேச்வராணாம்||

பாதுகையே! உன் துகள்களைத் தலையிலே வகிக்கும் பெரியோர், தர்ம - அர்த்த காமங்களையும் வெறுத்து, பரமபதம் ஒன்றையே விரும்பி, தேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் பதவியை அடைகின்றனர்.

ரங்கேச பாத ஸஹதர்மசரி! = அரங்கனின் திருவடியின் ஸஹதர்மிணியே!; மஹிதாந் த்வதீயாந் = மகிமை பொருந்திய உன்னுடைய (ஸஞ்சார) பதவீபராகாந் மௌளௌ நிவேச்ய = மார்க்கத்திலே ஏற்படும் தூசியை, தலையிலே வைத்துக் கொள்ளும்; ஸந்த: த்ரிவர்க்க பதவீம் = பெரியோர், தர்ம - அர்த்த, காம வழிகளை; அதிலங்கயந்த: = தாண்டியவர்களாக; விபுதேச்வராணாம் மௌளௌ = உயர்ந்த தேவதைகளின் தலையால்; பதம் விதததே = வணங்கப்படும் பதவியை அடைகின்றனர்.

371. மாதஸ் ததா மாதவபாதரகேடி! த்வயி ப்ரஸக்தம் த்வரயோபயாந்த்யாம்|
பராம்ருசேயம் பதவீபராகம் ப்ராணை: ப்ரயாணாய ஸமுஜ்ஜிஹாநை:||

தாயே! மாதவனின் பாதுகே! என் பிராணன் பிரியும் வேளையில், நீ என்னிடம் வேகமாக வருவாய். அதனால், உன் மீது படியும் தூசியை, என்னை விட்டுக் கிளம்பும் ப்ராண வாயு, துடைத்து, அந்த வேளையிலும் நான் உனக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும் பேறு கிடைக்க வேண்டும்.

மாத:! மாதவ பாதரகேடி! = அம்மா! மாதவனின் பாதுகையே!; ததா த்வரயா உபாயாந்த்யாம் = அப்போது (i.e. என் பிராணன் பிரியும் வேளை) மிக வேகமாக வருகின்ற; த்வயி ப்ரஸக்தம் = உன்னிடம் சேர்ந்துள்ள; பதவீ பராகம் = வழியில் உள்ள தூசியை; ப்ரயாணாய

ஸமுஜ்ஜிஹாரை: = (மேல்) ப்ரயாணத்திற்காகப் புறப்பட்டுள்ள; ப்ராணை: பராம்ருசேயம் = ப்ராணவாயு துடைக்க வேண்டும்.

372. ததாகதா ராகவபாதரகேடி!
ஸம்பச்யமானேஷு தபோதநேஷு|
ஆஸீதஹல்யா தவ பாம்ஸுலேசை:
அபாம்ஸுலாநாம் ஸ்வயமக்ரகண்யா||

ராகவ பாதுகே! சாபத்தால், கல்லாய் மாறியிருந்த அகல்யை, உன் துகள்கள் பட்டு, பழைய உருவம் பெற்றதும்பன்றி, பதிவ்ரதைகளில் முதன்மை ஸ்தானமும் பெற்றாள்.

ராகவ பாதரகேடி! = ராகவனின் பாதுகையே!; தபோதநேஷு ஸம்பச்யமானேஷு = முனிவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே; ததா கதா அஹல்யா = அப்படிப்பட்ட (கஷ்டம்) அடைந்த, அகல்யை; தவ பாம்ஸுலேசை: = உனது சில துகள்களாலேயே; அபாம்ஸுலாநாம் = பதிவ்ரதைகளுக்குள்ளே; அக்ரகண்யா ஸ்வயம் ஆஸீத் = முதலிடத்தை, தான், அடைந்தாள்.

373. பச்யாமி பத்மேக்ஷணபாதரகேடி! பவாம்புதிம் பாதுமிவ ப்ரவ்ருத்தாந்|
பக்தோபயாநத்வரயா பவத்யா: பர்யஸ்யமாநாந் பதவீபராகாந்||

பெருமாளின் பாதரகேடி! உனது துகள்கள் உன்னை ஆச்ரயித்தோரின் ஸம்ஸாரமாகிற கடலைத் தூர்த்துவிடுகின்றன.

பத்மேக்ஷண பாதரகேடி! = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதரகேடி!; பக்தோபயாந த்வரயா = பக்தர்களின் ஸமீபம் போகும் அவஸரத்தால்; பர்யஸ்யமாநாந் = கிளம்பியிருக்கும்; பவத்யா: பதவீபராகாந் = உன்னுடைய தூசிகள்; பவ அம்புதிம் = ஸம்ஸாரம் எனும் ஸமுத்திரத்தைச்; பாதும் ப்ரவ்ருத்தாந் இவ = சாப்பிட்டு விடுவதற்கு, ஆரம்பித்தன போல; பச்யாமி = பார்க்கிறேன்.

374. பஞ்சாயுதீ பூஷணமேவ ஸௌரே:
யதஸ் தவைதே மணிபாதரகேடி!|
விதந்வதே வ்யாப்ததிச: பராகா:
சாந்தோதயாந் சத்ருசமூபராகாந்||

மணிபாதரகேடி! சத்ரு வதம் செய்யப் பெருமாள் எழுந்தருளும்போது, கிளம்பும் உன் தூசியைக் கண்ட மாத்திரத்தில், சத்ருக்கள் ஓடி விடுகின்றனர். எம்பெருமான் தரித்துக்கொண்டிருக்கும், பஞ்சாயுதங்களுக்கு வேலையே இல்லாமல் ஆகிவிடுகின்றது.

மணிபாதரகேடி! = மணிபாதரகேடி!; தவ ஏதே பராகா: = உன்னுடைய, இந்த தூசிகள்; வ்யாப்த திச: = எல்லாத் திக்குகளையும் பரவி; சத்ரு சமூ பராகாந் = எதிரி ஸைந்யங்களின் துகள்களை; சாந்த உதயாந் விதந்வதே = ஓய்ந்து போகும்படி** (settle down) செய்கின்றன; யத: ஸௌரே: = எந்தக்காரணத்தினால்; பஞ்சாயுதீ பூஷணம் ஏவ = (பெருமாளின்) பஞ்ச ஆயுதங்கள்(சங்கம் - சக்ரம் - வில் - வாள் - கதை), வெறும் அலங்காரப் பொருட்களே.

** ஸேனையில் உள்ள வீரர்கள் மற்றும் குதிரைப்படை etc.,active ஆகப் போரிடும்போதுதான், யுத்த பூமியில் தூசி கிளம்புகிறது. எதிரி ஸைந்யம் ஓடிப் போனதால், dust settle ஆகிவிடுவதால் - ஓய்ந்து போயின.

375. பரிணதிமகடோராம் ப்ராப்தயா யத்ப்ரபாவாத்
அலபத சிலயா ஸ்வாந் கௌதமோ தர்மதாராந்|
புந்ருபஜநிசங்காவாரகம் பாதுகே தத்
ப்ரஸ்யயதி ரஜஸ்தே ராகயோகம் ப்ராஜாநாம்||

பாதுகே! உன் தூசி பட்டதால், கல்லாக இருந்த கௌதம முனிவரின் பத்தினி சாப விமோசனம் அடைந்ததைப் போல, உன் தூசி, சேதனர்கள் மேல் பட்டு, அவர்களிடம் உள்ள, விஷயங்களில் ஆசையைப் போக்கடிக்கின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; யத் ப்ரபாவாத் = எந்த (உனது) தூசியின் மகிமையால்; கௌதம: சிலயா அகடோராம் பரிணதீம் ப்ராப்தயா = கௌதம ரிஷி, கல்லிலிருந்து வேறுபட்டதான, மிருதுவான தன்மையை அடைந்த; ஸ்வாந், தர்ம தாராந் அலபத = தன் தர்ம பத்தினியை அடைந்தாரோ; தத், தே ரஜ: = அந்த, அப்படி (மேன்மையான) உன் தூசிகள்; ப்ரஜாநாம், புந: உபஜநி = ஜனங்களுக்கு, மறு பிறப்பு (உண்டோ என்று); சங்கா வாரகம் = சந்தேகத்தைப் போக்கடித்து, (உலக); ராகயோகம் ப்ரஸ்யதி = விஷயங்களில் ஆசையைப் போக்கடிக்கின்றன.

376. ரஜநி விகமகாலே ராமகாதாம் படந்த:
குசிகதநயமுக்யா: பாதுகே! பாவயந்தே|
உபலசுலஸக்தை: த்வத்பராகைரகாண்டே
ஜநிதமுநிகளத்ராந் தண்டகாரண்யபாகாந்||

பாதுகே! தண்டகாரண்யத்து ரிஷிகள், தினமும் ராம சரித்திரம் பாராயணம் செய்யும்போது, முக்கியமாக, உன் துகள்கள் பட்டு, கல்லாக இருந்த அகலயையின் சாப விமோசனம் பற்றியே, அடிக்கடி நினைவு கூறுகின்றனர்.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரஜநி விகமகாலே = இருள் விலகி, விடியற்காலைப்போதில்; ராம காதாம் படந்த: = ஸ்ரீராமனின் கதையைப் படிக்கின்ற; குசிக தநய முக்யா: = விசுவாமித்திரர் முதலானோர்; உபல சுல ஸக்தை: = கல்லின் துணுக்கு(piece)களில் ஸம்பந்தம் அடைந்த; த்வத் பராகை: ஜநித = உன்னுடைய துகள்களால், உயிர்த்தெழுந்த; முநிகளத்ராந் = கௌதம ரிஷியின் மனைவி பற்றின; தண்டகாரண்ய பாகாந் = தண்டக வனப் பகுதியை (chapter); பாவயந்தே = நினைக்கின்றனர்.

377. சுபஸரணி ரஜோபி: சோபயந்தீ தரித்ரீம்
பரிணதி ரமணீயாந் ப்ரகூரந்தீ புமர்த்தாந்|
பவஸி புவநவந்த்யா பாதுகே ரங்கபர்த்து:
சுரணமுபகதாநாம் சாஸ்வதீ காமதேநு:||

பாதுகையே! எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படுபவரும், உன்னுடைய துகள்களால் உலகங்களுக்கு கேடிமத்தை வழங்குபவரும், அந்திம காலத்தில், இன்பத்தைக் கொடுப்பவரும் ஆக உள்ள, நீ, உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்க்கு, ஒரு காமதேனு போல.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; புவந வந்த்யா = அனைவராலும் வணங்கப்படுபவரும்; சுபஸரணி ரஜோபி: = கேடிமத்தை உண்டாக்கும் மார்க்கத்தின் தூசியால்; தரித்ரீம் சோபயந்தீ = பூமியை, அழகுபடுத்துபவரும்; பரிணதி ரமணீயாந் = கடைசிக் காலங்களில், இனிமையாக வருபவரும்; புமர்த்தாந் ப்ரகூரந்தீ = புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவரும் ஆன; (த்வம்) சாஸ்வதீ காமதேநு: பவஸி = நீ, ஒரு காமதேனு போன்றவள்.

378. பவநதரளிதஸ்தே பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
விஹரணஸமயேஷு வ்யாப்தவிசுவ: பராக:
விஷமவிஷயவர்த்தமவ்யாகுலாநாமஜஸ்ரம்
வ்யபநயதி ஜநாநாம் வாஸநாரேணுஜாலம்||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளிலே, ஏற்படும் உனது தூசி, காற்றினால் வெகுதூரம் கொண்டு செல்லப்பட்டு, கலங்கியிருக்கும் ஜனங்களின் மனதை சுத்தப்படுத்துகின்றது.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ரங்கபர்த்து: விஹரண ஸமயேஷு = அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; பவந தரளித: தே பராக: = காற்றினால் கொண்டு போகப்படும், உன் தூசி; விச்வ: வ்யாப்த = உலகை வியாபித்துள்ள; அஜஸ்ரம், விஷம - விஷய - வர்த்ம வ்யாகுலாநாம் ஜநாநாம் = எப்போதும், கொடியதான விஷய வழிகளிலே செல்லும் (மனதால்) துக்கப்படும் மக்களின்; வாஸநா ரேணு ஜாலம் = கெட்ட பழக்கமான, தூசி போன்ற கூட்டத்தை; வ்யபநயதி = போக்கடிக்கிறது.

379. நிஷ்ப்ரத்யூஹமுபாஸிஷீமஹி முஹூர் நிச்சேஷதோஷ்சிதோ
நித்யம் ரங்கதூரந்தரஸ்ய நிகமஸ்த்தோமார்ச்சிதே பாதுகே|
தத்தே மூர்த்தபிராதிபத்ம ஜநிதா தத்தாத்ருசீ ஸந்ததி:
யத்ஸஞ்சாரபவித்ரித கூபிதிரஜ: பங்க்திம் சதுஷ்பஞ்சவை:||

பெருமான் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸமயம் ஏற்படும், உன் துகள்களை, பிரம்மா தொடக்கமாக, நான்கு/ஐந்து தலைமுறையினர் தங்கள் சிரஸ்ஸிலே தரிக்கின்றனர். வேதங்கள் துதிக்கும், பாதுகைகளை நாம் தியானிக்கிறோம்.

நிச்சேஷ தோஷ்சித: = மீதி இல்லாமல், தோஷங்களை எல்லாம் மாய்ப்பவரும்; ரங்க தூரந்தரஸ்ய, நிகம - ஸ்தோம அர்ச்சிதே பாதுகே = வேதங்களின் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அரங்கனின் பாதுகைகளை; நித்யம் நிஷ்ப்ரத்யூஹம் = எப்போதும், விக்ரம் ஏற்படாதிருக்க; முஹூ: உபாஸிஷீமஹி = அடிக்கடி தியானிக்கிறோம்...; ஆதி பத்ம ஜநிதா = முதல் முதலில், தாமரை மலரில் உண்டாக்கப்பட்ட; தத் தாத்ருசீ ஸந்ததி: = அப்படிப்பட்ட பரம்பரை (பிரம்மா தொடங்கி); சது: பஞ்சவை: = நான்கு - ஐந்து (தலைமுறையினரால்); மூர்த்திபி: = அவர்களது தலைகளால் தரிக்கப்பட்டு; யத் ஸஞ்சார = எந்தப் பாதுகை எழுந்தருளியதோ - அதனால்; பவித்ரித கூபிதிரஜ: = பவித்ரமடைந்த, பூமியின் துகள்களின்; பங்க்திம் தத்தே = வரிசையை, தாங்குகின்றது.

380. ரஜஸா பரோரஜஸ்தந்ந கலு ந லங்க்யேத பகவதோபி பதம்|
கிமுத ஹ்ருதயம் மதீயம் பவதீ யதி நாம பாதுகே! ந ஸ்யாத்||

பாதுகையே! நீ இல்லையெனில், பெருமாளின் திருவடிகளின் தூசியற்ற தன்மை எப்படி ஸாத்தியமாகும்? (ரஜஸ்ஸினால் பாதிக்கப்படலாம்). அப்படியிருக்க, எனது ஹ்ருதயம் பற்றிக் கேட்பானேன்?

பாதுகே! = பாதுகே!; பவதீ, ந ஸ்யாத் நாம யதி = நீ, இல்லையென்றால்; பரோ ரஜ: தத் பகவத: பதம் அபி = தூசே இல்லாதபடி, அந்தப் பெருமாளின் திருவடியும் கூட; ரஜஸா, ந லங்க்யேத ந கலு = தூசியால் (ரஜஸ்) இல்லை என்பதில்லை; மதீயம் ஹ்ருதயம் கிமுத? = என் மனதைப் பற்றிச் சொல்வானேன்? (மனதின் ரஜோகுணம் பற்றி)

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பராகபத்ததி: - த்ரயோதசீ.

14. நாத பத்ததி

நூறு சுவோகங்கள் கொண்ட இந்தப் பத்ததியில், பாதுகையின் ஸஞ்சாரத்தின் போது ஏற்படும் நாதத்தை (ஒலி) வர்ணிக்கிறார்.

381. ச்ருதீநாம் பூஷணாநாம் தே சங்கே ரங்கேந்த்ர பாதுகே|
மித: ஸங்கர்ஷஸஞ்ஜாதம் ரஜ: கிமபி சிஞ்ஜிதம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து எழுந்தருளும் வேளைகளில், உன் குமிழில் உள்ள ரத்னங்களின் நாதம், உனக்குப் பூஷணமாய் உள்ள, வேதங்களின் நாதம் போன்றே இருக்கிறது.

ரங்கேந்த்ர பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகே!; தே சிஞ்ஜிதம் = உன் குமிழில் (உள்ள) ரத்னங்கள்; மித: ஸங்கர்ஷ ஸஞ்ஜாதம் = ஒன்றோடு ஒன்று உரைதலால் ஏற்படும் (நாதம்); (தே) பூஷணாநாம் = உனக்கு ஆபரணம் போன்ற; ச்ருதீநாம், கிமபி = வேதங்களின், இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத; ரஜ: சங்கே = பொடி போன்று, என நினைக்கிறேன்.

382. முரபிந் மணி பாதுகே! பவத்யா: ஸ்துதிம் ஆகர்ணயதாம் மயா நிபத்தாம்|
அவதீரயஸீவ மஞ்ஜுநாதை: அசமத்காரவசாம்ஸி துர்ஜநாநாம்||

மணி பாதுகே, உன் நியமனப்படி, நான் இயற்றிய இந்த ஸ்தோத்திரத்தை விரும்பாத துர்ஜனங்களின் தூஷணை வார்த்தைகளை, நீ உன் அழகான நாதத்தால் தடுத்து விடுகிறாய்.

முரபிந் மணி பாதுகே! = பெருமாளின் மணி பாதுகையே!; மயா நிபத்தாம் = என்னால் இயற்றப் பட்டுள்ளது; பவத்யா: ஸ்துதிம் = உன்னைப்பற்றின இந்த ஸ்தோத்திரத்தை; ஆகர்ணயதாம் = கேட்க விரும்பாத; துர்ஜநாநாம் அசமத்கார வசாம்ஸி = துஷ்டர்களின், தூஷணை வார்த்தைகளை; மஞ்ஜுநாதை: = இனிமையான (உன்) நாதங்களால்; அவதீரயஸீவ = தடுக்கிறாய் போலும்.

383. விஹிதேஷு அபிவாதநேஷு வேதை: கமநோதீரித கர்ப்பரத்நநாதா|
மதுரம் மதுவாரி பாதரகேஷு! பவதீ ப்ரத்யபிவாதநம் விதத்தே||

பாதரகேஷு! ஸஞ்சார காலத்தில் உன்னுள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் சப்திக்கின்றன....வேதங்கள் உன்னைச் சேவித்து "அபிவாதநம்" சொல்லும் வார்த்தைக்கு, நீ பதில் அபிவாதநம் செய்கின்றாயோ?

மதுவாரி பாதரகேஷு! = அரங்கனின் பாதுகையே!; கமந உதீரித = ஸஞ்சாரத்தினால் ஏற்படும்; கர்ப்பரத்ந நாதா = (உன்) உள்ளே இருக்கும், ரத்னங்களின் ஒலியால்; பவதீ, வேதை: அபிவாதநேஷு = உன்னை, வேதங்கள், அபிவாதநம் செய்யும்போது; விஹிதேஷு = சொல்லப்படும் வார்த்தைக்கு; மதுரம் ப்ரத்யபிவாதநம் = இனிமையான, பிரதி அபிவாதநத்தை; விதத்தே = சொல்கிறாய்.

384. ஸ்வததே கிம் இஹைவ ரங்கநாதோ
மயி திஷ்டந் யதி வா பதே பரஸ்மிந்|
இதி ப்ருச்சஸி தேவி! நூநம் அஸ்மாந்
மதுரைஸ்த்வம் மணி பாதுகே! நிநாதை:||

மணிபாதுகே! உன்னுடைய நாதங்கள், எங்களைப் பார்த்து, "பெருமாள் என் மேல் இருப்பது அழகாக இருக்கிறதா?; ரங்கவிமானத்தில் இருப்பது அழகாக இருக்கிறதா?; அல்லது, பரமபதத்தில் இருப்பது நன்றாக இருக்கிறதா?" எனக் கேட்பது போல இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! தேவி! = மணிபாதுகையே! தேவி!; ரங்கநாத: இறைவ திஷ்டந் = "ஸ்ரீரங்கநாதன் இந்த ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலே இருக்கிறவர்; ஸ்வததே கிம்? = உங்களுக்குப் பிரியமாக இருக்கிறாரா?; யதிவா, மயிதிஷ்டந் = அல்லது, என் மேல் இருக்கும்போது; ஸ்வததே கிம்? = பிரியமாக இருக்கிறாரா?; யதிவா, பரஸ்மிந் பதே = இல்லாவிடில், பரமபதத்திலே; திஷ்டந் ஸ்வததே கிம்? = இருக்கும்போது, பிரியமாக இருக்கிறாரா?"; இதி, த்வம் மதுரை: நிநாதை: = என்று, நீ, (உன்) இனிய நாதங்களால்; அஸ்மாந் ப்ருச்சஸி = எங்களைக் கேட்கிறாய்; நூநம் = நிச்சயம்.

385. அவரோதகதஸ்ய ரங்கபர்த்து: கதிஷு வ்யஞ்ஜிதகர்ப்பரத்தநாதா|
ப்ரதிஸம்ல்லபஸீவ பாதுகே! த்வம் கமலாநூபுரமஞ்ஜுசிஞ்ஜிதாநாம்||

பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு அந்தப்புரம் செல்கிறார். அங்கே, எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் சிலம்பின் நாதத்துக்குப் பதில் சொல்வது போல இருக்கிறது, உன் நாதம்.

பாதுகே! = பாதுகே!; அவரோத கதஸ்ய = அந்தப்புரத்தை அடைந்துள்ள; ரங்கபர்த்து: கதிஷு = அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்தின் போது; வ்யஞ்ஜித கர்ப்ப ரத்தந நாதா = ஒலிக்கும் உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் ஒலி; த்வம், கமலா நூபுர = நீ, மகாலக்ஷ்மியின் சிலம்புகளின், மஞ்ஜு சிஞ்ஜிதாநாம் = இனிய ஓசைக்கு; ப்ரதிஸம்ல்லபஸீவ = பதில் சொல்லுகிறாய் போலும்.

386. முரபிச் சரணாரவிந்தரூபம் மஹிதாநந்தம் அவாப்ய பூருஷார்த்தம்|
அநகைர் மணி பாதுகே! நிநாதை: அஹமந்நாத இதீவ காயஸி த்வம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித் தாமரையின் ரூபத்தை நீ அடைந்திருப்பதால், பேராநந்தம் அடைந்து, அந்த மகிழ்ச்சியிலே, "அஹம் அந்நாத:" (I am enjoying Brahmananda) என்று நீ கூறுகிறாயோ? உன் இனிய ஓசையால்.

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; த்வம், முரபித் சரணாரவிந்த ரூபம் = நீ பெருமாளின், தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின்; மஹித ஆநந்தம் புருஷார்த்தம் = கொண்டாடப்படும், ஸந்தோஷமெனும் உயர்ந்த பிரயோஜனத்தை; அவாப்ய, அநகை: நிநாதை: = அடைந்து, குற்றமற்ற ஒலிகளால்; அஹம் அந்நாத இதி காயஸீவ = நான் ப்ரம்மத்தை அநுபவிக்கிறேன் என்று பாடுகிறாய்.

387. மதுவைரி பதாம்புஜம் பஜந்தீ மணிபாதாவநி! மஞ்ஜுசிஞ்ஜிதேந|
படஸீவ முஹு: ஸ்வயம் ப்ரஜாநாம் அபரோபஜ்ஞம் அரிஷ்டசாந்தி மந்த்ரம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அடைந்துள்ள நீ, உன் இனிய நாதங்களால், ஜனங்களின் ஸகல உபத்திரவங்களையும் போக்கடிக்கும், "அரிஷ்டசாந்தி" மந்திரத்தைச் சொல்லுவது போல இருக்கிறது.

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகையே! மதுவைரி பதாம்புஜம் = மது என்ற அஸுரனின் சத்ருவான பெருமாளின் தாமரைப்பூ போன்ற திருவடியை; பஜந்தீ = அடைந்து (நீ); மஞ்ஜு சிஞ்ஜிதேந = (உன்) இனிய நாதங்களால்; அபரோபஜ்ஞம் = இதுவரை ஒருவரும் அறியாத; ப்ரஜாநாம் அரிஷ்டசாந்தி மந்த்ரம் = ஜனங்களின், உபத்ரவங்களைப் போக்கும் "அரிஷ்டசாந்தி" மந்திரத்தை; ஸ்வயம், முஹு: படஸீவ = நீயாக, அடிக்கடி, சொல்கிறாய் போலும்.

388. ச்ருதிபி: பரமம் பதம் முராரே:
 அநிதங்காரம் அநேவம் இதுபாத்தம்|
 இதம் இத்தம் இதி ப்ரவீஷி நூநம்
 மணிபாதாவநி! மஞ்ஜுபி: ப்ரணாதை:|

பாதுகே! பெருமாளின் ஒப்புயர்வற்ற ஸ்வரூபத்தையும், வைகுண்டத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், "இப்படிப்பட்டவை" என்று அறியமுடியாது, என வேதமே கூறுகிறது ... அப்படி ரகசியமான விஷயங்களையும் நீ, உன் இனிய நாதத்தால், "இப்படிப்பட்டவையே" என்று தெளியக் கூறுகிறாயோ?

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகையே!; ச்ருதிபி: அநிதம் காரம் = வேதங்களால் "இது" என்று சொல்ல முடியாது; அநேவம், இதி = "இந்த மாதிரி" என்று சொல்லமுடியாது என்று; உபாத்தம், முராரே: = சொல்லப்பட்டுள்ள, பெருமாளின்; பரமம் பதம் = மேலான ஸ்தானத்தை; (தவம்) மஞ்ஜுபி: ப்ரணாதை: = (நீ, உன்) இனிய நாதங்களால்; இதம் - இத்தம் - இதி = "இது --- "இப்படித்தான்" என்று; ப்ரவீஷி, நூநம் = சொல்கிறாய், நிச்சயம்.

389. முநய: ப்ரணிதாநஸந்நிருத்தே
 ஹ்ருதி ரங்கேச்வர ரத்ந பாதுகே! த்வாம்|
 விநிவேச்ய விபாவயந்த்யந்யா:
 ப்ரணவஸ்ய ப்ரணிதிம் தவ ப்ரணாதம்|

ரத்ந பாதுகையே! யோகிகள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உன்னை மனதில் இருத்தி, உன்னுடைய நாதத்தை, ப்ரணவதுஸ்யமாக எண்ணித் தியானிக்கின்றனர்.

ரங்கேச்வர ரத்ந பாதுகே! = அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே!; முநய: ப்ரணிதாந = முனிவர்கள், ஜாக்ரதையுடன்; ஸந்நிருத்தே ஹ்ருதி = அடக்கப்பட்டுள்ள (well controlled) மனதிலே; த்வாம் விநிவேச்ய = உன்னைத் தியானித்து; அந்யா: = வேறு ஏதும் (பிரயோஜனம்/தேவதை) இல்லாதவராய்; தவ ப்ரணாதம் = உன்னுடைய நாதத்தையே; ப்ரணவஸ்ய ப்ரணிதிம் = ஓம் காரத்துக்குப் பதில் என்று; விபாவயந்தி = நினைக்கின்றனர்.

390. மதுரம் மணிபாதுகே! ப்ரவ்ருத்தே பவதீ ரங்கபதேர் விஹாரகாலே|
 அபயார்த்தநயா ஸமப்யுபேதாந் அவிஸம்வாதயதீவ மஞ்ஜுநாதை:|

மணி பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், ஜனங்கள் பெருமாளிடம் அபயம் கோரி பிரார்த்திக்கவும், நீ உனது இனிய நாதங்களால், "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று கூறுகிறாயோ?

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ரங்கபதே: விஹாரகாலே = ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சார காலங்களில்; பவதீ, ப்ரவ்ருத்தே: = நீ, (அப்போது) ஏற்படும்; அபயார்த்தநயா ஸமப்யுபேதாந் = அபயம் ப்ரார்த்தித்து வந்தவர்களிடம்; மதுரம் மஞ்ஜுநாதை: = (உன்) இனிய நாதங்களால்; அபிஸம்வாதயதி இவ = அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்கிறாய் போல.

391. ச்ரவஸோர் மம பாரணாம் திசந்தீ
 மணிபாதாவநி! மஞ்ஜுஸை: ப்ரணாதை:|
 ரமயா கூமயா ச தத்தஹஸ்தம்
 ஸமயே ரங்கதுரீணமாநயேதா:|

மணி பாதுகையே! என் அந்திம வேளையில், நீ அரங்கனை, மகாலக்ஷ்மீ / பூமிதேவி இருபுறமும் நிற்க, என் முன்னே அழைத்து வந்து, என் காதுகளில், உன்னுடைய இனிய நாதத்தால் அமுதை ஊட்ட வேண்டும்.

மணி பாதாவநி! = மணி பாதுகே!; ஸமயே, ரமயா, கூடியா ச = (என்) அந்திம வேளையில், லக்ஷ்மி / பூமாதேவி ஆகியோரால்; தத்த ஹஸ்தம் ரங்கதூரீணம் = உடன் இருக்கும், ரங்கநாதனை; (த்வம்) மம சர்வஸோ: = (நீ) என்னுடைய காதுகளுக்கு; மஞ்ஜுலை; ப்ரணாதை: = (உன்) இன்பமான சப்தங்களால்; பாரணாம் திசந்தீ = பாரணையைக் கொடுத்துக் கொண்டு; ஆநயேதா: = அழைத்து வரவேண்டும்.

392. அநுயாதி நித்யம் அம்ருதாத்மிகாம் கலாம்
தவ ரங்கசந்த்ர மணிபாது! ஜங்க்ருதம்|
சர்வஸா முகேந பரிபுஜ்ய யத் கூணாத்
அஜராமரத்வம் உபயாந்தி ஸாதவ:||

அரங்கனின் மணிபாதுகே! உனது "ஜம்" என்ற நாதம், அமிருதம் போன்ற சந்திரகலை போன்றது. பெரியோர்கள், இந்த ஒலியைக் கேட்டாலே, கிழத்தன்மை, மரணம் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு, மோகும் ஸித்திக்கும் என்பர்.

ரங்கசந்த்ர மணி பாது! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் மணிபாதுகையே!; தவ ஜம் க்ருதம் = உனது "ஜம்" என்று செய்யப்படும் நாதம்; அம்ருதாத்மிகாம் = அமுதஸ்வரூபமான; கலாம் அநுயாதி = சந்திரகலையைப் போன்றது; ஸாதவ: சர்வஸா முகேந = பெரியோர், காதாகிற முகத்தால்; பரிபுஜ்ய, யத்கூணாத் = அதைப் பருகி, அந்த கூணமே; அஜராம், அமரத்வம் = கிழத்தன்மை / மரணம் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு; நித்யம் உபயாந்தி = சாச்வதமான மோகூத்தை அடைகின்றனர்.

393. பருஷைரஜஸ்ரம் அஸதாம் அநர்த்தகை:
பரிவாதபைசுநவிகத்தநாதிபி:|
மதுகைடபாரி மணிபாதுகே! மம
ச்ருதிதுஷ்க்ருதாநி விநிவாரய ஸ்வநை:||

மணிபாதுகே! பாவிகள், ஸாதுக்களை நிந்தித்தும், பொறுக்க முடியாத அபவாத வார்த்தைகளால் கோள் சொல்வதையும் கேட்டுத் துன்புற்றிருக்கும் என் காதுகளில், உன் இனிய நாதங்களே ஒலிக்க வேண்டும்.

மதுகைடபாரி மணிபாதுகே! = மது / கைடபன் என்ற அஸுரர்களின் சத்ருவான பெருமானின் பாதுகையே!; அஜஸ்ரம், அஸதாம் = எப்போதும், பொல்லாதவர்களால் (கூறப்படும்); பரிவாத: பைசுந விகத்தந ஆதிபி: = பிறரைத் தூஷித்தல் - கோள் சொல்வது, ஸ்தோத்திரம் செய்து கொள்வது (self praise) போன்ற; அநர்த்தகை: பருஷை: = பிரயோசனம் அற்றதும் - பொறுக்க முடியாததுமான சொற்களால்; மம ச்ருதி துஷ்க்ருதாநி = என்னுடைய காதுகளின் பாவத்தை; ஸ்வநை: விநிவாரய = நீ உன் நாதத்தால் போக்கடிக்க வேண்டும்.

394. பாதுகே! பரிஜநஸ்ய தூராத: ஸுசயந்தி கலு தாவகா: ஸ்வநா:|
லீலயா புஜகதல்பம் உஜ்ஜத: ஸ்ரீமத: த்ரிசதுராந் பதக்ரமாந்||

பாதுகையே! பெருமாள் ஆதிசேஷ - சயனத்திலிருந்து எழுந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சரிக்க ஆரம்பித்ததுமே, அதை உன் இனிய நாதம் பரிஜனங்களுக்கு அறிவிக்கிறது.

பாதுகே! = பாதுகே!; புஜகதல்பம் உஜ்ஜத: = ஆதிசேஷனாகிற படுக்கையை விட்டு; ஸ்ரீமத:, லீலயா = ஸ்ரீரங்கநாதன், விளையாட்டான (ஸஞ்சாரத்திற்கு); த்ரி-சதுராந் பதக்ரமாந் = மூன்று - நான்கு அடிகள் வைக்கும்போதே; தாவகா: ஸ்வநா: = உன்னுடையதான இனிய நாதம்; தூராத: பரிஜநஸ்ய = தூரத்தில் இருக்கும் பரிஜனங்களுக்கு; ஸுசயந்தி கலு = தெரியப்படுத்துகிறது. பிரஸித்தம் இது.

395. தேவி தைத்யதமநாய ஸத்வரம்
 ப்ரஸ்திதஸ்ய மணிபாதுகே! ப்ரபோ:
 விச்வமங்கள விசேஷ ஸூசகம்
 சாகுநம் பவதி தாவகம் ருதம்||

மணி பாதுகே! தேவி! பெருமாள், உன்னை அணிந்து கொண்டு, அஸுரர்களை ஸம்ஹரிக்க, வேகமாய்ப் புறப்படும்போது, உன் நாதம் சுபமாக ஒலிக்கிறது.

மணி பாதுகே! தேவி! = மணி பாதுகையே! தேவி!; தாவகம் ருதம் = உனது நாதம்; தைத்ய தமநாய ஸத்வரம் = அஸுரர்களை அழிக்க, வேகத்துடன்; ப்ரஸ்திதஸ்ய ப்ரபோ: = புறப்பட்டுள்ள, பெருமாளின்; விச்வ மங்கள விசேஷ ஸூசகம் = கேடும்ங்களைக் (கோரும்) தெரிவிக்கும்; சாகுநம் ருதம் = பகுவிகளின் ஓசை போன்று; பவதி = இருக்கிறது.

396. தாதும் அர்ஹஸி ததா மம ச்ருதௌ தேவி! ரங்கபதிரத்ந பாதுகே!
 விஹ்வலஸ்ய பவதீய சிஞ்ஜிதம் ஸ்வாது கர்ண ரஸநா ரஸாயநம்||

அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே! தேவி! என் அந்திம காலத்தில், என்னுடைய இந்திரியங்கள் எல்லாம் கலங்கியிருக்கும் போது, உன் இனிய நாதங்களின் ஒலியைக் கேட்டு, என் காதுகள், அதை ருசியுள்ள மருந்தாய்க் குடிக்க வேண்டும்.

தேவி! ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே! = தேவி! அரங்கனின் ரத்ந பாதுகையே!; ததா, விஹ்வலஸ்ய மம ச்ருதௌ = அந்த வேளையில் (என் கடைசிக்காலம்) கலங்கியிருக்கும் என் காதுகளில்; பவதீய ஸ்வாது சிஞ்ஜிதம் = உன்னுடைய, இனிய நாதங்கள்; கர்ண ரஸநா = காதாகிற நாக்கிற்கு; ரஸாயநம் தாதும் அர்ஹஸி = ருசியுள்ள மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும் (நீ).

397. அஹம் உபரி ஸமஸ்ததேவதாநாம்
 உபரி மமைஷ விபாதி வாஸுதேவ:
 ததிஹ பரதரம் ந கிஞ்சித் அஸ்மாத்
 இதி வதஸீவ பதாவநி! ப்ரணாதை:||

பாதுகே! உன் இனிய நாதம் இதைத்தான் தெரிவிக்கின்றது - "என்னை வணங்கும் அனைத்துத் தேவதைகளுக்கும் மேலே நான் இருக்கிறேன்; எனக்கும் மேலே வாஸுதேவன் - அவருக்கு மேலே யாரும் கிடையாது; அவரே பரம்பொருள்".

பதாவநி! = பாதுகே!; "அஹம் ஸமஸ்த தேவதாநாம் உபரி = "நான் ஸமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் மேலே (இருக்கிறேன்); ஏஷ வாஸுதேவ: மம உபரி விபாதி = இந்தப் பெருமாள், எனக்கும் மேலே இருக்கிறார்; இஹ அஸ்மாத் பரதரம் = ஆகையால், இந்த உலகில், இந்தப் பெருமாளை விடவும், மேலான ஏதும்; கிஞ்சித் ந "இதி ப்ரணாதை: வதஸீவ = ஒன்றுமே இல்லை" என்று, உன் நாதத்தால் (நீ) சொல்கின்றாய்.

398. அவநத விபுதேந்த்ர மௌளிமாலா
 மதுமதசிக்ஷித மந்தர ப்ரயாதா|
 ப்ரதயஸி பரிரப்த ஸொரி பாதா
 மணிகலஹேந வியாத ஜல்பிதாநி||

பாதுகையே! உன்னை வணங்கும் தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள மலர்களின் தேனைப் பருகி, நீ, உன்மத்தம் கொண்டு, பெருமாளின் திருவடிகளை அனைத்துக் கொள்கிறாய் - உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் ஒலி உருப்புரியாமல் இருக்கின்றது.

அவந்த விபுதேந்திர = (உன்னை) வணங்கும், தேவ ச்ரேஷ்டர்களின்; மௌளி மால மது மத = கிரீடங்களில் உள்ள மலர்களின் தேனைக் குடித்த மயக்கத்தால், மதம் கொண்டவள் போலவும்; சிக்ஷித மந்திர ப்ரியாதா = பழக்கத்தால் நிதானமான நடையை உள்ளவளாயும்; சொரி பதா ப்ரிரப்த = பெருமாளின் திருவடிகளைக் கட்டிப் பிடித்தும்; மணிகலஹேந = (உள்ளே இருக்கும்) ரத்னங்கள் உராய்வதால் ஏற்பட்ட நாதங்களால்; வியாத ஜல்பிதாநி ப்ரதயஸி = (உயர்ந்த கருத்துக்களை) தைரியமுள்ள வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றாய் (நீ).

399. ஆஸ்தானேஷு த்ரிதசமஹிதாந் வர்த்தயித்வா விஹாராந்
ஸ்தானே ஸ்தானே நிஜபரிஜநம் வாரயித்வா யதார்ஹம்|
வாஸாகாரம் ஸ்வயம் உபஸரந் பாதுகே! மஞ்ஜுநாதாம்
ஆபர்யங்காத் ந கலு பவதீம் ரங்கநாதோ ஜஹாதி||

பாதுகே! ஸபைகளில் தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்ட ஸஞ்சாரங்களை நடத்திவிட்டு, திரும்பி உள்ளே எழுந்தருளும்போது, அரங்கன் உடன்வரும் பரிஜனங்களை / உபசாரங்களை, அவரவர் ஸ்தானங்களில் நிறுத்தி விடுகிறார். அழகிய நாதங்களை ஏற்படுத்தும் உன்னை மட்டும் கட்டில் வரை, அவர் விடுவதில்லை.

பாதுகே! = பாதுகையே!; ஆஸ்தானேஷு த்ரிதச = ஸபைகளில், தேவர்களால்; மஹிதாந் விஹாராந் வர்த்தயித்வா = கொண்டாடப்படும் ஸஞ்சாரங்களை நடத்தி முடித்து (திரும்பும்போது); ஸ்தானே ஸ்தானே நிஜபரிஜநம் = அவரவர் இடங்களில் (உடன் வந்த) பரிஜநங்களை; யதார்ஹம் வாரயித்வா = தக்கபடி நிறுத்திவிட்டு; ஸ்வயம், வாஸாகாரம் = தான் மட்டும், இருப்பிடம்; உபஸரந் ரங்கநாத: = அடையும் அரங்கன்; மஞ்ஜுநாதாம் பவதீம் = இனிய நாதம் கொண்ட, உன்னை; ஆபர்யங்காத் ந ஜஹாதி கலு = கட்டில் வரையில் விடுவதில்லை என்பது பிரஸித்தம்.

400. அந்தர்ந்யஸ்தைர்மணிபிருதிதம் பாதுகே! ரங்கபந்தௌ
மந்தம் மந்தம் நிஹிதசரணே மஞ்ஜுளம் தே நிநாதம்|
பச்யந்த்யாதி க்ரம் பரிணதே: ப்ராக்தநீம் தாம் பராயா:
மந்யே மித்ரா வருண விஷயாத் உச்சரந்தீம் அவஸ்தாம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன், மிக மெதுவாய், திருவடிகளை உன்மேல் வைக்கும்போது, உன்னுள் உள்ள ரத்னங்களின், இனிய நாதம், "பச்யந்தீ" என்று கூறப்படும் இவை போன்ற, வரிசையான, சப்தத்தின் ஸூக்ஷ்ம அவஸ்தையான, நாபிப்பிரதேசத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்ப வேண்டிய, முதல் அவஸ்தை போல இருக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கபந்தௌ மந்தம் மந்தம் = பாதுகையே! அரங்கன் மிக மிக மெதுவாக; சரணே நிஹித அந்த: ந்யஸ்தை: மணிபி: உத்தம் = திருவடியை உன்மேல் வைக்கும் ஸமயம், குமிழின் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரத்தினங்களால் ஏற்படும்; மஞ்ஜுளம் தே நிநாதம் = இன்பமான உன் நாதம்; பச்யந்தீ ஆதி க்ரம் பரிணதே: = "பச்யந்தீ" என்ற இவை போன்ற வரிசையாக உண்டாக்கப்பட்ட; தாம் பராயா: ப்ராக்தநீம் = (மந்திரங்களின்) சப்தங்களின், முந்தியதான; மித்ரா வருண விஷயாத் = (மித்ரன் - வருணன் ஆகிய தேவர்கள் அதிதேவதையான நாபிப்பகுதியிலிருந்து; உச்சரந்தீம் அவஸ்தாம் மந்யே = வெளிக்கிளம்பும் அவஸ்தை என நினைக்கிறேன்.

401. ப்ரக்யாதாநாம் பரிஷிதி ஸதாம் காரயித்வா ப்ரதிஜ்ஞாம்
ப்ராயேண த்வாம் ப்ரதிதவிபவாம் வர்ணயந்தீ மயா த்வம்|
பாதந்யாஸக்ரமம் அநுகுணம் ப்ராப்ய ரங்காதிராஜாத்
பத்யாரம்பாந் கணயஸி பரம் பாதுகே! ஸ்வைர் நிநாதை:|

பாதுகே! பிரஸித்தி பெற்ற பெரியோர்கள் மத்தியில், நீ "உன் பெருமை பற்றி 1000 சுலோகங்கள் இயற்றுவேன்" என்று கூறும்படி என்னை நியமித்தாய்....அரங்கன் உன்னை

அணிந்து கொண்டு எழுந்தருளும் போது, நீ ஏற்படுத்தும் நாதம், என் சுலோகங்களை, "ஒன்று/இரண்டு" என எண்ணிக்கொண்டே வருகின்றன.

பாதுகே! ப்ரக்யாதாநாம் = பாதுகையே! பிரஸித்தி பெற்ற; ஸதாம் பரிஷதி = பெரியோர்களின் கூட்டத்திலே; மயா ப்ரதிஜ்ஞாம் = என்னால் (பாதுகை பற்றி 1000 சுலோகங்கள் இயற்றுவேன்) என்று, ஒரு உறுதிமொழியை; காரயித்வா = சொல்லும்படி செய்து; ப்ரதித விபவாம் த்வாம் = பிரஸித்தமான பெருமையை உடைய, உன்னை; வர்ணயந்தீ, த்வம் = (நான்) ஸ்தோத்திரங்களை வர்ணிக்கும்போது நீ; ரங்காதிராஜாத் அநுகுணம் = ரங்கநாதனால், அவருக்கு உகந்த; பாத ந்யாஸ க்ரமம் = திருவடி வைப்பின் வரிசையை (steps one by one); ப்ராப்ய, ஸ்வை: நிநாதை: = அடைந்து, உனது இனிய நாதங்களால்; பத்ய ஆரம்பாந் ப்ராயேண = சுலோகங்களின் (எண்ணிக்கையை) ஆரம்பத்திலிருந்து அனேகமாக; கணயஸி பரம் = எண்ணுகிறாயோ!

402. விஷ்ணோரஸ்மிந் பதஸரஸிஜே வ்ருத்திபேதைர் விசித்ரை:
ஐதம்பர்யம் நிகமவசஸாம் ஐககண்ட்யேந ஸித்தம்|
இத்தம் பும்ஸாம் அநிபுணதியாம் பாதுகே! த்வம் ததேவ
ஸப்ருஷ்ட்வா ஸத்யம் வதஸி நியதம் மஞ்ஜுநா சிஞ்ஜிதேந||

பாதுகே! அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், நீ ஏற்படுத்தும் இனிய நாதம், "எல்லா உபநிடதங்களும் ஒரே அபிப்ராயமாய், எம்பெருமானையே.... தாமரை மலர் போன்ற அவரது திருவடிகளையே கூறும்" என - விஷயம் அறியாதோருக்கு, நீ அவர் திருவடிகளைத் தொட்டு, "இது ஸத்தியம்" என்பது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! விஷ்ணோ: அஸ்மிந் பதஸரஸிஜே = பாதுகையே! அரங்கனின் இந்தத் தாமரை போன்ற திருவடியில்; நிகம வசஸாம் ஐதம்பர்யம் = உபநிடதங்களின் முக்கிய அபிப்ராயம்; விசித்ரை: வ்ருத்தி பேதை: = ஆச்சரியமான, (சக்தி/லக்ஷணை போன்ற) வேத வ்ருத்திகள் மாறுபட்டவை போலத் தோன்றினும்; ஐக கண்ட்யேந ஸித்தம் = ஒரே மாதிரியான பொருள் கொண்டவை; இத்தம் அநிபுண தியாம் = என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாத புத்தியை உடைய; பும்ஸாம், த்வம் = மக்களுக்கு, நீ; ததேவ ஸப்ருஷ்ட்வா = அந்தத் திருவடிகளையே, தொட்டு; மஞ்ஜுநா சிஞ்ஜிதேந = (உன்) இனிய நாதங்களால்; ஸத்யம் வதஸி, நியதம் = ஸத்யம் பண்ணுகிறாய்...நிச்சயம்.

403. ஆம்நாயைஸ்த்வாம் அநிதரபரை: ஸ்தோதும் அப்யுத்யதாநாம்
மத்யே பக்த்யா மதுவிஜயிந: பாதுகே! மோஹபாஜாம்|
சிக்ஷாதத்தவஸ்கலிதவசஸாம் சிக்ஷயஸ்யேவ பும்ஸாம்
மாத்ராதீநி ஸ்வயம் அநுபதம் மஞ்ஜுபி: ஸ்வைர் நிநாதை:||

பாதுகையே! வேதங்கள், மேலான பரதத்துவமாகிற, பெருமானைத் துதிக்கின்றன. மகான்கள், ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்து, நடுவில் பக்தி மேலிட்டால், மயங்கித் துதிக்க முடியாமல் தடுமாறும்போது, உன் நாதம் சரியான சொற்களை அவர்களுக்குச் சொல்வது போல.

மதுவிஜயிந: பாதுகே! = மது என்ற அஸுரனை ஜயித்த பெருமானின் பாதுகே!; அநிதரபரை: ஆம்நாயை: = வேறு தேவதையை உயர்ந்தது எனச் சொல்லாத வேதங்களால்; த்வாம் ஸ்தோதும் அப்யுத்யதாநாம் = உன்னைத் துதிக்க பிரயத்தனப்பட்டு; மத்யே, பக்த்யா, மோஹபாஜாம் = நடுவிலே, பக்தி பரவசராய், மயங்கித் தடுமாறி; சிக்ஷா தத்வ ஸ்கலித வசஸாம் = எழுத்து / தத்வம் ஆகியவைகளில் தவறான சொற்களைக் கூறும்போது; பும்ஸாம், அநுபதம் = அந்த மனிதர்கட்கு, அடிக்கடி; மாத்ராதீநி = எழுத்துக்களின் ஸ்வரம்/குறில்/நெடில் போன்றவற்றை; மஞ்ஜுபி: ஸ்வை: நிநாதை: = இனிதான், உன் நாதங்களால்; ஸ்வயம் சிக்ஷயஸ்யேவ = தானாகவே, நீ சொல்லித் தருகிறாய்.

404. லக்ஷ்மீகாந்தம் கமபி தருணம் ரத்யயா நிஷ்பதந்தம்
ராகாத் த்ரஷ்டும் த்வரிதமநஸாம் ராஜதாநீவதூநாம்|
ப்ரத்யாதேசம் பஜதி மதுரை: பாதுகே! சிஞ்சிதைஸ்தே
சேதோஹாரீ குஸுமதநுவு: சிஞ்சிநீமஞ்சுநாத:||

பாதுகே! அழகே வடிவான அரங்கன் திருவீதி உலா வரும் நேரங்களிலே, நகரத்துப் பெண்கள், ஆவலுடன் தரிசனத்துக்கு வருகின்றனர்....அப்போது, அவர்களுடைய மனதைத் திருப்ப, மன்மதன் நாண் ஒலி எழுப்புகிறான்....அந்த நாண் ஒலியை, உனது இனிய நாதம் விரட்டி, அந்த மாதர்கள் உன்னையே தொடரும்படிச் செய்கின்றன.

பாதுகே! ரத்யயா நிஷ்பதந்தம் = பாதுகையே! வீதி வழியே வருகின்ற; கமபி தருணம் லக்ஷ்மீ காந்தம் = விவரிக்கவொண்ணாத அழகனான, அரங்கனை; த்ரஷ்டும், ராகாத், த்வரித மநஸாம் = பார்க்கும் ஆசையால், அவஸரப்படும் மனத்துடன் வரும்; ராஜதாநீ வதூநாம் = பட்டணத்துப் பெண்களுடைய; சேதோஹாரீ, குஸும தநுவு: = மனதை அபகரிக்கும், மன்மதனின் நாணின்; சிஞ்சிநீ மஞ்சுநாத: = இனிய நாதங்களை; தே, மதுரை: சிஞ்சிதை: = உன், இனிய நாதங்கள்; ப்ரத்யாதேசம் பஜதி = தள்ளிவிடுகின்றன.

405. ரங்காதீசே ஸஹ கமலயா ஸாதரம் யாயஜுகை:
ஸாரம் திவ்யம் ஸவநஹவிஷாம் போக்தும் ஆஹூயமாநே|
நேதீயோபிரீ நிகமவசஸாம் நித்யம் அம்ஹ: ப்ரதீபை:
ப்ரத்யாலாபம் திசதி பவதீ பாதுகே! சிஞ்சிதை: ஸ்வை:||

பாதுகே! யாகம் செய்பவர்கள், ஹவிஸை ஸ்வீகரிக்க, பெருமானை அழைக்கின்றனர்....அப்போது நீ, உன் நாதத்தால், 'வருகிறோம்', எனப் பதில் கூறுகிறாய் போலும்!

பாதுகே! யாய ஜுகை: = பாதுகையே! யாகம் செய்பவர்களால் (கொடுக்கப்படும்); திவ்யம் ஸவநஹ விஷாம் = அதிக இன்பமான, ஹோம பதார்த்தங்களின்; ஸாரம் போக்தும் = ரஸத்தைச் சாப்பிடுவதற்கு; ரங்காதீசே, கமலயா ஸஹ = அரங்கனை, மகாலக்ஷ்மியுடன்; ஸாதரம், ஆஹூயமாநே = ஆதரவுடன் கூப்பிடும்போது; நிகம வசஸாம் = வேத வார்த்தைகளுக்கு; நேதீயோபி: நித்யம் = அதிக அருகில் உள்ளதும், நித்யமானவைகளும்; அம்ஹ: ப்ரதீபை: = பாவங்களைப் போக்கடிக்கக்கூடியதும் ஆன; ஸ்வை: சிஞ்சிதை: = உனது நாதங்களால்; பவதீ ப்ரத்யா லாபம் = நீ, பதில் சொற்களை (வருகிறோம் என); திசதி = கொடுக்கிறாய்.

406. உபாஸ்ய நூநம் மணிபாதுகே! த்வாம் ரங்கேச பாதாம்புஜ ராஜஹம்ஸீம்|
பத்யு: ப்ரஜாநாம் அலபந்த பூர்வம் மஞ்சுஸ்வநம் வாஹநராஜஹம்ஸா:||

மணி பாதுகே! பிரம்மாவின் வாகனமான ராஜஹம்ஸம், பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு ராஜஹம்ஸம் போன்ற உன்னை ஆராதித்து, இனிய நாதங்களை உன்னிடமிருந்தே பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மணி பாதுகே! ப்ரஜாநாம் பத்யு: = மணி பாதுகையே! பிரம்மாவின்; வாஹந ராஜஹம்ஸா: = வாகனமான ராஜஹம்ஸங்கள்; ரங்கேச பாதாம்புஜ = அரங்கனின், திருவடியாகிற தாமரை மலரின்; ராஜஹம்ஸீம் (த்வாம்) உபாஸ்ய = உயர்ந்த ஹம்ஸமாகிற உன்னை, தியானித்து; பூர்வம் மஞ்சுஸ்வநம் அலபந்த = முன்பே, இன்பமான சப்தத்தை (நாதம்) பெற்றன; நூநம் = நிச்சயம்.

407. அநாதிமாயா ரஜநீவசேந
 ப்ரஸ்வாபபாஜாம் ப்ரதிபோதநநார்ஹாம்|
 பச்யாமி நித்யோதிதவாஸாரஸ்ய
 ப்ரபாதநாந்தீமிவ பாதுகே! த்வாம்||

பாதுகையே! மக்கள், அநாதிகாலமாய், மாயை எனும் இருளில் தத்தளிக்கின்றனர். உன் நாதங்கள், அவர்களுக்கு விடிவு காலமாக, எப்போதும் பகலாகவே உள்ள (இருளே கிடையாது அங்கே), மோகூடி ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடிய மங்கல சப்தமாய் ஒலிக்கிறது.

பாதுகே! அநாதி மாயா = பாதுகையே! அநாதியான மாயையாகிற; ரஜநீ வசேந = இரவின் இருளில் வசப்பட்டவராய்; ப்ரஸ்வாப பாஜாம் = மிக்க துயரினால் அவஸ்தைப்படும் (மக்களை); ப்ரதிபோதநநார்ஹாம் = எழுப்புவதற்குத் தக்கதும்; நித்யோதித வாஸாரஸ்ய = எப்போதும் பிரகாசமாகவுள்ள (இருளே இல்லாத); ப்ரபாத நாந்தீமிவ = (மோகூடி செல்ல) விடியலில் சொல்லும் மங்கலத்வனியாக; த்வாம் பச்யாமி = உன்னை (நாதத்தை) பார்க்கிறேன்.

408. ச்ருணோது ரங்காதிபதி: ப்ரஜாநாம்
 ஆர்த்தத்வநிம் க்வாபி ஸமுஜ்ஜிஹாநாம்|
 இதீவ மத்வா மணிபாதுகே! த்வம்
 மந்தப்ரசாரைர் ம்ருதுசிஞ்ஜிதாநி||

மணி பாதரகேடி! ஸம்ஸார துக்கத்தால் சேதனர்கள் எழுப்பும் அபயக்குரல் அரங்கனின் செவிகளில் விழாமல் போய்விடுமோ என்ற பயத்துடன், நீ ஸஞ்சார வேளைகளில், மந்த கதியில், மெல்லிய நாதத்துடன் செல்கிறாய்.

மணிபாதுகே! ரங்காதிபதி: = மணி பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; க்வாபி ஸமுஜ்ஜிஹாநாம் = எங்காவது ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது; ப்ரஜாநாம் ஆர்த்தத்வநிம் = மக்களின் தீனக்குரல் ஓசை; ச்ருணோது, இதீவ மத்வா = கேட்கப்பட வேண்டும், என நினைத்து; த்வம், மந்தப்ரசாரை: = நீ, மெதுவான நடையுடன்; ம்ருது சிஞ்ஜிதா அநி = மெல்லிய நாதம் உடையவளாக இருக்கிறாய்.

409. அந்தே மமார்த்திம் சமயிஷ்யதஸ்தாம்
 அக்ரேஸராண்யாபததோ முராரே:|
 ச்ரமோபபந்ந: ச்ருணுயாம் பவத்யா:
 சீதாநி பாதாவநி! சிஞ்ஜிதாநி||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், நான் சிரமப்படும்போது, உன் இனிய நாதங்களைக் கேட்கும்போது, நீ பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறாய் என்பதை நான் உணர வேண்டும்.

பாதாவநி! அந்தே மம = பாதுகையே! எனது அந்திம காலத்தில், என்னுடைய; தாம் ஆர்த்திம் சமயிஷ்யத: = அப்படி பிரஸித்தமான, வருத்ததைப் போக்க; ஆபதத: முராரே: = வருகின்ற, ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு; அக்ரேஸராணி, பவத்யா: = முன்பாகவே வரும் (கேட்கும்) உனது, சீதாநி சிஞ்ஜிதாநி = குளிர்ச்சியான நாதங்களை; ச்ரமோபபந்ந: = சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவனான நான்; ச்ருணுயாம் = கேட்க வேண்டும்.

410. ஸ்வாதூநி ரங்கேச்வர பாதரகேடி! ச்ரோதரை: பிபந்தஸ்தவ சிஞ்ஜிதாநி
 பசந்த்யவித்யோபசிதாந் அசேஷாந் அந்தர்கதாந் ஆத்மவித: கஷாயாந்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் இனிய நாதத்தைக் கேட்கும் மஹனீயர்கள் அவித்யையால் ஏற்படும் ராக--த்வேஷாதிகளை, அவர்கள் மனதிலிருந்து, போக்கடிப்பர்.

ரங்கேசுவர பாதரகே! = அரங்கனின் பாதரகே!; ஸ்வாதூநி தவ சிஞ்ஜிதாநி = இனிமையான உன் நாதங்களை; ச்ரோதரை: பிபந்த: = காதுகளால் பருகும்; ஆத்ம வித: அந்தர் கதாந் = மஹனீயர்கள், மனதில் உள்ள; அவித்யா உபசிதாந் = அவித்யையின் காரணமாய், விருத்தி அடைந்துள்ள; அஷேஷாந் கஷாயாந் = ஸமஸ்தமான சப்த - விஷயங்களிலிருந்து; பசந்தி (போக்கடித்தல்) = விடுபடுகின்றனர்.

411. அவைமி ரங்காதிபதே: ஸகாசாத் அவேக்ஷமானேஷு ஜநேஷு ரக்ஷாம்|
உதாரநாதாம் மணிபாதுகே! த்வாம் ஓமித்யநஜ்ஞாக்ஷரம் உத்கிரந்தீம்||

மணி பாதுகே! ஜனங்கள் அரங்கனின் அருகில் வந்து, அவர்களை ரக்ஷிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கும்போது, நீ, உனது கம்பீரமான நாதத்தால், "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று கூறுகிறாயோ?

மணிபாதுகே! ஜநேஷு = மணி பாதுகையே! ஜனங்கள்; ரங்காதிபதே: ஸகாசாத் = ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸமீபம் வந்து; ரக்ஷாம் அவேக்ஷமானேஷு = ரக்ஷணம் (காப்பாற்றுதல்) எதிர் பார்க்கையில்(வேண்டும்போது); உதார நாதாம் த்வாம் = கம்பீரமான நாதத்தை உடைய நீ; "ஓம்" இதி அநுஞாக்ஷரம் = "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று ஆறுதலான வார்த்தையை; உத்கிரந்தீம் அவைமி = சொல்பவளாக நினைக்கிறேன்.

412. மதுத்விஷ: ஸ்வைர விஹாரவேது: மஞ்ஜுஸ்வநாந் சிக்ஷயஸீவ மாத:|
பர்யந்தபாஜோர்மணிபாதரகே! பத்மாதரண்யோர் மணிநூபுராணி||

தாயே! மணி பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், உன் இனிய நாதத்தைக் கேட்கும்போது, பக்கத்திலே உள்ள, ஸ்ரீதேவி - பூதேவி அணிந்துள்ள தண்டைகளுக்கு, இனிய சப்தங்களைப் பழக்கி வைப்பது போல இருக்கிறது.

மாத:! மணி பாதரகே! = தாயே! மணி பாதுகே!; மதுத்விஷ: ஸ்வைர விஹார வேது: = மது என்ற அஸுரனுக்குச் சத்ருவான பெருமாளின் இஷ்டப்படி ஸஞ்சாரத்திற்குக் காரணமான; (த்வாம்) பர்யந்த பாஜோ: = நீ, பக்கத்தில் இருக்கும்; பத்மா, தரண்யோ: = மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவி இவர்களின்; மணி நூபுராணி = தண்டைகளுக்கு; மஞ்ஜுஸ்வநாந் = இனிய நாதங்களை (உன் நாதத்தால்); சிக்ஷயஸி = பழக்கி வைக்கின்றாயோ?

413. ப்ராஸ்தாநிகேஷு ஸமயேஷு ஸமாகதேஷு
ப்ராப்தா பதம் பரிசிதம் த்விஜபுங்கவேந|
புஷ்ணாஸி ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதுகே! த்வம்
புண்யாஹகோஷம் இவ கர்ப்பமணிப்ரணாதை:|

மணி பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், உன்னுள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும் நாதம், பகவானுக்கு ஸ்வஸ்தி மந்திரம் ஜபிப்பதைப் போல இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! = மணி பாதுகையே!; ரங்கந்ருபதே: ப்ராஸ்தாநிகேஷு = அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில்; ஸமாகதேஷு த்விஜபுங்கவேந பரிசிதம் ஸமயேஷு பதம் ப்ராப்தா = பக்ஷிச்ரேஷ்டனான கருத்மானால் அடையப்பட்டுள்ள, திருவடியை அடைந்து; த்வம், கர்ப்பமணி ப்ரணாதை: = நீ, உன்னுள்ளே இருக்கும் மணிகளின் நாதத்தால்; புண்யாஹ கோஷம் = பெருமானுக்கு ஸ்வஸ்திவாசனம்; புஷ்ணாஸி இவ = சொல்வது போல.

414. ஆர்த்தத்வநே: உசிதம் உத்தரம் அந்தகாலே
கர்ணேஷு மஞ்ஜுநிநதேந கரிஷ்யஸீதி|
வாஸம் பஜந்தி க்ருதிநோ மணிபாதரகேஷு!
புண்யேஷு தேவி! புனிநேஷு மருத்வ்ருதாயா:||

மணி பாதுகே! தேவி! ஸம்ஸாரத் துன்பம் தாளாமல், அந்திம வேளையில் புலம்பும்போது, உன் இனிய நாதங்களால் ஸமாதானம் அளிப்பாய் என்ற காரணத்தால், சில பாக்யசாலிகள் யூரங்கத்தில் வாஸம் செய்கின்றனர்.

தேவி! மணி பாதரகேஷு! = தேவி! மணி பாதுகையே!; க்ருதிந: அந்தகாலே = சில புண்யசாலிகள், கடைசி நாட்களில்; ஆர்த்த த்வநே: = வருத்தமுடன் கூடின குரலில் புலம்பும்போது; உசிதம் உத்தரம், கர்ணேஷு = தக்க (ஸமாதான) பதிலை, காதுகளில்; மஞ்ஜு நிநதேந கரிஷ்யஸி இதி = உன் இனிய நாதத்தால் செய்கிறாய் என்று (நினைத்து); புண்யேஷு = புனிதமான; மருத்வ்ருதாயா: புனிநேஷு = காவேரி மணல் திட்டில் (யூரங்கத்தில்); வாஸம் பஜந்தி = வசிக்கின்றனர்.

415. தூத்யே பலேர்விமதநே சுகடஸ்ய பங்கே
யாத்ரோத்ஸாவேஷு ச விபோ: ப்ரதிபந்நஸக்யா|
வீராயிதாநி பிருதோபஹிதாநி நூநம்
மஞ்ஜுஸ்வநை: ப்ரதயஸே மணிபாதுகே! த்வம்||

மணி பாதுகே! ப்ரபுவான அரங்கன், மகாபலியை அடக்கிய போதும் - சுகடாஸுரனை முறித்த காலத்திலும் - தருமபுத்திரனுக்காகத் தூது சென்ற காலத்திலும் - உத்ஸவ காலங்களிலும்,எப்போதும் அவரை விட்டுப் பிரியாத சினேகத்தை உடையவள் நீஉன் இனிய நாதத்தால், நீ, எம்பெருமானின் தீர்ச்செயல்களை, பிரஸித்தப்படுத்துகிறாயோ?

மணி பாதுகே! விபோ: = மணி பாதுகையே! பெருமானின்; தூத்யே, பலே: விமதநே = தூது சென்ற போதும் - பலிச் சக்ரவர்த்தியை அடக்கிய காலத்திலும்; சுகடஸ்ய பங்கே = சுகடாஸுரனை முறித்தபோதும்; யாத்ர உத்ஸவேஷு ச = உற்சவ கால ஸஞ்சாரங்களிலும்; ப்ரதிபந்ந ஸக்யா = அடையப்பட்டுள்ள தோழமையால்; த்வம், பிருதோபம் ஹிதாநி = நீ, பிருதுகளுடன் கூடிய; வீராயிதாநி, மஞ்ஜுஸ்வநை: = வீரனின் செயல்களை, உன் இனிய நாதங்களால்; ப்ரதயஸே, நூநம் = பிரபலப்படுத்துகிறாய், நிச்சயம்.

416. ஸ்தோதும் ப்ரவ்ருத்தம் அபி மாம் நிகமஸ்துதாம் த்வாம்
வ்யாஸஜ்யமாநகரணம் விஷயேஷ்வஜஸ்ரம்|
அந்தர்மணித்வநிபி: அச்யுதபாதுகே த்வம்
ஸம்போதயஸ்யநுகலம் ஸஹஜாநுகம்பா||

அச்யுத பாதுகே! வேதங்களால் நீ துதிக்கப்படுபவள்எனினும், நான், உன் தயையை நம்பி, ஸ்தோத்திரம் இயற்ற ஆரம்பித்தேன் எப்போதும் விஷயங்களிலேயே அழுந்தியிருக்கும், என் இந்திரியங்களுக்கு, உன் ரத்னங்களின் நாதம் தெளிவைக் கொடுக்கும்.

அச்யுத பாதரகேஷு! = பெருமானின் பாதுகையே!; ஸஹஜ அநுகம்பயா (த்வம்) = உடன்பிறந்த, தயையுடன் கூடின நீ; நிகம ஸ்துதாம் = வேதங்களால் துதிக்கப்படுபவள்; த்வாம் ஸ்தோதும் ப்ரவ்ருத்தமபி = உன்னை துதிக்க ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட; அஜஸ்ரம் விஷயேஷு = எப்போதும் விஷயாதிகளிலேயே; வ்யாஸஜ்யமாந கரணம் மாம் = மிக அழுந்திப் போயுள்ள இந்திரியங்களை உடைய என்னை; அந்த: மணி த்வநிபி: = உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தால்; அநுகலம் ஸம்போதயஸி = (நீ) அடிக்கடி எனக்கு நினைவூட்டுகிறாய்!!!

417. தேவஸ்ய தாநவரிபோ: மணிபாதரகேடி!
 ப்ரஸ்தாநமங்களவிதௌ ப்ரதிபந்நாதாம்|
 மா பைஷ்ட ஸாதவ இதி ஸ்வயம் ஆலபந்தீம்
 ஜானே ஜகத் த்ரிதய ரகூண தீக்ஷிதாம் த்வாம்||

மணி பாதரகேடி! அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, சத்ருக்களை அழிக்க ஸஞ்சாரம் செய்யும் போது, மூன்று உலகங்களையும் காப்பதில் உறுதி பூண்ட, நீ ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், "நல்லவர்களே! பயப்பட வேண்டாம்" எனக்கூறும்.

மணி பாதரகேடி! தாநவரிபோ: = மணி பாதுகையே! அஸுரர்களின் சத்ருவான; தேவஸ்ய ப்ரஸ்தாந மங்கள விதௌ = பெருமாளின், ப்ரயாண காலங்களில் கேடிமத்தைக் கோரும்; ப்ரதிபந்ந நாதாம் = அடையப்பட்ட நாதங்களை உடையவளும்; ஜகத் த்ரிதய - ரகூண - தீக்ஷிதாம் = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதில் உறுதியுடையவளும் ஆன; த்வாம், ஸாதவ: "மா பைஷ்ட" இதி ஸ்வயம் ஆலபந்தீம் ஜானே = நீ, நல்லவர்களைப் பார்த்து, "பயம் தேவையில்லை" என்று நீயாக, சொல்கிறாய் என்று அறிவேன்.

418. ஸ்வச்சந்த விப்ரமகதௌ மணிபாதுகே! த்வம்
 பாதாரவிந்தம் அதிகமய பரஸ்ய பும்ஸ:|
 ஜாதஸ்வநா ப்ரதிபதம் ஜபஸீவ ஸுக்ந்தம்
 வித்ராவணம் கிமபி வைரிவருதிநீநாம்||

பாதுகே! பரம புருஷனான பெருமாள், விளையாட்டாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளிலும், தாமரை மலர் போன்ற அவரது திருவடிகளில் உள்ள நீ, ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், சத்ரு ஸேனையைத் துரத்தி அடிக்கும், மந்திரங்களை ஜபிப்பதைப் போல இருக்கின்றன.

மணி பாதுகே! பரஸ்ய பும்ஸ: = மணி பாதுகையே! பரம புருஷனான; ஸ்வச்சந்த விப்ரம கதௌ = (பெருமாளின்) தன்னிஷ்டப்படியான விளையாட்டு ஸஞ்சாரங்களில்; த்வம், பாதாரவிந்தம் அதிகமய = நீ திருவடியை அடைந்து, (உன்னால்); ஜாதஸ்வநா = ஏற்படும் நாதங்களால்; வைரி வருதிநீநாம் வித்ராவணம் = எதிரி ஸேனைகளைத் துரத்தக் கூடிய; கிமபிஸுக்ந்தம் = விவரிக்க முடியாததான மந்திரத்தை; ப்ரதி பதம் ஜபஸீவ = ஒவ்வொரு அடியிலும் (at each step) ஜபிக்கிறாய் போல.

419. ரகூார்த்தம் ஆச்ரிதஜநஸ்ய ஸமுஜ்ஜிஹானே
 ரங்கேச்வரே சூதி சேஷபுஜங்கதல்பாத்|
 நாதாஸ்தவ ச்ருதிஸுகா மணிபாதரகேடி!
 ப்ரஸ்தாந சங்கநிநாதத் ப்ரதமே பவந்தி||

மணிபாதரகேடி! அரங்கன் சரத் காலத்தில், ஆதிசேஷப்படுக்கையிலிருந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஆச்ரிதர்களைக் காப்பாற்ற, எழுந்தருளும் போது, உன் இனிய நாதம், சங்கம் (conch) முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலியை விட, மேலானதாக இருக்கிறது.

மணி பாதரகேடி! ரங்கேச்வர = மணி பாதுகையே! ரங்கநாதன்; சூதி ஆச்ரிதஜநஸ்ய ரகூார்த்தம் = சரத் காலத்தில், தன்னை அடைந்த மக்களை ரகூிக்க வேண்டி; சேஷ புஜங்க தல்பாத் ஸமுஜ்ஜிஹானே = ஆதிசேஷன் என்ற பாம்புப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கும் போதே; ச்ருதி ஸுகா: தவ நாதா: = காதுக்கு இனிமையான, உன் நாதங்கள்; ப்ரஸ்தாந சங்க நிநாதத் = பிரயாணத்திற்காக உள்ள, சங்கின் ஒலியை விட; ப்ரதமே பவந்தி = முன்னதாக ஆகின்றன.

420. நித்யம் பதாம்புருஹயோரிஹ கோபிகாம் த்வாம்
கோபீஜநப்ரியதமோ மணிபாதரகேஷு!
ஸம்பந்நகோஷவிபவாம் கதிபிர்நிஜாபி:
ப்ரீத்யேவ ந த்யஜதி ரங்கஸமாசுரிதோபி||

மணி பாதரகேஷு! பெருமானின் திருவடிகளுக்கு ரகசியமாக இருப்பவள் நீ அன்றோ? அவருக்கு உன் மீது பிரியம் அதிகம் / அவர் உன்னை எப்போதும் விடுவதில்லை. ஸம்ருத்தியான நாதத்தை உடைய உன்னை, அவர் ரங்க விமானத்தை அடையும்போதும் விடுவதில்லை.

மணி பாதரகேஷு! பதாம்புருஹயோ: நித்யம் கோபிகாம் = மணி பாதுகையே! தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை, எப்போதும், காப்பாற்றுவவளும்; நிஜாபி: கதிபி: ஸம்பந்ந கோஷ விபவ: த்வாம் = தனது ஸஞ்சாரங்களாலே, ஸமிருத்தியான கோஷ (lovd நாதம்) ஸம்பத்தை உடைய உன்னை; இஹ, கோபீஜந ப்ரியதம: ரங்க ஸமாசுரிதோ அபி = இந்த உலகத்திலே, இடைச்சிகளுக்கு மிக, ப்ரியரான பெருமாள், ரங்க விமானத்தை அடைந்த போதும்; ப்ரீத்யேவ, நத்யஜதி = (உன் மீதுள்ள) ப்ரீதியால், உன்னை விடுகின்றதில்லை. ("கோபிகா" என்ற சொல்லுக்கு, ரகசிக்கின்றவன் என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு. "இடைச்சி" என்று மற்ற பொருள்.)

421. ப்ராய: பதாவநி! விபோ: ப்ரணதார்த்திஹந்து:
ப்ரஸ்தாநமங்கள விதௌ ப்ரதமோத்யதாநி|
த்வச்சிஞ்ஜிதாநி ஸபதி ஸ்வயம் ஆரபந்தே
காலோசிதாந் கநககாஹளசங்கநாதாந்||

பாதுகையே! எம்பெருமான், ஸேவிப்போரின் துயர்நீக்கப் புறப்படும் வேளையில், நீ உண்டாக்கும் நாதங்கள், பிரயாண காலத்தின்போது, சங்கம் பேரிகை முதலான வாத்தியங்களின் ஓசையைப் போல இருக்கின்றன.

பதாவநி! ப்ரணத ஆர்த்தி ஹந்து: விபோ:, ப்ரஸ்தான மங்கள விதௌ = பாதுகே! ஸேவிப்போரின் கஷ்டத்தைப் போக்கடிக்கும் பெருமானின் பிரயாணத்தின் போது, கேடமத்தை உண்டு பண்ண; ப்ரதம உத்யதாநி = முதலில், உண்டாகின்ற; த்வத் சிஞ்ஜிதாநி = உனது, நாதங்கள்; கால உசிதாந், கநக காஹள சங்க நாதான் = அந்தக் காலத்துக்குத் தகுந்த, பொன்மயமான பேரிகை - சங்கம் ஆகியவைகளின் நாதத்தை; ஸபதி, ஸ்வயம், ப்ராய: = சீக்கிரமே, நீ, தானாகவே (அநேகமாய்); ஆரபந்தே = ஆரம்பிக்கின்றாய்.

422. ஆம்ரேடித ச்ருதிகணைந் நிநதைர்மணீநாம்
ஆம்நாயவேத்யம் அநுபாவம் அபங்குரம் தே|
உத்காஸ்யதாம் நியதம் இச்சனி ஸாமகாநாம்
தாநப்ரதாநபிவ ஸொரிபதாவநி! த்வம்||

பெருமானின் பாதுகையே! எம்பெருமானின் ஸஞ்சார வேளைகளில், நீ ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், ஸாமகானம் செய்வோருக்குப் பாடம் சொல்லித் தருவது மாதிரி உள்ளது.

ஸொரி பதாவநி! த்வம் = பெருமானின் பாதுகே! நீ; ஆம்நாய வேத்யம் அபங்குரம் அநுபாவம் = வேதங்களால் அறியக்கூடிய குறைவற்ற, பெருமையை அடைந்தவள்; தே அநுபாவம் உத்காஸ்யதாம் = உன் பெருமையைப் பாடுகின்ற; ஸாமகாநாம் = ஸாமவேதம் கானம் செய்பவர்களின்; ஆம்ரேடித ச்ருதி கணை: = திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் வேதங்களின் கூட்டம்; மணீநாம் நிநதை: = (உனது) ரத்னங்களின் இனிய நாதங்களால்; தாந ப்ரதாநம்

நியதம் இச்சலி இவ = உரிய ஸ்வரங்களை (ஸாமகானத்திற்குத் தக்க) தனித்தனியே, சொல்லிக் கொடுப்பது போல.

423. ரத்யாஸு ரங்கந்ருபதேர் மணிபாதரகேடி!
தவத்கர்ப்பரதநஜநித: மதுர: ப்ரணாத:|
ஸந்தர்சநோத்ஸுகதியாம் புரஸுந்தரீணாம்
ஸம்பத்யதே ச்ரவணமோஹந மந்த்ரகோஷ:||

மணி பாதரகேடி! பெருமாளின் ஸஞ்சார காலங்களில், நீ உண்டாக்கும் இனிய நாதம், அரங்களை ஸேவிக்க வரும் நாரீமணிகளின் காதுகளை மயக்கும் மந்திரமாய் ஒலிக்கின்றது.

மணி பாதரகேடி! தவத் = மணி பாதுகையே! உன்னுடைய; கர்ப்ப ரதந ஜநித: = உள்ளிருக்கும் ரதநங்கள் ஏற்படுத்தும்; மதுர: ப்ரணாத: = மதுரமான நாதங்கள்; ரத்யாஸு ரங்க ந்ருபதே: = வீதிகளில், ஸ்ரீரங்கநாதனை; ஸந்தர்சந உத்ஸுக தியாம் = பார்க்க ஆசைப்படும் மனதையுடைய; புரஸுந்தரீணாம் = பட்டணத்துப் பெண்களுக்கு; ச்ரவண மோஹந = காதுகளை மயக்கும்; மந்த்ர கோஷ: ஸம்பத்யதே = மந்திர கோஷமாக உள்ளது.

424. ஆகஸ்மிகேஷு ஸமயேஷ்பவார்ய ப்ருத்யாந்
அந்த:புரம் விசதி ரங்கபதௌ ஸலீலம்|
வ்யாமோஹநேந பவதீ ஸுத்ருசாம் அதீதே
மஞ்ஜுஸ்வநேந மதநோபாநிஷத்ரஹஸ்யம்||

பாதுகே! எதிர்பாராத வேளைகளில், பெருமாள் அந்தப் புரங்களில் பிரவேசிக்கும் ஸமயம், நீ ஒலிக்கும் நாதம், பிராட்டிமாருக்கு, மன்மத சாஸ்திரத்தின் பொருளைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றதோ?

ரங்கபதௌ, ஆகஸ்மிகேஷு ஸமயேஷு = ரங்கநாதன், எதிர்பாராத ஸமயங்களில்; ப்ருத்யாந் அபவார்ய = வேலைக்காரர்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு; அந்த:புரம் விசதி = அந்தப்புரத்தில் பிரவேசிக்கும்போது; வ்யாமோஹநேந மஞ்ஜு ஸ்வநேந பவதீ = மயக்குகின்ற, இனிய நாதங்களால், நீ; ஸுத்ருசாம், ஸலீலம் மதந உபநிஷத் ரஹஸ்யம் = பிராட்டிமாருக்கு, (அந்த வேளைக்கு உகந்த) மன்மத சாஸ்திரத்தின் அர்த்தங்களை; அதீதே = சொல்லித் தருகிறாயோ?

425. யாத்ராவிஹார ஸமயேஷு ஸமுத்திதம் தே
ரங்காதிபஸ்ய சரணாவநி! மஞ்ஜுநாதம்|
பர்யாகுலேந்த்ரிய ம்ருக க்ரஹணாய பும்ஸாம்
ஸம்மோஹநம் சபரகீதம் இவ ப்ரதீம:||

பாதுகே! எம்பெருமானால் தரப்பட்ட, கண் முதலிய இந்திரியங்கள் பகவத் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடாமல், கெட்ட வழிகளில் செல்கின்றன. உன்னுடைய இனிய நாதங்களால் நீ என்ன செய்கிறாய்? காட்டில் அலையும் மான்களை, ஒரு வேடன் பாட்டுப்பாடி, மறைந்துள்ள குழியில் விழச்செய்து, பிடிப்பது போல, மக்களின் இந்திரியங்களைக் கட்டிப் போடுகிறாய்.

சரணாவநி! ரங்காதிபஸ்ய = பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின்; யாத்ரா, விஹார ஸமயேஷு = ஸஞ்சார விளையாட்டு வேளைகளில்; ஸமுத்திதம், தே மஞ்ஜு நாதம் = ஏற்படும், உனது இனிய நாதம்; பும்ஸாம் பர்யாகுல இந்த்ரிய ம்ருக க்ரஹணாய = மக்களுடைய, கலங்கியிருக்கும் இந்திரியங்களாகிற, மான்களைப் பிடிக்க; ஸம்மோஹநம் சபரகீதம் இவ ப்ரதீம: = மயக்கும், வேடனுடைய பாட்டைப்போல நினைக்கிறோம்.

426. ப்ராயேண ஸஹ்யதுஹிதர் நதராஜகந்யா
 ஜாமாதூராகமநஸூசநம் ஈஹமாநா|
 மஞ்ஜுப்ரணாத ஸுபகைர் மணிபாதுகே! த்வாம்
 அந்தர்யுதாம் அக்ருத யௌதக ரத்ந கண்டை:||

மணிபாதுகையே! மகாலக்ஷ்மி அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சீர்வரிசையிலிருந்து, ரத்னங்களை உன் குமிழில் போட்டாளோ?உன்னை அணிந்து கொண்டு, அரங்கள் காவேரிக்கு எழுந்தருளும் வேளைகளில், மாப்பிள்ளையின் வருகையை, முன்கூட்டியே மாமியாருக்கு (காவேரி) அறிவிக்க?

(மகாலக்ஷ்மி - ஸமுத்ர ராஜனின் மகள்; அனைத்து நதிகளும், ஸமுத்ர ராஜனின் மனைவிகள் - எனவே, காவேரி அரங்களுக்கு மாமியார்).

மணி பாதுகே! நதராஜ கந்யா = மணி பாதுகே! ஸமுத்திர ராஜனின் பெண்ணான மகாலக்ஷ்மி; ஸஹ்ய துஹிது:, ஜாமாது: ஆகமந ஸூசநம் ஈஹமாநா = ஸஹ்ய பர்வதத்தின் பெண்ணான காவிரிக்கு மாப்பிள்ளையின் வரவைத் தெரிவிக்க ஆசையுடையவளாக; மஞ்ஜுப்ரணாத ஸுபகை: = இனிய நாதத்தால் அழகானதும்; யௌதக ரத்ந கண்டை: = சீர் வரிசையில் கிடைத்த ரத்னங்களின் பொடிகளை; ப்ராயேண த்வாம் அந்த: = அநேகமாய், உன் உள்ளே; யுதாம் அக்ருத = போட்டாள் போலும்!

427. நித்யம் விஹாரஸமயே நிகமாந்யாதை:
 விக்ஷேபதாண்டவித கர்ப்பமணி ப்ரஸூதை:
 நாதை: ஸ்வயம் நரகமர்த்தந பாதரக்ஷே!
 நாதாவஸாந நிலயம் வதஸீவ நாதம்||

பாதுகே! யோகிகள் காவேரிக்கரையில் தியானம் செய்கின்றனர். உன் ஸஞ்சாரத்தில் ஏற்படும் நாதங்கள், அந்த யோகிகளுக்குப் பெருமாளின் இருப்பிடத்தைக் காட்டுகின்றன.

நரக மர்த்தந பாதரக்ஷே! = நரகாஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே!; விஹார ஸமயே = ஸஞ்சார வேளைகளில்; நித்யம் நிகம அந்யாதை: = எப்போதும், வேதங்களால் தொடரப்படுபவளும்; விக்ஷேப தாண்டவித = அடிவைப்பின்போது, அசைவதால் ஏற்படும்; கர்ப்ப மணி ப்ரஸூதை: நாதை: = உள்ளிருக்கும் ரத்னங்கள் உண்டாக்கும் சப்தங்களால்; நாதம், நாத அவஸாந நிலயம் ஸ்வயம் வதஸி இவ = அரங்களை, பாதுகா சப்தத்தின் முடிவிலே, லேவை ஸாதிப்பதை நீயாகச் சொல்கின்றாய்.

428. ஸாதாரணேஷு யுவயோர் மணிபாதரக்ஷே!
 தேவஸ்ய தாநவரிபோஸ் த்ரிஷு விக்ரமேஷு|
 அத்யாபி சிஞ்ஜிதமிஷாதநுவர்த்தமாநம்
 ந்யூநாதிகத்வ விஷயம் கலஹம் ப்ரதீம:||

மணி பாதரக்ஷே! ஸஞ்சார வேளைகளில், நீங்கள் இருவரும் ஏற்படுத்தும் நாதங்களை, நான் இவ்விதம் நினைக்கிறேன்'த்ரிவிக்ரமனாக, பெருமாள் மூன்று அடிகளாக அளந்தபோது, எந்தத் திருவடி 2 அடிகள் (steps) அளந்தது? ... எது 1 அடி மட்டும் அளந்தது' என்ற சண்டை, இன்னும் தீரவில்லை போலும்! உங்களுக்கு?

மணி பாதரக்ஷே! தாநவரிபோ: தேவஸ்ய, த்ரிஷு விக்ரமேஷு = மணி பாதுகையே! அஸுரர்களின் சத்ருவான பெருமாள், மூன்று அடிகளால் அளந்த விஷயத்தில்; ந்யூந அதிகத்வ விஷயம் கலஹம் = குறைவு - அதிகம் என்பது பற்றியதான சண்டை; அத்யாபி, யுவயோ: அநுவர்த்தமாநம் = இன்னமும், உங்கள் இருவரிடமும் நடப்பதாக; ஸாதாரணேஷு சிஞ்ஜிதமிஷாத ப்ரதீம: = (உங்களின்) ஸாதாரணமான, ரத்ன நாதங்களால் அறிகிறோம்.

429. ப்ராய: பதாவநி! விபோ: ப்ரணயாபராதே
 மாநக்ரஹம் சமயிதும் மஹிஷீஜநாநாம்|
 உச்சாரயந்தி நிநதைஸ்தவ கர்ப்பரத்நாநி
 உத்காதம் அக்ஷரம் உபாச்ய பாரதீநாம்||

பாதுகே! பிராட்டிமாருக்கு, சில ஸமயங்களில், பெருமாளிடம் ஊடல் காரணமாக கோபம்
 அப்போது, நீ, ப்ரணவம் போல் ஒலிக்கும், உன்னுடைய, இனிய நாதங்களால், அவர்களுடைய
 கோபத்தைப் போக்கடிப்பாய்.

பதாவநி! விபோ: ப்ரணய அபராதே மஹிஷீ ஜநாநாம் மாநக்ரஹம் = பாதுகையே!
 பெருமாளின் ஸ்னேகத்தில் (ஏற்படும் குற்றத்தால்), பிராட்டிமாரின் கோபம் (ஊடல்) எனும்
 பிசாசை; சமயிதும், தவ கர்ப்ப ரத்நாநி = போக்கடிக்க, உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின்;
 நிநதை: உபாச்ய பாரதீநாம் உத்காதம் அக்ஷரம் ப்ராய: உச்சாரயந்தி = நாதம், ஸமீபத்தில்
 இருக்கும், வேதங்களின் ஆரம்பமாகிற அக்ஷரத்தை (ஓம்) - சொல்கிறதோ!

430. அந்த: சரேஷு பவநேஷு ஜிதேஷுவிஜ்ஞா:
 ப்ரத்யங்முகீம் பரிணமய்ய மந:ப்ரவ்ருத்திம்|
 ஆஸ்வாதயந்தி ஸரஸம் மணிபாதரக்ஷே!
 நாதாவஸாநஸமயே பவதீநிநாதம்||

மணி பாதரக்ஷே! சரீரத்துக்குள் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராண வாயுவை, யோகிகள் ஸ்வாதீநம் பண்ணி
 (conquer), அதன் நாதத்தைக் கேட்க முடிகிறது என்பர். அந்த சப்தமே நின்று போகும்
 போது, உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமாள் எழுந்தருளும்போது ஏற்படும் நாதத்தை, அந்த
 யோகிகள் அநுபவிக்கின்றனர்.

மணி பாதரக்ஷே! அபிக்ஞா: = மணி பாதரக்ஷே! யோகிகள்; அந்த: சரேஷு பவநேஷு =
 (சரீரத்தின்) உள்ளே ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராண வாயுவை; ஜிதேஷு, நாத அவஸாந ஸமயே =
 ஸ்வாதீநப்படுத்தி, அந்த ப்ராண வாயுவின் நாதம் நிற்கும்போது; மந: ப்ரவ்ருத்திம்
 ப்ரத்யங்முகீம் பரிணமய்ய = மனதின் வ்யாபாரத்தை (செயலை), ஆத்ம விஷயமாக
 உண்டாக்கி; பவதீ நிநாதம் = உன் இனிய நாதத்தை; ஸரஸம் ஆஸ்வாதயந்தி = ப்ரீதியுடன்
 அநுபவிப்பர்.

431. தாக்ஷிண்யம் அத்ர நியதம் நியதா ஸுதாஸ்மிந்
 இத்யுத்தகதோ நியதம் அச்யுத பாதரக்ஷே!|
 ப்ரத்யேக ஸம்சரித பதஸ்துதயே பவத்யோ:
 ஸங்கர்ஷவாத இவ மத்யமணிப்ரணாத:||

அச்யுதனின் பாதுகே! உங்கள் இருவரின் மணிகள் ஏற்படுத்தும் நாதங்கள், உங்களை அடைந்த
 திருவடிகளின் உயர்வைப்பற்றி, நீங்கள் சண்டை போட்டுக்கொள்வதைப் போல இருக்கிறது ...
 "வலது திருவடியில் தாக்ஷிண்யம் இருக்கிறது; எனவே அதுவே உயர்ந்தது; இல்லை - இடது
 திருவடியிலே அமிருதம் உண்டு - அதுவே உயர்ந்தது" என்று.

அச்யுத பாதரக்ஷே! பவத்யோ: = பெருமாளின் பாதுகே! உங்களுடைய; மத்ய மணி ப்ரணாத:
 = நடுவில் உள்ள ரத்னங்களின் நாதங்கள்; ப்ரத்யேக ஸம்சரித = தனித்தனியே
 அடையப்பட்டுள்ள; பத ஸ்துதயே = திருவடியை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் முகமாய்; "அத்ர
 தாக்ஷிண்யம்: நியதம் = "இதிலே தாக்ஷிண்யம் தவறாமல் இருக்கிறது"; "அஸ்மிந் ஸுதா"
 நியதா = "இந்த (இடது) திருவடியிலே அமிருதம் இருக்கிறது"; இதி நியதம் உத்கத: = என,

எப்போதும் எழும்புகின்ற (ஏற்படும்); ஸங்கர்ஷ வாத இவ = சண்டை வார்த்தையைப் போல. (அச்சுதன் = ஆச்ரீதர்களைக் காப்பாற்றுவதில் தவறாதவன்).

432. ஸஞ்சாரகேனிகலஹாயிதகர்ப்பரத்நா
ஸாம்ஸித்திகம் ஸகலவஸ்துஷு ஸார்வபௌமம்|
ரக்ஷார்த்திநாம் ப்ரதயஸீவ பதாவநி! த்வம்
ரங்கேசுவரஸ்ய நிரவக்ரஹம் ஆந்ருசம்ஸ்யம்||

பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும் இனிய நாதங்கள், எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கும் அனைவர் மேலும், தடையின்றிப் பாயும் அவருடைய கருணையைப் பிரஸித்தப்படுத்துகின்றன.

பதாவநி! ஸஞ்சார கேனி = பாதுகே! ஸஞ்சாரம் என்ற விளையாட்டின் போது; கலஹாயித கர்ப்ப ரத்நா த்வம், ரங்கேசுவரஸ்ய = ஒன்றுக்கொன்று உராய்வதால் உண்டாகும், உனது ரத்னங்களின் இனிய நாதங்கள் அரங்களின்; ரக்ஷார்த்திநாம் ஸகல ஜந்துஷு = காப்பாற்றக் கோரும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும்; ஸாம்ஸித்திகம் = ஸ்வபாவமானதும்; ஸார்வபௌமம் = அனைவரும் அறிந்ததும்; நிரவக்ரஹம் ஆந்ருசம்ஸ்யம் = தடங்கலின்றிப்பாயும் கருணையை; ப்ரதயஸீவ = பிரஸித்தப்படுத்துகிறாய் போலும்!

433. ப்ராப்தும் பரம் புரிச்யம் புருஷம் முநீநாம்
அப்யஸ்யதாம் அநுதிநம் ப்ரணவம் த்ரிமாத்ரம்|
ஸ்ரீரங்கராஜசரணாவநி! சிஞ்ஜிதம் தே
சங்கே ஸமுந்நயந ஸாமவிசேஷகோஷம்||

அரங்களின் பாதுகையே! பெருமானை அடைய, முனிவர்களும் / ரிஷிகளும் ப்ரணவ மந்திரத்தைத் தியானிக்கின்றனர் அப்படிப்பட்டவர்களை ஸாமகானம் செய்து கொண்டே, பெருமாளிடம் (வைகுந்தம்) அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறுகின்றன சாத்திரங்கள் ... உன் நாதம் அந்த ஸாமகானம் போன்றது.

ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாவநி! = ஸ்ரீரங்கராஜனின் பாதுகே!; பரம் புரிச்யம் புருஷம் = மிக மேலானதும், எல்லாருடைய இதயத்திலே உள்ளவருமான பெருமானை; ப்ராப்தும், த்ரிமாத்ரம் = அடைவதற்கு, மூன்று மாத்திரைகளைக் கொண்ட; ப்ரணவம் அநுதிநம் = "ஓம்" காரத்தை, தினமும்; அப்யஸ்யதாம் முநீநாம் = ஜபிக்கும் யோகிகளை; ஸமுந்நயந ஸாம விசேஷ கோஷம் = அழைத்துச் செல்லும் ஸாம கானமாக; தே சிஞ்ஜிதம் சங்கே = உன் இனிய நாதம் உள்ளது (நினைக்கிறேன்).

434. நித்யம் ஸமாஹிததியாம் உபதர்ச்யந்தீ
நாகேச்யம் கிமபி தாம நிஜோர்த்வபாகே!|
ஹ்ருத்கர்ணிகாமநுகதா மணிபாதுகே! த்வம்
மஞ்ஜுஸ்வநா ஸ்புரஸி வாக்ப்ரமரீ பரேவ||

மணிபாதுகே! வேறு விஷயங்களில் அலைபாயாமல் மனதை நிலைநிறுத்தும் யோகியர், ஆதிசேஷன் மேல் சயனம் கொண்டுள்ள அரங்களை மட்டுமே தியானிப்பர். உன் இனிய நாதங்களால், நீ, உன் மீதுள்ள அந்தப் பெருமானைக் காண்பிக்கிறாய். மிக உயர்ந்ததான வேதத்தின் ஒலி போலவும் உள்ளது உன் இனிய நாதங்கள்.

மணிபாதுகே! = மணி பாதுகையே!; கிமபி தாம = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத தேஜஸைக் (கறுமை நிறம்) கொண்டவரும்; நாகேச்யம் = ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளி கொண்டுள்ள அரங்களை, ...(நீ); ஸமாஹித தியாம் = வேறு விஷயங்களிலே அலைபாயாத மனம் உடையோரின்; ஹ்ருத்கர்ணிகாம நுகதா = ஹ்ருத்யம் எனும் காயை அடைந்து; நிஜ ஊர்த்வ பாகே உபதர்ச்யந்தீ = உன் மேலே காண்பித்து; மஞ்ஜு ஸ்வநா த்வம் பரா வாக்

ப்ரமரீவ ஸ்புரஸீ = இனிய நாதத்துடன் கூடிய நீ, உயர்ந்த வேதமெனும் பெண் வண்டு போல விளங்குகிறாய்.

435. மாநேஷு தாநவரிபோர் மணிபாதரகேடி!
த்வாமாசீரிதேஷு நிகமேஷ்வவதீரிதேஷு|
மஞ்ஜுஸ்வநைநர்வதஸி மைவமிதீவ மாத:!
வேலாம் லிலங்கயிஷுதோ மநுஜாந் நிரோத்தும்||

மணி பாதுகே! வேதங்கள் கூறும் ப்ரமாணங்களை மதிக்காமல், மீறுபவர்களைப் பார்த்து (Jains - Buddhists) "இப்படிச் செய்வது தவறு" என்று, நீ உனது நாதங்கள் வாயிலாகக் கூறுகிறாய்.

மாத:! தானவரிபோ: மணி பாதரகேடி! = தாயே! அஸுரர்களின் சத்ருவான பெருமானின் பாதுகையே!; த்வாம் ஆசீரிதேஷு நிகமேஷு = உன்னை ஆசீரியித்துள்ள, வேதங்களாகிற; மாநேஷு அவதீரிதேஷு = ப்ரமாணங்கள், அலக்ஷயம் பண்ணப்பட்டும்; வேலாம் லிலங்கயிஷு: = கட்டுப்பாட்டை தாண்ட நினைக்கும்; மநுஜாந் நிரோத்தும் = மக்களைத் தடுத்து நிறுத்த; மஞ்ஜு ஸ்வநை: = (நீ) உன் இன்பமான நாதங்களால்; ஏவம் மா இதி வதஸீவ = "இம்மாதிரிச் செய்யாதே" எனச் சொல்கிறாயோ!

436. க்ரந்தத்ஸு காதரதயா கரணவ்யபாயே
ரங்கோபஸ்யஸிதேஷு ஜநேஷ்வலக்ஷயம்|
ஆஸீதஸி த்வரிதமஸ்கலிதாநுகம்பா
மாதேவ மஞ்ஜுநிநதா மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! ஸ்ரீரங்கத்திலே வாஸம் செய்யும் மக்கள், அவர்களுடைய கடைசி மூச்சு பிரியும் வேளையில், பயத்தால் துக்கப்படும் ஸமயம், நீ, ஒரு தாயைப் போல, மிக்க தயையுடன், உன் நாதங்களால் அவர்களை ஆச்வாஸப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதுகே! ரங்க உபஸ்ய = மணிபாதுகையே! ஸ்ரீரங்கத்தின் எல்லைக்குள்; சிதேஷு ஜநேஷு = படுத்துக் கொண்டுள்ள (வசிக்கும்) மக்கள்; கரண வ்யபாயே, காதரதயா = இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போகும் வேளையில் பயத்தினால்; அலக்ஷயம், க்ரந்தத்ஸு = ஒன்றும் புரியாமல், அழும்போது; த்வம், அஸ்கலித அநுகம்பா = நீ, தடங்கலற்ற தயையை உடையவளாக; மாதேவ, மஞ்ஜு நிநதா = ஒரு தாயைப்போல, உன் இனிய நாதங்களுடன்; த்வரிதம் ஆஸீதஸி = வேகமாய் அருகில் வருகிறாய்.

437. பாஸ்வத் ஸுவர்ணவபுஷாம் மணிபாதரகேடி!
பத்மாஸஹாயபதபத்மவிபூஷணாநாம்|
மஞ்ஜீர சிஞ்ஜிதவிகல்பிதமஞ்ஜுநாதா
மஞ்ஜுஷிகேவ பவதீ நிகமாந்தவாசாம்||

மணி பாதரகேடி! ஸ்வர்ணமயமான சரீரத்தினான மகாலக்ஷ்மியின் புருஷன் - எம்பெருமானின் தாமரை மலரை ஒத்த திருவடிகளில், உன் நாதம், தண்டையின் ஒலி போல சப்திக்கின்றது.

மணி பாதரகேடி! மஞ்ஜீர சிஞ்ஜித = மணி பாதுகையே! தண்டையின் சப்தத்துடன்; விகல்பித மஞ்ஜுநாதா, பவதீ = சமமான, இனிய நாதம் உடைய, நீ; ஸுவர்ண வபுஷாம் பாஸ்வத் பத்மா ஸஹாய பத பத்ம = தங்கமயமான சரீரத்தை உடைய மகாலக்ஷ்மியின் துணைவரான, பெருமானின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகட்கு; விபூஷணாநாம், நிகமாந்த வாசாம் மஞ்ஜுஷிகேவ = ஆபரணம் போலத் திகழும் வேதங்களுக்கு, பெட்டி போல (casket) இருக்கிறாய்.

438. ரங்கேசபாதகமலாத் த்வததீநவ்ருத்தே:
 அந்யேஷு கேஷுசிதலக்ஷயமநந்யவேத்யம்|
 ஆம்நாயகூடமபஹிர்மணிபி: க்வணாதி:
 நேதீயஸாம் ப்ரதயஸீவ நிஜாநுபாவம்||

அரங்கனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் உனக்கு அதீனம். உன்னாலும், எம்பெருமானாலும் மட்டுமே அறியக்கூடிய, அத்திருவடிகளின் பெருமை, வேதங்களாலே மறைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது ...உன் இனிய நாதங்கள், அந்தப் பெருமையை, அருகே உள்ளவர்கட்கு பிரஸித்தப்படுத்துகிறது.

த்வத் அதீன வ்ருத்தே: = உனக்கு அதீனமான வியாபாரத்தை உடையதும்; ரங்கேச பாத கமலாத் = அரங்கனின் தாமரையொத்த திருவடியைக்காட்டிலும்; அந்யேஷு கேஷுசித் = வேறான எந்த ஒரு இடத்திலும்; அலக்ஷ்யம், அநந்ய வேத்யம் = காண முடியாததும், தன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் அறிய முடியாததும்; ஆம்நாய கூடம் = வேதங்களும் கூட மறைத்தே கூறியுள்ளதும்; நிஜாநுபாவம், நேதீயஸாம் = உன் பெருமை, அருகே இருப்பவர்களுக்கு; அபஹிர் மணிபி: க்வணாதி: = உன்னுள் உள்ள ரத்தினங்கள் சப்தம் (நாதம்); ப்ரதயஸீவ = பிரஸித்தி படுத்தும்.

439. காலோபபந்நகரணாத்யநிர்விசேஷ்டே
 ஜாதசுரமே மயி ஜநார்த்தநபாதரகேஷு!
 ஆக்ஷாஸநாய புரத: ப்ரஸரந்து மாத:
 வார்த்தாஹராஸ்தவ ரவா: சமிதார்த்தயோ மே||

ஜநார்த்தந பாதரகேஷு! என் அந்திம வேளையில், அனைத்து இந்திரியங்களும் நசித்து, நான் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, உன் இனிய நாதங்கள் கேட்கவேண்டும் ... பெருமான் வருகிறார் என்ற செய்தியை, நான் அதனால் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஜநார்த்தந பாதரகேஷு! மாத: = பெருமானின் பாதுகே! தாயே!; கால உபபந்ந கரண அத்யய நிர்விசேஷ்டே ஜாத சுரமே = கடைசி காலத்தில், ஏற்படும் இந்திரியங்களின் நாசத்தால், ஒன்றும் புரியாது போவதால் உண்டாகும் ச்ரமத்திலிருந்து; மே ஆக்ஷாஸநாய வார்த்தா ஹரா: = என்னைச் சமாதானப்படுத்த, செய்தியைக் கொண்டு வருபவரும்; சமித ஆர்த்தய: = வருத்தத்தைப் போக்கடிப்பவரும் ஆன; தவ ரவா: மயி = உன்னுடைய நாதங்கள், என்னிடம்; புரத: ப்ரஸரந்து = முன்னே (பெருமானுக்கு முன்னே) பரவ வேண்டும்.

440. ஸம்ரக்ஷணாய ஸமயே ஜகதாம் த்ரயாணாம்
 யாத்ராஸு ரங்கந்ருபதேருபதஸ்துஷீஷு|
 ஸம்பத்ஸ்யதே ச்ருதிஸுகைர்மணி பாதரகேஷு!
 மங்கல்யஸூக்திரநகா தவ மஞ்ஜுநாதை:|

மணி பாதரகேஷு! ஸ்ரீரங்கநாதன் மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்ற, யாத்திரை புறப்படுகிறார். அந்த வேளையில், காதுகளுக்கு இன்பமாக ஒலிக்கும் உன் நாதங்கள், மங்கல வாசகங்களாகின்றன.

மணி பாதரகேஷு! ரங்கந்ருபதே: = மணி பாதுகையே! அரங்கன்; த்ரயாணாம் ஜகதாம் ஸம்ரக்ஷணாய = மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்க; யாத்ராஸு உபதஸ்துஷீஷு ஸமயே = பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளும் காலத்தில்; ச்ருதி ஸுகை: தவ மஞ்ஜு நாதை: = காதுகளுக்கு ஸுகமான, உன் இனிய நாதம்; அநகா மங்கல்ய ஸூக்தி: = குற்றமற்ற, மங்கல வார்த்தையாக; ஸம்பத்ஸ்யதே = ஏற்படுகிறது.

441. கர்போபலைர்கமநவேகவசாத் விலோலை:
 வாசாலிதா மதுபிதோ மணிபாதுகே! த்வம்|
 ப்ரஸ்தௌஷி பாவிததியாம் பதி தேவயானே
 ப்ரஸ்தாநமங்களம்ருதங்கவிசேஷகோஷம்||

மணி பாதுகே! சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஒன்றை அனுஷ்டித்து, (பக்தி/ப்ரபத்தி), ஆத்மா அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய் யாத்திரை கிளம்பும்போது நீ, உன் இனிய நாதங்களால், அந்த யாத்திரைக்கு, மிருதங்கம் வாசிப்பது மாதிரி உள்ளது.

மதுபிதோ மணி பாதுகே! = பெருமாளின் மணி பாதுகையே!; கமன வேகவசாத் விலோலை: = ஸஞ்சாரத்தால் ஏற்படும் வேகத்திலே அசையும்; கர்ப்ப உபலை: த்வம் வாசாலிதா = (உன்) உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தால், நீ சொல்லும் வார்த்தைகள்; தேவயானே பதி பாவிததியாம் = பெருமாளிடம் போகக்கூடிய அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் மனதைச் செலுத்தியுள்ளோரின்; ப்ரஸ்தாந மங்கள ம்ருதங்க விசேஷ கோஷம் = பிரயாணத்திற்கு (அந்திமப்பிரயாணம்) மங்களமான மிருதங்க த்வனியை; ப்ரஸ்தௌஷி = ஏற்படுத்துகிறாய்.

442. பர்யங்கமாசுரிதவதோ மணிபாதுகே! த்வம்
 பாதம் விஹாய பரிகல்பிதமௌநமுத்ரா|
 ச்ரோதும் ப்ரபோரவஸரம் திஸ்வீவ மாத:!
 நாபீஸரோஜஸுமிதார்ப்பகஸாமகீதிம்||

மணி பாதுகே! அரங்கள் சயனத்துக்கு எழுந்தருளும்போது, நீ, அவரது திருவடிகளிலிருந்து விலகி, நாதம் (சப்தம்) ஏதும் செய்யாமல், மௌனமாக இருக்கிறாய்.....ஏன்? நாபிக்கமலத்தில் உள்ள பிரம்மாவின் ஸாம கானத்தைப் பெருமாள் கேட்டு மகிழ்வதற்காக.

மாத:! மணி பாதுகே! = தாயே! மணி பாதுகையே!; பர்யங்கம் ஆசுரிதவத: ப்ரபோ: பாதம் விஹாய, த்வம் = கட்டிவை அடைந்துள்ள (சயனத்துக்காக) பெருமாளின் திருவடியிலிருந்து விலகி, நீ; மௌந முத்ரா பரிகல்பித = மௌனத்தை அடைந்து; நாபீ ஸரோஜ சுமித அர்ப்பக = நாபியில் உள்ள, குழந்தையான பிரம்மாவின்; ஸாமகீதிம் ச்ரோதும் = ஸாமகானத்தை (பெருமாள்) கேட்பதற்கு; அவஸரம் திஸ்வீவ = ஸமயத்தைக் கொடுக்கிறாயோ?

443. போகாய தேவி! பவதீ மணிபாதரகேஷு!
 பத்மாஸஹாயம் அதிரோப்ய புஜங்கதல்பே|
 விஸ்வஸ்ய குப்திமதிக்ருத்ய விஹாரஹீநா
 வாசம்யமா கிமபி சிந்தயதீவ கார்யம்||

மணி பாதுகே! ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளைகளில், பெருமாள் ஆதிசேஷன் மேல் அமர்கிறார் அப்போது நீ, நாதம் உண்டாக்காமல், மௌனமாய், லோக கேஷமத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறாய் போலும்!

மணி பாதரகேஷு! தேவி! = மணி பாதுகையே! தேவி!; விஹாரஹீநா, பத்மாஸஹாயம் = ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளையில், பெருமானை; போகாய, புஜங்கதல்பே அதிரோப்ய = ஸுகம் அருபவிக்க, ஆதிசேஷன் மேல் உட்கார வைத்து; பவதீ, வாசம் யமா = நீ, வார்த்தை ஏதும் பேசாமல் (நாதம் ஒலிக்காமல்); விஸ்வஸ்ய குப்திம் அதிக்ருத்ய = உலக கேஷமத்தை உத்தேசித்து; கிமபி கார்யம் சிந்தயிதி இவ = ஒரு காரியத்தை சிந்திக்கிறாய் போலும்?

444. நித்யப்ரபோதஸுபகே புருஷே பரஸ்மிந்
 நித்ராமுபேயுஷி ததேகவிஹாரசீலா|
 மஞ்ஜுஸ்வநம் விஜஹதீ மணிபாதுகே! த்வம்
 ஸம்வேசமிச்சஸி பரம் சரணாந்திகஸ்தா||

மணி பாதுகே! பெருமாள் யோக நித்திரை செய்யும் காலங்களில் - அவர் செய்வதையே நீயும் செய்ய விரும்பி, அவருடைய கால்மாட்டில், தூங்குவது போல, நாதம் இன்றி இருக்கிறாய்.

மணி பாதுகே! நித்ய ப்ரபோத = மணி பாதுகையே! எப்போதும், ஞானத்தால்; ஸுபதே, பரஸ்மிந் புருஷே = மிக இன்பமானவரும், உயர்ந்தவருமான பெருமாள்; நித்ராம் உபேயுஷி = யோக நித்திரையை அடைந்த ஸமயத்தில்; ததேக விஹாரசீலா த்வம் = அவரைப் போன்றே எதையும் செய்வான நீ; மஞ்ஜுஸ்வநம் விஜஹதீ = இனிய நாதத்தை நிறுத்தி (விட்டு); சரண அந்திகஸ்தா = திருவடியின் அருகாமையில்; ஸம்வேசம் இச்சஸி பரம் = தூக்கத்தை விரும்புகிறாய் போலும்.

445. லாஸ்யம் விஹாய கிமபி ஸ்திதமாச்யந்தீ
 ரங்கேசுவரேண ஸஹிதா மணிமண்டபேஷு|
 மஞ்ஜுஸ்வநேஷு விரதேஷ்வபி விசுவமேதத்
 மௌநேந ஹந்த பவதீ முகரீகரோதி||

பாதுகே! திருவீதி உலா ஸமயங்களில், அரங்கன் மணி மண்டபங்களில், சிறிது நேரம் தங்குகின்றார் ... அப்போது நீ நாதம் ஏதும் செய்யாமல், எழுந்தருளிய அழகைச் சேவித்த மக்கள், அரங்கனின் பெருமை பற்றிப் பேச வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறாய்.

லாஸ்யம் விஹாய மணிமண்டபேஷு = (கூத்தை) ஸஞ்சாரத்தை விட்டு, மணி மண்டபங்களில்; ரங்கேசுவரேண ஸ்திதம் ஆச்யந்தீ = அரங்கனுடனே, தங்கியிருந்தவளாய்; பவதீ, மஞ்ஜுஸ்வநேஷு = நீ, உன் நாதங்களை; விரதேஷ்வபி = முடித்துக்கொண்டும்; கிமபி மௌநேந ஏதத் விசுவம் = விவரிக்கமுடியாத, உன் மௌனத்தால், இந்த உலகத்தை (மக்களை); முகரீகரோதி, ஹந்த = வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி செய்தாய். ஆச்சரியம்.

446. விஸ்மாபிதேவ பவதீ மணிபாதரகேஷு!
 வைரோசநேர்விதரணேந ததாவிதேந|
 ஏதாவதாஸலமிதி தேவி! க்ருஹீதபாதா
 நாதம் த்ரிவிக்ரமவாரயதேவ நாதை:|

மணிபாதரகேஷு! விரோசனனின் மகன் மகாபலி, வாமனனாக, பெருமாள் யாசித்ததை, உடனே, தயக்கமின்றிக் கொடுத்தான். ஆச்சரியம் அடைந்த நீ, பெருமாள், த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து, அளக்க ஆரம்பித்ததும், அவர் திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, "இவ்வளவு போதுமே" என்று தடுத்ததைப் போல இருந்தது, உன் நாதம்.

தேவி! மணி பாதரகேஷு! வைரோசநே: = தேவி! மணி பாதுகே! விரோசனனின் மகன் (மகாபலி) (மூன்றடியை); விதரணேந ததாவிதேந விஸ்மாபிதேவ = கொடுத்ததால், அப்படிப்பட்ட ஆச்சரியம் கொண்ட; பவதீ, த்ரிவிக்ரமம் நாதம் = நீ, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த பெருமாளின்; பாதா க்ருஹீத, நாதை: = திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, உன் நாதத்தால்; ஏதாவதா அலம் இதி = "இவ்வளவு மட்டும் போதுமே" என்று; அவாரய தேவ = தடுத்தாய் போலும்.

447. ஸாமாநி ரங்கந்ருபதி: ஸரஸம் ச கீதம்
 லீலாகதேஷு விநிவாரயதி ஸ்வதந்த்ர:
 ச்ரோதும் தவ ச்ருதிஸுகாநி விசேஷவேதீ
 மஞ்ஜுநி காஞ்சநபதாவநி! சிஞ்ஜிதாநி||

ஸ்வர்ணமயமான பாதுகே! உன் உயர்வை அறியும் அரங்கன், இனிமையான உன் நாதத்தைக் கேட்டு மகிழ, ஸாமகானம் - வீணை அனைத்தும் நிறுத்திவிடப்படுகின்றன --- பெருமான் மூலஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளும்போது.

காஞ்சந பதாவநி! ஸ்வதந்த்ர: = ஸ்வர்ணமயமான பாதுகே! தன் இஷ்டப்படி உள்ளவரும்; விசேஷ வேதீ ரங்கந்ருபதி: = தாரதம்மியம் தெரிந்தவருமான அரங்கன்; லீலாகதேஷு, ச்ருதி ஸுகாநி = ஸஞ்சார வேளைகளில், காதுக்கு இனிமையான; தவ மஞ்ஜுநி சிஞ்ஜிதாநி ச்ரோதும் = உன் நாதங்களைக் கேட்க விரும்புவராய்; ஸாமாநி, ஸரஸம் கீதம் ச விநிவாரயதி = ஸாமகானம், மற்றும், இனிய பாட்டையும் தடுத்து விடுகிறார்.

448. தத்தாத்ருசீம் ப்ரதயதா ருசிராம் ஸ்வரேகாம்
 வர்ணாதிகேந மதுஸுதநபாதரகேடி!
 பச்யந்தி சித்தநிகவே விநிவேச்ய ஸந்தோ
 மஞ்ஜுஸ்வநேந தவ நைகமிகம் ஸுவர்ணம்||

மதுஸுதன பாதரகேடி! ஜீவ - பரமாத்ம ஸ்வரூபம் தெரிந்தவர்கள், உனது நாதத்தையும், எம்பெருமானையும், வேதத்தையும் மனதிலே வைத்து, அவர்களது மனம் என்ற உரைகல்லில், எது தேவலை என்று பார்க்கின்றனர்.

மதுஸுதந பாதரகேடி! ஸந்த: = பெருமாளின் பாதுகே! பெரியோர்; நைகமிகம் ஸுவர்ணம் = வேதத்திலே இருக்கிற நல்ல எழுத்துக்களையும்; தத் தாத்ருசீம் ருசிராம் = அப்படி ஒரு மிக இன்பமாக உள்ள; ஸ்வரேகாம் ப்ரதயதா = தன் வரிசையை பிரஸித்தப்படுத்தும் எழுத்தை; வர்ண அதிகேந = (வேதத்தின்) எழுத்தை விடவும் உயர்ந்ததான; தவ மஞ்ஜு ஸ்வநேந = உனது இனிய நாதங்களையும்; சித்த நிகவே விநிவேச்ய = மனம் என்ற உரைகல்லில் வைத்து; பச்யந்தி = (எது மேலானது) என்று பார்க்கின்றனர்.

449. முக்தஸ்ய ஹந்த! பவதீம் ஸ்துவதோ மமைதா-
 ந்யாகர்ண்ய நூநம் அயதாயதஜல்பிதாநி
 இத்தம் வத த்வமிதி சிக்ஷயிதும் ப்ரணாதாந்
 மஞ்ஜுந் உதீரயஸி மாதவபாதுகே! த்வம்||

மாதவனின் பாதுகையே! உன்னைப்பற்றி ஏதும் அறியாத முட்டாளான நான், உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்து, தாறுமாறாகத் துதிக்கும்போது நீ, உன் இனிய நாதங்களால், "இப்படி அல்ல -- அப்படி" என்று, சரியான துதிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றாயோ?

மாதவ பாதுகே! பவதீம் ஸ்துவத: = மாதவனின் பாதுகே! உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்; முக்தஸ்ய, மம ஏதாநி = முட்டாளான, என்னுடைய இந்த; அயதாயத ஜல்பிதாநி = தவறுதலான - இளப்பமான வார்த்தைகளை; ஆகர்ண்ய, த்வம், நூநம் = கேட்டு, நீ, புதிதாக; "இத்தம் வத" இதி = "இப்படிச் சொல்ல வேண்டும்" என்று; த்வம், மஞ்ஜுந் ப்ரணாதாந் = நீ, (உன்) இன்பமான நாதங்களால்; சிக்ஷயிதும் உதீரயஸி, ஹந்த! = (எனக்கு) கற்றுத் தருகிறாய். ஸந்தோஷம்!

450. ஆதெள ஸஹஸ்ரமிதி யத் ஸஹஸா மயோக்தம்
 துஷ்ட்ருஷதா நிரவதிம் மஹிமார்ணவம் தே|
 ஆம்ரேடயஸ்யத கிமேததம்ருஷ்யமாணா
 மஞ்ஜுஸ்வநேந மதுஜிந்மணிபாதுகே! த்வம்||

மணி பாதுகையே! உன்னைச் சேவிக்க வந்த காலத்தில், எல்லையற்ற கடல் போன்ற உன் பெருமையில் மகிழ்ந்த நான், பரபரப்புடன், "1000 சுலோகங்களால் உன் பெருமை பற்றிப்பாடுவேன்" என்று கூறியதைப் பரிகசித்து, "1000 போதுமா?" என, உன் நாதங்களால் கேட்பது போல இருக்கிறது.

மதுஜித் மணிபாதுகே! = மது என்ற அஸுரனை ஜயித்த, பெருமானின் பாதுகே!; ஆதெள, நிரவதிம் தே மஹிம ஆர்ணவம் = (உன் ஸ்தோத்திரம் பற்றி) ஒப்புக்கொண்ட காலத்தில், உன்னுடைய பெருமையாகிற ஸமுத்திரத்தை; துஷ்ட்ருஷதா மயா உக்தம் = ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆசைப்பட்ட, என்னால் சொல்லப்பட்ட; ஸஹஸா, "ஸஹஸ்ரம்" இதி = அவசரத்தில் "ஆயிரம்" (சுலோகங்கள்) என்று; யத், ஏதத் அம்ருஷ்யமாணா = எந்த, இந்தச் சொல்லைப் பொறுக்க மாட்டாதவளாய்; அத, மஞ்ஜு ஸ்வநேந = என் பிரதிக்ளுக்கு அப்புறம், (உன்) இனிய நாதங்களால்; ஆம்ரேடயஸி கிம்? = திருப்பி (1000 தானா என்று) சொல்கிறாயா? என்ன?

451. பரிமிதபரிபர்ஹம் பாதுகே! ஸஞ்சரிஷ்ணௌ
 த்வயி விநிஹிதபாதே லீலயா ரங்கநாதே|
 நியமயதி விபஞ்சீம் நித்யமேகாந்த ஸேவீ
 நிசுயிதுமுதாராந் நாரதஸ்தே நிநாதாந்||

பாதுகையே! ஏகாந்த வேளையில் பெருமானைச் சேவிக்க வரும் நாரதர், உன் இனிய நாத்ததைக் கேட்க, தனது வீணை வாசிப்பை நிறுத்தி விடுகிறார்.

பாதுகே! நித்யம் ஏகாந்த ஸேவீ நாரத: = பாதுகையே! பெருமானை, எப்போதுமே தனியாகச் சேவிக்கும் நாரதர்; த்வயி விநிஹித பாதே ரங்கநாதே = உன்னிடம், தன் திருவடிகளை வைத்துள்ள அரங்கன்; பரிமித பரிபர்ஹம் லீலயா ஸஞ்சரிஷ்ணௌ = மிதமான பரிவாரங்களுடன் (குடை/சாமரம் etc.,) விளையாட்டாக ஸஞ்சரிக்கும் போது; உதாராந், தே நிநாதாந் நிசுயிதும் = குணமுள்ள, உன்னுடைய நாத்ததைக் கேட்க; விபஞ்சீம் நியமயதி = வீணை (வாசிப்பதை) அடக்கி வைக்கிறார்.

452. விஹரதி விசிகாயாம் ரங்கநாதே ஸலீலம்
 கமநவசுவிலோலை: கர்ப்பரத்தநை: க்வணந்த்யா:|
 மணிவலயநிநாதைர்மஞ்ஜுஸைஸ்தே திசுந்தி
 ப்ரதிவசநமுதாரம் பாதுகே! பௌநாரய:||

பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார காலங்களில், பட்டணத்துப் பெண்கள், அவரைச் சேவிக்க அவசரமாய் வருகின்றனர் அப்போது, அவர்களின் வளையல்களில் உள்ள ரத்னங்கள் சப்திப்பது, உன் இனிய நாத்தத்துக்குப் பதில் கூறுவது போல், "இதோ வந்துவிட்டோம்" என்று - இருக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கநாதே விசிகாயாம் லீலயா விஹரதி = பாதுகையே! அரங்கன் வீதிகளிலே விளையாட்டாக ஸஞ்சரிக்கும் போது; கமந வச பௌநாரய: = ஸஞ்சாரத்துக்கு வசப்பட்டு, பட்டணத்து நாரீமணிகள்; விலோலை: மணிவலய கர்ப்பரத்தநை: க்வணந்த்யா: = அசங்கும், ரத்ன வளையல்களின் உள்ளிருக்கும் மணிகளின் சப்தத்தால்; தே மஞ்ஜுஸை: நிநாதை: =

உன்னுடைய, இன்பமான நாதங்களுக்கு; உதாரம் ப்ரதிவசநம் திசுந்தி = தக்கதான, பதில் வார்த்தையைக் கொடுக்கின்றனர்.

453. அநுக்ருதஸவநீயஸ்தோத்ரஸுத்ராம் நிநாதை:
அநுகதநிகமாம் த்வாமாஸ்திதோ ரங்கநாத:
அநிதரவிபுதார்ஹம் ஹவ்யமாமஸ்வாதயிஷ்யந்
விசதி சரணரகேடி! யஜ்ஞவாடம் த்விஜாநாம்||

சரணரகேடி! வேதியர்கள் செய்யும் யாகத்தில், பெருமாளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸைப் பெற, உன்னை அணிந்து கொண்டு, எம்பெருமான் யாகசலைக்கு எழுந்தருளும்போது, உன் இனிய நாதங்கள் - "ஸ்தோத்திரம்"/"சஸ்த்ரம்" என்ற யாக மந்திரங்கள் போல ஒலிக்கின்றன.

சரண ரகேடி! = திருவடியை ரகடிக்கும் பாதுகையே!; அநுகத நிகமாம் த்வாம் = பின்னே வரும் வேதங்களை உடைய, உன்னை; ஆஸ்தித: ரங்கநாத: = அடைந்துள்ள அரங்கன்; த்விஜாநாம் யக்ஞவாடம் = பிராம்மணர்கள் செய்யும் யாக சாலைக்கு; அநிதர விபுதார்ஹம் = வேறு தேவதைகளுக்கு அருகதை இல்லாததான; ஹவ்யம் ஆஸ்வாதயிஷ்யந் = ஹவிஸ்ஸை ஏற்றுக்கொள்ள; விசதி, நிநாதை: = எழுந்தருள்கிறார்(அப்போது) உன் நாதங்கள்; ஸவநீய அநுக்ருத = யாகத்தில் ஓதப்படும்; ஸ்தோத்ர ஸுத்ராம் = "ஸ்தோத்திரம்" / "சஸ்த்ரம்" என்பவைகளைப் போல (ஒலிக்கின்றது).

454. சரணகமலமேதத் ரங்கநாதஸ்ய நித்யம்
சுரணமிதி ஜநாநாம் தர்சுயந்தீ யதாவத்|
ப்ரதிபதமபி ஹ்ருத்யம் பாதுகே! ஸ்வாதுபாவாத்
அநுவததி பரம் தே நாதம் ஆம்நாயபங்க்தி:||

பாதுகையே! உன் இனிய நாதங்களால் நீ கூறுவது என்ன? ..."அரங்கனின் தாமரை மலர் போன்ற இந்தத் திருவடிகளே ஜனங்களுக்கு என்றும் சரணம்" - இதுதானே? இதைத்தான், உன்னை அநுஸரித்தே, ஸகல வேதங்களும் கூறுகின்றன.

பாதுகே! = பாதுகையே! ரங்கநாதஸ்ய ஏதத் சரண கமலம் = "அரங்கனின் இந்தத் திருவடிகளே; ஜநாநாம் நித்யம் சுரணம் இதி = மக்களுக்கு எப்போதும் காப்பாற்றுபவை" என்று; யதாவத் தர்சுயந்தீ = உள்ளபடி காண்பித்துக் கொண்டு; ப்ரதிபதமபி = ஒவ்வொரு அடியிலும் (step); ஹ்ருத்யம் தே நாதம் = மிக இன்பமான உன் சப்தமானது; ஸ்வாதுபாவாத் = இன்பமாயிருப்பதால்; ஆம்நாய பங்க்தி: அநுவததி = வேதங்களின் வரிசை (அதையே) கூடச் சொல்கிறது.

455. ரஹிதபுஜகதல்பே த்வத்ஸநாதே ப்ரஜாநாம்
ப்ரதிபயசுமநாய ப்ரஸ்திதே ரங்கநாதே|
ப்ரதமமுதயமாந: பாதுகே! தூர்யகோஷாத்
ப்ரதிபலதி நிநாத: பாஞ்சஜந்யே த்வதீய:||

பாதுகையே! ஆதிசேஷப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, ரங்கநாதன், உன்னை அணிந்துகொண்டு, ஜனங்களின் பயத்தை (துயரத்தை) போக்க, ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், முதலிலே உண்டாகும் உன் நாதங்கள், பாஞ்சஜன்யத்திலும் ஒலிக்கின்றது.

பாதுகே! புஜக தல்பே ரஹித = பாதுகையே! ஆதிசேஷப் படுக்கையிலிருந்து எழும்; ரங்கநாதே த்வத்ஸநாதே = அரங்கன் உன்னுடன்; ப்ரஜாநம் ப்ரதிபய சுமநாய = ஜனங்களின் பயத்தைப் போக்க; ப்ரஸ்திதே = ஸஞ்சாரம் புறப்படும் வேளையில்; தூர்ய கோஷாத் = வாத்தியங்களின் சப்தத்தைக் காட்டிலும்; ப்ரதமம் உதயமாந: = முதலிலே தோன்றும்; த்வதீய: நிநாத: = உன்னுடைய நாதங்கள்; பாஞ்ச ஜந்யேப்ரதிபலதி = பெருமாளின் சங்கில் ப்ரதித்வநியை ஏற்படுத்துகின்றது.

456. வகுளதரதநுஸ்த்வம் ஸம்ஹிதாம் யாமபச்ய:
 ச்ருதிபரிஷதி தஸ்யா: ஸௌரபம் யோஜயந்தி|
 ஹரிசரணஸரோஜாமோத ஸம்மோதிதாயா:
 ப்ரதிபதரமணீயா: பாதுகே! தே நிநாதா:||

பாதுகையே! ஹரியின் திருவடி வாஸனையால், உன்னிடம் மணம் வீசுகிறது. ஸஞ்சார வேளைகளில், ஒவ்வொரு அடிவைப்பின்போதும் (at each step) ஏற்படும் உன் இனிய நாதத்தால், "திருவாய் மொழியின் வாஸனை வேதங்களில் இருக்கிறது" எனக் கூறுகிறாய்.

பாதுகே! ஹரிசரண ஸரோஜ = பாதுகே! ஹரியின் தாமரை மலரையொத்த திருவடிகளின்; ஆமோத ஸம்மோதிதாயா: = வாஸனையை அடைந்துள்ள (பெற்றிருக்கும்); தே ப்ரதிபத ரமணீயா: நிநாதா: = உன்னுடைய ஒவ்வொரு அடிதோறும் ஏற்படும் இனிய நாதங்கள்; வகுளதர தநு: த்வம் = நம்மாழ்வாரின் சரீரத்தை உடைய நீ; யாம் ஸம்ஹிதாம் அபச்ய: = எந்த ஒரு க்ரந்தத்தை (திருவாய்மொழி) பார்த்தாயோ; தஸ்யா: ஸௌரபம் = அந்தத் திருவாய்மொழியின் வாஸனையை; ச்ருதி பரிஷதி யோஜயந்தி = வேதங்களின் கூட்டத்தில் (ஸபை) சேர்க்கின்றன.

457. தநுதநயநிஹந்து: ஜைத்ரயாத்ராநுகூலே
 சரதுபகமகாலே ஸஹ்யஜாமாபதந்தி|
 ச்ருதிமதுரமுதாரம் சிக்ஷிதும் தே நிநாதம்
 பரிஹ்ருதநிஜவாஸா: பாதுகே! ராஜஹம்ஸா:||

பாதுகையே! சரத்காலம் ஆரம்பித்ததும், உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் விஜய யாத்திரை புறப்படுகிறார் அது ஸமயம், உன்னிடமிருந்து, இனிய நாதங்களைக் கற்றுக்கொள்ள, ராஜஹம்ஸங்கள் காவேரிக்கரைக்கு வருகின்றன.

பாதுகே! தநு தநய ஹந்து: ஜைத்ரயாத்ரா அநுகூலே = பாதுகையே! தநு என்பவளின் பிள்ளைகளான அஸுரர்களைக் கொல்வதற்கு, விஜய யாத்திரைக்கு அநுகூலமான; சரத் உபகமகாலே = சரத்ருது வரும் ஸமயம் (பெருமாள் புறப்படும்தோது); ச்ருதி மதுரம் உதாரம் தே நிநாதம் சிக்ஷிதும் = காதுகளுக்கு மதுரமாயும், கம்பீரமாயும் உள்ள, உன் இனிய நாதத்தைக் கற்றுக் கொள்ள; ராஜஹம்ஸா: நிஜவாஸா: = ராஜஹம்ஸங்கள், தங்கள் இருப்பிடத்தை; பரிஹ்ருத, ஸஹ்யஜாம் = விட்டு, காவிரியை; ஆபதந்தி = அடைகின்றன.

458. விஹரணஸமயேஷு ப்ரத்யஹம் ரங்கபர்த்து:
 சரணநகமயூகை: ஸோத்தரீயா விசுத்தை:|
 பரிணமயஸி நாதம் பாதுகே! கர்ப்பரத்தநை:
 தமயிதுமிவ சிஷ்யாந் தீர்க்கிகாராஜஹம்ஸாந்||

பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், அவரது திருவடி நகங்களின் வெண்மை, உனக்கு ஒரு உத்தரீயம் போல ஆகிறது. அதைத் தரித்துக் கொண்டு நீ, ராஜஹம்ஸம் போன்ற சிஷ்யர்களான பெரியோர்க்கு, நல்ல விஷயங்களைக் கற்பிப்பது போல் இருக்கிறது, உனது நாதங்கள்.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: ப்ரத்யஹம் = பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் தினமும்; விஹரண ஸமயேஷு = ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலங்களில்; விசுத்தை: சரண நக மயூகை: = வெண்மையான, திருவடி நகங்களின் கிரணங்களால்; ஸோத்தரீயா, (த்வம்) = உத்தரீயத்தை அடைந்துள்ள, நீ; சிஷ்யாந் = சிஷ்யர்களுக்கு; தீர்க்கிகா ராஜஹம்ஸாந் = (to learn) ஓடையில் விளையாடும் ராஜஹம்ஸங்கள் போன்ற; கர்ப்பரத்தநை: நாதம் தமயிதும் இவ பரிணமயஸி = உன்னுள் ஒலிக்கும் மணிகளின் ஒலியால், அடக்குவது போலத் தோன்றும்.

(சிஷ்யர்களுக்குச் சிக்ஷிக்கும் உபாத்தியாயராக, பாதுகையை இந்த சுலோகத்தால் வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி தேசிகன்).

459. பரிஷதி விரதாயாம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
பரிஜநமபவார்ய ப்ரஸ்திதஸ்யாவரோதாந்|
மணிநிகரஸமுத்யந்மஞ்ஜுநாதாபதேசாத்
அபிலபஸி யதார்ஹம் நூநமாலோகஸப்தம்||

பாதுகே! அரங்கன், ஸபை கலைந்த பிறகு, பரிஜனங்களுக்கு விடை கொடுத்துவிட்டு, உன்னை அணிந்து கொண்டு, அந்தப்புரம் எழுந்தருள்கிறார். அப்போது, நீ, உன் இனிய நாதங்களால், விஜய கோஷங்களை (i.e., ஜய விஜயீபவ" -- "ஸ்வாமி எத்ஸரிகை") எழுப்புகிறாய்.

பாதுகே! பரிஷதி விரதாயாம் = பாதுகே! ஸபை கலைந்தவுடன்; பரிஜநம் அபவார்ய, அவரோதாந் = பரிஜநங்களை நிறுத்திவிட்டு, அந்தப்புரம்; ப்ரஸ்திதஸ்ய ரங்கபர்த்து: = நோக்கிச் செல்லும் அரங்கனுக்கு; மணி நிகர ஸமுத்யந் = (நீ) ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் ஏற்பட்ட; மஞ்ஜு நாத அபதேசாத் = இனிமையான நாதத்தால், (அதை வ்யாஜமாகக்கொண்டு); யதார்ஹம் ஆலோக சப்தம் = தகுந்ததான, "ஜயவிஜயீபவ" என்ற ஒலியை; அபிலபஸி, நூநம் = ஏற்படுத்துகிறாய் (சொல்கிறாய்); நிச்சயம்.

460. குருஜநநியதம் தத் கோபிகாநாம் ஸஹஸ்ரம்
திநகரதநயாயா: ஸைகதே திவ்யகோப:|
வசுநயதயத்நாத் வம்சநாதாநுயாதை:
தவ கலு பதரகேடி! தாத்ருசைம்மஞ்ஜுநாதை:|

பாதுகே! ஆயர்பாடியின் ஆயிரக்கணக்கான கோபிகைகளைக் கண்ணன், தனது குழல் ஓசையால் மயக்கினான் என்பர்குழலோசையை விஞ்சிய, உன் இனிய நாதத்திலே, கோபிகைகள் மயங்கினர் என்பதே உண்மைவீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள் தடுத்தும், கேளாமல், கோபிகைகள் ஓடி வந்தனர்.

பதரகேடி! திநகர தநயா: ஸைகதே = பாதுகே! ஸூரியனின் பெண்ணான யமுனையின் ஆற்றங்கரையிலே; வம்ச நாதா அநுயாதை: = புல்லாங்குழல் சப்தத்தோடு பின் தொடர்ந்துள்ள; தாத்ருசை: தவ மஞ்ஜுநாதை: = (அப்படி) மேலானதான உன் இனிய நாதத்தால் (கவரப்பட்டு); ஸஹஸ்ரம் கோபிகாநாம் = ஆயிரம் ஆயிரம் இடைப்பெண்கள்; குருஜந நியதம் = வீட்டில் உள்ள பெரியோர் தடுத்தும் (கேளாமல்); தத் திவ்ய கோப: வசு = அந்த (உயர்ந்த இடையரான) கண்ணன்பால்; அயத்நாத் அநயத் = பிரயத்தனமே இன்றி, உண்டாக்கினாய்.

461. நிஜபதவிநிவேசாந்நிர்விசேடிப்ரசாராந்
பரிணமயதி பக்தாந் ரங்கநாதோ யதா மாம்|
இதி விஹரணகாலே மஞ்ஜுசிஞ்ஜாவிசேடி:
ஹிதமுபதிசுவீவ ப்ராணிநாம் பாதுகே! த்வம்||

பாதுகையே! பெருமானின் ஸஞ்சார வேளைகளில், நீ உன் இனிய நாதங்களால் அரங்கனின் பக்தர்களுக்குத் தெரிவிப்பது இதுவே -- "அவனை ஆச்ரயித்தவர்க்கு நிச்சயம் அவனது பதத்தில் இடம் கொடுப்பார் - எனக்குக் கொடுத்தது போலவே". (பதம் = பரமபதம் (வைகுந்தம்) & திருவடி).

பாதுகே! த்வம் விஹரண காலே = பாதுகையே! நீ ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளையில்; மஞ்ஜு சிஞ்ஜா விசேடி: = இனிமையான, உயர்ந்த உன் நாதத்தால்; ரங்கநாத: பக்தாந் = ஸ்ரீரங்கநாதன், அவரை ஆச்ரயித்த பக்தர்களுக்கு; நிஜ பத விநிவேசாத் ப்ரசாராந் = "தன்னுடையதான பதமான (வைகுண்டத்தில்) இருப்பை அடைவதை; "மாம் யதா, பரிணமயதி"

இதி = எனக்குக் கொடுத்தது போன்றே செய்கிறார்" என்று; ஹிதம், ப்ராணிநாம் உபதிஸி
இவ = கேடும்த்தை உண்டு பண்ணும் ஸங்கதியை, ஜனங்களுக்குக் கூறுகிறாய் போலும்.

462. அயமயமிதி தைஸ்தை: கல்பிதாநத்வபேதாந்
ப்ரதிபதமவலோக்ய ப்ராணிநாம் வ்யாகுலாநாம்|
சடுமணிகலாபை: சொரிபாதாவநி! த்வம்
முகரயஸி விஹாரைர்முக்கிண்டாபதாக்கர்யம்||

சொரி பாதுகே! "மோகூடம் அடைய நிச்சயமான வழி இதுவே" எனப் பலவிதமாகப் பலரும்
கூறுவதைக் கேட்டுக் குழம்பிப் போயிருக்கும் சேதநர்களுக்கு, நீ, உனது இனிய நாதத்தால்,
"ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஆசர்யிப்பது ஒன்றுதான் வழி" என்று திடமாய்க் கூறுகின்றாய்.

சொரி பாதாவநி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; தைஸ்தை: = அவரவர்களால்; அயம் அயம்
இதி = இது, இது, என்று; கல்பிதாந், அத்வபேதாந் = பண்ணப்பட்டிருக்கும், வெவ்வேறு
மார்க்கங்களை; ப்ரதிபதம் அவலோக்ய = அடிக்கடி பார்த்து; வ்யாகுலாநாம் ப்ராணிநாம் =
கலங்கி (குழம்பி) இருக்கும் மக்களுக்கு; த்வம், சடுமணி கலாபை: = நீ, அசங்கும் உன்
ரத்னங்களின் கூட்டத்தால்; முக்தி கண்டாபதாக்கர்யம் = மோகூடம் அடையத் தக்கதான
உயர்ந்த சாலையை; விஹாரை: முகரயஸி = (உன்) ஸஞ்சாரங்களால் இரைந்து சொல்கிறாய்.

463. பதகமலமுதாரம் தர்சயந்தீ முராரே:
கலமதுரநிநாதா கர்ப்பரத்தைந்ரவிலோலை:
விஷமவிஷயத்ருஷ்ணா வ்யாகுலாநி ப்ராஜாநாம்
அபிமுகயஸி நூநம் பாதுகே! மாநஸாநி||

பாதுகே! உலக விஷயங்களில் ஆசை கொண்டு, மனம் கலங்கியிருக்கும் சேதநர்களுக்கு, நீ,
உன் இனிய நாதங்களால், "முராரியின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளே ப்ராப்யமாகும்"
எனக்கூறிச் சமாதானம் செய்கிறாய்.

பாதுகே! விஷம விஷய த்ருஷ்ணா! = பாதுகையே! பொல்லாதவைகளான, உலக
விஷயங்களிலேயே செல்லும் ஆசையினால்; வ்யாகுலாநி ப்ராஜாநாம் = மனம் கலங்கி நிற்கும்,
ஜனங்களின்; மாநஸாநி உதாரம் முராரே: பதகமலம் = மனங்களை, (நீ) மிக
மேன்மையானதான பெருமாளின், திருவடிகளை; விலோலை: கர்ப்பரத்தை: கல மதுர நிநாதா
= (உன்) அசைவதால், உன்னுள் இருக்கும் ரத்னங்கள் ஏற்படுத்தும், புரியாததும்,
இனிமையுமான சப்தத்தால்; த்வம் தர்சயந்தீ அபிமுகயஸி, நூநம் = (நீ) உன்னைக்
காண்பித்துப் பார்க்கும்படிச் செய்கிறாய். நிச்சயம்.

464. மதுரிபுபதரகே! மந்தபுத்தெள மயி த்வாம்
அநவதிமஹிமாநம் த்வத்ப்ரஸாதாத் ஸ்துவானே|
மணிநிகரஸமுத்தைர்மஞ்ஜுநாதை: கவீநாம்
உபரமயஸி தாம்ஸ்தாந் நூநமுத்தேஸகவாதாந்||

பெருமாளின் பாதுகையே! மந்த புத்தி உடைய நான், எல்லையே இல்லாத உன் பெருமையை,
ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்தேன். செருக்குள்ள கவிகள், என் சொற்களைத் தூஷிக்கும்
ஸமயத்தில், உன் இனிய நாதங்கள் அவர்களுடைய சப்தத்தைத் தடுக்கும்.

மதுரிபு பதரகே! = மது என்ற அஸுரனின் எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே; அநவதி
மஹிமாநம் = எல்லையே இல்லாத பெருமையை உடைய; த்வம், த்வத்ப்ரஸாதாத் = உன்னை,
உன் அனுக்ரஹத்தால்; மந்த புத்தெள ஸ்துவானே = மந்த புத்தியை உடைய நான் ஸ்துதிகளை
இயற்றும்போது; கவீநாம் தாம்ஸ்தாந் = கவிகளின், அந்தந்த; உத்தேஸக வாதாந் = கர்வமான
(பொறாமையால்) வார்த்தைகளை; மணிநிகர ஸமுத்தை: மஞ்ஜுநாதை: உபரமயஸி, நூநம் =
ரத்தினக்கூட்டம் உண்டாக்கும் இனிய (உன்) நாதங்களால், நீ தடுக்கிறாய் ...நிச்சயம்.

465. சரணமுபகதே த்வாம் சார்ங்கிண: பாதரகேடி
ஸக்ருதிதி விதிஸித்தம் த்யக்துகாமே விமோஹாத்|
ப்ரசலிதமணிஜாலவ்யஞ்ஜிதை: சிஞ்ஜுதை: ஸ்வை:
அலமலமிதி நூநம் வாரயஸ்யாதரேண||

பாதுகே! "சரணாகதி ஒருமுறை செய்தால் போதும்; அடிக்கடி செய்யத்தக்கது அன்று" ----
என சாஸ்திரம் கூறுவதை அறியாத மக்கள், உன்னிடம் சரணாகதி செய்யும்போது, நீ உன்
நாதங்களால், "போதும்" எனக் கூறுகிறாய்.

சார்ங்கிண: பாதரகேடி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; சரணம் உபகதே = சரணாகதி
பண்ணியவன்; ஸக்ருதிதி விதிஸித்தம் விமோஹாத் = ஒருமுறை (சரணாகதி) செய்தால்
போதும், என சாஸ்திரம் விதிப்பதை, அறியாததால்; த்வாம், த்யக்துகாமே = உன்னை (மறுபடி
மறுபடி) ஆசைப்படும்போது; ஸ்வை: ப்ரசலித மணிஜால வ்யஞ்ஜிதை: சிஞ்ஜிதை: = அசையும்,
உன் ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் பிரகாசப்படுத்தப்படும், நாதத்தால்; அலம் அலம் இதி
ஆதரேண வாரயஸி, நூநம் = "போதும்/போதும்" என்று, ஆசையுடன் தடுக்கிறாய். நிச்சயம்.

466. விகலகரணவ்ருத்தௌ விஹ்வலாங்கே விலகூடிம்
விலபதி மயி மோஹாத் பிப்ரதீ ஸொரிபாதம்|
பரிஸரமதிகந்தும் பச்ய பாதாவநி! த்வம்
ப்ரதிபயமகிலம் மே பர்த்ஸயந்தீ நிநாதை:||

பாதுகையே! சரீரம் தளர்ந்து, இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போய், ஸம்பந்தமில்லாமல் நான்,
என் அந்திம வேளையில் பிதற்றும்போது எனக்கு ஏற்படும் பயத்தை, நீ உன் நாதங்களால்
விரட்டியடித்து, எம்பெருமானுடன் என் அருகே வர வேண்டும்.

பாதாவநி! விகல கரணவ்ருத்தௌ விஹ்வல அங்கே மயி = பாதுகே! ஓய்ந்து போன கண்
முதலிய இந்திரியங்களின் வ்யாபாரம் உள்ளவனாயும், தளர்ந்து போன சரீரத்தை உடைய நான்;
மோஹாத் விலகூடிம் விலபதி = ஒன்றும் புரியாமல் - ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாத வார்த்தைகளால்
பிதற்றும்போது; த்வம், ஸொரி பாதம் பிப்ரதீ = நீ, பெருமானுடன் கூட; அகிலம் நிநாதை: =
ஸமஸ்தான (உன்) இனிய நாதங்களால்; மே ப்ரதிபயம், பர்த்ஸயந்தீ = எனக்கு உண்டாகும்
பயத்தை, அதட்டி; பரிஸரம் அதிகந்தும் = அருகிலே வருவதை; பச்ய = பார்க்க வேண்டும்.

467. கரணவிகமகாலே காலஹுங்காரஸங்கீ
த்ருதபதமுபகச்சந் தத்தஹஸ்த: ப்ரியாப்யாம்|
பரிணமயது கர்ணே ரங்கநாத: ஸ்வயம் ந:
ப்ரணவமிவ பவத்யா: பாதுகே! மஞ்ஜுநாதம்||

பாதுகே! என் கடைசிக் காலத்தில், யம தூதர்கள் ஹுங்காரத்துடன் என்னை
நெருங்கும்போது, உபய நாச்சிமாருடன், ரங்கநாதனை, நீ எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு
வந்து, உனது இனிய நாதம் ப்ரணவம் போல், ஒலிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

பாதுகே! கரண விகம காலே = பாதுகையே! இந்திரியங்கள் போகும் வேளையில்; கால
ஹுங்கார ஸங்கீ = யமனுடைய "ஹுங்கார" சப்தத்தை நினைத்து, பயப்படும்போது; பவத்யா:
ப்ரணவமிவ மஞ்ஜுநாதம் = உன் இனிமையான "ப்ரணவம்" போன்ற நாதங்கள்; ப்ரியாப்யாம்
தத்த ஹஸ்த: ரங்கநாத: = உபய நாச்சிமாருடன் (அவர்களின்) கைகளைப் பிடித்தவராய்,
ரங்கநாதன்; உபகச்சந் ந: கர்ணே = வருவதை, எங்களுடைய காதுகளில்; த்ருதபதம் ஸ்வயம்
பரிணமயது = வேகமான நடையுடன், தெரிவிக்க வேண்டும்.

468. கமலவநஸகீம் தாம் கௌமுதீமுத்வஹந்தம்
ஸவிதமுபநயந்தீ தாத்ருசம் ரங்கசந்த்ரம்|
ப்ரளயதிநஸமுத்தாந் பாதுகே! மாமகீநாந்
ப்ரஸமய பரிதாபாந் சீதனை: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், தாமரைக் காட்டின் ஸகியான மகாலக்ஷ்மி எனும் இள நிலவுடன், ரங்கவிமானத்துச் சந்திரனாகிற அரங்கனை, நீ எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து, உன் இனிய நாதங்களால், என்னைக் குளிர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும்.

பாதுகே! கமல வநஸகீம் தாம் கௌமுதீம் = பாதுகையே! தாமரைக் காட்டின் தோழியான மகாலக்ஷ்மியெனும் நிலவை; உத்வஹந்தம் தாத்ருசம் ரங்க சந்த்ரம் = அடைந்துள்ள அப்பேர்ப்பட்ட, அரங்கனாகிற ரங்க விமானத்தின் சந்திரனை; ப்ரளயதிந ஸமுத்தாந் = நான் மரணம் அடையும் ஸமயத்தில் எனக்கு உண்டாகும்; மாமகீநாந் பரிதாபாந் = என்னுடைய பரிதாபங்களை; ஸ்வை: சீதனை: சிஞ்ஜிதை: = உன்னுடைய குளிர்ச்சியான, இனிய நாதங்களால்; ஸவிதம் உபநயந்தீ ப்ரஸமய = (என்) ஸமீபம் கொண்டு வந்து, போக்கடிக்க வேண்டும்.

469. ப்ரஸமயது பயம் ந: பச்சிமச்வாஸகாலே
ரஹஸி விஹரணம் தே ரங்கநாதேந ஸார்த்தம்|
நியதமநுவிதத்தே பாதுகே! யந்நிநாதோ
நிகில புவநரக்ஷா கோஷணா கோஷலீலாம்||

பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், உன் இனிய நாதங்கள் "எல்லா உலகையும் ரக்ஷிப்பவர் இவரே" என்பதைக் கூறுகின்றனஎன் மூச்சு நிற்கும்போது, நீ அவசியம் அரங்கனுடன் ஏகாந்தமாய் வந்து என் பயத்தைப் போக்கவேண்டும்.

பாதுகே! ரங்கநாதேந ஸார்த்தம் = பாதுகே! அரங்கனுடன் கூட; விஹரணம் தே யத் நிநாத: = ஸஞ்சாரத்தில், உன்னுடைய, எந்த இனிமையான நாதங்கள்; "நிகல புவந ரக்ஷா" கோஷணா கோஷ லீலாம் = "அகில உலகங்களையும் ரக்ஷித்தல்" என்ற, உரத்த அறிவிப்பை, விளையாட்டாகவே; நியதம் அநுவிதத்தே = தவறாமல் (அடைகிறதோ) செய்கிறதோ, (அது); ந: பயம், பச்சிமச்வாஸகாலே = எங்களுடைய பயத்தை, கடைசி மூச்சு நிற்கும் போது; ரஹஸி ப்ரஸமயது = ஏகாந்தத்தில், போக்கடிக்கட்டும்.

470. த்ரிகவிநிஹிதஹஸ்தம் சிந்தயித்வா க்ருதாந்தம்
கதவதி ஹ்ருதி மோஹம் கச்சதா ஜீவிதேந|
பரிகலயது போதம் பாதுகே! சிஞ்ஜிதம் தே
த்வரயிதுமிவ ஸஜ்ஜம் த்வத்விதேயம் முகுந்தம்||

பாதுகே! பிராணன் பிரியும் வேளையில், "யமன் பிடரியில் கை வைத்துத் தள்ளப் போகிறானே" என்று நான், மனம் கலங்கி மூர்ச்சை அடையும் முன்பே, நீ பெருமானை அவஸரப்படுத்தி "நாழிகை ஆகிறதே, புறப்படுங்கள்" என்று அவஸரப்படுத்தும் உன் நாதம், என்னைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

பாதுகே! கச்சதா ஜீவிதேந = பாதுகையே! பிராணன் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது; ஹ்ருதி, த்ரிக விநிஹித ஹஸ்தம் = என் மனம், பிடரியில் கையை வைத்துத் தள்ளும்; க்ருதாந்தம் சிந்தயித்வா, மோஹம் கதவதி = யமனை நினைத்து, மூர்ச்சை அடையும்போது; த்வத் விதேயம் முகுந்தம் = உன் சொல்லைக் கேட்கும் பெருமானை; த்வரயிதும் இவ, தே = அவஸரப்படுத்துவது போன்று, உன்னுடைய; ஸஜ்ஜம் சிஞ்ஜிதம் = "ஜம்" என்ற நாதம் (எனக்கு); போதம் பரிகலயது = தெளிவை உண்டு பண்ண வேண்டும்.

471. உபக்நம் ஸம்வித்தேருபநிஷதுபோத்காதவசநம்
 தவ ச்ராவம் ச்ராவம் ச்ருதிஸுபகமந்தர் மணிர்வம்|
 விஜ்ரும்பந்தே நூநம் மதுமதநபாதாவநி! மம
 த்ரவீபூதத்ராஶாமதுரிமதுரீணா: பணிதய:||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் இனிய நாதம், ஞானம் என்ற கொடிக்கு, கொழுகொம்பு போன்றது ... அப்படிப்பட்ட அந்த ஞானத்தை, அடிக்கடி நான் கேட்டதால், உன்னைத் துதிக்க, இனிய வார்த்தைகள், எனக்கு எல்லையே இல்லாமல், வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

மதுமதன பாதாவநி! = மது என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே; ஸம்வித்தே: உபக்நம் = ஞானத்துக்குக் கொழுகொம்பு போன்றும்; உபநிஷத் உபோத்காத வசநம் = உபநிடதங்களின் (பொருளை) விளக்குபவை போன்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டதும்; ச்ருதிஸுபகம் = காதுகளுக்கு மதுரமாக உள்ளதுமான; தவ அந்தர்மணி ரவம் = உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின் நாதத்தை; ச்ராவம் ச்ராவம் த்ரவீபூத மம = கேட்டுக் கேட்டு, உருகிப்போயுள்ள எனக்கு; த்ராஶா, மதுரிம துரீண: = கொடி முந்திரிப் பழத்தின் தித்திப்பால் திகட்டிப் போகும்படியான; பணிதய: விஜ்ரும்பந்தே நூநம் = வார்த்தைகள் வளர வேண்டும். நிச்சயம்.

472. விலாஸை: க்ரீணந்தோ நிகிலஜந சேதாம்ஸி விவிதா:
 விஹாராஸ்தே ரங்கக்ஷிதிரமணபாதாவநி! முஹு:|
 விகாஹந்தாமந்தர்மம விலுடதந்தர்மணி சிலா
 கலாத்காரவ்யாஜக்ஷரதம்ருத தாராதமநய:||

அரங்கனின் பாதுகே! பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளைகளில், விதவிதமான நடைகளின் போது ஏற்படும் உன் இனிய நாதம், அமிருதமாக என் மனதிலே புக வேண்டும்.

ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; நிகில ஜந சேதாம்ஸி க்ரீணந்த: விவிதா: = எல்லா ஜனங்களின் மனங்களை, விலைக்கு வாங்கக்கூடியபடி, பலவிதங்களில்; விலுடத் அந்தர்மணி சிலா = அசையும், உள்ளே இருக்கும் ரத்தினங்களின்; கலாத்கார வ்யாஜ = "கல்" என்ற சப்தத்தின் வ்யாஜத்தால்; ஶுரத் அம்ருத தாரா தமநய: = பெருகும் அமிருதம் என்ற தாரையின் குழாய்கள் போன்ற; தே விலாஸை: விஹாரா: = உன் விளையாட்டு ஸஞ்சாரங்கள்; மம அந்த: முஹு: விகாஹந்தாம் = என் மனதிலே, அடிக்கடி ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

473. ச்ருதிசீரேணீஸ்தேய ச்ருதிஸுபக சிஞ்ஜாமுகரிதாம்
 பஜேம த்வாம் பத்மா ரமண சரணத்ராயிணி பரம்|
 ந முத்ரா நித்ராண த்ரவிணகணதவிசீராணநதசா
 விசாலாஹங்காரம் கமபி கநஹுங்காரபருஷம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! என் மனம் எப்போதும் உன் இனிய நாதங்களிலே மட்டும் லயித்து இருக்க வேண்டும். செல்வச் செருக்கு உடைய அல்பர்களிடம் உதவி நாடிப் போகாமல் நான் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டும்.

பத்மா ரமண சரண த்ராயிணி! = மகாலக்ஷ்மிக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் பெருமாளுடைய பாதுகே!; ச்ருதி சீரேணீ ஸ்தேய = வேதங்களின், வரிசைகளுக்கு, சண்டையைத் தீர்த்து வைப்பதும்; ச்ருதி ஸுபக சிஞ்ஜா முகரிதாம், பரம் த்வாம் பஜேம = வேதங்களின், காதுகளுக்கு இனிய நாதத்தால் ஒலிக்கும், மேலான உன்னையே நான்

(எப்போதும்) துதிக்க வேண்டும்; முத்ரா, நித்ராண, த்ரவிணகண = அரக்கு முத்திரையுடன், தூங்கும், சிறிய அளவிலான பணத்தை; விச்ராணநதசா, விசால அஹங்காரம் = கொடுக்கும்போது, அதிகமான கர்வத்தை உடையவரும்; கந ஹுங்கார பருஷம் = குருமான ஹும்காரத்துடன் (சப்தம்) பயத்தை ஏற்படுத்தும்; கமபி, ந பஜேம = ஒரு மனிதனை (அல்பனை) நான் எப்போதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கூடாது.

474. தவைதத் ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிபதி பதத்ராபிணி! ந்ருணாம்
பவத்யாக்ச்சிந்தா ரணரணகபங்காய ரணிதம்|
சுரீரே ஸ்வம் பாவம் ப்ரதயதி யதாகர்ணநவசாத்
ந ந: கர்ணே பாவீ யமமஹிஷ கண்டாகணகண:||

அரங்கனின் பாதுகே! ஒருவன் தன் குற்றத்தை உணர்ந்து நடுங்கும்போது, அந்தப் பயத்தை உன் இனிய நாதம் போக்கடிக்கும் ... அந்த இனிய நாதத்தை கேட்கும் அந்திமவேளையில், யமனின் வாகனமான எருமையின் கழுத்தின் மணி ஓசை கேட்காது.

ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிபதி பத த்ராபிணி! = அரங்கனின் திருவடிகளை ரக்ஷிக்கும் பாதுகே!; தவ ஏதத் ரணிதம் = உன்னுடைய இந்த நாதம்; ந்ருணாம் ஆக: சிந்தா = மனிதர்களின், குற்றங்களை நினைத்து; ரண ரணக பங்காய = (அவர்கள்) நடுக்கத்தைப் போக்கடிப்பதாக; பவதீ = உள்ளது; சுரீரே, ஸ்வம் பாவம் = உடம்பில், ஸ்வபாவம் (குணம்) சிதறிப்போதல்; ப்ரதயதி, யதாகர்ணநவசாத் = பிரஸித்தப்படுத்தும்போது, உன் நாதத்தைக் கேட்டவுடன்; யமமஹிஷ கண கண: = யமனின் வாகனமான, எருமையின் மணி ஓசை; ந: கர்ணே, ந பாவீ = எங்கள் காதுகளில், கேட்பதில்லை.

475. பரித்ரஸ்தா: புண்யத்ரவபதநவேகாத் ப்ரதமத:
கூரத்பி: ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிரமண பாதாவநி ததா|
விதாமாஸுர்தேவா பலிமதந ஸம்ரம்பநகை:
ப்ரணாதைஸ்தே ஸத்ய: பதகமல விக்ராந்தி பிசுரை:||

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகே! தேவதைகள் மகாபலியைக் கண்டு பயந்தனர்(அவர்களது புண்ணியங்கள் தீர்ந்து, எங்கே தேவலோகத்தை விட்டு, விழ நேருமோ என்று) பெருமாளிடம், தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினர். பெருமாள் மகாபலியை அடக்க, வாமன அவதாரம் செய்த விஷயம், உன் இனிய நாதங்களால் அறியப்பட்டது.

ஸ்ரீரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; பரித்ரஸ்தா: தேவா: = மகாபலியைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருந்த தேவர்கள்; புண்யத்ரவ பதந வேகாத் ப்ரதமத: = புண்யம் என்ற திரவம் விழுந்து காலியாவதன் முன்பே; கூரத்பி: பதகமல = பெருகின, திருவடிகளின்; விக்ராந்தி பிசுரை: = அடிவைப்பின் போது (step) (தெரிவிக்கும்); அநகை: தே ப்ரணாதை: = குற்றமற்ற, உன் நாதங்களால்; ததா, பலிமதந ஸம்ரம்பம் = அப்போது, (பெருமாள்) பலியை அடக்கப்பட்ட (புறப்பட்ட) விஷயத்தை; ஸத்ய: விதாமாஸு: = உடனே, அறிந்தனர்.

476. ஸ்வேஷு ஸ்வேஷு பதேஷு கிம் நியமயஸ்யஷ்டௌ திசாமீச்வராந்
ஸ்வைராலாபகதா: ப்ரவர்த்தயஸி கிம் த்ரய்யா ஸஹாஸீநயா|
ரங்கேசஸ்ய ஸமஸ்தலோகமஹிதம் ப்ராப்தா பதாம்போருஹம்
மா பைஷீரிதி மாமுதீரயஸி வா மஞ்ஜுஸ்வரை: பாதுகே||

எம்பெருமானின் பாதுகையே! திருவடிகளை அடைந்துள்ள, உன் இனிய நாதங்களால், ஏக காலத்தில், உன்னுடைய பலவிதமான காரியங்களைக் கூறுகிறாய் ... அஷ்டதிக் பாலர்களை, அவரவர்களது பட்டங்களிலே இருக்க உத்தரவும் - உன்னுடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் வேதத்துடன், வார்த்தையாடியும் - என்னைப் பார்த்து, பயப்படாதே (பயப்படாமல் தொடர்ந்து சுலோகங்களை எழுதிக் கொண்டே போ) என்றெல்லாம், பலவிதமாகச் சொல்கிறாயே!

பாதுகே! ஸமஸ்த லோக மஹிதம் = பாதுகே! எல்லா உலகங்களும் கொண்டாடும்; ரங்கேசுஸ்ய பதாம்புருஹம் = அரங்கனின், தாமரையை ஒத்த திருவடிகளை; ப்ராப்தா (த்வம்) மஞ்ஜு ஸ்வரை: = அடைந்துள்ள, நீ, உன் இனிய நாதங்களால்; அஷ்டௌ திசாம் ஈஸ்வராந் = அஷ்ட திக் பாலர்களை; ஸ்வேஷு ஸ்வேஷு பதேஷு = அவரவர்களது பதவிகளிலே (இருக்க); நியமயஸி கிம்? = நியமிக்கின்றனையோ? ... (மற்றும்); ஸஹ ஆஸீநய த்ரய்யா = உன்னுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் வேதங்களுடன்; ஸ்வைராலாப கதா: = இஷ்டமான வார்த்தைகளை (ஸம்பாஷணை / conversation); ப்ரவர்த்தயஸி கிம்? = நடத்துகிறாயா என்ன?; (and) மாம், "மா பைஷீ:" இதி = என்னைப் பார்த்து "பயம் வேண்டாம்" என; உதீரயஸி வா = கூறுகிறாயா என்ன?

477. ரங்கே தேவி! ரதாங்கபாணி சரணஸ்வச்சந்த லீலாஸகி!
ஸ்தோகஸ்பந்தித ரம்ய விப்ரம கதிப்ரஸ்தாவகம் தாவகம்|
காலோபாகத காலகிங்கர சமூஹுங்கார பாரம்பரீ-
துர்வாரப்ரதிவாவதூகம் அநகம் சீரோஷ்யாமி சிஞ்ஜாரவம்||

அரங்கனின் திருவடிகளின் விளையாட்டுத் தோழியே! நானோ மிகப்பெரிய பாபி. எனது கடைசி காலத்தில், யம கிங்கரர்கள், ஆயிரக்கணக்கில் வந்து என்னை மிரட்டுவர் ... அச்சமயம், உன் இனிய நாதங்களைக் கேட்டு, என் பயம் போக வேண்டும்.

தேவி! ரதாங்கபாணி சரண ஸ்வச்சந்த லீலாஸகி! = தேவி! சக்கரத்தைக் கையில் உடைய எம்பெருமானின் திருவடிகளின் இஷ்டமான விளையாட்டுத் தோழியே!; ரங்கே, ஸ்தோக ஸ்பந்தித = ஸ்ரீரங்கத்தில் கொஞ்சம் அசைவதால்; ரம்ய - விப்ரம கதி = அழகான, விளையாட்டுப் போன்ற ஸஞ்சாரத்தை; ப்ரஸ்தாவகம் தாவகம் = வெளிப்படுத்துகின்ற, உன்னுடைய; அநகம் சிஞ்ஜாரவம் = குற்றமற்ற, ரத்தினங்களின் நாதங்களை; கால உபாகத, கால கிங்கர = கடைசி காலம் நெருங்கும் போது, காலனின் கிங்கரர்களின்; சமூ ஹுங்கார = ஸேனையின் ஹூங்கார மிரட்டல்களின்; பாரம்பரீ துர்வார = அடுக்குகளை (rows) தடுக்க முடியாத; ப்ரதிவாவதூகம் சீரோஷ்யாமி = உன் பதிலை, நான் கேட்கிறேன் (கேட்கப்போகிறேன்).

478. த்வத் சிஞ்ஜாரவ சர்க்கரா ரஸஸதாஸ்வாதாத் ஸதாம் உந்மதா
மாதர் மாதவ பாதுகே! பஹுவிதாம் ப்ராய: ச்ருதிர் முஹ்யதி|
ஸாராஸார ஸக்ருத்விமர்சந பரிம்லாநாக்ஷர க்ரந்திபி:
க்ரந்தைஸ்த்வாம் இஹ வர்ணயாம்யஹம் அதஸ்த்ராஸத்ரபாவர்ஜித:||

தாயே! மாதவ பாதுகே! பெரும் ஞானம் உள்ளவர்களும் கூட, உன்னுடைய இனிமையான நாதத்திலே மயங்கி, உன்மத்தர்களாக உள்ளனர். (என்னைப்பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம்)நானும் மயங்கி, உன் பெருமை பற்றி, இயற்றியுள்ள இச்சலோகங்களில் உள்ள தோஷங்கள், விமரிசிக்க முடியாத அளவில், நிரம்பி இருக்கின்றன.

மாத: மாதவ பாதுகே! = அம்மா! மாதவனின் பாதுகையே!; பஹுவிதாம் ஸதாம், ச்ருதி: = அதிகம் தெரிந்த பெரியோரின் காது; த்வத் சிஞ்ஜாரவ சர்க்கரா ரஸ = உனது நாதங்களாகிற சர்க்கரையின் ருசியை; ஸதாஸ்வாதாத் = எப்போதும் (குடிப்பதால்) அநுபவித்துக் கொண்டு; உந்மதா, ப்ராய: முஹ்யதி = உன்மத்தர்களாக, மிகவும், மயங்கிப் போகின்றனர்; அஹம், இஹ, ஸாராஸார = நானோ, இங்கே, நல்லது/கெட்டது (correct/incorrect); ஸக்ருத் விமர்சந = ஒரு தடவைகூட திரும்பிப் படிக்க (பார்க்க); பரிம்லாந அக்ஷர = முடியாததான, எழுத்துக்களின்; க்ரந்திபி: க்ரந்தை: = சேர்க்கையை உடைய ஸ்தோத்திரங்களால்; த்வாம் வர்ணயாமி = உன்னை வர்ணித்துள்ளேன்; அத: த்ராஸ? த்ரயா? = அதனால் பயம் என்ன? வெட்கம் என்ன? வர்ஜித: = (இரண்டையும்) விட்டுவிட்டேன்.

479. தவாம்ப! கில கேலதாம் கதிவசேந கர்ப்பாச்மநாம்
 ரமா ரமண பாதுகே! கிமபி மஞ்ஜுபி: சிஞ்ஜிதை|
 பதஸ்துதி விதாயிபி: த்வதநு பாவ ஸித்தாந்திபி:
 ஸயூத்ய கலஹாயிதம் ச்ருதிசுதம் ஸமாபத்யதே||

லக்ஷ்மீ ரமணனின் பாதுகையே! தாயே! உன்னுள் இருக்கும் ரத்னங்கள் பெருமானின் ஸஞ்சார வேளைகளில் ஏற்படுத்தும் நாதம், திருவடியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதைப் போன்றும்/உன் பெருமையைச் சொல்வது போலவும் இருக்கிறது.

ரமா ரமண பாதுகே! அம்ப! = லக்ஷ்மீ ரமணனின் பாதுகையே! தாயே!; கதிவசேந கேலதாம் = ஸஞ்சாரத்துக்கு அதீனமாக உள்ளதால், அசையும்; கர்ப்பாச்மநாம் மஞ்ஜுபி: = (உன்) உள்ளே இருக்கும் ரத்னங்களின், அழகான (நாதம்): பதஸ்துதி விதாயிபி: = திருவடியை ஸ்தோத்திரம் செய்பவைகளாகவும்; த்வதநுபாவ ஸித்தாந்திபி: = உன் பெருமையைச் சொல்பவைகளாகவும், உள்ளன; தவ சிஞ்ஜிதை:, ச்ருதி சுதம் = உன் நாதங்கள், வேதங்களின் கூட்டம்; கிமபி ஸயூத்ய கலஹாயிதம் = ஒரே மதத்தினரின் சண்டையைப் போல; ஸமாபத்யதே = அடைகின்றது.

(வேதத்தில் சில வாக்கியங்கள், எம்பெருமானின் பெருமையையும் / அவரது தாஸர்களின் பெருமையையும் - ஸமம் என்று கூறுவது, தமக்குள் சண்டை போடுவது போல தோன்றுவதைப் போன்றதே இதுவும்.)

480. கூபிபதி மணிபாதரகேடி நாதைர் நூநம் ஸமாச்ரித த்ராணே|
 ரங்கேச்வரஸ்ய பவதீ ரகூடாபேகூடா ப்ரதீகூண விளம்பம்||

மணி பாதரகேடி! ரங்கநாதன் எல்லா ஜனங்களையும் ரகூடிக்க வேண்டும் என்று, திருவுள்ளம் கொண்டவரே! ...எனினும் சேதனன், "என்னை ரகூடி" என்று கோர வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதை, நீ உன் இனிய நாதத்தால், அவரிடம் "கால தாமதம் செய்ய வேண்டாம் - இவர்களுக்குக் கேட்கக்கூடத் தெரியவில்லை" என்று சிபாரிசு செய்கிறாய்.

மணி பாதரகேடி! ஸமாச்ரித த்ராணே = மணி பாதுகே! தன்னை அண்டியவரைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில்; ரகூடாபேகூடா ப்ரதீகூண = "காப்பாற்றுவாய்" என்ற ஒரு சொல்லை எதிர்பார்ப்பதை; ரங்கேச்வரஸ்ய விளம்பம் = எம்பெருமானின் (அரங்கனின்) கால தாமதத்தை; பவதீ, நாதை: கூபிபதி = நீ, உன் நாதங்களால், போக்கடிக்கிறாய்; நூநம் = நிச்சயமே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, நாதபத்ததி: - சதுர்தசீ.

15. ரத்நஸாமாந்ய பத்ததி

பாதுகைகளின் மேல் பதிக்கப்பட்டுள்ள பலவித, வண்ணக்கற்கள் (ரத்தினங்கள்) வீசும் ஒளியை, சுவையாக வர்ணிக்கிறார் ஸ்வாமி, இந்தப் பத்ததியிலே.

481. உதர்ச்சிஷஸ் தே ரங்கேந்தர் பாதாவநி! பஹிர்மணீந்
அந்தர்மணிர்வம் ச்ருத்வா மந்யே ரோமாஞ்சிதாக்ருதீந்||

அரங்கனின் பாதுகை! உன் மேல் ரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளின் காந்தி (கம்பி கம்பியாக) உள்ளன. உன் உள்ளே இருக்கும் ரத்தினங்கள் உண்டாக்கும் ஒலியால், ஏற்பட்ட ரோமாஞ்சனம் (மயிர்க்கூச்சம்) என எண்ணுகிறேன் இதை.

ரங்கேந்தர் பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; உத் அர்ச்சிஷ: தே = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் உன்னுடைய; பஹிர் மணீந் = வெளியே பதித்துள்ள அநேகம் ரத்தினங்களை; அந்தர்மணி ரவம் ச்ருத்வா = உள்ளே இருக்கும், ரத்னங்களின் நாதத்தைக் கேட்டு; ரோமாஞ்சித ஆக்ருதீந் = ஏற்பட்ட, ரோமாஞ்சிதம் என்று; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

482. விதேஹி ஸ்னரேர் மணிபாதுகை! த்வம் விபத்யமானே மயி ரச்மிஜாலை:
ஆஸீததாம் அந்தககிங்கராணாம் வித்ராஸநாந் வேத்ரலதாவிசேஷாந்||

மணி பாதுகை! என்னுடைய அந்திம வேளையில், யம தூதர்கள் என்னை அணுகாதவாறு, நீ பெருமானுடன் ஸேவை தந்து அருள வேண்டும். உன் ரத்னங்களின் ஒளியை, பிரம்புகளோ என்று எண்ணி, அந்த யம தூதர்கள் ஓடிப் போகவேண்டும்.

ஸ்னரே: மணி பாதுகை! = பெருமளின் பாதுகையே!; மயி விபத்யமானே = நான் ஆபத்தை அடைந்த வேளையில் (அந்திம); த்வம், ஆஸீததாம் = நீ, என் அருகே வந்துள்ள; அந்தக கிங்கராணாம் = யம கிங்கரர்களுக்கு; வித்ராஸநாந், வேத்ரலதா விசேஷாந் = பயமுறுத்துகின்ற, உயர்ந்த கொடிப் பிரம்புகளை (போன்ற); ரச்மி ஜாலை: விதேஹி = ரத்ன கிரணங்களின் கூட்டங்களை உண்டு பண்ணவேண்டும்.

483. முகுந்தபாதாவநி! மத்யநாட்யா மூர்த்தந்யயா நிஷ்பததோ முமுக்ஷா:
ஆப்ரஹ்மலோகாத் அவலம்பநார்த்தம் ரத்நாநி தே ரச்மிகணம் ஸ்ருஜந்தி||

முகுந்தனின் பாதுகை! உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ஒரு கம்பியைப் போல நீண்டு, வெகு தூரம் பரவுகின்றது. மோக்ஷத்தை அடைய விரும்பும் மனிதனின் ஜீவன், மத்ய நாடியிலிருந்து கிளம்பும்போது, பிரம்மலோகம் வரையில் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய கயிற்றைப் போல உள்ளது.

முகுந்த பாதாவநி! = முகுந்தனின் பாதுகை!; மூர்த்தந்யயா மத்ய நாட்யா = தலையிலிருக்கிற, மத்திய நாடியின் வழியே; நிஷ்பதத: முமுக்ஷா: = வெளிக்கிளம்பும், முமுக்ஷுக்களின் (மோக்ஷம் அடைய விரும்புவன் முமுக்ஷு); ஆப்ரஹ்மலோகாத் அவலம்பநார்த்தம் = பிரம்மலோகம் வரையில், பிடித்துக்கொள்ள (ஏற்பட்ட); தே ரத்நாநி ரச்மிகணம் = உன் ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள் (கயிற்றை); ஸ்ருஜந்தி = உண்டு பண்ணுகின்றன.

484. அஸூர்யபேத்யாம் ரஜநீம் ப்ரஜாநாம் ஆலோகமாத்ரேண நிவாரயந்தீ|
அமோகவ்ருத்திர் மணிபாதரகேடி! முரத்விஷோ மூர்த்திமதீ தயா த்வம்||

மணி பாதரகேடி! சேதனர்களின் அஞ்ஞானமாகிற இருளைச் சூரியனாலும் போக்க முடியாது --
அத்தனை கெட்டி...உன் ரத்னங்களின் சோபை பட்டதுமே அந்த அஞ்ஞானம் அழிந்து
போகிறது.

மணிபாதரகேடி! = மணி பாதுகையே!; அஸூர்ய பேத்யாம் = சூரியனாலும் போக்கமுடியாத;
ப்ரஜாநாம் ரஜநீம் = ஜனங்களின், (அஞ்ஞானமென்ற) இருளை; முரத்விஷ: மூர்த்திமதீ =
பெருமாளின் சரீரமே போன்ற; த்வம், ஆமோக வ்ருத்தி: = நீ, வீண்போகாத
வ்ருத்தியையுடைய; தயா, ஆலோகமாத்ரேண = உன் தயையால், உன் ரத்னங்களின் ஒளியைக்
கொண்டு, நிவாரயந்தீ = போக்கடிக்கிறாய்.

485. ரங்கேசுபாதாவநி! தாவகாநாம் ரத்நோபலாநாம் த்யுதய: ஸ்புரந்தி|
சீரேய:பலாநாம் ச்ருதிவல்லரீணாம் உபக்நசாகா இவ நிர்வ்யபாயா:||

அரங்களின் பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, வேதமெனும் கொடிகளுக்குக்
கொழுகொம்பு போல் இருக்கிறது.

ரங்கேசு பாதாவநி! = அரங்களின் பாதுகையே!; தாவகாநாம் ரத்நோபலாநாம் த்யுத: = உன்
மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி; சீரேய: பலாநாம் ச்ருதிவல்லரீணாம் = ஸகல சேஷமங்களையும்
அளிக்கும், வேதமாகிற கொடிகளுக்கு; நிர்வ்யபாயா: உபக்நசாகா இவ ஸ்புரந்தி = அழிவற்ற
கொழுகொம்புகள் போல விளங்குகின்றன.

486. கஸ்யாபி பும்ஸ: கநகாபகாயா: புண்யே ஸலீலம் புளிநே ச்யானோ:|
ஸமீபவ்ருத்திர் மணிபாதுகே! த்வம் ஸம்வாஹயந்தீவ பதம் கரை: ஸவை:||

மணிபாதரகேடி! உன் மேல் உள்ள ரத்னக்கற்களின் சோபை, நீ, சயனம் கொண்டிருக்கும்
அரங்களின் திருவடிகளைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டு இருப்பதைப் போலத் தோன்றுகிறது.

மணி பாதுகே! கநகாபகாயா: = மணி பாதுகே! காவேரியின்; புண்யே புளிநே ஸலீலம்
ச்யானோ: = பரிசுத்தமான மணற்குன்றிலே (யூரங்கம்) விளையாட்டாய் படுத்துக்
கொண்டிருக்கும்; கஸ்யாபி பும்ஸ: = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத, அந்த மகாபுருஷனின்;
ஸமீப வ்ருத்தி: த்வம் ஸவை: கரை: = அருகே உள்ள நீ, உன் கிரணங்களாகிற (ரத்ன ஒளி)
கைகளால்; பதம் ஸம்வாஹயந்தீ இவ = திருவடிகளைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டிருப்பதுபோல.

487. தித்ருகூடிமாணஸ்ய பரம் நிதாநம் ஸ்நேஹாந்விதே யோகதசாவிசேஷே|
ஸம்வித்ப்ரதீபம் மணிபாதரகேடி! ஸ்ந்துகூடியந்தீவ மரீசயஸ்தே||

மணிபாதரகேடி! எம்பெருமானைத் தியானித்து, அவரைக் காண முயலும் யோகியரின் ஞானம்
என்ற விளக்கை, உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தியால், நீ தூண்டி விட்டுப்
பிரகாசப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதரகேடி! ஸ்நேஹாந்விதே = மணிபாதுகையே! ப்ரீதியுடன் கூடின; யோகதசா விசேஷே
= உயர்ந்த தியானம் பண்ணும்போது; பரம் நிதாநம் = உயர்ந்த புதையலான (நிதி)
பெருமானை; தித்ருகூடிமாணஸ்ய = பார்க்க ஆசைப்படுவனின்; ஸம்வித்ப்ரதீபம், தே மரீசய:
ஸந்துகூடியந்தீ இவ = ஞானமெனும் விளக்கை, உன்னுடைய (ரத்னங்களின்) ஒளி,
பிரகாசப்படுத்துகின்றது போல.

488. ஸமாதிபாஜாம் தநுதே த்வதீயா ரங்கேசுபாதாவநி! ரத்நபங்க்தி:
ஸ்தாநம் ப்ரயாதும் தமஸ: பரம் தத் ப்ரதீபக்ருத்யம் ப்ரபயா மஹத்யா||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளி, பரம பதத்தை அடைய
விரும்புவோர்க்கு, ஒரு தீவட்டி ஒளியோ எனத் தோன்றுகிறது.

ரங்கேசு பாதாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; மஹத்யா ப்ரபயா ஸமாதிபாஜாம், தமஸ: பரம் =
மிக உயர்ந்த காந்தியால், தியானம் அடைந்தவர்க்கு, பிரகிருதியிலிருந்து மேலானதான; தத்
ஸ்தானம் ப்ரயாதும் = அந்த பிரஸித்தமான பரமபதத்தை அடைவதற்கு; த்வதீயா ரத்ந பங்க்தி:
= உன்னுடைய ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள் (வரிசை); ப்ரதீப க்ருத்யம் = ஒரு தீவட்டியின்
செயலை; தநுதே = செய்கின்றது.

489. பத்நாஸி ரங்கேசுவரபாதரகேடி! மந்யே யதாரஹம் மணிர்ஸிஜாஸை:
ஸேவாநதாநாம் த்ரிதசேசுவராணாம் சேஷாபடம் சேகரஸந்நிக்ருஷ்டாம்||

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! உன்னைச் சேவிக்க வரும் தேவர்களுக்கு, நீ, உன் மீதுள்ள
ரத்னங்களின் சோபையால், அவர்களுடைய கிரீடங்களுக்குப் பரியட்டம் கட்டுகிறாய் போல
உள்ளது.

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; ஸேவாநதாநாம் த்ரிதசேசுவராணாம்
சேகரஸந்நிக்ருஷ்டாம் = (பெருமானை) ஸேவிக்கின்ற தேவச்சேஷ்டர்களின் கிரீடங்களுக்கு
கிட்டிய; சேஷாபடம் = பெருமாள் சாத்திக் களைந்த சேஷ வஸ்திரம் (பரியட்டம்); யதாரஹம்,
மணிர்ஸிஜாஸை: = தக்கபடி, (உன்) ரத்னங்களின் காந்தியால்; பத்நாஸி மந்யே = நீ
கட்டுகிறாய், என நினைக்கிறேன்.

490. பஜந்தி ரங்கேசுவரபாதரகேடி! ப்ரகல்பயந்தோ விவிதாந் புமர்த்தாந்
உதர்ச்சிஷ: சிந்தயதாம் ஜநாநாம் சிந்தாமணித்வம் மணயஸ்த்வதீயா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! பலவித புருஷார்த்தங்களை விரும்பும் மக்களுக்கு, அவர்கள்
விரும்பியதைக் கொடுக்க வல்ல "சிந்தாமணி" போல, ஒளி வீசுகின்றன, உன் ரத்னங்கள்.

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! உத் அர்ச்சிஷ: த்வதீயா: மணய: = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!
நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் காந்தியை உடைய, உன் ரத்னங்கள்; விவிதாந் புமர்த்தாந் = அனேக
விதமான புருஷார்த்தங்களை; சிந்தயதாம் ஜநாநாம் = நினைக்கும் (விரும்பும்) ஜனங்களுக்கு;
சிந்தாமணித்வம் ப்ரகல்பயந்த: = ஒரு சிந்தாமணி போல, பலனை உண்டு பண்ணித் தருகிற;
பஜந்தி = (செயலை) செய்கிறது.
(சிந்தாமணி: ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள ஒரு ரத்னம் - வேண்டுவதைக் கொடுக்க வல்லது).

491. நாதஸ்ய தத்தே நதராஜகந்யா
பாதும் சுபாந் பாதநகேந்துரஸீந்
மணிப்ரபாபி: ப்ரதிபந்ந பக்ஷாம்
லீலாசகோரீமிவ பாதுகே! த்வாம்||

பாதுகே! நதிகளின் அரசனான ஸமுத்திர ராஜனின் மகள் - மகாலட்சுமி, உன்னைப் பெருமாள்
திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கிறாள். உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் சோபை, இறக்கைகள்
போல உள்ளன... பெருமானின் திருவடி நகங்களாகிற, சந்திரனின் அமுதமயமான
கிரணங்களைப் பருக விரும்பும் சகோர பக்ஷி போல, நீ விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! நதராஜகந்யா = பாதுகையே! நதிகளின் ராஜாவான ஸமுத்ர ராஜனின் மகளான
மகாலட்சுமி; நாதஸ்ய, சுபாந் பாத நக இந்து ரஸீந் பாதும் = பெருமானுடைய, இன்பமான,
திருவடி நகம் எனும் சந்திரனின் கிரணங்களைக் குடிக்க; மணிப்ரபாபி: ப்ரதிபந்ந பக்ஷாம்,

த்வாம் = ரத்னங்களின் காந்தியால் அடைந்துள்ள சிறகை உடைய உன்னை; லீலா சகோரீமிவ தத்தே = விளையாட்டிற்காக உள்ள பெண் சகோரபகூடியைப் போல / கொடுக்கிறாள்.

492. ஜநஸ்ய ரங்கேச்வரபாதுகே! த்வம் ஜாதாநுகம்பா ஜநஸ்யயத்நாத்|
ஆக்ருஷ்ய தூராரம்மணிர்சமிஜாலை: அநந்யலக்ஷ்யாணி விலோசநாநி||

பாதுகே! சேதனர்களிடம் கருணை கொண்டுள்ள நீ, உன் மேல் பதித்திருக்கும் ரத்னங்களின் காந்தியால், வெகுதூரத்தில் உள்ள, அவர்களை, உன்னையும் பெருமாளையும் ஸேவிக்க ஆகர்ஷிக்கிறாய்.

ரங்கேச்வர பாதுகே! த்வம் = அரங்கனின் பாதுகையே! நீ; ஜாத அநுகம்பா, ஜநஸ்ய = ஏற்பட்ட, தயையால், மக்களின்; விலோசநாநி, மணி ரசமிஜாலை: = கண்களை (பார்வையை), உன் ரத்னங்களின் சோபையால்; தூராரம், அயத்நாத் = வெகுதூரத்தில் உள்ளவரையும், பிரயாஸையின்றி; ஆக்ருஷ்ய, அநந்ய லக்ஷ்யாணி = இழுத்து, வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாதவாறு; ஜநஸ்யி = செய்கிறாய்.

493. ரங்கேச பாதாவநி! தாவகீநை:
ஸ்ப்ருஷ்டா: கதாசித் மணிர்சமிபாசை:|
காலஸ்ய கோரம் ந பஜந்தி பூய:
காராக்ருஹாந்தேஷு கசாபிகாதம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒளி ஒருவன் மீது பட்டால், அவன் ஒருபோதும் நரகம் என்ற சிறையில், சாட்டை அடி வாங்க நேராது.

ரங்கேச பாதாவநி! தாவகீநை: = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னுடைய; மணி ரசமிபாசை: = ரத்னங்களின் காந்தியாகிற கயிறுகளால்; கதாசித் ஸ்ப்ருஷ்டா: = ஒருமுறை தொடப்பட்டால், (அவன்); பூய: கோரம், காலஸ்ய = மறுபடி, பயப்படுப்படியான, யமனுடைய; காராக்ருஹ அந்தேஷு = சிறைச்சாலை (நரகத்தின்)யின் பக்கலிலே; கச அபிகாதம் ந பஜந்தி = சாட்டை அடிகளை, அடையமாட்டான்.

494. ரத்நாநி ரங்கேச்வரபாதரகேஷு! த்வதாசீரிதாந்யப்ரதிகைர்மயூகை:|
ஆஸேதுஷீணாம் ச்ருதிஸுந்தரீணாம் விதந்வதே வர்ணநிசோளலக்ஷமீம்||

அரங்கனின் பாதரகேஷு! ச்ருதியாகிற மாதர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, நீ அவர்களுக்குப் பல வண்ணங்களில், ரவிக்கைகளைக் கொடுப்பதைப் போல இருக்கிறது -- உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி.

ரங்கேச்வர பாதரகேஷு! = ரங்கநாதனின் பாதுகையே!; த்வதாசீரிதாநி ரத்நாநி = உன்னை அடைந்துள்ள ரத்னங்கள்; அப்ரதிகை: மயூகை: = தடங்கலற்ற காந்திகளால்; ஆஸேதுஷீணாம் = அருகில் வந்திருக்கும்; ச்ருதி ஸுந்தரீணாம் = வேதமாகிற ஸ்த்ரீகளுக்கு; வர்ண நிசோள லக்ஷமீம் = பல வண்ணங்களில், ரவிக்கையின் சோபையை; விதந்வதே = செய்கின்றன.

495. நித்ராஸப்ரணயிநோ மணிபாதரகேஷு!
ரங்கேச்வரஸ்ய ஸவிதம் ப்ரதிபத்யமாநா|
ச்ய்யாபணீந்த்ரமபிதோ பவதீ விதத்தே
ரத்நாம்ஸபிரயவநிகாமிவ தர்சநீயாம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் யோக நித்திரை செய்ய சயனிக்கும்போது, படுக்கையைச் சுற்றி, ஒரு திரைபோட்ட மாதிரித் திகழ்கிறது, உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி.

மணிபாதரகே! நித்ரா ரஸ ப்ரணயிந: ரங்கேச்வரஸ்ய = மணிபாதுகே! தூக்கத்தின் ஸந்தோஷத்தில் ஆசையுள்ள, அரங்கனின்; ஸவிதம் ப்ரதிபத்யமாநா = ஸமீபம் அடைந்தவளாய்; பவதீ, ரத்ந அம்ஸி: = நீ, உன் ரத்னங்களின் காந்தியால்; ச்யயா பணீந்த்ரம் அபித: = படுக்கையாகிற ஆதிசேஷனுக்கு, நாலுபுறமும்; தர்சநீயாம் அவநிகாம் இவ = பார்க்கக்கூடிய (seethro) திரையைப் போல; விதத்தே = செய்கிறாய்.

496. ஸத்யஸ்த்வதுத்க்ரஹதசாநமிதாக்ருதீநாம்
ஸ்ரஸ்தாம்சுகம் நிஜருசா மணிபாதுகே! த்வம்|
பத்மாஸஹாய பரிவாரவிலாஸிநீநாம்
பட்டாம்சுகைரிவ பயோதரம் ஆவ்ருணோவி||

மணிபாதுகையே! பெருமாளின் பரிஜன ஸ்த்ரீகள் வணங்கி, உன்னை எடுக்கின்றனர். பெருமானுக்கு சமர்ப்பிக்க....அப்போது, அவர்களது மார்புப் பிரதேச வஸ்திரம் நழுவுகின்றது....நீ, உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், மார்புப் பிரதேசங்களைப் பட்டு வஸ்திரத்தால் மூடுவது போல் உள்ளது.

மணிபாதுகே! த்வத் உத்க்ரஹதசா = மணிபாதுகையே! உன்னை எடுக்கும் ஸமயம்; நமித ஆக்ருதீநாம் = வணங்கின உடம்பையுடைய; பத்மா ஸஹாய பரிவார விலாஸிநீநாம் = பெருமாளின் வேலைக்காரப் பெண்களின்; ஸ்ரஸ்த அம்சுகம் பயோதரம் = நழுவியிருக்கும் வஸ்திரத்தை உடைய ஸ்தனத்தை; பட்டாம்சுகை: ஸத்ய: த்வம் நிஜருசா = பட்டு வஸ்திரத்தால், உடனே நீ, உனது ரத்னகாந்தியால்; ஆவ்ருணோஷீவ = மறைக்கிறாய் போல.

497. தேவஸ்ய ரங்கவஸதே: புரத: ப்ரவ்ருத்தை:
உத்தூதவிச்வதிமிராம் மணிர்சமிஜாலை:|
மத்யே மதீயஹ்ருதயாயதநப்ரவேச-
மாங்கள்யதீபகணிகாம் மணிபாதுகே! த்வாம்||

மணிபாதுகே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி உலகெங்கும் பரவி இருக்கும் இருளைப் போக்க வல்லது...என் மனமாகிற சிறிய வீட்டில், ஸ்ரீரங்கநாதன் பிரவேசிக்கும் முன், ஒரு மங்கல விளக்காக வரவேண்டும் நீ.

மணிபாதுகே! ரங்கவஸதே: தேவஸ்ய புரத: ப்ரவ்ருத்தை:, மணி ர்சமி ஜாலை: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்திலே வஸிக்கும் பெருமாளின் முன்பு பரவியுள்ள (உன்) ரத்னங்களின் ஒளிக்கூட்டங்கள்; விச்வதிமிராம் உத்தூத = அகில உலகமும் பரவியுள்ள இருளைப் போக்கி (உள்ள); த்வாம், மதீய ஹ்ருதய ஆயதந = உன்னை, என்னுடைய மனதாகிற வீட்டிலே (பெருமாள்); ப்ரவேச மங்கள்ய தீப கணிகாம் = உட்புக, தக்க மங்கள, சிறிய விளக்காக; மந்யே = எண்ணுகிறேன்.

498. ஆகீர்ணரத்நநிகராம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ரங்கேச்வரஸ்ய லலிதாம் விபணிம் ப்ரதீம:|
யத்ஸம்ச்யேண பவதி ஸ்திரபக்திமூல்யம்
கைவல்யமத்ர ஜகதாம் க்ரயவிக்ரயார்ஹம்||

மணிபாதுகே! அனேக ரத்னங்களால் நிரம்பியிருக்கும் உன்னைப் பெருமாள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒரு கடைத் தெருவாக நினைக்கிறேன் ... பெருமாளைப் பலகாலம் பக்தி செய்து அடைய வேண்டிய மோகும், இங்கே மக்களுக்கு சுலபமாய் வாங்கும் பொருளாக இருக்கிறதே!

மணிபாதுகே! ஆகீர்ணரத்ந நிகராம் த்வாம் = மணிபாதுகையே! பரப்பி உள்ள ரத்னங்களின் கூட்டத்தையுடைய உன்னை; ரங்கேச்வரஸ்ய, லலிதாம் விபணிம் ப்ரதீம: = ஸ்ரீரங்கநாதனின் அழகிய கடைத்தெருவாகவே நினைக்கிறோம்; யத் ஸம்ச்யேண = எந்த உன்னை அடைவதால்; அத்ர ஜகதாம் = இந்த உலகில், ஜனங்களுக்கு; ஸ்திர பக்திமூல்யம் கைவல்யம்

= நிலையான பக்தியாகிற விலையை உடைய மோகூத்தை; க்ரய, விக்ரயார்ஹம் பவதி = விற்கவும் / வாங்கவும் தக்கதாக ஆகிறதோ.

499. வ்யங்க்தும் கூடமம் பகவதோ ஜகதீச்வரத்வம்
வஜ்ரான்குசுவஜஸரோருஹ சக்ரசிஹ்நம்|
ஆஸ்லிஷ்ய நிர்ப்பரருசிம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஆஸீத் அநாபரணஸுந்தரம் அங்க்ரிபத்மம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகளிலே உள்ள ரேகைகள் - வஜ்ராயுதம், தாமரை, சக்ரம், அங்குசம் - இத்யாதி; அவரை உலகம் அனைத்துக்கும் ஈசுவரன் என்பதை அறிவிக்கும். அப்படிப்பட்ட திருவடிகளுக்கு, எந்த ஆபரணமும் தேவையில்லை....நீ மட்டும் போதும்.

மணி பாதுகே! ஜகதீச்வரத்வம் வ்யங்க்தும் கூடமம் = மணிபாதுகையே! உலகங்கள் அனைத்துக்கும் அதிபதி என்பதைப் பறைசாற்றக் கூடியதான; வஜ்ர - அங்குச - த்வஜ - ஸரோருஹ - சக்ர சிஹ்நம் = வஜ்ராயுதம், அங்குசம், கொடி, தாமரைமலர், சக்ரம் ஆகிய அடையாளங்களை (ரேகை) உடைய; பகவத: அங்க்ரிபத்மம் = பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகள்; நிர்ப்பரருசிம் த்வாம் = பூர்ணமான காந்தியை உடைய உன்னை; ஆஸ்லிஷ்ய, அநாபரண ஸுந்தரம் ஆஸீத் = அடைந்து, வேறு ஆபரணம் தேவையில்லாததாம் அழகாக இருந்தது.

500. ரத்நப்ரபாபடலசக்ரமநோஹரா த்வம்
பத்மாருணம் பத்மிதம் த்வயி ரங்கபர்த்து:|
மந்யே ததேததுபயம் மணிபாதரகேடி!
சக்ராப்ஜமண்டலம் அகிஞ்சநரகூணார்ஹம்||

மணிபாதரகேடி! உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி வட்டமாக உள்ளது. அரங்கனின் திருவடி செந்தாமரை மலர் போன்றது. இந்த இரண்டையும் பார்க்கும்போது, பெருமாளை ஆராதிக்கத் தகுதி பெற (அர்ச்சகர்கள்) செய்ய வேண்டிய ஸம்ஸ்காரமான சக்ராப்ஜ மண்டலம் போல நினைக்கிறேன்.

மணிபாதரகேடி! த்வம் = மணிபாதுகையே! நீ; ரத்ந ப்ரபா சக்ர படல = ரத்னங்களின் ஒளியால், வட்டமான உருவில்; மநோஹரா = அழகாக இருக்கிறாய்; த்வயி ரங்கபர்த்து: இதம் பத்ம, பத்ம அருணம் = உன்னிடமுள்ள, ரங்கநாதனின் இந்தத் திருவடி செந்தாமரை போல் சிவந்து இருக்கிறது; தத் ஏதத் உபயம் = அப்படிப்பட்ட, இந்த இரண்டும் (சேர்ந்து); அகிஞ்சந ரகூணார்ஹம் சக்ராப்ஜ மண்டலம் = (பெருமாளை ஆராதிக்க) தகுதியில்லாதவர்களுடைய காப்பாற்றுதலுக்குத் தக்க "சக்ராப்ஜ மண்டலம்"; மந்யே = என நினைக்கிறேன்.

501. த்ராஸாத் ஸ்வயம் ப்ரணமதாம் தநுஜேச்வராணாம்
ஸங்க்யேவலூநசிரஸாம் அபி மௌளிரத்தநை:|
ஆயோஜயத்யநுகலம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ஸைரந்த்ரிகேவ முரவைரிக்ருபாணதாரா||

பாதுகே! பெருமாள் கத்தியுடன் வெளியே கிளம்புகிறார்....சில அஸுரர்கள் பயந்து, கிரீடங்களை பாதுகையிலே ஸமர்ப்பித்து விரிகின்றனர்....சிலரை, பெருமாள், யுத்தம் செய்து, தலையை அறுத்து, அந்த கிரீடங்களை பாதுகையில் சேர்த்து விரிகிறார்.

மணிபாதுகே! முரவைரி க்ருபாண தாரா = மணிபாதுகையே! முரன் என்ற அசுரனுக்கு சத்ருவான பெருமாள், (தன்) கத்தியின் நுனியால்; ஸைரந்த்ரிகேவ, த்வாம், = (உனக்கு) ஒரு அலங்காரம் செய்பவள் போல -- உன்னை; த்ராஸாத் ஸ்வயம் ப்ரணமதாம் தநுஜேச்வராணாம் = பயத்தினால் வணங்கிய அசுரத்தலைவர்களுடையவும்; ஸங்க்யே அவலூந சிரஸாமபி =

யுத்தத்திலே, அறுக்கப்பட்ட, அஸுரர்களின் தலையில் உள்ள; மௌளி ரத்நை: அநுகூலம் ஆயோஜயதி = கிரீடங்களின் ரத்நங்களை அடிக்கடி சேர்க்கிறது.

502. ஆஸ்கந்தநாநி விபுதேந்த்ரசிகாமணீநாம்
த்வாமாஸ்ரிதாந்யஸுரஸுஓதநபாதரகேடி!
ரத்நாநி தே ஸ்துதிஸுவர்ண பரீகூடிணார்த்தே
நூநம் பஜந்தி நிகஷோபலதாம் கவீநாம்||

பெருமாளின் பாதுகே! தேவ ச்ரேஷ்டர்கள் உன்னை ஸேவிக்கும்போது, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்நங்கள், அவர்களின் மகுடங்களை இழுக்கும். ஏனெனில், உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்நங்கள்தாம் உயர்ந்தவை...பாதுகையின் மேல் உள்ள ரத்நங்களைப் பற்றின ஸ்தோத்திரமே உயர்ந்தவை.

அஸுர ஸுஓதந பாதரகேடி! = அரக்கர்களைக் கொல்கிற பெருமாளின் பாதுகே; விபுதேந்த்ரசிகாமணீநாம் = தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் தலையில் உள்ள ரத்நங்களை; ஆஸ்கந்தநாநி, த்வாம் ஆஸ்ரிதாநி ரத்நாநி = இழுக்கும், உன்னை ஆசிரயித்துள்ள ரத்நங்களே (உயர்ந்தவை); தே ஸ்துதி ஸுவர்ண = உன்னைப் பற்றின ஸ்தோத்திரத்தின் எழுத்துக்களை; பரீகூடிணார்த்தே கவீநாம் = பரிசோதிக்கும் கவிகளுக்கு; நிகஷோபலதாம் பஜந்தி = உரைகல் போன்ற தன்மையை அடைகின்றன; நூநம் = நிச்சயம்.

503. பாதாவநி! ப்ரணயிநாம் ப்ரதிபாதிதார்த்தாம்
க்ரீடாஸரோஜமிவ ஸொரிபதம் வஹந்தீம்|
ப்ரத்யுப்தரத்நநிகரப்ரதிபந்ந சோபாம்
பச்யாமி ரோஹணகிரே: அதிதேவதாம் த்வாம்||

பாதுகே! உன்னை ஆசிரயித்தவர்க்கு, வேண்டியதையெல்லாம் கொடுக்கிறாய். எல்லையில்லாத ரத்நங்கள் இழைக்கப்பட்டு, ஜொலிக்கிறாய்...உன்னைப் பார்த்தால், ரத்ந மலைக்கு, அதிஷ்டான தேவதை போல இருக்கிறது.

பாதாவநி! ப்ரணயிநாம் = பாதுகையே! (உன்னை) ஸேவிப்பவர்களுக்கு; அர்த்தாம் ப்ரதிபாதித = செல்வத்தை (புருஷார்த்தங்களை) கொடுப்பவரும்; ஸொரிபதம், க்ரீடா = பெருமாளின் திருவடியை, உன் விளையாட்டுக்காக; ஸரோஜமிவ வஹந்தீம் = (பெற்றிருக்கும்) தாமரை போல தரிப்பவரும்; ப்ரத்யுப்த ரத்நநிகர = இழைக்கப்பட்டுள்ள ரத்நக்கூட்டங்களாலே; ப்ரதிபந்ந சோபாம் = அடைந்துள்ள சோபை (காந்தி)யை உடைய; த்வாம், ரோஹணகிரே: = உன்னை, ரத்ந மலைக்கு; அதிதேவதாம் பச்யாமி = அதிஷ்டான தேவதையாகப் பார்க்கிறேன்.

504. யாமேவ ரத்நகிரணைர்மணி பாதரகேடி!
சூடாபதே தநுப்ருதாம் பவதீ விதத்தே|
சக்ராதி தைவதசிகாமணிர்ஜ்யமாநை:
தாமேவ தே ப்ரகடயந்தி பதைரபிக்யாம்||

மணிபாதுகே! உன்னைத் தலையிலே தரித்துக் கொள்ளும் மனிதர்களின் சிரஸிலே, உன் ரத்நங்களின் ஒளி மிளிரும்... அதே சோபை, அவர்களின் பாதங்களுக்கும் ஏற்படுகின்றது...எப்படி?...உன்னைச் சேவிப்பதால் அந்த மக்களை தேவர்கள் வணங்குகின்றனர்...அவர்களது மகுடங்களில் உள்ள ரத்நங்களின் சோபையால்...

மணிபாதரகேடி! பவதீ = மணிபாதுகே! நீ (உன்); ரத்ந கிரணை: தநுப்ருதாம் = ரத்ந கிரணங்களால், (வணங்கும்) மக்களின்; சூடாபதே,யாமேவ விதத்தே = சிரஸ்ஸிலே, எந்த அழகை, உண்டுபண்ணுகிறாயோ; தே சக்ராதி தைவத சிகா மணி ரஜ்ய மாநை: = அவர்கள், இந்திரன் முதலான தேவர்களின் தலையில் உள்ள (மகுடம்) ரத்நங்களால் விளக்கப்பட்ட;

பதை: தாம் அபிக்யாம் ஏவ = திருவடிகளால், அதே போன்று அழகையே; ப்ரகடயந்தி = பிரகாசப்படுத்துவர்.

505. ரத்நாங்குரை: அவிரளா மணிபாதரகேடி!
பாகோந்முகை: பரிகதா புருஷார்த்தஸஸ்யை:
தேவேந ரங்கபதிநா ஜகதாம் விபூத்யை
கேதாரிகேவ க்ருபயா பரிகல்பிதா த்வம்||

மணிபாதரகேடி! உன் மீது நெருக்கமாய்ப் பதித்துள்ள ரத்னங்கள், ஒரு கழனியில் உள்ள பயிர் முளை போலவும், தான்யக் கதிர் போலவும் உள்ளன. ஸர்வலோக ரக்ஷகனான அரங்கன், மக்களின் நலனுக்காக, சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் பயிர் செய்கிறாரோ?

மணிபாதரகேடி! ரங்கபதிநா = மணி பாதுகே! ரங்க ப்ரபுவான; தேவேந ஜகதாம் விபூத்யை = பெருமாளால், உலகங்களுடைய ஐச்வரியத்தின் பொருட்டு; க்ருபயா பாகோந்முகை: = தயையால், சீக்கிரமே பலிக்கப்போகும்; புருஷார்த்த ஸஸ்யை: பரிகதா = புருஷார்த்தங்களாகிற பயிரை நிரம்பியுள்ள; கேதாரிகேவ, ரத்ந அங்குரை: = வயல் போன்று -- ரத்ந ஒளியாகிற முளைகள் (நாற்று); அவிரளா த்வம் பரிகல்பிதா = நெருக்கமாய், நீ, ஏற்படுத்தப்பட்டாய்.

506. நிர்தூத மோஹதிமிரா: தவ ரத்நதீபை:
நிர்விச்யமாந விபவம் நத ராஜபுத்ர்யா|
ப்ரத்யக்ஷயந்தி நிகமாந்த நிகூடம் அர்த்தம்
பாதாவநி த்வயி நிவேசீத பாவபந்தா:||

பாதுகையே! உன்னிடம் பூர்ணமான பக்தி பண்ணுவோர், உன் ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களால், தம்மிடமுள்ள அஞ்ஞானம் என்று இருள் விலகியவராய்....மகாலக்ஷ்மியால் அநுபவிக்கப்படும் பெருமானைக் கண்ணால் காண்பர்.

பாதாவநி! த்வயி நிவேசீத பாவபந்தா: = பாதுகே! உன்னிடம் வைக்கப்பட்ட கெட்டியான (ஸ்திரமான) புத்தியை உடையவர்கள்; தவ ரத்ந தீபை: மோஹதிமிரா: = உன் ரத்ந ஒளிக்கதிர்களால் போக்கடிக்கப்பட்ட, அஞ்ஞானமாகிற இருட்டை உடையவராய்; நிர்தூத நத ராஜபுத்ர்யா நிர்விச்யமாந விபவம் = மகாலக்ஷ்மியினால் அநுபவிக்கப்பட்டுவரும் ஸம்பத்துக்களையும்; நிகமாந்த நிகூடம் அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷயந்தி = உபநிஷத்துக்களில் மறைத்துக்கூறப்படும் (பொருளான) பெருமானை பார்க்கின்றனர்.

507. ரத்நோபலப்ரகரஸம்பவ ஏஷ தூராத்
ரங்காதி ராஜ சரணாவநி! தாவகீந:
ஆர்த்ராபராத பரிகிந்நதியாம் ப்ரஜாநாம்
ஆக்ஷாஸநார்த்த இவ பாதி கரப்ரஸார:||

பாதுகே! உன்மேல் இழைத்திருக்கிற ரத்னங்களின் காந்தி, வெகுதூரம் பரவுகின்றது...அது, அனேக தப்பிதங்களைச் செய்து, அதனால் வருத்தப்பட்டிருக்கும் ஜனங்களை, கையை நீட்டிச் சமாதானம் செய்வது போல இருக்கிறது.

ரங்காதி ராஜ சரணாவநி! = அரங்கனின் பாதுகையே!; தாவகீந: ரத்நோபல = உன்னுடைய ரத்னக்கற்களின்; ப்ரகர ஸம்பவ: கரப்ரஸார: = கூட்டம் உண்டாக்கும் கிரணங்களால்; ஏஷ, தூராத் = இந்த, வெகுதூரத்திலும் உள்ள; ஆர்த்ரா அபராத பரிகிந்ந = ஈரமான குற்றம் (Just performed) செய்ததால் வருந்தும்; தியாம் ப்ரஜாநாம் = மனதை உடைய மக்களின்; ஆக்ஷாஸநார்த்த கரப்ரஸார: = ஸமாதானத்துக்காக, கையை நீட்டி; இவ பாதி = (ஸமாதானம் செய்வது) போல விளங்குகிறது.

508. வ்யாமுஹ்யதோ விஷயி பாலம்ருகாந் மதீயாந்
ஸம்ஸாரகர்மஜநிதாஸு மரீசிகாஸு|
பாதாவநி! ப்ரகுணரத்நமரீசிஜாஸை:
ஆக்ருஷ்ய விச்ரமய கேஷ்வகாந்திஸிந்தௌ||

ஸம்ஸாரம் எனும் கோடையில் வியர்த்து, கானல் நீரைத் தேடி அவதியுறும் எனது இந்திரியங்களாகிற மான் குட்டிகளை, பாதுகையே! நீ, உன் ரத்னங்களின் காந்தியாகிற வலையில், வளைத்து, இழுத்துப் பிடித்து, பகவானுடைய தேஜோ நதியில் அமிழ்த்தி, களைப்பு நீக்கிட வேண்டும்.

பாதாவநி! ஸம்ஸார கர்ம ஜநிதாஸு = பாதுகே! ஸம்ஸாரம் என்ற கோடை வெயிலில் ஏற்படும்; மரீசிகாஸு வ்யாமுஹ்யத: = கானல் ஆறுகளில் மயங்கியிருக்கிற; மதீயாந், விஷயி பாலம்ருகாந் = என்னுடைய, இந்திரியங்களாகிற மான் குட்டிகளை; ப்ரகுண ரத்ந = மிக உயர்ந்த ரத்னக்கற்களின்; மயூகஜாஸை: ஆக்ருஷ்ய = ஒளிக்கதிர்களின் சோபையால் இழுத்து; கேஷ்வ காந்தி ஸிந்தௌ = பெருமானின் காந்தி என்ற ஸமுத்திரத்தில்; விச்ரமய = (அமிழ்த்தி) இளைப்பாற்றி வைக்கவேண்டும்.

509. அந்தர்நிதாய முநிபி: பரிருக்ஷ்யமாணாம்
ஆத்மீய ரச்மிகுணிதாம் மணிபாதரகேஷு|
ரங்கேச பாதகமலப்ரதி பந்நமுத்ராம்
நீவீம் அவைமி பவதீம் நிகமாந்தவாசாம்||

மணி பாதரகேஷு! முனிவர்கள் ஆதுரத்துடன் முடிச்சு போட்டு வைத்துக் காக்கும் ஒரு நிதி மூட்டையாக உன்னைச் சொல்லலாம்...வேதாந்த வாக்குகள் புகழும் நீயே அந்த நிதி -- உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒளி, கட்டும் கயிறுகள் -- அரங்கனின் திருவடிக்கமலங்கள், மேலே இடப்பட்ட முத்திரை (Seal)!

மணி பாதரகேஷு! முநிபி: அந்த: நிதாய பரிருக்ஷ்ய மாணாம் = மணி பாதரகேஷு! முனிவர்களால், மனதில் இருத்தி, போற்றப்படுபவளும்; ஆத்மீய ரச்மி குணிதாம் = உன்னுடைய காந்தி (ரத்ன) என்ற கயிறுகளால் கட்டப்பட்டும்; ரங்கேச பாத கமல ப்ரதிபந்நமுத்ராம் = அரங்கனின் திருவடித்தாமரையால் அடையப்பட்டுள்ள முத்திரையுடன் கூடிய; பவதீம், நிகமாந்த வாசாம் = உன்னை, உபநிஷத்தாகிற ரத்னங்களின்; நீவீம் அவைமி = முடிச்சாக அறிகின்றேன்.

510. ராமஸ்ய ரங்கவஸதேச்சரணாநுஷங்காத்
காஷ்டாம் கதாம் புவநபாவநதாம் ததாநா|
பாதாவநி! ப்ரசுரரத்நசிலா நிபத்தா
ஸம்ஸார ஸந்தரணஸேதுரஸி ப்ரஜாநாம்||

பாதுகையே! ரங்க விமானத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட ஸ்ரீராமனின் திருவடி ஸம்பந்தத்தை அடைந்த நீ, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளி வீச்சால், மக்களுக்கு, ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கும் பாலமாக இருந்து உதவுகின்றாய்.

பாதாவநி! ரங்கவஸதே: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்தை இருப்பிடமாக உடைய; ராமஸ்ய சரண அநுஷங்காத் = ராகவனின், திருவடி ஸம்பந்தத்தால்; காஷ்டாம் கதாம் = உயர்வை அடைந்தவளும்; புவந பாவநதாம் ததாநா = உலகைப் பரிசுத்தம் செய்யும் விஷயத்தை ஏற்றுள்ளவளும் ஆன; (த்வம்) ப்ரசுர ரத்நசிலா = (நீ) உன் மிகுதியான ரத்னங்களால்; ப்ரஜாநாம் ஸம்ஸார ஸந்தரண நிபத்தா ஸேதுரஸி = மக்களின் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தைத் தாண்ட, கட்டப்பட்ட அணை போல இருக்கிறாய்.

511. திவிஷந் மகுடேஷு ஸஞ்சரந்த்யா:
 ப்ரசுரஸ்தே மணிபாதுகே! ப்ரகாசு|
 திவி ரங்கபதேர் மஹோத்ஸவார்த்தம்
 விததா வந்தந மாலிகேவ பாதி||

மணிபாதுகே! ஸஞ்சார காலங்களில் தேவர்கள் உன்னை வணங்குகின்றனர் அது ஸமயம், அவர்களது கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்கள் மேல், உன்னுடைய ரத்னங்கள் வீசும் ஒளி சேர்ந்து, ஆகாயத்தில் உத்ஸவத்துக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள, வண்ணத் தோரணங்களாகப் பிரகாசிக்கிறது.

மணி பாதுகே! ஸஞ்சரந்த்யா: திவிஷத் = மணி பாதுகையே! ஸஞ்சார வேளைகளில் தேவதைகளின்; மகுடேஷு = கிரீடங்களில்; தே ப்ரசுர ப்ரகாசு = உன்னுடைய அதிகமான, ரத்ன காந்தி; ரங்கபதே: மஹோத்ஸவார்த்தம் = அரங்களின் உத்ஸவத்திற்காக; திவி விததா வந்தந மாலிகேவ பாதி = ஆகாயத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள, வண்ணத்தோரணம் போல, விளங்குகிறது.

512. ப்ரபவந்தி தவீயஸாம் ஸ்வபாவாத்
 தவ ரத்நாநி முகுந்த பாதரகேடி!
 அயஸாமிவ ஹந்த லோஹகாந்தா:
 கடிநாநாம் மநஸாம் விகர்ஷணாய||

முகுந்தனின் பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, காந்த சக்தி உடையவையோ? வெகு தூரத்திலுள்ள, இரும்பைப் போன்று கடின மனம் கொண்டோரையும் அது ஆகர்ஷிக்கிறதே!

முகுந்த பாதரகேடி! தவ ரத்நாநி = முகுந்தனின் பாதுகே! உன் ரத்னங்கள்; ஸ்வபாவாத் லோஹகாந்தா: அயஸாமிவ = ஸ்வபாவமாகவே (by nature) அயக்காந்தம் இரும்பைப் போல (powerful magnet); தவீயஸாம் கடிநாநாம் = ரொம்ப தூரத்திலும் உள்ள, கெட்டியான; மநஸாம் விகர்ஷணாய = (இரும்பு போன்ற) மனதை இழுக்கும்; ப்ரபவந்தி, ஹந்த = சக்தி உடையவை. ஆச்சரியம்.

513. பரிபச்யதி தேவி! ரங்கநாதே
 ரஹஸி த்வம் ஸவிதே நிவிச்ய லக்ஷ்ம்யா:
 பரிபுஷ்யஸி ரத்நதாமபி: ஸ்வை:
 அநஸூயேவ மநோஜ்ஞம் அங்கராகம்||

தேவி! பெருமானும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமாக இருக்கும் வேளைகளில், நீ பிராட்டிக்குச் சந்தனம் பூசி விடுவதைப் போல இருக்கிறது, உன் ரத்னங்களின் காந்தி.

தேவி! த்வம் ஸ்வை: = தேவி! நீ உன்னுடைய; ரத்ந தாமபி: ரஹஸி = ரத்னங்களின் காந்தியால், ஏகாந்தத்தில்; லக்ஷ்ம்யா: ஸவிதே நிவிச்ய = மகாலக்ஷ்மியின் பக்கத்திலே இருந்து; ரங்கநாதே பரிபச்யதி = ரங்கநாதன் கடாசுடித்துக் கொண்டிருக்க; மநோக்ஞம் அங்கராகம் = இன்பமான சந்தனத்தை (பெரிய பிராட்டிக்கு); அநஸூயேவ பரிபுஷ்யஸி = அநஸூயை போல் தடவுகிறாய்.

514. தவ ரத்ந கரார்ப்பிதம் நவீநம் பரிக்ருஹ்ய ஸ்திரம் அம்சுகம் மநோஜ்ஞம்|
ஐரதம்சுகவத் ஸுகேந தேஹம் க்ருதிந: கேசுவ பாதுகே! த்யஜந்தி||

கேசவனின் பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, எந்தப் புண்ணியசாலிகள் மீது படுகிறதோ, அவர்கள் - அந்திம காலத்தில், கிழிந்த வஸ்திரத்தை அவிழ்த்து எறிவது போல, சரீரத்தை விட்டு, உன் கிரணங்கள் அளிக்கும், புதிய - நிலையான வஸ்திரத்தை அணிந்து, பரமபதம் அடைவர்.

கேசுவ பாதுகே! க்ருதிந: = கேசவனின் பாதுகையே! புண்யசாலிகள்; தவ ரத்நகர அர்ப்பிதம் = உன் ரத்ன கிரண கைகளால் கொடுக்கப்பட்ட; நவீநம் மநோக்ஞம், ஸ்திரம் = புதிய - இன்பமான -- நிலையான; அம்சுகம் பரிக்ருஹ்ய = வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டு; தேஹம் ஸுகேந = சரீரத்தை சிரமமின்றி; ஐரதம் சுகவத் த்யஜந்தி = கிழிந்த துணியை (எறிவது) போல விடுவர்.

515. அபிதோ மணிபாதுகே! நிபத்தை:
க்ருதஸம்ஸ்கார விசேஷமாத்மரத்நை:|
குருதே பவதீ பதம் முராரே:
கடிநேஸ்மிந் ஹ்ருதி மே நிவேசயோக்யாம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்கள் மேல் இருந்து, சொரசொரப்பான (rough) தன்மையைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பழக்கத்தைப் பெற்றுள்ளது ... கடினமான என் இதயத்திலும், திருவடியை வைக்கப் பெருமானை, நீ பழக்கியதற்கு என் நன்றி.

மணி பாதுகே! அபித: நிபத்தை: ஆத்ம ரத்நை: = மணி பாதுகையே! நான்கு பக்கமும் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் தன் ரத்னங்களால்; முராரே: பதம் க்ருத ஸம்ஸ்கார விசேஷம் = பெருமாளின் திருவடிகட்கு செய்யப்பட்டுள்ள உயர்ந்த விசேஷம் காரணமாக; மே, கடிநே அஸ்மிந் ஹ்ருதி = என்னுடைய, கடினமான, இந்த மனதிலேயும்; நிவேசயோக்யாம், பவதீ குருதே = வைக்கத்தக்கதாக, நீ செய்துள்ளாய்.

516. நிஜரத்நகராஞ்சலைர் மதீயாந் அபராதாந் அவதூய தத்தஸாம்யா|
ரமயா ஸஹிதஸ்ய ரங்கபர்த்து: பதயோ ரர்ப்பய பாதுகே ஸ்வயம் மாம்||

பாதுகே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள், உன் கைகள் போல.....அவற்றின் நுனியால் என் அபராதங்களைத் துடைத்து, என்னைப் பெருமாள் - பிராட்டி ஆகிய திவ்ய தம்பதிகள் ஸந்நிதியில் நீ சேர்த்து விட வேண்டும்.

பாதுகே! மதீயாந் அபராதாந் = பாதுகையே! என்னுடைய குற்றங்களை; நிஜ ரத்ந கர அஞ்சலை: = தன்னுடைய (உன்) ரத்ன கிரணங்களின் நுனிகளால்; அவதூய = போக்கி (துடைத்து); ஸ்வயம் ஸாம்யா = நீயாகவே, உன்னைப் போன்று (என்னையும்); ரமயா ஸஹிதஸ்ய ரங்கபர்த்து: = மகாலக்ஷ்மியுடனிருக்கும் அரங்கனுடைய; பதயோ: மாம் அர்ப்பய = திருவடிகளிலே, என்னைச் சேர்த்து விட வேண்டும்.

517. ரக்ஷிஜால பரிவேஷு பந்துரா ரங்கபூமிபதி ரத்நபாதுகே|
விச்வலோசந விஹங்கஹாரிணீ வாகுரேவ விததா விராஜஸே||

ரத்ந பாதுகையே! உன் ரத்னங்களின் ஒளிக் கதிர்கள் வெளியிடும் ஒளி வட்டங்கள், உன்னைச் சுற்றி அழகான வலை போல் இருக்கின்றன....மக்களின் கண்களாகிற பக்ஷிகளைப் பிடிக்க, வைக்கப்பட்ட பொறி போல இருக்கிறது.

ரங்க பூமிபதி ரத்ந பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; ரச்மி ஜால பரிவேஷு பந்துரா = ரத்னக் கிரணங்களின் கூட்டத்தால், இன்பமான உள்ள நீ; விச்வலோசந விஹங்க ஹாரிணி விததா வாகுரேவ விராஜலே = எல்லா லோகங்களின் கண்ணாகிற பக்ஷிகளைப் பிடிக்க வேண்டி, விரிக்கப்பட்டுள்ள வலையைப் போல விளங்குகிறாய்.

518. மாநஸாம்புஜ விகாஸஹேதுபி:
 ஸேவிதா மணிகணை: ப்ரபாகரை:
 பாதுகே! வஹஸி ஸத்பிராச்ரிதாம்
 தேவி! விஷ்ணுபத ஸம்பதம் நவாம்||

தேவி! பாதுகே! உன் ரத்னங்களின் ஒளி, பல சூரியர்களின் காந்தியைப் போல உள்ளது
பக்தர்களின் மனமாகிற தாமரை மலர்களை, மலரச் செய்கிறது; அது.

தேவி! பாதுகே! ஸத்பி: ஆச்ரிதா = பாதுகா தேவி! பெரியோர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டவரும்;
 மாநஸ அம்புஜ விகாஸ ஹேதுபி: = மனமாகிற தாமரையின் மலர்ச்சிக்குக் காரணமானவரும்;
 மணிகணை: ப்ரபாகரை: ஸேவிதா = ரத்னக்கூட்டத்தின் சூரியர்களை உள்ளவருமான; (த்வம்)
 நவாம் விஷ்ணுபத ஸம்பதம் = நீ, புதிதான, பெருமானின் திருவடி சோபையை; வஹஸி = அடைகிறாய்.

519. அதிசுபிதபணீச்வரஸ்ய சௌரே:
 ஸ்வயம் அதிரூட பதோபதாந பார்ச்வா|
 மணிவலயஜுஷா கரேண மந்தம்
 ஸ்ப்ருசுஸி பதாவநி! பாதயோர் யுகம் தத்||

பாதுகே! ஆதிசேஷுப் படுக்கையில் சயனித்திருக்கும் பெருமாளின் திருவடிகளை, பிராட்டி
 மெல்லப் பிடித்து விடுகிறாள்....பெருமாளின் திருவடி திண்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நீயும்,
 உனது ரத்னங்கள் வீசும் ஒளியால், திருவடிகளை மெல்ல வருடுகிறாயோ?

பாதாவநி! அதிசுபித பணீச்வரஸ்ய சௌரே: = பாதுகையே! ஆதிசேஷன் மேல் சயனம்
 கொண்டுள்ள பெருமாளின்; பதோபதாந பார்ச்வா அதிரூட = திருவடித் திண்டின் பக்கத்திலே
 ஏறி (அமர்ந்து); (த்வம்) ஸ்வயம், மணிவலயஜுஷா கரேண = (நீ) தானே, உன்னுடைய
 ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களெனும் கைகளாலே; தத் பாதயோ: யுகம் = அந்தத் திருவடிகள்
 இரண்டையும்; மந்தம் ஸ்ப்ருசுஸி = மெள்ளத் தொடுகிறாய் (வருடுகிறாயோ)?

520. பவத்யந்தே த்வாம் ப்ரணதஸ்ய ஜந்தோ:
 ததோகோ஽க்ரஜ்வலநம் த்வத்ப்ரகாசை|
 யதோ நாட்யா மத்யமயா விநிர்யந்
 கதிம் விந்தேத் கேசுவ பாதரகேஷு||

கேசுவ பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவன், அவனது அந்திம வேளையில், ஜீவன்
 ஹ்ருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டு, "ஸுஷும்நா நாடி"யில் புக, உன் மீதுள்ள ரத்ன ஒளி
 வழிகாட்ட, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை அடைகிறான்.

கேசுவ பாதரகேஷு! த்வாம் ப்ரணதஸ்யஜந்தோ: அந்தே = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னை
 வணங்கிய (பிராணி) மக்களின் அந்திம வேளையில்; தத் ஓக: த்வத் ப்ரகாசை: உக்ரஜ்வலநம்
 பவதி = அந்த (பிரஸித்தமான) ஹ்ருதயம், உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், நுனியில்
 வெளிச்சத்தை அடைகிறது; யத: மத்யமயா நாட்யா விநிர்யந் கதிம் விந்தேத் = எந்த
 வெளிச்சத்தால், (அவன்) நடுவிலே உள்ள நாடியின் வழியே, வெளிக் கிளம்பி, அடைய
 வேண்டிய இடமான பெருமானைச் சேருவான்.

521. அசிதில பரிணத்தா ரசிஜாலைர் மணீநாம்
 துரதிகமதமம் ந: பாரம் ஆரோபயந்தீ|
 கமலநயநம் ஆத்யம் கர்ணதாரம் ததாநா
 பவஸி பவபயோதே: பாதுகே! போதபாத்ரீ||

பாதுகையே! ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸாகரத்தைக் கடக்க உதவும் கப்பல் நீ --- உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள், அந்தக் கப்பலைக் கட்டி வைத்திருக்கும் கயிறுகள் போல ---- கப்பலைச் செலுத்திக் கரை சேர்க்கும் கப்பல் தலைவன் - பெருமாளே!

பாதுகே! பவ பயோதே: = பாதுகே! ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை (கடக்க); (த்வம்) போத பாத்ரீ பவஸி = நீ ஓடமாக ஆகிறாய்; மணீநாம் ரசிஜாலை: = (உன்) ரத்ன ஒளிக்கதிர்களே; அசிதில பரிணத்தா = (ஓடத்தை) தளராமல் கட்டி உள்ள (கயிறுகள்)வை; துரதிகமதமம் பாரம் = கஷ்டப்படும் கூட, ஒருவராலும் அடையமுடியாத ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரையான பரமபதத்தை (அடைய); ஆரோபயந்தீ, ததாநா ஆத்யம் கமல நயநம் = கைதூக்கி விடுவரும், நீ தாங்கிக் கொண்டிருப்பவரும், ஆதிபுருஷனுமான, கமலநயனன் (i.e. பெருமாள்); கர்ணதாரம் = ஓடக்காரன்; பவஸி = ஆகிறார்.

522. மணிகண கிரணஸ்தே கல்பிதே குல்மபேதே
 ம்ருகயுரிவ குரங்கீம் த்வாம் புரஸ்க்ருத்ய பவ்யாம்|
 ஹரதி சரண ரகேஷு! பக்திபாசாவருத்தம்
 ஹ்ருதய ஹரிணயூதம் ப்ராணிநாம் ரங்கநாத:||

சரண ரகேஷு! ஒரு வேடன் புதரில் மறைந்து கொண்டு, பெண் மானைக் காட்டி, ஒரு மான் கூட்டத்தையே பிடிப்பது போல, அரங்கன், அனேக வண்ணங்கள் உள்ள உனது கற்களின் ஒளியால், சேதனர்களைத் தன் வசம் இழுத்துக் கொள்கிறார்.

சரண ரகேஷு! குல்மபேதே ம்ருகயு: பவ்யாம் குரங்கீம் = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! ஒருவித புதரிலே (மறைந்து கொண்டு) வேடன், தகுந்த பெண் மானை (காட்டி); ஹரிண யூதம் ஹரதி = மான் கூட்டத்தையே பிடிப்பது போல; ரங்கநாத: தே மணிகண கிரண: கல்பிதே = அரங்கன், உன்னுடைய ரத்னக்கூட்டங்களின் ஒளிக்கதிர்களால் உண்டாகும்; த்வாம் புரஸ்க்ருத்ய = உன்னை முன்னிட்டு; பக்தி பாசா அவருத்தம் ப்ராணிநாம் ஹ்ருதய யூதம் = பக்தி என்ற கயிற்றாலே கட்டப்பட்ட, மக்களின் ஹ்ருதயக் கூட்டத்தை; ஹரதி = பிடிக்கிறார்.

523. பரிசித பதமூலா பாதுகே! ரங்கிணஸ்த்வம்
 ப்ரபவதி புஜமத்யே கௌஸ்துபோயம் ததாபி|
 பவதி ப்ருசம் அதஸ்தாத் தேஜஸா பவ்ய பூம்நா
 ஸபித துரிதாநாம் தாவகாநாம் மணீநாம்||

பாதுகையே! நீ எப்போதும் திருவடியிலே இருப்பவள்; கௌஸ்துபம் பெருமாளின் திருமார்பிலே உன்னைவிட உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. உன் பெருமைதான் மிகவும் சிறந்தது ---- அளவிட்டுக் கூற முடியாததுஆச்ரிதர்களின் பாவங்களை, உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், விட்டில் பூச்சியை எரிக்கும் தீபம் போல, பொசுக்கும்.

ரங்கிண: பாதுகே! த்வம் = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீ; பரிசித பத மூலா = பரிசயம் பண்ணப்பட்டுள்ள, திருவடியை அடைந்தவள்; ப்ருசம் அதஸ்தாத் பவதி = மிகவும் கீழே இருக்கிறாய்; அயம் கௌஸ்துப: = இந்த கௌஸ்துப ரத்தினம்; புஜமத்யே ப்ரபவதி = பெருமாளின் புஜங்களின் நடுவே விளங்குகிறது; ததாபி = அப்படியிருப்பினும்; தாவகாநாம் மணீநாம் = உன்னுடைய மணிகளின்; பவ்ய பூம்நா தேஜஸா = மிக அதிகமான பெருமை

உடைய காந்தியால்; துரிதாநாம் சலபித = பாவங்களை, தீபம் விட்டில் பூச்சியை எரிப்பதைப் போல் உள்ள காரணத்தால் (மேன்மையானவையே).

524. கல்ப்சீரேணீதிந பரிணதௌ ஜந்துஜாலே ப்ரஸுப்தே
விஷ்வக் வ்யாப்தே ஜகதி தமஸா பாதுகே! தாத்ருசேந|
ஸ்த்யாநாலோகைஸ்தவ மணிகணை: வாஸகேஹுப்ரதீபா:
ஸம்பத்யந்தே ஸஹ கமலயா ஜாகருகஸ்ய யூந:||

பாதுகே! பிரம்மாவின் பகல் முடிந்து, பிரளய ராத்திரி ---- ஒரே இருள் மயம்; ஜீவ ராசிகள் அனைத்தும், ஜடமாய் - பிரக்டை இல்லாமல் கிடக்க, நித்ய யுவாக்களான, மகாலக்ஷ்மியும், பெருமானும் மட்டுமே ... அவர்கள் இன்புற, விளக்கொளி போல, பிரகாசிக்கிறது, உன் ரத்னங்களின் ஒளி.

பாதுகே! கல்ப்சீரேணீ = பாதுகையே! பிரம்மாவின் கல்பங்களின் கூட்டமாகிற; திந பரிணதௌ, ஜந்து ஜாலே = பகல் பொழுதின் முடிவிலே, ஜீவராசிகளின் கூட்டம்; ப்ரஸுப்தே, தாத்ருசேந தமஸா = பெரும் தூக்கம் அடையவும், அப்படிப்பட்ட இருளால்; ஜகதி, விஷ்வக் வ்யாப்தே = உலகம், நாலுபுறமும் சூழப்பட; கமலயா ஸஹ ஜாகருகஸ்ய = மகாலக்ஷ்மியுடன், விழித்துக் கொண்டிருக்கும்; யூந: = யுவாவான அரங்கனின்; வாஸகேஹு, தவ மணி கணை: = இருப்பிடத்தில், உனது ரத்னக்கூட்டம்; ஆலோகை: ஸ்த்யான = பிரகாசத்தால் பருத்து உள்ள; ப்ரதீபா: ஸம்பத்யந்தே = விளக்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

525. ஸ்ரீரங்கேந்தோ: சரண கமலத்வந்த்வஸேவாவலேபாத்
ஆருடாயாம் த்வயி மகபுஜாம் ஆநதாந் மௌளிபாகாந்|
தேஷாம் சூடாமணிபிரநகை: தாவகாநாம் மணீநாம்
கேசாகேசி ப்ரபவதி மிதஸ்த்ராஸ லேசோஜ்ஜிதாநாம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளிலே ஸேவை செய்யும் காரணத்தால், உனக்குக் கர்வம் போலும்!.....பெருமானை ஸேவிக்கும் தேவர்களின் கிரீடங்களின் மேல் ஏறியிதித்து, உன் ரத்னங்கள், அந்த ரத்னங்களுடன் சண்டையிடுகின்றனவே!!

(பாதுகே)! த்வயி, ரங்கேந்தோ: = பாதுகே! நீ, அரங்கனின்; சரணகமல த்வந்த்வ ஸேவா அவலேபாத் ஆநதாந் = திருவடித்தாமரைகள் இரண்டின், ஸேவை செய்வது என்பதால் ஏற்பட்ட கர்வத்தால்; மகபுஜாம் மௌளி பாகாந் ஆருடாயாம், தேஷாம் = (உன்னை) வணங்கும், தேவதைகளின் கிரீடங்களின் மேல் ஏறி, அந்தத் தேவதைகளின்; அநகை: சூடா மணிபி: = குற்றமற்ற, தலையில் உள்ள ரத்னங்களுடன்; தாவகாநாம் மணீநாம் = உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களின்; த்ராஸ லேச உஜ்ஜிதாநாம் = பயத்தைக் கொஞ்சம், விட்டவைகளாய்; மித: கேசா கேசி = ஒன்றோடு ஒன்று, மயிர்ப்பிடி சண்டையை; ப்ரபவதி = உண்டாக்குகின்றன.

526. த்வத்ரத்நோபல ரக்ஷிபஞ்ஜர தநுத்ராணம் ஸ்திரம் பிப்ரத:
மாதர் மாதவ பாதுகே! ந து புநர்ஹஸ்தை: ஸ்ப்ருசுந்த்யாகுலை:|
தூரோத்ஸிக்த தூராட்யஜிஹ்மகபில த்வா:பால கோபாநல-
ஜ்வாலாமித்ர கடோரவேத்ரலதிகாதத்தார்த்த சந்த்ரம் வபு:||

தாயே! மாதவ பாதுகே! உன் ரத்னங்களின் காந்தி, உன் பக்தர்களுக்கு ஒரு கவசம் ... அவர்கள் ஒருபோதும், பாம்பு போன்ற குணம் கொண்ட தனவந்தரின் வீட்டு வாசலில், யாசகம் கேட்டு நிற்க மாட்டார் - மற்றும் காவல்காரனால் துரத்தப்படுவதுமில்லை.

மாதவ பாதுகே! மாத: = பெருமானின் பாதுகையே! அம்மா!; ஸ்திரம் பஞ்ஜர த்வத் = நிலையான - கூடு போன்ற, உன்னுடைய; ரத்நோபல ரக்ஷி தநுத்ராணம் = ரத்னக்கற்களின் காந்தி எனும் கவசத்தை; பிப்ரத: தூர உத்ஸிக்த = அணிபவர்கள், அதிகமான கர்வம்

கொண்ட; துராட்ய ஜிஹ்மக பிலத்வா: பால கோபாநல = கெட்ட பணக்காரர்களின், பாம்புப்புற்று போன்ற வாயிற்காப்போனின், கோபம் என்ற நெருப்பு; ஜ்வாலா மித்ர, கடோர வேத்ரலதிகா = ஜ்வாலைகளுக்குத் தோழன் போன்ற, கெட்டியான (முரடான) கொடிப்பிரம்பால்; தத்த அர்த்த சந்த்ரம் = கொடுக்கப்பட்ட, பிறைச்சந்திரனை ஒத்த; வபு: ஆகுலை: ஹஸ்தை: = சரீரத்தை உடைய, பரபரப்புள்ள கைகளால்; புந: ந து ஸ்ப்ருசந்தி = மறுபடியும் தொட (சந்தர்ப்பம்) கொடுப்பதில்லை.

527. ஸம்வர்த்தோதித ஸுரீயகோடி ஸத்ருசீம் ரங்கேச பாதாவநி!
 ப்ரஸ்தௌஷி ப்ரத்யதந்ரதந்ரிகர ஜ்யோதிஸ்டாம் உத்படாம்|
 தந் மந்யே ததந்ந்யஸுரிபரிஷந் மத்யே நிவேசாய ந:
 தாத்ருக் வாஸரஸேஸி பேத்தும் அசிராத் அஸ்மாகம் அந்தம் தம:||

அரங்கனின் பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்கள், ப்ரளய காலத்து இருளில் கோடி ஸுரீயர்கள் உதித்தது போல இருக்கிறது...பெருமானைத் தவிர, வேறு எதையுமே நினைக்காத, நித்ய ஸுரிகள் கோஷ்டியில் வைக்க வேறுதவாய், எங்களது அஞ்ஞானம் என்ற இருளைப் போக்கவே, இந்தப் பேரொளி, என நினைக்கிறேன்.

ரங்கேச பாதாவநி! ஸம்வர்த்த உதித ஸுரீயகோடி ஸத்ருசீம் = ரங்கநாதனின் பாதுகையே! ப்ரளய காலத்தில் தோன்றும், கோடி ஸுரீயர்களுக்குச் சமமானதும்; உத்படாம் ப்ரத்யதந்ர தந்ர நிகர ஜ்யோதி: சடாம் ப்ரஸ்தௌஷி = அதிகமானதுமான, அழகியதுமான ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களை (கூட்டத்தை) (நீ) உண்டு பண்ணுகிறாய்; தத் ததந்ந்ய = அதை, அந்தப் பெருமானைத் தவிர, வேறு எதையுமே (நினைக்காத); ஸுரி பரிஷத் மத்யே = நித்யஸுரிகளின் கூட்ட நடுவிலே; நிவேசாய = வைப்பதற்காக; தாத்ருக் வாஸ ரஸேஸி அசிராத் = அப்படி மிக உயர்ந்த இடத்திலே (பரமபதம்) உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திலும், கூட; அந்தம் அஸ்மாகம் தம: பேத்தும் = எங்களுடைய (ஒன்றும் தெரியாத) அஞ்ஞானம் என்ற இருளைப் போக்கடிக்கவே; மந்யே = என நினைக்கிறேன்.

528. ஸலீலம் விந்யஸ்ய த்வயி சரணரகேடி! நிஜபதம்
 யத்ருச்சாநிஷ்க்ராந்தே விஹரதி ஹரௌ ரங்கரஸிகே|
 திசாஸௌதாந் அஷ்டௌ ஜநயஸி ததா நிர்ப்பரமிளந்
 மணிச்சாயா மாயாகநகடிதகேதுவ்யதிகராந்||

சரணரகேடி! பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செல்ல, உன் மீது, திருவடியை வைத்த உடனேயே, நீ, ஆகாயம் எங்கும் - எட்டுத்திசைகளிலும், வண்ணக்கொடி கட்டிவிடுகிறாய் - உன் மேல் உள்ள ரத்னங்களின் ஒளியாலே!

சரணரகேடி! ரங்க ரஸிகே ஹரௌ, நிஜபதம் த்வயி ஸலீலம் விந்யஸ்ய = திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையே! ரங்க விமானத்தில் ஆசையுடைய பெருமாள், தன் திருவடியை, உன்னிடம், விளையாட்டாக வைத்து; யத்ருச்சா நிஷ்க்ராந்தி விஹரதி = திடீரென்று ஸஞ்சரிக்கக் கிளம்புகிறார்; ததா அஷ்டௌ திசா ஸௌதாந், (த்வம்) நிர்ப்பர = அந்த ஸமயம், நீ, எட்டுத் திக்குகளின் உப்பரிகையிலே, பூர்ணமாய்ச் சேர்ந்து; மிளத், மணிச்சாயா = (உன்மீது இழைத்துள்ள) ரத்னங்களின் ஒளி; மாயா - கந - கடித = என்ற வ்யாஜத்தினால், நெருக்கமாகக் கோர்த்த; கேது வ்யதிகராந் = கொடிகளைப் போன்ற தோற்றத்தை; ஜநயஸி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

529. மஹார்க்கை: ஆஸ்லிஷ்டாம் மணிபிரவதுதத்யுமணிபி:
 கதம் சித் கேடித்ரஜ்ஜை: அதிகதபதாம் அம்ப! பவதீம்|
 முகுந்தேந த்ராதும் பதகமஸுலே விநிஹிதாம்
 நிராபாதாம் மந்யே நிதிம் அநக வாசாம் நிரவதிம்||

தாயே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்கள் விலை மதிப்பற்றவை - சூரியனின் பிரகாசத்தையும் தோற்கடிக்கும் அவைகளின் ப்ரபை ...உன்னை நன்கு அறிந்தவர்களால் மட்டுமே, பிரயாஸையுடன் கண்டுகொள்ள முடியும் ...பெருமாள், உன்னை, அவரது திருவடிகளின் கீழே - யாரும் அபகரிக்க முடியாதவாறு, வைத்துள்ள "வேத நிதி" -- நீ.

அம்ப! மஹார்க்கை: = தாயே! விலை மதிக்கமுடியாததும்; அவதூத த்யுமணிபி: மணிபி: = அவமானம் செய்யப்பட்ட, ஸூர்யர்களைக் கொண்டதும், ரத்னங்களால்; ஆஸ்க்விஷ்டாம் = இழைக்கப்பட்டுள்ளதும்; சேஷத்ரக்ரே: கதம்சித் = மக்களால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டே; அதிகத பதாம் = அறியப்படக்கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவளும்..; முகுந்தேந த்ராதும் = பெருமானால், லோக சேஷமத்தின் பொருட்டு; பத கமல மூலே = திருவடிகளின் அடியிலே; விநிஹிதாம் = வைக்கப்பட்டுள்ளதும்; நிராபாதாம் பவதீம் = குற்றமற்றவருமான உன்னை; அநகவாசாம் = குற்றமற்ற வார்த்தைகட்கு; நிரவதிம் நிதிம் = எல்லையற்ற ஒரு நிதியாக; மந்யே = நினைக்கிறேன்.

530. தாபத்ரயம் நிருந்தே பசதி கஷாயாந் விசோஷயதி பங்கம்|
தேஜஸ்த்ரிதயம் இதம் ஹே சங்கே ரங்கேந்த்ர பாதுகே! தேஜ:||

அரங்கனின் பாதுகையே! தாபத்ரயத்தைப் போக்கும் குளிர்ந்த சந்திரன், மன அழுக்குகளை எரித்துச் சாம்பலாக்கும் அக்னி ---- பாவம் என்ற சேற்றை உலர்த்தும் சூரியன் இம்மூன்று வித காந்தியும் ஒன்று சேர்ந்தது, உன் மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் ஒளி.

ரங்கேந்த்ர பாதுகே = ஸூரங்கநாதனின் பாதுகையே; தே தேஜ: = உன் ரத்னங்களின் காந்தி; தாபத்ரயம் நிருந்தே = தாபத்ரயத்தைப் போக்கடிக்கின்றது; கஷாயாந் பசதி = பாவங்களைப் போக்கடிக்கிறது; பங்கம் விசோஷயதி = (பாவமாகிற) சேற்றை உலர்த்துகிறது; இதம், தேஜஸ்த்ரிதயம் = (இவ்வாறாக) இதை மூன்று தேஜஸ்களாக --- (i.e. சந்திரன் - அக்னி - சூரியன்); சங்கே = நினைக்கிறேன்.

தாபத்ரயம்i.e. மூன்று தாபங்கள் யாவை?

- i) ஆத்யாத்மிக = ஆத்மாவினால் ஏற்படுபவை(கர்ம வினைகள்)
- ii) ஆதி பெளதிக = அதிவ்ருஷ்டி / அநாவ்ருஷ்டி
(excessive rain and opposite of it etc.,)
- iii) ஆதி தைவிக = தெய்வத்தால் ஏற்படுபவை

இதி ஸூ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸூமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸூமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸூரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ரத்நஸாமாந்யபத்ததி: - பஞ்சதசீ.

16. பஹு ரத்ந பத்ததி

முந்தைய பத்ததியில், பாதுகைகளின் மீது பதிக்கப்பட்டுள்ள ரத்னங்கள் வீசும் காந்தியைப் பொதுவாக வர்ணித்த ஸ்வாமி தேசிகன், இப்பத்ததியில், முத்து-சிகப்பு-இந்திர நீலம் என்ற மணிகளின் சோபையைத் தனித்தனியே குறிப்பிட்டு வர்ணிக்கிறார்.

531. முகபாஹுரு பாதேப்யோ வர்ணாந் ஸ்ருஷ்டவத: ப்ரபோ:|
ப்ரபத்யே பாதுகாம் ரத்நை: வ்யக்த வர்ண வ்யவஸ்திதிம் ||

எம்பெருமான் தனது முகம், கை, தொடை (Thighs) - திருவடி ஆகிய அங்கங்களிலிருந்து, நான்கு வர்ணங்களைச் ச்ருஷ்டித்தது போன்றே, (கறுப்பு, சிகப்பு, பச்சை, வெள்ளை ஆகிய) பல வண்ணங்களைக் காட்டும் பாதுகையைச் சரண் அடைகின்றேன்.

ப்ரபோ:, முக - பாஹு - ஊரு, பாதேப்யோ:, வர்ணாந் ஸ்ருஷ்டவத: = பெருமாள், தன்னுடைய, முகம்/கை/ தொடை/திருவடி ஆகிய பாகங்களிலிருந்து ஜாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்தது போன்றே (புருஷஸூக்தம் - வேதத்தின் பகுதி - நான்கு வேதங்களிலும் இந்த ஸூக்தம் கூறப்பட்டுள்ளது); வ்யக்த ரத்நை: வர்ண வ்யவஸ்திதிம் = தன் மேல் பிரகாசிக்கின்ற ரத்னங்களின் பல வர்ணங்களைக் கொண்ட; பாதுகாம் ப்ரபத்யே = பாதுகையைச் சரணடைகின்றேன்.

532. மணிபி: ஸிதரக்தபீத க்ருஷ்ணை: பவதீ காஞ்சந பாதுகே! விசித்ரா|
யுகபேத விகல்பிதம் முராரே: யுகபத் தர்சயதீவ வர்ணபேதம்||

காஞ்சந பாதுகே! உன் மேல் உள்ள ரத்னங்கள் ஒரே ஸமயத்தில், பல வர்ணங்களை வீசுகின்றன (வெள்ளை - மஞ்சள் - சிகப்பு - கறுப்பு). பெருமாள் ஒவ்வொரு யுகத்தில் ஒரு வர்ணமாய் இருப்பார் என்பதை, நீ ஒரு சேரக் காட்டுகிறாயோ!

காஞ்சந பாதுகே! பவதீ = காஞ்சந பாதுகே! நீ; ஸித ரக்த பீத க்ருஷ்ண மணிபி: = வெண்மை, சிகப்பு, மஞ்சள், கறுப்பு வண்ண ரத்னங்களால்; விசித்ரா முராரே: யுகபேத = அனேக வர்ணங்களை, பெருமாள், யுகங்களின் பிரிவில்; விகல்பிதம் யுகபத் = மாறுபட்டுள்ள (வர்ணங்களுடன்), ஒரே காலத்தில்; தர்சயதீவ = காண்பிக்கிறாய் போல.

533. நவரத்ந விசித்ரிதா முராரே: பதயோஸ்த்வம் மணிபாதுகே! விபாஸி |
நவகண்டவதீ வஸுந்தரேவ ப்ரணயாத் ஜந்மபுவம் ஸமாச்யந்தீ||

மணிபாதுகே! நவரத்நங்கள் பதிக்கப்பெற்று, விசித்திரமான வண்ணக்கலவையுடன் நீ காட்சி தருகிறாய்... ஆசையுடன் பிறந்தகம் வந்துள்ள - ஒன்பது கண்டங்களைக்கொண்ட பூமி போல, பெருமாளின் திருவடியிலே நீ விளங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! நவரத்ந விசித்ரிதா = மணி பாதுகே! நவரத்நங்களாலே அனேக வர்ணங்களுடன் உள்ளவளாக; த்வம் முராரே: பதயோ: = நீ பெருமாளின் திருவடிகளில்; ப்ரணயாத் ஜந்மபுவம் = ஆசையால், பிறந்தகம்; ஸமாச்யந்தீ நவகண்டவதீ = அடைந்துள்ள, ஒன்பது (பாரதம் - கிம்புருஷம் - ஹரிவர்ஷம் - இளாவிருதம் - பத்ராசுவம் - கேதுமாலம் - ரம்யம் - ஹிரண்மயம் - குரு... ஆகியவை ஒன்பது) கண்டங்களைக் கொண்ட; வஸுந்தரா இவ விபாஸி = பூமி போல விளங்குகிறாய்.

534. ஸஹஸா விநிவேத்ய ஸாபராதாந்
 த்வததீநஸ்வபதே முகுந்தபாதே|
 அருணோபல ஸக்த மௌக்திகசீர்:
 ஸமயமானேவ விபாஸி பாதுகே! த்வம்||

பாதுகையே! உன்மேல் சிகப்புக்கற்களும், அதன் நடுவே முத்துக்கள் பதித்திருப்பது - நீ புன்சிரிப்பைக் காட்டுவது போல இருக்கிறது. (சிகப்பு = உதடுகள்; முத்து = பற்கள்), நீ ஏன் சிரிக்கிறாய்?.. அபராதிகள் பெருமாளிடம் சரணம் அடையும்போது, திருவடி அதை ஏற்க மறுக்கிறது; நீ, ரக்ஷித்தே ஆக வேண்டும் எனச் சிபாரிசு செய்யவும், உனக்கு அதீனமான திருவடிகள் இறுதியில், உன் சிபாரிசுப்படி செயல்படவும், நீ வெற்றிச் சிரிப்பு செய்கிறாய், இல்லையா?

பாதுகே! அருணோபல ஸக்த = பாதுகையே! சிகப்புக்கற்களுடன் சேர்ந்துள்ள; மௌக்திக சீர்:, த்வம் = முத்துக்களின் சோபையை உடைய, நீ; த்வததீந முகுந்தபாதே = உன் அதீனமான, முகுந்தனின் திருவடிகளிலே; ஸாபராதாந் ஸஹஸா விநிவேத்ய = அப்படிப்பட்ட அபராதம் செய்த சேதனர்களை சீக்கிரமே, வைத்து; ஸ்வபதே, ஸமயமானேவ விபாஸி = காப்பாற்றப்பட்டதைக் (கண்டு) சிரிப்புடன் விளங்குகின்றாய்.

535. பஹு ரத்ந ஸமுத்பவம் மயூகம் தவ மந்யே மணிபாதுகே! முராரே:
 சரணோபகதம் மயூரபிஞ்சம் மகுடாரோஹண ஸாஹஸம் ப்ரமார்ஷ்டம்||

மணிபாதுகையே! உன் மீதுள்ள பல வண்ண ரத்னங்களின் சோபை ஒரு மயில் தோகையைப்போல உள்ளது... கிருஷ்ணாவதாரத்திலே, யோசியாமல், பெருமாளின் தலைமேல் ஏறி அமர்ந்ததற்குப் பரிகாரம் தேட, மயிற்பீலி, இப்போது திருவடியிலே இடம் தேடிக்கொண்டதோ?

மணிபாதுகே! தவபஹுரத்ந ஸமுத்பவம் மயூகம் = மணிபாதுகையே! உன்னுடைய, அனேகம் ரத்னங்களால் ஏற்பட்ட காந்தியை; ஸாஹஸம் முராரே: = யோசியாமல், பெருமாளின் (கிருஷ்ணாவதார வேளையில்); மகுடாரோஹண ப்ரமார்ஷ்டம் = கிரீடத்தில் ஏறிய செய்கைக்கு, மன்னிப்புக் கோரும் விதமாக; சரணோபகதம் மயூரபிஞ்சம் மந்யே = இப்போது, திருவடிகளை அடைந்துள்ள மயில் தோகையாக நினைக்கிறேன்.

536. ப்ரபயா ஹரிநீல மௌக்திகாநாம் விகஸந்த்யா திசஸீவ பாதுகே த்வம்|
 மதுபிச் சரணாரவிந்த லக்ஷம்யா: ஸ்ரஜமிந்தீவர புண்டரீக பத்தாம்||

பாதுகையே! உனது இந்திர நீலம், முத்து இவைகளால், பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளுக்குக் கருநெய்தல் - வெண்தாமரை ஆகிய மலர்களால் தொடுத்த மாலையை அணிவிக்கிறாய்.

பாதுகே! த்வம் விகஸந்த்யா = பாதுகையே! நீ ஜ்வலிக்கின்ற; ஹரிநீல மௌக்திகாநாம் = இந்திர நீலம் முத்து ஆகியவைகளின்; ப்ரபயா, மதுபித் சரண அரவிந்த லக்ஷம்யா: = ஒளியால், பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளுக்கு; இந்தீவர - புண்டரீக = கருநெய்தல் - வெண்தாமரை மலர்களால்; பத்தாம் ஸ்ரஜம் திசஸீவ = தொடுத்த மாலையைக் கொடுக்கிறாய்.

537. தவ மாதவ பாதுகே மணீநாம் ப்ரபயா தேவி விதாஸிதாருணாநாம்|
 வஹதே கிரிசஸ்ய மௌளி கங்கா குமுதேந்தீவர பத்மகாநநாநி||

தேவி! மாதவ பாதுகே! உன்மேல் வெள்ளப்பு - சிகப்பு ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டுள்ளன... சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும் போது அவர் ஜடையிலுள்ள கங்கையின் மேல், ரத்னங்களின் காந்தி

வீசவும், கங்கையிலே ஆம்பல் - கருநெய்தல் - செந்தாமரைப் பூக்கள் பூத்தது போல இருக்கிறது.

மாதவ பாதுகே! தேவி! ஸித அஸித அருணாநாம் தவமணீநாம் ப்ரபயா = மாதவனின் பாதுகையே! தேவி! உன்மேல் வெளுப்பாயும்/கறுப்பாயும்/சிகப்பாயும் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி; கிரிசல்ய மௌளி கங்கா குமுத - இந்தீவர - பத்ம = வணங்கிய சிவனின் சிரஸிலே உள்ள கங்கையிலே, ஆம்பல் - கருநெய்தல் - செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள்; காநநாநி வஹதே = காடுபோல் இருக்கும் (தோற்றத்தை உண்டாக்கும்).

538. ப்ருதக்விதாநாம் த்யுதிபிர் மணீநாம் த்வாம் பாதுகே! லோஹித சுக்லக்ருஷ்ணாம்|
விஹார ஹேதோரிஹ ரங்கபர்த்து: பாதாநுஷக்தாம் ப்ரக்ருதிம் ப்ரதீம:||

பாதுகே! வெவ்வேறு நிறம் கொண்ட ரத்னக் கற்களின் காந்தியுடன் விளங்கும் உன்னைப்பார்த்தால், யூரங்கநாதன், தன் லீலைக்காக அமைத்துக்கொண்ட மூலப்ரகிருதியோ என்று எண்ண வைக்கிறது.

பாதுகே! லோஹித சுக்ல-க்ருஷ்ணாம் = பாதுகையே! சிகப்பு- வெளுப்பு - கறுப்பு என்ற; ப்ருதக் விதாநாம் த்யுதிபி: த்வாம் = வெவ்வேறு வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியுடன் உள்ள உன்னை; இஹ ரங்கபர்த்து: விஹார ஹேதோ: பாத அநுஷக்தாம் = இந்த ரங்கநாதன், விளையாட்டுக்காக, தன் திருவடியிலே சேர்த்துள்ள; ப்ரக்ருதிம் ப்ரதீம: = பிரகிருதியாகவே நினக்கிறோம்.

மூலப்ரகிருதி:- (லீலாவிபூதி) பிரகிருதிக்கு ஸத்வம் - ரஜஸ் - தமஸ் என்று, மூன்று குணங்கள் உண்டு. அவை, வெண்மை/ சிகப்பு/ கறுப்பு ஆகிய வண்ணங்களால் குறிப்பிடப்படும்.

539. தமால நீல த்யுதி மிந்த்ர நீலை: முக்தாநுவித்தாம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
அவைமி ரங்கேச்வர காந்திஸிந்தோ: வேலாம் அவிச்ராந்த கதாகதாஹாம்||

மணிபாதுகே! உன் மீதுள்ள இந்திர நீலமும், முத்தும் தமால விருக்ஷங்கள் நிறைந்த கடற்கரை போலத் தோன்றுகின்றன. பகவான் ஸஞ்சாரம் செய்யத்தக்க, காந்தி ஸமுத்ரம் போல உள்ளது அது.

மணி பாதுகே! இந்த்ர நீலை: தமால நீல த்யுதிம் = மணிபாதுகையே! நீல ரத்னங்களால் பச்சல மரங்கள் போல, கருமையான காந்தியுடனும்; முக்த அநுவித்தாம் த்வாம் = முத்துக்களுடனும் சேர்ந்துள்ள உன்னை; ரங்கேச்வர காந்திஸிந்தோ: = அரங்கனின் அழகு ஸமுத்ரத்தின்; அவிச்ராந்த கதாகதாஹாம் = ஓய்வு இன்றி உள்ள போக்குவரத்துக்கான தகுந்த; வேலாம் அவைமி = கரையாக நினைக்கிறேன்.

540. அவைமி ரங்கேச்வர பாதுகாப்யாம் அகால கால்யம் விபவம் விதாதும்|
வஜ்ரேந்த்ர நீல வ்யபதேச த்ருச்யம் பந்தீக்ருதம் நூநம் அஹஸ்திரியாமம்||

ரங்கநாத பாதுகைகள், தங்களை ஆச்ரயித்தோர்க்கு, காலங்களால் கட்டுப்படாத ஜச்வரயத்தைக் கொடுப்போம் என்பதைக் காட்டும் முகமாய், வைரம், நீலம் என்ற பெயருடன், பகலையும் - இரவையும், தம்மிடம் சிறை வைத்துக் கொண்டனவோ?

ரங்கேச்வர பாதுகாப்யாம் = அரங்கனின் பாதுகைகளால்; அகால கால்யம் விபவம் விதாதும் = காலத்திற்கு வசப்பட்டிராத, மோக்ஷ ஸம்பத்தை, உண்டு பண்ண; வஜ்ர இந்த்ர நீல = வைரம், இந்திர நீலம் ஆகியவைகளின்; வ்யபதேச த்ருச்யம் = வ்யாஜத்தால் காணக்கூடிய; அஹஸ்திரியாமம் = பகல், மற்றும் ராத்திரி இவை; பந்தீக்ருதம் அவைமி நூநம் = சிறைப்படுத்தப்பட்டன என நினைக்கிறேன், நிச்சயம்.

541. பதஸ்ய கோப்த்ரீ பவதீ முராரே: மணிஸ்ப்ருசா மௌக்திக ரத்நபாஸா|
அந்தர்த்ருசாம் ஸாஞ்ஜநயா முநீநாம் அநக்தி கர்ப்பூர ஸாகயேவ||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்தும், இந்திர நீலமும் இணைந்து, ஒரு பச்சைக்கற்பூர குச்சியும், அதன் நுனியில் மை(அஞ்சன)யும் போன்ற தோற்றத்தைத் தருகிறது. யோகிகளின், அகக்கண்களுக்குப் பெருமாள் காட்சி தர, அவர்கள் இந்த மையை விழிகளிலே, பூசிக்கொள்ள, நீ உதவுகிறாயோ இப்படி?

முராரே: பதஸ்ய கோப்த்ரீ = பெருமாளின் திருவடிகளைக் காக்கும்; பவதீ மணிஸ்ப்ருசா மௌக்திக ரத்நபாஸா = நீ, இந்திர நீல மணிகளைத்தொட்டுக்கொண்டு இருக்கும் முத்துக்களின் ஒளிக்கதிர்களால்; முநீநாம் அந்தர் த்ருசாம் = யோகியரின், ஞானக்கண்ணை (உட்கண்ணை); ஸாஞ்ஜநயா கர்ப்பூர ஸாகயேவ = மையுடன் கூடின, பச்சைக் கற்பூரக்குச்சியால்; அநக்தீவ = மை இடுகிறாயோ?

542. முக்தாமயூகப்ரகரை: ஸுபத்ரா க்ருஷ்ணா மஹேந்த்ரோபல ரச்மிஜாலை:|
மாந்யா முராரேர் மணிபாதுகே! த்வம் விஹாரயுக்தா விஜயம் வருணோஷி||

மணிபாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள முத்துக்களின் காந்தியால், நீ ஸுபத்ரா ஆகிறாய் (கேஷமத்தைக் கொடுப்பவள்); இந்திர நீலங்களின் கிரணங்களால், க்ருஷ்ணை (திரௌபதி) (கருமை); பெருமாளின் லீலா ஸஞ்சாரங்களுடன் கூடியுள்ள நீ, ஜயத்தை அடைபவள். (விஜயம் = ie. அர்ச்சனன்) [இரண்டு பொருள் கொண்ட, முன்று சொற்களை பிரயோகம் பண்ணி உள்ளார்]

மணிபாதுகே! மாந்யா த்வம் = மணிபாதுகே! கொண்டாடத்தக்க நீ; முக்தா மயூக ப்ரகரை: ஸுபத்ரா = (உன் மீதுள்ள) முத்துக்களின் கூட்டங்களால் நல்ல கேஷமத்தைத் தருபவள்; மஹேந்த்ரோபல ரச்மி ஜாலை: க்ருஷ்ணா = இந்திர நீல கிரணங்களால் கறுப்பாகவும் (திரௌபதி is known as க்ருஷ்ணா) உள்ளவள்; முராரே: விஹாரயுக்தா விஜயம் வருணோஷி = பெருமாளின் லீலா ஸஞ்சாரத்துடன் கூடியவளாய் ஜயத்தை அடைகிறாய் (விஜயம் = அர்ச்சனன்).

543. விசித்ரவர்ணாம் மணிபாதுகே! த்வாம் சந்தோமயீம் ஸாமநிபத்த கீதீம்|
முநீந்த்ரஜுஷ்டாம் த்விபதாம் முராரே: ப்ரத்யாயிகாம் காஞ்சித்ருசம் ப்ரதீம்:|

மணிபாதுகே! நீயும் அந்த ரிக் எனும் மந்திரத்துக்கும் ஒரே ரீதியான குணாதிசயங்கள் - பல வித வண்ணங்கள்; பலவித அக்ஷரங்கள் -யதேச்சையான ஸஞ்சாரம் - இப்படியாக, முநிவர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவள் நீ - சந்தஸ்களுடன் கூடியவளும் கூட.

மணிபாதுகே! சந்தோமயீம் = மணிபாதுகையே! (அநுஷ்டிப் போன்ற) சந்தஸ்ஸுடன் கூடினவளும்; ஸாம நிபத்த கீதீம் = ஸ்வரத்துடன் இணைக்கப்பட்ட கானம் (ஸாமகானம்) போன்றவளும்; முநீந்த்ர ஜுஷ்டாம் = முநிவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு; த்விபதாம் விசித்ர வர்ணாம் = இரண்டு வாக்கியமும் - பல நிறங்களையும் கொண்ட; த்வாம் முராரே: ப்ரத்யாயிகாம் = உன்னை, பெருமாளின் வரவை அறிவிக்கும்; காஞ்சித்ருசம் ப்ரதீம்: = ஒருவித ரிக் மந்திரமே, என எண்ணுகின்றோம்.

544. ப்ரஸேதுஷீ கோத்ரபித: ப்ரணாமை: புஷ்ணாஸி ரங்கேச்வர பாதுகே! த்வம்|
மணிப்ரபாஸம்வலநாபதேசாத் ப்ராயஸ்ததர்ஹாணி சராஸநாநி||

மணிபாதுகே! உன்னை இந்திரன் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டதால் ஸந்தோஷம் கொண்ட நீ, அவனுக்குப் பல வில்களை வழங்கியதுதானோ - உன் மேல் தோன்றும் பல நிற வண்ணக்கற்களின் ஒளி.

ரங்கேசுவர பாதுகே! கோத்ரபித: = அரங்கனின் பாதுகே! இந்திரன்; ப்ரணாமை: ப்ரஸேதுஷீ த்வம் = நமஸ்கரித்ததால், ஸந்தோஷம் அடைந்த நீ; மணிப்ரபா ஸம்வலந அபதேசாத் = ரத்னங்களின் ஒளிக்கதிர்களின் சேர்க்கை என்ற வியாஜத்தால்; தத் அர்ஹாணி ச்ராஸநாநி = அந்த இந்திரனுக்கு ஏற்ற, விற்களை; புஷ்ணாஸி ப்ராய: = உண்டு பண்ணுகிறாயோ? (இந்த்ர தனுஸ் is Rainbow.)

545. சோணாசம்நாம் தவ ஹரிந்மணி ரச்மி பிந்நம்
பாலாதபம் பலிவிமர்தந பாதரகேடி!
ச்யாமீக்ருதம் சுகசுருந்த கணப்ரவேசாத்
சங்கே ஸதாம் கிமபி சாலிவநம் விபக்வம்||

பெருமாளின் பாதரகேடி! உன்மேல் பதித்துள்ள பச்சைநிற ரத்னங்களும், பவழமும் சேர்ந்து, ஒரு நெல்வயலையும் - அதில் உட்கார்ந்திருக்கும் கிளிகளையும் ஞாபகப்படுத்தும்.

பலிவிமர்தந பாதரகேடி! = மகாபலியை அடக்கின பெருமாளின் பாதுகே!; தவ ஹரிந் மணி ரச்மிபிந்நம் = உன் மேலுள்ள பச்சை நிறக்கற்களின் காந்தியுடன் சேர்ந்துள்ள; சோணாசம்நாம் பாலாதபம் = சிகப்புக் கற்களின் இளம் வெயில் போன்ற சோபை; சுகசுருந்த கணப்ரவேசாத் = கிளிகளின் கூட்டம் பிரவேசித்த, ஒரு; ஸதாம் கிமபி விபக்வம் = நல்லவர்க்கு உபயோகப்படுவதும், இன்னதென்று வர்ணிக்கமுடியாத, கதிர்கள் முற்றியதும்; ச்யாமீக்ருதம் சாலிவநம் சங்கே = பச்சை நிறம் கொண்ட வயல் போலவும் நினைக்கிறேன்.

546. ஸம்பித்யமாந மணிவித்ரும மௌக்திகசீ:
ஸைரந்த்ரிகேவ பவதீ மணிபாதரகேடி!
ப்ரஸ்தௌதி ரங்கந்ரபதே: சரணாரவிந்தே
கஸ்தூரிகாகுஸ்ருண சந்தந பங்கசர்ச்சாம்||

மணிபாதரகேடி! உன் மேலுள்ள பவழம் - முத்து - இந்திர நீலம் இவைகளின் காந்தி, நீ ஒரு பணிப்பெண் போன்று, பெருமாளின் திருவடிக் கமலங்களுக்கு, கஸ்தூரி-குங்குமப்பூ - சந்தனம் மூன்றையும் கலந்து, ஒரு குழம்புப் பூச்சை, ஸமர்ப்பிப்பது மாதிரி உள்ளது.

மணிபாதரகேடி! ஸம்பித்யமாந = மணிபாதுகே! ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்; மணி வித்ரும மௌக்திக = இந்திர நீலம் - பவழம் - முத்து ஆகியவையின்; ஸீ: பவதீ, ஸைரந்த்ரிகேவ = காந்தியை அடைந்துள்ள நீ, ஒரு பணிப்பெண் போல; ரங்கந்ரபதே: சரணாரவிந்தே = அரங்கனின் திருவடிக் கமலங்களுக்கு; கஸ்தூரிகா குஸ்ருண சந்தந = கஸ்தூரி - குங்குமப்பூ - சந்தனம்; பங்க சர்ச்சாம் ப்ரஸ்தௌதி = (ஆகியவைகளின்) சந்தனக்குழம்பை பூசுகிறாய்.

547. ஆதந்வதீம் அஸுரமர்தந பாதரகேடி!
சுத்தாந்தபக்ஷமள த்ருசாம் மதநேந்த்ர ஜாலம்|
வைஹாரிகீம் விவிதரத்ந மயூகலக்ஷயாத்
மந்யே ஸமுத்வஹஸி மோஹநபிஞ்சிகாம் த்வம்||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, அந்தப்புரத்திலுள்ள பிராட்டிமார்களைக் காமாவேசத்துக்கு உட்படுத்தும்...நீ, இந்திர ஜால வித்யைக்குப் பயன்படுத்தப்படும், ஒரு மயில் தோகையைப் போலத் தோற்றமளிக்கும்.

அஸுர மர்தந பாதரகேடி! = அஸுரர்களைக் கொல்லும் பெருமாளின் பாதுகே!; த்வம் விவித ரத்ந மயூக லக்ஷயாத் = நீ, பலவித ரத்னங்களின் காந்தியின் வ்யாஜத்தினால்; சுத்தாந்த பக்ஷமள த்ருசாம் = பெருமாளின் அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளுக்கு; மதந இந்த்ர ஜாலம் = மன்மதனுடைய ஆச்சர்யமான தோற்றத்தை; ஆதந்வதீம் வைஹாரிகீம் = உண்டுபண்ணும்,

விளையாட்டுக்கான; மோஹன பிஞ்சிகாம் ஸமுத்வஹஸி = மயக்கும் மயில் தோகையை வஹிக்கிறாய்.

548. ரத்நைர் வ்யவஸ்தித ஸிதாஸித சோண வர்ணை:
ஆலோகவத்பி: அஜஹத் ச்ருதிஸந்நிகர்வை:|
த்ரஷ்டும் முகுந்தசரணௌ அநிமேஷத்ருச்யௌ
ஸந்ருச்யஸே ஜநநி! ஸம்ப்ருதநேத்ரபங்க்தி:||

தாயே! உன் மேல் பதித்துள்ள, வெள்ளை - கறுப்பு - சிகப்பு நிற ரத்னங்களின் காந்தி, நீ, காதுவரை நீண்டுள்ள உன் கண்களால், பெருமாளின் திருவடிகளைக் கண் கொட்டாமல் அநுபவிப்பது மாதிரி இருக்கிறது.

ஜநநி! வ்யவஸ்தித ஸித அஸித சோண வர்ணை: = தாயே! ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்காத, வெளுப்பு - கறுப்பு - சிகப்பு வண்ண; ஆலோகவத்பி: அஜஹத் ச்ருதி = ஒளியை உடையதும், விடாத, காது; ஸந்நிகர்வை: ரத்நை: = வரை நீண்டுள்ள ரத்னங்களால்; முகுந்த சரணௌ த்ரஷ்டும் = முகுந்தனின் திருவடிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க; அநிமேஷ த்ருச்யௌ ஸம்ப்ருத நேத்ர பங்க்தி: = கண்கொட்டாமல், எப்போதும் அடைந்துள்ள கண்களை (வரிசை) உடையவளாய்; ஸந்ருச்யஸே = காணப்படுகிறாய்.

549. காருத்மதாந்தரிதமௌக்திக பங்க்திலக்ஷயாத்
தூர்வா மதூகரசிதம் தூரிதோபசாந்த்யை|
மாத:! ஸ்வயம் வஹஸி முக்ததியாம் ப்ரஜாநாம்
மங்கள்யமால்யமிவ மாதவ பாதுகே! த்வம்||

மாதவ பாதுகே! உன் மேலுள்ள பச்சை ரத்னங்களும் - முத்தும் சேர்ந்து, அருகம்புல் - இலுப்பைப்பூ, இவை இரண்டும் கலந்த மாலையைப்போல உள்ளது. உன்னை ஆசீர்யித்த மக்களின் பாவத்தைப் போக்க, நீயே மங்கலார்த்தமாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறாயோ?

மாதவ பாதுகே! மாத:! = மாதவனின் பாதுகையே! தாயே!; காருத்மத அந்தரித மௌக்திக = பச்சை நிற ரத்னங்களால் நடுவிலே சேர்ந்த முத்துக்கள்; பங்க்தி லக்ஷயாத், த்வம் = வரிசை, எனும் வ்யாஜத்தினால், நீ; முக்த தியாம் ப்ரஜாநாம் = ஒன்றும் தெரியாத மக்களின்; தூரிதோப சாந்த்யை = பாவங்களை நிவர்த்திக்க, தூர்வா - மதூக ரசிதாம் = அருகம்புல் - இலுப்பைப்பூ இவைகளால் ஆன; மங்கள்ய மால்யம் = மங்கலகரமான மாலையை; ஸ்வயம், வஹஸி இவ = தானாகவே வைத்திருக்கிறாய் போல.

550. ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! ராஜதே தே
வஜ்ரோபஸங்கடித மௌக்திக வித்ருமஸ்ரீ:|
ஸக்தா சிரம் மநஸி ஸம்யமிநாம் நிவாஸாத்
ஸூர்யேந்துவஹ்நிமய மண்டல வாஸநேவ||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்மீது பதித்துள்ள வைரம், முத்து, பவழம் ஆகியவைகளின் அமைப்பு, யோகியரின் இதயத்திலே, நீ பகவானுடன் பல காலம் இருந்ததால் - இவற்றின் வாஸனையால் - சூரியன் / சந்திரன் / அக்னி மூவரின் நிறத்தையும் கொண்டது போல இருக்கிறது.

ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! = ரங்கராஜனின் பாதரக்ஷை!; தே வஜ்ர உபஸங்கடித = உன்னுடைய, வைரங்களின் ஸமீபம் உள்ள; மௌக்திக வித்ரும ஸ்ரீ: = முத்து - பவழம் ஆகியவைகளின் காந்தி; ஸம்யமிநாம் மநஸி சிரம் = யோகிகளின் மனதிலே, வெகுகாலம்; நிவாஸாத் ஸக்த ஸூர்ய = வசித்ததால் ஏற்பட்ட ஸூர்ய; இந்துவஹ்நிமய மண்டல = சந்திர / அக்னி ஆகியவைகளின் ஹ்ருதய பாகம்; வாஸநேவ ராஜதே = போன்ற ஒரு பகுதி போல விளங்கும். (ஹ்ருதயத்திலே, ஸூரியன் / சந்திரன் / அக்னி மூன்றும் போன்ற ஒரு இடம் இருக்கிறதாம்).

551. ஆஸக்த வாஸவசிலா சகலாஸ்த்வதீயா:
பத்மாஸஹாய பதரகூடிணி! பத்மராகா:
ப்ரத்யக்ஷயந்தி கமபி ப்ரமராபிலீநம்
பாதாரவிந்த மகரந்த ரஸப்ரவாஹம்||

லக்ஷ்மி காந்தனின் பாதுகையே! உன் பத்மராகம் (சிகப்பு) மற்றும் இந்திர நீலம் இவையிரண்டும் சேர்ந்து - திருவடித்தாமரையிலிருந்து பெருகும் தேனை உண்டு, மயங்கி உள்ள கருவண்டுகள் போல இருக்கிறது.

பத்மாஸஹாய பதரகூடிணி! = லக்ஷ்மியின் துணைவனான பெருமானின் பாதுகே!; ஆஸக்த வாஸவசிலா சகலா: = அருகில் உள்ள, இந்திர நீலக்கற்களின், சிறிய; த்வதீயா: பத்மராகா: = உனது பத்மராகக்கற்கள்; கமபி, பாதாரவிந்த மகரந்த = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத, திருவடித்தாமரையின், தேனின்; ரஸப்ரவாஹம் ப்ரமரா அபிலீநம் = வெள்ளத்திலே, மயங்கியுள்ள வண்டு; ப்ரத்யக்ஷயந்தி = போலக்காட்சி தருகின்றன.

552. அந்த: புராணி ஸமயேஷு அபிகந்துமேகா
ரங்கேசிது: ஜ்ஞபயஸீவ பதாவநி! புவம்|
முத்தாம்ச ஜால மிளநாத் ருசிரை: ப்ரவாணை:
பிம்பாதரம் ஸ்மிதவிசேஷயுதம் ப்ரியாணாம்||

பாதுகே! உசிதமான ஸந்தர்ப்பங்களில், நீ உன் அழகிய புன்சிரிப்பால், அரங்கனுக்கு, "அந்தப்புரம் போகவேண்டிய வேளை இது" என்று நினைவூட்டுகிறாய்.. உன் முத்தும் - பவழமும், அரங்கனுக்குப் பிராட்டிமார்களின் பற்கள் / அதரம் ஆகியவைகளை நினைவூட்டும்.

பதாவநி! த்வம் ஏகா ஸமயேஷு = பாதுகையே! நீ (பெருமானுடன்) ஒருவன் மட்டும் இருக்கும் ஸமயங்களில்; அந்த: புராணி = தாயார் எழுந்தருளி உள்ள இடத்திற்கு; அபிகந்தும் முத்த அம்ச ஜால = பெருமான் செல்லவேண்டும் என்று, முத்துவின்; மிளநாத் ருசிரை: ப்ரவாணை: = ஒளிக்கதிர்களால் அபரிமிதமான அழகை உடைய பவழங்களால்; ரங்கேசிது: ஸ்மித விசேஷ யுதம் = அரங்கனுக்கு, புன்சிரிப்புடன் கூடின; ப்ரியாணாம் பிம்பாதரம் = பத்னிகளின், கோவைப்பழம் போன்ற உதட்டை; ஜ்ஞபயஸீவ = நினைவு படுத்துகிறாய்.

553. ரங்கேஷ்வரஸ்ய ம்ருகயோ: சரணாவஸக்தாம்
ரகூ: கபீந்த்ர மகுடேஷு நிவேச யோக்யாம்|
மந்யே பதாவநி! நிபத்த விசித்ர ரத்நாம்
மாயாம்ருகஸ்ய ரசிதாமிவ சர்மணாத்வாம்||

பாதுகையே! பல வண்ண ரத்னக்கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற பொன் உருக்கொண்டவள் நீ... ராமாவதாரத்தின் போது, வேட்டையாடப்பட்ட, மாயமான் மாரீசனின் தோலால் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போன்ற ஒரு தோற்றத்தைத் தருகிறாய்.

பதாவநி! விசித்ர ரத்நாம் நிபத்த = பாதுகே! பலவித ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்டு; ரங்கேஷ்வரஸ்ய = அரங்கனின்; ம்ருகயோ: சரணாவஸக்தாம் = (வேடன் போன்ற) திருவடிகளுடன் சேர்ந்தவளுமான; த்வாம், ரகூ: கபீந்த்ர மகுடேஷு = உன்னை, ராகூஸ, மற்றும் வானரத்தலைவர்களின் கிரீடங்களின் மீது; நிவேச யோக்யாம், மாயாம்ருகஸ்ய = வைக்கத் தக்கதான, மாயமான் மாரீசனின்; சர்மணா ரசிதாமிவ மந்யே = தோலினால் செய்யப்பட்ட, பாதரகூடி என நினைக்கிறேன்.

554. பத்நாஸி ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே! த்வம்
மாயாகிராதமகுடே நவபர்ஹமாலாம்|
ஆக்ருஷ்ட வாஸவ தநுச்சுக்ஸலைர் மணீநாம்
அந்யோந்ய ஸங்கடித கர்புரிதைர் மயூகை:||

அரங்கனின் லீலா ஸஞ்சாரத்துக்கு உதவும் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள பல வண்ண ரத்னங்கள் சேர்ந்து உமிழும் ஒளி, வானவில்லின் அழகை ஏற்படுத்துகிறது.

ரங்கபதி விப்ரம பாதுகே! = அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்துக்காக உள்ள பாதுகே!; அந்யோந்ய ஸங்கடித = ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்க்கையினாலே; கர்புரிதை: மணீநாம் மயூகை: = அனேக வண்ணங்களுடைய, ரத்னங்களின் ஒளியால் சேர்ந்துள்ள; த்வம் ஆக்ருஷ்ட வாஸவதநு: சுகலை: மாயாகிராத மகுடே = நீ, இழுக்கப்பட்ட, இந்திரதனுஸின் துணுக்குகளை (Bits) உடையவள் போலும், வேட வேஷம் பூண்ட; நவபர்ஹ மாலாம் பத்நாஸி = சிவனுடைய கிரீடத்திலே, மயில்தோகையால் செய்யப்பட்ட மாலைபோல தோன்றுகிறாய்.

555. அந்யோந்யபந்தூர ஹரிந்மணிபத்ம ராகா
ரங்கேச்வரஸ்ய சரணாவநி! ராஜஸே த்வம்|
ஆத்மோபமாந விபவாத் சரிதார்த்தயந்தீ
சைலாத்மஜாகிரிசயோரிவ மூர்த்திம் ஏகாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மேல் பச்சையும் - சிகப்புமாய் கற்கள் மிக நெருக்கமாய்ப் பதித்திருப்பது, பார்வதியும் - சிவனும் இணைந்து, தோற்றம் தரும் அர்த்தநாரீ உருவத்தைப் போல இருக்கிறது.

ரங்கேச்வரஸ்ய சரணாவநி! = அரங்கனின் பாதுகே!; அந்யோந்ய பந்தூர ஹரிந்மணி பத்மராகா த்வம் = ஒன்றுடன் ஒன்று, அழகாக உள்ள மரகதம் (பச்சை), பத்மராகம் இவைகளுடன் கூடின நீ; சைலாத்மஜா, கிரிச ஏகாம் மூர்த்திம் = பார்வதி (ஹிமவத் பர்வதப் பெண்) சிவன் இணைந்து தோன்றும் அர்த்தநாரி எனும் ஒரே சரீரத்தை; ஆத்மோபமாந விபவாத் சரிதார்த்தயந்தீ ராஜஸே = உனக்கு உவமையாகச் சொல்லக்கூடிய பெருமையை விளக்குகிறாய்.

556. தாபத்ரயப்ரசுமநாய ஸமாசரிதாநாம்
ஸந்தர்சிதாருணஸிதாஸிதரத்நபங்க்தி:|
புஷ்ணாஸி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே! த்வம்
ப்ராயஸ்ஸரோஜகுமுதோத்பலகாநநாநி||

ரங்கநாதனின் மணிபாதுகே! உன் மேல் வரிசையாக உள்ள, சிகப்பு, வைரம், இந்திர நீல ரத்னங்களின் வரிசை, உன்னை ஆசீர்யித்தவர்களின் தாபத்ரயங்களைப் போக்க, நீ செந்தாமரை - ஆம்பல் - கருநெய்தல் ஆகிய புஷ்பங்களை உடைய காடுகளைப் போலத் தோற்றம் தருகிறாய்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே! = அரங்கனின் மணி பாதுகையே!; ஸந்தர்சித அருண ஸிதாஸித = காண்பிக்கப்படும், சிகப்பு - வைரம் - இந்திரநீலம்; ரத்ந பங்க்தி: த்வம் = என்ற ரத்னங்களின் வரிசையை உடைய, நீ; ஸமாசரிதாநாம் தாபத்ரய = உன்னை ஆசீர்யித்தவர்களின் தாபத்ரயங்களை; ப்ரசுமநாய = போக்குவதற்காக; ஸரோஜ குமுத உத்பல = செந்தாமரை - ஆம்பல் - கருநெய்தல் மலர்களை; காநநாநி புஷ்ணாஸி ப்ராய: = உடைய காடுகள் போன்ற தோற்றத்தை உண்டு பண்ணுகிறாயோ?

557. தேஹத்யுதிம் ப்ரகடயந்தி மஹேந்த்ரநீலா:
சொரே: பதாம்புஜருசிம் தவ பத்மராகா:|
அந்யோந்யலப்தபரபாகதயா து அமீஷாம்
ஆபாதி காந்திரபரா மணிபாதரகேடி!||

மணிபாதரகேடி! உனது இந்திரநீலங்களின் காந்தி, பெருமாளின் மேனி நிறத்தையும் - பத்மராகங்களின் சோபை, திருவடித்தாமரைகளின் நிறத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

மணிபாதரகே! தவ மஹேந்திர நீலா: செளரே: தேஹத்யதிம் ப்ரகடயந்தி = மணிபாதுகே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் ஒளி, பெருமாளின் மேனி நிறத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகின்றன; பத்மராகா: பதாம்புஜருசிம் ப்ரகடயந்தி = சிகப்பு ரத்னங்களோ, திருவடித்தாமரைகளின் நிறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன; அமீஷாம் காந்தி (ஸ்து) = இந்த இரண்டுவித ரத்னங்களின் காந்தியோ; அந்யோந்ய லப்த = ஒன்றிற்கொன்று அடைந்த; பரபாகதயா அபரா ஆபாதி = உயர்த்தியைக்கொண்டு, (விரோதமான) வேறு ஒரு ரூபத்தின் அழகை அடைந்து விளங்குகிறது.

558. ஆகீர்ணமௌக்திக ஹரிந்மணிபத்மராகாம்
அம்போஜலோசநபதாவநி! பாவயே த்வாம்|
தத்பாத விஸ்ரமஜுஷாம் ச்ருதிஸுந்தரீணாம்
வரீணோபதாநமிவ மௌளிநிவேசயோக்யம்||

அம்புஜலோசனனின் பாதுகையே! வேதங்கள், பெருமாளின் திருவடிகளின் பெருமையைப் பேசுபவை - வேதமெனும் ஸ்த்ரீ, பெருமாளின் திருவடிகளிலே இளைப்பாறும்போது, நீ அவர்களுக்கு, வண்ணத் தலையணைகளைத் தருவது போல் இருக்கிறது - உன் மேல் உள்ள வண்ணக்கற்களின் சோபை.

அம்புஜ லோசன பதாவநி! = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; ஆகீர்ண மௌக்திக - ஹரிந்மணி - பத்மராகாம் த்வாம் = இழைக்கப்பட்டிருக்கிற, முத்து - பச்சை - சிகப்பு ரத்னங்களை உடைய, உன்னை; தத்பாத விஸ்ரமஜுஷாம் = அந்தப் பெருமாளின் திருவடியிலே, சிரம பரிகாரம் செய்து கொண்டிருக்கும்; ச்ருதிஸுந்தரீணாம் மௌளிநிவேசயோக்யம் = வேத ஸ்த்ரீகள், தலைக்கு வைத்துக்கொள்ளத்தக்க; வரீணோபதாநமிவ பாவயே = பலவண்ணத் தலையணை போல, நினைக்கிறேன்.

559. ஆஸந்நவாஸவசீலாருசிராஸ்த்வதீயா:
பத்மேக்ஷணஸ்ய பதரக்ஷிணி! பத்மராகா:
ஸம்பாவயந்தி ஸமயே க்வசித் உஷ்ணபானோ:
ஸத்ய: ப்ரஸுதயமுநாஸுபகாம் அவஸ்த்தாம்||

பத்மேக்ஷணனின் பாதுகே! உன்மீது சிகப்பும் - இந்திர நீலமுமான கற்கள் பதித்துள்ளன....இது கறுமை நிறத்தவளான யமுனை நதியை உண்டுபண்ணி, மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஸூரியனைப்போல இருக்கிறது.

பத்மேக்ஷணஸ்ய பதரக்ஷிணி! = தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; ஆஸந்ந வாஸவசீலா ருசிரா: த்வதீயா: பத்மராகா: = அருகிலே உள்ள, இந்திர நீலங்களால் அழகாகத் தோன்றும் உன் பத்மராகங்கள்; க்வசித் ஸமயே, உஷ்ணபானோ: = ஒரு ஸமயம், ஸூர்யன்; ஸத்ய: ப்ரஸுத யமுநா = அப்போதுதான் பிறந்த யமுனை ஆற்றின்; ஸுபகாம் அவஸ்த்தாம் = அழகை அடைந்ததை; ஸம்பாவயந்தி = தோற்றுவிக்கும்.

560. முக்தேந்த்ரநீலமணிபிர்விஹிதே பவத்யா:
பங்க்தீ த்ருடே பரமபூருஷபாதரகே!|
மந்யே ஸமாச்ரித ஜநஸ்ய தவாநுபாவாத்
உந்மோசிடே ஸுக்ருத துஷ்க்ருதச்ருங்கலே த்வே||

பரமபூருஷனின் பாதுகையே! உன்மேல் வரிசையாகப் பதித்துள்ள முத்து - இந்திர நீலம் ஆகியவை, இரண்டு சங்கிலிகள் போன்று தோற்றம் தருகின்றன...உன்னைச் சரணம் அடைந்தவர்களின் புண்ணியம்- பாவம் எனும் இரண்டு விலங்குச் சங்கிலிகளையும் கழற்றி, உன்னிடம் வைத்துக்கொண்டாயோ? - அவர்களின் நன்மைக்காக.

பரமபூருஷ பாதரகே! = பரம பூருஷனான பெருமாளின் பாதுகே!; முக்தா - இந்த்ரநீல மணிபி: = முத்துக்கள் - இந்திர நீலம் ஆகிய மணிகளால்; விஹிதே, பவத்யா: பங்க்தீ த்ருடே =

செய்யப்பட்டுள்ள, உனது கெட்டியான இருவரிசைகளை; ஸமாசரித ஜநஸ்ய, உந்மோசிதே = உன்னை ஆசிரியித்த மக்களின் விடுவிக்஑ப்பட்ட; ஸுக்ருத, துஷ்க்ருத த்வே = புண்ணியம், பாவம் என்கிற இரண்டு; ச்ருங்கலே மந்யே = விலங்காக (chain) எண்ணுகிறேன்.

561. உத்கீர்ணகாடதமஸோ ஹரிநீலபங்கா:
தாராவிசேஷ ருசிராணி ச மௌக்திகாநி|
த்வத்ஸங்கமாத் ஸரஸிஜேஷுணபாதரகேஷு
ஸம்யோஜயந்தி நிசயா பவமௌளிசந்த்ரம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! உன் மீது பதித்துள்ள இந்திர நீலங்கள், காரிருளைப்போல் உள்ளன; முத்துக்கள் நகூத்திரங்கள் போல் உள்ளன... சிவனின் சிரஸ்ஸிலே உன்னை வைக்கும்போது, தலையில் உள்ள பிரைச்சந்திரனுக்கு, பகலிலேயே இருவின் தோற்றத்தைத் தருகின்றது.

ஸரஸிஜேஷுணே பாதரகேஷு! = தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய பெருமாளின் பாதுகை!; உத்கீர்ண காட தமஸ: = கக்கப்பட்ட, கெட்டியான இருளைப்போன்ற; ஹரிநீல பங்கா:; தாராவிசேஷ ருசிராணி, மௌக்திகாநி ச = இந்திர நீலங்களின் சிறிய ரத்னங்களும், உயர்ந்த நகூத்திரங்கள் போன்றதுமான முத்துக்களும்; த்வத் ஸங்காத் = உன்னுடைய சேர்க்கையால்; பவமௌளிசந்த்ரம் = சிவனின் தலையிலே இருக்கும் (பிறைச்) சந்திரனை; நிசயா ஸம்யோஜயந்தி = (பகலில் கூட) ராத்திரி போல் சேர்க்கின்றன.

562. விஷ்ணோ: பதேந கடிதா மணிபாதுகே! த்வம்
வ்யக்தேந்த்ரநீலருசி: உஜ்ஜ்வலமௌக்திகசீர்|
காலேஷு த்வ்யஸி மருத்பி: உதீர்யமாணா
காதம்பிநீவ பரித: ஸ்ப்புடவாரிபிந்து:||

பாதுகை! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் நீர்த்துளிகள் போன்ற தோற்றத்தைத் தருகின்றன. (தேவர்களின் சிரஸ்ஸிலே உன்னை வைக்கும்போது) உன் இந்திர நீலங்கள் மேகத்தைப்போல தோற்றம் தருவதால் - மேகம், மெதுவாக ஆகாயத்தில் (விஷ்ணுபதம்) நகர்வது போலத் தோன்றும்.

மணிபாதுகை! விஷ்ணோ: பதேந = மணி பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடியுடன்; கடிதா, வ்யக்த இந்த்ரநீல ருசி: = சேர்ந்து, ஒளிரும் இந்திர நீலங்களின்; உஜ்ஜ்வல மௌக்திக சீர்: = காந்தி மற்றும் பிரகாசமான முத்துக்களின் சோபையுடன் கூடியவளாய்; த்வம், காலேஷு மருத்பி: = நீ, அந்த அந்தக் காலங்களில், காற்றால்; உதீர்யமாணா, பரித: ஸ்ப்புட = ஏவப்படுகின்ற, நான்குபுறமும் பிரகாசிக்கும்; வாரிபிந்து: காதம்பிநீவ த்வ்யஸி = ஜலத்திவலைகளின், மேகக்கூட்டம்போல விளங்குகிறாய்.

563. பாஸா ஸ்வயா பகவதோ மணிபாதரகேஷு
முக்தாந்விதா மரதகோபலபத்ததிஸ்தே|
நித்யாவகாஹந ஸஹம் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ:
கங்காந்விதம் ஜநயதீவ ஸமுத்ரம் அந்யம்||

மணிபாதுகை! உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் காந்தி, கங்கையை நினைவு படுத்தும் - பச்சை ரத்னங்களின் சோபை, ஸமுத்திரம் போல உள்ளது. ஸமுத்திரத்தில் பர்வங்களில் மட்டும் (i.e. அமாவாஸ்யை / பெளர்ணமி) ஸ்நானம் செய்யலாம். (மற்ற தினங்களில் கூடாது). ஆனால், கங்கையுடன் கூடின ஸமுத்திரம் போன்ற உன்னை அனுதினமும் ஸேவிக்க வழி வகுத்தாயோ?

பகவத: மணிபாதரகேஷு! = பெருமாளின் பாதுகையே! முக்தாந்விதா தே மரதகோபலபத்ததி: ஸ்வயா பாஸா, ஸகலஸ்ய = முத்துக்களுடன் கூடின, உன் பச்சை ரத்னங்களின் வரிசை, தனது காந்தியால், எல்லா; ஜந்தோ: நித்யாவ காஹந ஸஹம் = மக்களின், எப்போதும்

இறங்கக்கூடிய; கங்காந்விதம் அந்யம் ஸமுத்ரம் ஜநயதீவ = கங்கையுடன் கூடின, வேறு ஒரு ஸமுத்திரத்தை உண்டு பண்ணுவது போல.

564. ஸுர்யாத்மஜா ஹரிசிலாமணிபங்க்தி லக்ஷ்யாத்
த்வாம் நித்யம் ஆசிரிதவதீ மணிபாதரகேடி!|
ஆதௌ ஜநார்தநபதே கூணமாத்ரலக்நாம்
ஆஸந்நமௌக்திகருசா ஹஸதீவ கங்காம்||

மணிபாதுகே! உன் மேலுள்ள இந்திர நீலங்கள், யமுனையின் நிறம் போன்றவை - முத்துக்கள், யமுனை சிரிப்பது போன்ற ஒரு தோற்றத்தைத் தருகின்றன... யமுனை கங்கையைப்பார்த்துச் சிரிக்கின்றாளோ? -- "ஏ! கங்கையே! உனக்கு, பெருமாளின் திருவடி ஸம்பந்தம், (திரிவிக்ரம அவதாரத்தின் போது) கொஞ்சம் நேரமே கிடைத்தது. என்னைப்பார் - எப்போதும் அவரது திருவடியிலே இருக்கிறேன்" என.

மணிபாதரகேடி! ஹரிசிலாமணி பங்க்தி லக்ஷ்யாத், ஸுர்யாத்மஜா = மணிபாதுகையே! இந்திரநீலங்களின் வரிசையால், ஸுரியனின் பெண் (யமுனை); த்வாம் நித்யம் ஆசிரிதவதீ = உன்னை எப்போதும் அடைந்த காரணத்தால்; ஆஸந்ந, மௌக்திக ருசா கங்காம் = அருகே உள்ள, முத்துக்களின் காந்தியால் தோற்றம் தரும் கங்கையைப் பார்த்து; ஆதௌ ஜநார்தந பதே = திரிவிக்ரம அவதார காலத்தின்போது, பெருமாளின் திருவடிகளிலே; கூணமாத்ர லக்நாம் = சற்று நாழிகை மட்டுமே சேர்ந்ததைச் சொல்லி; ஹஸதீவ = சிரிப்பது போல.

565. பர்யந்தஸங்கடிதபாஸுரபத்மராகா:
பத்மோதரப்ரமரகாந்திமுஷஸ்த்வதீயா:|
த்வத்ஸம்ச்யேண சரணாவநி! சக்ரநீலா:
பீதாம்பரேண புருஷேண துலாம் லபந்தே||

பாதுகே! உன்மீது, இந்திரநீலக் கற்களும் - சுற்றிலும் பத்மராகங்களும் உள்ளன...இவை, தாமரை மலரின் நடுவே, வண்டுகள் இருப்பது போன்ற தோற்றம் தருகின்றன. உன்னை அடைந்த பாக்யத்தால், அவை பீதாம்பரம் போர்த்திய நீல வண்ணனாகிற, எம்பெருமானுடன் உவமையைப் பெருகின்றன.

சரணாவநி! பர்யந்த ஸங்கடித = பாதுகே! அருகிலே பதித்துள்ள; பாஸுர பத்மராகா: = பிரகாசிக்கும் சிகப்பு ரத்னங்கள்; பத்ம உதரப்ரமர = தாமரை (செந்தாமரை) மலரின் நடுவே உள்ள வண்டுகளின்; காந்திமுஷ: த்வதீயா: = அழகை அடைந்து, உனது; சக்ரநீலா: த்வத் = இந்திரநீலங்கள், உன்னை; ஸம்ச்யேண பீதாம்பரேண = ஆசிரயித்துள்ள, பீதாம்பரத்தை (வஸ்திரம்) அணிந்திருக்கும்); புருஷேண, துலாம் லபந்தே = பெருமானுடன் உவமையை, அடைகின்றன.

566. சங்கே பதாவநி! ஸதா பரிசிந்வதீ த்வம்
ரங்கேசிதுச்சரணபங்கஜஸௌகுமார்யம்|
அக்ரே மஹோபி: அருணோபல மௌக்திகாநாம்
ப்ராஜ்யாம் விநிக்ஷிபஸி பல்லவபுஷ்ப பங்க்திம்||

பாதுகே! ரங்கராஜனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளின் மிருதுத்தன்மையை நன்கு அறிந்தவள் நீ. எனவே, உன்மீது மலர்களையும், இளம் தளிர்களையும் பரப்பி வைத்துள்ளாயோ? (சிகப்பு - முத்துக்களின் ஒளி) - பெருமாளின் ஸஞ்சார வேளையில், வழி நெடுக பரப்ப?

பதாவநி! ஸதா ரங்கேசிது: = பாதுகையே! எப்போதும், அரங்கனின்; சரண பங்கஜ ஸௌகுமார்யம் = திருவடித்தாமரைகளின் மிருதுத்தன்மையை; பரிசிந்வதீ த்வம், அக்ரே = பழகியதால் தெரிந்துள்ள, நீ, (உன்மீது) முன்பு; அருணோபல - மௌக்திகாநாம் = சிகப்பு - வெள்ளைக்கற்களின்; மஹோபி: பல்லவ - புஷ்ப = காந்தியினால், துளிர்களையும் /

மலர்களையும்; ப்ராஜ்யாம் பங்க்திம் = அதிகமான வரிசைகளில் (great quantity); விநிக்ஷிபஸி, சங்கே = வைத்திருக்கிறாய் என்று நினைக்கிறேன்.

567. நிர்கச்சதா சரணரக்ஷிணி! நீயமாநா
ரங்கேச்வரேண பவதீ ரணதீக்ஷிதேந|
ஸுதே ஸுராரி ஸுபடநயநாம்புஜாநாம்
ஜ்யோளத்ஸ்நீம் நிசாமிவ விதாஸிதரத்நபாஸா||

பாதுகே! உன்னை அணிந்துகொண்டு, பெருமாள் அஸுரர்களைச் சம்ஹரிக்க, புறப்படுகிறார். உன் மேலுள்ள வெள்ளை - கறுப்பு நிறக்கற்களின் சோபை, நிலவுடன் கூடிய இரவைப் போலத்தோன்றுகிறது... அஸுரர்களின் மனைவியர், முடிவு என்ன ஆகப்போகிறது எனத் தெரிந்ததால், கண்களை மூடிக்கொள்கின்றனர் பயத்தால்.

சரணரக்ஷிணி! ரணதீக்ஷிதேந = பாதுகையே! யுத்தம் செய்ய முடிவு கொண்ட; நிர்கச்சதா ரங்கேச்வரேண = வெளியே புறப்படும் அரங்கனால், உடன்; நீயமாநா, பவதீ, விதாஸித = அழைத்துச்செல்லப்படும் நீ, உனது, வெள்ளை, கறுப்பு; ரத்நபாஸா, ஸுராரி ஸுபட = ரத்னங்களின் காந்தியால், அஸுரப்பெண்கள் சண்டையின் (முடிவால்); நயந அம்புஜாநாம் = தாமரைமலர் போன்ற கண்கள்; ஜ்யோளத்ஸ்நீம் நிசாம் = நிலவுடன் கூடிய இரவை; ஸுதே இவ = காண்பிக்கிறது போல.

568. மரதகஹரிதாங்கீ மேதுரா பத்மராகை:
அபிநவஜலபிந்துவ்யக்தமுக்தாபலசீ:|
கலயஸி பதரகேடி! க்ருஷ்ண மேகப்ரசாராத்
கநகஸரிதநாபே சாத்வலம் ஸேந்த்ரகோபம்||

பாதரகேடி! கார்மேனி நிறத்தவரான அரங்கன் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், உன்மீது உள்ள பல வண்ணக்கற்களின் காந்தி, காவேரிக்கரையின் சதுப்பு நிலங்களில் - பச்சைப்புல் தரையில், பட்டுப்பூச்சிகள் இருப்பது போல உள்ளது.

பதரகேடி! மரதக ஹரித அங்கீ = பாதுகையே! மரதக்கற்களின் ஒளியால் பச்சைநிறமேனியுடனும்; பத்மராகை: மேதுரா = பத்மராகங்களால் (சிகப்பு) பருத்தும்; அபிநவ ஜலபிந்து வ்யக்த முக்தாபலசீ: = புதிய நீர்த்துளிகள் போலமிளிரும் முத்துக்களின் சோபையால் பிரகாசிக்கும் (நீ); க்ருஷ்ண மேகப்ரசாராத் = கார்மேகவண்ணன் ஆன, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தின்போது; கநகஸரிதநாபே ஸேந்த்ரகோபம் சாத்வலம் கலயஸி = காவேரிக்கரையில் உள்ள சதுப்பு நிலத்தில், பட்டுப்பூச்சிகளுடன் கூடிய பச்சை புல்தரைபோல இருக்கிறாய்.

569. விரசித ஸுரஸிந்தோ: விஷ்ணுபாதாரவிந்தாத்
ஸமதிகமநுபாவம் பாதுகே! தர்சயந்தீ|
வலபிதுபல முக்தாபத்மராகப்ரகாசை.
பரிணமயஸி நூநம் ப்ராப்த சோணம் ப்ரயாகம்||

பாதுகே! பெருமாளின் த்ரிவிக்ரம அவதார காலத்தில், திருவடி கங்கையை மட்டுமே பிறப்பித்தது...நீயோ, உனது வண்ணக்கற்களின் காந்தியால், ஏக காலத்தில், கங்கை - யமுனை - சோணம் என்ற மூன்று நதிகளைப் பிறப்பித்துள்ளாய்.

பாதுகே! விஷ்ணுபாதாரவிந்தாத் = பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடிகள்; ஸுரஸிந்தோ: விரசித = கங்கையை (த்ரிவிக்ரம) ஏற்படுத்தியதைவிட; ஸமதிகம் அநுபாவம் தர்சயந்தீ = மிக அதிகமான பெருமையைக் காண்பிப்பவளாய், நீ; வலபிதுபல முக்தா பத்மராக ப்ரகாசை = இந்திர நீலம் - முத்து - பத்மராகம் ஆகியவைகளின் காந்தியால்; ப்ராப்த சோணம் ப்ரயாகம் பரிணமயஸி நூநம் = அடையப்பட்ட, சோண ஆறு - ப்ரயாக் - (கங்கை+யமுனை சேர்ந்தது) இவைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய். நிச்சயம்.

570. விவிதமணிமயூகை: வ்யக்தபக்ஷாம் விசித்ரை:
 ஜலநிதிதுஹிதுஸ்த்வாம் வேத்மி லீலா சகோரீம்|
 அநிசுமவிகலாநாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 சரணநகமணீநாம் சந்த்ரிகாம் ஆபிபந்தீம்||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மிக்குச் செல்லமான சகோரப்பறவையோ நீ?... உன் மேலுள்ள, பல வண்ணக்கற்களின் காந்தி, சிறகுகளைப் போலவும், பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் பிரகாசமாகிற நிலவின் ஒளியை, அப்பட்சி விழுங்க முயல்வது போலவும் காண்கிறேன்.

பாதுகே! த்வாம் விசித்ரை: = பாதுகையே! உன்னை, ஆச்சரியமான, விவிதமணி மயூகை: வ்யக்தபக்ஷாம் = பலவித ரத்னங்களின் காந்தியால் பிரகாசிக்கும் சிறகுகளை உடையதும்; அநிசும அவிகலாநாம் ரங்கபர்த்து: சரணநக மணீநாம் = எப்போதும், குறைவில்லாத, பெருமாளின் திருவடி நகங்களாகிற முத்துக்களாகிற; சந்த்ரிகாம் ஆபிபந்தீம் = நிலவைக் குடித்துக்கொண்டும்; ஜலநிதி துஹிது: லீலா சகோரீம் வேத்மி = மகாலக்ஷ்மியின் விளையாட்டுக்கான பெண் சகோரப்பக்ஷியாக நினைக்கிறேன்.

571. சரணகமலஸேவாஸங்கிநாம் ரங்கபர்த்து:
 விநயகரிமபாஜாம் வர்ஜிதைராதபத்ரை|
 புநரபி பதரகே! புஷ்யஸி த்வம் ஸுராணாம்
 பஹுவித மணிகாந்த்யா பர்ஹிபிஞ்சாதபத்ரம்||

பாதரகே! தேவர்கள் பெருமானைச் சேவிக்கும்போது, வினயத்துடன், அவர்களது குடைகளை மடக்கி வைக்கின்றனர்... அவர்களது சிரஸ்ஸிலே உன்னை தரிக்கும்போது, நீ உனது பல வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியால், அந்தத் தேவதைகளுக்கு மயில் இறகினால் ஆன குடையை விரிக்கிறாய்.

பதரகே! ரங்கபர்த்து: = பாதுகையே! அரங்கனின்; சரண கமல ஸேவாஸங்கிநாம் = திருவடித்தாமரைகளை ஸேவிப்பதில் ஆசையுள்ளவர்களாய்; விநயகரிம பாஜாம் = மிக்க வணக்கத்துடன் கூடியவர்களாய்; வர்ஜிதை: ஆதபத்ரை: ஸுராணாம் = விலக்கப்பட்ட குடைகளோடு வரும் தேவதைகளுக்கு; த்வம் புநரபி பஹுவித மணிகாந்த்யா = நீ, மறுபடியும், உன்னுடைய பலவித ரத்னங்களின் பிரகாசத்தினால்; பர்ஹி பிஞ்சாதபத்ரம் = மயில் தோகையினால் ஆன குடையை; புஷ்யஸி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

572. மரதகருசிபத்ரா மௌக்திகஸ்மேரபுஷ்பா
 ஸ்புடகிஸலயசோபா பாஸுரை: பத்மராகை:|
 பலமகிலமுதாரா ரங்கநாதஸ்ய பாதே
 கலயஸி பவதீ ந: கல்பவல்லீவ காசித்||

நீ ஒரு கற்பகக்கொடி - கேட்டதையெல்லாம் தருபவள்... பெருமாளின் திருவடிக்குக் கீழே இருக்கும் உன் மேலுள்ள பச்சைநிறக்கற்களின் ஒளி - இலைகள்; முத்துக்கள் - மலர்கள்; பத்மராகங்கள் - தளிர்கள்.

மரதகருசி பத்ரா = மரதக்கற்களின் காந்தியால், இலைகளையும்; மௌக்திக ஸ்மேர புஷ்பா = முத்துக்களால், மலர்ந்திருக்கும் புஷ்பம் போலும்; பாஸுரை: பத்மராகை: = ஜொலிக்கும் பத்மராகங்களால்; ஸ்புட கிஸலய சோபா = மிளிரும் இளம் துளிர்களின் அழகை (உடைய நீ); ரங்கநாதஸ்ய பாதே = அரங்கனின், திருவடிகளிலே இருந்து கொண்டு; உதாரா பவதீ, காசித் = அபரிமிதமாய் அள்ளித்தரும் நீ, ஒரு; கல்பவல்லீவ, ந: அகிலம் பலம் கலயஸி = கற்பகச் செடி போல, எங்களுக்கு, எல்லா பிரயோஜனங்களையும் உண்டு பண்ணுபவள்.

573. பஹுமணிருசிராங்கீம் ரங்கநாதஸ்ய பாதாத்
 நிஜசிரஸி கிரீசோ நிக்ஷிபந் பாதுகே! த்வாம்|
 ஸ்மரதி லளிதமந்தர்லாளநீயம் பவாந்யா:
 தரளகநகலாபம் ஷண்முகஸ்யெளபவாஹ்யம்||

பாதுகே! உன்மீது ரத்னங்கள் காட்டும் பல வண்ணங்கள், ஒரு மயில் தோகை போல இருக்கிறது.. சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, பார்வதிக்கு மிக்க ப்ரியமான ஸுப்ரமணியனின் வாகனமான மயிலை நினைத்துக் கொள்கிறார்.

பாதுகே! பஹுமணிருசிர அங்கீம் = பாதுகையே! பலவித ரத்னங்களால் அழகிய மேனியை உடைய; த்வாம், ரங்கநாதஸ்ய பாதாத் = உன்னை, அரங்கனின் திருவடியிலிருந்து; நிஜசிரஸி நிக்ஷிபந் கிரீசு. = தன் தலையிலே, வைத்துக் கொள்ளும், சிவன்; பவாந்யா: லாளநீயம் = பார்வதியால் கொண்டாடத்தக்கதும்; தரள கநகலாபம், லளிதம் ஷண்முகஸ்ய ஒளபவாஹ்யம் அந்த: ஸ்மரதி = அசங்கிக்கொண்டு, நெருக்கமான தோகைகளை உடையதும், அழகானதுமான ஷண்முகனின் மயிலை, மனதிலே நினைக்கிறார்.

574. விவிதமணிஸமுத்தை: வ்யக்தமாபாதயந்தீம்
 திவஸரஜநிஸந்த்யாயெளகபத்யம் மயூகை:|
 உபநிஷதுபகீதாம் பாதுகே! ரங்கிணஸ்தவாம்
 அகடிதகடநார்ஹாம் சக்திம் ஆலோசயாம:||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் மீதுள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ஒரே ஸமயத்தில், பகல் / இரவு / ஸந்த்யாகாலம் முன்றையும் காண்பிக்கின்றதே! இது பெரும் ஆச்சரியம் அன்றோ!! ஒரு சேரப்பார்க்க முடியாத இதை, நீ சேர்த்துக் காட்டுவது பகவானின் அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியத்தை நினைவு படுத்துகிறது.

ரங்கிண: பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; விவித மணி ஸமுத்தை: = பலவித ரத்னங்களால் உண்டாகியுள்ள; மயூகை:, திவஸ ரஜநி ஸந்த்யாயெளகபத்யம், வ்யக்தம் = காந்திகளால், பகல் - ராத்திரி - ஸந்தியாவேளை ஆகியவைகளை ஒரே ஸமயத்தில் தெரிவிக்கும்படி; ஆபாதயந்தீம் த்வாம் = செய்யும் உன்னை; உபநிஷதுப கீதாம் = உபநிஷத்துக்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கும்; அகடிதகடநார்ஹாம் = அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியத்தை உடைய; ரங்கிண: சக்திம் ஆலோசயாம: = அரங்கனின் குணமாய் நினைக்கிறோம்.

575. ஸகலமிதமவந்த்யே சாஸநே ஸ்தாபயந்தீ
 முரமதநபதஸ்தா மௌக்திகாதிப்ரகாரா|
 ப்ரகடயஸி விசுத்தச்யாம ரக்தாதிருபாந்
 பலபரிணதி பேதாந் ப்ராணிநாம் பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! மக்களின் புண்ணிய / பாப பலன்களை, பெருமாளின் உத்தரவை மீறாமல், உன்மேல் பதித்துள்ள, வெண்மை / கறுப்பு / சிகப்பு வண்ண ரத்னங்களின் சோபையால், நீ காட்டுகிறாய் போலும்.

பாதுகே! இதம் ஸகலம் = பாதுகையே! இந்த ஸகலமான லோகத்தையும்; அவந்த்ய சாஸநே ஸ்தாபயந்தீ = மீறமுடியாத, பெருமாளின் கட்டளையில் நிறுத்துபவளும்; முரமதந பதஸ்தா = பெருமாளின் திருவடியிலே இருப்பவளும்; மௌக்திகாதி ப்ரகாரா, த்வம் = முத்து போன்ற கற்களுடன் கூடியவளும்; விசுத்த ச்யாம ரக்தாதிருபாந் = வெண்மை - கறுப்பு - சிகப்பு வர்ணங்களைக் கொண்டவளும் ஆன நீ; ப்ராணிநாம் பலபரிணதி பேதாந் ப்ரகடயஸி = ஜனங்களின் பலவித கர்ம பலன்களை, ப்ரகாசப்படுத்துகிறாய்.

576. ப்ரதிசுதி முதம் அக்டுணோ: பாதுகே! தேஹுபாஜாம்
 சதமகமணிபங்க்தி: சார்ங்கிணஸ்துல்யவர்ணா|
 பரிஸரநிஹிதைஸ்தே பத்மராகப்ரதீபை:
 கநதரபரிணத்தா கஜ்ஜல ச்யாமிகேவ||

பாதுகே! உன்மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தி, பகவானின் கருமாணிக்க நிறத்தையும், சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி, தீப ஒளி போலும் தோன்றுகிறது - ஒரு திடமான மை நிறம், பார்ப்பவர்களுக்கு, நேத்ர ஆனந்தத்தைத் தருகிறது.

பாதுகே! சார்ங்கிண: துல்யவர்ணா = பாதுகையே! பெருமாளுக்குச் சமமான ரூபத்தையுடைய; தே சதமகமணி பங்க்தி: = உன் இந்திரநீலங்களின் வரிசை; பரிஸரநிஹிதை: பத்மராகப்ரதீபை: = அருகிலே வைத்துள்ள, பத்மராகக்கற்களின் ஒளியால் [(விளக்கு) போன்ற]; கநதரபரிணத்தா = மிகக் கெட்டியாகச் செய்யப்பட்டுள்ள; கஜ்ஜல ச்யாமிகேவ = மையின் கருமை நிறம் போன்ற; தேஹுபாஜாம் அக்டுணோ: = உடம்பை அடைந்தவர்களின் கண்களுக்கு; முதம் ப்ரதிசுதி = ஸந்தோஷத்தைத் தருகின்றது.

577. கலயாபி ஹாநிரஹிதேஷு ஸதா தவ மௌக்திகேஷு பரித: ப்ரததே|
 உபரஜ்யமாநஹரிணாங்கதுலா ஹரிபாதுகே! ஹரிசிலாமஹஸா||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் ஒளி பூர்ண சந்திரனை ஞாபகப்படுத்தும் - அதைச் சுற்றி உள்ள இந்திர நீலங்கள், க்ரஹணத்தால் சந்திரனின் ஒளி மங்கியிருப்பதை நினைவூட்டும்.

ஹரிபாதுகே! கலயாபி ஹாநிரஹிதேஷு தவ மௌக்திகேஷு = ஹரியின் பாதுகையே! கொஞ்சமும் குறைவே இல்லாத, உன் முத்துக்களிலே; ஹரிசிலாமஹஸா, ஸதா பரித: = இந்திரநீலங்களின் காந்தியால், எப்போதும் நான்குபுறமும்; உபரஜ்யமாந ஹரிணாங்கதுலா = க்ரஹணத்தை அடைந்த, சந்திரனின் ஸாத்ருச்யம்; ப்ரததே = தெரிகின்றது.

578. மரதகபத்ரளா ருசிரவித்ரும பல்லவிதா
 ப்ருதுதரமௌக்திகஸ்தபகிதா நிகமைஸ்ஸுரபி:|
 உபவநதேவதேவ சரணாவநி ரங்கபதே:
 அபிலஷதோ விஹாரம் அபிகமய பதம் ஸ்ப்ருஸூரி||

பாதுகையே! நீ, உயர்ந்த தோட்டத்துக்கு, ஒரு அதிஷ்டான தேவதை போன்று இருப்பவள் - லீலா ஸஞ்சாரத்தில் விருப்பமுள்ள, அரங்கனின் திருவடியை அடைந்துள்ள நீ - உன் மரகதங்களால், இலைகளையும் - அழகிய பவழங்களால், துளிர்களையும், பருத்துள்ள முத்துக்களால் பூங்கொத்தையும் அடைந்தது போல் மட்டுமன்றி, வேத வாஸனையுடனும் கூடினவள்.

சரணாவநி! உபவந தேவதா இவ = பாதுகே! (நீ) தோட்டத்துக்கு அதிஷ்டான தேவதையோ!; விஹாரம் அபிலாஷத: ரங்கபதே: பதம் அபிகமய, ஸ்ப்ருஸூரி = விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தில் ஆசையுள்ள, அரங்கனுடைய, திருவடியை அடைந்து, அதைத் தொட்டுக்கொண்டு இருப்பவள்; மரதக பத்ரளா = (உன்) மரகதக் கற்களால் இலைகளையும்; ருசிர வித்ரும பல்லவிதா = அழகிய பவழங்களால், துளிர்களையும்; ப்ருதுதர மௌக்திக ஸ்தபகிதா = பருத்த முத்துக்களால், பூங்கொத்தையும்; நிகமை: ஸுரபி: = வேதங்களின் வாஸனையுடனும் (இருப்பவள்).

579. ஸதோத் துங்கே ரங்கக்ஷிதிரமணபாதப்ரணயிநி
 த்வதாலோகே தத்தந் மணிகிரணஸம்பேத கலுஷே|
 ப்ரதிஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா ப்ரதிதருசிபேதம் ந ஸஹதே
 நவாம்பஸ்வாச்சந்த்யம் நமதமரகோடீரமகர:||

*பாதுகையே! உன்னை வணங்கி நிற்கும் தேவர்கள் அணிந்துள்ள மகுடங்களில்
 செதுக்கப்பட்டிருக்கும் மீன் ப்ரதிமைகள் - உன் கற்களின் ஒளி வெள்ளத்தில் - எதிர் நீச்சல்
 போடமுடியாமையால், ஸ்தம்பித்து, நின்று விட்டன போலும்!!*

ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதப்ரணயிநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே!; நமத் அமர கோடீர மகர: =
 வணங்கும் தேவர்களின் கிரீடத்திலே உள்ள மீன்கள் (ப்ரதிமை); ஸதா உத்துங்கே =
 எப்போதும் மேலானவையான; தத் தந்மணி கிரண ஸம்பேத கலுஷே = அந்தந்த ரத்னங்களின்
 ஒளிக்கதிர்களின் சேர்க்கையால், கலங்கியிருக்கும் (fusion); த்வத் ஆலோகே = உன் காந்தி
 வெள்ளத்திலே; ப்ரதி ஸ்ரோதோ வ்ருத்த்யா = எதிர் நீச்சலைப் போட முடியாமையால்; ப்ரதித
 ருசி பேதம் = நன்கு தெரிகின்ற (ஆசையை) விசேஷ காந்தியை; நவாம்ப: ஸ்வாச்சந்த்யம் =
 புது வெள்ளத்தில், இஷ்டப்படி செல்வதை; ந ஸஹதே = பொறுப்பதில்லையோ!

580 ஜநயஸி பதாவநி! த்வம் முக்தாசோணமணிசுக்ரநீலருசா|
 நகருசிஸந்ததிருசிராம் நந்தகநிஸ்த்ரிம்ச ஸம்பதம் செளரே:||

*பாதுகே! உன்மேல், சிகப்பு - முத்து - இந்திரநீலம் மூன்று வண்ண ரத்னங்கள் பதித்துள்ளன...
 அதைப்பார்த்தால், பெருமாள் கையிலே நாந்தகம் எனும் கத்தியை வைத்திருப்பது போன்றும்
 காண்கிறேன். (சிவந்த உள்ளங்கை - நகங்களின் வெண்மை - கறுமை நிறக் கத்தி).*

பதாவநி! த்வம், முக்தா - சோணமணி சுக்ர நீலருசா = பாதுகையே! நீ, முத்து - சிகப்பு -
 இந்திர நீலம் ஆகியவற்றின் சோபையால்; நகருசி ஸந்ததி ருசிராம் செளரே: =
 நகங்களின் வரிசையான காந்தியை வீசும், பெருமாளின்; நந்தக நிஸ்த்ரிம்ச ஸம்பதம் ஜநயஸி
 = நாந்தகம் என்ற கத்தியின் அழகை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக லிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்
 வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே பஹுரத்நபத்தி: - ஷோடசீ.

17. பத்மராக பத்ததி

581. ப்ரபத்யே ரங்கநாதஸ்ய பாதுகாம் பத்மராகிணீம்|
பதைகநியதாம் தஸ்ய பத்மவாஸாமிவாபராம்||

பாதுகை - மகாலக்ஷ்மி இருவருமே பத்மராகிணி. பாதுகையின் மேல் பத்மராகக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. மகாலக்ஷ்மி, பத்மத்திலே (தாமரை) ராகம் (ஆசை) உடையவள். மகாலக்ஷ்மி போன்ற பாதுகையைச் சரண் அடைகிறேன்.

தஸ்ய பதைக நியதாம் = அந்த ரங்கநாதனின் திருவடியை விட்டுப் பிரியாததும்; அபராம், பத்ம வாஸாமிவ = வேறு மாதிரியான, மகாலக்ஷ்மி போன்ற; பத்ம ராகிணீம் = சிகப்பு ரத்னங்களை உடைய; ரங்கநாதஸ்ய பாதுகாம் ப்ரபத்யே = ரங்கநாதனின் பாதுகைகளைச் சரண் அடைகின்றேன்.

582. அதிவாங்மநஸம் விசிந்த்ய ஸௌரே: பதரகேடி! பதபத்மஸௌகுமார்யம்|
பரிபுஷ்யஸி பத்மராகபாஸா பதவீம் ஆஹிதபல்லவாமிவ த்வம்||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகளின் மென்மை - ஸௌகுமார்யம் ஆகியவை மனதுக்கும் - வாக்குக்கும் எட்டாத ஒன்று... எனவே, நீ உன்மேல் பதித்துள்ள பத்மராகக் கற்களின் ஒளியால், பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வழி நெடுக, தளிர்களைப் பரப்புகின்றாயோ?

பதரகேடி! அதிவாங்மநஸம் = பாதுகையே! மனதாலும்/வாயினாலும் விவரிக்க முடியாத; ஸௌரே: பதபத்ம ஸௌகுமார்யம் விசிந்த்ய = பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் மிருதுத்தன்மையை யோசித்து; பத்மராகா பாஸா, பதவீம் = பத்மராகங்களின் காந்தியால், (பெருமாள் - எழுந்தருளும்) வழி நெடுக; த்வாம், ஆஹித பல்லவாம் பரிபுஷ்யஸி இவ = நீ, துளிரைப் பரப்பி வைக்கிறாய் போலும்.

583. பதபல்லவஸங்கிபி: ப்ரதீப்தை:
அதிகோல்லாஸிபி: அம்ப! பத்மராகை:|
அநலே ஸ்யநம் க்வசிந்முராரே:
அவிஸம்வாதயஸீவ பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! தாயே! உன் மீதுள்ள பத்மராகங்களின் சிகப்பு, பளபளக்கும் ஒளியை உடையவை.. பெருமாளின் திருவடிகள் (உள்ளங்கால்கள்) துளிர் போன்ற சிகப்பு நிறம். இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படுத்தும் ஜொலிப்பு - பாஞ்சராத்தர் கூறுவதை - (ஒரு காலத்திலே பெருமாள் அக்னியிலே சயனித்து இருந்தார் என்று) முற்றிலும் உண்மையே, என நீ கூறுவது போல் உள்ளது.

அம்ப! பாதுகே! பத பல்லவ ஸங்கிபி: = தாயே! பாதுகையே! துளிர் போன்ற திருவடிகளுடன் சேர்ந்திருக்கிற; ப்ரதீப்தை: அதிகோல்லாஸிபி: பத்மராகை: த்வம் = பளபளப்பானதும், மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிப்பதுமான, பத்மராகங்களால், நீ; முராரே: க்வசித் அநலே ஸ்யநம் அவிஸம்வாதயஸீவ = பெருமாளின், ஒரு இடத்திலே, அக்னிப்படுக்கையிலே, இருந்ததை ஸத்யம் எனக் காண்பிக்கிறாய்.

584. விவ்ருணோதி ரங்கபதிரத்தநபாதுகே!
 த்வயி பத்மராகமணிபத்ததி: சபா|
 நிபிடோருஸங்கடநபீடநகூரந்
 மதுகைடபகூதஜபங்கவாஸநாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் பத்மராகக்கற்களின் காந்தியை, இப்படியாக நான் நினைக்கிறேன்!...ஒரு ஸமயம் பெருமாள் ஹயக்ரீவ அவதாரம் எடுத்தபோது, மது-கைடபன் என்ற அஸுரர்களைத் தனது தொடைகளுக்கு நடுவே நெறித்துக் கொன்ற போது, பெருகிய ரத்தத்தின் சிகப்போ இது?!

ரங்கபதி ரத்தந பாதுகே! சபா = அரங்கனின் ரத்தந பாதுகையே! க்ஷேமத்தையே கொடுக்கும்; தவ பத்மராக மணி பத்ததி: = உன் பத்மராகக்கற்களின் வரிசை; நிபிட ஊரு ஸங்கடந = தொடைகளைக் கெட்டியாகச் சேர்த்துக் கொண்டு, உபத்திரவத்தால்; பீடந கூரந், மது கைடப = பெருகும், மது கைடபர்களின்; கூதஜ பங்க வாஸநாம் = ரத்தத்தின் சேறு போன்று இருப்பை; விவ்ருணோதி = பிரகாசப்படுத்துகிறது.

585. ப்ரதியந்தி ரங்கபதிபாதுகே! ஜநா:
 தவ பத்மராகமணிர்ஷ்மிஸந்ததிம்|
 அபிஜக்முஷாம் த்வதநுபாவகண்டிதாத்
 அகஸஞ்சயாத் விகளிதாம் அஸ்ருக்சடாம்||

அரங்கனின் பாதுகே! உன் பத்மராகக் கற்களின் காந்தியை, ஆச்ரிதர்களின் பாவங்களையும், அவற்றின் அபிமான தேவதைகளையும் நீ ஸம்ஹரித்ததால் உண்டான ரத்த வெள்ளமோ என ஜனங்கள் ஜயம் அடைகின்றனர்.

ரங்கபதி பாதுகே! ஜநா: தவ பத்மராகிணி ர்ஷ்மி ஸந்ததிம் = ரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஜனங்கள், உன் பத்மராகங்களின் ஒளி வரிசைகளை; த்வத் அநுபாவ கண்டிதாத் = உன் பெருமையால் வெட்டப்பட்ட (போக்கடிக்கப்பட்ட); அபிஜக்முஷாம் அகஸஞ்சயாத் = உன்னை ஆச்ரயித்தோரின், பாவங்களின் கூட்டத்தினின்று; விகளிதாம் அஸ்ருக்சடாம் ப்ரதியந்தி = பெருகிய, ரத்த ப்ரவாகம் என நினைக்கின்றனர்.

586. பச்யந்தி ரங்கேச்வரபாதுகே! த்வாம் பௌராங்கநா: ஸ்பர்சிதராகபந்தாம்|
 ச்ருங்காரயோநே: ஜ்வலநஸ்ய தீப்தை: அங்காரஜாலரீவ பத்மராகை:||

அரங்கனின் பாதுகையே! நகரத்து நாரீமணிகள் உன்மீது காதலறுகின்றனர்... உன் பத்மராகங்களின் காந்தி, மன்மதனாகிற அக்னியின் தணலில் இருந்து வந்தது எனக் கருதுகின்றனர்.

ரங்கேச்வரபாதுகே!பௌராங்கநா: ஸ்பர்சிதராகபந்தாம் த்வாம் = அரங்கனின் பாதுகையே! நகரத்து நாரீமணிகள், ஏற்படும் ஆசையின் சேர்க்கையை உடைய உன்னை; பத்மராகை: ச்ருங்காரயோநே: = பத்மராகங்களால், மன்மதனின்; ஜ்வலநஸ்ய தீப்தை: = அக்னியின், ஜொலிக்கின்ற; அங்கார ஜாலரீவ பச்யந்தி = தணலின் வெப்பமாக (கூட்டம்) பார்க்கின்றனர்.

587. அவையி தோஷாபகமஸ்ய ஹேதும்
 தமோபஹாம் ஸம்ப்ருத பத்மராகாம்|
 அக்ஷேவந்த்யாம் மணிபாதுகே!
 த்வாம் ரங்கேஸ்ஸூர்யோதயபூர்வஸந்த்யாம்||

மணிபாதுகே! யுந்ரங்கநாதன் என்ற ஸூர்யன் உதயமாகும் முன்பு தோன்றும் "காலைஸந்தி" நீ...
உன் பத்மராகங்களின் ஒளியால் இருள் விலகுகிறது. ஸகலமான பாவங்களும் நீங்குகின்றன.

மணிபாதுகே! தோஷாபகமஸ்ய = மணிபாதுகையே! ஸகல பாவங்களும் போவதற்கு; ஹேதும்,
தமோபஹாம் = காரணமாயும், தமோகுணத்தை (இருளை)ப் போக்குவதும்; ஸம்ப்ருத
பத்மராகாம் = சேர்ந்துள்ள பத்மராகங்களின் காந்தியையுடைய; அசேஷவந்த்யாம் த்வாம் =
அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படும் உன்னை; ரங்கேச ஸூர்யோதய = அரங்கன் (என்ற)
ஸூர்யோதயத்தின்; பூர்வஸந்த்யாம் அவைமி = பூர்வஸந்தியாக நினைக்கிறேன்.

588. அவாப்ய பாதாவநி! ரங்கபர்த்து:
பாதாம்புஜே பல்லவஸம்ஸ்தராபாம்|
த்வத்பத்மராக த்யுதயோ பஜந்தே
காலாநலத்வம் கலுஷாம்புதேர் ந:||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள பத்மராகங்களின் ஒளி, அரங்கனின் திருவடியில் தளிர் போன்ற
மெத்தையைப் பரப்பும்...எங்கள் விஷயத்திலோ, எங்களது பாவ ஸமுத்திரத்தை வற்றடிக்கும்
காலாக்கனியாகும். (contrasting effects).

பாதாவநி! த்வத் பத்மராக த்யுதய: = பாதுகே! உனது பத்மராகங்களின் சோபை; ரங்கபர்த்து:
பாதாம்புஜே = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளில்; பல்லவ ஸம்ஸ்தர ஆபாம் = தளிர்களால்
ஆன மெத்தையின் அழகை; அவாப்ய ந: கலுஷ அம்புதே: காலாநலத்வம் பஜந்தே =
அடைந்துள்ளது; எங்களுக்கு, பாவ ஸமுத்திரத்தை, பிரளயகால அக்னியாக எரித்துவிடுகிறது.

589. நிஸர்கஸித்தம் மணிபாதரகேடி!
தேவஸ்ய ரங்காவஸதப்ரியஸ்ய|
பாலார்க்கவர்ணா: பதபத்மராகம்
த்வத்பத்மராகா: புநருக்தயந்தி||

மணிபாதரகேடி! அரங்கனின் திருவடிகள், தாமரை மலரின் இளம் சூரியனின் நிறத்தை
உடையவை.. உன் மேலுள்ள பத்மராகங்களின் காந்தி, அந்தச் சிகப்பை இரண்டு
மடங்காக்குகிறது.

மணிபாதரகேடி! நிஸர்க்க ஸித்தம் ரங்காவஸதப்ரியஸ்ய, தேவஸ்ய = மணி பாதுகே!
ஸ்வபாவமாகவே ஏற்பட்ட, ரங்கவிமானத்தின் இருப்பிடத்தை உடைய, பெருமாளின்; பத
பத்மராகம் = திருவடித்தாமரையின் சிகப்பு; பாலார்க்க வர்ணா: த்வத் = இளம் சூரியனின்
நிறத்தையுடைய, உனது; பத்மராகா: புநருக்தயந்தி = பத்மராகங்களின் சோபையால்,
இரட்டிப்பு ஒளியை உடையதாகிறது.

590. பதேந விஸ்வம் மணிபாதரகேடி!
பத்ந்யா ஸமம் பாலயதோ முராரே:|
யசுபயோதௌ பரிகல்பயந்தி
ப்ரவாளசோபாம் தவ பத்மராகா:||

மணிபாதரகேடி! பிராட்டியுடன் இணைந்து, பெருமாள் இவ்வுலகை ரக்ஷிக்கும் கீர்த்தி என்ற
ஸமுத்திரத்தில் உள்ள பவழங்களே, உன் மேல் உள்ள பத்மராகங்கள்.

மணிபாதரகேடி! தவ பத்மராகா: = மணிபாதரகேடி! உன் பத்மராகங்கள்; பத்ந்யா ஸமம், பதேந விச்வம் = மகாலக்ஷ்மியுடன் திருவடியால் உலகை; பாலயத: முராரே: = காப்பாற்றுபவரான, பெருமாளின்; யச:பயோதௌ = கீர்த்தி என்ற கடலிலே; ப்ரவாளசேபாம் பரிகல்பயந்தி = பவழங்களின் சோபையை அடைகின்றன.

591. அர்ச்சிஷ்மதீ காஞ்சநபாதரகேடி!
ப்ரஸ்தௌதி தே பாடலரத்நபங்க்தி:|
ரேகாரதாங்கஸ்ய மஹ:ப்ரபஞ்சம்
ரங்கேசுபாதாம்புஜமத்யபாஜ:||

தங்கப்பாதுகையே! உன் மேலுள்ள அக்னி ஜ்வாலையைப்போன்ற தேஜஸ், பெருமாளின் திருவடியில் (உள்ளங்காலில்) நடுவில் உள்ள ரேகையின் தேஜஸாக விளங்குகின்றது.

காஞ்சந பாதரகேடி! = பொற்பாதுகையே!; அர்ச்சிஷ்மதீ தே பாடலரத்நபங்க்தி: = காந்தியை உடைய (ஜ்வாலை) உனது பத்மராகங்களின் வரிசைகள்; ரங்கேசு பாதாம்புஜ மத்யபாஜ: = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளின் நடுப்பாகத்தில் உள்ள; ரேகா ரதாங்கஸ்ய மஹ:ப்ரபஞ்சம் = ரேகை ரூபமான சக்கரத்தின் தேஜஸ்ஸின் விஸ்தாரத்தை; ப்ரஸ்தௌதி = சொல்கிறது.

592. த்வயைவ பாதாவநி! சோணரத்நை: பாலாதபம் நூநமுதீரயந்த்யா|
பத்மாபதே: பாததலப்ரூடம் ரேகாம்புஜம் நித்யமபூத் அநித்ரம்||

பாதுகையே! பெருமாளின் உள்ளங்காலில், ரேகை உருவில் உள்ள பத்மம் எப்போதுமே மலர்ந்த நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம், ஸூர்யோதயம் போல் உள்ள, உன் பத்ம ராகங்களின் ஒளியால்தானே?

பாதாவநி! பத்மாபதே: = பாதுகே! பெருமாளின்; பாத தல ப்ரூடம் = திருவடியின் அடியிலே எப்போதும் உள்ள; ரேகாம்புஜம் = ரேகைரூபமான தாமரை மலர்; நித்யம், அநித்ரம் = எப்போதும் தூங்காமலிருப்பது (குவியாமல்); சோணரத்நை: பாலாதபம் = பத்மராகங்களின், இளம் வெயிலை; உதீரயந்த்யா த்வயைவ = உண்டுபண்ணும், உன்னால்தான்; அபூத் நூநம் = ஆனது...நிச்சயம்.

593. நித்யம் நிஜாலோகபதம் கதாநாம்
சீரேயோ திசுந்தீம் ச்ரிதபத்மராகாம்|
மஹீயஸீம் மாதவபாதரகேடி
மந்யாமஹே மங்களதேவதாம் த்வாம்||

மாதவ பாதரகேடி! உன்னை, ஸகல கேடிமங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதையான, மகாலக்ஷ்மியாகவே கருதுகிறோம்...அவள் பத்மத்தில் வஸிக்க ஆசைப்படுபவள்...உன்மேல் பத்மராகங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன...நீ உன் ஒளிவட்டத்துள் வந்தவர்க்கும்...அவள் தன் கடாகூடித்துக்கு இலக்கானவர்க்கும், சீரேயஸ்ஸைத் தருபவர்கள்.

மாதவபாதரகேடி! நிஜாலோகபதம் = மாதவனின் பாதுகே! தன் பார்வை விழும்படியான இடத்தை; கதாநாம் நித்யம் = அடைந்தோர்க்கு, எப்போதும்; சீரேய: திசுந்தீம் = ஸகல கேடிமங்களையும் கொடுக்கிறவளாயும்; ச்ரிதபத்மராகாம் = அடைந்துள்ள பத்மராகங்களையும் கொண்ட; மஹீயஸீம் த்வாம் = உயர்ந்தவளான உன்னை; மங்கள தேவதாம் மந்யாமஹே = மங்களங்களுக்கு எல்லாம், அதிஷ்டான தேவதையான மகாலக்ஷ்மியாக நினைக்கிறேன்.

594. தேவஸ்ய ரங்கரஸிகஸ்ய விஹாரஹேதோ:
ஆத்மாநமங்க்ரிகமலே விநிவேத்ய பூர்வம்|
ப்ராயோ நிவேதயஸி சோண மணிப்ரகாசை.
ப்ரத்யூஷபத்மகலிகாம் பதரக்ஷிணி! புவம்||

பாதுகையே! நாட்டிய சாலையில் ப்ரீதி உள்ள நடன் ஒருவனை, அவன் ஆட்டத்திற்கு வரும்போது - வணங்கி வரவேற்பது போல, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரத்துக்குப் புறப்படும்போது, அவன் திருவடிகளில் உன்னை - காலையிலே, இன்னும் மலராத தாமரை மொட்டாக, ஸமர்ப்பிக்கிறாயோ? நீ, உன் பத்மராகங்களின் ஒளியால்.

பதரக்ஷிணி! ரங்கரஸிகஸ்ய தேவஸ்ய விஹாரஹேதோ: = திருவடியைக் காப்பவளே! ரங்கவிமானத்திலே ஆசையுள்ள (or) நடன மேடையில் ஆசை கொண்ட, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணமான; பூர்வம், ஆத்மாநம் அங்க்ரி கமலே = முதலிலே, தன்னை, தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலே; விநிவேத்ய, சோண மணிப்ரகாசை: = வைத்து, பத்ம ராகங்களின் காந்தியால்; ப்ரத்யூஷ பத்மகலிகாம் = காலை வேளையில், தாமரை மொட்டை; ப்ராய: நிவேதயஸி = அனேகமாய் கொடுக்கிறாய்.

595. ப்ரத்யங்மயஸ்ய ஹவிஷ: ப்ரணவேந தேவி!
ப்ரகேஷபணாய பரமார்த்தவிதாம் முநீநாம்|
ப்ராஜ்யாம் முகுந்தசரணாவநி! பத்மராகை:
பர்யாயபாவகசிகாம் பவதீம் ப்ரதீம்:|

முகுந்தனின் பாதுகே! தேவி! புருஷார்த்தங்களை நன்கு அறிந்த ரிஷிகள், ப்ரணவ மந்திர உச்சாடனத்துடன், அக்னிகுண்டத்தில் (ஆத்மா எனும் ஹவிஸ்ஸை) ஹோமம் செய்யும்போது ஏற்படும் ஜ்வாலையைப் போல உள்ளது - உனது பத்மராகங்களின் காந்தி.

தேவி! முகுந்த சரணாவநி! = தேவி! முகுந்தனின் பாதுகே!; பத்மராகை: பவதீம் = பத்மராகங்களுடன் கூடிய உன்னை; பரமார்த்தவிதாம் முநீநாம் ப்ரத்யங்மயஸ்ய ஹவிஷ: = ஸ்வரூப - உபாய - புருஷார்த்தங்களின் உண்மையை அறியும், முனிவர்களின் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபமான, ஹவிஸ்ஸை; ப்ரணவேந ப்ரகேஷபணாய = ஓம் எனும் மந்திரத்தால் கொடுப்பதற்கு; ப்ராஜ்யாம் = பெருத்த; பர்யாய பாவகசிகாம் ப்ரதீம்: = ஒருவித அக்னி ஜ்வாலையாக நினைக்கிறோம்.

596. ஸம்பத்யதே தவ பதாவநி! பத்மராகை:
ப்ரஸ்தாநமாங்களிகஹோமஹுதாசநசீ:|
க்ஷீராஹுதிர் பவதி யத்ர விகல்பகங்கா
ரங்கேச்வரஸ்ய ருசிரா நகரஸ்மிதாரா||

பாதுகே! அரங்கனின் பிரயாணமாகிற (ஸஞ்சாரம்) கல்யாணத்திற்காகச் செய்கிற ஹோமத்தின், அக்னி ஜ்வலை போல் திகழ்கிறது - உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு.. அரங்கனின் திருவடி நகங்களின் வெண்மை, அக்னியில் சேர்க்கப்படும் பால்.

பதாவநி! தவ பத்மராகை: = பாதுகையே! உன் பத்மராகங்களின் காந்தி; ரங்கேச்வரஸ்ய ப்ரஸ்தாந மாங்களிக ஹோம ஹுதாசந சீ: = அரங்கனின் பிரயாணமாகிற கல்யாணத்துக்குச் செய்யும் ஹோமத்தின், அக்னியின் சோபை; விகல்ப கங்கா ருசிரா = கங்கை (யின் வெண்மை) போன்ற இன்பமான; நகரஸ்மிதாரா, யத்ர = (பெருமாளின்) நகங்களின் காந்தி

வெள்ளம் எனும்; கூடிர் ஆஹுதி: ஸம்பத்யதே பவதி = பாலில் செய்யும் ஹோமம் போன்று தோன்றுகிறது.

597. ஆமுஞ்சதாம் அருணயாவகபங்கலக்ஷமீம்
சோணாசம்நாம் தவ பதாவநி! காந்தியோகாத்|
பத்மாஸஹாயபதபத்மநகா: ச்ரயந்தே
ஸந்த்யாநுரஞ்சிதஸுதாகரபிம்ப சோபாம்||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரத்துக்குப் பிறகு பெருமாள் திரும்பும் ஸாயங்கால வேளையில் அவரின் திருவடி நகங்கள், செம்பஞ்சக் குழம்புப் பூச்சை உடையவை போன்று திகழ்கின்றன - உன் பத்ம ராகங்களின் சோபையினால்.

பதாவநி! பத்மாஸஹாய பதபத்ம நகா: = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியின் துணைவனின் திருவடித்தாமரை நகங்கள்; அருண யாவகபங்க = சிவந்த, செம்பஞ்சக்குழம்பின்; லக்ஷமீம், ஆமுஞ்சதாம் = அழகை, உண்டாக்கும்; தவ சோணாசம்நாம் காந்தியோகாத் = உன் பத்மராகங்களின், ஒளிக்கதிர்களால்; ஸந்த்யா அநுரஞ்சித = ஸந்தியா காலத்தில் சிகப்பாகக்காணும்; ஸுதாகர பிம்ப சோபாம் = சந்திர மண்டலத்தின் அழகை; ச்ரயந்தே = அடைகின்றன.

598. ஸ்தானே தவாச்யுதபதாவநி! பத்மராகா:
தேஜோமயா: ப்ரசமயந்தி தமோ மதீயம்|
சித்ரம் ததேததிஹ யஜ்ஜநயந்தி நித்யம்
ராகாத்மகேந மஹஸா ரஜஸோ நிவ்ருத்திம்||

அச்யுத பாதுகே! உன் பத்மராகங்களின் காந்தி என்மேல் படவும், எனது தமோ குணம் (தமஸ் = இருள்) அறவே நீங்கிவிடுகிறது...கூடவே, ரஜோ குணத்தையும் அது நீக்குகின்றதே! இது விசித்திரம்தான்.

அச்யுத பதாவநி! தேஜோமயா: = அச்யுதனின் பாதுகையே! தேஜோமயமான; தவ பத்மராகா: மதீயம் = உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு, என்னுடைய; தம: ப்ரசமயந்தி, ஸ்தானே = இருளை (தமோ குணத்தை) போக்கடிக்கின்றன, இது நியாயம்; ராகாத்மகேந மஹஸா ரஜஸ: = சிகப்பு நிற தேஜஸ்ஸினால், ரஜோகுணமும்; நிவ்ருத்திம் நித்யம் = இல்லாமையை, எப்போதுமே; ஜநயந்தி, இதி யத் = அடைவது - என்ற இது; ததேதத், இஹ சித்ரம் = இந்த உலகில் ஓர் ஆச்சரியமே!

599. பத்மாகராந்தரவிகாஸிநி! ரங்கபர்த்து:
பீத்வா பதாவநி! மதூநி பதாரவிந்தே|
சோணோபலத்யுதிமயீம் ஸுபகப்ரசாராம்
மந்யே பிபர்ஷி மஹதீம் மதராகசோபாம்||

பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடிகளைப் பெரிய பிராட்டி வருட, பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனை, வேண்டிய அளவு குடித்து, அதனால் கண்கள் சிவந்து (பத்மராகம்), மதத்துடன் உள்ள ஒரு வண்டு போல, நீ காட்சி அளிக்கிறாய்.

பதாவநி! பத்மா கர அந்தர = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளின் நடுவில்; விகாஸிநி ரங்கபர்த்து: = விளங்கும் அரங்கனின்; பதாரவிந்தே மதூநி = திருவடித்தாமரையின் தேனை; பீத்வா, சோணோபல த்யுதி மயீம் = குடித்து (நீ) சிவப்பு ரத்னங்களின் ஒளியால்; ஸுபக ப்ரசாராம் = அழகிய ஸஞ்சாரத்தைக் கொண்டதும்; மஹதீம் மதராக சோபாம் =

அதிகக் கொழுப்புடன் (சிகப்பு அழகுடன்); பிபர்ஷி மந்யே = தரிக்கிறாய் (என) நினைக்கிறேன்.

600. பாதாவநி! ப்ரஸ்ருமரஸ்ய கலேர்யுகஸ்ய
ப்ராயேண ஸம்ப்ரதி நிவாரயிதும் ப்ரவேசம்|
ஸ்ரீரங்கஸீம்நி தவ சோண மணிப்ரஸூத:
ப்ராகாரமக்நிமயம் ஆரபதே ப்ரகாசு||

பாதுகே! உன் பத்மராக ஒளிக்கதிர்கள், அக்னி ஜ்வாலையைப்போல, எங்கும் பரவி, ஸ்ரீரங்கத்துக்கே, அக்னியாலான ஒரு மதிள் சுவரை எழுப்பியதைப்போல இருக்கிறது... பரவிவரும் கவி, ஸ்ரீரங்கத்தில் நுழையாதிருக்க, கோட்டை (fort) எழுப்பி உள்ளாயோ?

பாதாவநி! தவ சோண மணிப்ரஸூத: ப்ரகாசு: ப்ரஸ்ருமரஸ்ய = பாதுகே! உன் சிகப்பு ரத்னங்கள் உண்டாக்கும் வெளிச்சம், எங்கும் பரவும்; கலே: யுகஸ்ய, ஸ்ரீரங்கஸீம்நி = கலியுகம், ஸ்ரீரங்கத்திலே; ப்ரவேசம் ஸம்ப்ரதி நிவாரயிதும் = நுழைவதை, இப்போதே தடுத்து நிறுத்த; அக்னிமயம் ப்ராகாரம் = நெருப்பாலான மதிள் சுவரை; ப்ராயேண ஆரபதே = அனேகமாய் உண்டு பண்ணுகிறது.

601. லீலாக்ருஹாந்தரவிஹாரிணி ரங்கநாதே
லாக்ஷாரஸை: அருணரத்நமயூகலக்ஷயை:|
ப்ராயேண ரஞ்ஜயதி பாதஸரோஜயுகம்
ஸைரந்த்ரிகேவ பவதீ மணிபாதரக்ஷே!||

மணிபாதுகே! அரங்கன் தன் பிராட்டிமாருடன் உல்லாஸமாயிருக்க, லீலாக்ருஹத்துக்கு எழுந்தருளும் வேளைகளில், நீ ஒரு பணிப்பெண்ணைப் போல. உன் பத்மராகத்தின் காந்தியால், திருவடிகளுக்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்பைப் பூசி, அலங்காரம் செய்கிறாயோ?

மணிபாதரக்ஷே! ரங்கநாதே = மணிபாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; லீலா க்ருஹ அந்தர விஹாரிணி, பவதீ, ஸைரந்த்ரிகேவ = லீலாக்ருஹங்களுக்கு (பிராட்டிமாருடன் உல்லாஸமாயிருக்க) எழுந்தருளும்போது, நீ ஒரு பணிப்பெண்ணைப்போல; அருண ரத்ந மயூகலக்ஷயை: = சிகப்புக் கற்களின் காந்தி எனும் வ்யாஜத்தால்; லாக்ஷாரஸை: பாதஸரோஜயுகம் ப்ராயேண ரஞ்ஜயதி = செம்பஞ்சுக் குழம்பை, திருவடிகளுக்குப் பூசி, மிகவும் அழகுபடச் செய்கிறாய்.

602. ரங்கேசிதுர் விஹரதோ மணிபாதரக்ஷே!
ரத்யாந்தரே ஸுமநஸ: பரிகீர்யமாணா:|
த்வத் பத்மராககிரணச்சுரணாத் பஜந்தே
ஸந்த்யாதபாந்தரிததாரகபங்க்திலக்ஷமீம்||

மணிபாதரக்ஷே! அரங்கன் வீதி உலா வரும் வேளைகளில், பக்தர்கள் வழி நெடுக மலர்களைத் தூவுகின்றனர்... உன் பத்மராகங்களின் காந்தியும் சேர்ந்து, ஸந்தியா காலத்தில், வானில் நட்சத்திரங்கள் போல ஒளிர்கின்றன.

மணிபாதரக்ஷே! ரங்கேசிது: = மணி பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; விஹரத: ரத்யாந்தரே = ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, வழி நெடுக (வீதியில்) பரிகீர்யமாணா: ஸுமநஸ: = வாரி இறைக்கப்பட்டுள்ள மலர்களுடன்; த்வத் பத்மராக கிரணச் சுரணாத் = உன் பத்மராகங்களின் காந்தி இணைவதால்; ஸந்த்யாதப அந்தரித தாரக = மஞ்சள் வெயிலால், ஆகாயவெளியில் நகடித்திரங்களின்; பங்க்தி லக்ஷமீம் பஜந்தே = அழகை அடைகின்றன.

603. ரங்காதிராஜபதரசுகிணி! பிப்ரதஸ்த்வாம்
கங்காதரங்கவிமலே கிரிசூய மௌளௌ|
ஸம்வர்த்தயந்தி மஹஸா தவ பத்மராகா:
சைலாத்மஜாசரணயாவகபங்கலக்ஷமீம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்க வரும் வேளைகளில், தன் ஜடையில், பார்வதியின் பாதச் செம்பஞ்சுக் குழம்பு இராதபடி, கங்கை நீரால் அலம்பிக்கொண்டு வருகிறார்.... எனினும், உன் செம்பஞ்சுக் குழம்பு பட்டு, வர்ணம் மேலும் வளர்கிறது.

ரங்காதிராஜ பதரசுகிணி! = பெருமாளின் பாதுகையே!; சைலாத்மஜா சரண = ஹிமவத் பர்வதத்தின் பெண்ணான பார்வதியின் கால்களின்; யாவகபங்க லக்ஷமீம் = செம்பஞ்சுக் குழம்பின் சோபையை; கங்கா தரங்க விமலே = கங்கா ஜலத்தினால், அலம்பிக்கொண்டு; த்வாம் பிப்ரத: கிரிசூய = உன்னைத் தரிசிக்கும் சிவனின்; மௌளௌ, தவ பத்மராகா: = சிரஸ்ஸிலே, உன் பத்மராகங்களின்; மஹஸா: ஸம்வர்த்தயந்தி = காந்தி (சோபையை) வருத்தி அடையச் செய்யும்.

604. சரணமுபகதாநாம் சர்வரீம் மோஹரூபாம்
சமயிதும் உதயஸ்தாந் மந்மஹே பாலஸூர்யாந்|
பதஸரஸிஜயோகாத் ரங்கநாதஸ்ய பூய:
பரிணமதருணிம்ந: பாதுகே! பத்மராகாந்||

பாதுகே! உன் பத்மராகங்களின் சிகப்பு, பெருமாள் திருவடித்தாமரையுடன் சேர்ந்து, மேலும் செந்நிறம் அடைகிறது. உன்னைச் சரணம் அடைந்தவர்களின் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கும், பால ஸூர்யன் போலப் ப்ரகாசிக்கிறது.

பாதுகே! ரங்கநாதஸ்ய பத ஸரஸிஜ யோகாத் பூய: = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடித்தாமரையின் ஸம்பந்தத்தால், மிக அதிகமாக உண்டான; பரிணமத் அருணிம் ந: பத்மராகாந் = மிகச் சிவந்த பத்மராகங்களைச்; சரணமுபகதாநாம் = சரணம் அடைந்தவர்களின்; மோஹரூபாம் சர்வரீம் = மோகம் என்கிற இருளை; சமயிதும் உதயஸ்தாந் பாலஸூர்யாந் மந்மஹே: = போக்கடிக்க உதயமான, இளஞ்சூரியனாக உன்னை நினைக்கிறேன்.

605. ஹரிபதருசிராணாம் பாதுகே! தாவகாநாம்
அருணமணிகணாநாம் நூநமர்த்தேந்து மௌளி:|
ப்ரணதிஸமயலக்நாம் வாஸநாமேவ தத்தே
களமகணிச காந்திஸ்பர்த்திநீபி: ஜடாபி:||

பாதுகையே! சந்திர கலையைத் தலையில் உடைய சிவனின் ஜடை, செம்பாப்பயிரின் கதிர் போன்ற வண்ணத்துடன் உள்ளவை.... உன்னைச் சிவன் லேவித்தபோது, உன் பத்மராகங்களின் காந்தியால்தான், அந்த வண்ணத்தைப் பெற்றதோ அது?

பாதுகே! அர்த்த இந்து மௌளி: = பாதுகையே! பிறைச்சந்திரனை தலையில் கொண்ட சிவன்; களம கணிச காந்தி = செம்பாப் பயிரின் கதிர்களின் ஒளி; ஸ்பர்த்திநீபி: ஜடாபி: = போன்று உள்ள ஜடைகளை (ஜடைகளால்); ஹரிபதருசிராணாம் தாவகாநாம் = பெருமாளின் திருவடி (உள்ளங்கால்) போல அழகாய் இருக்கும்; அருணமணிகணாநாம் = சிகப்புக்கற்களின் கூட்டத்தின் (ஒளியால்), பாதுகையை; ப்ரணதிஸமய லக்நாந் = லேவிக்கும்போது உண்டான; வாஸநாமேவ தத்தே = சேர்க்கையை அடைகிறான்.

606. ப்ரதிவிஹரணமேதே பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதகமலஸகந்தா: பத்மராகாஸ்த்வதீயா:|
 தருணதபநமைத்ரீம் உத்வஹத்பிரமயூகை:
 ஸ்தலகமல விபூதிம் ஸ்தாபயந்த்யவ்யவஸ்தாம்||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள பத்ம ராகங்களின் ஒளி, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் ஒளி போன்றது. அவரது ஸஞ்சார காலங்களில், இடைவெளியின்றி, நகர்ந்து கொண்டே போகும், பத்மராகங்களின் காந்தி, நிலத்தாமரைபோல இருக்கிறது.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! ப்ரதி விஹரணம் பதகமல ஸகந்தா: த்வதீயா: ஏதே = அரங்கனின் பாதுகே! ஒவ்வொரு ஸஞ்சார வேளையின்போதும், திருவடித்தாமரைகளுக்குச் சமமான உன்னுடைய, இந்த; பத்மராகா: தருண தபந மைத்ரீம் = சிகப்பு ரத்னங்கள், இளம் சூரியனின் ஸ்னேகத்தை; உத்வஹத்பி: மயூகை: = அடைந்ததால் ஏற்பட்ட காந்தியுடன் கூடி; அவ்யவஸ்தாம் ஸ்தல கமல விபூதிம் ஸ்தாபயந்தி = கட்டுப்பாடற்ற, நிலத்தாமரை மலர்களின் ஸமிருத்தியை ஏற்படுத்துகின்றன.

607. அயமநிதரபோகாந் ரஞ்சயந் வீதராகாந்
 அருணமணிகணாநாம் தாவகாநாம் ப்ரகாச:|
 மதுரிபுபதரகேடி! மங்க்ஷு ஜாஜ்வல்யமாந:
 ஸபயதி ஜநாநாம் சாஸ்வதம் பாபராசிம்||

பாதுகையே! பெருமானைத்தவிர இதர விஷயங்களில் ஆசையை விட்டவர்கள், உன் பத்மராக ஒளியின் மேல் ஆசை உள்ளவர்கள்...இந்த உன் ஒளி, அன்பர்களின் நீடித்து வந்த பாவங்களை எரித்துக் குவிக்கும்.

மதுரிபு பதரகேடி! வீதராகாந் = பெருமாளின் பாதுகே! எல்லா ஆசையை விட்டவர்களும்; அநிதர போகாந் அஞ்ஜயந் = பெருமானைத் தவிர வேறு எதிலும் ஆசை இல்லாதவரை சந்தோஷப்படுத்த; ஜாஜ்வல்யமாந: தாவகாநாம் அருணமணி கணாநாம் அயம் ப்ரகாச: = பேரொளியுடன் கூடிய, உன்னுடைய பத்மராகங்களின் இந்த காந்தியானது; மங்க்ஷு, ஜநாநாம் சாஸ்வதம் பாபராசிம் ஸபயதி = சீக்கிரமே, மக்களின், ரொம்ப காலமாய், இருக்கும், பாவங்களை, விளக்குப்பூச்சியைப்போல, அழிக்கிறது.

608. ப்ரகரநிகமகந்தா: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதகமலஸம்ருத்திம் ப்ரத்யஹம் பாவயந்த:|
 தததி ஸகலயந்தோ காடமந்தஸ்தமிஸ்ரம்
 ஸமுசிதம் அருணத்வம் தாவகா: பத்மராகா:||

பாதுகே! உனக்கும் சூரியனுக்கும் வேத நறுமணம் ஒரு சிறப்பு; சூரியன் தாமரையை மலர்விக்கிறான்; உன் பத்மராகங்களின் காந்தி, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைக்குச் சோபையைச் சேர்க்கும் - சூரியன் புற இருளைப் போக்குபவன்; நீ கனமான உள் இருளைப் போக்குகிறாய்.

பாதுகே! ப்ரகர நிகம கந்தா: = பாதுகையே! அபரிமிதமான, வேத வாஸனையுடன் கூடியவரும்; காடம் அந்த: தமிஸ்ரம் ஸகலயந்த: = கெட்டியான, உள் இருளைப் போக்குபவரும்; ரங்கபர்த்து: பதகமல ஸம்ருத்திம், ப்ரத்யஹம் பாவயந்த: = அரங்கனின், திருவடித்தாமரைகளின், (பெரியதான அளவிலே தினமும்) சோபையை உண்டாக்கும்; தாவகா: பத்மராகா: = உனது பத்மராகக் கற்கள்; அருணத்வம் தததி = செம்மை நிறத்தை அடைந்துள்ளன; ஸமுசிதம் = உசிதமே.

609. லாக்ஷாலக்ஷ்மீம் அதரருசகே ரங்கிண: பாதரகேடி!
 வக்த்ராம்போஜே மதபரிணதிம் பத்மராகத்யுதிஸ்தே|
 கர்ணோபாந்தே கிஸலயருசிம் தேவி! ஸேவாநதாநாம்
 ஸீமந்தே ச த்ரிதஸூத்ருசாம் ஸௌதி ஸிந்தூரசோபாம்||

பாதரகேடி! தேவஸ்த்ரீகள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, உன் பத்மராகங்களின் ஒளியால், நீ அவர்களது கீழ் உதட்டில் செம்பஞ்சுக்குழம்பைப் பூசி, காதருகில் செவிப்பூ போன்ற தளிரின் அழகையும், உச்சி வகிட்டில், ஸிந்தூரத்தின் அழகையும் உண்டாக்குகிறாய்.

ரங்கிண: பாதரகேடி! தேவி! = அரங்கனின் பாதுகே! தேவி!; தே பத்மராக த்யுதி: = உன்னுடைய பத்ம ராகங்களி காந்தி; ஸேவா நதாநாம் த்ரிதச ஸூத்ருசாம் = உன்னைச் சேவிக்க வந்துள்ள தேவஸ்த்ரீகளின்; அதர ருசகே, லாக்ஷாலக்ஷ்மீம் = (பூஷணம் போன்ற) உதட்டிலே, செம்பஞ்சுக்குழம்பின் சோபையையும்; வக்த்ராம்போஜே, மதபரிணதிம் = தாமரை போன்ற முகத்தில், கொழுப்பினால் ஏற்பட்ட அழகையும்; கர்ண அபாந்தே, கிஸலய ருசிம் = காதுகளின் அருகில், துளிர்களின் அழகையும்; ஸீமந்தே ஸிந்தூர சோபாம் = வகிட்டிப்பகுதியில் ஸிந்தூரத்தின் அழகையும்; ஸௌதி = உண்டு பண்ணுகிறது.

610. அருணமணயஸ் தவைதே ஹரிபதராகேண லப்தமஹிமாந:|
 கமயந்தி சரணரகேடி! த்யுமணிகணம் ஜ்யோதிரிங்கணதாம்||

சரண ரகேடி! உன் பத்மராகங்களின் ஒளி, பெருமாளின் திருவடிச் சிகப்பையும் பெற்று, மேலும் பிரகாசமாய் விளங்குகின்றது. அது, பல ஸூரியர்களின் ஒளியையும், வெறும் மின் மினிப் பூச்சியின் ஒளியாக மங்கச் செய்யும்.

சரண ரகேடி! ஹரி பத ராகேண = பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிச் சிகப்பினால்; லப்தமஹிமாந: தவ ஏதே = அடைந்துள்ள பெருமையை உடைய, உனது இந்த; அருணமணய: த்யுமணி கணம் = பத்மராகங்கள், ஸூரியர்களின் கூட்டத்தையும்; ஜ்யோதிரிங்கணதாம் = மின்மினிப் பூச்சிகளின் ஒளியைப் போல; கமயந்தி = செய்கின்றன.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தா சார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பத்மராகபத்ததி: - ஸப்ததசீ.

50 சுலோகங்களால், பாதுகைகளின் மீது பதித்துள்ள முத்துக்களை, மிக அழகான வர்ணனைகளுடன், அநுபவிக்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகள்.

611. பத்தாநாம் யத்ர நித்யாநாம் முக்தாநாமீச்வரஸ்ய ச|
ப்ரத்யக்ஷம் சேஷசேஷித்வம் ஸா மே ஸித்த்யது பாதுகா||

பத்தர், முக்தர், நித்யர் எனும் மூன்று வகை ஜீவாத்மாக்களுக்கும், பெருமானுக்கும் உள்ள சேஷ-சேஷி ஸம்பந்தத்தை, பாதுகை தன்மேல் பதித்துள்ள, நித்யமான முத்துக்களால், ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டுகிறது. அந்தப் பாதுகை எனக்கு ஸித்திக்கட்டும்.

யத்ர பத்தாநாம் முக்தாநாம் நித்யாநாம் ஈச்வரஸ்ய ச = எந்தப் பாதுகையால், பத்தர்களுடையவும், முக்தர் - நித்யர்களுடையவும், ஈச்வரனுடையவும்; சேஷ சேஷித்வம் ப்ரத்யக்ஷம் = சேஷ/சேஷித்வ பாவம், நன்கு புலப்படுகிறதோ; ஸா, பாதுகா, மே ஸித்த்யது = அப்பாதுகை, எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

612. தவரங்கதுரீணபாதரகேடி!
விமலா மௌக்திகபத்ததிர் விபாதி|
ஸுஹ்ருதி த்வயி ஸாதிதாபவர்க்கை:
ஸமயே ஸங்க்ரமிதேவ ஸாதுக்ருத்யா||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன்மீது வரிசையாகப் பதித்துள்ள நிர்மலமான முத்துக்கள், மோக்டம் பெற்றவர்களால், அவர்களது புண்ய க்ருத்யங்கள், உன்னிடம் சேர்க்கப்பட்டதால், ஏற்பட்டவைபோல இருக்கிறது.

ரங்கதுரீண பாதரகேடி! விமலா தவ மௌக்திக பத்ததி: அபவர்க்கை: = அரங்கனின் பாதுகே! நிர்மலமான உனது முத்துக்களின் வரிசையானது, மோக்டம் சென்றவர்கள்; ஸமயே, ஸுஹ்ருதி த்வயி = மோக்டம் சென்ற ஸமயம், ப்ரியமுள்ள உன்னிடம்; ஸாதித ஸாதுக்ருத்யம் ஏவ = ஸம்பாதித்திருந்த, புண்ய கர்மம்; ஸங்க்ரமிதம் விபாதி = சேர்க்கப்பட்டது போலத்தோன்றும்.

613. சரணாகதஸஸ்யமாலிநீயம் தவ முக்தாமணிர்சுமிநிர்ஜ்ஜரௌகை:|
நநு ரங்கதுரீணபாதரகேடி! ஜகதீ நித்யம் அதைவமாத்ருகாபூத்||

பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் வரிசைகளின் ஒளிக்கதிர்கள், அருவிபோல் விழவும், ப்ரபன்னர்களாகிற பயிர்களுக்கு, மழைக்காக வானத்தைப் பார்க்கும் விஷயம் தேவையில்லாமல் ஆயிற்று.

ரங்கதுரீண பாதரகேடி! சரணாகத ஸஸ்யமாலிநீ = அரங்கனின் பாதுகையே! சரணம் அடைந்தவரின் பயிர்களின் வரிசை போன்ற; இயம் ஜகதீ, தவ முக்தா மணி ரசுமி, நிர்ஜ்ஜர ஓகை: = இந்த பூமி, உன்னுடைய, முத்துக்களின் காந்தியாகிற மலை அருவிகளின், வெள்ளங்களால்; நித்யம் அதைவ மாத்ருகா ஆபூத் நநு = எப்போதும், மானம் பார்த்த பூமி இல்லாததாய் ஆயிற்று. நிச்சயம்.!

614. அதிவிஷ்ணுபதம் பரிஸ்புரந்தீ
நவ முக்தாமணிநிர்மலப்ரகாசா|
பரிபுஷ்யஸி மங்களாநி பும்ஸாம்
ப்ரதிபச்சந்த்ரகலேவ பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள நிர்மலமான முத்துக்களின் சோபையுடன், பெருமாளின் திருவடிகளிலே நீ விளங்குவது, ஆகாயத்தில் தோன்றும் பிரதமைச் சந்திரன் போல, ஜனங்களுக்குச் சுபத்தை வழங்குகின்றது.

நவமுத்தாமணி நிர்மல ப்ரகாசா = புதிய, உயர்ந்த முத்துக்களாலே, காந்தியுடன் விளங்குவனும்; ப்ரதிபத் சந்த்ரகலா இவ பும்ஸாம் மங்களாநி பரிபுஷ்யஸி பாதுகே! = பிரதமைச் சந்திரகலை போல, ஜனங்களுக்கு சேடிமங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு, பாதுகையே!; த்வம் அதிவிஷ்ணுபதம் பரிஸ்புரந்தீ = நீ பெருமாளின் திருவடியிலே இருக்கின்றாய்.

615. நிஹிதா நவமௌக்திகாவளிஸ் த்வாம் அபித: காஞ்சநபாதுகே! முராரே:|
நகசந்த்ரமஸாம் பதாசீர்தாநாம் ப்ரதிமாசந்த்ரபரம்பரேவ பாதி||

காஞ்சந பாதுகே! உன்மீது நாற்புறமும் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் காந்தி, பெருமாள் திருவடி நகங்களாகிற சந்திரனின் பிரதிபிம்பங்கள் போல் உள்ளன.

காஞ்சந பாதுகே! த்வாம் அபித: = பொற்பாதுகையே! உன் நாலு புறமும்; நிஹிதா நவமௌக்திகாவளி: முராரே: பத ஆசீர்தாநாம் = இழைக்கப்பட்டிருக்கும், புதிய முத்துக்களின் வரிசை, பெருமாளின் திருவடியை ஆசீரயித்துள்ள; நக சந்த்ரமஸாம் ப்ரதிமா சந்த்ர பரம்பரேவ பாதி = நகங்களாகிற சந்திரன்களின் பிரதிபிம்பம் போல விளங்குகின்றன.

616. ஸமதாம் உபைதி வபுஷாபி ஸதா பவதீய மௌக்திக மஹச்ச்சுரிதா|
ஹரிபாதுகே! ஹரிபதோத்பவயா கநகாபகா ஸுரபுராபகயா||

ஹரிபாதுகே! பெருமாள் திருவடியிலிருந்து தோன்றிய கங்கையுடன், காவேரியும் என்றுமே, புனிதத்தன்மையில் ஸமம். இப்போது உன்னுடைய முத்துக்களின் ஒளியும் கலந்து, காவேரியின் ஜலமும், வெண்மையாகிறது - உருவத்திலும் ஒற்றுமை.

ஹரிபாதுகே! ஸதா பவதீய = ஹரிபாதுகே! எப்போதும் உன்னுடைய; மௌக்திக மஹ: சுரிதா = முத்துக்களின் காந்தியால் பூசப்பட்டுள்ள; கநகாபகா, ஹரிபதோத்பவயா ஸுரபுராபகயா, வபுஷாபி = பொன்னி (காவேரி), பெருமாளின் திருவடிகளிலிருந்து தோன்றின, கங்கையுடன், சரீரத்தினாலும்; ஸமதாம் உபைதி = ஒற்றுமையை அடைகின்றது.

617. தவ ரங்கசந்த்ரதபநீய பாதுகே!
விமலா ஸமுத்வஹதி மௌக்திகாவளி:|
சரணாரவிந்தநகசந்த்ரமண்டல-
ப்ரணயோபயாதநவதாரகாருசிம்||

பொற்பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரை நகங்களாகிற சந்திரன்கள், ஒரு சந்திர மண்டலம் போல் உள்ளன - உன்மீதுள்ள முத்துக்களின் சோபை, ஒரு நகூத்திரக் கூட்டம் போன்று தோன்றுகின்றது.

ரங்கசந்த்ர தபநீய பாதுகே! = அரங்கனின் தங்கப் பாதுகையே!; விமலா தவ மௌக்திக ஆவளி: = வெளுப்பான, உனது முத்துக்களின் வரிசை, சரணாரவிந்த நக சந்த்ரமண்டல ப்ரணய, உபயாத = திருவடித் தாமரைகளின் நகமாகிற சந்திர மண்டலத்தின், ஸ்னேகத்தைப் பெற்ற; நவ தாரக ருசிம் ஸமுத்வஹதி = புதிதான, நகூத்திரங்களின் அழகை அடைகிறது.

618. சந்த்ரகூட மகுடேந லாளிதா
சாருமௌக்திகமயூகபாண்டரா|
ரங்கநாதபதபத்மஸங்கிநீ
லக்ஷ்யஸே ஸுரதுநீவ பாதுகே!||

பாதுகையே! சிவனின் கிரீடம் உன்மேல் படுவதால் (ஸேவிக்கும்போது) அழகாய் விளங்கியும், உன்மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் காந்தியால் வெண்மையாகத் தோற்றம் அளிக்கும் நீ, கங்கை போல இருக்கிறாய்.

பாதுகே! சந்த்ரகூட மகுடேந = பாதுகே! சிவனின் கிரீடத்தினால்; லாளிதா, சாரு மௌக்திக = அழகாக விளங்கும், மற்றும் அழகிய முத்துக்களின்; மயூக பாண்டரா, ரங்கநாத = ஒளியால் வெளுப்பாகவும், அரங்கனின்; பதபத்ம ஸங்கிநீ (த்வாம்) = திருவடித் தாமரைகளுடன் சேர்ந்திருக்கும் நீ; ஸுரதுநீவ லக்ஷ்யஸே = கங்கைபோல, காணப்படுகிறாய்.

619. யே பஜந்தி பவதீம் தவைவ தே
மௌக்திகத்யுதிவிகல்பகங்கயா|
வர்த்தயந்தி மதுவாரிபாதுகே!
மௌளிசந்த்ரகூலஸ்ய சந்த்ரிகாம்||

பாதுகே! உன்னைச் சேவிப்பவர்க்கு, உடனே ருத்ர பதவி கிடைக்கிறது...எப்படி? உன் முத்துக்களின் ஒளி, கங்கையாக அவர்கள் தலையிலே பெருகி நிற்பதால்.

மதுவாரிபாதுகே! யே பவதீம் = பெருமாளின் பாதுகையே! எவர்கள் உன்னை; பஜந்தி, தே தவ மௌக்திகத்யுதி விகல்ப கங்கயா இவ = தியானிக்கின்றனரோ, அவர்கள் உன்னுடைய, கங்கைபோல் வெண்மையான முத்துக்களின் ஒளியால்; மௌளி சந்த்ர சகலஸ்ய சந்த்ரிகாம் வர்த்தயந்தி = தலையில் உள்ள பிறைச்சந்திரனின் நிலவை, விருத்தி பண்ணும்.

620. முக்தாமயூகைர் நியதம் த்வதீயை:
ஆபூரயிஷ்யந் அவதம்ஸசந்த்ரம்|
பிபர்தி ரங்கேசுவர பாதரகேடி!
தேவோ மஹாந் தர்சித ஸந்நதிஸ் த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! மகாதேவனான சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர் தலையில் தரித்துக்கொள்வதன் மூலம், தலையிலுள்ள சந்த்ரகலை, உன் முத்துக்களின் சோபையால், வ்ருத்தி அடைந்து பிரகாசிக்கிறது,

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! மஹாந் தேவ: = அரங்கனின் பாதுகே! சிவன்; த்வாம் ஸந்நதி: த்வதீயை: = உன்னைச் சேவிக்கும் ஸமயம், உன்னுடைய; முக்தா மயூகை: அவதம்ஸ சந்த்ரம் ஆபூரயிஷ்யந் பிபர்தி நியதம் = முத்துக்களின் ஒளியால், தலைக்கு அலங்காரமான சந்திரனை (ஒளியை) மேலும் அதிகரிப்பதுபோல, தூக்குகிறார், நிச்சயம்.

621. பரிஷ்க்ருதா மௌக்திகரக்மிஜாஸை:
பதஸ்ய கோப்த்ரீ பவதீ முராரே:
பவத்யநேகோர்மிஸமாகுலாநாம்
பும்ஸாம் தமஸ்ஸாகரபோதபாத்ரீ||

பாதுகையே! உலகில் மக்கள், பசி - தாகம் போன்ற பீடைகளால் அவதிப்படுகின்றனர்... நீ ஸம்ஸாரமென்னும் கடலைக் கடக்க உதவும் தோணி... உன் முத்துக்களின் வரிசை, தோணியின் கயிறுகள் போல உள்ளன..பாதுகை என்ற தோணி கொண்டதான் மோகூடம் செல்ல முடியும்.

முராரே: பதஸ்ய கோப்த்ரீ = பெருமாளின் திருவடிகளை ரக்ஷித்துக்கொண்டும்; மெளக்திக ரக்ஷி ஜாலை: பரிஷ்க்ருதா = முத்துக்களின் ஒளியின் கூட்டங்களால் (கட்டப்பட்டும்) அலங்காரமாக; பவதீ அநேகோர்மி ஸமாகுலாநாம் = நீ, எல்லையே இல்லாத அலைகள் பொங்கும் (பசி- தாகம் etc.); பும்ஸாம் தம: ஸாகர = ஸம்ஸாரக்கடலிலே தவிக்கும், மக்களின்; போதபாத்ரீ பவதீ = (தாண்டுதலுக்கு) ஒரு ஓடம்போல விளங்குபவள்.

622. ரங்கேசுபாதப்ரதிபந்நபோகாம்
ரத்நாநுவித்தைர் மஹிதாம் சீரோபி:|
முக்தாவதாதாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
மூர்த்திம் புஜங்காதிபதே: ப்ரதீம்:||

மணிபாதுகே! அரங்கனின் திருவடி ஸுகத்தை (சேர்க்கையை) ஸதா அனுபவிப்பவள் நீ - மக்கள் - தேவர் அனைவராலும், தலை வணங்கிப் போற்றப்படுபவள் - உன்மேல் ரத்னங்கள் பல உள்ளன - முத்துக்களால் வெண்மையாகக் காட்சி தரும், உன் மேனி, ஒரு ஸமயம் ஆதிசேஷனின் திருவுருவம் போல் இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! ரங்கேசு பாத = மணி பாதுகே! அரங்கனின் திருவடியில்; ப்ரதிபந்ந போகாம், ரத்ந அநுவித்தை: சீரோபி: மஹிதாம், முக்தா அவதாதாம் = அடைந்துள்ள போகத்தை உடையவரும், ரத்தினங்களுடன் சேர்ந்துள்ளவரும், (அனைவரின்) தலைகளால் கொண்டாடப்படுபவரும், முத்துக்களால், வெண்மையாக உள்ள; த்வாம் புஜங்காதி பதே: மூர்த்திம் ப்ரதீம்: = உன்னை, ஆதிசேஷனின் உருவமாய் நினைக்கிறோம்.

623 முகுந்தபாதாவநி! மெளக்திகைஸ்தே
ஜ்யோத்ஸ்நாமயம் விஸ்வமிதம் திவாஸிபி||
வைமாநிகாநாம் ந பஜந்தி யேந
வ்யாகோசதாம் அஞ்ஜலிபத்மகோசா:||

முகுந்தனின் பாதுகையே! உன் மேல் உள்ள முத்துக்கள், நிலவாய் பிரகாசித்து, பகலையும் இரவாக்கி விடுகின்றன. உன்னைச் சேவிக்கும் தேவர்களின் தாமரை மொட்டு போன்ற அஞ்ஜலியுடன் கூடிய கைகள் பிரிவதே இல்லை (தாமரை மொட்டு, ஸூரியன் இல்லாமையால் மலரவில்லை)

முகுந்த பாதாவநி! தே மெளக்திகை: = முகுந்தனின் பாதுகே! உன்னுடைய முத்துக்களின் வெண்மை; இதம் விஸ்வம் திவாஸிபி = இந்த உலகை, பகலிலும் கூட; ஜ்யோத்ஸ்நாமயம் = நிலா ஒளியால் நிரப்புகின்றது; யேந வைமாநிகாநாம் அஞ்ஜலி பத்மகோசா: = எந்தக் காரணத்தால் (உன்னைச் சேவிக்கும்) தேவர்களின், கை கூப்பும் தாமரை மொட்டுகள்; வ்யாகோசதாம் ந பஜந்தி = மலர்ச்சியை அடைவதில்லை.

624. ஸமாசுரிதாநாம் அநகாம் விசுத்திம்
த்ராஸவ்யபாயம் ச விதந்வதீ த்வம்|
ஸாயுஜ்யமாபாதயஸி ஸ்வகீயை:
முக்தாபலைர் மாதவபாதுகே! ந:||

மாதவனின் பாதுகையே! உன் மேல் உள்ள முத்துக்களின் சோபை, உன்னை ஆசிரயித்துள்ள எங்களுக்கு, முத்துக்கள் போன்ற, தோஷம் அற்ற தன்மையையும் - தூய்மையையும் கொடுக்கின்றது.

மாதவபாதுகே! ஸமாசுரிதாநாம் ந: = மாதவனின் பாதுகையே! உன்னை ஆசிரயித்துள்ள எங்களுக்கு; அநகாம் விசுத்திம் த்ராஸ வ்யபாயம் ச விதந்வதீ, த்வம் = குற்றமில்லாததும் - தோஷமற்றதும் - பயமின்மையையும், உண்டு பண்ணும் நீ; ஸ்வகீயை: முக்தாபலை: = உன்

முத்துக்களின் ஒளியுடன்; ஸாயுஜ்யம் ஆபாதயஸி = ஒன்றே போன்ற அநுபவத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

625. அவைமி பாதாவநி! மெளக்திகாநாம்
கீர்ணாம் உதக்ரை: கிரணப்ரரோஹை:
யாத்ரோத்ஸவார்த்தம் விஹிதாம் முராரே:
அபங்குராம் அங்குரபாலிகாம் த்வாம்||

பாதுகே! உன்மேல் புதித்துள்ள முத்துக்கள், நவதானியம் முளை விட்டது போல, பிரகாசமாக உள்ளன. பெருமானின் யாத்ரோத்ஸவத்துக்கு, வளர்க்கப்பட்ட பாலிகைகள் போல உள்ளன.

பாதாவநி! மெளக்திகாநாம் உதக்ரை: * = பாதுகையே! முத்துக்கள் நீட்டியிருப்பது (* protruding); கிரணப்ரரோஹை: கீர்ணாம் = ஒளியாகிற முளைகளால் ரொம்பி உள்ள; த்வாம், முராரே: யாத்ரா உத்ஸவார்த்தம் = உன்னை, பெருமானின், யாத்ரையாகிற உத்ஸவத்திற்காக; விஹிதாம் அபங்குராம் = ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள, குறைவு இல்லாத; அங்குர பாலிகாம் அவைமி = முளைவிட்ட பாலிகையாக நினைக்கிறேன்.

626. சிவத்வஹேதும் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ:
ஸ்ரோதோவிசேஷை: ஸுபகாம் அஸங்க்யை:
முக்தாமயூகை: ஸுரஸிந்தும் அந்யாம்
புஷ்ணாஸி ரங்கேச்வரபாதுகே! த்வம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் முத்துக்களின் காந்தியால், எல்லா உயிரினங்களுக்கும், சுபத்தைத் தரக்கூடியதான, கணக்கற்ற கங்கைகளை உண்டு பண்ணி, மக்களுக்கு சுபத்தைக் கொடுக்கிறாய்.

ரங்கேச்வரபாதுகே! முக்தா மயூகை:, த்வம் ஸகலஸ்ய ஜந்தோ: சிவத்வ ஹேதும் = அரங்கனின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் சோபையால், நீ ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும், மங்களத்தைத் தரக்கூடிய; அஸங்க்யை: ஸ்ரோதோ விசேஷை: = கணக்கற்ற விசேஷமான; ஸுபகாம் அந்யாம் ஸுரஸிந்தும் புஷ்ணாஸி = வெள்ளங்களை உடையதும், சுபமானதுமான, வேறுபல, கங்கைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

627. ரங்கே ச்யாநஸ்ய பதாவநி! த்வாம்
லாவண்யஸிந்தோ: ஸவிதே நிஷண்ணாம்|
பரிஸ்புரந்மெளக்திகஜால த்ருச்யாம்
ப்ரஸுதிபிந்நாம் ப்ரதியந்தி சுக்திம்||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கத்தில் சயனம் கொண்டுள்ள, அந்த அழகுக் கடலின் அருகே, ஒரு முத்துச் சிப்பி, பிளந்து, முத்துக்களின் ஒளியை வீசுவதைப் போல உள்ளாய் நீ.

பதாவநி! ரங்கே ச்யாநஸ்ய = பாதுகையே! ரங்க விமானத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள; லாவண்ய ஸிந்தோ: ஸவிதே = அழகுக் கடல் (ஸ்ரீரங்கநாதன்) அருகிலே; நிஷண்ணாம், மெளக்திக ஜால = இருப்பவளும், முத்துக்களின் வரிசையால்; த்ருச்யாம், பரிஸ்புரத் த்வாம் = பார்க்கத்தக்கவளாய் விளங்கும், உன்னை; ப்ரஸுதிபிந்நாம் சுக்திம் ப்ரதியந்தி = முத்து உண்டாகும் ஸமயம், பிளந்திருக்கும் முத்துச் சிப்பியாக நினைப்பர்.

628. அவைமி ரங்கேச்வரபாதரகேஷு! முக்தாபலாநி த்வமி நிஸ்துலாநி|
தேநைவ கல்பாந்தரதாரகாணாம் உப்தாநி பீஜாநி ஜகத்விதாத்ரா||

அரங்கனின் பாதுகையே! ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான பெருமான், வரப்போகும் கல்பங்களிலே தோன்ற வேண்டிய நகரத்திரங்களுக்காக, இப்போது விதைத்த விதைகளோ உன் முத்துக்கள்?

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! த்வயி = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னிடம் இருக்கிற; நிஸ்துலாநி முக்தாபலாநி = ஈடு இணையற்றதான முத்துக்கள்; ஐகத் விதாத்ரா தேநைவ உப்தாநி = உலகை உண்டு பண்ணும் அந்தப் பெருமாளால் விதைக்கப்பட்டுள்ள; கல்பாந்தர தாரகாணாம் பீஜாநி அவைமி = வரப்போகும் கல்பங்களுக்கான, நகூத்திரங்களின் விதைகள் என நினைக்கிறேன்.

629. விக்ரம்யமாணம் அபவத் கூடிணமந்தரிகூடிம்
மாயாவிநா பகவதா மணிபாதரகேடி!|
வ்யோமாபகாவிபுலபுத்ததர்சநீயை:
முக்தாபலைஸ் தவ சபை: புநருக்ததாரம்||

மணி பாதரகேடி! பெருமாள் வாமனனாக, வஞ்சக வேடம் தரித்து, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்து, உலகை அளந்த பின்பு, திருவடியை ஆகாயம் நோக்கித் தூக்கிய ஸமயம், உன் முத்துக்களின் ஒளி, நகூத்திரங்களின் எண்ணிக்கையை, இரட்டிப்பாக்கிக் காட்டிற்று.

மணிபாதரகேடி! மாயாவிநா = மணி பாதுகையே! மாயங்களைச் செய்யும்; பகவதா விக்ரம்யமாணம் = பெருமாளால், அளக்கப்பட்ட; அந்தரிகூடிம், கூடிணம் வ்யோமாபகா = ஆகாயம், கொஞ்ச நேரம், ஆகாய கங்கையின்; விபுல புத்த = பெரிய அளவிலான, நீர்க்குமிழிகள் போல; தர்சநீயை: சபை: தவ = காணப்பட்டு, சுபமான, உன்னுடைய; முக்தாபலை: புநருக்த = முத்துக்களின் ஒளியுடன், இரண்டு மடங்கான; தாரம் அபவத் = நகூத்ரமண்டலம் ஆயிற்று.

630. லகூடிமீவிஹாரரஸிகேந பதாவநி! த்வம்
ரகூடிவிதௌ பகவதா ஐகதோ நியுக்தா|
ஸத்த்வம் ததர்ஹமிவ தர்சயஸி ப்ரபூதம்
முக்தாமயூகநிகரேண விஸ்ருத்வரேண||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் உன் ஸாத்விகத்தன்மையைக் காட்டுகின்றன. எனவே, பெருமாள், உலக ரகூடிணத்தை உன்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, பிராட்டியுடன் லீலை செய்வதில் ருசி காட்டிச் செல்கிறார்.

பதாவநி! லகூடிமீ விஹார ரஸிகேந பகவதா ஐகத: ரகூடிவிதௌ நியுக்தா = பாதுகையே! பிராட்டியுடன் லீலை புரிவதில் ஆசையுள்ள பெருமாளால் உலகின் ரகூடிணத்தில் ஏவப்பட்டுள்ள; த்வம், விஸ்ருத்வரேண, முக்தா மயூக நிகரேண = நீ, நான்கு பக்கமும் பரவும், உனது முத்துக்களின் ஒளிக்கூட்டத்தினால்; ததர்ஹம் ப்ரபூதம் ஸத்த்வம் தர்சயஸி = அந்த பொறுப்புக்கு ஏற்ற, மிகப்பெரிய ஸாத்விகத் தன்மையைக் காண்பிக்கிறாய்.

631. பாதார்ப்பணேந பவதீம் ப்ரதிபத்யமாநே
ஸ்ரீரங்கசந்த்ரமஸி ஸம்ப்ருதமௌக்திகஸ்ரீ:|
அங்கீகரோஷி சரணாவநி! காந்திம் அக்ரயாம்
உத்பித்யமாநகுமுதேவ குமுத்வதீ த்வம்||

பாதுகே! அரங்கன் தனது திருவடிகளை உன்னில் நுழைத்துச் சேர்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அது ஸமயம், சந்திரனைக் கண்டு மலரும் ஆம்பல் மலர்களினால் நிரம்பிய ஓடையைப்போல, தோற்றத்தைக் கொடுக்கின்றன, உன் முத்துக்குவியலின் காந்தி.

சரணாவநி! ஸ்ரீரங்கசந்த்ரமஸி = பாதுகையே! ரங்கவிமானத்துச் சந்திரன் போன்ற பெருமாள்; பாதார்ப்பணேந, பவதீம் = , திருவடியை வைக்கும்போது, உன்னை; ப்ரதிபத்யமாநே, மௌக்திகஸ்ரீ: = அடைந்து, முத்துக்களின் ஒளியால் அடையப்பட்ட; ஸம்ப்ருத, உத்பித்யமாந குமுதா = மலர்ந்துள்ள, ஆம்பல் மலர்களைக் கொண்ட; குமுத்வதீ இவ, த்வம்,

அகர்யாம் = ஆம்பல் ஓடை போல, நீ, உயர்ந்ததான; காந்திம் அங்கீகரோதி = அழகை, அடைகின்றாய்.

632. தர்யந்தஹர்யதலவர்ணஸுதாயிதேந
ஜ்யோத்ஸ்நாவிகல்பிதருசா மணிபாதுகே! த்வம்|
முக்தாமயீ முரபிதங்க்ரிஸரோஜபாஜாம்
வர்ணேந தே சமயஸீவ ஸதாம் அவர்ணம்||

மணிபாதுகே! பெருமானை ஆச்ரயிப்பவர்களின் மன அழுக்கை (அபவாதம்) நீ போக்கடிக்கிறாய் - தூய்மை ஆக்குகிறாய், உன் மேல் பதித்துள்ள, நிலவு போன்ற முத்துக்களின் ஒளி வீச்சினால்...உன் சுத்த வெண்மை கொண்டு, வேதாந்தமாகிற உப்பரிகைக்கு வெள்ளை அடிக்கவும் முடியும்!

மணி பாதுகே! த்வம் தர்யந்த ஹர்யதல வர்ணஸுதாயிதேந = மணிபாதுகே! நீ உபநிஷத்துக்களாகிற உப்பரிகைக்கு வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு போன்ற; ஜ்யோத்ஸ்நா விகல்பித ருசா = நிலவு போன்ற காந்தியைக் கொண்டவள்; தே, முக்தாமயீ வர்ணேந = உன் முத்துக்களின் காந்தியினால் (வண்ணத்தால்); முரபித் அங்க்ரி ஸரோஜபாஜாம் = பெருமானுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அடைந்துள்ள; ஸதாம், அவர்ணம் சமயஸீவ = பெரியோர்களின் மன அழுக்கைப் போக்கடிக்கிறாய்.

633. வைகுண்டபாதநகவாஸநயேவ நித்யம்
பாதாவநி! ப்ரஸுவதே தவ மௌக்திகாநி|
அச்சிந்ந தாபசுமநாய ஸமாச்ரிதாநாம்
ஆலோகமண்டலமிஷாத் அம்ருதப்ரவாஹம்||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி ஸம்பந்தம் எப்போதும் பெற்றுள்ளவள் நீ... அவரது திருவடி நகங்களிலிருந்து பெருகும் அமிருத வெள்ளத்தைக் குடித்ததால்தான், உன்னைச் சரண அடைந்தவர்களின் தாபத்ரயங்களைப் போக்கடிப்பவளாக இருக்கிறாய் நீ... (நீயே அமிருதத்தைச் சுரக்கும் சக்தி உள்ளவள் அன்றோ!)

பாதாவநி! தவ மௌக்திகாநி = பாதுகையே! உனது முத்துக்கள்; வைகுண்ட பாதநக வாஸநயேவ = பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் பழக்கத்தால்; ஸமாச்ரிதாநாம், அச்சிந்ந = உன்னை ஆச்ரயித்தோரின், யாராலும் போக்கமுடியாத; தாப, சுமநாய, = தாபங்களைப் போக்க; ஆலோக மண்டல மிஷாத், நித்யம் = ஒளி மண்டலம் என்ற வ்யாஜத்தினால், எப்போதும்; அம்ருதப்ரவாஹம் ப்ரஸுவதே = அம்ருத வெள்ளத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன.

634. ராமாநுவ்ருத்திஜடிலே பரதஸ்ய மௌளௌ
ரங்காதிராஜபதபங்கஜரக்ஷிணி! புவம்|
ஏகாதபத்ரிதஜகத்த்ரிதயா த்விதீயம்
முக்தாம்சுபி: க்ருதவதீ நவம் ஆதபத்ரம்||

அரங்களின் பாதுகே! பரதன் உன்னை அவன் தலை மீது வைத்துக்கொண்ட ஸமயம், உன் முத்துக்களின் ஒளியால், ஒரு வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்த மாதிரி இருந்தது.

ரங்காதிராஜ பதபங்கஜ ரக்ஷிணி! = ரங்கநாதனின் திருவடிகளை ரக்ஷிப்பவளே!; ஜகத் த்ரிதயா, ராமாநுவ்ருத்தி ஜடிலே பரதஸ்ய மௌளௌ = மூன்று உலகங்களையுடையவரும், ராமனைப் போன்றே ஜடை தரித்த பரதனுடைய தலையிலே; ஏகாதிபத்ரித முக்தாம்சுபி: த்வம் = ஒற்றைக்குடை போன்ற முத்துக்களின் ஒளியை உடைய நீ; நவம் த்விதீயம் ஆதபத்ரம் க்ருதவதீ = புதிய, மற்றும் ஒரு குடையை (பரதனுக்கு) செய்தாய்.

635. பாதாவநி! ஸ்புடமயூகமதுப்ரவாஹா
முக்தா பரிஸ்புரதி மௌக்திகபத்ததிஸ்தே|
ரூடஸ்ய ரங்கபதிபாதஸரோஜமத்யே
ரேகாத்மந: ஸுரதரோரிவ புஷ்பபங்க்தி:||

பாதுகையே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி வெள்ளம், ஒரு புஷ்ப வரிசை போல இருக்கிறது. பெருமாளின் திருவடித்தாமரையின் நடுவே, ரேகை உருவிலே உள்ள, கற்பக விருகடித்தின் மலர்களோ இவை?

பாதாவநி! மது ப்ரவாஹா, முக்தா தே மௌக்திக பத்ததி: மயூக ஸ்புட = பாதுகே! வெள்ளம்போல் பெருகும் தேனை உடையதும், அழகியதுமான, உன் முத்துக்களின் வரிசையின் ஒளித்தோற்றம்; ரங்கபதி பாத ஸரோஜமத்யே, ரூடஸ்ய ரேகாத்மந: ஸுரதரோ: புஷ்ப பங்க்திரிவ பரிஸ்புரதி = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளின் நடுவே, முளைத்திருக்கும், ரேகை உருவான, கற்பக விருகடித்தின் மலர்களின் வரிசை போல விளங்குகின்றது.

636. ஆம்ரேடிதை: பதநகேந்துருசா மநோஜ்ஞை:
முக்தாம்ஸுபிர் முரபிதோ மணிபாதுகே! த்வம்|
ஸ்வாபாவிசீம் ஸகலஜந்துஷு ஸார்வபௌமீம்
ப்ராய: ப்ரஸத்திம் அமலாம் ப்ரகடகரோஷி||

மணிபாதுகையே! பெருமாளின் திருவடி நகமாகிற சந்திரனின் ஒளியால், மிக இன்பமான, உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி சேர்ந்து, ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அநுக்ரஹத்தை நீ தருவது போல் இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! முரபித: பத நக = மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி நகங்கள்; இந்துருசா, ஆம்ரேடிதை: = (என்ற) சந்திரனின் ஒளியால், வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட; மநோஜ்ஞை: முக்தாம்ஸுபி: த்வம் = மிக இன்பமான, முத்துக்களின் ஒளியால், நீ; ஸ்வாபாவிசீம் ஸார்வபௌமீம் = (உனக்கு) ஸ்வபாவமாகவே உள்ளதும், மிக உயர்ந்த; அமலாம், ஸகல ஜந்துஷு = குற்றமற்றதாய், அனைத்து ஜந்துக்களிடமும்; ப்ரஸத்திம் ப்ராய: = அநுக்ரஹத்தை (Blessings) உடனே; ப்ரகடகரோஷி = பிரகாசப்படுத்துகிறாய்.

637. நிஸ்ஸீமபங்கமலிநம் ஹ்ருதயம் மதீயம்
நாதஸ்ய ரங்கவஸதே: அதிரோடுமிச்சோ:|
மாதஸ்தவைவ ஸஹஸா மணிபாதரகேஷு!
முக்தாம்ஸவ: ஸ்படிகஸௌததுலாம் நயந்தி||

மணிபாதரகேஷு! தாயே! எல்லையே இல்லாத அழுக்குப் படிந்தது என் மனம் - பெருமாள் என் மனதிலே குடிபுக விரும்பியதும், நீ - அவருக்கு ஏற்றதாக என் இதயத்தை, உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தியால், ஸ்படிகங்களால் ஆன உப்பரிகை ஆக்கி விட்டாய்.

மாத: மணிபாதரகேஷு! தவ = தாயே! மணி பாதுகையே! உன்னுடைய; முக்தாம்ஸவ: ஏவ, நிஸ்ஸீம = முத்துக்களின் காந்திதான், எல்லையே இல்லாத; பங்கமலிநம், மதீயம் = சேற்றால் அழுக்கடைந்துள்ள, எனது; ஹ்ருதயம் அதிரோடும் இச்சோ: = உள்ளத்திலே இருக்க ஆசைப்படும்; ரங்கவஸதே: நாதஸ்ய = ரங்கவிமானத்திலே வஸிக்கும், பெருமாளுக்கு; ஸ்படிக ஸௌத துலாம் ஸஹஸா நயந்தி = (ஏற்றபடி) ஸ்படிகத்தால் ஆன உப்பரிகை போல (ஸமமாக), சீக்கிரமே செய்தாய்.

638. ச்யாமா தநுர் பகவத: ப்ரதிபந்நதாரா
 த்வம் சந்த்ரிகா விமலமௌக்திகதர்சநீயா|
 ஸ்தானே ததேததுபயம் மணி பாதரகேடி!
 போதம் கூணாந் நயதி புத்திகுமுத்வதீம் ந:||

மணிபாதுகே! என் இதயத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளியதுமே, என் மதியும் - பார்வையும் மலர்ந்து விடுகின்றன - ஆம்பல் ஓடையாக.. இதற்கு உன் முத்துக்களின் ஒளியே காரணம்.

மணி பாதரகேடி! பகவத: தநு: = மணி பாதுகையே! பெருமாளின் சரீரம்; ச்யாமா; ப்ரதிபந்நதாரா = கறுப்பு நிறம் (இரவு); முத்துக்களை உடைய; தர்சநீயா த்வம் விமல மௌக்திக சந்த்ரிகா = பார்க்கத்தக்க, நீ, அழுக்கற்ற முத்துக்களின் ஒளியால், சந்திரனைப்போல; தத் ஏதத் உபயம், ந: புத்தி = அந்த இரண்டும் சேர்ந்து, எங்களுடைய மனமாகிற; குமுத்வதீம் கூணாத் போதம் = ஆம்பல் ஓடையை, கூணத்திலே, மலர்த்தியை; நயதி ஸ்தானே = அடையும்படி செய்யும். நியாயமே.

639. உத்காடபங்கசுமரை: மணிபாதரகேடி!
 முக்தாம்சுபிர் முரபிதோ நகரச்மிபிந்நை:|
 சூடாபதேஷு நிஹிதா த்ரிதசேசுவராணாம்
 தீர்த்தோதகை: ஸநபயஸீவ பதார்த்திநஸ் தாந்||

மணிபாதுகே! தேவர் தலைவர்களின் சிரஸ்ஸிலே நீ வைக்கப்படுவதால் - அவரவர் பதவிகளில் ஸ்திரமாக இருக்க, நீ பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கின்றாய். பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் காந்தி, உன் முத்துக்களின் சோபை - இரண்டும் புண்ணிய தீர்த்தங்கள்.

மணி பாதரகேடி! த்ரிதசேசுவராணாம் = மணி பாதுகையே! தேவர் தலைவர்களின்; சூடாபதேஷு நிஹிதா, உத்காட = தலைகளிலே வைக்கப்படுகிற, நீ, கெட்டியான; பங்கசுமரை:, முரபித: நகரச்மி பிந்நை:, முக்தாம்சுபி: = பாவங்களைப் போக்கடிக்கும், பெருமாளின் நகங்களின் காந்தியுடன் கூடின, முத்துக்களின் ஒளியால்; தீர்த்த உதகை: பதார்த்திந: தாந் ஸநபயஸீவ = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் ஜலங்களால், அவரவர் அபேகூடிக்கும் பட்டம் (position) (கிடைக்க), அவர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கிறாய் போலும்.

640. ரங்கேசுபாத நகசந்த்ரஸுதாநுலேபம்
 ஸம்ப்ராப்ய ஸித்தகுளிகா இவ தாவகீநா:|
 ஸம்ஸாரஸம்ஜ்வரஜுஷாம் மணிபாதரகேடி!
 ஸஞ்ஜீவநாய ஜகதாம் ப்ரபவந்தி முக்தா:||

மணிபாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்கள், பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலிருந்து பெருகும் அமிருதத்தைப் பருகி, ஸித்த குளிகைகள் போல ஆகின்றன...ஸம்ஸார ஜுரத்திலே தவிக்கும் எங்களுக்கு, கஷ்டங்களைப் போக்கி, ஆறுதல் அளிக்கின்றன.

மணி பாதரகேடி! தாவகீநா: = மணி பாதுகையே! உன்னுடைய; முக்தா: ஸித்த குளிகா இவ = முத்துக்கள், ஸித்த குளிகைகள் போல (மாத்திரைகள்); ரங்கேசுபாத நக சந்த்ர = அரங்கனின் திருவடி நகமெனும் சந்திரனின்; ஸுதாநுலேபம் ஸம்ப்ராப்ய = அமிருதத்தின் பூச்சை அடைந்து; ஸம்ஸார ஸம்ஜ்வரஜுஷாம் = ஸம்ஸாரமென்ற ஜுரத்தால் அவதியுறும்; ஜகதாம் ஸஞ்ஜீவநாய ப்ரபவந்தி = உலக மக்களின், நலன் பொருட்டு, (நீ) ஸமர்த்தை உள்ளவள்.

641. பாவோத்தரைரதிகதா பரதப்ரதாநை:
 ப்ரத்யுப்தமௌக்திகமிஷேண விஶீர்ணாபுஷ்பா|
 ரங்கேஶ்வரஸ்ய நியதம் த்வயி லாஸ்யபாஜ:
 ரங்கஸ்தலீவ லளிதா மணிபாதுகே! த்வம்||

மணிபாதுகே! உன்மீது பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி, மலர்களைப் பரப்பி வைத்தது மாதிரி இருக்கிறது.. நாட்டியத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கன் கூத்தாரும் நாட்டியமேடை அன்றோ நீ!

மணிபாதுகே! பாவோத்தரை: = மணிபாதுகையே! மிக்க பக்தி உள்ளவர்களான; பரத ப்ரதாநை: அதிகதா = பரத முனிவர் போன்ற முக்யமானவர்களால் அடையப்பட்டவரும்; ப்ரத்யுப்த மௌக்திக மிஷேண விஶீர்ண புஷ்பா, த்வம் = (உன் மேல்) இழைக்கப்பட்டுள்ள முத்து என்ற வ்யாஜத்தினாலே, இறைக்கப்பட்டுள்ள மலர்களை உடைய நீ; த்வயி லாஸ்யபாஜ: ரங்கேஶ்வரஸ்ய லளிதா, ரங்கஸ்தலீவ நியதம் = உன்னிடம், நாட்டியத்தில் ஆசையுள்ள அரங்கனின் லளிதமான, கூத்து (நடன) மேடை போன்றவள் ஆக இருக்கிறாய்.

642. மந்யே முகுந்தசரணாவநி! மௌளிதேசே
 விந்யஸ்ய தேவி! பவதீம் விநதஸ்ய சம்போ:|
 ஆபாதயந்த்யதிக்ருதா: ப்ரதிபந்நதாரம்
 சூடாதுஷாரகிரணம் தவ மௌக்திகௌகை:||

முகுந்தனின் பாதுகே! சிவன் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, ஆராதகர் உன்னை சிவன் தலையிலே வைப்பார்.. சிவன் தலையில் உள்ள சந்திரன், உன் முத்துக்களால் சூழப்பட்டு - நகூத்திர மண்டலத்தின் நடுவே உள்ளது போன்ற தோற்றம் அடைகின்றது.

முகுந்த சரணாவநி! தேவி! விநதஸ்ய = முகுந்தனின் பாதுகையே! தேவி! வணங்கும்; சம்போ: மௌளிதேசே, அதிக்ருதா: = சிவனின் தலையிலே, ஆராதகர்கள்; பவதீம் விந்யஸ்ய = உன்னை வைக்கும்போது; சூடா துஷாரகிரணம், தவ மௌக்திக = (அவர்)தலையில் உள்ள சந்திரனை, உன் முத்துக்களின்; ஓகை: ப்ரதிபந்நதாரம் ஆபாதயந்தி மந்யே = கூட்டங்களால், அடையப்பட்ட நகூத்திரங்களுடன் கூடியதாக ஆகும்.

643. பத்மாபதேர்விஹரத: ப்ரியமாசரந்தீ
 முக்தாமயூகநிவஹை: புரதோ விஶீர்ணை:|
 கந்தாநி காஞ்சநபதாவநி! பத்மிநீநாம்
 மந்யே விநிஶுபஸி மந்திரதீர்க்கிகாஸு||

பொற்பாதுகையே! அரங்கனுக்கு ப்ரியமான செயல்களையே செய்பவள் நீ...உன்மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் சோபை என்ற வ்யாஜத்தால் நீ என்ன செய்கிறாய் தெரியுமா?... கோவிலில் உள்ள சந்திர புஷ்கரிணியில், அரங்கன், பிராட்டியுடன் விளையாடி மகிழ், தாமரைக்கொடி படர, கிழங்குகளை போடுகிறாய் அல்லவா?

காஞ்சந பதாவநி! விஹரத: = தங்கப் பாதுகையே! விளையாடுகிற; பத்மாபதே: ப்ரியம் ஆசரந்தீ = லக்ஷ்மீபதியின், இஷ்டமானதையே செய்பவளான; புரத: விஶீர்ண: முக்தா = (நீ) முன்னே, பரப்பியுள்ள, முத்துக்களின்; மயூக நிவஹை: மந்திர = ஒளி வெள்ளங்களால், கோவிலின்; தீர்த்திகாஸு பத்மிநீநாம் = புஷ்கரிணி (ஓடைகளிலே) தாமரைக்கொடிகளின்; கந்தாநி விநிஶுபஸி மந்யே = கிழங்குகளைப் போடுகிறாய்.

644. ஆசான்ய நூநமநகாம் மணிபாதரகேடி!
 சந்த்ரஸ்ய வாரிதிஸுதாஸஹஜஸ்ய வ்ருத்திம்|
 தாத்ரீம் முகுந்தபதயோ: அநபாயிநீம் த்வாம்
 ஜ்யோதஸ்நா ஸமாச்யதி மௌக்திகபங்க்தி லக்ஷ்யாத்||

மணிபாதரகேடி! ஸமுத்திர ராஜனின் புத்திரியான மகாலக்ஷ்மியின் உடன் பிறப்பான, சந்திரன், தேய்வே இல்லாதபடி, குறைவில்லாத விருத்தி வேண்டும் என்று உன்னை ஆசிரயித்தான் போலும்!... உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளியால் உன்னைச் சந்திரனாகவே அறிகிறோம்... பெருமாள் திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாத உன்னைவிட மேலான உபாயம் யார்?

மணிபாதரகேடி! ஜ்யோதஸ்நா = மணிபாதுகையே! நிலவானது; வாரிதிஸுதா ஸஹஜஸ்ய = கூர் ஸமுத்திரனின் பெண்ணான (மகாலக்ஷ்மியின்) உடன் பிறப்பானதால்; அநகாம் வ்ருத்திம் ஆசான்ய முகுந்த பதயோ: அநபாயிநீம் = குற்றமில்லாத வளர்த்தியை அபேகித்து, பெருமானின் திருவடிகளை சற்றும் விடாமல்; தாத்ரீம், த்வாம், மௌக்திக பங்க்தி லக்ஷ்யாத் ஸமாச்யதி நூநம் = தூக்கும் உன்னை, முத்துக்களின் வரிசை எனும் வியாஜத்தால் அடைக்கலம் கொண்டது.

645. யே நாம கேபி பவதீம் விநயாவநம்ரை:
 உத்தம்ஸயந்தி க்ருதிந: கூணமுத்தமாங்கை:|
 இச்சந்தி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடி!
 த்வந்மௌக்திகௌகநியதாமிஹ தே விசுத்திம்||

அரங்கனின் மணி பாதரகேடி! எந்தப் புண்ணியசாலி, விநயத்துடன் உன்னை ஒரு கூணநேரமாவது, தன் தலையிலே தாங்குகின்றானோ, அவன் இந்தப் பிறவியிலேயே, முத்து போன்ற நிர்மலமான குணத்தை அடைகிறான்.

ரங்கந்ருபதே: மணிபாதரகேடி! = அரங்கனின் மணிபாதுகையே!; யே நாம கேபி க்ருதிந: விநயா = எந்த ஒரு புண்ணியசாலிகள், வணக்கத்துடன்; அவநம்ரை: பவதீம் உத்தமாங்கை: = உன்னை, வணங்கிய தலைகளால்; கூணம் உத்தம்ஸயந்தி, தே = ஒரு கூண நேரம் தூக்குவரோ, அவர்கள்; இஹ, த்வத் மௌக்திக ஓக = இந்த உலகிலே, உனது முத்துக்களின் கூட்டத்தின்; நியதாம் விசுத்திம் இச்சந்தி = தவறாத தோஷமற்ற தன்மையை ஆசைப்படுவர்.

646. அநுதிநலளிதாநாம் அங்குளீபல்லவாநாம்
 ஜநிதமுகுளசோபை: தேவி! முக்தாபலைஸ்த்வம்|
 ப்ரகடயஸி ஜநாநாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதஸரஸிஜரேகா பாஞ்சஜந்யப்ரஸூதிம்||

பாதுகா தேவியே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள், தினமும் கூடிக் கொண்டே போகும் அழகை உடைய அரங்கனின் விரல்களாகிற துளிர்களின் மொட்டோ என நினைக்கிறேன்.... அந்த முத்துக்கள், பெருமானின் திருவடி ரேகை ரூபமான பாஞ்சஜன்யத்திலிருந்து உண்டானவை போன்ற வடிவுடன் காட்சி தருகின்றன.

தேவி! பாதுகே! ரங்கபர்த்து: = தேவி! பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதனின்; பதஸரஸிஜ ரேகா பாஞ்சஜந்ய ப்ரஸூதிம், ஜநாநாம் ப்ரகடயஸி = திருவடித்தாமரைகளின் ரேகை வடிவான பாஞ்சஜன்யத்திலிருந்து (முத்து) பிறப்பதை, ஜநங்களுக்கு (நீ) தெரிவிக்கிறாய் (எப்படி தெரிவிக்கிறாய்?); த்வம் அநுதிநம், லளிதாநாம் அங்குளீ பல்லவாநாம் = நீ, தினமும், மெல்லியதான, விரல்களாகிற துளிர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட, மொட்டுக்களின்; ஜநிதமுகுள சோபை: முக்தாபலை: = ஒளியை உடைய முத்துக்களாலே.

647. பலிவிமதநவேளாவ்யாபிநஸ்தஸ்ய விஷ்ணோ:
 பதஸரஸிஜமாத்வீ பாவநீ தேவி! நூநம்|
 ஜநநஸமயலக்நாம் ஜாஹ்நவீ தாவகாநாம்
 வஹதி சரணரகேடி! வாஸநாம் மௌக்திகாநாம்||

பாதுகே! மகாபலியை அடக்க, அன்று பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த ஸமயம், அவரது திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகிய தேன் நீ - உலகின் ஸகல பாவங்களையும் போக்குபவள்... கங்கை உன் மேலுள்ள முத்துக்களிலிருந்துதான் வெண்மை நிறம் பெற்றாளோ?

தேவி! சரணரகேடி! பலி விமதந வேளா = தேவி! (பெருமாளின்) திருவடியை ரக்ஷிப்பவளே! மகாபலியை அடக்கிய ஸமயம்; வ்யாபிந: தஸ்ய விஷ்ணோ: பதஸரஸிஜ மாத்வீ = (த்ரிவிக்ரமனாக) வளர்ந்த அந்த விஷ்ணுவின் திருவடித்தாமரையின் தேன் (நீ); பாவநீ ஜாஹ்நவீ, ஜநந ஸமய லக்நாம், தாவகாநாம் = பாவங்களைப் போக்கும், அந்த கங்கை பிறந்த போது, சேர்ந்த, உன்னுடைய; மௌக்திகாநாம் வாஸநாம் வஹதி நூநம் = முத்துக்களின் சேர்க்கையாலேயே (வெண்மையை) அடைந்தது. நிச்சயம்.

648. மதுரிபுபதமித்ரை: வைரமிந்தோஸ்ஸரோஜை:
 சமயிதுமிவ தாராஸ் ஸேவமாநாச்சிரம் த்வாம்|
 ப்ரசுரகிரணபூரா: பாதுகே! ஸம்சீர்தாநாம்
 கலிகலுஷமசேஷம் கூடாஸயந்தீவ முக்தா:||

பாதுகே! உன் மேலுள்ள முத்துக்கள் நக்ஷத்திரங்கள் போல... பெருமாளின் திருவடிகளோ, தாமரை மலர் போன்றவை. தாமரையுடன், என்றுமே சந்திரனுக்கு விரோதம். (சந்திரன் உதயமானால் தாமரை குவியும்)...நக்ஷத்திரங்களைச் சந்திரனின் மனைவிகள் என்பர்....தங்கள் கணவனின் நீங்காத குற்றத்தைப் போக்க, அவர்கள் முத்து வடிவிலே, உன்னிடம் சிபாரிசுக்கு வந்தனரோ?

பாதுகே! மதுரிபு பத மித்ரை:ஸரோஜை: இந்தோ: வைரம் = பாதுகையே! மது என்ற அசுரனின் விரோதியான திருவடிக்குத் தோழனான, தாமரை மலர்களுடன் சந்திரனின் சண்டையை; சமயிதுமிவ, சிரம் த்வாம் = போக்கடிக்கவே, வெகு காலமாய், உன்னை; ஸேவமாநா: தாரா: = ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கும், நக்ஷத்திரங்கள்; ப்ரசுரகிரண பூரா: முக்தா: = மிக அதிகமான, காந்தி வெள்ளத்தை உடைய உன் முத்துக்கள்; ஸம்சீர்தாநாம் கலிகலுஷம் அசேஷம் கூடாஸயந்தீவ = உன்னை ஆசிரயித்தவரின், கலியினால் ஏற்படும் பாவம் (சேற்றை) மீதியின்றி, அலம்புகின்றன.

649. முகுளிதபரிதாபாம் ப்ராணிநாம் மௌக்திகை: ஸ்வை:
 அம்ருதமிவ துஹாநாம் ஆத்ரியே பாதுகே! த்வாம்|
 விஷதரபணபங்க்தி: யத்ப்ரபாவேந மந்யே
 லளிதநடநயோக்யம் ரங்கமாஸீந் முராரே:||

பாதுகையே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் சோபை, மக்களின் தாபத்தை, தீர்க்கக்கூடிய அமிருதத்தைச் சுரக்கின்றன என்பதில் ஐயம் ஏதும் இல்லை...அதனாலன்றோ, அன்று விஷம் கக்கும் காளியன் தலை மீது, கண்ணன் நடனம் ஆட முடிந்தது.

பாதுகே! ஸ்வை: மௌக்திகை: = பாதுகே! உன்னுடைய முத்துக்களால்; ப்ராணிநாம் முகுளித பரிதாபாம், அம்ருத துஹாநாமிவ = மக்களின் (முடின) வருத்தங்களை போக்கடிக்க, அமிருதம் சுரப்பவள் போன்ற; த்வாம் ஆத்ரியே = உன்னைக் கொண்டாடுகிறேன்; யத்ப்ரபாவேந, விஷதர = எந்த ஒரு உன் சக்தியால், காளியன் எனும் நாகத்தின்; பண பங்க்தி: முராரே: = வரிசையான படங்கள், பெருமாளின்; லளித நடன யோக்யம் = இனிய நாட்டியத்துக்கு உகந்ததான; ரங்கம் ஆஸீத் மந்யே = மேடையாக ஆனதோ?

650. ஸக்ருதபி விநதாநாம் த்ராஸமுந்முலயந்தீம்
 த்ரிபுவநமஹநீயாம் த்வாம் உபாசீரீத்ய நூநம்|
 ந ஜஹதி நிஜகாந்திம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 சரணநகமணீநாம் ஸந்நிதௌ மௌக்திகாநி||

பாதுகே! உன்னை ஒரு தடவை ஸேவித்தாலே போதும்...பயம் அடியோடு போய்விடும்...மூன்று உலகங்களும் உன்னைக் கொண்டாடுகின்றன..அவ்வளவு பெருமையை உடைய, உன் மேல் இழைத்துள்ள முத்துக்களின் சோபை, பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் முன்னேயும், ஒளி இழந்து மங்குவதில்லை..நிச்சயம்.

பாதுகே! ஸக்ருதபி விநதாநாம் = பாதுகையே! ஒரு தடவையாவது வணங்கியவர்கட்கு; த்ராஸம் உந்முலயந்தீம் = பயத்தைப் போக்கடிப்பவளும்; த்ரிபுவந மஹநீயாம் த்வாம் = மூன்று உலகங்களும் கொண்டாடும் உன்னை; உபாசீரீத்ய ரங்கபர்த்து: சரண நக மணீநாம் ஸந்நிதௌ = அடைந்து, அரங்கனின், திருவடி நகங்களாகிற ரத்னங்களின் ஸமீபத்திலே (உன்னுடைய); மௌக்திகாநி நிஜ காந்திம் = முத்துக்கள், தங்கள் பள பளப்பை; ந ஜஹதி நூநம் = விடுவதில்லை. நிச்சயம்.

651. புவநமிதமசேஷம் பிப்ரதோ ரங்கபர்த்து:
 பதகமலமிதம் தே பாதுகே! தாரயந்த்யா:|
 சிரவிஹரணகேதாத் ஸம்ப்ருதாநாம் பஜந்தி
 ச்ரமஜலகணிகாநாம் ஸம்பதம் மௌக்திகாநி||

பாதரகேஷ! அரங்கன் அகில உலகையும் தாங்குபவன்...நீ ஸதா அவனைத்தாங்கி நிற்பவள்...அடிக்கடி ஸஞ்சாரம் வேறு... அதனால் ஏற்பட்ட வியர்வைத் துளிகளோ, உன் முத்துக்களின் ஒளி?

பாதுகே! இதம் புவநம் அசேஷம் = பாதுகையே! இந்த உலகத்தை பூராவும்; பிப்ரத: ரங்கபர்த்து: இதம் = தூக்கி நிற்கும், அரங்கனின் இந்த; பதகமலம் தாரயந்த்யா: தே = திருவடித்தாமரைகளை தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உன்னுடைய; மௌக்திகாநி, சிர விஹரண கேதாத் ஸம்ப்ருதாநாம் = முத்துக்களின், வெகுகாலம் நடந்ததால் ஏற்பட்ட சிரமத்தால் (வருத்தம்); ச்ரமஜல கணிகாநாம் ஸம்பதம் பஜந்தி = ஏற்பட்ட வியர்வைத் துளிகளின் சோபையை அடைகின்றன.

652. ப்ரகடிதயஸூாம் தே பாதுகே ரங்கபர்த்து:
 த்விகுணிதநகசந்த்ரஜ்யோதிஷாம் மௌக்திகாநாம்|
 கரணவிலயவேளாகாதரஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ
 சமயதி பரிதாபம் சாஸ்வதீ சந்த்ரிகேயம்||

பாதுகையே! உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் சோபை, பெருமாளின் திருவடி நகங்களின் ஒளியுடன் சேர்ந்து, இரு மடங்காகிறது... அடியேனின் மரண தசையில், "என்ன நேரப்போகிறதோ?" என, நான் நடுங்கும் வேளையில், நீ பெருமானுடன் வந்து, என் பயத்தைப் போக்க வேண்டும்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = அரங்கனின் பாதுகையே!; நக சந்த்ர ஜ்யோதிஷாம் = (பெருமாளின்) திருவடி நகம் என்ற சந்திரனின் காந்தியை; த்விகுணித ப்ரகடித = இருமடங்காய் ப்ரகாசப் படுத்தியுள்ள; தே மௌக்திகாநாம் யஸூாம் சாஸ்வதீ = உன் முத்துக்களின் கீர்த்தி அழிவே இல்லாதது; இயம் சந்த்ரிகா = இந்த காந்தியாகிற நிலவு; கரணவிலய வேளா = (என்) இந்திரியங்கள் போகிற ஸமயம்; காதரஸ்ய அஸ்ய ஜந்தோ: = பயத்துடன் இருக்கும் இந்த ஜந்துவின் (என்னுடைய); பரிதாபம் சமயதி = வருத்தத்தைப் போக்கடிக்கும்.

653. திவ்யம் தாம் ஸ்திரமபியதாம் தேவி! முக்தாமணீநாம்
மத்யே கச்சித் பவதி மதுஜித் பாதுகே! தாவகாநாம்|
ந்யஸ்தோ நித்யம் நிஜகுணகணவ்யக்திஹேதோர் பவத்யாம்
ஆத்மஜ்யோதிச்சமிததமஸாம் யோகிநாமந்தராத்மா||

பாதுகையே! உன் மேல் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் முத்துக்கள், வெண்மை - குளிர்ச்சி, ஆகிய குணங்களுடன் பிரகாசிக்கின்றன..... தமது ஒளியால் அவை இருளைப் போக்கடிப்பவை...எவன் ஒருவன், தமோ குணத்தை நீக்கி, தன்னையும் - பரம புருஷனையும் உள்ளபடி அறிந்து, பரம பதத்தை அடைகிறானோ, அவன் அப்படிப்பட்ட முத்துக்களிடையே ஒன்றாக இருக்கும் பேற்றை அடைகிறான்.

மதுஜித் பாதுகே! தேவி! தமஸாம் சமித = பெருமாளின் பாதுகே! தமோ குணத்தைப் போக்கடித்து; ஆத்ம ஜ்யோதி: யோகிநாம் அந்தராத்மா திவ்யம் - ஸ்திரம் தாம் அபியதாம் = தன்னையும் - பரமாத்மாவையும் உள்ளபடி அறியும் யோகிகளின் ஜீவஸ்வரூபம், அப்ராகிருதமான, நிலையான, பரமபதத்தை அடைந்து; பவத்யாம் நிஜகுணகண வ்யக்திஹேதோ: ந்யஸ்த: = உன்னுடைய குணங்களின் கூட்டத்தின் சோபைக்காக இழைக்கப்பட்டுள்ள; தாவகாநாம் முக்தாமணீநாம் மத்யே = உன் முத்துக்களின் நடுவிலே; நித்யம், கச்சித் பவதி = எப்போதும் ஒருவராக இருப்பர். (ஆவர்).

654. சுத்தே நித்யம் ஸ்திரபரிணதாம் தேவி! விஷ்ணோ: பதே த்வாம்
ஆஸ்தாநீம் தாமமித விபவாம் பாதுகே! தர்க்கயாமி|
ஆலோகை: ஸ்வைர் புவநமகிலம் தீபவத் வ்யாப்ய காமம்
முக்தா: சுத்திம் யதுபஸநாத்பிப்ரதி த்ராஸஹீநா:||

பாதுகே! தேவி! நீ, பரமபதத்திலே, நித்திய, முக்தர்களால் நிறைந்திருக்கும் ஸபை போல விளங்குகிறாய்... எப்போதும் சுத்த ஸத்வமான, பெருமாளின் திருவடிகளிலே இருப்பவள் நீ,...உன்மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் சோபை போன்றே, முக்தர்களும் தமது ஞான ஒளியைப் பரப்புகின்றனர்.

பாதுகே! தேவி! = பாதுகையே! தேவி!; யத் உபாஸநாத் = எந்தப் பாதுகையை அடைந்ததால்; முக்தா த்ராஸஹீநா: = முத்துக்கள் (ரத்ன) தோஷம் அற்றவைகளாய்; ஸ்வை: ஆலோகை: = தங்களது ஒளி வெள்ளத்தால்; அகிலம் புவநம் = எல்லா உலகத்தையும்; தீபவத் காமம் வ்யாப்ய = விளக்கு போலே, வேண்டியவாறு அடைந்து; சுத்திம் பிப்ரதி = வெளுப்பை (தோஷம் இல்லாமை) அடைகின்றனவோ; தாம், த்வாம் = அப்படிப்பட்ட உன்னை; நித்யம் சுத்தே = எப்போதும் சுத்தஸத்வமயமானதாக உள்ள; விஷ்ணோ: பதே = பரமபதத்தில்; ஸ்திரபரிணதாம் = நிலையாக உள்ளதும்; அமித விபவாம் தாம் ஆஸ்தாநீம் = அளவற்ற பெருமையை உடைய அந்த (நித்ய முக்தர்களால் நிறைந்த) ஸபையாக; தர்க்கயாமி = நினைக்கிறேன்.

655. ப்ராப்தா ஸௌரே: சரணகமலம் பாதுகே! பக்திபாஜாம்
ப்ரத்யாதேஷ்டும் கிமபி வ்ருஜிநம் ப்ராபிதா மௌளி பாகம்|
தேவேந த்வம் தசசுதத்ருசா தந்திராஜஸ்ய தத்ஸே
மூர்த்தநி ந்யஸ்தா முகபடருசிம் மௌக்திகாநாம் ப்ரபாபி:||

பாதுகே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அடைந்துள்ள நீ, உன்னைச் சேவிப்போரின் அளவற்ற பாவங்களைப் போக்கடிக்கிறாய்... தேவேந்திரனின் யானைக்கு, உன் முத்துக்களின் காந்தி, முக படம் போன்ற அழகைக் கொடுக்கும்.

பாதுகே! ஸௌரே: சரணகமலம் = பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடித் தாமரையை; ப்ராப்தா, கிமபி வ்ருஜிநம் ப்ரத்யாதேஷ்டும் பக்திபாஜாம் மௌளிபாகம் ப்ராபிதா = அடைந்தவளாய், (நீ), விவரிக்க முடியாத அளவு பாவத்தைச் செய்தவர்கள், அதைப் போக்கடிக்க, பக்தியுடன்

தலையிலே (உன்னை) அடைந்து; த்வம், தசசுத்தருசா தேவேந = உன்னை, ஆயிரம் கண்களை உடைய, இந்திரனாலே; தந்திராஜஸ்ய மூர்த்தி ந்யஸ்தா = உயர்ந்த யானையின் தலையிலே வைக்கப்பட்டு; மௌக்திகாநாம் ப்ரபாபி: = உன் முத்துக்களின் சோபையால்; முகபட ருசிம் தத்ஸே = முகபடம் போன்ற அழகைத் தருகிறாய்.

656. தவ ஹரிபாதுகே! ப்ருதுளமௌக்திக ரத்நபுவ:
ப்ரசல தமர்த்யஸிந்துலஹரீஸஹதர்மசரா:||
பதமஜராமரம் விதததே கதமம்ப! ஸதாம்
ப்ரணதஸுரேந்த்ர மௌளி பலிதங்கரணா: கிரணா:||

ஹரியின் பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தி, கங்கையின் அலை போன்ற வெண்மை நிறம்...தேவர் தலைவர்கள் பெருமானைச் சேவிக்கும்போது, உன்னை அவர்கள் சிரஸ்ஸிலே வைக்கவும், தலைமுடி நரைத்து விட்டது போன்ற தோற்றத்தைத் தருகிறது....ஸத்ப்ருஷர்களுக்கு, கிழத்தனம் இல்லை என்பார்கள்; தலைநரைத்தோரை கிழவர் அல்ல என்பது பொருந்தாதே!

ஹரி பாதுகே! தவ ப்ருதுள = ஹரி பாதுகே! உன்னுடைய, மிகப் பெரிதான; மௌக்திக ரத்ந புவ: = முத்துக்களிலிருந்து உண்டாகும் (வெண்மை); ப்ரசலத் அமர்த்ய ஸிந்துலஹரீ ஸஹதர்மசரா: = அலைகள் போன்ற, கங்கையின் வெள்ளம் போன்றது; ப்ரணத ஸுரேந்த்ர மௌளி = ஸேவிக்கும் தேவர் தலைவர்களின் சிரஸ்ஸை; பலிதங்கரணா: கிரணா: = நரைக்கப் பண்ணுவது போன்ற சோபையால்; ஸதாம், அஜராம் அமரம் = பெரியோர்கள், கிழத்தன்மை - மரணம் இல்லாமையாகிற; பதம் கதம் விதததே அம்ப! = பட்டத்தை, எப்படிக் கொடுக்கிறது? அம்மா!

657. கபர்தே கஸ்யாபி கூபிதிதர பதத்ராயிணி! ததா
முஹூர் கங்காமந்யாம் கூரதி தவ முக்தா மணிமஹ:
முதாரம்ப: கும்பஸ்தல மநுகலம் ஸிஞ்சதி யதா
நிராலம்போ லம்போதர களபசண்டால சுளக:||

பாதரகே! உன்னைச் சிவன் ஸேவிக்கும்போது, தலையிலே நீ வைக்கப்படுகிறாய். உன் முத்துக்களின் காந்தி, சிவனின் தலையிலே, அப்போது, இன்னுமொரு கங்கையின் வெள்ளத்தை ஏற்படுத்த, பக்கத்தில் நிற்கும் கஜமுகன், தனது துதிகையால், கங்கை நீரை மொண்டு, தன் தலை மீது கொட்டிக்கொள்ள வீணை, முயற்சிக்கிறான்.

கூபிதிதர பதத்ராயிணி! = பூமியைத் தூக்குகிற பெருமாளின் பாதுகே!; கஸ்யாபி கபர்தே, தவ = ஒருவனின் (சிவனுடைய) சடை முடியிலே, உனது; முக்தாமணி மஹ:, முஹூ: = முத்துக்களின் காந்தி, அடிக்கடி (பட்டு); அந்யாம் கங்காம், ததா கூரதி = மற்றுமொரு கங்கையை, அப்படி பெருக்குகிறது; யதா, லம்போதர களப சண்டால சுளக: நிராலம்ப:, முதாரம்ப: = எப்படிப் பெருக்கியதால், விநாயகன், யானையின் துதிகையால், சிறியதான; கும்பஸ்தலம் அநுகலம் ஸிஞ்சதி = கைக்கு எட்டாத, தலைப்பிரதேசத்தை, அடிக்கடி நனைத்துக் கொள்கிறதோ!.

658. முகுந்த பதரகூபிணி! ப்ரகுணதீப்தயஸ் தாவகா:
கூரந்த்யம்ருத நிர்ஜ்ஜரம் கமபி மௌக்திக்ரந்தய:|
மநாகபி மநீஷிணோ யதநுஷங்கிணஸ் தத்கூணாத்
ஜராமரண தந்தூரம் ஜஹதி ஹந்த தாபத்ரயம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! ப்ரகாசமான உன் முத்துக்கள், அம்ருத வெள்ளத்தைப் பொழிகின்றன. அதன் ஸம்பந்தத்தைச் சிறிது பெற்றாலும், அந்த கூணமே, கிழத்தனமும் - மரணமும் போன்ற தாபங்கள் நீங்கிவிடுகின்றன.

முருந்த பதரசுகிணி! ப்ரகுண = பெருமாளின் பாதுகையே! அதிகமான; தீப்தய: தாவகா: மெளக்திக = காந்தியை உடைய, உன்னுடைய முத்துக்களின்; க்ரந்தய:, கமபி அம்ருத நிர்ஜ்ஜரம் கூரந்தி = வரிசைகள், விவரிக்கமுடியாத, அமிருத வெள்ளத்தைப் பெருக்குகின்றன; மந்ஷிண: மநாகபி யதநுஷங்கிண: = மனிதர்கள் கொஞ்சமாவது, அந்த அமிருத வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தவராய்; ஐரா மரண தந்துரம் தாபத்ரயம் தத்கூணாத் ஐஹதி ஹந்த = கிழத்தனம் - மரணம் போன்ற துக்கங்கள் நிறைந்த தாபத்ரயங்களை, அந்த கூணமே விடுகின்றனர்...ஆச்சரியமே.

659. தேவ: ஸ்ரீபதலாகூயா திலகிதஸ் திஷ்ட்டத்யுபர்யேவ தே
கெளரீ பாதஸரோஜயாவகதநீ மூலே ஸமாலகூயதே|
இத்தம் ஜல்பதி துர்மதாந் முரபித: சுத்தாந்த சேஃஜநே
ப்ராயஸ்த்வம் மணிபாதுகே! ப்ரஹஸிதா முக்தாமயூகச்சலாத்||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் அந்தப்புரத்துப் பணிப்பெண்கள், உன்னைப் பற்றி, விளையாட்டாக, தங்களிடையே இப்படி ஸம்பாஷிப்பர் - ஒருத்தி: "மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் செம்பஞ்சுக் குழம்பைத் தன் நெற்றியிலே பொட்டாக வைத்திருப்பவன் காலடியிலே இவள் இருக்கிறாள்" என்பாள்..மற்றவளோ "பார்வதியின் பாதாவிந்தத்தின் செம்பஞ்சுக் குழம்பை, தனம் என எண்ணும் புருஷன் இவள் காலடியிலே!" ...அம்மம்மா! இவளுக்குத்தான் எத்தனை புருஷர்கள்?...இதையெல்லாம் கேட்கும் நீ சிரித்துக் கொள்கிறாய், உன் முத்தின் ஒளியால்.

மணி பாதுகே! ஸ்ரீபதலாகூயா திலகித: தேவ: தே உபர்யேவ ஸமாலகூயதே = மணி பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருவடிச் செம்பஞ்சுக்குழம்பினால், திலகம் இட்டுள்ள பெருமாளின், உன்னுடைய மேலே காணப்படுகிறார்; கெளரீ பாதஸரோஜ யாவக தநீ, மூலே ஸமாலகூயதே = பார்வதியின் திருவடி செம்பஞ்சுக் குழம்பை பணமாக (தனமாக)க் கருதும் ஒருவன், உனக்குக் கீழே காணப்படுகிறார்; இத்தம், சுத்தாந்த சேஃஜநே = இப்படியெல்லாம், அந்தப்புரத்து வேலைக்காரப் பெண்கள்; துர்மதாத் ஜல்பதி, த்வம் = கர்வத்துடன் பேசுவதை, நீ; முக்தா மயூகச்சலாத் = உன் முத்துக்களின் காந்தி எனும் வ்யாஜத்தால்; ப்ரஹஸிதா ப்ராய: = சிரிக்கிறாய்.

660. ரங்கேச சரணரகூயா ஸா மே விததாது சாஸ்வதீம் சுத்திம்|
யந்மெளக்திகப்ரபாபி: ச்வேதத்வீபமிவ ஸஹ்யஜாத்வீபம்||

தனது முத்தொளி வெள்ளத்தால் ஸ்ரீரங்கத்தை, ஒரு "ச்வேத த்வீபம்" போல ஆக்கும், அந்தப் பாதுகைகள் அடியேனுக்கு, ஸ்திரமான சுத்தியைத் தர வேண்டும்.

ஸா, ரங்கேச சரணரகூயா = அந்த, ரங்கநாதனின் திருவடிகளை ரகூடிக்கும் பாதுகை; மே, சாஸ்வதீம் சுத்திம் விததாது = எனக்கு, நிரந்தரமான, சுத்தியைத் தரவேண்டும்; யத் மெளக்திக ப்ரபாபி: ஸஹ்யஜாத்வீபம் ச்வேதத்வீபமிவ = எந்தப் பாதுகை, தன் முத்துக்களின் காந்தியால், ஸ்ரீரங்கத்தை, ஒரு ச்வேத த்வீபமாகப் பண்ணுகிறதோ.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய, க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, முக்தாபத்தி: - அஷ்டாதசீ.

19. மரதகபத்ததி

மரகதக் கற்களின் பச்சையை, 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் இந்தப் பத்ததியில்.

661. வந்தே காருத்மதீம் வ்ருத்யா மணிஸ்தோமைச்ச பாதுகாம்|
யயா நித்யம் துளஸ்யேவ ஹரிதத்வம் ப்ரகாஸ்யதே||

பாதுகை - கருடன் - துளஸி மூன்றுமே மரகதமயம். துளஸி, ஹரி தத்துவத்தை உடையது (பச்சை நிறம்); பாதுகையின் மேல் பச்சை நிற ரத்னங்கள்; பாதுகை கருடனைப் போல, ஹரி-தத்துவத்தைப் பிரகாசிக்கப் படுத்துபவை...அந்த மரகத மணிப்பாதுகையை தியானிக்கிறேன்.

வ்ருத்யா, மணிஸ்தோமைச்ச = வேலையினாலும், ரத்னங்களின் கூட்டங்களாலும்; காருத்மதீம் பாதுகாம் வந்தே = கருடன் போல உள்ள, பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்; யயா துளஸ்யேவ, நித்யம் ஹரி தத்வம் ப்ரகாஸ்யதே = எந்தப் பாதுகையால், துளஸியைப் போன்றே ஹரி தத்துவம் (பெருமானின் தத்துவம்) நன்கு காண்பிக்கப்படுகின்றதோ.

662. ஸவிலாஸகதேஷு ரங்கபர்த்து: த்வததீநேஷு பஹிஷ்க்ருதோ கருத்மாந்|
அதிகச்சதி நிர்வ்ருதிம் கதம்சித் நிஜரத்நைஸ் த்வயி பாதுகே! நிவிஷ்டை||

பாதுகே! உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில், தனக்கு ஏதும் வேலை இல்லையே என்று கருடன் கவலைப்படுவதில்லை - 'உன் மேல் என் ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளனவே' என்று சமாதானம் அடைகிறான்.(மரகதத்தின் தேவதை - கருடன்).

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: த்வததீநேஷு = பாதுகையே! அரங்கன், உன் அதீனமாக; ஸவிலாஸ கதேஷு = விளையாட்டான ஸஞ்சார வேளைகளில்; பஹிஷ்க்ருத: கருத்மான் = தான் விடப்பட்ட காரணத்தால் கருத்மான்; த்வயி, நிவிஷ்டை: நிஜ ரத்நை: = உன் மேல் பதித்துள்ள தனது மரகதக்கற்களாலே; நிர்வ்ருதிம் அதிகச்சதி = கொஞ்சம் ஸமாதானம் அடைகிறான்.

663. ஸமயே மணிபாதுகே! முராரே: முஹூரந்த:புரமுத்த சேடிகாஸ்தே
ஹரிதாந் ஹரிதஸ்மநாம் மயூகாந் துளஸீபல்லவசங்கயா கூபிபந்தி

மணி பாதுகே! பெருமாள் அந்தப்புரம் சென்றதும், பணிப்பெண்கள் உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதக் கற்களை, துளஸிதளம் என நினைத்து, (அர்ச்சனை செய்தபோது விழுந்தவை என) அப்புறப்படுத்த முயல்கின்றனர்.

மணிபாதுகே! முராரே: அந்த: புர முத்த சேடிகா: தே ஹரிதஸ்மநாம் ஹரிதாந் மயூகாந்= மணி பாதுகையே! பெருமானின் அந்தப்புரத்தில் வேலை செய்யும், அசடான வேலைக்காரிகள், உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதக் கற்களின், பச்சை நிறத்தால்; துளஸீபல்லவ சங்கயா முஹூ: கூபிபந்தி = அவைகளை துளஸி தளம் என நினைத்து அடிக்கடி அப்புறப்படுத்த முயல்கின்றனர்.

664. ஹரிதஸ் ஸஹஸா ஹரிந்மணீநாம் ப்ரபயா ரங்கநரேந்த்ர பாதரகேடி!
துளஸீதளஸம்பதம் ததாதி த்வயி பக்தை: நிஹித: ப்ரஸூநராசி.

அரங்களின் பாதரகேடி! உன் மீதுள்ள மரகதங்களின் காந்தியால், பெருமாளுக்கு அர்ச்சிக்கும் அனைத்து மலர்களும், துளஸி தளமாகக் காட்சி தருகின்றன.

ரங்கநரேந்தர் பாதரகேடி! த்வயி = அரங்கனின் பாதுகையே! உன்னுடைய; ஹரிந் மணீநாம் ப்ரபயா, ஸஹஸா ஹரித: = பச்சை ரத்னங்களின் காந்தியால், உடனே பச்சையாகும்; பக்தை: நிஹித: = பக்தர்களால் அர்ப்பிக்கப்பட்ட; ப்ரஸூநராசி: துளஸீ தள = மல்லிகை முதலான மலர்கள், துளஸீ தளமாக; ஸம்பதம் ததாதி = காட்சி தருகின்றன.

665. ப்ரஸாதயந்தீ மணிபாதுகே! த்வம் விசுடிபயோகேந விஹாரவேளாம்
ஹரிந்மநோஜ்ஞா ஹரிகாந்திஸிந்தோ: ஸந்த்ருச்யஸே சைவல மஞ்ஜரீவ

ரங்கநாதனின் பாதுகே! இனிய மரகத ரத்னங்களுடன் கூடியவளாய், நீ, பெருமாள் ஸஞ்சார காலங்களில், திருவடிகளை உன்மீது வைப்பதால் ஸந்தோஷம் அடைந்து, அந்த அழகு ஸமுத்திரத்திற்கு, வேலம்பாசிக் கொத்து போல (herbal cleaner) விளங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! ஹரிந்மநோஜ்ஞா = மணிபாதுகையே! பச்சைக்கற்களால் இன்பமாயும்; விஹார வேளா விசுடிபயோகேந ப்ரஸாதயந்தீ, த்வம் = (பெருமாளின்) ஸஞ்சார வேளைகளில் திருவடிகளை உன் மேல் வைப்பதால் ஏற்படும் ஸந்தோஷமடையும் நீ; ஹரிகாந்தி ஸிந்தோ: = பெருமாளாகிற அழகுக்கடலுக்கு; சைவல மஞ்ஜரீவ ஸந்த்ருச்யஸே = வேலம்பாசி போல காணப்படுகிறாய்.

666. பத்தநாஸி ரங்கேசுவர பாதரகேடி! ஹரிந்மணீநாம் ப்ரபயா ஸ்புரந்த்யா
சூடாபதேஷு ச்ருதிஸுந்தரீணாம் மாங்கள்யதூர்வாங்குரமால்ய பங்க்திம்

பாதரகேடி! உன்னைச் சேவிக்கும் வேத மாதர்களின் சிரஸ்ஸிலே, நீ மங்கலகரமான அருகம்புல் மாலையை அணிவிப்பதுபோல் உள்ளது - உன் மரகதக்கற்களின் ஒளி.

ரங்கேசுவர பாதரகேடி! ஹரிந் மணீநாம் ஸ்புரந்த்யா ப்ரபயா = அரங்கனின் பாதுகே! மரகத மணிகள் வீசும் காந்தியால், நீ, (உன்னை ஸேவிக்கும்); ச்ருதிஸுந்தரீணாம் சூடாபதேஷு = வேத ஸ்த்ரீகளின் தலைகளிலே; மாங்கள்ய தூர்வாங்குரமால்ய = மங்கலமான, அருகம்புல் மாலையை; பங்க்திம் பத்தநாஸி = வரிசையாக, உண்டு பண்ணுவது போல் இருக்கிறது.

667. அச்சேத்யரஸ்மிநியதை: கடிதா ஹரித்பி:
ஸத்வர்த்மநா கதிமதீ மணிபாதரகேடி!
ஸந்த்ருச்யஸே ஸவித்ருமண்டலமத்ய பாஜ:
ரங்கேசுவரஸ்ய ரதஸம்பதிவாபரா த்வம்

மணி பாதரகேடி! உன்மேல் உயர்ந்த ஒளி வீசும் மரகதக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டு உள்ளன... அவை கயிறுகள் போல இருக்கின்றன...நீ ஸூரியன் போலவும், பெருமாள் ஸூரியமண்டலத்திலே எழுந்தருளியிருப்பது போலும் அறிகிறேன்.

மணிபாதரகேடி! அச்சேத்ய = மணிபாதுகே! நடுவே துண்டிக்கப்படாத; ரஸ்மி நியதை: ஹரித்பி: கடிதா = கிரணங்களால் தவறாத, மரகதக்கற்களோடு சேர்க்கப்பட்டும்; ஸத்வர்த்மநா கதிமதீ, த்வம் = நல்ல பாதையிலே ஸஞ்சாரம் உள்ள நீ; ஸவித்ருமண்டல மத்ய பாஜ: = ஸூரியமண்டலத்தின் நடுவே உள்ள; அபரா ரத ஸம்பதிவ ஸந்த்ருச்யஸே = வேறான, தேர் போல, காணப்படுகிறாய்.

668. ச்யாமாயமாந நிகமாந்தவநோப கண்ட்டா:
ஸ்தானே பதாவநி! ஹரிந்மணயஸ் த்வதீயா:
பர்யந்த சாத்வலவதீம் ப்ரதயந்தி நித்யம்
நாராயணஸ்ய ருசிராம் நகரச்மிகங்காம்

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி விரல்களின் நகங்கள் நீண்டு - கங்கையோ என்னும்படி வெண்மை நிறம் கொண்டவை...உன் மரகதக் கற்களின் ஒளி கங்கை பாயும் பிரதேசத்தில் உள்ள பசும்புல் தரையைப் போல் இருக்கிறது.

பதாவநி! ச்யாமாயமாந = பாதுகையே! கறுமை நிறம் கொண்ட; நிகமாந்த வந உபகண்ட்டா: = உபநிடதமெனும் காடுகளின் அருகே உள்ள; த்வதீயா: ஹரிந்மணய: = உனது, மரகதக்கற்கள்; ருசிராம் நாராயணஸ்ய = இன்பமான, பெருமானுடைய (திருவடி); நக ருசுமி கங்காம், நித்யம் = நகங்களின் காந்தியாகிற கங்கையை, எப்போதும்; பர்யந்த சாத்வலவதீம் = அடைந்துள்ள பச்சைப்புல் தரையாக; ப்ரதயந்தி ஸ்தானே = காண்பிக்கின்றன - இது பொருத்தமே.

669. உத்திச்ய காமபி கதிம் மணிபாதரகேடி!
ரங்கேசுவரஸ்ய சரணே விநிவேசீதாத்மா
ப்ராயோ ஹரிந்மணிருசா த்ருடபக்திபந்தா
ப்ராதுஷ்கரோதி பவதீ துளஸீவநாநி

பாதுகே! பெருமான் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும்போது, உன் மரகதக்கற்களின் காந்தி, நற்கதி அடைய திடமான பக்தி செய்வோர், ஒரு துளசிப் பாத்தியை அமைத்தது போல் இருக்கிறது.

மணிபாதரகேடி! பவதீ ஹரிந் மணிருசா, ப்ராய: = மணிபாதுகையே! நீ மரகதக் கற்களின் காந்தியால், அனேகமாய்; துளஸீவநாநி ப்ராதுஷ்கரோதி = துளசித்தோட்டங்களை பிரகாசப்படுத்துகிறாய்; காமபி கதிம் உத்திச்ய ரங்கேசுவரஸ்ய சரணே = இன்னதென்று விவரிக்கமுடியாத உயர்ந்த கதியை உத்தேசித்து, பெருமாளின் திருவடிகளில்; த்ருட பக்தி பந்தா = திடமான பக்தி செலுத்துவோர்; விநிவேசீத ஆத்மா = (தமது) ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தது போல.

(பெருமானிடம் சரணாகதி பண்ணி, பூமியிலிருக்கும் காலத்தில் துளசித் தோட்டம் அமைத்தல் போல).

670. ஸேவார்த்தம் ஆகதவதாம் த்ரிதசேசுவராணாம்
சூடாமணிப்ரகரசாலிஷு மௌளிஷு த்வம்
ஸம்வர்த்தயஸ்யஸுரமர்த்தந பாதரகேடி!
ஸவேநாசம் கர்ப்பமஹஸா சுகபங்க்திசோபாம்

பெருமாளின் பாதுகையே! தேவர் தலைவர்கள் வந்து உன்னை வணங்கி நிற்க, அவர்கள் சிரஸ்ஸிலே உன்னைச் சாற்றவும், உன் மரகத மணிகளின் காந்தி, பயிர் மீது வரிசையாகக் கிளிகள் உட்கார்ந்துள்ளதைப் போல இருக்கிறது...(தேவர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களின் ஒளி நெற்கதிர்கள் போலே).

அஸுர மர்த்தந பாதரகேடி! = அஸுரர்களைச் சம்ஹரிக்கும் பெருமாளின் பாதுகே!; ஸேவார்த்தம் ஆகதவதாம் = பெருமானைச் சேவிக்க வந்துள்ள; த்ரிதசேசுவராணாம் சூடாமணி = தேவர் தலைவர்களின், ரத்னங்களின்; ப்ரகர சாலிஷு மௌளிஷு = கூட்டத்தால் (பழுத்த நெற்கதிர்கள் போன்ற) கிரீடங்களிலே; த்வம், ஸவேந அசம் கர்ப்ப = நீ, உன் பச்சை

ரத்னங்களின்; மஹஸா சுகபங்க்தி சோபாம் ஸம்வர்த்தயஸி = காந்தியால், கிளிகளின் வரிசையின் அழகைச் செய்கிறாய்.

671. தரபரிணத தூர்வா வல்லரீ நிர்விசேஷை:
மரதகசுகலாநாம் மாம்ஸலைரம்சுஜாலை:
பசுபதிவித்ருதா த்வம் தஸ்ய பாணௌ நிஷண்ணம்
மதுரிபுபதரகேடி! வஞ்சயஸ்யேண சாபம்

பெருமாளின் பாதுகே! வணங்கி நிற்கும் சிவனின் சிரஸ்ஸிலே உன்னை வைக்கும்போது, உன் மரகதங்களின் சோபை, அருகம்புல் போலத்தோன்றவும், சிவன் கையிலே உள்ள மான்குட்டி அதை மேய முயற்சிக்கிறது.

மதுரிபு பதரகேடி! பசுபதி வித்ருதா, த்வம், தர பரிணத தூர்வா வல்லரீ நிர்விசேஷை: மாம்ஸலை: = மது என்ற அஸுரனுக்குச் சத்துருவான பெருமாளின் பாதுகையே! சிவனால் தூக்கப்படும் நீ, அப்போதுதான் முளைத்த அருகம்புல்லைவிட, பேதமில்லாத, பருத்த; மரதக சுகலாநாம் அம்சுஜாலை: = மரகதக்கற்களின் துணுக்குகளின் (bits) கூட்டத்தால்; தஸ்ய பாணௌ நிஷண்ணம் ஏண சாபம் வஞ்சயஸி = சிவனின் கையிலே உள்ள மான்குட்டியை, ஏமாற்றுகிறாய்.

672. ஹரிசரணஸரோஜந்யாஸ யோக்யம் பவத்யா:
ப்ரகுணமபிலஷந்த்யோ வர்ணலாபம் துளஸ்ய:
ப்ரதிதிநம் உபஹாரை: பாதுகே! தாவகாநாம்
மரதகசுகலாநாம் ஆச்யந்தே மயூகாந்

பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடிகளிலே அர்ச்சிக்கப்படும் துளஸி தளங்களும் பச்சை நிறம் கொண்டவையே!...எனினும், அவைகள், உனது மரகத மணிகளின் சோபை, தங்களுக்கு இல்லையே எனவும் ஏங்குகின்றன.

பாதுகே! துளஸ்ய: ஹரிசரண = பாதுகே! துளஸி தளங்கள், பெருமாளின்; ஸரோஜ ந்யாஸ யோக்யம் = திருவடித்தாமரைகளிலே வைக்கத்தக்க; ப்ரகுணம் பவத்யா: வர்ணலாபம் = மிக உயர்ந்த பேற்றை உடைய, உனது நிறத்தை அடைய; அபிலஷந்த்ய: ப்ரதிதிநம் = ஆசைப்பட்டவையாய், தினமும்; உபஹாரை: தாவகாநாம் = (தங்கள் தளங்களாகிற) உபகாரங்களுடன் உனது; மரதக சுகலாநாம் மயூகாந் ஆச்யந்தே = மரகதக் கற்களின் துணுக்குகளை (ஒளியை) சரணம் அடைகின்றன.

673. ஹரிதமணிமயூகை: அஞ்சிதாத்யாத்மகந்தை:
திஸூரி சரணரகேடி! ஜாதகௌதூஹலா த்வம்
தநுஜமதநலீலாதாரிகாணாம் உதாராம்
தமநகதள பங்க்திம் தேவி! மௌளௌ ச்ருதீநாம்

சரணரகேடி! தேவி! வேதங்கள் பெருமாளின் விளயாட்டுப் பாவைகள் - உனது மரகதக்கற்களின் சோபையால், நீ, வேத மாதர்களை, மருக்கொழுந்து மாலைகளால் கௌரவப்படுத்துகிறாய் போலும்!

தேவி! சரண ரகேடி! தநுஜ மதந லீலாதாரிகாணாம் ச்ருதீநாம் மௌளௌ, த்வம் = தேவி! பாதுகே! அஸுரர்களைச் சம்ஹரிக்கும் பெருமாளுடைய, விளயாட்டுக்குழந்தைகள் போன்ற வேதங்களின் தலையிலே, நீ; ஜாத கௌதூஹலா, அஞ்சித அத்யாத்ம, கந்தை: ஹரிதமணி மயூகை: = ஸந்தோஷம் அடைந்தவளாக, உபநிஷத்துக்களால் அடையப்பட்ட வாஸனைகளால்;

தமந கதள பங்க்திம் திசுலி = உனது மரகதங்களின் காந்தியால், மருக்கொழுந்து வரிசைகளைக் கொடுக்கிறாய்.

674. அதிகதபஹுசாகை: அக்மகர்ப்ப்ரஸுதை:
மதுரிபுபதரகேடி! மேசகைரம்சுஜாலை:
அநிதரசுரணாநாம் நூநம் ஆரண்யகாநாம்
கிமபி ஜநயஸி த்வம் கீசகாரண்யதூர்க்கம்

பெருமாளின் பாதுகையே! உன் மரகதக் கற்களின் ஒளி, ஒரு பச்சை மூங்கில் காட்டைப் போல இருக்கிறது... இது போன்ற அரணில், வேறு கதியற்ற அரண்யவாஸிகளும், அரண்யகம் எனும் வேதங்களும் பத்திரமாக இருக்க முடிகிறது.

மதுரிபு பதரகேடி! மேசகை: = பெருமாளின் பாதுகே! கறுப்பாக உள்ள; அக்ம கர்ப்ப ப்ரஸுதை: = பச்சைக்கற்கள் (Dark Green) உண்டு பண்ணும்; அம்சு ஜாலை: த்வம் = ஒளிக்கதிர்களின் கூட்டங்களால், நீ; கிமபி கீசகாரண்யதூர்க்கம் = விவரிக்கமுடியாத ஒரு மூங்கில் காடாகிற கோட்டையை; ஜநயஸி, நூநம் = உண்டுபண்ணுகிறாய்..நிச்சயம்; அநிதர சுரணாநாம், பஹுசாகை: ஆரண்யகாநாம் அதிகத: = வேறு கதியற்றவர்களும் - மற்றும் பல சாகைகளைக் கொண்ட அரண்யகமும் (வேதம்); (உன்னை) அடைகின்றன.

675. ப்ரசுரநிகமசாகாம் பாதுகே! ரங்கிணஸ் த்வாம்
சுரணநக மயூகை: சாருபுஷ்பாநுபந்தாம்
மரதகதளரம்யாம் மந்மஹே ஸஞ்சரந்தீம்
கநகஸுரிதநூபே காஞ்சித் உத்யானலக்ஷ்மீம்

பாதுகே! காவேரியின் கரையிலே நீ ஒரு "உத்யான லக்ஷ்மி" யாகத் தோற்றம் அளிக்கிறாய்... வேத சாகைகளாகிற கிளைகள் - பெருமாளின் திருவடி நகங்களாகிற புஷ்பங்கள் - உன் மரகதங்களாகிற பச்சைத் தளிர்கள்.

பாதுகே! ப்ரசுர நிகம சாகாம் = பாதுகையே! அதிகமான வேத பாகங்களாகிற கிளைகளையும் (branches); ரங்கிண: சுரண நக மயூகை: சாரு புஷ்பாநுபந்தாம், மரதக = அரங்கனின் திருவடி நகங்களின் காந்தியாகிற அழகிய மலர்களையும் - பச்சை நிரக்கற்களின் ஒளியால்; தள ரம்யாம், கநகஸுரித் அநூபே, ஸஞ்சரந்தீம் த்வாம் காஞ்சித் உத்யான லக்ஷ்மீம் மந்மஹே = இலைகளின் அழகையும் உடைத்தாய், காவேரிக்கரை அருகே ஸஞ்சரிக்கும் உன்னை ஓர் "உத்யான லக்ஷ்மியாக" நினைக்கிறோம்.

676. நககிரணநிகாயை: நித்யம் ஆவிரம்ருணாளே
மஹிதரஸவிசேஷே மேசகை: அம்சுபிஸ்தே
பரிகலயஸி ரம்யாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பதகமலஸம்பே பத்மிநீபத்ரபங்க்திம்

பாதுகே! நான் உன்னை இப்படியாகவும் பார்க்கிறேன். நீ ஒரு தாமரைத் தடாகம் - பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் நகங்களின் ஒளி - தாமரையின் தண்டு; திருவடியே - தாமரை மலர் - உன் மரகதங்களின் ஒளி - தாமரை இலைகள்.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: நக கிரண நிகாயை: நித்யம் ஆவி: ம்ருணாளே = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடி நகங்களின் ஒளிக்கூட்டங்களால், எப்போதும் பிரகாசிக்கும் தாமரை; மஹித ரஸ விசேஷை: ரங்கபர்த்து:பத கமல ஸம்பே, தே மேசகை: = தண்டுடனும் கொண்டாடப்படுகிற உயர்ந்த ஸந்தோஷத்துடன், அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளின்

அருகிலே உன் பச்சைக் கற்களின் ஒளியால்; அம்சுபி: ரம்யாம் பத்மிநீ பத்ர பங்க்திம் பரிகலயஸி = அழகான, தாமரை இலைகளின் வரிசையை உண்டாக்குகிறாய்.

677. அநிமிஷயுவதீதாம் ஆர்த்தநாதோபசாந்த்யை
த்வயி விநிஹிதபாதே லீலயா ரங்கநாதே!
தததி சரணரகேஷு தைத்யஸௌதாநி நூநம்
மரதகருசிபிஸ் தே மங்க்ஷு தூர்வாங்குராணி

பாதுகையே! தேவ மாதர் ரக்ஷணம் கோரிப் பெருமாளிடம் முறையிடவும், அஸுரர்களை, ஸம்ஹாரம் செய்ய, அரங்கன் உன்னை அணிந்து கொண்டு, புறப்படுகிறார்.... அந்தக் கூணமே, என்ன ஆகிறது என்பதை, உன் மேல் பதித்துள்ள மரகதங்களின் ஒளி காட்டுகிறது. (அஸுரர்களின் மானிகைகளில் புல் முளைத்து விட்டது என்பதையே).

சரண ரகேஷு! ரங்கநாதே = பாதுகே! ரங்கநாதன்; அநிமிஷ யுவதீநாம் ஆர்த்தநாதோப சாந்த்யை, த்வயி, லீலயா விநிஹித = தேவ ஸ்த்ரீகளின், வருத்தத்துடன் கூடிய குரலைப் போக்க, உன்னிடம், விளையாட்டாகவே; பாதே மங்க்ஷு தைத்ய ஸௌதாநி, தே மரதகருசிபி: = திருவடிகளை வைத்தவுடனே, அஸுர மானிகை உப்பரிகைகளில், உனது மரகதங்களின் ஒளியால்; தூர்வாங்குராணி தததி நூநம் = புல் முளைகளைத் தரிக்கின்றன. நிச்சயம்.

678. விபுலதமமஹோபி: வீததோஷாநுஷங்கம்
விலஸதுபரிநைல்யம் தேவி! விஷ்ணோ: பதம் தத்
ப்ருதுமரதகத்ருச்யாம் ப்ராப்ய பாதாவநி! த்வாம்
ப்ரகடயதி ஸமந்தாத் ஸம்ப்ரயோகம் ஹரித்பி:

தேவி! உன்னைப் பெருமாள் சாற்றிக் கொள்ளும்போது, உன் மேல் பதித்துள்ள, மரகதக் கற்களின் சோபையால், ஆகாயமே பச்சை நிறமாக மாறுகிறது.

தேவி! பாதாவநி! ப்ருது மரதக = தேவி! பாதுகே! வருத்துள்ள, மரகத மணிகளால்; த்ருச்யாம் த்வாம் ப்ராப்ய = பார்க்க இன்பமாக உள்ள உன்னை அடைந்து; ஸமந்தாத் ஹரித்பி: ஸம்ப்ரயோகம் விபுலதம மஹோபி: = நாலுபுறமும், மரகதக் கற்களால், சூழப்பட்டு மிக அதிகமான, காந்தியால்; வீத தோஷாநுஷங்கம் விலஸத் = குற்றங்கள் அகற்றப்பட்டு மிளிர்கின்றதும்; உபரி நைல்யம், தத் விஷ்ணோ: பதம் ப்ரகடயதி = மேற்புறம், கறுமை நிறத்துடனான, அந்த விஷ்ணுபதம் (ஆகாயம்) பிரகாசப்படுத்தப்படும்.

679. பத்மாபூமயோ: ப்ரணயஸரணிர் யத்ர பர்யாயஹீநா
யத்ஸம்ஸர்காத் அநகசரிதா: பாதுகே! காம சாரா:
தாராஸக்தம் தமிழா தருணம் ப்ரீணயந்தே ஜரத்ய:
நித்யச்யாமாஸ்தவ மரதகை: நூநம் ஆம்நாயவாச:

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவி இவர்கள் பெருமாளிடம் அளவற்ற பிரேமை கொண்டவர்கள்....பிராட்டிமார்களிடம், போகங்களில் ஈடுபாடு உடைய, நித்ய யுவாவான அந்தப் பரம புருஷனை, வேத வார்த்தைகள் புகழ்கின்றன....வேதங்கள் அநாதியானவை அன்றோ! (i.e.) மூத்த கிழங்கள்.... எனவே, நீ உன் மரகதப் பச்சையால், அந்த வேதங்களை நித்ய யுவதிகளாக்கி, பெருமானை ரசிக்கப் பண்ணுகிறாய்.

பாதுகே! பத்மா, பூம்யோ: = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மி - பூமாதேவியின்; ப்ரணய ஸரணி: யத்ர பர்யாயஹீநா = ஸ்நேகத்தின் வழியே, ஸமமில்லாததும்; காமசாரா: யத் ஸம்ஸர்காத் அநக சரிதா: தாராஸக்தம் = தன்னிச்சையாக நடப்பதால் (பெருமாளுடன்) சேர்ந்ததால், தோஷமற்ற செயல்களையுடைய ப்ரணவ ஸ்வரூபியான; தம் தருணம், ஐரத்ய: = அந்த யுவாவை (பெருமானை) கிழவிகளான; ஆம்நாயவாச: தவ மரதகை: = வேத வார்த்தைகள், உனது மரகத ஒளியால்; நித்ய ச்யாமா: ப்ரீணயந்தே இவ = எப்போதும், கறுமை (Dark Green) நிறம் கூடின பெண்களாய், ஸந்தோஷப்படுத்துவர்.

680. ஸ்தலகமலிநீவ காசித் சரணாவநி பாஸி கமல வாஸிந்யா:
யந்மரதகதளமத்யே ய: கச்சிதஸௌ ஸமீக்ஷ்யதே ஸௌரி:

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி தாமரை மலரை விரும்பி, அதிலே இருப்பவள்...உன் மீது பதித்துள்ள, மரகதங்களின் ஒளியால், நீ ஒரு நிலத்தாமரைக் காடு போல காண்கிறாய்...உன் மரகதம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தாமரை இலை... ஒரு கொடி மேல் நோக்கி உள்ளதே - அதுவே எம்பெருமான்.

சரணாவநி! கமல வாஸிந்யா: காசித் ஸ்தல கமலிநீவ பாஸி = பாதுகையே! (நீ) தாமரை மலரில் வஸிக்கும் மகாலக்ஷ்மிக்கு, இன்னதென்று சொல்ல முடியாத, நிலத்தாமரைக் காடாக விளங்குகிறாய்; யத் மரதக தள மத்யே கச்சித் அஸௌ ஸௌரி: ஸமீக்ஷ்யதே = எந்த உனது, பச்சை இலைகளின் நடுவே ஒரு இலையாக, இந்த பெருமான் காணப்படுகிறார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, மரதகபத்ததி: - ஏகோநவிம்சீ.

20. இந்தர்நீல பத்ததி

இந்திர நீலம் (Sapphire) பற்றி சுவையுடன் 30 சுலோகங்களால் வர்ணனைகள் செய்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியிலே.

681. ஹரிணா ஹரிநீலைச்சுப் ப்ரதியத்நவதீம் ஸதா|
அயத்நலப்பயநிர்வாணாம் ஆச்யே மணிபாதுகாம்||

ஞான/பக்தி யோகாதிகளில் ப்ரயாஸையின்றியே, முக்தியைப் பெற்றுத்தரக்கூடிய மணி பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்....அந்த மணி பாதுகைக்கு அலங்காரம் கிடைப்பது, ஹரியாலும்/ஹரிநீல ரத்னங்களாலும்.

ஹரிணா, ஹரிநீலைச்சு = பெருமாளாலும், இந்திர நீலக்கற்களாலும்; ஸதா ப்ரதியத்நவதீம் = எப்போதும், அலங்காரத்தை அடைபவளும்; அயத்ந லப்பய நிர்வாணாம் = பிரயாஸையே இன்றி, மோகும் பெற்றுத்தரக்கூடிய; மணிபாதுகாம் ஆச்யே = மணி பாதுகையைச் சரண அடைகிறேன்.

682. ஹரிரத்ந மரீசயஸ் தவைதே நவநீரஸ நிர்விசேஷவர்ணா|
சுருதிமூர்த்தநி செளரிபாதரகே! பலிதாநுத்பவ பேஷஜம் பவந்தி||

பாதுகையே! உனது இந்திர நீலங்களின் ஒளி அவிரிச்சாயம் போன்றது. (Herbal Dye) - வேதங்களின் சிரஸ்ஸிலே நீ அமர்வதால், இந்தச் சாயம் பட்டு, தொன்மையான அவர்களது தலை நரைக்கவே இல்லையோ?

செளரி பாதரகே! தவ நீரஸ நிர்விசேஷ வர்ண, ஹரிரத்ந = பெருமளின் பாதுகே! உன்னுடைய அவிரிச்சாயத்தை விட, பேதமில்லாத நிறம் கொண்ட இந்திர நீலங்களின்; மரீசய: சுருதிமூர்த்தநி = காந்தி, வேதங்களின் சிரஸ்ஸிலே; பலித அநுத்பவ = நரை உண்டாகாமலிருக்க; பேஷஜம் பவந்தி = மருந்தாக ஆகின்றன.

683. அளகைரிவ பிம்பிதை: சுருதீநாம்
ஹரிநீலை: ஸ்ருஜஸி த்வம் உந்மயூகை|
கமலாதயிதஸ்ய பாதரகே!
கருணோதந்வதி சைவலப்ரரோஹாந்||

பாதுகே! நீ, ரங்கநாதனின் தயை எனும் கடலிலே, உனது இந்திர நீலக்கற்களின் காந்தியாலே, பாசிக்கொத்தின் முளைகளை உண்டு பண்ணுகிறாய்...(மற்றும்) உன்னை ஸேவிக்கும் வேத மாதர்களின் கூந்தல் ப்ரதிபலிப்பாகவும் தோன்றுகிறது.

பாதரகே! த்வம் உந்மயூகை: = பாதுகையே! நீ அதிகமான ஒளியை வீசும்; ஹரிநீலை: கமலாதயிதஸ்ய = இந்திர நீலங்களால், மகாலக்ஷ்மியின் கணவனான பெருமளின்; கருணா உதந்வதி சைவல ப்ரரோஹாந் = தயை என்ற கடலிலே, பாசிக்கொத்தின் முளைகளை; ஸ்ருஜஸி...சுருதீநாம் அளகை: பிம்பிதை: இவ = உண்டுபண்ணுகிறாய்... (மற்றும்) வேத மாதர்களின் கேசம் (தலை மயிர்) ப்ரதிபலிப்பு போலும் உள்ளது.

684. அநகைர் ஹரிநீலபத்தீநாம்
 ப்ரதமாநைர் மணிபாதுகே மயூகை:
 அதரீகுருவே ரதாங்கபானே:
 அமிதாம் ஊர்த்தவம் அவஸ்திதஸ்ய காந்திம்||

மணிபாதுகையே! உன் மேல் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளின் மேனி நிறம் ச்யாமள வண்ணம் என்பது அவைவரும் அறிந்ததே...உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி, அந்த ச்யாமள வண்ணத்தை வெளிறடித்துக் காட்டுகிறது.

மணி பாதுகே! அநகை: ப்ரதமாநை: ஹரிநீல பத்தீநாம் மயூகை: = மணி பாதுகே! குற்றமற்றவைகளும், எங்கும் பரவும், இந்திரநீலக்கற்களின் வரிசைகளின் காந்திகளால்; ஊர்த்தவம் அவஸ்திதஸ்ய = உன் மேல் எழுந்தருளியுள்ள; ரதாங்கபானே: அமிதாம் = பெருமாளின், எல்லையற்றதான; காந்திம் (த்வம்) அதரீகுருவே = அழகை (நீ) இளப்பமாக்குகிறாய்.

685. சரணாவநி! பாதி ஸஹ்யகந்யா
 ஹரிநீலத்யுதிபிஸ் தவாநுவித்தா|
 வஸுதேவ ஸுதஸ்ய ரங்கவ்ருத்தே:
 யமுநேவ ஸ்வயம் ஆகதா ஸமீபம்||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளியால், காவேரி கறுமை நிறம் கொண்டவளாய்க் காணப்படுகிறாள்...அது, யமுனையே, கண்ணனைத் தேடிக் கொண்டு, இங்கே வந்து விட்டாளோ, என ஐயம் தோன்றுகிறது.

சரணாவநி! தவ ஹரிநீல த்யுதிபி: அநுவித்தா, ஸஹ்யகந்யா = பாதுகையே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தியால் காணப்படும் காவேரி; ரங்கவ்ருத்தே: வஸுதேவ ஸுதஸ்ய ஸமீபம் = ரங்கவிமானத்தில் வஸிக்கும், வஸுதேவரின் பிள்ளையான கண்ணனைத் தேடி; ஸ்வயம் ஆகதா யமுநேவ பாதி = தானே வந்துள்ள யமுனை போலக் காணப்படுகிறது.

686. அவதீரித தேவதாந்தராணாம்
 அநகைஸ் த்வம் மணிபாதுகே! மயூகை:
 ஹரிநீல ஸமுத்பவைர் விதத்ஸே
 ஹரிஸாரூப்யம் அயத்தோ ஜநாநாம்||

மணி பாதுகே! "ஸாரூப்யம்" (ரூபத்தில் ஒற்றுமை) என்ற உயர்ந்த மோகூடி நிலையை, எம்பெருமான் - வேறு தேவதையை மனத்தாலும் நினைக்காத பரமை காந்திகளுக்கு மட்டும்தான் வழங்குவார் என்பர்...உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தி, உன்னைச் சேவிக்கும் அனைத்து மக்களுக்கும் அந்த உயர்ந்த நிலையைத் தருகிறதே! எப்படி? (பகவானின் நிறம் ச்யாமளம்)

மணி பாதுகே! அநகை: = மணி பாதுகையே! குற்றமே இல்லாத; ஹரிநீல ஸமுத்பவை: மயூகை: = இந்திர நீல மணிகள் ஏற்படுத்தும் காந்திகளால்; த்வம் தேவதாந்தராணாம் அவதீரித ஜநாநாம் ஹரிஸாரூப்யம் அயத்த: விதத்ஸே = நீ, பெருமானைத்தவிர, வேறு தேவதைகளை தள்ளிவிடும் மக்களுக்கு, பெருமானைபோன்றே, உருவ ஒற்றுமையை (Here Black Colour) பிரயாசையின்றி ஏற்படுத்துவாய்.

687. நேத்ரேஷு பும்ஸாம் தவ பாதரகேடி!
 நீலாசம்பாஸா நிஹிதாஞ்ஜநேஷு|
 ச்ரியா ஸமம் ஸம்சரிதரங்க கோச:
 நிதி: ஸ்வயம் வ்யக்திம் உபைதி நித்யம்||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளி, ஜனங்களுக்கு மை போல இருக்கிறது... அதனால்தான், புதையல் போன்ற யூரீரங்கநாதனை அவர்கள் ஸேவிக்க முடிகிறது.

பாதரகேடி! தவ நீலாசம்பாஸா பும்ஸாம் நேத்ரேஷு = பாதுகையே! உனது இந்திர நீல மணிகளின் காந்தியினால், மனிதர்களுக்கு, கண்களிலே; நிஹித அஞ்ஜநேஷு, ஸம்சரித = இடப்பட்டுள்ள மையை அடைந்து; ரங்க கோச: நிதி: = ரங்கவிமானத்திலே, பெட்டியிலே உள்ள புதையலை; ச்ரியா ஸமம் நித்யம் = மகாலக்ஷ்மியுடன் கூட, எப்போதும்; ஸ்வயம் வ்யக்திம் உபைதி = தானாகவே பார்க்கும் பிரகாசத்தை அடைகிறது.

688. அபங்குராம் அச்யுத பாதரகேடி!
 மாந்யாம் மஹாநீலருசிம் த்வதீயாம்|
 நி:சீரேயஸத்வார கவாடிகாயா:
 சங்கே ஸமுத்பாடந குஞ்சிகாம் ந:||

அச்யுதனின் பாதுகையே! குறைவே இல்லாததும், கொண்டாடப்படவேண்டியதுமான, உனது இந்திர நீலங்களின் காந்தி, எங்களுக்கு, மோகூத்தின் வாசலின் கதவிற்கு ஒரு திறவுகோலாக இருப்பதாக நினைக்கிறேன்.

அச்யுத பாதரகேடி! அபங்குராம் = பெருமாளின் பாதுகே! குறைவற்றதும்; மாந்யாம் த்வதீயாம் = கொண்டாடப்படத்தக்கதுமான, உன்னுடைய; மஹாநீல ருசிம், ந: = இந்திரநீல மணிகளின் காந்தி, எங்களுக்கு; நி:சீரேயஸத்வார கவாடிகாயா: = மோகூத்தின் வாயிலின், கதவுகளை; ஸமுத்பாடந குஞ்சிகாம் சங்கே = திறக்கும் திறவுகோலாக நினைக்கிறேன்.

689. ஜீவயத்யம்ருதவர்ஷிணீ ப்ரஜா: தாவக் தநுஜவைரி பாதுகே!|
 கோரஸம்ஸரண கர்மநாசீநீ காளிகேவ ஹரி நீலபத்ததி:||

பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி - நீருண்ட மேகம் போல உள்ளது... ஸம்ஸாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு, வேட்கையைத் தீர்க்கும் மழை போன்று குளிர்ச்சியைத் தருகிறது.

தநுஜவைரி பாதுகே! = அஸுரர்களின் எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே! தாவக் ஹரிநீல பத்ததி: = உன்னுடைய, இந்திர நீலங்களின் வரிசை; காளிகேவ, ப்ரஜா: = நீருண்ட மேகம் போல, ஜனங்களை; ஜீவயதி - கோர ஸம்ஸரண = க்ஷேமமுடன் வாழச்செய்து, பாவத்தைச் சேர்க்கும்; கர்மநாசீநீ, அம்ருதவர்ஷிணீ = ஸம்ஸாரத் தளையாகிற கோடையைப் போக்கும் அமிருதத்தைப் பொழிகிறது.

690. சதமகோபல பங்க மநோஹரா விஹரஸே முரமர்தந பாதுகே!
மணிகிரீட கணேஷு திவௌகஸாம் மதுகரீவ மநோரமபங்க்திஷு||

பாதுகே! தேவர்கள் வணங்கி நிற்கும்போது, ஒவ்வொருவர் கிரீடத்திலும் வீசும், உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளி, பூக்கள் மேல் வண்டுகள் உட்கார்ந்து ரஸிப்பதைப் போல இருக்கிறது.

முரமர்தந பாதுகே! சதம கோபல பங்க = பெருமாளின் பாதுகையே! இந்திர நீலங்களின் துணுக்குகளால்; மநோஹரா மநோரம பங்க்திஷு திவௌகஸாம் மணிகிரீட = இன்பமாயிருக்கிற (நீ) இன்பமான வரிசைகளால், தேவர்களின் கல் இழைத்த கிரீடங்களின்; கணேஷு, மதுகரீவ = வரிசைகளில், ஒரு பெண் வண்டு போல, விஹரஸே = விளையாடுகிறாய்.

691. அந்விச்சதாம் கிமபி தத்வம் அநந்யத்ருச்யம்
ஸம்யக் ப்ரகாசஜநநீ த்ருதக்ருஷ்ணரூபா|
பாதாவநி! ஸ்புரஸி வாஸவரத்ந ரம்யா
மத்யே ஸமாதிநயநஸ்ய கநீநிகேவ||

பாதுகையே! உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளி, கண்ணின் கருமணி போன்ற நிறம்... மற்றவரால் காணமுடியாத பரம்பொருளை, யோகியர் உன் உதவியால் பார்க்கின்றனர்.

பாதாவநி! வாஸவரத்ந ரம்யா = பாதுகே! இந்திரநீலக்கற்களால், இன்பமாயும்; ஸம்யக் ப்ரகாச ஜநநீ = நல்ல அறிவை உண்டு பண்ணுபவளாகவும்; க்ருஷ்ணரூபா த்ருத = கறுமை நிறம் அடைந்துள்ள (நீ); அநந்ய த்ருச்யம் கிமபி = (பெருமானைத்தவிர) வேறு பிரயோஜனத்தை நினைக்காத; தத்வம், அந்விச்சதாம் ஸமாதி நயநஸ்ய மத்யே, கநீநிகேவ ஸ்புரஸி = விவரிக்கமுடியாத, உயர்ந்த வஸ்துவை, தியானம் செய்வோரின் தியானத்திலே, கண்ணின் நடுவே உள்ள கருவிழி போல் விளங்குகிறாய்.

692. மாத:! ஸலீலம் அதிகம்ய விஹாரவேலாம்
காந்திம் ஸமுத்வஹஸி காஞ்சந பாதுகே! த்வம்|
லக்ஷ்மீகடாக்ஷ ருசிரை: ஹரிநீலரத்நை:
லாவண்யஸிந்து ப்ருஷுதைரிவ ரங்கதாம்ந:||

பொற்பாதுகையே! தாயே! உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமான் ஸஞ்சாரம் செய்யப் புறப்படுகிறார். அவரோ அழகுக்கடல். அந்தக் கடலிலிருந்து தெறித்த நீர்த்துளிகளே, உனது இந்திர நீலங்களின் ஒளி!

காஞ்சந பாதுகே! மாத: ஸலீலம் = தங்கப் பாதுகையே! தாயே! விளையாட்டாக; விஹார வேலாம் அதிகம்ய = ஸஞ்சாரத்தை அடைந்து; லக்ஷ்மீ கடாக்ஷ ருசிரை: ஹரிநீல ரத்நை: = மகாலக்ஷ்மியின் பார்வை போன்ற இன்பமான இந்திர நீலங்களின் ஒளியால்; த்வம் = நீ; ரங்கதாம்ந: = அரங்கன் என்ற; லாவண்ய ஸிந்து, ப்ருஷுதைரிவ = அழகுக்கடலின் திவலைகள் போல; காந்திம் ஸமுத்வஹஸி = அழகை அடைகிறாய் நீ.

693. க்ஷுப்தாவகுண்டநவிதி: மணிபாதரக்ஷே!
நீலாம்சுகை: வலபிதசம்ஸமுத்பவைஸ்தே|
ஸங்கச்சதே முநிஜநஸ்ய மதிஸ் ஸமாதௌ
ராத்ரௌ ஸமஸ்தஜகதாம் ரமணேந லக்ஷ்ம்யா:||

மணி பாதரகே! உன் மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தி, ஒரு கறுப்புப் புடவை போல இருக்கிறது...யோகிகளின் புத்தியாகிற பெண், ராத்திரியாகிற தியானம் செய்யும் வேளையில், அந்தப் புடவையை முக்காடிட்டு, மகாலக்ஷ்மியின் துணைவனாகிற பெருமானுடன் அவிசாரி ஆடுகிறாள் போல.

மணிபாதரகே! தே வலபிதம்ஸமுத்பவை: நீலாம்சகை: க்லுப்தா = மணி பாதுகே! உன்னுடைய இந்திர நீலங்கள் உண்டாக்கும் கறுப்பு நிறத்தால் செய்யப்பட்டுள்ள; அவகுண்டந விதி: = உடம்பு முழுவதும் மூடின, கார்யத்தை உடையவராய்; முநிஜநஸ்ய மதி: ஸமஸ்த ஜகதாம் = யோகிகளின் மனம், அனைத்து உலகங்களுக்கும்; ராத்ரெள ஸமாதெள = ராத்திரியாக உள்ள, தியானம் பண்ணும் ஸமயம்; லக்ஷ்மியா: ரமணேந ஸங்கச்சதே = மகாலக்ஷ்மியின் புருஷனான பெருமானுடன் சேர்கிறது.

694. த்ரஷ்டும் கதாசந பதாவநி! நைவ ஜந்து:
சக்நோதி சாஸ்வதநிதிம் நிஹிதம் குஹாயாம்|
க்ருஷ்ணாநுரூப ஹரிநீல விசேஷத்ருச்யா
ஸித்தாஞ்ஜநம் த்வமஸி யஸ்ய ந தேவி! த்ருஷ்டே:||

பாதுகா தேவி! உன் இந்திர நீலங்கள் கறுத்த மை போன்ற நிறம் கொண்டவை. ஒருவன் உன்னை ஆச்ரயிக்காவிட்டால், அவனால், நிச்சயமாக, இதயத்திலே மறைந்து நிற்கும் அழியாப் பெருநிதியாகிற, பகவானைக் காண்பது இயலாது.

பதாவநி! தேவி! க்ருஷ்ண அநுரூப ஹரிநீல விசேஷ த்ருச்யா, த்வம் யஸ்ய த்ருஷ்டே: ஸித்தாஞ்ஜநம் = பாதுகே! தேவி! கறுப்பாயும், பார்க்கத்தக்கதாயும், இந்திர நீலக் கற்களால் பார்க்கத்தக்கவளான நீ, எவனுடைய பார்வைக்கு (கண்ணுக்கு) உயர்ந்த மையாக; நாஸி, ஸ: ஜந்து: கதாசந = ஆவதில்லையோ - அந்த மனிதன், ஒரு போதும்; குஹாயாம் நிஹிதம் சாஸ்வதநிதிம் = இதயத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள அழிவே இல்லாத நிதியான (பெருமானை); த்ரஷ்டும் நைவ சக்நோதி = பார்ப்பதற்கு ஸமர்த்தனாவதில்லை.

695. ப்ரத்யேமி ரங்கந்ரூபதே: மணிபாதுகே! த்வாம்
க்ருஷ்ணாந்தரங்கருசிபி: ஹரிநீலரத்நை:
விச்வாபராத ஸஹநாய பதம் ததீயம்
விச்வம்பராம் பகவதீம் ஸமயே பஜந்தீம்||

மணி பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள இந்திர நீலங்களின் காந்தியால், நீயும், பெருமானைப் போலவே, கறுப்பாக இருக்கிறாய். குற்றம் புரிந்த ஒருவன், தண்டனை விழும் அந்த ஸமயம் நெருங்கும்போது - தண்டனையிலிருந்து தப்ப - உன்னையே, பூமிப்பிராட்டியாக எண்ணி, சிபாரிசு வேண்டி, உன்னை ஆச்ரயிக்கிறான்.

ரங்க ந்ரூபதே: மணி பாதுகே! = ரங்கநாதனின் மணி பாதுகையே! க்ருஷ்ண அந்தரங்க ருசிபி: = பெருமானுக்கு இஷ்டமான காந்தியை உடைய; ஹரிநீல ரத்நை: த்வாம் = இந்திர நீல மணிகளோடே உள்ள உன்னை; விச்வாபராத ஸஹநாய = மகா, மகா குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ள; ஸமயே, ததீயம் பதம் பஜந்தீம், பகவதீம் = தக்க தருணம் வரும் வேளை, (குற்றம் செய்தோர்) பெருமானின் திருவடியில் அடைந்துள்ள தேவியான, விச்வம்பராம் ப்ரத்யேமி = பூமிப்பிராட்டியாக உன்னை நினைக்கிறேன்.

696. மத்வா மஷீம் பரிமிதாம் பவதீ ததந்யாம்
வைகுண்ட பாதரஸிகே மணிபாதுகே! ஸ்வாந்|
அங்க்தே ஸ்வயம் கிரணலேபிபி: இந்த்ரநீலை:
ஆசாதடேஷு லளிதாந் அபதாநவர்ணாந்||

மணி பாதுகையே! உன் இந்திரநீலங்களின் மசி போன்ற ஒளியால், நீ, உன் சரிதத்தை, அனைத்து திக்குகளிலும் எழுதி உள்ளாயோ? உலகத்திலே உள்ள அத்தனை மசியும், உன் பெருமையை எழுதப் போதாது என்றுதான் இதைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

வைகுண்ட பாதரஸிகே! மணிபாதுகே! = பெருமாளின் திருவடியை ரஸிப்பவளே! மணி பாதுகையே!; ததந்யாம் மஷீம் பரிமிதாம் மத்வா பவதீ, கிரண லேபிபி: இந்த்ர நீலை: ஆசாதடேஷு = (இந்திர நீலம் தவிர) வேறு அனைத்து மசியாலும், கொஞ்சமே என எண்ணிய நீ, பூசுவதற்கு (எழுத) உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின் காந்தியாகிற மையால்; லளிதாந் ஸ்வாந் அபதாநவர்ணாந் ஸ்வயம் அங்க்தே = திசைகளிலே, இன்பமான, உன்னுடைய சரிதத்தை, நீயே எழுதியுள்ளாயோ?

697. வலமதந மணீநாம் தாமபிஸ் தாவகாநாம்
மதுரிபுபதரகேடி! வாஸரை: அவ்யபேதா|
அபிஸரணபராணாம் வல்லவீநாம் ததாஸஸீத்
ஸமிதகுருபயார்த்தி: சர்வரீ காசித் அந்யா||

பெருமாளின் பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி, பகல் நேரத்தையே இரவாக்கின - விளைவு?...ஆயர்பாடி இடைப் பெண்கள், கண்ணனை அநுபவிக்க வேண்டி - வீட்டிலுள்ள பெரியோர்களுக்குப் பயப்படாமல் - (கண்ணன் இருக்கும் இடத்துக்கு), பகலிலேயே, வீட்டை விட்டுச் சென்றனர்.

மதுரிபு பதரகேடி! தாவகாநாம் = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னுடைய; வலமதந மணீநாம் தாமபி: = இந்திர நீலக்கற்களின் காந்தியாலே; ததா, அபிஸரணபராணாம் வல்லவீநாம், குருபய ஆர்த்தி: ஸமித = அப்போது (கிருஷ்ணாவதார காலத்தில்) அவிசாரி ஆடுவதில் ஆசையுள்ள, இடைப்பெண்கள், (வீட்டிலுள்ள) முதியோரிடம் பயப்படும் உபத்திரவத்தை, விட்டவராய்; வாஸரை: அவ்யபேதா அந்யா காசித் சர்வரீ ஆஸீத் = பகல் பொழுதிலேயே, (பகலைக்காட்டிலும்) வேறான, ஒரு, இரவு ஏற்பட்டது.

698. சதமகமணிபங்கை: உந்மயூகைர் திசுந்தீ
சரணம் உபகதாநாம் ரங்கநாதேந ஸாம்யம்|
ப்ரதயஸி ஜகதி த்வம் பாதுகே! ஹைதுகாநாம்
உபநிஷதுபகீதாம் தத்க்ரதுந்யாயவார்த்தாம்||

பாதுகையே! உன்னைச் சரண் அடைந்தவர்கட்கு, நீ, உன்னுடைய இந்திர நீல ரத்னங்களின் சோபையால், ஸ்ரீரங்கநாதனைப் போன்றே (நிறத்தில்) வண்ண ஒற்றுமையைத் தருபவள்... மேலும், உபநிஷத்திலே உள்ள "தத் க்ரது" ("எப்படி நினைக்கிறானோ, அப்படியே ஆதல்" என்று பொருள் படும்) நியாயத்தையும், உலகிலே பிரஸித்தப்படுத்துகிறாய்.

பாதுகே! த்வம் உத் மயூகை: = பாதுகையே! நீ, அதிகமாக உள்ள காந்தியை உடைய; சதமக மணி பங்கை: = இந்திர நீல மணிகளின் துணுக்குகளால்; சரணம் உபகதாநாம் = உன்னை உபாயமாக அடைந்தவர்கட்கு; ரங்கநாதே ஸாம்யம் = ரங்கநாதனைப் போன்றே (நிறத்திலே);

திசுந்தீ = கொடுக்கிறாய் (மற்றும்); உபநிஷத் உபகீதாம் = உபநிஷத்திலே கூறப்பட்டுள்ள; தத்க்ரதுந்யாய வார்த்தாம் = "தத் க்ரது" என்ற வார்த்தையையும்; ஐகதி ஹைதுகாநாம் = உலகிலே, வேதத்தில் சொல்லியவை பற்றி சந்தேகிப்பவர்களுக்கு; ப்ரதயஸி = பிரஸித்தமாக்குகிறாய்.

699. பரிசரதி விதௌ த்வாம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பதஸரஸிஜப்ருங்கை: பாஸுரைரிந்த்ரநீலை:
ப்ரகடிதயமுநௌகா பக்திநம்ரஸ்ய சம்போ:
பரிணமயஸி சூடாவிஷ்ணுபத்யா: ப்ரயாகம்||

பாதுகையே! உன்னைச் சேவிக்கும் சிவனின் சிரஸ்ஸிலே கங்கை இருக்கிறாள். நீ, அப்போது அந்த கங்கையுடன், யமுனையையும் சேர்த்துக் காண்பிக்கிறாய். இது எப்படி?...உன்னுடைய இந்திர நீலக்கற்களின் சோபையால்!! (யமுனையின் நிறம் = கறுப்பு).

பாதுகே! விதௌ பரிசரதி, ரங்கபர்த்து: பதஸரஸிஜ ப்ருங்கை: பாஸுரை: = பாதுகே! பிரம்மா (பெருமானை) ஆராதித்த ஸமயம் (த்ரிவிக்ரம அவதாரம்), அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு, வண்டு போன்று விளங்குகிற; இந்த்ரநீலை: ப்ரகடித = இந்திர நீலங்களால் பிரகாசப்படுத்தும்; யமுநா ஓக (த்வம்) = யமுனையின் வெள்ளம் போன்று (நீ); பக்தி நம்ரஸ்ய சம்போ: சூடா = வணங்கி நிற்கும் சிவனின் தலையில் உள்ள; விஷ்ணு பத்யா: ப்ரயாகம் = கங்கைக்கு, யமுனையின் சேர்க்கையை; பரிணமயஸி = உண்டு பண்ணுகிறாய்.

700. பதகிலஸய ஸங்காத் பாதுகே பத்ரளரூ:
நகமணிபிருதாரைர் நித்யநிஷ்பந்நபுஷ்பா|
சதமகமணிநீலா செளரிலாவண்யஸிந்தோ:
நிபிடதமதமாலா காபி வேலாவநீ த்வம்||

பாதுகே! அழகுக் கடலான அரங்கனின் திருவடிகளிலே உள்ள நீ, ஒரு பச்சிலை மரம் நிறைந்த (கடலின் அருகே உள்ள) காடாகச் சொல்லலாம். உன் இந்திர நீலக் கற்களின் கறுமை - திருவடிகள் தளிர் போலவும், நகங்களின் சோபை, புஷ்பங்கள் போலும் - உள்ளதை, மேலும் அடர்த்தியாகக் காட்டுகின்றது.

பாதுகே! நித்ய சதமக மணிநீலா = பாதுகையே! எப்போதும், இந்திர நீல மணிகளால், கறுப்பாக உள்ள; த்வம் செளரி லாவண்ய ஸிந்தோ: பதகிலஸய ஸங்காத் பத்ரளரூ: உதாரை: நகமணிபி: = நீ, அழகுக் கடலாகிற அரங்கனின், துளிர் போன்ற திருவடியின் சேர்க்கையினால், இலைகள் போலவும் சிறந்ததான வைரம் போன்ற நகங்களால்; நிஷ்பந்ந புஷ்பா = உண்டான புஷ்பங்கள் போன்றும் கூடின; காபி நிபிடதம தமாலா வேலாவநீ = விவரித்துக் கூற முடியாத, ஒரு நெருக்கமான பச்சிலை மரங்களை உடைய, காடு போல இருக்கிறாய்.

701. த்வயி விநிஹிதமேதத் கேஸபி பச்யந்தி மந்தா:
சதமகமணிஜாலம் சாரங்கிண: பாதரகேஷு|
வயமிதமிஹ விதம்: ப்ராணிநாம் பாவுகாநாம்
ஹ்ருதயக்ருஹகுஹாப்ய: பீதம் அந்தம் தமிழ்ஸ்ரம்||

பாதுகையே! உன் கறுமை நிறத்துக்குக் காரணம், உன் மேலுள்ள இந்திர நீலங்களின் ஒளியே என்பர் - விஷயம் அறியாதவர்கள். உன்னை ஆச்ரயித்த சேதனர்களின், ஹ்ருதயத்திலே

சூழ்ந்திருந்த அக இருளை, நீ, முழுதும் குடித்ததால்தான் என, நான் சொல்வேன்.
(சேதனர்கள் தூய்மை அடைந்தனர்)

சார்ங்கிண: பாதரகே! கேSபி மந்தா:, த்வயி விநிஹிதம் = பெருமாளின் பாதுகே! ஒரு சில அறிவீனர்கள், உன்னிடம் வைக்கப்பட்டுள்ள; ஏதத் சதமகமணி ஜாலம் பச்யந்தி = இந்த, இந்திர மணிகளின் கூட்டத்தின் (சேர்க்கையாலேயே, உன் கறுமை என்பர்); வயம் இஹ இதம் = நாங்கள், இந்த (உனது கறுமை) நிறம்; பாவுகாநாம் ப்ராணிநாம் = உன்னைத் தியானம் செய்யும் மக்களின்; ஹ்ருதய க்ருஹ குஹாப்ய: = மனமெனும் வீட்டிலே; அந்தம் தமிழ்மரம் பீதம் விதம்: = உள்ளே இருந்த இருளை (மன அழுக்கை) குடித்ததாலே (என) நினைக்கிறோம்.

702. க்லுப்தச்யாமா மணிபிரஸிதை: க்ருஷ்ணபகேஷுண ஜுஷ்டா
சீரேய: பும்ஸாம் ஜநயஸி கதிம் தக்ஷிணாம் உத்வஹந்தீ|
தேநாஸ்மாகம் ப்ரதயஸி பரம் பாதுகே! தத்வவித்பி:
மௌளௌ த்ருஷ்டாம் நிகமவசஸாம் முக்தி காலாவ்யவஸ்தாம்||

பாதுகே! தக்ஷிணாயனம் - க்ருஷ்ண பகேஷம் - ராத்திரி நேரம், ஆகிய காலங்களில் மரணம் நேர்ந்தால் மோகூஷம் அந்த ஜீவனுக்குக் கிட்டாது - என, தத்துவம் உணர்ந்தோர் கூறுவர்....ஆயினும், ஒரு ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் இது பொருந்தாது...உன்னைச் சரண் அடைந்தவன் கண்டிப்பாக, மோகூஷம் அடைகிறான் - எப்போது மரணம் ஸம்பவித்தாலும்.

பாதுகே! அஸ்மாகம் = பாதுகையே! எங்களுக்கு; ச்யாமா - ராத்திரி; க்ருஷ்ண பகேஷுண - தக்ஷிணாம் = க்ருஷ்ண பகேஷம் - தக்ஷிணாயனம் ஆகிய நேரங்களில் (இறப்பவர்களின்); முக்திகால அவ்யவஸ்தாம் = மோகூஷம் அடைவதில் கட்டுப்பாடின்மையை - (i.e. எந்த வேளையில் இறந்தாலும் மோகூஷம் உண்டு என்று); அஸிதை: மணிபி: க்லுப்த = கறுமை நிற ரத்னங்களால் ஏற்பட்ட உருவத்தை உடைய (நீ); கதிம் உத்வஹந்தீ = ஸஞ்சாரத்துடனும் அடைந்துள்ளவளாய்; தேந, தத்வ வித்பி: ஜுஷ்டா = அப்படிப்பட்ட, தத்துவம் அறிந்த ஞானிகள் வணங்கும்; நிகம வசஸாம் மௌளௌ = வேதங்களின் சிரஸான, உபநிஷத்துக்களால்; த்ருஷ்டாம் = பார்வையால்; பும்ஸாம் சீரேய: ஜநயஸி = ஜனங்களுக்கு புகழை (மோகூஷத்தை) உண்டுபண்ணும்; ப்ரதயஸி பரம் = தெரியப்படுத்துகிறாய்.

703. ஸத்பிர் ஜுஷ்டா ஸமுதிதவிது: ஜைத்ரயாத்ராவிநோதேஷு
ஆதந்வாநா ரஜநிமநகாம் இந்த்ரநீலாம்சுஜாலை:|
சித்ரம் க்யாதா குமுதவந்த: பாதுகே! புஷ்யஸி த்வம்
வ்யாகோசத்வம் விபுதவநிதா வக்த்ரபங்கேருஹாணாம்||

பாதரகே! உன்னை அணிந்துகொண்டு அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்வது ஒரு விஜய யாத்திரையே....பகவான் எனும் சந்திரோதயம் - உனது இந்திர நீலங்களின் ஒளி இரவு போல - ஸாதுக்களின் கூட்டம் நகூத்ரங்கள்...இதில் ஒரு ஆச்சரியம்! ...சந்திரன் இரவு இவை இரண்டும் இருக்கும்போதே தாமரை எப்படி மலர்கிறது!....(தேவமங்கையரின் முகத்தாமரை!!)

பாதுகே! ஸத்பி: ஜுஷ்டா = பாதுகையே! பெரியோர்களால் ஸேவிக்கப்படுவளும்; விது: ஸமுதித ஜைத்ர யாத்ரா விநோதேஷு = பெருமாளை அடைந்தவளுமாய், விஜய யாத்திரையாகிற ஸந்தோஷ காலங்களிலே; இந்த்ர நீலாம்சுஜாலை: அநகாம் ரஜநிம் ஆதந்வாநா = உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளியால், குற்றமற்ற இரவை உண்டு பண்ணுபவளாயும்; குமுதவந்த: க்யாதா, த்வம் = ஆம்பல் மலர்களின் காட்டில் கீர்த்தி உடைய, நீ; விபுதவநிதா வக்த்ர பங்கேருஹாணாம் = தேவ மாதர்களின், முகமாகிற தாமரை

மலர்களுக்கு; வ்யாகோசத்வம் புஷ்யஸி சித்ரம் = மலர்தலை உண்டு பண்ணுகிறாய். ஆச்சரியமே அன்றோ!

704. நித்யம் லக்ஷ்மீநயந்ருசிரை: சோபிதா சக்ரநீலை:
ஸாளக்ராமக்ஷிதிரிவ சபை: சார்ங்கினோ ரூபபேதை:
ஸாகேதாதே: ஸமதிககுணாம் ஸம்பதம் தர்சயந்தீ
முக்திக்ஷேத்ரம் முநிபிரகிலை: கீயஸே பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! முக்தி தரும் ஏழு க்ஷேத்ரங்களையும் விட மேலானதான ஒரு ஸாளக்ராம க்ஷேத்ரம் நீ...மூர்த்திகள் நிறைந்து, மங்களகரமாக உள்ள அதில், உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தி - பிராட்டியின் கண்கள் போல் பிரகாசிக்கின்றன.

பாதுகே! சக்ரநீலை: லக்ஷ்மீ நயந்ருசிரை: த்வம் = பாதுகையே! இந்திர நீலங்களால், மகாலக்ஷ்மியின் கண்கள் போல அழகாக உள்ள, நீ; சபை: நித்யம் சோபிதா = க்ஷேமத்தைப் பண்ணும், மற்றும் எப்போதும் அழகுடன் உள்ளதும்; ஸாகேதாதே: = அயோத்தி முதலான இடங்களை விடவும்; ஸமதிக குணாம் = மிக உயர்ந்ததும்; சார்ங்கின: ரூபபேதை: = பெருமானின் ஒரு வித திருமேனிகளாலே, விளங்கும்; ஸாளக்ராமக்ஷிதிரிவ = ஸாளக்ராமம் விளையும் பூமிபோல; ஸம்பதம் தர்சயந்தீ = ஐசுவர்யத்தைக் காண்பிப்பதாக; அகிலை: முநிபி: முக்திக்ஷேத்ரம் கீயஸே = எல்லா ரிஷிகளாலும் மோக்ஷம் தரும் க்ஷேத்ரமாக சொல்லப்படுகிறாய்.

(அயோத்தி - மதுரை (மதுரா) - காஞ்சி - காசி - துவாரகா - மாயா - அவந்தீ என்ற ஏழு ஊர்களும் முக்தி தரும் க்ஷேத்திரங்கள்).

705. பாதந்யாஸப்ரியஸஹசரீம் பாதுகே! வாஸகேஹாத்
த்வாம் ஆருஹ்ய த்ரிசதுரபதம் நிர்கதே ரங்கநாதே|
அந்தஸ்ஸநிக்தை: அஸுரமஹிளாவேணிவிக்ஷேப மித்ரை:
ச்யாமச்சாயம் பவதி பவநம் சக்ரநீலாம்ஸுபிஸ்தே||

பாதுகையே! பெருமாள் சயனத்திலிருந்து எழுந்து, உன்னை அணிந்து கொண்டு, ஸஞ்சாரம் செய்ய, இரண்டு - மூன்று அடிகள் வைத்ததுமே, அங்கெல்லாம் ஒரே கறுமை நிறம் - கூந்தலை அவிழ்த்துவிட்ட மாதிரி; பயந்த அஸுர மாதர்கள் - முடிவைத் தெரிந்து கொண்டதால் - அவ்விதம் செய்தது போல இருக்கிறது, உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளியைக் காணும்போது.

பாதுகே! ரங்கநாதே, பாதந்யாஸ = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடி வைத்தலுக்கு; ப்ரியஸஹசரீம், த்வாம் ஆருஹ்ய = இஷ்டமான தோழியான உன்னை ஏறி; வாஸகேஹாத், த்ரி - சதுர பதம் நிர்கதே = இருப்பிடத்திலிருந்து மூன்று - நான்கு அடிகள் சென்றதுமே; பவநம், ஸ்நிக்தை: = கோவில், பிசுக்குள்ளவையாயும்; அஸுர மஹிளா வேணி = அஸுர மாதர்களின் தலை மயிரை; விக்ஷேப மித்ரை: = விரித்துப் போட்டதுபோல; தே சக்ர நீல அம்ஸுபி: அந்த: = உன், இந்திர நீல மணிகளின் உள்ளே; ச்யாமச் சாயம் பவதி = (இருக்கும்) கறுமை நிறம் ஆகிறது.

706. யா தே பாஹ்யாங்கணம் அபியத: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
ஸஞ்சாரேஷு ஸ்புரதி விததி: சக்ரநீலப்ரபாயா:|
விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிபிரஸௌ க்ருஹ்யதே வேத்ரஹஸ்தை:
ப்ருவிக்ஷேபஸ் தவ திவிஷுதாம் நூநம் ஆஹ்வாநஹேது:||

பாதுகையே! பெருமாள் ஸஞ்சாரத்துக்காகப் புறப்பட்ட உடனேயே, தேவர்களை அழைக்கக்கூறி, விஷ்வக்ஸேனருக்கு - நீ இடும் புருவத்தின் நெறிப்போ? - உனது இந்திர நீலங்களின் காந்தி?

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: ஸஞ்சாரேஷு = பாதுகே! அரங்கன் ஸஞ்சார வேளையில்; பாஹ்யாங்கணம் அபியத: = வெளிக்கட்டை அடைந்தவராக; தே சக்ர நீல ப்ரபாயா: = உனது, இந்திர நீல மணிகளின் காந்திகளின்; யா விததி: ஸ்புரதி = எந்த பரப்புதலானது தோன்றுகிறதோ; அஸௌ, வேத்ரஹஸ்தை: = அது, பிரம்பைக் கையிலே உடைய; விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிபி: = விஷ்வக்ஸேனர் முதலானவர்களால்; திவிஷுதாம் ஆஹ்வாந ஹேது: = தேவதைகளை அழைக்கும் காரணத்துக்காக; தவ ப்ருவிசுஷுப: க்ருஹ்யதே நூநம் = உன், புருவத்தின் அசைவாக நினைக்கப்படுகிறது, நிச்சயம்.

707. அக்ஷணோரஞ்ஜநகல்பநா யவநிகா லாஸ்யப்ரஸூதேர்கதே:
சித்கங்காயமுநா முகுந்தஜலதே: வேலாதமாலாடவீ|
காந்தா குந்தளஸந்ததி: ச்ருதிவதூகஸ்தூரிகாலங்க்ரியா
நித்யம் ரத்நபதாவநி! ஸ்ப்புரதி தே நீலா மணிசீரேணிகா||

ரத்ன பாதுகே! உன் இந்திர நீலங்களின் சோபையை என்னவென்று நாள் வர்ணிக்கட்டும்?...உன்னைச் சேவிக்க வந்துள்ள சேதனர்களின் கண்களில் தீட்டப்பட்டுள்ள மையின் ப்ரதிபலிப்போ?...பகவானின் உல்லாஸ நடையாகிற நாட்டிய அரங்கின் திரையோ?...பிராட்டிகளின் முன் நெற்றி முகட்டில் விழுகின்ற குழற் கற்றைகளா?...அல்லது, வேத மாதரின் கஸ்தூரித் திலகமோ?

ரத்ந பதாவநி! தே நீலா மணி சீரேணிகா அக்ஷணோ: அஞ்சன கல்பநா = மணி பாதுகே! உனது இந்திர நீல மணிகளின் வரிசை, கண்களுக்கு மை இருதல் போலவும்; லாஸ்ய ப்ரஸூதே: கதே: யவநிகா சித் கங்கா யமுநா முகுந்த ஜலதே: வேலா தமாலாடவீ = நடனத்திற்கு (கூத்து) காரணமாகும் ஸஞ்சாரத்திற்குத் திரை போலவும்; ஞானம் என்ற கங்கை - யமுனை போன்று பெருகுவதும், பெருமாளாகிற ஸமுத்திரத்தின் கரையிலுள்ள பச்சலை மரக்காடாயும்; காந்தா குந்தள ஸந்ததி: = மகாலக்ஷ்மீ ஆகிய பிராட்டிமாரின் முன் உச்சி கேசம் போலவும்; ச்ருதி வதூ கஸ்தூரி காலங்க்ரியா நித்யம் ஸ்ப்புரதி = வேத மாதரின் கஸ்தூரி திலகம் போலும் எப்போதும் விளங்கும்.

708. நிரந்தரபுரந்தரோபலபுவம் த்யுதிம் தாவகீம்
அவைமி மணிபாதுகே! ஸரணிஸங்கிநீம் ரங்கிண:|
ததீய நவ யௌவந த்விரதமல்ல கண்டஸ்த்தலீ
களந்மதளஞ்ஜளா பஹுளகஜ்ஜள ச்யாமிகாம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் ஸமயம், உன் மீது நெருக்கமாய் பதிக்கப்பட்டிருக்கும், இந்திர நீலங்களின் காந்தி - புதிய, யௌவனமான யானையின் கன்னத்திலிருந்து பெருகும் மத ஜலத்தின் வெள்ளத்தின் மை போல, கறுமையாக இருக்கிறது.

மணி பாதுகே! தாவகீம் நிரந்தர புரந்தரோபல புவம் த்யுதிம் = மணி பாதுகையே! உன்னுடைய நெருக்கமாய் உள்ள, இந்திர நீலங்களின் காந்தியை; ஸரணி ஸங்கிநீம் ரங்கிண: = ஸஞ்சாரத்தின் வழியிலே உள்ள, அரங்கனின்; நவ - யௌவந த்விரதமல்ல = புதிய, இளமையான, உயர்ந்த யானையின்; கண்டஸ்த்தலீ களத் மத இளஞ்சளா =

கன்னத்திலிருந்து, பெருகும், மத ஜலத்தின் வெள்ளமாக; பஹுள கஜ்ஜள ச்யாமிகாம் அவைமி = அதிக கறுமையான மை போல் இருப்பதாய் பார்க்கிறேன்.

709. ப்ரதீமஸ் த்வாம் பாதாவநி! பகவதோ ரங்கவஸதே:
கந்பூதாமித்தம் பதகமல மாத்த்வீ பரிணதிம்|
ஸ்புரந்த: பர்யந்தே மதகரிமநிஷ்பந்தமதுப-
ப்ரஸக்திம் யத்ரைதே விதததி மஹாநீலமணய:||

பாதுகையே! ரங்க விமானத்திலே எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளின் திருவடித் தாமரை மலர்களிலிருந்து பெருகிய தேன் உறைந்து போய், உன் ரூபத்தை அடைந்ததோ?...அத்தேனைச் சுவைத்த வண்டுகள்தானோ உன் இந்திர நீலங்கள்?

பாதாவநி! ரங்கவஸதே: பகவத: = பாதுகே! ரங்கவிமானத்திலே வஸிக்கும் பெருமாளின்; பதகமல மாத்த்வீ பரிணதிம் த்வாம் ப்ரதீம: = திருவடித் தாமரையிலிருந்து பெருகும் தேனின், வேறு மாதிரியான உருவமாய் உன்னை எண்ணுகிறோம்; யத்ர பர்யந்தே ஸ்புரந்த: ஏதே மஹாநீல மணய: = எந்த, உன் அருகிலே இருக்கும், இந்த இந்திர நீல மணிகள்; மத கரிம நிஸ்பந்த மதுப ப்ரஸக்திம் விதததி = மிக்க கொழுப்பினால், அசையாமல் உள்ள வண்டு போன்ற இருப்பை உண்டு பண்ணுகின்றன.

710. நமதாம் நிஜேந்த்ரநீலப்ரபவேந முகுந்த பாதுகே! பவதீ|
தமஸா நிரஸ்யதி தம: கண்டகமிவ கண்டகேநேவ||

முகுந்தனின் பாதுகையே! முள்ளை முள்ளால்தான் எடுக்கமுடியும் என்பது போல, உன்னைச் சேவிக்கும் எங்களுடைய, அக இருளை, உன் இந்திர நீலங்களின் கறுமை ஒளியால் மட்டுமே நீக்க முடியும்.

முகுந்த பாதுகே! நமதாம் = முகுந்தனின் பாதுகே! (உன்னை) ஸேவிக்கிற; கண்டகமிவ தமஸா = (எங்களுடைய) முள் போன்ற அக இருளை; கண்டகேநேவ தம: = உன் முள் போன்ற கறுமையால்; பவதீ நிஜ இந்த்ர நீல = நீ, உன்னுடைய இந்திர நீலங்களின்; ப்ரபவேந நிரஸ்யதி = காந்தியால், போக்கடிக்கிறாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, இந்த்ரநீலபத்ததி: - விம்சீ.

21. பிம்பப்ரதிபிம்ப பத்ததி

711. *சௌரே: சுத்தாந்த நாரீணாம் விஹாரமணி தர்ப்பணம்|
ப்ரஸத்தேரிவ ஸம்ஸ்தாநம் பதத்ராணம் உபாஸ்மஹே||*

பகவானின் நாயகிகள் வேடிக்கையாக முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியாக (mirror) உதவும் பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

சௌரே: சுத்தாந்த நாரீணாம் = பெருமாளின் அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீகளின் (மகாலக்ஷ்மி போன்ற); விஹார மணி தர்ப்பணம் = விளையாட்டிற்காக உள்ள ரத்னக் கண்ணாடி போன்றதும்; ப்ரஸத்தே: ஸம்ஸ்தாநம் இவ = தெளிவு என்பதின் வடிவான; பதத்ராணம் உபாஸ்மஹே = பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

712. *கமலாபதி பாதுகே! கதாசித்
விஹகேந்த்ரஸ்த்வயி பிம்பிதோ விபாதி|
ஸவிலாஸ கதேஃபி ரங்கபர்த்து:
நிஜமாத்மாநமிவோபதாதுகாம:||*

பெருமாளின் பாதுகையே! அரங்கன் கருடன் மேல் அமர்ந்து ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில் தன் (கருடனின்) பிம்பம் உன்மேல் விழுவதைக் காண்பான்...பெருமாளின் கருடன் மேல் ஏறி, ஸஞ்சாரம் செய்வது, சில ஸமயங்களில் மட்டுமே.....உன் மேல் தன் பிம்பம் விழுவதைக் காண விழையும் கருடன், உன் அருகில் நின்று மகிழ்கிறான்.

கமலாபதி பாதுகே! விஹகேந்த்ர: கதாசித் ரங்கபர்த்து: விலாஸ கதேஃபி = மகாலக்ஷ்மியின் பதியான பெருமாளின் பாதுகையே! பக்ஷிராஜன் ஆகும் கருடன் எப்போதாவதுதான், அரங்கனின் விளையாட்டான ஸஞ்சாரத்தில், (வாகனமாய்) இருந்தாலும் கூட; த்வயி பிம்பித: நிஜம் ஆத்மாநம் உபதாதுகாம: இவ = உன்னிடம், தன் உருவம் ப்ரதிபலிப்பதை, தன் உடம்பை (பெருமாளுக்கு) வாகனமாய்க் கொடுக்கும் எண்ணத்துடன்; விபாதி = விளங்குகிறார்.

713. *மணிபங்க்திஷு தே திசாம் அதீசா:
ப்ரதிபிம்பாநி நிஜாநி வீக்ஷமாணா:
அபியந்தி முகுந்த பாதுகே! த்வாம்
அதிகாராந்தர ஸ்ருஷ்டி சங்கயேவ||*

முகுந்த பாதுகே! இந்திரன் முதலான திக் பாலர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது பிம்பங்கள் உன் மீதுள்ள ரத்னங்களில் விழக்கண்டு, வேறு புதிய திக்பாலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விட்டனரோ, என அஞ்சி, உன்னை சரணடைகின்றனர்.

முகுந்த பாதுகே! திசாம் அதீசா: = பெருமாளின் பாதுகையே! திக்குகளுக்கு அதிபதிகளான (இந்திரன் முதலானோர்); தே மணி பங்க்திஷு நிஜாநி = உனது, ரத்னங்களின் வரிசையில், தங்களுடைய; ப்ரதிபிம்பாநி வீக்ஷமாணா: = ப்ரதிபிம்பங்களைக் கண்டதும்; அதிகார, அந்தர ஸ்ருஷ்டி சங்கயேவ = தங்கள் பதவிக்கு வேறு சிலர் ஸ்ருஷ்டி செய்யப்பட்டனரோ என அஞ்சியது போல; த்வாம் அபியந்தி = உன்னை அடைகின்றனர்.

714. மணிமௌளிசுதேந பிம்பிதேந ப்ரணதாநாம் பரித: ஸுராஸுராணாம்|
முரபிந் மணிபாதுகே! மஹிம்நா யுகபத் தேஷு ஸமர்ப்பிதேவ பாஸி||

மணி பாதுகே! தேவர், அஸுரர் எல்லாரும் நாற்புறமும் நின்று ஸேவிக்கும் போது, அனைவருடைய கிரீடங்களிலும், உன் உருவம் ப்ரதிபலிக்கிறது...ஒரே ஸமயத்தில், நூறு-ஆயிரம் - பதினாயிரம் பாதுகைகள் ஸேவை தரும் தோற்றம் ஏற்படும்.

முரபிந் மணி பாதுகே! = பெருமாளின் பாதுகையே!; பரித: ப்ரணதாநாம் ஸுராஸுராணாம் = நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் (உன்னை) வணங்கி நிற்கும், தேவர் / அஸுரர்களின்; மௌளி மணி பிம்பிதேந = கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களில் பிரதிபலிக்கும் பிம்பங்களால்; மஹிம்நா, தேஷு, யுகபத் = உன் மகிமையால், அந்தக் கிரீடங்களில் ஒரே ஸமயத்தில், சுதேந ஸமர்ப்பிதேவ பாஸி = நூற்றுக்கணக்கான பாதுகைகள் ஸாதிக்கப்படுவதை, காண்பிக்கிறாய்.

715. உபநீதம் உபாயநம் ஸுரேந்தரை:
ப்ரதிபிம்பச்சலத: த்வயி ப்ரவிஷ்டம்|
ஸ்வயமேவ கில ப்ரஸாதபூம்நா
ப்ரதிக்ருஹ்ணாஸி முகுந்த பாதுகே! த்வம்||

முகுந்தனின் பாதுகையே! தேவர் தலைவர்கள், பெருமானைச் சேவிக்க, உபகாரங்களுடன் வந்து நிற்கின்றனர்...அவை உன் மேல் ப்ரதிபலிப்பது, உபகாரங்களை பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்க, நீ வாங்கிக்கொண்டது போல இருக்கிறது.

முகுந்த பாதுகே! ஸுரேந்தரை: = முகுந்தனின் பாதுகே! தேவர் தலைவர்கள்; உபநீதம் உபாயநம் = கொண்டு வந்துள்ள உபகாரங்களின்; ப்ரதிபிம்பச் சலத: = ப்ரதிபலிப்பு (Reflection) எனும் வ்யாஜத்தால்; த்வயி ப்ரவிஷ்டம் ப்ரஸாத பூம்நா = உன்னிடம் நுழைந்திருக்கும், தெளிவின் அநுக்ரஹத்தால்; ஸ்வயம் ஏவ த்வம் ப்ரதிக்ருஹ்ணாஸி கில = நீயாகவே வாங்கிக்கொள்கிறாய் அன்றோ?

716. ரங்கேக்ஷரஸ்ய நவ பல்லவலோபநீயௌ
பாதௌ கதம் நு கடிநா ஸ்வயமுத்வஹேயம்|
இத்யாகலய்ய நியதம் மணிபாதுகே! த்வம்
பத்மாஸ்தரம் வஹஸி தத்ப்ரதிபிம்ப லக்ஷாத்||

மணி பாதுகே! பெருமாள் திருவடித்தாமரைகளை, உன்மேல் வைக்கும்போது, கமலம் போன்ற அந்தத் திருவடிகளின் பிம்பம் உன்மேல் விழுகிறது. அது, "கடினமான ரத்னங்கள் பதித்துள்ள என்மேல், மிக மிருதுவான திருவடிகளை வைத்தால், அவை கன்றிப் போகும்" - என்று, நீ உன்மேல் ஒரு தாமரை மலரை பரப்பி வைத்துள்ளாயோ, எனத் தோன்றும்.

மணி பாதுகே! நவ பல்லவ = மணி பாதுகையே! புதிய துளிர் போன்ற; லோபநீயௌ ரங்கேக்ஷரஸ்ய பாதௌ = ஆசைப்படக்கூடிய அரங்கனின் திருவடிகளை; கடிநா ஸ்வயம் கதம் நு உத்வஹேயம் இதி ஆகலய்ய = கடினமான (hard surface) நான், எப்படித்தான், தூக்குவேன் என்று நினைத்து; தத், ப்ரதிபிம்ப லக்ஷாத் = அந்தத் தாமரை மலரின் ப்ரதிபிம்பத்தாலே; பத்மாஸ்தரம் த்வம் வஹஸி நியதம் = பத்மாஸனத்தை நீ தரிக்கிறாய், நிச்சயம்.

717. பாதார்ப்பணாத் ப்ரதமதோ ஹரிதக்ஷரம்யே
மத்யே தவ ப்ரதிபலந் மணிபாதரக்ஷே!|
மந்யே நிதர்ஸ்யதி ரங்கபதிர்யுகாந்தே
ந்யக்ரோதபத்ரஸ்யிதம் நிஜமேவ ரூபம்||

மணிபாதுகே! அரங்கன் உன்மேல் திருவடிகளை வைக்கும் ஸமயம், சற்றே குணிகிறார். அப்போது அவர் பிம்பம் உன் மேலுள்ள மரகதங்களில் ப்ரதிபலிப்பது - என் கற்பனையில் - ஒரு ஸமயம், பெருமாள் ஆலிலை மேல் சயனித்திருந்த காட்சியை, நீ, இப்போது காண்பிப்பதைப் போலத் தோன்றுகிறது.

மணி பாதரகே! ரங்கபதி: = மணி பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; பாதார்ப்பணாத் ப்ரதம: = (உன்னிடம்) திருவடியை வைக்கும் முன்; தவ, ஹரிதச்ம் ரம்யே மத்யே = உனது, பச்சைக் கற்களின் அழகின் நடுவே; ப்ரதிபலந், யுகாந்தே ந்யக்ரோதபத்ர = ப்ரதிபிம்பம் விழுவது - யுகத்தின் முடிவில் (ப்ரளயம்) ஆலிலைமேல்; சயிதம், நிஜம் ரூபமேவ = படுத்திருத்தலை, தன் திருமேனியையே; நிதர்சயதி மந்யே = காண்பிக்கிறார் என நினைக்கிறேன்.

718. யாத்ராவஸாநம் அதிகச்சதி ரங்கநாதே
விச்ராணயஸ்யநுபதம் மணிபாதுகே! த்வம்|
ப்ராய: ப்ரயாணஸமயே ப்ரதிபிம்பிதாநாம்
தீர்த்தாவகாஹம் அபரம் த்ரிதசேச்வராணாம்||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் உத்ஸவத்திற்கு, எல்லா தேவதைகளும் வந்து, ஸேவித்து, சந்திர புஷ்கரணியில் தீர்த்தம் ஆடி, மறுபடி அவரவர்கள் இடம் போகும்போது, உன் மேல் விழும் பிம்பம், அவர்கள் அடிக்கடி தீர்த்தமாடுவது போன்று தோற்றம் உண்டாகிறது.

மணிபாதுகே! ரங்கநாதே, யாத்ரா அவஸாநம் அதிகச்சதி = மணி பாதுகையே! பெருமாள் உத்ஸவ காலங்களில், ஸஞ்சாரம் முடிவை அடைந்தபோது; ப்ரயாண ஸமயே, ப்ரதிபிம்பிதாநாம் த்ரிதசேச்வராணாம், அபரம் = ஸஞ்சாரத்தின்போது (ப்ரதிபலிக்கும்) தேவர் தலைவர்களின் (சந்திர புஷ்கரிணி தவிர) வேறு; தீர்த்தாவகாஹம், த்வம் அநுபதம் விச்ராணயஸி ப்ராய: = புண்ணிய தீர்த்தங்களின் ஸ்னானத்தை, நீ அடிக்கடி காண்பிக்கிறாய் (கொடுக்கிறாய்) போல.

719. உச்சாவசேஷு தவ ரத்நகணேஷு மாத:
வேதா: ப்ரயாணஸமயே ப்ரதிபிம்பிதாங்க:|
ஆசங்கதே மதுபிதோ மணிபாதுகே த்வாம்
ஆகாமிகல்பகமலாஸநபங்க்திகர்ப்பாம்||

மணி பாதுகே! அம்மா! உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் மேல், தன் ப்ரதிபலிப்பைக் காணும் (reflection) பிரம்மா, "அவர்கள் வரப்போகும் கல்பங்களுக்கான பிரம்மாக்களோ" என்று அச்சம் அடைகிறார்.

மதுபித: மணிபாதரகே! மாத: = பெருமாளின் பாதுகையே! தாயே!; உச்சாவசேஷு தவ ரத்ந கணேஷு = எல்லையே இல்லாத உன் ரத்னக் கூட்டங்களால்; ப்ரயாண ஸமயே ப்ரதிபிம்பித அங்க: வேதா: த்வாம் = பிரம்மலோகத்துக்குப் போகும் வேளையில், (உன்மேல்) ப்ரதிபலிக்கும் உடம்பைப் பார்த்த பிரமன், உன்னை; ஆகாமி கல்ப கமலாஸந பங்க்தி கர்ப்பாம் ஆசங்கதே = வரப்போகும் கல்பத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள பிரம்மாக்களின் வரிசையை, உள்ளே கொண்டதாக சந்தேகிக்கிறார்.

720. ஆலோலரச்மிநியதாம் மணிபாதுகே த்வாம்
ஆருஹ்ய ஸஞ்சரதி ரங்கபதௌ ஸலீலம்|
அந்த:புரேஷு யுகபத் ஸுத்ருசோ பஜந்தே
டோளாதிரோஹணரஸம் த்வயி பிம்பிதாங்க்ய:||

மணி பாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டு, அந்தப்புரம் திரும்புகிறார். உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களின் வரிசை, கயிறுகள் போலவும், நீ ஒரு ஊஞ்சல் போலும் தோன்ற, அருகே

வரும் பணிப்பெண்களின் உருவங்கள், உன்மேல் விழுகிறது. ஊஞ்சலில் ஆடும் திருப்தியை அவர்கள் அடைகின்றனர்.

மணி பாதுகே! ரங்கபதௌ = மணி பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; த்வாம் ஆருஹ்ய, அந்த:புரேஷு ஸலீலம் ஸஞ்சரதி = உன்னை அணிந்துகொண்டு, அந்தப்புரங்களில் விளையாட்டாக, ஸஞ்சரிக்கும் போது; ஆலோல, ரக்மி நியதாம் = அசையும் ஒளிக்கதிர்கள் நிரம்பியுள்ளது (கயிறு போல இருக்கவும்); த்வயி பிம்பித அங்க்ய: ஸுத்ருச: = உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கும் சரீரத்தை உடைய பெண்கள்; யுகபத், டோளாதிரோஹண ரஸம் பஜந்தே = ஒரே ஸமயத்தில், ஊஞ்சலில் ஏறும் மகிழ்ச்சியை அடைகின்றனர்.

721. காலேஷு ராகவபதாவநி! பக்திநம்ர:
கார்யாணி தேவி! பரதோ விநிவேதயம்ஸ்தே|
த்வத்ரத்ந பிம்பிதயாபி முஹு: ஸ்வகீயாம்
ராஜாஸநஸ்த்திதிம் அவேக்ஷ்ய ப்ருசம் லலஜ்ஜே||

ராகவ பாதுகே! நீ ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களில், ஸிம்மாஸனத்திலே நீ இருக்க, பரதன், பக்தியுடனும் - வினயத்துடனும் வணங்கி, உன்னிடம் ஆலோசனைகள் கேட்பது வழக்கம்...அந்த நேரங்களில், தன் பிம்பம் உன் மேல் விழவும், தான் ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளது போன்று, கூசி வெட்கப்பட்டார்.

ராகவ பாதாவநி! தேவி! = ராகவனின் பாதுகே! தேவி! (நீ); காலேஷு, பக்திநம்ர: பரத: தே கார்யாணி = (ராஜ்யம் ஆண்ட) காலங்களில், விநயத்துடன் உன்னை வணங்கிய பரதன், உன் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டி காரியங்களை, (உன்னிடம்); விநிவேதயந், த்வத் ரத்ந = தெரியப்படுத்தி, உன் ரத்னங்கள் மீது; பிம்பிதயாபி, ஸ்வகீயாம் = தனது பிம்பம் விழுந்ததைக் கண்டு, தானும்; ராஜாஸந ஸ்த்திதிம் அவேக்ஷ்ய = ஸிம்மாஸனத்திலே இருப்பதைக் கண்டு (தோற்றம்); ப்ருசம் லலஜ்ஜே = மிகவும் வெட்கப்பட்டார்.

722. ப்ரத்யாகதே விஜயிநி ப்ரதமே ரகூணாம்
விந்யஸ்யதி த்வயி பதம் மணிபாதரகேடி!|
ரத்நௌக பிம்பித நிசாசரவாநராம் த்வாம்
பூர்வக்ஷணஸ்த்தம் இவ புஷ்பகம் அந்வப்ச்யந்||

மணி பாதரகேடி! ராவண வதம் முடிந்து, அயோத்தி திரும்பிய ரகுவீரன், உன் மேல் திருவடிகளை வைத்தார்.. உடன் வந்த வானர வீரர் - ராகுஸர்களின் பிம்பம், உன் மேல் ப்ரதிபலிக்க, சற்றுமுன் அவர்கள் ஏறிவந்த புஷ்பக விமானக்காட்சியை நினைவூட்டியது.

மணி பாதரகேடி! விஜயிநி ப்ரத்யாகதே ரகூணாம் ப்ரதமே, த்வயி பதம் = மணி பாதுகே! ராகுஸர்களை ஜயித்து, திரும்பி வந்த ரகுவம்ச திலகம் (ராமன்) உன்னிடம் திருவடிகளை; விந்யஸ்யதி, ரத்நௌக பிம்பித = வைத்த ஸமயம், ரத்னங்களில் ப்ரதிபலித்த; நிசாசர, வாநராம் = ராகுஸர்கள், மற்றும் வானரர்களின் உருவம் (காட்சி); பூர்வக்ஷணஸ்த்தம் புஷ்பகம் இவ அந்வப்ச்யந் = உன்னை அணிந்து கொள்வதற்குச் சற்று முன் இருந்த, புஷ்பக விமானத்தைப் போலப் பார்த்தனர்.

723. வையாகுலீம் சமயிதும் ஜகதோ வஹந்த்யா
ரக்ஷாதுராம் ரகுதுரந்தர பாதரகேடி!|
ப்ராஜ்யம் யச: ப்ரசுரசாமர பிம்பலக்ஷாத்
ப்ராயஸ்த்வயா கபளிதம் ப்ரதிபூபதீநாம்||

ராகவ பாதரகேடி! ராமன் வனம் சென்ற போது, உலகைக் காப்பாற்றுவவர்கள் யாரும் இல்லாதபோது, நீ அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றாய்....உனக்குச் சாமரம் வீசியபோது, அது பல

சாமரங்களாய்ப் பிரதிபலிக்கவும், அது நீ அனைத்துப் பகைவர்களின் கீர்த்தியை விழுங்கியது போல இருந்தது (கவிகள், கீர்த்தியை வெண்மை நிறமாய் வர்ணிப்பர்).

ரகுநாதர பாதுரகே! ஐகத: வையாகுலீம் சமயிதும் = ரகுவீரனின் பாதுகையே! உலகத்தை காப்பவர் யாரும் இல்லாததால் ஏற்பட்ட தொந்தரவைப் போக்க; ரகூதுராம் வஹந்த்யா = காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட; த்வயா = உன்னால்; ப்ரசுர சாமர பிம்பலகூடாத் = அதிகமான சாமரங்களின் பிம்பங்களால் ஏற்பட்ட வியாஜத்தினால்; ப்ரதி பூபதீநாம் ப்ராஜ்யம் = எல்லா அரசர்களுடையவும், அதிகமான; யச: கபளிதம் ப்ராய: = கீர்த்தி, விழுங்கப்பட்டது போல் ஆயிற்று.

724. ப்ரதிதிசம் உபயாதே தேவி! யாத்ரோத்ஸவார்த்தம்
த்வயி விஹரணகாலே பிம்பிதே ஜீவலோகே|
வஹஸி மணிகணைஸ்த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
கபளித ஸகலார்த்தாம் காஞ்சித் அந்யாம் அவஸ்தாம்||

பாதுகாதேவி! உன்னை அணிந்து கொண்டு, அரங்கன் திருவீதி உலா வரும் ஸமயம், பல திசைகளிலிருந்து, உன்னைச் சேவிக்க வந்த மக்களின் பிம்பங்கள், உன்மேல் உள்ள கற்களின் கூட்டத்தில் ப்ரதிபலிக்கிறது... அது, அகில உலகையும் நீ, ப்ரளய காலத்தில் உண்டு, வயிற்றில் வைத்துக் காட்டுவது போல - நினைவூட்டுகிறது.

தேவி! பாதுகே! யாத்ரோத்ஸவார்த்தம் விஹரணகாலே = தேவி! பாதுகையே! திருவீதி உலா வரும் வேளைகளில் (உன்னைச் சேவிக்க); ப்ரதிதிசம் உபயாதே ஜீவலோகே த்வயி மணிகணை: பிம்பிதே, த்வம் ரங்கபர்த்து: = ஒவ்வொரு திக்குகளிலிருந்தும் வந்த ஜனங்களின் உருவம் உன் ரத்னங்களில் ப்ரதிபலிக்கவும், நீ, அரங்கன்; கபளித ஸகலார்த்தாம் காஞ்சித் அந்யாம் அவஸ்தாம் வஹஸி = எல்லாப் பொருட்களையும் விழுங்கிய, ஒரு வேறுவிதமான இருப்பை (ப்ரளய காலத்து) காட்டுகிறாய். (வகிக்கிறாய்).

725. பகவதி கருடஸ்தே வாஹநஸ்தா: ஸுரேந்த்ரா:
த்வயி விநிஹிதபாதே பூமிமேவாச்யந்தி|
ததபி சரணரகே! ரத்நஜாலே த்வதீயே
ப்ரதிபலிதநிஜாங்கா: தூல்ய வாஹா பவந்தி||

பாதுகே! பெருமாள் கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளும்போது, தேவதைகள் அவரவர்கள் வாகனத்தில் ஏறிக்கொள்கின்றனர்...பெருமாள், வாகனத்திலிருந்து இறங்கி, உன்னை அணிந்து கொண்டதும், அந்தத் தேவதைகளும், வாகனங்களில் இருந்து, பூமியில் இறங்கிவிடுகின்றனர்...உன் மேல், அவர்களது உருவம் ப்ரதிபலிக்கவும், எல்லாரும் உன்னிடம் உள்ளது போல இருக்கிறது.

சரணரகே! பகவதி கருடஸ்தே = பாதுகையே! பெருமாள் கருட வாகனத்தில் எழுந்தருளிய போது; வாஹநஸ்தா: ஸுரேந்த்ரா: = அவரவர் வாகனங்களிலே இருக்கும் தேவர் தலைவர்கள்; த்வயி விநிஹித பாதே = (பெருமாள்) உன்மேல் திருவடிகளை வைத்ததும்; பூமிமேவ ஆச்யந்தி = பூமியையே அடைகின்றனர்; ததபி, த்வதீய ரத்ந ஜாலே = அப்படி இருந்தும், உன்னுடைய, ரத்னங்களின் கூட்டத்திலே; ப்ரதிபலித நிஜ அங்கா: = ப்ரதிபலிக்கும், தங்கள் உடம்பை உடையவர்களாய்; தூல்ய வாஹா: பவந்தி = ஒரே மாதிரியான உருவத்தை / வாகனத்தை அடைகின்றனர்.

726. ஸ்வச்சாகாராம் ஸுரயுவதய: ஸ்வப்ரதிச்சந்த லக்ஷ்யாத்
காஹந்தே த்வாம் ப்ரணதிஸமயே பாதுகே! ஸாபிமாநா:
ஸ்த்ரீ ரத்நாநாம் பரிபவவிதௌ ஸ்ருஷ்டிமாத்ரேண தகூடாம்
நீசை: கர்த்தும் நரஸகமுநே: ஊர்வசீம் ஊருஜாதாம்||

பாதுகே! தான் நாராயண ரிஷியின் தொடையிலிருந்து தோன்றியவள் என்று ஊர்வசி, தேவ மாதர்களிலேயே கர்வம் மிகுந்தவள் - மற்ற மாதர்களைக் கேலியாகப் பார்ப்பாள்....அந்த மற்ற மாதர், உன்னை சேவிக்கும்போது, அவர்களின் பிம்பம் உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கவும், அவர்கள் இப்போது ஊர்வசியை ஏனாம் செய்ய முடிகிறது.---"நீ ஒரு முறைதான் முனிவரின் தொடையிலிருந்து பிறந்தாய்.... நாங்கள் நினைக்கும்போதெல்லாம் பாதுகா தேவியில் புகுந்து புறப்படுகிறோம்" என்று.

நரஸகமுநே: ஊருஜாதாம் ஊர்வசீம் = நரன் என்பவனின் தோழனாகிற நாராயண முனிவரின் தொடையிலிருந்து பிறந்தவளான, ஊர்வசி; ஸ்ருஷ்டி மாத்ரேண தக்ஷாம் = தனது பிறப்பினால் கர்வம் அடைந்திருந்ததால்; ஸ்த்ரீ ரத்நாநாம் பரிபவ விதௌ = இதர, உயர்ந்த தேவஸ்த்ரீகளையும் அவமானம் பண்ணுவதால்; ஸுர யுவதய: ஸாபிமாநா: = அந்த தேவஸ்த்ரீகள் ஆக்ரஹத்தோடு கூடியவர்களாய்; நீசை: கர்த்தும், ஸ்வச்ச ஆகாரம் = (ஊர்வசியை) இளப்பமாக்க, பளபளக்கும் மேனியையுடைய; த்வாம், ப்ரணதிஸமயே ஸ்வப்ரதிச் சந்த லக்ஷ்யாத் = உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களது உருவங்கள் உன்மேல் ப்ரதிபலித்ததின் வியாஜத்தினால்; காஹந்தே = (உன்னில்) பிரவேசிக்கின்றனர்.

727. ஸ்வேச்சாகேளிப்ரியஸஹசரீம் ஸ்வச்ச ரத்நாபிராமாம்
ஸ்தானே ஸ்தானே நிஹிதசரணோ நிர்விசந் ரங்கநாத:|
ஸஞ்சாராந்தே ஸஹ கமலயா சேஷச்யயாதிரூடஸ்-
த்யக்த்வாபி த்வாம் த்யஜதி ந: புந: ஸ்வப்ரதிச்சந்தலக்ஷ்யாத்||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரம் முடிந்து, பெருமாள் அந்தப்புரம் திரும்புகிறார்...மகாலக்ஷ்மியுடன், ஆதிசேஷன்மீது சயனிக்க எழுந்தருள்கிறார்...அப்போதும் அவரால், உன்னை விட முடியவில்லை....அவரது பிம்பம் உன்மேல் ப்ரதிபலிக்கிறதே! அவரை விட்டுப் பிரியாத தோழி அன்றோ நீ?

ஸ்வேச்சாகேளிப்ரியஸஹசரீம் = தன் இஷ்டப்படியான லீலா ஸஞ்சாரங்களில், உடன் விளையாடும் தோழி போன்ற; (த்வயி) நிஹிதசரண: ஸ்வச்ச ரத்ந அபிராமாம் = உன்னிடம் திருவடிகளை வைத்து, தூய்மையான ரத்னங்களால் ஜொலிக்கும்; த்வாம் ஸ்தானே ஸ்தானே நிர்விசந் ரங்கநாத: ஸஞ்சாரந்தே = உன்னை அந்தந்த இடங்களில் அநுபவிக்கும் ரங்கநாதன், ஸஞ்சாரங்களின் முடிவிலே; கமலயா ஸஹ,சேஷ ச்யய அதிரூட: அபி = மகாலக்ஷ்மியுடன், ஆதிசேஷன் மீது ஏறும்போதும்; ஸ்வப்ரதிச்சந்த லக்ஷ்யாத் = தனது பிம்பம் உன்மேல் விழுவதன் காரணத்தால்; புந: ந: த்யஜதி = மறுபடியும் (உன்னை) விடுவதில்லை.

728. த்வாமேவைகாம் அதிகதவத: கேளிஸஞ்சாரகாலே
பார்சுவே ஸ்த்தத்தித்வா விநிஹிதத்ருசோ: பாதுகே! அந்நயலக்ஷ்யம்|
த்வத்ரத்நேஷு ப்ரதிபலிதயோ: நித்யலக்ஷ்யப்ராஸாதா
பத்மாபூம்யோ திசதி பவதீ பாதஸேவாம் முராரே:||

பாதுகையே! பெருமாள் வெளியே எழுந்தருளும் போதெல்லாம் உன்னையே அணிந்து கொள்கிறார்...மகாலக்ஷ்மிக்கும் - பூமிதேவிக்கும், தம் மீது திருவடிகளை வைப்பதில்லை என்று வருத்தம்...உன்னிடம் அவர்களின் பிம்பம் விழுவதால், நீ அவர்களுக்கு திருவடி ஸேவையைக் கொடுக்கிறாய்.

பாதுகே! கேளி ஸஞ்சாரகாலே த்வாம் ஏகாம் ஏவ அதிகதவத: = பாதுகையே! லீலையாக ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், உன் ஒருத்தியை மட்டும் அணியும் (அடைந்துள்ள); முராரே: பார்சுவே ஸ்த்தத்தித்வா = பெருமாளின், இருபுறமும் இருந்து கொண்டுள்ள; அந்நய லக்ஷ்யம் விநிஹித த்ருசோ: = வேறு எதிலும் பார்வையைச் செலுத்தாத; பத்மா பூம்யோ: த்வத் ரத்நேஷு ப்ரதிபலிதயோ: = பெரிய பிராட்டி - மற்றும் பூமாதேவியின், உனது ரத்னங்களில்

ப்ரதிபலிப்பதால்; நித்ய லக்ஷ்ய ப்ரஸாதா = எப்போதும் காணக்கூடிய ஸந்தோஷத்தை; பாதஸேவாம் பவதீ திசுதி = திருவடி ஸேவையை, நீ கொடுக்கின்றாய்.

729. ஏகாம் ஏக: கில நிரவிசுத் பாதுகே! த்வாரகாயாம்
க்ரீடாயோகீ க்ருதபஹுதநு: ஷோடசஸ்த்ரீஸஹஸ்ரே|
சுத்தே தேவி! த்வதுபநிஹிதே பிம்பிதோ ரத்நஜாலே
புங்க்தே நித்யம் ஸ கலு பவதீம் பூமிகாநாம் ஸஹஸ்ரரை:||

தேவி! பாதுகே! பெருமாள் கண்ணனாக, விளையாட்டில் ஆசையுள்ளவராய், துவாரகையில் 16,000 ஸ்த்ரீகளை மகிழ்வித்தார் - ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு கண்ணன் உருவம் எடுத்து அதே போன்று, இப்போதும் உன்மேல் உள்ள ரத்னங்களில், ப்ரதிபலிக்கிறது பல ஆயிரம் பிம்பங்கள்... ஆனால், ஒரு வித்தியாஸம்..இங்கே உன் ஒருத்தியை மட்டுமே அநுபவிக்கிறார்.

தேவி! பாதுகே! க்ரீடாயோகீ = தேவி! பாதுகையே! விளையாட்டில் ஆசையுள்ள கண்ணனாக; த்வாரகாயாம், க்ருத பஹுதநு: = துவாரகையில், அனேகம் உருவம் கொண்டு; ஷோடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரே = 16,000 பெண்களுடன்; ஏகம் ஏக: நிரவிசுத் கில = ஒருத்தியை, ஒருவராக (one for each) அநுபவித்தார்; சுத்தே த்வத் உபநிஹிதே = பளபளப்புடன், உன்னிடம் இழைக்கப்பட்டுள்ள; ரத்ந ஜாலே பிம்பித: = ரத்னங்களின் ஒளியில் ப்ரதிபலிக்கும்; பூமிகாநாம் ஸஹஸ்ரரை: = வேஷங்களின் ஆயிரங்களாலே; பவதீம் நித்யம் புங்க்தே கலு = உன்னை எப்போதும் அநுபவிக்கிறார் என்பது பிரஸித்தம்.

730. ஹரிபதநகேஷு பவதீ ப்ரதிபலதி தவைதபி ரத்நேஷு|
உசிதா மித: பதாவநி! பிம்பப்ரதிபிம்பதா யுவயோ:||

பாதுகே! பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலே நீ ப்ரதிபலிக்கிறாய்; அந்த திருவடிகள் உன் ரத்னங்களிலே ப்ரதிபலிப்பதும் ரொம்பப் பொருத்தமே..திருவடி - பாதுகை என்ற நீங்கள் இருவரும், பிம்ப ப்ரதிபிம்பமாய் அமைந்துள்ளது உசிதமே.

பதாவநி! பவதீ ஹரிபத நகேஷு = பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடி நகங்களிலே; ப்ரதிபலதி: ஏதபி தவ ரத்நேஷு = ப்ரதிபலிக்கின்றாய்; இந்த நகங்களும் உன் ரத்னங்களில் ப்ரதிபலிக்கின்றன; யுவயோ: மித: பிம்ப ப்ரதிபிம்பதா = நீங்கள் இருவரும், ஒருவருக்கொருவர், பிம்பப்ரதி பிம்பமாக இருப்பது; உசிதா = தக்கதே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, பிம்பப்ரதிபிம்பபத்ததி: - ஏகவிம்சீ.

22. காஞ்சநபத்தி

காஞ்சநம் என்றால் தங்கம் (Gold). பாதுகைகள் தங்கத்தால் ஆனவை..இதை 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார், ஸ்வாமி.

731. கல்யாணப்ரக்ருதிம் வந்தே பஜந்தீம் காஞ்சநச்ரியம்|
பதாரஹாம் பாதுகாம் செனரே: பத ஏவ நிவேசிதாம்||

தங்க மயமானதும், தனிப்பட்ட சிறப்பைப் பெற்றதுமான பாதுகையை வணங்குகிறேன்....அது, திருவடிக்குப் பொருத்தமாய் அமைந்து, திருவடியிலேயே பொருந்தி உள்ளது.

கல்யாணப்ரக்ருதிம் = கேடும்ங்களைக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவம் கொண்டவரும் (or) தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதும்; காஞ்சநச்ரியம் = தங்கம் என்பதால் பள பளப்பை (or) விவரிக்க முடியாத அழகை; பஜந்தீம் = அடைந்துள்ளதும்; பத அர்ஹாம், பத ஏவ நிவேசிதாம் = திருவடிக்குத் தகுந்ததாயும், திருவடியிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளதும் ஆன; செனரே: பாதுகாம் வந்தே = பெருமாளின் பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன்.

732. மது ஜித் தநு காந்தி தஸ்கராணாம் ஜலதாநாம் அபயம் விதாது காமா|
சபலேவ ததங்க்ரிம் ஆச்ரயந்தீ பவதீ காஞ்சந பாதுகே! விபாதி||

பாதுகே! தங்கமயமான உன்னைப் பார்த்தால் மின்னல் போல இருக்கிறது. (மின்னல் மேகங்களிடையே இருப்பது - திருவடியில் என்ன வேலை?) - மேகங்கள், பெருமாளின் திருமேனி அழகைத் திருடிக் கொண்டன - எனவே, பயந்து, பெருமாள் தண்டிக்காமலிருக்க, மின்னலை ஒத்த பாதுகை மூலம் சிபாரிசுக்கு வந்தனவோ?

காஞ்சந பாதுகே! மதுஜித் தநு காந்தி தஸ்கராணாம் = தங்கப் பாதுகையே! மது என்ற அஸுரனை ஜயித்த பெருமாளின் திருமேனி, அழகைத் திருடியுள்ள; ஜலதாநாம் அபயம் விதாதுகாமா = மேகங்களின் பயத்தைப் போக்க ஆசைப்பட்டு (நீ); ததங்க்ரிம் ஆச்ரயந்தீ = அந்தப் பெருமாளின் திருவடியை அடைந்து; சபலேவ விபாதி = மின்னல் * போல விளங்குகிறாய்.

* மின்னல் (Lightning) is compared as the wife of மேகங்கள்...எனவே சிபாரிசுக்கு வந்த திருவடிகளை, மின்னல் போல (as the wife seeking an apology) என்று compare பண்ணியிருக்கிறார்.

733. நிகஷீக்ருத ரம்யக்ருஷ்ணரத்நா
பவதீ காஞ்சந ஸம்பதம் வ்யநக்தி|
பரிபுஷ்யதி பாதுகே! யதீக்ஷா
ஸஹஸா ந: ஸமலோஷ்டகாஞ்சநத்வம்||

பாதுகே! தங்கமயமான உன்னைச் சேவித்தபின், உலகில் உள்ள அத்தனைப் பொன்னும், மண் கட்டிக்குச் சமம் என்ற எண்ணமே வளர்கின்றது.

பாதுகே! நிகஷீக்ருத ரம்ய க்ருஷ்ண ரத்நா பவதீ = பாதுகையே! உரைகல் போன்று, அழகிய இந்திர நீலக்கற்களின் ஒளியோடு உள்ள நீ; காஞ்சந ஸம்பதம் வ்யநக்தி = தங்கத்தின் பள பளப்பைப் ப்ரகாசப்படுத்துகிறாய்; யத் ஈக்ஷா, ஸஹஸா ந: = எந்த ஒரு பார்வை, உடனே

எங்களுக்கு; ஸம லோஷ்டா காஞ்சநத்வம் பரிபுஷ்யதி = ஒரே மாதிரியான, ஓட்டாஞ்சல்லி - தங்கம் இவைகளை உடையதானதாக உண்டாக்குகிறதோ!

734. ஸுரபிரீரிகமைஸ் ஸமக்ரகாமா கநகோத்கர்ஷுவதீ பதாவநி! புவம்|
திசுனி ப்ரதிபந்ந மாதவசீர்: அநிசோந்நித்ரம் அசோகவைபவம் ந:||

பாதுகையே! நீ வேதமணம் கமழ்பவள் - தங்க மயமானவள் - திருமால் என்ற பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றவள் - ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தருபவள் - எங்களுக்கு, எப்போதும், துக்கமே இல்லாத ஸம்பத்தைக் கொடுப்பவள்.

பதாவநி! நிகமை: ஸுரபி: = பாதுகே! வேதங்களால் வாஸனை உடையவளும்; ஸமக்ர காமா கநக உத்கர்ஷுவதீ = நிரம்பின குணங்களுடனும், தங்கத்தின் உயர்த்தியை உடையவளும்; மாதவசீர்: ப்ரதிபந்ந, த்வம் = பெருமாளின் ஸம்பத்தை அடைந்தவளுமான, நீ; ந: அநிசு உந்நித்ரம் = எங்களுக்கு, எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டும்; அசோகவைபவம் திசுனி = துக்கமற்ற ஸம்பத்தையும் கொடுப்பவள்.

735. ஸதி வர்ணகுணே ஸுவர்ணஜாதே:
ஐகதி க்யாதம் அஸௌரபாத் அவர்ணம்|
ச்ருதிஸௌரப சாலிநா ஸ்வஹேம்நா
பவதீ செளரிபதாவநி! வ்யுதாஸ்த்தத்த||

பெருமாளின் பாதுகே! தங்கத்துக்கு நிறச் சிறப்பு மட்டுமே உண்டு - வாஸனை கிடையாது.... உன் விஷயத்திலோ, நீ ஸ்வர்ணமயமாய் ஜொலிப்பதுடன், உன்னிடம் வேத மணம் கமழ்கிறது.

சௌரி பதாவநி! ஸுவர்ண ஜாதே: வர்ணகுணே ஸதி, அஸௌரபாத் = பெருமாளின் பாதுகே! தங்கம் என்ற ஜாதிக்கு, பள பளப்பு என்ற குணம் இருப்பினும், வாஸனை கிடையாது என்பதால்; ஐகதி க்யாதம் அவர்ணம் = உலகிலே ஏற்பட்டுள்ள அபவாதத்தை; பவதீ, ச்ருதிஸௌரப சாலிநா = நீ, வேதவாஸனையுடன் கூடின; ஸ்வஹேம்நா வ்யுதாஸ்த்தத்த = உன் தங்கத்தன்மையால், போக்கடித்தாய்.

736. ப்ரதிபந்ந மயூர கண்டதாம்நா பரிசுத்தேந பதாவநி! ஸ்வகேந|
கமலாஸ்தநபூஷணோசிதம் தத் பவதீ ரத்நமலங்கரோதி ஹேம்நா||

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மி, பெருமாள் என்கிற இந்திரநீலக்கல்லை - எல்லையில்லாத உயர்ந்த உன் தங்கத்தில் கட்டி, தனக்கு ஆபரணமாக தரித்திருக்கிறாள்.

பதாவநி! மயூரகண்டதாம்நா = பாதுகையே! மயில் கழுத்தின் பளபளப்பை; ப்ரதிபந்ந, பரிசுத்தேந = அடைந்துள்ள, குற்றமற்ற; ஸ்வகேந ஹேம்நா = உன்னுடையதான, தங்கத்தினால்; கமலா ஸ்தந பூஷண உசிதம் தத் ரத்நம் பவதீ அலங்கரோதி = மகாலக்ஷ்மியின் ஸ்தனங்களின் அலங்காரத்துக்குத் தக்கதான, அந்த பிரஸித்தமான பெருமாளை நீ அலங்கரிக்கிறாய்.

737. காந்த்யா பரம் புருஷம் ஆப்ரணகாத் ஸுவர்ணம்
கர்த்தும் கூமா த்வம் அஸி காஞ்சநபாதரகேஷ்!|
அந்யாத்ருசீம் திசுனி யா விநதஸ்ய தூராத்
ஆரக்வதஸ்தபக ஸம்பதம் இந்துமௌளே:||

காஞ்சந பாதுகே! உன் காந்தியால், நீ, கார்வண்ண மேனியான பெருமாளை, திருவடி நகம் முதல், உச்சிவரை, ஸ்வர்ண மயமாக ஜொலிக்கப் பண்ணுகிறாய். சிவன் உன்னை, தூர

இருந்து ஸேவித்தாலும், உன் தங்கக் காந்தி படுவதால், சிவனின் தலையில் இருக்கும் சந்திரன், ஆச்சரியமான கொன்னைப் பூங்கொத்தின் நிறத்தைப் பெறுகிறான்.

காஞ்சந பாதரகே! த்வம் காந்த்யா = பொற்பாதுகையே! நீ உன் காந்தியால்; பரம் புருஷம் ஆப்ரணகாத் = பெருமானை, நகம் முதல் தலை வரை; ஸ்வர்ணம் கர்த்தும் கூடமா அஸி = தங்கமாய்ச் செய்யும் தகுதி உள்ளவள்; யா, தூராத் விநதஸ்ய இந்துமௌளே: = நீ, தூர இருந்து ஸேவிக்கும், சந்திரனை தலையில் கொண்ட சிவனின்; அந்யாத்ருசீம் ஆரக்வதஸ்தபக ஸம்பதம் திஸூரி = வேறு மாதிரியான தோற்றம் உடைய, கொன்னைப் பூங்கொத்தின் அழகைத் தருகிறாய்.

738. *சந்த்ராக்ருதி: கதம் அகல்பயதாஸ் ததாநீம்
வைமாநிக ப்ரணயிநீ வதநாம்புஜாநாம்|
விக்ராந்தி கால விததேந நிஜேந தாம்நா
பாலாதபம் பலிவிமர்த்தந பாதுகே! த்வம்|

பாதுகையே! சந்திரன் போன்ற உடம்பை உடைய நீ, பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக அவதரித்து, உலகை அளந்தபோது, தேவலோக மாதர்களின் தாமரை மலரையொத்த முகங்களை மலரச் செய்யக்கூடிய, இளம் வெயிலை எப்படி உண்டாக்கினாயோ?

பலி விமர்த்தந பாதுகே! = மகாபலியை அடக்கிய பெருமாளின் பாதுகே! சந்த்ர ஆக்ருதி: த்வம் = * சந்திரன் போன்ற தேகத்தை உடைய நீ, (* சந்த்ர means தங்கம் also); ததாநீம் விக்ராந்தி கால = த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, உலகை அளந்த ஸமயம்; விததேந நிஜேந தாம்நா = பரப்பி உள்ள உன்னுடைய தங்கக் காந்தியால்; வைமாநிக ப்ரணயிநீ = தேவலோக மாதர்களின்; வதந அம்புஜாநாம் = முகமாகிற தாமரை மலர்களுக்கு; பாலாதபம் கதம் அகல்பயதா: = மலரச்செய்யும் இளம் வெயிலை, எப்படிச் செய்தாய்?

739. லேபே ததாப்ர்ப்ருதி நூநமியம் பவத்யா:
காந்த்யா கவேரதநயா கநகாபகாத்வம்|
யாவந் முகுந்தபதஹேம பதாவநி! த்வம்
புண்யம் விபூஷிதவதீ புளிநம் ததீயம்|

பாதுகே! பெருமானுடன் நீ காவேரிக்கரைக்கு எழுந்தருளிய போது, உன் தங்க நிறம் பட்டதால், அன்று முதல் காவேரிக்கு, "பொன்னி" என, இன்னுமொரு பெயர் கிடைத்தது.

முகுந்த பத ஹேம பதாவநி! = முகுந்தனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் தங்கப்பாதுகே!; யாவத், த்வம், ததீயம் புண்யம் புளிநம் விபூஷிதவதீ = எப்போது, நீ, அந்த (காவேரியின்) பரிசுத்தமான, மணற்குன்றை (யூர்ங்கத்தை) அலங்கரித்தாயோ; ததா ப்ர்ப்ருதி இயம் கவேரதநயா = அது முதல், இந்தக் காவேரி (கவேரன் என்ற அரசனின் மகள் காவேரி); பவத்யா: காந்த்யா கநகாபகாத்வம் லேபே நூநம் = உன்னுடைய (தங்க) நிறத்தால், பொன்னி எனும் பெயரைப் பெற்றாள். நிச்சயம்.

740. சித்ரம் ஸரோஜநிலயா ஸஹிதஸ்ய செளரே:
வாஸோசிதாநி சரணாவநி! ஸம்விதித்ஸோ:
ஸத்யோ விகாஸம் உபயாந்தி ஸமாதிபாஜாம்
சந்த்ராதபேந தவ மாநஸபங்கஜாநி|

பாதுகே! யோகியரின் மனதில் வாஸம் செய்ய, பெருமாள் பிராட்டியுடன் எழுந்தருள்கிறார்...அதற்குமுன், நீ, அந்த யோகியரின் மனத்தை - பெருமாளின் வாஸத்துக்குத் தகுதி உடையதாகச் செய்ய, தாமரையாக மலரச் செய்கிறாய் உன் நிலவு போன்ற தங்க நிறத்தால்....ஆச்சரியமே!!

சரணாவறி! ஸமாதி பாஜாம் மாநஸ பங்கஜாநி = பாதுகையே! பெருமாளை தியானம் செய்யும் யோகியரின், மனதாகிற தாமரை மலர்களில்; ஸரோஜ நிலயா ஸஹிதஸ்ய ஸ்னாரே: வாலோசிதாநி = மகாலக்ஷ்மியுடன் கூட, பெருமாள் வாஸம் செய்ய உசிதமானதாய்ச் செய்ய; ஸம்விதித்ஸோ: தவ சந்த்ராதபேந, ஸத்ய: = ஆசையுள்ள உன்னுடைய, நிலவு போன்ற ஒளியால், உடனே; விகாஸம் உபயாந்தி.. சித்ரம் = மலர்ச்சியை உண்டு பண்ணுகிறாய். ஆச்சரியமே!

741. த்வய்யேவ பாதம் அதிரோப்ய நவம் ப்ரவாஹம்
நாதே பதாவறி! நிசாமயிதும் ப்ரவ்ருத்தே|
ஆத்மீய காஞ்சநருசா பவதீ விதத்தே
ஹேமாரவிந்த பரிதாம் இவ ஹேமஸிந்தும்||

பாதுகையே! உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமாள் காவேரியின் புது வெள்ளத்தை கடாக்கிக்க (18ம் பெருக்கு) எழுந்தருள்கிறார்...உனது பொன் நிற ஒளியால், காவேரி ஆற்றில், பொற்றாமரைகள் நிறைந்திருப்பது போன்ற காட்சி உண்டாகிறது.

பதாவறி! நாதே த்வய்யேவ = பாதுகே! பெருமாள் உன்னிடத்திலேயே; பாதம் அதிரோப்ய, நவம் ப்ரவாஹம் = திருவடியை வைத்து, புதிய வெள்ளப் பெருக்கை; நிசாமயிதும் ப்ரவ்ருத்தே = பார்க்க எழுந்தருளும்போது; ஹேமஸிந்தும், ஆத்மீய = காவேரி, உன்னுடைய; காஞ்சநருசா, ஹேமாரவிந்த = தங்க நிறம் பட்டு, தங்கத்தாமரைகளால்; பரிதாம் இவ பவதீ விதத்தே = நிறைந்தது போன்று, (காட்சியை) நீ உண்டாக்குகிறாய்.

742. விஹரதி புளிநேஷு த்வத்ஸகே ரங்கநாதே
கநகஸுரிதியம் தே பாதுகே! ஹேமதாம்நா|
வஹதி ஸலிலகேளீஸ்ரஸ்தசோளாவரோத-
ஸ்தநகலஹரித்ரா பங்க பிங்காம் அவஸ்த்தாம்||

பாதுகே! உன்னை அணிந்து கொண்டு, பெருமாள் காவேரிக்கு எழுந்தருள்கிறார். உன் தங்க மயமான காந்தி, நீரில் பரவுகிறது - அது, சோழ மன்னன், தனது அந்தப்புரத் தேவிமாருடன் ஜலகீர்டை செய்தபோது, அந்த நாரீமணிகள் பூசியிருந்த மஞ்சள் கரைந்து கலந்தது போல இருக்கிறது.

பாதுகே! த்வத்ஸகே ரங்கநாதே = பாதுகையே! உன்னுடன் கூடிய அரங்கன்; புளிநேஷு விஹரதி, தே = (காவேரி) மணற்குன்றுகளிலே ஸஞ்சரிக்கும்போது, உனது; ஹேமதாம்நா, இயம் கநகஸுரித் = பொன் காந்தியால், இந்தக் காவேரியானது; சோளா ஸலிலகேளீ, அவரோத ஸ்தந கலச ஸ்ரஸ்த ஹரித்ரா பங்க பிங்காம் அவஸ்த்தாம் = சோழமன்னன், ஜலகீர்டை செய்த ஸமயம், அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின், ஸ்தனங்களிலிருந்து கரைந்த மஞ்சளால், பொன் நிறம் கொண்ட தோற்றத்தை; வஹதி = அடைந்தது.

743. ஸுரபிநிகமகந்தா ஸௌம்ய பத்மாகரஸ்த்தா
கநக கமலிநீவ ப்ரேக்ஷ்யஸே பாதுகே! த்வம்|
ப்ரமர இவ ஸதா த்வாம் ப்ராப்த நாநாவிஹார:
ஸ்தமகமணிநீல: ஸேவதே சார்ங்கதந்வா||

பாதுகையே! நீ ஒரு தங்கத்தாமரை போல இருக்கிறாய்...உன்னிடம் வேத வாஸனை கமழ்கிறது..உன்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள், ஒரு தாமரை மலரை, வண்டு சுற்றி வருவது போல இருக்கிறார்.

பாதுகே! ஸுரபி நிகம கந்தா = பாதுகே! ஸந்தோஷத்தை அளிக்கும் வேத வாஸனையுடனும்; ஸௌம்ய பத்மா கரஸ்த்தா = இன்பமான, மகாலக்ஷ்மியின் கையில் இருப்பவளுமான; த்வம் கநக கமலிநீவ ப்ரேக்ஷ்யஸே = நீ, பொன்மய தாமரை மலர் போல காணப்படுகிறாய்; ஸ்தமக

மணி நீல: சார்ங்கதந்வா, நாநாவிஹார: = இந்திர நீலம் போன்ற மேனி நிறம் கொண்டவரும், சார்ங்கம் என்ற வில்லை ஏந்தியவரும், பலவித ஸஞ்சாரம் உடைய; ஸதா த்வாம் ப்ராப்த ப்ரமர இவ ஸேவதே = (பெருமாள்), ஸதாகாலமும், உன்னை அடைந்த ஒரு வண்டு போல, காட்சி தருகிறார்.

744. கநகருசிர வர்ணாம் பாதுகே! ஸஹ்யஸிந்து:
 சீரியமிவ மஹநீயாம் ஸிந்துராஜஸ்ய பத்நீ|
 ஸ்வயமிஹ ஸவிதஸ்தா ஸௌம்யஜாமாத்ருயுக்த்தாம்
 உபசரதி ரஸேந த்வாம் அபத்யாபிமாநாத்||

பாதுகையே! உன்னை அணிந்து கொண்டு பெருமாள் எழுந்தருளும் காலத்தில், காவேரி உன்னைத் தன் பெண்ணான மகாலக்ஷ்மி போலவே நினைத்து, மாப்பிள்ளையுடன், பெண், அகத்துக்கு வந்தது போல உபசாரம் செய்கிறாள்.

பாதுகே! ஸிந்துராஜஸ்ய பத்நீ = பாதுகே! ஸமுத்திர ராஜனின் மனைவியான; ஸஹ்யஸிந்து: இஹ ஸவிதஸ்தா = காவேரி, இங்கே ஸமீபத்தில் இருந்து கொண்டு; மஹநீயாம், கநகருசி வர்ணாம் = கொண்டாடத்தக்கவரும், தங்கத்தால் அழகிய உருவம் கொண்ட; த்வாம், ஸௌம்ய ஜாமாத்ருயுக்த்தாம் சீரியமிவ அபத்யாபிமாநாத் = உன்னை, அழகிய மணவாளனுடன் சேர்ந்திருக்கும், மகாலக்ஷ்மியைப்போல, பெண் என்னும் அபிமானத்தால்; ரஸேந ஸ்வயம் உபசரதி = சந்தோஷத்துடன், தானே, உபசரிக்கிறாள்.

745. அநுகலமுபஜீவ்யா த்ருச்யஸே நிர்ஜராணாம்
 த்ரிபுரமதநமௌௌள சேகரத்வம் ததாஸி|
 ப்ரதிபதம் அதிகம்ய ப்ராப்த ச்ருங்காஸி சௌரே:
 ததபி சரணரகேடி! பூர்ணசந்த்ராக்ருதிஸ்த்வம்||

பாதுகே! உன்னை ஸகலமான தேவதைகளும் கொண்டாடுகின்றனர் - அவர்களது கேடிமத்தைக் கருதி.....முத்தர்களும், நித்யஸூரிகளும் உன்னைக் கொண்டாடுகின்றனர். சிவன், உன்னைத் தலைக்கு அலங்காரமாய் வைத்துக் கொள்கிறார்.....பெருமாள், உன்னை அடிக்கடி திருவடிகளிலே சாற்றிக்கொள்கிறார்..நீ தங்க மேனியுடன் ஜொலிப்பவள்.

சௌரே: சரணரகேடி! த்வம் = பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகே! உன்னை; அநுகலம் நிர்ஜராணாம் உபஜீவ்யா = ஒவ்வொரு கூணமும், தேவதைகள், தங்களது கேடிமத்திற்காக அடைபவளாக; த்ருச்யஸே, த்ரிபுரமதந மௌௌள சேகரத்வம் ததாஸி = காணப்படுகிறாய்; த்ரிபுர அஸுரனைக் கொன்ற சிவனின் தலையிலே அலங்காரமாக இருக்கிறாய்; ப்ரதிபதம் அதிகம்ய, ப்ராப்த ச்ருங்காஸி ததபி பூர்ணசந்த்ர ஆக்ருதி: = பெருமாள் உன்னை ப்ரதிபதத்திலும் (EACH STEP) அடைந்து (அணியும்) பெருமையை உடையவள் நீ; அப்படி இருந்தும், முழு நிலவு போன்று, உடல் பூராவும் தங்க மயமாய் ஜொலிப்பவள் நீ. (பூர்ண சந்திரன் = முழுத்தங்கம்)

746. கநகமபி த்ருணம் யே மந்வதே வீதராகா:
 த்ருணமபி கநகம் தே ஜாநதே த்வத்ப்ரகாஸை|
 மதுரிபு பதரகேடி! யத் த்வதர்த்தோபநீதாந்
 பரிணமயஸி ஹைமாந் தேவி! தூர்வாங்குராநீந்||

பெருமாளின் பாதுகே! பற்றற்றவர்கள் - i.e. பொன்னையும் த்ருணமாக (புல் போல) எண்ணுபவர்கள், உனக்கு ஒரு அருகம்புல்லை ஸமர்ப்பித்து ஆராதிக்கின்றனர்...உன் ஒளி அதன் மேல் படவும், அந்த அருகம்புல், உடனே தங்கத்தால் ஆனது போலக் காட்சி அளிக்கிறது.

மதுரிபு பதரகேடி! தேவி! = பெருமாளின் பாதுகையே! தேவி!; வீதராகா: யே = ஆசைகளை விட்ட எவர்கள்; கநகமபி த்ருணம் மந்வதே = பொன்னையும் த்ருணமாக (புல்லுக்குச் சமமாக)

எண்ணுகின்றனரோ; தே, த்ருணமபி த்வத் ப்ரகாசை = அவர்கள் புல்லையும் உன் (தங்க) ஒளியால்; கநகம் ஜாநதே = தங்கமாக எண்ணுவர்; யத், த்வத் அர்த்தோபநீதாந் = எந்தக் காரணத்தால், உனக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கொண்டு வரப்பட்ட; தூர்வாங்குராநீந் = இளம் அருகம்புல் முதலியவற்றை; ஹைமாந் பரிணமயஸி = தங்கமாகச் செய்கிறாய்.

747. விசுத்திமதிகச்சதி ஜ்வலநஸங்கமாத் காஞ்சநம்
விதந்தி ச ஜகந்தி தத் ந கலு தத் விபர்யஸ்யதி|
கதம் கநக பாதுகே! கமலலோசநே ஸாக்ஷிணி
த்வயைவ பரிசுத்ததா ஹுதபுஜோஸபி ஜாகட்யதே||

ஸ்வர்ண பாதுகே! "பொன் நெருப்பில் சுடப்பட்டு மேலும் தூய்மை அடையும்" என்பதுதான் உலக நியதி...ஆனால், அக்னி தேவன் உன்னை அவன் சிரஸிலே தரிக்க, மேலும் தூய்மை அடைகிறான் அவன்...இது எப்படி?? (Just a reversal of the universal truth)...இந்தக்கூத்துக்கு அரங்கனும் ஸாக்ஷி!!!

கநக பாதுகே காஞ்சநம் = பொற்பாதுகையே! தங்கம்; ஜ்வலந ஸங்கமாத் = நெருப்புடன் சேர்வதால் (சுடப்படும்போது); விசுத்திம் அதிகச்சதி, தத் ஜகந்தி விதந்தி ச = அழுக்கு நீங்கி, மேலும் சுத்தம் அடையும், அந்த ஸங்கதியை, எல்லா உலகமும் அறியும்கூட; தத் ந விபர்யஸ்யதி கலு = அந்த உண்மை மாறுபாட்டில்லை என்பதும் பிரஸித்தமான ஒன்றுதானே!; கமல லோசனே ஸாக்ஷிணி = தாமரை மலரையொத்த கண்களையுடைய பெருமாள் ஸாக்ஷியாய் நிற்க; கதம், ஹுதபுஜோஸபி த்வயைவ பரிசுத்ததா ஜாகட்யதே? = எப்படி அக்னி தேவன், உன் ஸ்பர்சத்தால் (தலையிலே தரித்தல்) மேலும் சுத்தத்தன்மையை அடைகிறது எப்படி?

748. தாராஸங்கப்ரதித விபவாம் சாருஜாம்பூநதாபாம்
த்வாமாருடஸ்த்ரிதச மஹிதாம் பாதுகே! ரங்கநாத:|
ஸஞ்சாரிண்யாம் ஸுரசிகரிண: தஸ்துஷா மேகலாயாம்
தத்தே மத்தத்விரத பதிநா ஸாம்யகக்ஷயாம் ஸமீக்ஷயாம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும் கம்பீரம், மேரு பர்வதம் என்ற தங்கமலையின் ஒரு பகுதி, ஒரு மதம் கொண்ட யானையை ஏற்றிக் கொண்டு, நகர்வது போல இருக்கிறது.

தார ஆஸங்கப்ரதித விபவாம் சாரு ஜாம்பூநதாபாம் = ப்ரணவத்தின் சேர்க்கையால், பிரஸித்தமான பெருமையை அடைந்தும், அழகான தங்கத்தின் காந்தியுடன் கூடியவரும்; த்ரிதச மஹிதாம் த்வாம் ஆருட = தேவர்கள் கொண்டாடும் உன்னை அணிந்து கொண்டு; ரங்கநாத: ஸஞ்சாரிண்யாம் = அரங்கன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் (அழகு); ஸுரசிகரிண: மேகலாயாம் = மேரு பர்வதத்தின் தாழ்வரையிலே; தஸ்துஷா மத்தத்விரத பதிநா = உட்கார்ந்து கொண்டு மதம் பிடித்த யானையோடு; ஸமீக்ஷயாம் ஸாம்யகக்ஷயாம் = பார்க்கத் தகுந்த, உவமை சொல்லத்தக்க காட்சியாக; தத்தே = அடைகிறாய்.

749. கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா ஶநைச்சரணோசிதா
சு்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ருபா த்விஜாதிபஸேவிதா|
விஹிதவிபவா நித்யம் விஷ்ணோ: பதே மணிபாதுகே!
த்வமஸி மஹதீ விசுவேஷாம் ந: ஶபா க்ரஹமண்டலீ||

மணி பாதுகே! அழகிய தங்க நிறம் (அங்காரகன்) - ராமாயண காவ்யங்களில் புகழப்பட்டவள் (சுகர்ன்) - மெதுவான ஸஞ்சாரத்துக்கு ஏற்றவள் (சனி) - வித்வான்கள் / ஆசார்யர்களால் ஆராதிக்கப் படுபவள் (குரு) - ஜொலிக்கும் மேனி - (ஸூர்யன்) - எப்போதும் பெருமாள் திருவடியிலே இருப்பவள் - இப்படிப்பட்ட நீ, எங்களுக்கு, ஸகல கேடிமத்தையும் தருபவள் - நவக்ரஹங்களின் கூட்டம் போல.

மணி பாதுகே! கநகருசிரா = மணி பாதுகையே! தங்கத்தால் அழகாயும் (அங்காரகன்); காவ்ய அக்யாதா = (ராமாயணம் போன்ற) காவியங்களிலே கூறப்பட்டவரும் (சுகர்ன்); சூனை: சரண உசிதா = மந்த ஸஞ்சாரத்துக்குத் தக்கவரும் (சனி); ச்ரிதகுருபுதா = உன்னை ஆச்ரயித்த ஆசார்யர்கள், வித்வான்கள் (குரு - புதன்); பாஸ்வத் ரூபா = பள பளக்கும் மேனி (ஸூர்ய ரூபம்); த்விஜாதிப ஸேவிதா = பிராமண ச்ரேஷ்டர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவரும் (சந்திரன்); நித்யம் விஷ்ணோ: பதே = எப்போதும் விஷ்ணுவின் திருவடியிலே இருப்பவரும்; மஹத் த்வம், விச்வேஷாம் ந: சூபா க்ரஹமண்டல் = மிக உயர்ந்தவளான நீ, உலகிலே, எங்களுக்கு, நவக்ரஹங்களின் கூட்டமாக இருக்கிறாய்.

750. ப்ரஜ்வலித பஞ்சஹேதி: ஹிரண்மயீம் த்வாம் ஹிரண்யவிலயார்ஹ:|
ஆவஹது ஜாதவேதா: ச்ரியமிவ ந: பாதுகே! நித்யம்||

பாதுகே! பஞ்ச ஆயுதங்களை ஏந்தியவரும், ஜொலிக்கும் மேனியை உடைய, பெருமாள், எங்களுக்கு, எப்போதும், தங்கமயமானவரும், மகாலக்ஷ்மி போன்றவளுமான உன்னைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாதுகே! ப்ரஜ்வலித பஞ்சஹேதி: = பாதுகையே! பிரகாசிக்கும் பஞ்ச ஆயுதங்களை உடையவரும்; ஹிரண்ய விலயார்ஹ: ஜாதவேதா: ஹிரண்மயீம் த்வாம் = தங்கம் போன்ற மேனியை உடைய பெருமாள், தங்கத்தால் ஆன உன்னை; ச்ரியமிவ ந: நித்யம் ஆவஹது = மகாலக்ஷ்மி (ஸம்பத்தைப்) போல, எங்களுக்கு எப்போதும் கொடுக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, காஞ்சநபத்ததி: - த்வாவிம்சீ.

23. சேஷபத்தி

10 சுலோகங்களால், பாதுகையின் சேஷபாவத்தையும் (Bhava), ஆதிசேஷனே பாதுகா ரூபமாய் கைங்கர்யம் செய்கிறான் பகவானுக்கு என்றும் விவரிக்கிறார்.

751. ஸ்ருஷ்டாம் பூமாவநந்தேந நித்யம் சேஷஸமாதிநா|
அஹம் ஸம்பாவயாமி த்வாம் ஆத்மாநமிவ பாதுகே||

பாதுகையே! பெருமாளிடம் ஒரு ஜீவனின் சேஷபாவம் (quality of Subordination) எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று காட்டவே, உன்னை ஸ்ருஷ்டித்தாரோ?

பாதுகே! நித்யம் சேஷஸமாதிநா = பாதுகே! எப்போதும் சேஷபாவத்துடன் (இருக்க ஆசைப்படும்); அநந்தேந, ஆத்மாநமிவ = ஆதிசேஷனால், தன்னையே; பூமௌ ஸ்ருஷ்டாம் த்வாம் = பூமியிலே உண்டுபண்ணப்பட்டுள்ளவளாக உன்னை; அஹம் ஸம்பாவயாமி = நான் நினைக்கிறேன்.

752. பத்மாபோகாத் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பாதஸ்பர்சாத் போகம் அந்யம் ப்ரபித்ஸோ:
சேஷஸ்யகாம் பூமிகாம் அப்ரவீத் த்வாம்
ஆசார்யாணாம் அக்ரணீர் யாமுநேய:||

பாதுகே! ஆசார்யர்களுள் முதல்வரான ஆளவந்தார், தனது ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் உன்னைப் பற்றி, இப்படியாகச் சொல்லி இருக்கிறார் - "ஆதிசேஷன், ஸதா காலமும் திருவடியைத் தொட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் பாக்யம் வேண்டும் என்றும் - அது மகாலக்ஷ்மியின் ஏகபோக உரிமை; எனவே, அதனின்றும், சற்று மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் போதும் என்று, எடுத்த ஓர் உருவமே பாதுகை" என்று.

பாதுகே! ஆசார்யாணாம் அக்ரணீ: = பாதுகையே! ஆசார்யர்களுள் முதல்வரான; யாமுநேய:, த்வாம், பத்மா போகாத் அந்யம், ரங்கபர்த்து: பாதஸ்பர்சாத் போகம் ப்ரபித்ஸோ: = யாமுநாச்சார்யார், உன்னைப்பற்றி, "மகாலக்ஷ்மி அநுபவிக்கக்கூடியதிலிருந்து, வேறுபட்ட, அரங்கனின் திருவடிகளை வருடும் பாக்யம் அடையவேண்டும் என ஆசைப்பட்ட; சேஷஸ்ய ஏகாம், பூமிகாம் = ஆதிசேஷனே, ஒரு அவதாரமாக (i.e.பாதுகை); அப்ரவீத் = தோன்றினார்" (என்று கூறியுள்ளார்).

753. சேஷத்வம் அம்ப! யதி ஸம்சர்யதி ப்ரகாமம்
த்வத் பூமிகாம் ஸமதிகம்ய புஜங்கராஜ:
த்வாமேவ பக்தி விநதை: வஹதாம் சீரோபி:
காஷ்டாம் கதம் ததிஹ கேசுபாதரகேடி||

கேசவனின் பாதுகே! தாயே! ஆதிசேஷன் பகவானுக்கு, படுக்கை - குடை என்று பலவிதமாகக் கைங்கர்யம் செய்தாலும், உன் உருவத்திலே செய்யும் கைங்கர்யத்தையே, மிகவும் சிறந்ததாக

எண்ணுகிறான்...பக்தியுடன் உன்னை சிரஸ்ஸிலே ஸாதித்துக் கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் சேஷத்வம் எல்லையில்லாதது.

கேசு பாதரகே! அம்ப! புஜங்கராஜ: த்வத்பூமிகாம் ஸமதிகமய = கேசவனின் பாதுகையே! தாயே! ஆதிசேஷன், உன் (பாதுகா) ரூபமான உருவம் அடைந்து; ப்ரகாமம் சேஷத்வம் ஸம்சர்யதி யதி = உயர்ந்த சேஷத்வத்தை அடைந்த போதிலும்; பக்திவிநதை: சிரோபி: த்வாமேவ = பக்தியுடன் உன்னை வணங்கி, உன்னையே சிரஸ்ஸில்; வஹதாம், தத் காஷ்டாம் கதம் = வகிப்பவர், அதைவிட மேலான உயர்த்தியை அடைகிறார்கள்.

754. மா பூதியம் மயி நிஷண்ண பதஸ்ய நித்யம்
விச்வம்பரஸ்ய வஹநாத வ்யதிதேதி மத்த்வா|
தத்ஸே பலாப்யதிகயா மணி பாதுகே! த்வம்
சேஷாத்மநா வஸுமதீம் நிஜயைவ மூர்த்யா||

மணி பாதுகே! நீ பெருமானைத் தாங்குகிறாய் - பூமி உன்னைத் தாங்குகின்றது...பூமி ஸதா காலமும் இவ்வாறு தாங்குவதால், அவளுக்குச் சோர்வு ஏற்படக்கூடாதே என்று, நீ, ஆதிசேஷன் உருவில், பாதாள லோக ஆதிசேஷனாகப் பூமியைத் தாங்குகிறாய்.

மணிபாதுகே! விச்வம்பரஸ்ய பதஸ்ய, மயி நிஷண்ண = மணி பாதுகையே! எல்லா உலகையும் தூக்கும் பெருமானின் திருவடிகளை, என்னிடம் வைத்து, அதையும்; வஹநாத வ்யதிதா = தூக்குவதால் வருத்தப்பட்டதாக; இயம் மாபூத் இதி மத்த்வா = இந்த பூமா தேவி ஆகக்கூடாது, என எண்ணி; பல அப்யதிகயா சேஷாத்மநா = (நீ) பலத்தால் மிக உயர்ந்த, ஆதிசேஷ உருவில்; நிஜமூர்த்யா இவ = தன்னுடைய உருவத்தினால்; வஸுமதீம் தத்ஸே = பூமியைத் தூக்குகிறாய்.

755. தத்தாத்ருசா நிஜபலேந நிரூடகீர்த்தி:
சேஷஸ்தவைவ பரிணாம விசேஷ ஏஷ:
ராமேண ஸத்ய வசஸா யதநந்யவாஹ்யாம்
வோடும் புரா வஸுமதீம் பவதீ நியுக்தா||

பாதுகே! பலம் கொண்ட ஆதிசேஷன், உன் மற்றொரு உருவம் என்பது திண்ணம்...மற்ற எவராலும் தாங்கமுடியாததாகக் கருதப் பெற்ற, பூமியின் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ராகவன் வனம் சென்ற ஸமயம், உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதே இதற்கு ஆதாரம்.

தத்தாத்ருசா நிஜபலேந = அப்படிப்பட்ட, தன் பலத்தால்; நிரூடகீர்த்தி: ஏஷ: சேஷ: = பிரஸித்தமான கீர்த்தியை உடைய இந்த ஆதிசேஷன்; தவ பரிணாம விசேஷ ஏஷ = உன்னுடைய ஒருவித அவதாரம்தான்; யத், ஸத்ய வசஸா ராமேண = எந்தக் காரணத்தால், உண்மையே பேசும் ராமனால்; அந்ய வாஹ்யாம் வஸுமதீம் = வேறு யாராலும் தூக்கமுடியாத, பூமியை; வோடும், புரா பவதீ நியுக்தா = தூக்க, (காடு சென்ற வேளை), நீ ஏவப்பட்டாய். (நியமிக்கப்பட்டாய்).

756. சேஷத்வ ஸீமநியதாம் மணிபாதரகே!
த்வாமாகமா: குலவதூமிவ பாலபுத்ரா:
த்வத்ரூபபேத சயிதஸ்ய பரஸ்ய பும்ஸ:
பாதோபதாந சயிதாம் உபதாநயந்தி||

மணி பாதரகே! பெருமாள் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்திருக்கிறார் - அதுஸமயம் நீ, அவரது திருவடிகளைத் தலையணையாகக் கொண்டு, காலடியில் படுத்திருக்கிறாய். கைங்கர்யம் செய்யாத நேரத்தும், புருஷனை விட்டுப் பிரிய மனம் இல்லாத பதிவிரதை அன்றோ நீ?

மணிபாதரகே! குலவதாம் பாலபுத்ரா: இவ ஆகமா: த்வாம் = மணி பாதுகே! பதிவிரதையான தாயாரிடம் குழந்தைகள் போல, வேதங்கள் உன்னிடம் இருக்கின்றன; த்வத் ரூபபேத சேஷத்வ, ஸீமநியதாம் சயிதஸ்ய பரஸ்ய பும்ஸ: = உருவத்தினால் மட்டும் உன்னை விட வேறு மாதிரியானவரும், சேஷ பாவத்தை எல்லையின்றி காட்டுபவருமான, ஆதிசேஷன் மேல் சயனித்துள்ள பெருமாளின்; பாத உபதாந சயிதாம் = திருவடி ஸமீபம், தலையணையிலே சயனித்துள்ளது போல; உபதாநயந்தி = திகழும் உனக்கு, தலையணை போன்றவை.

757. பரதசிரஸி லக்நாம் பாதுகே! தூரதஸ்த்வாம்
ஸ்வதநுமபி வவந்தே லக்ஷ்மண: சேஷபூத:
கிமிதமிஹ விசித்ரம் நித்யயுக்த: ஸிஷேவே
தசரத தநயஸ்ஸந் ரங்கநாத: ஸ்வமேவ||

பாதுகையே! நீ ஆதிசேஷனின் அவதாரம் - லக்ஷ்மணனும் ஆதிசேஷனின் அவதாரமே....ராவண வதம் முடிந்து, நந்திக்ராமம் திரும்பியபோது, பரதன் சிரஸ்ஸிலே இருந்த உன்னை, லக்ஷ்மணன் வணங்கினான்....இது, ராமனாக பெருமாள் அவதரித்தபோது, அவர் ரங்கநாதனை (தன்னையே) ஸேவித்தது போல இதுவும்.

பாதுகே! சேஷபூத: லக்ஷ்மண: = பாதுகே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான லக்ஷ்மணன்; பரதசிரஸி லக்நாம் த்வாம் தூரத: வவந்தே = பரதனின் தலையிலே இருந்த உன்னை, தூர வரும்போதே வணங்கினார்; இஹ இதம் கிம் விசித்ரம்? = இவ்வுலகில், இது ஒரு ஆச்சரியமே இல்லை; நித்ய யுக்த: ரங்கநாத: = ரொம்பவும் உஷாரான ஸ்ரீரங்கநாதன்; தசரத தநயஸ்ஸந் ஸ்வமேவ ஸிஷேவே = ராமனாக, தன்னையே வணங்கிக் கொண்டாரே!

758. பூயோபூய: ஸ்திமித சலிதே யஸ்ய ஸங்கல்பஸிந்தௌ
ப்ரஹ்மேசாந ப்ரப்ருதய இமே புத்புதத்வம் பஜந்தி|
தஸ்யாநாதே: யுகபரிணதௌ யோகநித்ராஹம்
கரீடாதல்பம் கிமிபி தநுதே பாதுகே! பூமிகாஸ்யா||

பாதுகே! பகவத் ஸங்கல்பம் ஒரு கடல் போல; ...ஒரு ஸமயம் பொங்கும் - சில ஸமயம் அசைவின்றி இருக்கும்...பிரம்மா, சிவன் போன்ற தேவதைகள் அந்தக் கடலில் தோன்றி மறையும் நீர்க்குமிழிகள்....பெருமாள் அனாதி....ப்ரளயத்தின் போது, அவர் யோக நித்திரை செய்ய, உகந்த படுக்கையை - உன் மற்றொரு உருவமான ஆதிசேஷனே ஆலிலையாக ஏற்கிறான்.

பாதுகே! யஸ்ய, ஸ்திமித சலிதே ஸங்கல்ப ஸிந்தௌ, இமே = பாதுகையே! எந்தப் பெருமாளின், அசங்காமலும், அசங்கிக்கொண்டும் இருக்கும், நினைவு என்ற கடலிலே, இந்த; ப்ரஹ்மேசாந ப்ரப்ருதய: = ப்ரம்மா, சிவன் முதலானோர்; பூயோபூய: புத்புதத்வம் பஜந்தி = அடிக்கடி, தோன்றி மறையும் நீர்க்குமிழிகள் போன்றது; அநாதே: தஸ்ய, யுக பரிணதௌ யோக நித்ரா அநுஹம் = பிறப்பே இல்லாத அந்தப் பெருமாளின், யுகமுடிவில் (ப்ரளயம்) யோக நித்ரைக்குத் தகுந்ததான; கிமிபி கரீடாதல்பம் = விவரிக்கமுடியாத, விளையாட்டுப்படுக்கையை; அந்யா பூமிகா தநுதே = உன் மற்றொரு அவதாரமான ஆதிசேஷனே, ஆலிலையாக உண்டாகிறான்.

759. அஹீநாத்மா ரங்கக்ஷிதிரமண பாதாவநி! ஸதா
ஸதாமித்தம் த்ராணாத் ப்ரதிதநிஜ ஸத்ரத்வ விபவா|
அவித்யா யாமிந்யா: ஸ்ப்ருசுவி புநரேகாஹ பதவீம்
க்ரதுநாமாராத்யா க்ரதுரபி ச ஸர்வஸ்த்வமஸி ந:||

அரங்கனின் பாதுகையே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான நீ, பிரஸித்தமான செயல்களைச் செய்பவள் - ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றும் பெருமையை உடையவள்; "அஹீநம்" - "ஏகாஹம்" எனும் யாகங்களாயும் இருப்பவள் நீ; (உன் பெருமை எல்லையற்றது அல்லவா?)

ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே! அஹீநாத்மா ஸதா ஸதாமித்தம் த்ராணாத், ப்ரதித நிஜ ஸத்ரத்வ = ஆதிசேஷனின் அவதாரமாக உள்ள நீ, எப்போதும் பெரியோர்களை இவ்வாறு காப்பாற்றுவதால் ப்ரஸித்தமான உன் ஸத்துக்களைக் காப்பாற்றுவதல்; விபவா, த்வம் ந: = என்ற பெருமையால், நீ, எங்களுக்கு; அவித்யா யாமிந்யா: = அறியாமை என்கிற இருளிலிருந்து; ஏகாஹ பதவீம் ஸ்ப்ருசுவி = ஒரே பகல் என்ற வழியைக் காட்டுகிறாய் (மோக்ஷம்); புந: க்ரதுநாம் ஆராத்யா = மறுபடி, எல்லா யாகங்களாலும் ஆரதிக்கப்படுபவள்; ஸர்வ: க்ரதுரபி ச அஸி = எல்லா யாகங்களாயும் இருப்பவள்.

760. பஹுமுகபோக ஸமேதை: நிர்முகத்தயா விசுத்திமாபந்நை:|
சேஷாத்மிகா பதாவநி! நிஷேவ்யஸே சேஷபூதைஸ்த்வம்||

பாதுகே! ஆதி சேஷனின் அவதாரமாக இருந்து, நீ, எப்போதும் பகவானுக்கு வேலை செய்கிறாய். உன்னை பக்தர்களும், முக்தர்களும், நித்ய ஸூரிகளும் கொண்டாடுகின்றனர்.

பதாவநி! சேஷாத்மிகா த்வம் = பாதுகையே! ஆதிசேஷனின் அவதாரமான நீ; பஹுமுக போக ஸமேதை: = அனேகவித ஸுகங்களுடன் சேர்ந்தவர்களாய்; நிர்முகத்தயா விசுத்திம் ஆபந்நை: = எல்லா கர்மங்களாலும் விடுபட்டதால்; சேஷ பூதை: நிஷேவ்யஸே = பெருமாளின் சேஷ பூதர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவள்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, சேஷபத்தி:
- த்ரயோவிம்சீ.

24. த்வந்த்வ பத்ததி

பாதுகை என்று ஒருமையில் இதுவரை (singular) சொல்லி வந்தாலும், பாதுகைகள் எப்போதும் இரட்டையாகவே (pair) லேவை ஸாதிப்பவை. இதை 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார்.

761. ப்ரபத்யே பாதுகாருபம் ப்ரணவஸ்ய கலாத்வயம்|
ஓதம் மிதமிதம் யஸ்மிந் அநந்தஸ்யாபி தத்பதம்||

ப்ரணவம் (அ-உ-ம) பாதுகைகள் ரூபமாய், ஓர் த்வயமாய் (இரட்டை) உள்ளது. அணுரூபமான ஜீவாத்மாவும், அளவுக்குள் அடங்காத பகவானின் ஸ்வரூபமும் கோர்க்கப்பட்டுள்ளன, அந்தப் பாதுகைகளைச் சரண அடைகிறேன்.

பாதுகா ரூபம் ப்ரணவஸ்ய = பாதுகா ரூபமாக உள்ள, ப்ரணவத்தின்; ஓதம் கலாத்வயம் ப்ரபத்யே = "ஓ" என்னும் இரண்டு பாகத்தை (i.e.அ+உ) சரணடைகிறேன்; யஸ்மிந் அநந்தஸ்யாபி தத் இதம் பதம் மிதம் = எந்தப் பாதுகைகள், ப்ரஸித்தமான, பெருமானாளுடையவும், இந்தத் திருவடிகள், அளக்கப்பட்டுள்ளதோ.

762. மணிபாதுகயோர்யுகம் முராரே: மம நித்யம் விததாது மங்களாநி|
அதிக்ருத்ய சராசரஸ்ய ரகூடாம் அநுகம்பா கூடியோரிவாவதார:||

சேதனம்- அசேதனம் என்ற இருவகையைக் கொண்ட உலக ஸம்ரகூடத்தின் பொருட்டு, தயை-பொறுமை ஆகிய இரண்டின் அவதாரம் போன்ற பாதுகைகள், எனக்கு எப்போதும் மங்கலத்தை அருள வேண்டும்.

சராசரஸ்ய ரகூடாம் அதிக்ருத்ய = சேதனம்-அசேதனம் இவைகளின் காப்பாற்றுதலை உத்தேசித்து; அநுகம்பா- கூடியோ: அவதார: இவ = தயை, பொறுமை ஆகியவற்றின் அவதாரம் போன்ற; முராரே: மணி பாதுகயோ: யுகம் = பெருமாளின் பாதுகைகள் இரண்டும்; மம, நித்யம் மங்களாநி விததாது = எனக்கு, எப்போதும், மங்களத்தைத் தர வேண்டும்.

763. சரணௌ மணிபாதுகே! முராரே: ப்ரணதாந் பாலயிதும் ப்ரபத்யமாநம்|
விபதாமிஹ தைவ மாநுஷ்ணாம் ப்ரதிகாரம் யுவயோர்த்வயம் ப்ரதீம:||

மணிபாதுகே! பெருமானை லேவிப்பவர்களைக் காப்பதற்காக, நீங்கள் இருவரும் பகவானின் திருவடிகளை அடைந்துள்ளீர்கள்....தேவர்களிடமிருந்தும், மனிதர் மூலமாகவும் வரும் ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்க, நீங்கள் செயல் படுகிறீர்கள்.

மணிபாதுகே ப்ரணதாந் பாலயிதும் = மணிபாதுகே! வணங்கியவர்களைக் காக்க; முராரே: சரணௌ ப்ரபத்யமாநம் = பெருமாளின் திருவடிகளை அடைந்திருக்கும்; யுவயோ: த்வயம், இஹ = நீங்கள் இருவரும், இந்த உலகில்; தைவ மாநுஷ்ணாம் விபதாம் ப்ரதிகாரம் ப்ரதீம: = தைவத்தாலும் - மனுஷ்யர்களாலும் ஏற்படும் ஆபத்துக்களுக்கு, ஸமாதானம் செய்வதற்காக என்று நினைக்கிறோம்.

764. முரபிந் மணிபாதுகே! பவத்யோ: விஹிதோ நூநமஸௌ மிதோ விபாக:|
பஜதாம் அபரஸ்பர ப்ரியாணாம் அவிரோதாய ஸுராஸுரேச்வராணாம்||

மணி பாதுகே! ஒருவருக்கொருவர் எப்போதும் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் அஸுரர் - தேவர் இரு சாராரும் வந்து ஸேவிக்கின்றனர், பெருமானை...அப்போது அவர்களிடையே சண்டை வராமலிருக்க, நீங்கள் இருவராக இருந்து, பார்த்துக் கொள்கிறீர்களே?

முரபிந் மணிபாதுகே! அஸௌ = பெருமாளின் மணி பாதுகே! இந்த; மித: விபாக: அபரஸ்பர ப்ரியாணாம் ஸுராஸுரேச்வராணாம் = ஒருவருக்கொருவரின் பிரிவானது, ஒருவரிடம் ஒருவர் ப்ரீதி இல்லாத, தேவதைகளும், அஸுரர்களும்; பஜதாம், அவிரோதாய பவத்யோ: விஹித: நூநம் = பெருமானைச் சேவிக்கும்போது, சண்டை வராமலிருக்க, ஏற்பட்டது. நிச்சயம்.

765. அஹிதோந்மதநாய ஸம்சுரிதாநாம் அலம் ஆலோக வசேந சந்ததோ வா|
கரயோச் ச ரதாங்க பாஞ்சஜந்யௌ மதுஹந்து: பதயோச் ச பாதுகே யே||

பெருமாளின் கைகளில் ஸுதர்சநம்/பாஞ்சஜந்யம் ஆகிற இரண்டு ஆயுதங்களும், திருவடிகளிலே நீங்கள் இருவருமாக, ஆசுரிதர்க்கு ஏற்படும் பலவித கஷ்டங்களையும் நிவர்த்திக்க இருக்கிறீர்கள்.

மதுஹந்து: கரயோ: ரதாங்க- பாஞ்சஜந்யௌ ச = மது என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் திருக்கைகளிலே, சக்கரம் - பாஞ்சஜந்யம் இரண்டும்; பதயோ: யே பாதுகே ச = திருவடிகளிலே, பிரஸித்தமான இந்தப் பாதுகைகளும்; ஆலோக வசேந, சந்ததோ வா = தங்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே, தங்கள் பெயராலும்; ஸம்சுரிதாநாம் அஹிதோந் மதநாய = தன்னை ஆசுரிதவர்கட்கு, கஷ்டங்களை அடியோடு போக்க; அலம் = போதுமானவை.

766. அவதீரித ஸாது பத்ததீநாம் அலஸாநாம் மதுவைரி பாதுகே த்வே|
இதரேதரஸாஹசர்ய மித்தம் ப்ரதிபந்நே இவ தைவபௌருஷே ந:||

பாதுகே! ஸாதுக்களின் நல்வழியைப் பின்பற்றாதவர்கள் நாங்கள் - சோம்பேறிகளும் கூட.....நீங்கள் இருவராக இருந்து, என் போன்றோர்க்கு, "தெய்வ அருள் - மனித முயற்சி இரண்டுமே, வாழ்க்கையில் அவசியமானவை" என உணர்த்துகிறீர்களே?

மதுவைரி பாதுகே! அவதீரித = பெருமாளின் பாதுகைகளே! அலக்ஷ்யம் பண்ணப்பட்ட; ஸாது பத்ததீநாம், அலஸாநாம் ந: இதரேதர ஸாஹசர்யம் = நல்லவர்களின் வழியை உடையவர்களும், சோம்பேறிகளும் ஆன, எங்களுக்கு, ஒன்றுக்கொன்று துணையாக இருப்பதை; ப்ரதிபந்நே, தைவ பௌருஷே இவ = அடைந்துள்ள, தெய்வத்தின் அருள் - மனித முயற்சி போல; இத்தம் த்வே = நீங்கள் இருவராக இப்படி இருக்கிறீர்கள்.

767. பார்ஸ்யோஸ் ஸரஸிஜாவஸுந்தரே
பாதயோச் ச மணிபாதுகே! யுவாம்|
ஸந்நிகர்ஷத நசேத் மது த்விஷ:
கிம் கரிஷ்யதி க்ருதாகஸாம் கண:||

மணி பாதுகைகளே! அபராதிகளான எங்களுக்காகப் பெருமாளிடம் சிபாரிசு செய்ய, இரு புறமும் ஸ்ரீதேவி - பூதேவியும், திருவடிகளிலே நீங்கள் இருவருமாக இல்லாவிடில், எங்களுக்கு ஏது பாப விமோசநம்?

மணி பாதுகே! மது த்விஷ: = மணி பாதுகைகளே! பெருமாளின்; பார்ச்சுவயோ:; ஸரஸிஜா-
வஸுந்தரே = இருபுறமும், ஸ்ரீதேவி-பூமாதேவி; பாதயோ: யுவாம் ச = திருவடிகளில், நீங்கள்
இருவரும் கூட; ந ஸந்நிகர்ஷத சேத் = இல்லாமல் போயிருந்தால்; க்ருத ஆகஸாம் கணம் =
கூட்டங்கள் போன்ற அளவு குற்றம் செய்துள்ள; கிம் கரிஷ்யதி = (எங்களுக்கு) என்ன செய்ய
முடியும்? (விமோசனம் இல்லை).

768. பாதுகே! பவபய ப்ரதீபயோ: பாவயாமி யுவயோஸ் ஸமாகமம்|
ஸக்தயோர் தநுஜவைரிண: பதே வித்யயோரிவ பராவராத்தமநோ:||

பாதுகைகளே! ஸம்ஸாரத்தின் பயத்தைப் போக்கக் கூடியவைகளும், பகவானை அடையச்
செய்யவேண்டிய, பரை - அபரை என்னும் வித்யைகளாக, உங்கள் இரண்டு பேரையும்
நினைக்கிறேன்.

பாதுகே! தநுஜ வைரிண: பதே ஸக்தயோ: யுவயோ: = பாதுகைகளே! அஸுரர்களுக்குச்
சத்ருவான பெருமாளின் திருவடியில் சேர்ந்திருக்கும் உங்கள்; ஸமாகமம், பவபய =
இருவரின் சேர்க்கையை - ஸம்ஸார பயத்தை; ப்ரதீபயோ: = போக்கும் சத்ரு போன்ற;
பராவராத்தமநோ: = பரை - அபரை எனப்படும் இரண்டு; வித்யயோரிவ பாவயாமி =
வித்யைகளைப் போலப் பார்க்கிறேன்.

769. ரங்க ஸீமநி ரதாங்க லக்ஷ்மண: சிந்தயாமி தபநீய பாதுகே|
சாபதோஷ சமநாய தத்பதே சக்ரவாக மிதுநம் க்ருதாஸ்பதம்||

தங்களுக்கு சாபத்தால் ஏற்பட்ட கெடுதிக்குப் பரிகாரம் தேட, ஆணும் பெண்ணுமான இரு
சக்ரவாகப் பறவைகள், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளிலே இருப்பதைப் போல, உங்கள்
இருவரையும் - பாதுகைகளே! - நினைக்கிறேன்.

ரங்கஸீமநி ரதாங்க லக்ஷ்மண: தபநீய பாதுகே! = ரங்க விமானத்திலே இருக்கும்,
சக்கரத்தாழ்வானை அடையாளமாகக்கொண்ட பெருமாளின் பொற்பாதுகைகளை; சாபதோஷ
சமநாய = தங்கள் சாபத்தின் தோஷத்தைப் போக்கடிக்க; தத் பதே, க்ருதாஸ்பதம் = அந்தத்
திருவடிகளிலே தங்கியுள்ள; சக்ரவாக மிதுநம் = ஆணும் பெண்ணுமான சக்ரவாகப்
பறவைகளைப் போல; சிந்தயாமி = நினைக்கிறேன்.

770. மாநயாமி ஜகதஸ் தமோபஹே மாதவஸ்ய மணிபாதுகே யுவாம்|
தக்ஷிணோத்தர கதிக்ரமோசிதே பத்ததீ இவ மயூக மாலிந:||

மணி பாதுகைகளே! உலகத்தில் இருளைப் போக்கி, வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற, தெற்கு-
வடக்காகப் போகும் வரிசையை உடைய, தக்ஷிணாயனம்/உத்தராயணம் போல, நீங்கள்
இருவரும், மக்களுக்கு நல்ல அறிவைக் கொடுக்கிறீர்கள்.

ஜகத: தமோபஹே மாதவஸ்ய மணிபாதுகே! யுவாம் = உலகின் இருளைப்
போக்கடிக்கின்றவைகளான, பெருமாளின் மணி பாதுகைகளே! உங்களை; தக்ஷிண உத்தர
கதி க்ரம உசிதே = தெற்கேயும் - வடக்கேயும் செல்லும் வரிசைகளுக்கு (அயனம்)
உசிதமான; மயூக மாலிந: பத்ததீ, இவ = ஸூரியனுடைய வழி போல; மாநயாமி =
கொண்டாடுகிறேன்.

771. ரங்கநாத பதயோரலங்க்ரியா ராஜதே கநக பாதுகா த்வயீ|
தத்விபூதி யுகளீவ தாத்ருசீ ச்சந்தத: ஸமவிபாக மாசிரிதா||

பெருமாளின் ஐச்வரியம் - லீலாவிபூதி எனப்படும் உலகம்; நித்யவிபூதி என்ற வைகுண்டம்...லீலாவிபூதியைப் போல, மூன்று மடங்கு பெரியது நித்ய விபூதி...திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் பாதுகைகள் இரண்டையும் சமமாகவே கருதி, ஆச்ரயிக்கின்றனர் எல்லாரும்.

ரங்கநாத பதயோ: அலங்க்ரியா = அரங்கனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கின்ற; கநக பாதுகா த்வயீ = தங்கப் பாதுகைகள் இரண்டும்; சந்தத: ஸமவிபாகம் ஆசிரிதா = பெருமாளின் இஷ்டத்தினால், ஒரே மாதிரியான பிரிவை (equal) அடைந்தவை; தாத்ருசீ தத் விபூதி யுகளீவ ராஜதே = அப்படி மேலான, பெருமாளின் உபய விபூதிகள் (நித்ய விபூதி/லீலா விபூதி) போன்று விளங்குகின்றன.

772. ஸாக்ஷாத் பதம் மதுபித: ப்ரதிபாதயந்த்யெள
மாதேநாப பத்திநியதே மணிபாதுகே த்வே|
அந்யோந்ய ஸங்கதிவசாத் உபந்நசர்யாம்
ஆஜ்ஞாம் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிமயீம் அவதாரயாமி||

மணி பாதுகைகளே! பெருமாளின் ஸாக்ஷாத் ஸ்வரூபத்தையும், அவரது திருவடிகளையும் செவ்வனே காட்டித்தரும், ச்ருதி - ஸ்ம்ருதி இவைகளின் உருவங்களோ நீங்கள்?

மதுபித: பதம் ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபாதயந்த்யெள = பெருமாளின் திருவடிகளை, எல்லாரும் கண்டு களிக்கும்படி கொடுப்பவர்களும்; மாந உபபத்தி த்வே மணிபாதுகே! = பிரமாணம் - யுக்திகள் இவைகளால்/or திருவடிகளுக்குச் சமமான, பொருத்தமான அளவுடன் உள்ள, இரண்டு மணி பாதுகைகளும்; அந்யோந்ய ஸங்கதி வசாத் = ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து செயல்படுவதால்; உபந்ந சர்யாம் = நன்கு சேர்ந்த ஸஞ்சாரங்களை உடையவைகளாய்; ச்ருதி ஸ்ம்ருதி மயீம் ஆஜ்ஞாம் = ச்ருதி - ஸ்ம்ருதி ரூபமான உத்தரவாக; அவதாரயாமி = நினைக்கிறேன்.

773. விச்வோபகாரமதிக்ருத்ய விஹார காலேஷு
அந்யோந்யத: ப்ரதம மேவ பரிஸ்புரந்த்யோ:|
த்ருஷ்டாந்தயந்தி யுவயோ: மணிபாத ரகேஷு!
திவ்யம் ததேவ மிதுநம் திவிஷந் நிஷேவ்யம்||

மணி பாதரகேஷு! ஸஞ்சார காலங்களில், நீங்கள் இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு, "ஆச்ரயித்தோரை நான்தான் காப்பாற்றுவேன் -- இல்லை, இல்லை, நான்தான் காப்பாற்றப் போகிறேன்" என்று கூறுகின்றீர்களோ?

மணிபாதரகேஷு! விச்வ உபகாரம் = மணி பாதுகைகளே! உலக கேஷமத்தை; அதிக்ருத்ய விஹார காலேஷு = முன்னிட்டு, ஸஞ்சாரம் செய்யும் வேளைகளில்; அந்யோந்யத: ப்ரதமேவ பரிஸ்புரந்த்யோ: யுவயோ: = ஒருவருக்கொருவர், "நான்தான் முதலில் - நான்தான் முதலிலே" என்று செல்லும் நீங்கள்; திவிஷந் நிஷேவ்யம் = பிரம்மா போன்ற தேவதைகளால் ஸேவிக்கத் தகுந்த; திவ்யம் தத் மிதுநமேவ த்ருஷ்டாந்தயந்தி = பரமபதத்தில் உள்ள, நாராயணன்/மகாலக்ஷ்மி என்ற இரண்டு பேரைப் போலவே, உபமானமாகச் சொல்வர்.

774. த்வாவேவ யத்ர சரணௌ பரமஸ்ய பும்ஸ:
 தத்ர த்விதா ஸ்திதவத் மணிபாதுகே! த்வம்|
 யத்ராவ தர்சயதி தேவி! ஸஹஸ்ர பாத்த்வம்
 தத்ராபி நூநமஸி தர்சீத தாவதாத்மா||

தேவி! மணி பாதுகே! பரம புருஷனான எம்பெருமான் இரண்டே திருவடிகளுடன் ஸேவை தரும் ஸமயங்களில், நீங்கள் இருவராயும், அவன் 1000 திருவடிகளுடன் தோற்றம் தரும் வேளைகளில், நீங்களும் அத்தனை உருவம் எடுக்கிறீர்கள்.

மணி பாதுகே! தேவி! த்வம் = மணி பாதுகே! தேவி! நீ; பரமஸ்ய பும்ஸ: யத்ர = பரம புருஷனாகிற பெருமாள், எந்த இடத்தில்; சரணௌ த்வாவேவ, தத்ர = இரண்டே திருவடிகளுடன் (ஸேவை தருகிறாரோ) அங்கே; த்விதா ஸ்திதவத் = இரண்டாக இருக்கிறாய்; யத்ர ஸஹஸ்ர பாத்த்வம் தர்சயதி = எங்கே (பெருமாள்) 1000 திருவடியுடன் இருப்பாரோ; தத்ராபி தர்சீத தாவதாத்மா = அங்கே, நீயும் அவ்வளவு திருமேனிகளுடன் காண்பித்து; அஸி நூநம் = இருக்கிறாய். நிச்சயம்.

775. பர்யாயதோ கதிவசாத் மணிபாதரகேடி!
 பூர்வாபரத்வ நியமம் வ்யதி வர்த்தயந்த்யௌ|
 மந்யே யுவாம் மஹதி விஷ்ணுபதே ஸ்புரந்த்யௌ
 ஸந்த்யே ஸமஸ்த ஜகதாம் அபிவந்தநீயௌ||

மணி பாதரகேடி! பெருமானின் ஸஞ்சாரத்தின் போது, வலது திருவடிதான் முதல் அடியை வைத்தது என்றோ or மற்ற திருவடிதான் என்றோ சொல்ல முடியாது. அகில உலகமும் உபாஸிக்கும் காலை - மாலை என்ற இரு ஸந்த்யைகள் போல உபாஸிக்கத் தகுந்தவர்கள் நீங்கள்.

மணி பாதரகேடி! பர்யாயதோ கதிவசாத், பூர்வ- அபரத்வ நியமம் = மணி பாதுகையே! ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில், மாறி மாறி, வைக்கும் அடிகளை (steps) உடைய, முன்னே - அப்புறம் என்ற கட்டுப்பாட்டை; வ்யதி வர்த்தயந்த்யௌ = தாண்டியுள்ள; யுவாம், மஹதி விஷ்ணுபதே ஸ்புரந்த்யௌ = உங்கள் இருவரையும், உயர்ந்ததான, பெருமானின் திருவடிகளிலே, விளங்கி; ஸமஸ்த ஜகதாமி வந்தநீயௌ = எல்லா உலகங்களாலும் ஸேவிக்கத்தக்கவைகளான; ஸந்த்யே மந்யே = காலை - மாலை எனும் இரண்டு ஸந்த்யைகளாக நினைக்கிறேன்.

776. அச்ராந்த ஸஞ்சரணயோ: நிஜஸம்ப்ரயோகாத்
 அம்லாநதாம் சரணபங்கஜயோர்திசுந்த்யௌ|
 மாந்யே யுவாம் ரகுபதேர் மணிபாதரகேடி!
 வித்யே பலாம் அதிபலாம் ச விசிந்தயாமி||

ராகவனின் மணி பாதுகைகளே! ஓயாமல் ஸஞ்சாரம் செய்யும் அரங்கனின் திருவடிகளின் சிரமத்தைப் போக்கவல்லவர்கள் நீங்களிருவரும்....ராகவனுக்கு விசுவாமித்திரர் உபதேசித்த.....பலை, அதிபலை என்று இரண்டு உயர்ந்த வித்யைகளாக உங்களை அறிகிறேன்.

ரகுபதேர் மணி பாதரகேடி! அச்ராந்த ஸஞ்சரணயோ: = ராகவனின் மணிபாதுகைகளே! ஓய்வே இல்லாத ஸஞ்சாரத்தை உடைய; சரண பங்கஜயோ: நிஜஸம்ப்ர யோகாத், அம்லாநதாம் திசுந்த்யௌ = திருவடித்தாமரைகளின் உடன் சேர்ந்தேயுள்ள காரணத்தால், வாட்டமின்மையைக் கொடுக்கும்; யுவாம், பலாம் - அதிபலாம் ச = உங்கள் இருவரையும்,

பலை - அதிபலை என்றும்; மாந்யே - வித்யே விசிந்தயாமி = உயர்ந்த வித்யைகளாக நினைக்கிறேன்.

777. அந்தர் மோஹாத் அவிதிவதாம் ஆத்மதத்வம் யதாவத்
பத்யாமித்தம் பரிசிதவதாம் பாதுகே! பாபலோக்யாம்|
நித்யம் பக்தேரநு குணதயா நாதபாதம் பஜந்த்யௌ
நிஷ்டே ஸாக்ஷாத் ஸ்வயமிஹ யுவாம் ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே ந:||

பாதுகைகளே! மனதில் தெளிவே இல்லாதவர்கள் நாங்கள்....ஜீவாத்ம - பரமாத்ம ஸ்வரூபம்
என்பதெல்லாம் பற்றிச் சிறிதும் ஞானம் இல்லாதவர்கள்...நரகத்தில் கொண்டு சேர்க்கும்
வழிகளையே அனுதினமும் பின்பற்றுகிறோம்...அப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு, நீங்கள் இருவரும் தான்,
பெருமாளின் திருவடிகளை அடையக்கூடிய ஞானயோகம் - பக்தியோகம் என்ற இரு
நிஷ்டைகள் ஆவீர்.

பாதுகே! அந்தர் மோஹாத் ஆத்மதத்வம் = பாதுகைகளே! மனதிலே தெளிவே இல்லாமல்,
ஜீவாத்ம - பரமாத்ம தத்துவம் இன்னதென்று; யதாவத் அவிதிவதாம் = உள்ளபடி
தெரியாதவர்களாய்; இத்தம் பாப லோக்யாம் = இப்படிப்பட்ட, நரகங்களைக்
கொடுக்கக்கூடிய; பத்யாம் பரிசிதவதாம் = வழிகளையே, பழக்கத்தினால் பின்பற்றும்; ந: இஹ
பக்தே: அநுகுணதயா = எங்களுக்கு, இவ்வலகிலே, பக்தி யோகம் செய்ய உதவியாக;
நாதபாதம், நித்யம் ஸ்வயம் = பெருமாளின் திருவடிகளிலே, எப்போதும், தானாகவே;
பஜந்த்யௌ, ஸாக்ஷாத் = பூஜித்துக்கொண்டும், கண்ணால் காணக்கூடிய; ஞான-கர்மாத்மிகே
நிஷ்டே யுவாம் = ஞான- கர்மயோகங்களின் நிஷ்டையாக உங்களைப் (பார்க்கிறேன்).

778. ந்யஸ்தம் விஷ்ணோ: பதமிஹ மஹத் ஸ்வேந பூம்நா வஹந்த்யோ:
ஆம்நாயாக்யாம் அவிஹதகதிம் வர்த்தயந்த்யோர் நிஜாஜ்ஞாம்|
ஆஸந்நாநாம் ப்ரணய பதவீம் ஆத்மநா பூரயந்த்யோ:
த்வைராஜ்யசீர் பவதி ஜகதாம் ஜகராஜ்யே பவத்யோ:||

பாதுகைகளே! ராகவனின் இரு திருவடிகளை நீங்கள் இருவரும் தாங்கினீர்கள் - பெருமாளின்
ஆக்ஞையாகிற வேத மார்க்கத்தைத் தடையின்றி நடத்துவது; ஆச்ரயித்தோரின்
மனோபீஷ்டங்களைத் தடையின்றி நிறைவேற்றுவது ஆகியவைகளில் நீங்கள் - தோற்றத்தில்
இருவரானாலும், ஒரே அரசாக நடத்தி வைக்கிறீர்கள்.

பவத்யோ: ஜகதாம் ஜகராஜ்யே த்வை ராஜ்ய சீர்: பவதி = நீங்கள் இருவரும், உலகங்களுக்கு,
ஒரே ராஜாவாக இருப்பினும், தோற்றத்திலே இருவராய் உள்ளவர்கள்; ந்யஸ்தம் மஹத்
விஷ்ணோ: பதம் இஹ, ஸ்வேந பூம்நா வஹந்த்யோ: = (உங்களிடம்) வைக்கப்பட்டுள்ள, மிக
மேலான பெருமாளின் திருவடிகளை, இவ்வலகிலே, உங்களது பெருமையால், தாங்குகிறீர்கள்;
ஆம்நாயாக்யாம் நிஜாஜ்ஞாம் அவிஹத கதிம் வர்த்தயந்த்யோ: = வேதம் என்ற,
தன்னுடையதான உத்தரவை தடையற்ற வழியை அடையும்படிச் செய்கிறீர்கள்; ஆஸந்நாநாம்
ப்ரணய பதவீம் ஆத்மநா பூரயந்த்யோ: = ஆச்ரயித்தவரின், விருப்பங்களை, நீங்களாகவே
நிரப்புகிறீர்கள்.

779. அப்ராப்தாநாம் உபஜநயத: ஸம்பதாம் ப்ராப்தி மேவம்
 ஸம்ப்ராப்தாநாம் ஸ்வயமிஹ புந: பாலநார்த்தம் யதேதே|
 ஸாக்ஷாத் ரங்கக்ஷிதிபதிபதம் பாதுகே! ஸாதயந்த்யெள
 யோகக்ஷேமௌ ஸுசரிதவசாத் மூர்த்திமந்தௌ யுவாம் ந:||

பாதுகைகளே! இதுவரை நாங்கள், பெறாத செல்வங்களை, நாங்கள் நேராகக் காணும்படிச் செய்கிறீர்கள்...பெற்ற அச் செல்வங்களைக் காக்கவும் அருள்கிறீர்கள்...ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளை, எங்கள் சிரஸிலே வைக்கிறீர்கள்...எங்களது புண்யத்தின் விளைவாக, உருவெடுத்த, யோக - க்ஷேமங்களே நீங்கள்.

பாதுகே! ரங்கக்ஷிதிபதி பதம் = பாதுகைகளே! அரங்கனின் திருவடிகளை; ஸாக்ஷாத் ஸாதயந்த்யெள = நேராகவே கொடுக்கும்; யுவாம் ந: அப்ராப்தாநாம் ஸம்பதாம் ப்ராப்திம் = நீங்கள் இருவரும் - எங்களுக்கு, இதுவரை அடையப்படாத ஐச்வரியங்களை அடைவதை; உபஜநயத:...புந: ஸம்ப்ராப்தாநாம் = உண்டு பண்ணுகிறீர்கள்; மேலும், அப்படி அடைந்தவைகளை, காப்பாற்றும் முயற்சியிலும் நீங்களே பிரயத்தனப்படுகிறீர்கள்; ஸுசரித வசாத், ஏவம் மூர்த்திமந்தௌ யோக-க்ஷேமௌ (ஸ்த:) = எங்கள் பாக்யவசத்தால், இப்படியாக, ஒரு உருவம் கொண்ட யோக-க்ஷேமமாக நீங்கள் உள்ளீர்கள். (இல்லாததைக் கொடுப்பது - யோகம்; கொடுத்ததைக் காப்பாற்றுவது - க்ஷேமம்).

780. பத்த ஹரிபாதயுகளம் யுகளம் தபநீய பாதுகே! யுவயோ:|
 மோசயதி ஸம்சரிதாநாம் புண்யாபுண்ய - மயக்ருங்கலாயுகளம்||

பொற்பாதுகைகளே! நீங்கள் இரட்டையாகப் பெருமானைச் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்...உங்களது இந்த இரட்டை, ஆச்ரயித்தோரின் புண்ய - பாபச் சங்கிலிகளை கழற்றிப் போடுகின்றன.

தபநீய பாதுகே! ஹரிபாத பத்த யுகளம் யுவயோ: = பொற்பாதுகைகளே! ஹரியின் திருவடிகள் இரண்டை அடைந்துள்ள, உங்களது இரட்டை; யுகளம் ஸம்சரிதாநாம் = உங்களை ஆச்ரயித்தவர்களின்; புண்யா புண்யமய க்ருங்கலாயுகளம் மோசயதி = புண்யம் - பாபம் எனும் இரண்டு சங்கிலிகளையும் விடுவிக்கிறது.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, த்வந்த்வபத்ததி: - சதுர்விம்சீ.

25. ஸந்நிவேச பத்ததி

பாதுகைகளின் உருவம் (shape) பற்றி, 20 சுலோகங்களால் வர்ணிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியில்.

781. அணோரணீயஸீம் விஷ்ணோ: மஹதோபி மஹீயஸீம்|
ப்ரபத்யே பாதுகாம் நித்யம் தத் பதேநைவ ஸம்மிதாம்||

விஷ்ணு, அணு அளவு உருவத்துடனும், மஹத்தான விச்வரூபம் எடுக்கும்போதும் அவரது திருவடிகளுக்குச் சமமான - சரியான அளவில் இருக்கும் பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்.

அணோ: அணீயஸீம் = அணுவைக்காட்டிலும் மிகவும் சிறியதாயும்; மஹதோபி மஹீயஸீம் = மிகப்பெரியதாயும்; நித்யம் தத் பதேநைவ = எப்போதும், அந்தத் திருவடியுடனே; ஸம்மிதாம் விஷ்ணோ: = ஒரே அளவாக உள்ள, பெருமாளின்; பாதுகாம் ப்ரபத்யே = பாதுகைகளைச் சரணடைகின்றேன்.

782. ப்ரதிதிஷ்டதி பாதஸம்மிதாயாம் த்வயி
நித்யம் மணிபாதுகே! முகுந்த:|
இதரே து பரிச்சதாஸ்த ஏதே
விபவ வ்யஞ்ஜந ஹேதவோ பவந்தி||

மணி பாதுகே! பெருமாளின் திருவடிகளுக்குச் சமமான உன்னிடம் எப்போதும் பெருமாள் இருக்கிறார்....குடை / சாமரம் போன்ற இதர அணிகலன்கள் அவருடைய பெருமையை வெளிப்படுத்துபவையே.

மணி பாதுகே! பாதஸம்மிதாயாம் = மணி பாதுகையே! திருவடிகளுக்குச் சரியான அளவுள்ள; த்வயி நித்யம் முகுந்த: ப்ரதிதிஷ்டதி = உன்னிடம், எப்போதும், முகுந்தன் இருக்கிறார்; ஏதே இதரே பரிச்சதா: து = இந்த இதர பரிச்சதங்களோ(குடை முதலியன); விபவ வ்யஞ்ஜந ஹேதவ: = பெருமாளின் பெருமையை வெளிப்படுத்தும், காரணங்களாக; பவந்தி = ஆகின்றன.

783. தவ ரங்க நரேந்த்ர பாதரக்ஷே!
ப்ரக்ருதிஸ்ஸந்நபி பக்தி பாரதந்த்ர்யாத்|
பவதீம் வஹதீவ பந்நகேந்த்ர:
ப்ரதித ஸ்வஸ்திக லக்ஷணை: சிரோபி:||

பாதுகையின் உருவம், பெருமாளின் திருவடிகள் போலவே.....ஆதிசேஷன், பாதுகையின் மேல் உள்ள பக்திகாரணமாக, தன் தலகளிலே (here read as hood - படங்களிலே) உனது அடையாளம் போன்ற ஸ்வஸ்திகாவை அடைந்துள்ளார்.

ரங்க நரேந்த்ர பாதரக்ஷே! பந்நகேந்த்ர: = அரங்கனின் பாதுகே! ஆதிசேஷன்; தவ ப்ரக்ருதிஸ்ஸந்நபி = உனது அவதாரத்துக்கு காரணமாக இருப்பினும்; பக்தி பாரதந்த்ர்யாத் = பக்திக்கு அதீனமாயிருப்பதால்; ப்ரதித ஸ்வஸ்திக லக்ஷணை: சிரோபி: = ஸ்வஸ்திகா அடையாளத்தை, தன் தலகளிலே கொண்டு; பவதீம் வஹதி = உன்னை தூக்குகிறார் (தரித்துள்ளார்)

784. பரஸ்ய பும்ஸ: பதஸந்நிவேசாத்
 ப்ரயுஞ்ஜதே பாவித பஞ்சராத்ரா:|
 அகப்ரதீபாந் அபதிச்ய புண்ட்ராந்
 அங்கேஷு ரங்கேசய பாதுகே! த்வாம்||

அரங்கனின் பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர - வைகாநஸ ஆகமங்களின்படி, பெருமானை ஆராதிப்பவர், நெற்றி - மார்பு - புஜம் - வயிறு - கழுத்து ஆகிய இடங்களில், பகவானின் திருவடி ரூபத்தில் ஊர்தவ புண்ட்ரங்களைத் தரிப்பர். அவை, உன்னுடைய உருவங்களே!

ரங்கேசய பாதுகே! பாவித பஞ்சராத்ரா: அகப்ரதீபாந் பரஸ்ய பும்ஸ: = அரங்கனின் பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைச் சேர்ந்தோர், பாவங்களின் சத்ருவான பரமபுருஷான பெருமானின்; பதஸந்நிவேசாத், புண்ட்ராந் = திருவடி போன்ற ரூபம் உடைய ஊர்தவ புண்ட்ரங்களை; அபதிச்ய, அங்கேஷு த்வாம் = தரித்து (உடம்பின் பாகங்களில்) உன்னையே; ப்ரயுஞ்ஜதே = வைத்துக்கொள்கின்றனர்.

785. விம்ருச்ய ரங்கேந்த்ரபதிம்வராயா:
 ச்ருதே: ஸ்திதாம் மூர்த்தநி பாதுகே! த்வாம்|
 பத்நந்தி வ்ருத்தா: ஸமயே வதூநாம்
 த்வந் முத்ரிதாநி ஆபரணாநி மௌளௌ||

பாதுகையே! பெரியோர் விவாஹ காலத்தில், மணப்பெண்ணின் சிரஸ்ஸிலே, நுகத்தடியுடன் திருமாங்கல்யத்தை வைப்பர்...நீ திருமண் ரூபமாக, திருமாங்கல்யத்தில் இருக்கிறாய், என்பதை ஆராய்ந்ததாலேயே, அப்படி வைப்பர்.

பாதுகே! ரங்கேந்த்ர பதிம் வராயா: = பாதுகே! அரங்கனை பதியாக வரித்துள்ள; த்வாம், வ்ருத்தா:, ச்ருதே: மூர்த்தநி = உன்னை பெரியோர்கள், உபநிஷதங்களில்; ஸ்திதாம் விம்ருச்ய, ஸமயே = இருப்பவள் என்பதை ஆராய்ந்து, விவாஹ காலத்தில்; வதூநாம் மௌளௌ, த்வந் முத்ரிதாநி ஆபரணாநி பத்நந்தி = மணப்பெண்ணின் தலையிலே, உனது அடையாளம் கொண்ட ஆபரணங்களை வைக்கின்றனர்.

786. வஹந்தி ரங்கேச்வர பாதரகேடி! தீர்க்காயுஷாம் தர்சித பக்தி பந்தா:
 ஆசாதிபாநாம் அவரோத நார்ய: த்வந் முத்ரிகாம் மங்கள ஹேமஸூத்ரை:||

அரங்கனின் பாதுகே! திக்பாலர்கள் தீர்க்காயுளுடன் இருப்பது எப்படி? அவர்களது மகிஷிகள், தங்கள் தங்கச் சரட்டில், உன் உருவம் உடைய திருமாங்கல்யத்தை அணிந்திருப்பதால்தான்!

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! ஆசாதிபாநாம் தீர்க்காயுஷாம் அவரோத நார்ய: = அரங்கனின் பாதுகையே! திக்குகளின் அதிபதிகளான (திக்பாலர்களின்) தீர்க்க ஆயுளை முன்னிட்டு, அவர்களின் மகிஷிகள்; பக்தி பந்தா: தர்சித மங்கள ஹேம ஸூத்ரை: த்வந் முத்ரிகாம் = பக்தியுடன், தங்கமயமான சரடிலே, உன் உருவத்தைப் பொறித்து; வஹந்தி = அணிகின்றனர்.

787. வ்யூஹக்ரமேண ப்ரதிதாரமக்ரே ஸந்தர்சயந்தீம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
 பாதும் த்ரிலோகீம் பதபத்ம பாஜம் ஸௌதர்சநீம் சக்திமவையி ஸௌரே:||

பாதுகையே! பெருமானின் பல்வேறு வ்யூஹங்களை (வாஸுதேவ - ஸங்கர்ஷண etc.) காண்பிப்பவளாயும் - மூவுலகங்களையும் ரக்ஷிக்கவே, பெருமானின் திருவடிகளிலே இருப்பவளும் ஆன உன்னை, ஸுதர்சந யந்த்ரமாக நினைக்கிறேன்.

மணிபாதுகே! அக்ரே வ்யூஹக்ரமேண ப்ரதிதாரம் ஸந்தர்ச்யந்தீம் = மணிபாதுகையே! தன் மேலே, வரிசை க்ரமமான, பெருமாளின் வ்யூஹ (ப்ரஸித்தி) அவதாரங்களைக் காண்பிப்பவரும்; த்ரிலோகீம் பாதும், சொரே: = மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்ற, பெருமாளின்; பதபத்ம பாஜம், த்வாம் = திருவடித்தாமரைகளை அடைந்துள்ள உன்னை; ஸௌதர்சநீம் சக்திம் அவைமி = ஸுதர்சந யந்த்ரமாக நினைக்கிறேன்.

788. பத்தாலிகா கநகபங்கஜ கர்ணிகாயாம்
மத்யே க்ருசா முரரிபோ: மணிபாதுகே! த்வம்|
ஸந்த்ருச்யஸே ஸரஸிஜாஸநயா க்ருஹீதம்
ரூபாந்தரம் கிமபி ரங்க விஹார யோக்யம்||

பெருமாளின் பாதுகே! தங்கத் தாமரைப் பூவின் காயிலே இருப்பது போல, நீ தோற்றம் அளிக்கிறாய்.....மஹாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீரங்கத்திலே ஸஞ்சாரம் செய்வதற்கென்றே எடுத்த மற்றொரு உருவமாக உன்னைக் காண்கிறேன்.

முரரிபோ: மணிபாதுகே! = முரன் என்ற அஸுரனுக்கு எதிரியான பெருமாளின் பாதுகையே! கநகபங்கஜ கர்ணிகாயாம் = தங்கத்தாமரைப் பூவின் காயிலே; பத்த ஆஸிகா, மத்யே க்ருசா, த்வம் = செய்யப்பட்டு, நடுவில் இளைத்த நீ; ஸரஸிஜாஸநயா க்ருஹீதம் = மகாலக்ஷ்மியினால் அடையப்பட்ட; ரங்கவிஹார யோக்யம் கிமபி ரூபாந்தரம் ஸந்த்ருச்யஸே = இப்படியென்று வர்ணிக்கமுடியாதபடி, ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்யத்தக்க, வேறு ஒரு ரூபமாய் உன்னைப் பார்க்கிறேன்.

789. மநோசிதஸ்ய மததீநஜநஸ்ய நித்யம்
மாபூத் அத: க்ருபணதேதி விசிந்தயந்த்யா|
பந்தீக்ருதம் த்ருமவைமி வலக்நதேசே
கார்ச்யம் த்வயா கமலலோசநபாதரகேடி!||

கமல லோசன பாதரகேடி! நீ இடை (நடுப்பாகம்) சிறுத்து இருப்பதன் காரணம் இதுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்....'என்னை ஆச்ரயித்தோர், பணம் - புகழ் - படிப்பு - பக்தி எதிலுமே இளைத்தவராக இருக்கக் கூடாது' என்று, அவர்களின் இளைப்பை நீ, உன்னிடம் சிறை வைத்தாயோ?

கமல லோசந பாதரகேடி! நித்யம் = பெருமாளின் பாதுகே! எப்போதும்; மநோசிதஸ்ய = மரியாதை செய்யத் தகுந்தவர்களான; மத் அதீந ஜநஸ்ய = என்னை ஆச்ரயித்த மக்களுக்கு; அத: க்ருபணதா = (என்னை அடைந்த)பிறகு, ஏழ்மை / இளைப்பு போன்றவை; மாபூத் இதி, விசிந்தயந்த்யா த்வயா = உண்டாகக்கூடாது என்று எண்ணிய, உன்னால்; கார்ச்யம் வலக்நதேசே பந்தீக்ருதம் அவைமி த்ருவம் = இளைப்பு, நடுப்பாகத்திலே (இடை) சிறை வைக்கப்பட்டது என நினைக்கிறேன். நிச்சயமே.

790. மத்யே க்ருசாம் உபயத: ப்ரதிபந்ந வ்ருத்திம்
மந்யே ஸமீக்ஷய பவதீம் மணி பாதரகேடி!|
நித்யம் முகுந்தபத ஸங்கம விப்ரயோகௌ
நிச்சிந்வதே க்ருததிய: ஸுகது:க காஷ்டாம்||

மணிபாதுகே! நீ நடுவில் சிறுத்தும், இரண்டு முனைகளிலும் பருத்தும் (broader at the ends) இருப்பதற்குக் காரணம், "பெருமான் உன்னை அணியும்போது, அவரது திருவடி இரு முனைகளிலும் அழுந்த, அதனால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால் பருத்தும் - நடு பாகத்திலே திருவடி ஸம்பந்தம் (physical contact) இல்லாததால் ஏக்கமும்" என, வித்வான்கள் நிச்சயிக்கின்றனர்.

மணி பாதரகேடி! மத்யே க்ருசாம் = மணி பாதுகே! நடுவில் இளைத்தும்; உபயத: வருத்திம் ப்ரதிபந்ந = இருமுனைகளிலும் பருமனை அடைந்துள்ள; பவதீம் ஸமீக்ஷ்ய, க்ருததிய: = உன்னைப் பார்த்து, வித்வான்கள்; முகுந்த பத ஸங்கம - விப்ரயோகௌ ஸுகது:க காஷ்டாம் = பெருமாளின் திருவடிகளின் சேர்க்கை- பிரிவு இவை காரணமாக உண்டான சந்தோஷம் - வருத்ததினாலே என்று; நித்யம் நிச்சிந்வதே = எப்போதும் நிச்சயிக்கின்றனர்.

791. ரங்கேசிதுச் சரணபங்கஜயோர் பஜந்தீ
ரக்ஷாப்ரஸாதந விகல்ப ஸஹாம் அவஸ்தாம்|
மாந்யாக்ருதிர் நிவிசஸே மணிபாதரகேடி!
மத்யே பரிச்சதவிபூஷண வர்கயோஸ் த்வம்||

மணிபாதுகே! அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளுக்கு அலங்காரமாக உள்ள உன்னை - குடை/சாமரம் போன்ற பரிச்சதங்கள், மற்றும் திருவாபரணங்கள் இரண்டுக்கும் இடையிலான வகையில் சேர்க்கலாம்.

மணி பாதரகேடி! மாந்யா ஆக்ருதி: = மணி பாதுகையே! கொண்டாடத்தக்க உருவத்தை உடைய; த்வம் ரங்கேசிது: சரணபங்கஜயோ: = நீ அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளுக்கு; ரக்ஷாப்ரஸாதந விகல்ப ஸஹாம் அவஸ்தாம் = ரக்ஷிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றவளாக, அல்லது; பரிச்சத விபூஷண வர்கயோ: மத்யே = குடை போன்ற பூஷணங்களுக்கு இடையே ஆன வகையிலே; நிவிசஸே = இருப்பவள்.

792. அங்காந்தரேஷு நிஹிதாந்யகிலாநி காமம்
பர்யாய கல்பநஸஹாநி விபூஷணாநி|
நித்யம் முகுந்த பதபத்ம தலாநுரூபம்
நைபத்யமம்! பவதீ நயநாபிராமம்||

அம்மா! பெருமாளின் அவயவங்களிலே, திருவாபரணங்கள், தினம் ஒன்றாக, மாற்றி அலங்கரிப்பதை - அவை ஸஹித்துக்கொள்ளும்...எம்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகட்கு ஆபரணம், என்றுமே, நீ ஒருத்தி மட்டுமே அன்றோ!

அம்ப! அங்காந்தரேஷு நிஹிதாநி அகிலாநி விபூஷணாநி காமம் பர்யாய கல்பநஸஹாநி = தாயே! (திருவடி தவிர) பெருமாளின் இதர அங்கங்களில், வைக்கப்படும், எல்லாவித நகைகளும், இஷ்டப்படி, மாற்றி அணிவிக்கத் தக்கவையே; பவதீ, முகுந்த பதபத்மதல அநுரூபம், நயநாபிராமம் நித்யம் நைபத்யம் = நீ மட்டும், பெருமாளின், திருவடித்தாமரைகளுக்கு தகுந்தவளாகவும், கண்களுக்கு ரம்மியமாயும் எப்போதும் அலங்காரமாய் இருப்பவள்.

793. யே நாம பக்திநியதைஸ்தவ ஸந்நிவேசம்
நிர்விச்ய நேத்ரயுகளைர் ந பஜந்தி த்ருப்திம்|
காலக்ரமேண கமலேக்ஷண பாதரகேடி!
ப்ராயேண தே பரிணமந்தி ஸஹஸ்ர நேத்ரா:||

கமலேக்ஷண பாதரகேடி! திருவடிகளில் நீ இருக்கும் அழகை ரஸித்து, எவன் ஒருவன், "ஆகா! இந்த அழகை ரஸிக்க இரண்டு கண்கள் போதாதே! என்று ஏங்குவானோ, அவன் காலக்ரமத்தில், 1000 கண்களைக் கொண்ட இந்திர பதவியை அடைகிறான்.

கமலேக்ஷண பாதரகேடி! = தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய பெருமாளின் பாதுகே!; யே நாம பக்தி நியதை: நேத்ர யுகளை: தவ ஸந்நிவேசம் நிர்விச்ய = எவர்கள், பக்திக்கு அதீனமாய், இரண்டு கண்களாலும், உனது திருமேனி அழகை அநுபவித்து; த்ருப்திம் ந பஜந்தி, தே காலக்ரமேண = திருப்தியை அடைவதில்லையோ, அவர்கள் காலக்ரமத்தில்; ஸஹஸ்ர நேத்ரா: பரிணமந்தி = 1000 கண்களுடைய இந்திர பதவியை அடைகிறார்கள்.

794. பதமப்ரமாணமிதி வாதிநாம் மதம்
மதுஜித்பதே மஹதி மாஸ்ம பூதிதி|
வ்யுதபாதி தஸ்ய சரணாவநி! த்வயா
நிகமாத்மநஸ்தவ ஸமப்ரமாணதா||

பாதுகே! வைகுந்தம் (பரமபதம்) ப்ரமாணம் இல்லை என வாதிப்போரின் எண்ணம் கூட, பெருமாளின் திருவடி ஸமீபம் வரக்கூடாது என்ற காரணத்தால், அந்தத் திருவடிக்கு, வேதஸ்வரூபியான, உன் ப்ரமாணம் தெரியப்படுத்தப்படுகிறது.

சரணாவநி! பதம் அப்ரமாணம் இதி வாதிநாம் மதம் மஹதி = பாதுகையே! வைகுந்தம் (பரமபதம்) ப்ரமாணம் இல்லை என்று வாதிப்போரின் மதம் (religion / எண்ணம்) உயர்ந்ததான; மதுஜித்பதே மா அஸ்ம பூத் இதி = பெருமாளின் திருவடி அருகே வரவேண்டாம் என்று; தஸ்ய, நிகமாத்மந: தவ = அந்தத் திருவடியிலே, வேதஸ்வரூபியான உன்னுடைய; ஸமப்ரமாணதா வ்யுதபாதி = ஸரியான ப்ரமாணம் (அளவு/உண்மை) தெரியப்படுத்தப்பட்டது.

795. அப்ரபூதமபவத் ஜகத்த்ரயம் யஸ்ய மாதும் உதிதஸ்ய பாதுகே!|
அப்ரமேயம் அமிதஸ்ய தத்பதம் நித்யமேவ நநு ஸம்மிதம் த்வயா||

பாதுகே! த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தின்போது, மூன்று உலகங்களும், பெருமாளின் ஒரு அடிக்குப் போதவில்லை...அளவிட முடியாத அந்தத் திருவடி, உன்னால் தினமும் அளவிடப்படுகிறது.

பாதுகே! ஜகத் த்ரயம் மாதும் = பாதுகையே! மூன்று உலகங்களையும் அளக்க; உதிதஸ்ய, யஸ்ய, அப்ரபூதம் அபவத் அமிதஸ்ய அப்ரமேயம் = ஆரம்பித்தபோது, எந்தப் பெருமாளின் திருவடிகட்கு போதாததாக இருந்ததோ, ஒருவராலும் அளந்து பார்க்க முடியாத; தத் பதம் நித்யமேவ, த்வயா = அந்தத் திருவடிகள், உன்னால் தினமும்; ஸம்மிதம் நநு = அளக்கப்படுகிறது நிச்சயம்.

796. ஆலவாலமிவ பாதி பாதுகே! பாதபஸ்ய பவதீ மதுத்விஷ:|
யத்ஸமீப விநதஸ்ய சூலிந: ஸாரிணீ பவதி மௌளி நிம்நகா||

பாதுகே! பெருமாளாகிற கற்பக விருகூத்திற்கு நீ பாத்திபோல விளங்குகிறாய்...சிவன் ஸேவிக்கும்போது, அவன் தலையிலுள்ள கங்கை, கால்வாயாக ஆகிறது.

பாதுகே! பவதீ மதுத்விஷ: = பாதுகையே! நீ பெருமாளாகிற; பாதபஸ்ய ஆலவாலமிவ பாதி = கற்பக விருகூத்திற்கு, பாத்தி போல விளங்குகிறாய்; யத்ஸமீப விநதஸ்ய சூலிந: = உனதருகே வந்து ஸேவிக்கும் சிவனுடைய; மௌளி நிம்நகா ஸாரிணீ = தலையிலுள்ள கங்கை, கால்வாயாக; பவதி = ஆகிறது.

797. மோதமாநமுநிப்ருந்த ஷட்பதா பாதி முக்திமகரந்தவர்ஷிணீ|
கா஽பி ரங்கந்ருபதே: பதாம்புஜே கர்ணிகா கநக பாதுகாமயீ||

பாதுகே! நீ பெருமாளின் திருவடித்தாமரைப் பூவிற்கு நடுவே உள்ள கர்ணிகை போன்று விளங்குகிறாய் - பெருமாளை தியானம் பண்ணும் ரிஷிகள் உன்னை, வண்டுகள் போல மொய்க்கின்றனர்...மோகூடம் என்ற தேனைப் பெருக்குபவள் நீ.

கா஽பி கநக பாதுகாமயீ கர்ணிகா = விவரிக்க முடியாததான, தங்கப் பாதுகா ரூபமான காய்; ரங்கந்ருபதே: பதாம்புஜே = அரங்கனின் திருவடித் தாமரையிலே (இருந்து கொண்டு); மோதமாந முநி ப்ருந்த ஷட்பதா = ஸந்தோஷமடைந்த முனிவர்களின் கூட்டமென்ற வண்டுகளை உடைத்ததாயும்; முக்தி மகரந்த வர்ஷிணீ = மோகூடம் என்ற தேனைப் பெருக்கிக் கொண்டும்; பாதி = விளங்குகிறது.

798. யுகபதநுவிதாஸ்யந் யௌவதம் துல்யராகம்
யதுபதிரதிசக்ரே யாவதோ ரூபபேதாந்|
ததிமதிவிகல்பம் பிப்ரதீ ஸந்நிவேசம்
தவ கலு பதரகேடி! தாவதீ மூர்த்திராஸீத்||

பதரகேடி! கண்ணன், நரகாசுரனிடமிருந்து மீட்டு வந்த 16,000 பெண்களுடன், அத்தனை உருவம் எடுத்து, தனித்தனியே அவர்களை மகிழ்வித்தார். அப்போது நீ அதற்கேற்ப, 16,000 x 2 உருவங்களை எடுத்தாய் அல்லவா?

பதரகேடி! யதுபதி: துல்யராகம் = பாதுகே! கண்ணன் ஒரே மாதிரியான ஆசையை உடைய; யௌவதம், யுகபத் அநுவிதாஸ்யந் = (16,000) ஸ்த்ரீகளை, ஒரே காலத்தில், அனுஸரிக்க; யாவத: ரூபபேதாந் அதிசக்ரே = எத்தனை திருமேனிகளை அடைந்தாரோ; தத் இதம், தவ அதிவிகல்பம் = அச்சமயம், இந்த, உன்னுடைய ஸமம் இல்லாத; ஸந்நிவேசம் பிப்ரதீ = உருவங்களை அடைந்து; தாவதீ மூர்த்தி: ஆஸீத் கலு = அத்தனை சரீரம் ஆனாய் அல்லவா?

799. தத்தத்வ்ருத்தேரநுகுணதயா வாமநீம் வ்யாபிநீம் வா
ப்ராப்தே ரங்கப்ரதிவிபவே பூமிகாம் ஸுத்ரதாரே|
மந்யே விச்வஸ்திதிமய மஹாநாடிகாம் நேதுகாமா
நாநாஸம்ஸ்தா பவதி பவதீ பாதுகே! நர்த்தகீவ||

பாதுகையே! பிரஸித்தமான ஸுத்ரதாரரான அரங்கன், ரங்க விமானத்தில் வெவ்வேறு ஸந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு - சிறிதும், பெரிதுமான வேஷங்களைப் போடுபவர்... அச்சமயங்களில், நீயும் ஒரு சிறந்த நர்த்தகியைப் போல, தகுந்த வேஷத்தை ஏற்கிறாய்.

பாதுகே! ரங்கப்ரதி விபவே = பாதுகே! ரங்கவிமானத்தில், பிரஸித்தமான ஸம்பத்தை உடைய; ஸுத்ரதாரே, தத்தத் வ்ருத்தே = ஸுத்ரதாரியான பெருமாள், அந்தந்த வியாபாரத்திற்கு; அநுகுணதயா, வாமநீம் வ்யாபிநீம் வா = தகுந்தபடி, குட்டையாகவோ, பெரிதானதாயோ; பூமிகாம் ப்ராப்தே, பவதீ = உருவம் எடுக்கும்போது, நீ; விச்வஸ்திதிமய மஹாநாடிகாம் = உலகை ரக்ஷிக்கும், பெரிய கூத்தை; நேதுகாமா, நர்த்தகீவ = பெருமானைக் கொண்டு நடத்த விரும்பி, ஒரு நர்த்தகியைப் போல; நாநாஸம்ஸ்தா பவதி, மந்யே = பல உருவங்களுடன் ஆகிறாய் என நினைக்கிறேன்.

800. மாநே பரம் ஸமாநே ப்ரத்யகேடிணாகமேநாபி|
ஹரிசரணஸ்ய தவாபி து வைஷம்யம் ரக்ஷயரக்ஷகத்வாப்யாம்||

பாதுகே! திருவடிகளுக்கும் உனக்கும் எத்தனை ஒற்றுமை! உருவம் - அளவு இரண்டிலும் நீங்கள் ஸமம்...ஆகமங்களும் ஸமம் என்றே சொல்கின்றன. ஆனாலும், திருவடி ரக்ஷிக்கப்படும் வஸ்து - அதைக் காப்பவள் நீ அன்றோ?

ஹரி சரணஸ்ய தவாபி = பெருமானுடைய திருவடிக்கும், உனக்கும்; ப்ரத்யகேடிண ஆகமேநாபி = தோற்றம், மற்றும் ஆகமத்தாலும்; மாநே பரம் ஸமாநே து = அளவு முதலியன, மிகவும் ஒன்று போலவே இருப்பினும்; வைஷம்யம் ரக்ஷய ரக்ஷகத்வாப்யாம் (அஸ்தி) = வேறுபாடானது, காப்பாற்றுவது - காப்பாற்றப்படுவது என்பதிலே இருக்கிறதே!

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ஸந்நிவேசபத்ததி: - பஞ்சவிம்சீ.

26. யந்த்ரிகாபத்ததி

பாதுகையின் மேற்புறம் உள்ள குமிழ்கள் (knob) பற்றி, 10 சுலோகங்களால் விவரிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியில்.

801. உதக்ரயந்த்ரிகாம் வந்தே பாதுகாம் யந்த்ரிவேசுநாத்|
உபர்யபி பதம், விஷ்ணோ: ப்ரத்யாதிஷ்ட ப்ரஸாதநம்||

மேலே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் குமிழை உடைய பாதுகையைச் சேவிக்கிறேன். இந்தக் குமிழ், பெருமாளுடைய திருவடியின் மேல் பாகத்துக்கு ஒரு ஆபரணமே.

உதக்ர யந்த்ரிகாம் பாதுகாம் வந்தே யந்த்ரிவேசுநாத், விஷ்ணோ: = மேலே நீட்டியிருக்கும் குமிழை உடைய பாதுகையை வணங்குகிறேன், எந்தக் குமிழினால், விஷ்ணுவின்; பதம் உபர்யபி, ப்ரத்யாதிஷ்ட ப்ரஸாதநம் = திருவடி, மேற்புறமும் தள்ளப்பட்ட (திருவடியின் மேல் பாகத்துக்கு வேறு எந்த நகையும் தேவையில்லை என்பது) அலங்காரத்தை உடையதாக உள்ளதோ.

802. ப்ரஸபம் ப்ரதிருத்ய கண்டகாதீந்
பவதீ ஸௌரிபதாம்புஜாததஸ்தாத்|
சரணாவநி! தாரயத்யமுஷ்மிந்
உசிதச்சாயம் உபர்யபி ப்ரதீகம்||

பாதுகே! உன் அடிப்பாகம் (BOTTOM) வழியிலே உள்ள முள் போன்றவைகளை நசுக்கிப் பெருமாளுக்கு உதவுகிறது...மேற்புறம் உள்ள குமிழ், திருவடிகளின் அழகை மேலும் கூட்டுகிறது.

சரணாவநி! பவதீ ஸௌரி பதாம்புஜாத் அதஸ்தாத், கண்டகாதீந் = பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு, கீழே (உள்ளங்கால்) முட்களை; ப்ரஸபம். ப்ரதிருத்ய, ப்ரதீகம் உபர்யபி உசிதச் சாயம் அமுஷ்மிந் தாரயதி = பலாத்காரமாக, நசுக்கி (தடுத்தது), குமிழ் எனும் பாகத்தால், மேற்புறமும் தக்க நிழலை அந்தத் திருவடியில் தருகிறாய்.

803. முரபிந் மணிபாதுகே! த்வதீயாம் அநகாமங்குளி யந்த்ரிகாமவையி|
ஸ்வயமுந்நமிதாம் ப்ரதேசீநீம் தே பரமம் தைவதம் ஏகமிதி ருசந்தீம்||

பாதுகே! உன் அழகிய குமிழ், பெருமாள் திருவடி விரல்களுக்கு, ஒரு பிடிப்பாக இருக்கிறது என்பதை அறிவேன்...அது தவிர 'எல்லா தெய்வங்களுக்கும் மேலான பரம புருஷன் யூநீம்ந் நாராயணனே' என்று உறுதியாகக் கூறும், ஆள்காட்டி விரலாகத் (index finger) தோன்றுகிறது.

முரபிந் மணி பாதுகே! அநகாம் த்வதீயாம் அங்குளி யந்த்ரிகாம் = பெருமாளின் பாதுகையே! இன்பமான உன்னுடைய, விரலுக்குப் பிடிப்பாக இருக்கும் குமிழை; ஸ்வயம் உந்நமிதாம் பரமம் தைவதம் ஏகம் இதி = தன்னாலே தூக்கப்படும் 'மேலான தெய்வம்' இது ஒன்றே என; தே ருசந்தீம் ப்ரதேசீநீம் அவையி = சொல்லும் உன் ஆள்காட்டி விரலாக அறிகிறேன்.

804. ஸ்வததே மணிபாதுகே! த்வதீயா பதசாகாயுக யந்த்ரிகா விசித்ரா|
பரமம் புருஷம் ப்ரகாசயந்தீ ப்ரணவஸ்யேவ பரேயமர்த்த மாத்ரா||

மணி பாதுகே! பெருமாளுடைய விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள, இந்த விசித்ரமான குமிழ், பரம புருஷனாகிற பெருமானைத் தெரியப்படுத்தும் ப்ரணவத்தின் கடைசிப் பகுதியான மகாரம் என்ற அரை மாத்திரையைப் போல இனிக்கிறது.

மணி பாதுகே! விசித்ரா த்வதீயா = மணி பாதுகையே! விசித்ரமான, உன்னுடைய; பதசாகாயுக யந்த்ரிகா பரமம் புருஷம் ப்ரகாசயந்தீ = திருவடிகளின் கட்டை விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள குமிழ், பரம புருஷனைத் தெரியப்படுத்துகிற; ப்ரணவஸ்ய பரா அர்த்தமாத்ரா ஏவ ஸ்வததே = ப்ரணவத்தின், கடைசியிலுள்ள 'ம' காரம் எனும் அரை மாத்திரையைப் போல இனிமை.

805. அநுயாத மநோரதா முராரே:
பவதீ கேளிரத ச்ரியம் ததாதி|
சரணாவநி! யந்த்ரிகா தவைஷா
தநுதே கூபுர ஸம்பதம் புரஸ்தாத்||

பாதுகே! உன்னை ஆச்ரயித்த ஜனங்களின் இஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, நினைத்தபோது பெருமானை அழைத்துச் செல்லும், தேர் மாதிரி நீ விளங்குகின்றாய். உனது குமிழ், அந்தத் தேரின் ஏர்க்காலுடைய சோபையை உடையது.

சரணாவநி! அநுயாத மநோரதா = பாதுகையே! அடைந்தவர்களிடம் ஆசையைடைய; பவதீ, முராரே: கேளிரத = நீ, பெருமானின் விளையாட்டுத் தேரின்; ச்ரியம் ததாதி தவ ஏஷ = அழகை தரித்துள்ளாய் - உன்னுடைய இந்த; யந்த்ரிகா புரஸ்தாத் கூபுர ஸம்பதம் தநுதே = குமிழ், முன்னே இருக்கும், ஏர்க்காலின் சோபையை உண்டாக்குகிறது.

806. சங்கே பவத்யாஸ் ஸுபகம் ப்ரதீகம்
ரங்கேச பாதாங்குளி ஸங்க்ரஹார்த்தம்|
த்ராணாய பாதாவநி! விஷ்டபாநாம்
ஆஜ்ஞாகரீமங்குளி முத்ரிகாம் தே||

பாதுகே! உன் குமிழாகிற ஆள்காட்டி விரல் இதையும் கூறுகிறதோ? துஷ்டர்களைப் பார்த்து - "தவறு செய்யாதீர் - செய்தால் கண்டிப்பாய் தண்டனை உண்டு" என்று.

பாதாவநி! ரங்கேச பாதாங்குளி = பாதுகையே! அரங்கனின் திருவடி விரல்களின்; ஸங்க்ரஹார்த்தம், பவத்யா: = பிடிப்புக்காக உள்ள, உனது; ஸுபகம் ப்ரதீகம் = இனிய குழிழை; விஷ்டபாநாம் த்ராணாய = உலகங்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு; ஆஜ்ஞாகரீம், தே அங்குளி முத்ரிகாம் சங்கே = உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கும், உன்னுடைய ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டுவதாக எண்ணுகிறேன்.

807. அலங்க்ருதம் கர்ணிகயோபரிஷ்டாத்
உதக்ரநாளம் தவ யந்த்ரிகாம்சம்|
பத்மாபதே: பாதஸரோஜ லக்ஷம்யா:
ப்ரத்யேமி பாதாவநி! கேளிபத்மம்||

பாதுகையே! உன்னுடைய குழிழின் நுனியில் சிறிய காய் போல, அலங்கரிக்கப்பட்டு உள்ளது. அந்தக் குமிழ், பெருமானின் திருவடியாகிற தாமரை மலரில் உள்ள மகாலக்ஷ்மிக்கு, விளையாட்டிற்கான பத்மத்தைப் போல, என நினைக்கிறேன்.

பாதாவநி! உபரிஷ்டாத் கர்ணிகயோ: = பாதுகே! மேற்புறம் காயினால்; அலங்க்ருதம் உதக்ரநாளம் = அலங்கரிக்கப் படும், நீட்டிய தண்டு பாகம் உடைய; தவ யந்த்ரிகாம்சம் = உன்னுடைய குமிழ் என்ற பாகத்தை; பத்மாபதே: பாதஸரோஜ லக்ஷம்யா: = பெருமானின், திருவடித்தாமரையின் மகாலக்ஷ்மிக்கு; கேளி பத்மம் ப்ரத்யேமி = லீலா மலர் போன்று நினைக்கிறேன்.

808. உபரி விநிஹிதஸ்ய கேசுவாங்க்ரே:
 உபரி பதாவநி! யந்த்ரிகாத்மிகா த்வம்|
 இதி தவ மஹிமா லக்ஷகரோதி
 ப்ரணதஸுரேச்வர சேகராதிரோஹாம்||

பாதுகே! உன் மேலே பெருமாளின் திருவடி - அந்தத் திருவடிக்கும் மேலே உன் குமிழ் (யந்த்ரிகா) பாகம். பெருமாளின் திருவடிகளுக்கு, அனைத்து தேவர்களும் வணங்குவதால், அவர்களின் மகுடங்களின் மேலே இருக்கும் பெருமை உண்டு (கிடைக்கிறது). உன் பெருமை, அதை விடப் பெரிதன்றோ!

பதாவநி! உபரி விநிஹிதஸ்ய = பாதுகையே! உன்மேல் வைத்திருக்கும்; கேசு அங்க்ரே: உபரி = பெருமாளின் திருவடியின் மேலே; த்வம் யந்த்ரிகாத்மிகா = நீ குமிழ் வடிவில் இருக்கிறாய்; இதி, தவ மஹிமா, ப்ரணத = என்ற, உனது பெருமை, வணங்குகின்ற; ஸுரேச்வர சேகராதிரோஹாம் = தேவர்களின் கிரீடத்திலே ஏறுகிறோம் என்ற (திருவடியின் பெருமையை); லக்ஷகரோதி = சிறியதாக்குகிறது.

809. நித்யம் பதாவநி! நிபத்தகிரீட சேபம்
 பத்மாலயாபரிசிதம் பதமுத்வஹந்த்யா:|
 அங்கீகரோதி ருசிமங்குளி யந்த்ரிகா தே
 ஸாம்ராஜ்யஸம்பதநுரூபிவாதபத்ரம்||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் திருக்கைகளால் வருடப்படும் பெருமானுடைய திருவடி, மூவுலகையும் ஆண்ட, ராஜாத்தியாக (Empress) இருந்த, உனக்குக் கிரீடம் மாதிரி. உன் குமிழ், அந்த உன் பதவிக்குத் தகுந்ததான, ஒரு குடையோ?

பதாவநி! பத்மாலயா பரிசிதம் = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியால் பிடிக்கப்படுகின்ற; பதம் உத்வஹந்த்யா: = திருவடியைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய் (நீ); நித்யம் நிபத்த கிரீட சேபம் = எப்போதும் நீ, கிரீடம் என்ற அழகை உடைத்தாயிருப்பவள் (அத்திருவடியால்); தே அங்குளி யந்த்ரிகா ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத் = உன் விரலுக்குப் பிடிப்பான குமிழ், சக்கரவர்த்தினிப் பட்டத்துக்கு உரியதான, தகுந்த; அநுரூபம் ஆதபத்ரம் ருசிம் = கொற்றக்குடையின் அழகை; அங்கீகரோதி = அடைகிறது.

810. ப்ரதமா கலேவ பவதீ சரணாவநி! பாதி ரங்கசந்த்ரமஸ:|
 ச்ருங்கோந்நதிரிவ யத்ர ச்ரியம் விபாவயதி யந்த்ரிகா யோக:||

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதன் எனும் சந்திரனுடைய முதல் கலையைப் போன்றவள் நீ. (மூன்றாம் பிறை).. உன்மேல் உள்ள குமிழ், பிறையின் நுனி, சற்றே உயர்ந்து இருப்பதைப் போலக் காட்சி தருகிறது.

சரணாவநி! பவதீ ரங்கசந்த்ரமஸ: = பாதுகையே! நீ, ரங்கநாதனாகிற சந்திரனின்; ப்ரதமா கலேவ பாதி = முதல் கலை போல விளங்குகிறாய். யத்ர யந்த்ரிகா யோக: = எந்த உனது, குமிழின் சம்பந்தமானது; ச்ருங்க உந்நதிரிவ ச்ரியம் விபாவயதி = சந்த்ர கலையின் நுனியின் உயரம் போல விளங்குகின்றது.

(மூன்றாம் பிறையின் நுனி, ஒரு புறம் சற்று உயர்ந்த மாதிரியிருந்தால், உலகக்ஷேமம் என்பர்).

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக லிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தா சார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, யந்த்ரிகாபத்ததி: - ஷட்விம்சீ.

27. ரேகா பத்ததி

பாதுகையின் மேல் உள்ள ரேகைகள் பற்றி, 10 சுலோகங்களால் வர்ணனைகள் இடப்பட்டதில்.

811. ஸுசயந்தீம் ஸ்வரேகாபி: அநாலேக்ய ஸரஸ்வதீம்|
அலேகநீய ஸௌந்தர்யாம் ஆசர்யே செளரிபாதுகாம்||

பெருமானுடைய பாதுகைகளின் ஸௌந்தர்யத்தை (அழகு) எழுத்தில் வடித்துக்காட்டுவது கடினம்.. எழுத்திலே வடிக்கக்கூடாத, வேதத்தைத் தெரிவிப்பவை போன்ற ரேகைகள், பாதுகையின் மேல் உள்ளன. அப்பாதுகைகளை ஆசர்யிக்கிறேன்.

ஸ்வ ரேகாபி: அநாலேக்ய = தன்னுடைய ரேகைகளால், எழுதத் தகாத; ஸரஸ்வதீம் ஸுசயந்தீம் = வார்த்தைகளான வேதத்தைத் தெரியப்படுத்துபவளும்; அலேகநீய ஸௌந்தர்யாம் = எழுத்திலே வடிக்க முடியாத அழகை உடைய; செளரிபாதுகாம் ஆசர்யே = பெருமானின் பாதுகைகள் சரணடைகிறேன்.

812. மணிமௌளிநிகர்ஷணாத் ஸுராணாம் வஹஸே காஞ்சநபாதுகே! விசித்ரம்|
கமலாபதி பாதபத்மயோகாத் அபரம் லக்ஷணமாதிராஜ்யஸாரம்||

பொற்பாதுகே! பெருமாள் உன்மீது திருவடியை வைப்பதால், உன்மேல் சில ரேகைகள் ஏற்படுகின்றன... தேவர்கள் உன்னை வணங்கும்போது, அவர்களுடைய கிரீடங்கள் உன் மேல் உராய்வதால், மேலும் சில கோடுகள் தோன்றுகின்றன.

காஞ்சநபாதுகே! கமலாபதி பாத பத்ம யோகாத் = தங்கப்பாதுகையே! பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளின் ஸம்பந்தத்தைக் காட்டிலும்; அபரம் விசித்ரம் லக்ஷணம் = வேறானதும், ஆச்சரியமானதுமான அடையாளங்களை; ஸுராணாம் மணி மௌளி நிகர்ஷணாத் ஆதிராஜ்ய ஸாரம் வஹஸே = தேவர்களின் கிரீடங்களின் உராய்வதால் உண்டாகும், சக்ரவர்த்தினிப் பட்டத்தை உடைய ஸம்பத்தை வஹிக்கிறாய்.

813. அபிதோ மணிபாதுகே! ஸ்புரந்த்யா: தவ ரேகாவிததே: ததாவிதாயா:|
முரவைரிபதாரவிந்தருடை: அநுகல்பாயிதம் ஆதிராஜ்யசிஹ்நை:|

மணி பாதுகையே! உன் மேல், நாலுபக்கமும் ரேகைகள் இருக்கின்றன - பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளிலும் அநேகம் ரேகைகள் - அவைகள், பெருமாள் ஜகத்துக்கெல்லாம் ராஜா என்பதைக் குறிப்பவை - உன் ரேகைகள், உன்னை அதற்கு அடுத்தபடி என்பவையாகும்.

மணி பாதுகே! தவ ரேகா விததே: = மணி பாதுகையே! உன் மேலுள்ள ரேகைகளின் வரிசைகள்; அபித: - ஸ்புரந்த்யா: = நாலு புறமும் விளங்குகின்றன; ததாவிதாயா: முரவைரி பதாரவிந்த ருடை: = அப்படிப்பட்ட அவை, பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளிலே (உள்ள) முளைத்துள்ள; ஆதிராஜ்ய சிஹ்நை: அநுகல்பாயிதம் = எல்லா உலகிற்கும் ராஜா என்பதைக் குறிக்கும் சின்னங்களாக உள்ளவை. அதற்கு அடுத்தவை உன் ரேகைகள்.

814. ரேகயா விநமதாம் திவௌகஸாம் மௌளிரத்ந மகரீமுகோத்தயா|
பாதுகே! வஹஸி நூந மத்புதம் செளரிபாத பரிபோகலக்ஷணம்||

தேவர்கள் உன்னைப் பணிவுடன் ஸேவிக்கும்போது அவர்களது, கிரீடங்களில் உள்ள ரத்னங்களாலான மீன் சின்னம், உன் மேல் அழுந்தி, மகர ரேகைகள் படிகின்றன; எனினும், எனக்கு இப்படித் தோன்றுகிறது -- பெருமானின் திருவடிகளிலேயும் மகர ரேகைகள் உண்டு...உன் நாதனுடன் (திருவடி) நீ அநுபவித்த கலவியின் போது ஏற்பட்டவையே இவை.

பாதுகே! விநமதாம் திவெளகஸாம் மெளளி ரத்ந மகரீமுக உத்தயா = பாதுகையே! (உன்னை) ஸேவித்த தேவர்களின் கிரீடங்களிலே உள்ள, ரத்ன மீன்கள் உராய்வதால் உண்டான; ரேகயா, (த்வம்) அப்புதம் செளரிபாத பரிபோக லக்ஷணம் = ரேகைகளாலே (நீ) ஆச்சரியமானதும், பெருமாளின் திருவடி உன்னை அநுபவித்ததின் அடையாளத்தை; வஹஸி நூநம் = வகிக்கிறாய். நிச்சயம்.

815. த்ரிதச மகுடரத்நோல்லேகரேகாபதேசாத்
பரிணமயஸி பும்ஸாம் பாதுகே! மூர்த்நி லக்நா|
நரகமதந ஸேவாஸம்பதம் ஸாதயித்ரீ
நியதிவிலிகிதாநாம் நிஷ்க்ருதிம் தூர்லிபீநாம்||

பாதுகே! சேதனர்கள் உன்னைச் சேவிக்கும்போது, அவர்களின் சிரஸ்ஸிலே நீ வைக்கப்படுகிறாய். உன் ரேகைகள், அவர்கள் தலையில் பிரம்மா எழுதியுள்ள கெட்ட எழுத்துக்களை, அழித்து விடுகின்றன.

பாதுகே! பும்ஸாம் மூர்த்நி லக்நா = பாதுகையே! சேதனர்களின் தலையிலே சேர்ந்துள்ள; நியதி விலிகிதாநாம் தூர்லிபீநாம் = தெய்வம் எழுதியிருக்கும் கெட்ட எழுத்துக்களை; நரகமதந ஸேவா ஸம்பதம் ஸாதயித்ரீ, த்ரிதச மகுட ரத்ந = நரகாஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் ஸேவை என்ற ஸம்பத்தை உண்டுபண்ணும், (உன்னைச் சேவிக்கும்) தேவர்களின் கிரீடங்களில் உள்ள; உல்லேக ரேகாப தேசாத் (த்வம்) = ரத்னங்கள் கீறியதால் ஏற்பட்ட ரேகைகளால்; நிஷ்க்ருதிம் பரிணமயஸி = நீ அழிப்பதை உண்டு பண்ணுகிறாய்.

816. பதகமலதலாந்தஸ்ஸம்சிரிதாந்யாதபத்ர-
த்வஜஸரஸிஜமுக்யாநி ஐச்வரீலக்ஷணாநி|
அவகமயஸி செளரே: பாதுகே! மாத்ருசாநாம்
உபரி பரிணதை:ஸ்வை: தேவி! ரேகாவிசேஷை:||

தேவி! பாதுகே! பெருமாளின் பாத கமலங்களில், உள்ளங்காலில், குடை- தாமரை - கொடி போன்ற ரேகைகள் இருப்பதாயும், அவை பெருமாளின் ஈச்வரத்தன்மைக்கு லக்ஷணம் என்று அறிகிறோம்....உன்னை ஸேவித்ததன் மூலம் சூது எங்களுக்குத் தெரிந்தது.

தேவி! பாதுகே! செளரே: = தேவி! பாதுகையே! பெருமாளின்; பத கமல தல அந்த: = திருவடித்தாமரைகளில், உள்ளங்கால்களின் நடுவில்; ஆதபத்ர - த்வஜ - ஸரஸிஜ = குடை - கொடி - தாமரைப் பூ போன்ற; முக்யாநி, ஐச்வரீ லக்ஷணாநி = முக்கியமான - ஈச்வரத்தன்மையை அடையாளம் காட்டும்; ஸம்சிரிதாந், மாத்ருசாநாம் = அடைந்துள்ளது, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு; ஸ்வை: உபரி பரிணதை: = உன் மேலே உண்டாயிருக்கும்; ரேகா விசேஷை: அவகமயஸி = விசேஷமான கோடுகளின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கிறாய்.

817. ஸ்நாதா பதாவநி! சிரம் பரிபுஜ்ய முக்தா
பாதேந ரங்கந்ருபதே: சபலக்ஷணேந்|
ரேகாந்தரைந்ரவநவை: உபசோபஸே த்வம்
ஸம்ஸ்காரசந்தநவிலேபந பங்கலக்ரை:||

பாதுகே! பெருமாள் வெளியில் எழுந்தருளும் ஸமயங்களில், உனக்குத் திருமஞ்சனம் பண்ணி, சந்தனம் ஸமர்ப்பித்து, திருவடிகளிலே சாற்றுகிறார்கள்...பெருமாள் உன்னை அணிந்து கொண்டிருந்து, பிறகு கழற்றியதும், திருவடி ரேகைகள் பூராவும் உன் மேல் பதிந்திருப்பதால், நீ அழகாய் விளங்குகிறாய்.

பதாவநி! ஸ்நாதா - சபலக்ஷணேந் ரங்கந்ருபதே: பாதேந, சிரம் பரிபுஜ்ய, முக்தா த்வம் = பாதுகையே! திருமஞ்சனம் ஆனபின்னர், நல்ல அடையாளங்களுடன் (Decoration) அரங்கனின் திருவடிகளால், ரொம்ப நாழிகை அநுபவிக்கப்பட்டு, விடப்பட்ட நீ; ஸம்ஸ்கார சந்தன விலேபந

பங்க லக்ரை: நவநவை: = அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த, சந்தனக் குழம்பின் பூச்சுடன் சேர்ந்த, புதிது புதிதான; ரேகாந்தரை: உபசோபலே = ரேகைகளுடன் காட்சியளிக்கிறாய்.

818. பக்த்யா முஹு: ப்ரணமதாம் த்ரிதசேச்வராணாம்
கோடர கோடிகஷணாத் உபஜாயமாநை:
ஆபாதி செனரி சரணாத் அதிகாநு பாவா
ரேகாஸ்தைஸ்தவ பதாவநி! காஶி ரேகா||

பாதுகையே! தேவர்கள் பக்தியுடன் அடிக்கடி சேவிக்கின்றனர் - அவர்களுடைய கிரீட உரசலால், புதிய ரேகைகள் உன் மேல் ஏற்படுகின்றன....பெருமாளின் திருவடிகளிலே உள்ள ரேகைகளை விட, உன் மேல் உள்ளவை அதிகம்.

பதாவநி! முஹு: பக்த்யா ப்ரணமதாம் த்ரிதசேச்வராணாம் கோடர கோடிகஷணாத் = பாதுகே! அடிக்கடி, பக்தியுடன் ஸேவிக்கும், தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் நுனி உராய்வதால்; உபஜாயமாநை: தவ ரேகா ஸ்தை: = ஏற்பட்டுள்ள, உனது நூற்றுக்கணக்கான ரேகைகள்; செனரி சரணாத் அதிகாநு பாவா காஶிரேகா ஆபாதி = பெருமாளின் திருவடிகளில் உள்ள ரேகைகளை விட, அதிக பெருமை உடையவையாக விளங்குகின்றன.

819. பாதாவநி! ப்ரதிபதம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
பாதாரவிந்த பரிபோக விசேஷயோக்யா|
ஸ்வாபாவிகாந்ஸுபகபக்தி விசேஷத்ருச்யாந்
ரேகாத்மகாந் வஹஸி பத்ரலதா விசேஷாந்||

பாதுகே! பரம புருஷனான பெருமாளின் பாதாரவிந்தங்களின் சிறந்த போகத்தை அடிக்கடி அநுபவிப்பவள் நீ...ஸ்வயமாகவே, உன் மேல் உள்ள ரேகைகள் - காதலி போகத்துக்குப் போகும் முன், தன் உடலிலே எழுதிக் கொள்ளும் மகரிகா பத்திரங்கள் போலத் தோன்றுகின்றன.

பாதாவநி! ப்ரதிபதம் பரமஸ்ய பும்ஸ: பாதாரவிந்த பரிபோக விசேஷ யோக்யா = பாதுகையே! அடிக்கடி பரம புருஷனான பெருமாளின், பாதாரவிந்தங்களின் சிறந்த போகத்தை அநுபவிக்கத்தக்க; (தவம்) ஸ்வாபாவிகாந் ஸுபக பக்தி விசேஷ த்ருச்யாந் = (நீ) ஸ்வயமாகவே (உன்மேலுள்ள), இன்பமான வரிசை வரிசையான, பார்க்கத்தக்க; ரேகாத்மகாந், விசேஷாந் பத்ரலதா வஹஸி = கோடு ரூபமான, உயர்ந்த ரேகைகளால், மகரிகா பத்ரங்களை தூக்குகிறாய்.

820. ரேகாபதேசுஸ்த்வம் ப்ரஸ்யிதும் ப்ரளய விப்லவாஸங்காம்|
வஹஸி மதுஜித்பதாவநி! மந்யே நிகமஸ்ய மாத்ருகாலேக்யம்||

பெருமாளின் பாதுகே! ப்ரளயம் வரும்போது, எல்லாமே அழிந்து போகுமே? அப்படியானால் வேதங்களின் கதி?...அந்தக் கவலையைப் போக்குபவள் நீ...உன்மேல் ரேகை உருவில், வேதம் அனைத்தும் மாத்ருகா ரூபமாய் (Mastercopy) உள்ளனவே!

மதுஜித்பதாவநி! ப்ரளய, நிகமஸ்ய விப்லவ ஆஸங்காம் ப்ரஸ்யிதும் = பெருமாளின் பாதுகே! ப்ரளயம் வரும்போது வேதங்கள் அழிந்து விடுமே எனும் பயத்தை, போக்க; ரேகா அபதேசு: த்வம் மாத்ருகா லேக்யம் வஹஸி மந்யே = உன் மேலுள்ள ரேகையின் வ்யாஜத்தால், நீ, ஒரு Master copy போல ஆகிறாய் என நினைக்கிறேன்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே, ரேகாபத்தி: - ஸப்தவிம்சீ.

28.ஸுபாஷித பத்ததி

10 சுலோகங்களால், பாதுகை பற்றின சில ராமாயண நிகழ்ச்சிகளை, மிக அழகாய், அதே ஸமயம் மிக ஆணித்தரமான சொற்களால், விவரிக்கிறார் ஸ்வாமி இந்தப் பத்ததியிலே.

821. கலாஸு காஷ்டாமாதிஷ்டந் பூம்நே ஸம்பந்திநாமபி|
பாதுகா ரங்கதுர்யஸ்ய பரதாராத்யதாம் கதா||

கலைகளில் உயரிய நிலையை அடைந்தவன், அவனுடன் ஸம்பந்தப்பட்டோருக்கும் பெருமையைச் சேர்க்கிறான்...யுநீராமனின் பாதுகைகள், பரதனால் ஆராதிக்கத்தக்க உயர்த்தியை அடைந்தன அன்றோ?

கலாஸு காஷ்டாம் ஆதிஷ்டந் = வித்யைகளில் மேலான இடம் அடைந்தவன்; ஸம்பந்திநாமபி பூம்நே = தன்னைச் சேர்ந்தவர்க்கும் பெருமையை (சேர்க்கிறான்); ரங்கதுர்யஸ்ய பாதுகா = ராமாவதாரம் எடுத்த அரங்கனின் பாதுகை; பரதாராத்யம் கதா = பரதனுக்கு ஆராதிக்கத்தக்கதாக ஆனதே!

ராமன் = பெருமை -> அவனைச் சேர்ந்த பாதுகைக்கும் பெருமை

822. ஸந்தஸ் ஸ்வதேச பரதேச விபாக சூந்யம்
ஹந்த ஸ்வவ்ருத்திமநகாம் ந பரித்யஜந்தி|
ராஜ்யே வநே ச ரகுபங்கவ பாதரகூடா
நைஜம் ஜஹௌ ந கலு கண்டக சோதநம் தத்||

பெரியோர் எங்கே இருப்பினும் அனுஷ்டானத்தை விடமாட்டார் - இது அவர்கள் ஸ்வபாவம்...ராகவனின் பாதுகை, வனம் சென்ற காலத்திலும், ராஜ்யாதிகாரம் வகித்த நாட்களிலும் "கண்டக சோதநம்" என்ற தனது கடமையிலிருந்து வழுவவில்லை. (வனத்தில் முட்களை நசுக்கிற்று - ராஜ்யம் ஆண்ட நாட்களில் சத்ருக்களை அழித்தது).

ஸந்த: ஸ்வதேச பரதேச = பெரியோர், தன் ஊர்/பிற தேசம் என்ற; விபாக சூந்யம் அநகாம் = பாகுபாட்டைப் பார்க்காது, குற்றமற்ற; ஸ்வ வ்ருத்திம் ந பரித்யஜந்தி = தங்கள் வழியை, விடுகிறதில்லை; ரகுபங்கவ பாதரகூடா, ராஜ்யே வநே ச தத் கண்டக சோதநம் ந ஜஹௌ கலு ஹந்த = ராகவனின் பாதுகை - ராஜ்யம் ஆண்ட காலத்திலும், காட்டில் சென்ற போதும், அப்படிப்பட்ட கண்டக சோதநம் என்ற வேலையை விடவில்லை அல்லவா? ஆச்சரியம்.

(கண்டகம் = முள் / சத்ரு; சோதநம் = அழித்தல்)

823. ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதாம் அதிஜகாம த்ருணம் ப்ரயுக்தம்
புண்யம் சுவ்ய மபவத் பயஸாம் நிதிர்வா|
ப்ருத்வீம் சசாஸ பரிமுக்த பதம் பதத்ரம்
கிம் வா ந கிம் பவதி கேளிவிதௌ விபூநாம்||

ஒரு வீரனின் கையில் எந்தப் பொருளும், எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக்கூடிய தகுதியைப் பெறும்.

i) ஒரு புல் (grass) பிரம்மாஸ்திரமாகச் செயல்பட்டது; (காகாஸூர வதம்)

ii) கண்ணுக்குப் புலனாகாத பொருள் (பரசுராமனின் புண்ணியம்) ஓர் அம்புக்கு இலக்கானது

iii) ஸமுத்ர ஜலம் பூராவையும் ஓர் அம்பு வற்றடித்தது

திருவடிகளைக் காக்க ஏற்பட்ட பாதுகைகள் ராஜ்யம் ஆண்டதும் இந்த வகையைச் சேர்ந்ததே.

ப்ரயுக்தம் த்ருணம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதாம் அதிஜகாம = பிரயோகம் பண்ணப்பட்ட புல் பிரம்மாஸ்திரமாக இருப்பை அடைந்தது; புண்யம், பயஸாம் நிதிர்வா சுவ்யம் அபவத் = புண்ணியமும், ஸமுத்திரத்தின் ஜலமும், பாணத்திற்கு இலக்காக ஆயின; பரிமுக்த பதம், பதத்ரம் ப்ருத்வீம் சசாஸ = திருவடியை விட்டு விலகிய (ராம) பாதுகைகள் உலகைக் காப்பாற்றின; விபூநாம் கேளி விதௌ கிம் வா கிம் ந பவதி? = சக்தி வாய்ந்தவர்களின் விளையாட்டு வியாபாரங்களிலே, எந்த வஸ்துதான் எந்த வஸ்துவாகச் செயல்படாது?

824. அந்யேஷு ஸத்ஸ்வபி நரேந்த்ர ஸுதேஷு தைவாத்
ப்ரஷ்ட:பதாத் அதிகரோதி பதம் பதார்ஹ:|
ப்ராயோ நிதர்சயதி தத் ப்ரதமோ ரகூணாம்
தத்பாதயோ: ப்ரதிநிதீ மணிபாதுகே வா||

ராகவன் - பாதுகை, இவ்விரண்டும் ஒரு நிதரிசமான உண்மையை நிரூபிக்கின்றன - தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், ஒரு பதவி, சில நேரங்களில், உரியவனுக்குக் கிடைக்காமல் தட்டுப் பட்டாலும், உரிய நேரத்தில் அவன் அதை அடைந்தே தீருவான்...ராமன் விஷயத்திலே, மூத்தவனான அவனுக்கு முடி சூட்டும் நேரம், அது தடைப்பட்டது..வேறு அரச குமாரர்கள் இருந்தும், அவர்களிடம் அந்தப் பதவி போய்ச்சேரவில்லை...அந்த ராமனே, பின்னர் முடி சூட்டிக் கொண்டான்...அதுபோல, பாதுகைகள் விஷயத்திலும், திருவடியை / பதம் ரகூகிக் ஏற்பட்டவை அவை...சில காலம் அந்தப் பொறுப்பை இழக்க நேர்ந்தாலும், வேறு பதம் கிடைத்தது.

அந்யேஷு நரேந்த்ர ஸுதேஷு ஸத்ஸ்வபி தைவாத் ப்ரஷ்ட: பதாத், பதார்ஹ: பதம் அதிகரோதி = வேறு பல அரச குமாரர்கள் இருந்த போதும், தெய்வ ஸங்கல்பத்தால், (சிறிது) நழுவிய பட்டம் (ஆட்சிப்பொறுப்பு), அதை உரியவனுக்கே, (பின்னர்) கிடைக்கிறது; தத் ரகூணாம் ப்ரதம: தத் பாதயோ: ப்ரதிநிதீ மணிபாதுகே வா நிதர்சயதி ப்ராய: = அந்த ஸங்கதியை, ராமனும், அவரது திருவடிகளுக்கு ப்ரதிநிதியாய் விளங்கும், மணி பாதுகைகளும், காண்பிக்கின்றனர்கள் போல.

825. சரணமநகவ்ருத்தே: கஸ்யசித் ப்ராப்ய நித்யம்
ஸகலபுவந குப்த்யை ஸத்பதே வர்த்ததே ய:|
நரபதி பஹுமாநம் பாதுகேவாதிகச்சந்
ஸ பவதி ஸமயேஷு ப்ரேகூகிதஜ்ஜைரூபாஸ்ய:||

எவன் ஒருவன், குற்றமற்ற நடத்தையை உடைய நல்லவரின் திருவடியை ஆசிரயித்து, அவருடைய அநுஷ்டானத்தைப் பின்பற்றுகிறானோ, அவன் - பாதுகையைப் போலவே - அரசர்களுக்கு உரிய மரியாதையைப் பெறுவான்...நாம் எத்தனை திட்டமும் போடலாம்...தெய்வம் என்ன நினைக்கிறதோ, அதுதான் நடக்கும்.

ய: அநகவ்ருத்தே: கஸ்யசித் சரணம் ப்ராப்ய, நித்யம் ஸத்பதே வர்த்ததே ஸ: = எவன் ஒருவன் குற்றமற்ற காரியங்களை உடைய, ஒரு (பெரியவரின்) திருவடிகளை அடைந்து, எப்போதும், நல்ல நடத்தையில் இருக்கிறானோ, அவன்; பாதுகே இவ, நரபதி பஹுமாநம் = பாதுகைக்குக் கிடைத்தது போலவே, அரசர்களால் செய்யப்படும் மரியாதையை; அதிகச்சந், ஸகல புவந குப்த்யை = அடைந்து, அனைத்து உலகையும் ரகூகிப்பவனாக; ஸமயேஷு ப்ரேகூகிதஜ்ஜை: உபாஸ்ய: பவதி = அந்தந்த காலங்களில், ஜாடை தெரிந்தவர்களால் லேவிக்கத்தகுந்தவனாக, ஆகின்றான்.

826. ராமே ராஜ்யம் பிதுரபிமதம் ஸம்மதம் ச ப்ரஜாநாம்
மாதா வவ்ரே ததிஹ பரதே ஸத்யவாதீ ததௌ ச|
சிந்தாதீதஸ் ஸமஜநி ததா பாதுகாகர்யாபிஷேக:
துர்விஜ்ஞாநஸ்வஹ்ருதயமஹோ தைவமத்ர ப்ரமாணம்||

தசரதன் ராமனுக்கு முடி சூட்டத் தீர்மானித்தான் - ப்ரஜைகளும் அதையே விரும்பி ஆமோதித்தனர்...இடையே, கைகேயி, புகுந்து, பரதனுக்கே பட்டம் என்றாள்...தசரதனும், வேறு வழியின்றி பரதனுக்கு முடி சூட்ட இசைந்தான்...என்ன ஆயிற்று? மகுடம், யாருமே நினைத்துக் கூடப் பார்க்காத பாதுகைக்குக் கிடைத்தது.

ராமே ராஜ்யம் பிது: அபிமதம் = ராமனுக்கு முடிசூட்டுவதில், தந்தையான (தசரதனுக்கு) இஷ்டம்; ப்ரஜாநாம் ச ஸம்மதம் = ஜனங்களுக்கும் அதில் ஸம்மதமே; தத், மாதா பரதே வவ்ரே = அந்த ராஜ்யத்தை, தாயாரான கைகேயி பரதனுக்குக் கேட்டாள்; ஸத்யவாதீ ததௌ ச = வார்த்தை மாறாத மன்னனும் கொடுக்கவும் செய்தார்; ததா, சிந்தாதீ: பாதுகாகர்யாபிஷேக: ஸமஜநி = அப்போது, யாரும் நினைத்திராத, உயர்ந்த பாதுகா பட்டாபிஷேகம் நடந்தது; அத்ர, துர்விஜ்ஞாந, ஸ்வ ஹ்ருதயம் தைவம் ப்ரமாணம் அஹோ = இந்த விஷயத்திலே, அறிய முடியாமல் இருக்கும் மனதுக்கு, தெய்வத்தின் முடிவே காரணம்.....ஆச்சர்யமே!

827. நாதிக்ராமேச் சரணவஹநாத் பாதுகா பாதபீடம்
யத்வாஸந்நம் பரமிஹ ஸதா பாதி ராஜாஸநஸ்ய|
பூர்வத்ரைவ ப்ரணிஹிதமபூத் ஹந்த ராமேண ராஜ்யம்
சங்கே பர்த்து: பஹுமதிபதம் விக்ரமே ஸாஹசர்யம்||

பாதுகைகளை விடவும், திருவடி மேடையான, ஸிம்மாஸனத்திற்கு மிகவும் அருகில் இருப்பது...திருவடியை ரக்ஷிக்கும் காரணத்தால், பாதுகை திருவடி மேடையை அதிக்ரமிக்கமுடியாது.....எனினும் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ராமனால் பாதுகையிடமே கொடுக்கப்பட்டது...கெட்டிக்காரனாக இருந்து, சூரத்தனமாக வேலை செய்பவனைத்தான், யஜமானன் கொண்டாடுவார்.

சரண வஹநாத் பாதுகா = திருவடிகளை ரக்ஷிப்பதாலேயே, பாதுகைகள்; பாதபீடம் நாதிக்ராமேத் = திருவடி மேடையை அதிக்ரமிக்கமுடியாது; யத்வா பாதபீடம் ஸதா = மேலும், திருவடிமேடை, எப்போதும்; ராஜாஸநஸ்ய ஆஸந்நம் பாதி = ஸிம்மாஸனத்திற்கு அருகிலேயே இருப்பது; ராமேண ராஜ்யம் பூர்வத்ரைவ = ராகவனால், ஆட்சிப் பொறுப்பு, முதலிலே சொன்ன; ப்ரணிஹிதம் அபூத் = (பாதுகையிடம் அன்றோ) கொடுக்கப்பட்டது; விக்ரமே ஸாஹசர்யம் பர்த்து: = பராக்ரமத்தில் கெட்டியாக இருப்பவனையே எஜமானன்; பஹுமதி பதம் சங்கே = கொண்டாடுவார் (என) நினைக்கிறேன்.

828. ப்ரதிபத சபலாபி பாதுகா
ரகுபதிநா ஸ்வபதே நிவேசிதா|
ஸமஜநி நிப்ருதஸ்திதிஸ்ததா
பவதி குண: சரியம் அப்யுபேயுஷாம்||

பாதுகையின் ஸ்வபாவம் எப்போதும் ஸஞ்சாரம் செய்வது...அப்படிப்பட்ட பாதுகை, ராகவன் பட்டாபிஷேகம் செய்து பரதனிடம் தந்ததும், அசைவு ஏதும் இன்றி, 14 வருடங்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்தன...ஸம்பத்து வந்தால் அதற்குரிய குணமும் கூடவே வரும்...என்பது நிர்ஹணம் ஆகிறது.

பாதுகா ப்ரதிபத சபலாபி = பாதுகை, அடிக்கடி, ஸஞ்சரிப்பவை ஆனாலும்; ரகுபதிநா ஸ்வபதே நிவேசிதா = ராமனால், தன் பட்டத்தில் அமர்த்தப்பட்டபோது; ததா, நிப்ருத ஸ்திதி ஸமஜநி = அச்சமயம், அசையாத இருப்பை அடைந்தது; ச்ரியம் அப்யுபேயுஷாம் குண: பவதி = ஸம்பத்தை அடைபவர்களுக்கு, கூடவே அதற்கு ஏற்ற குணமும் உண்டாகிறது.

829. கதிஹேது ரபூத் க்வசித் பதே ஸ்திதிஹேதுர் மணிபாதுகா க்வசித்|
ந ஹி வஸ்துஷு சக்தி நிச்சயோ நியதி: கேவல மீஸ்வரேச்சயா||

பாதுகை, திருவடியில் இருந்த ஸமயங்களில் கதிஹேது: (ஸஞ்சாரம் செய்யக் காரணம் ஆயிற்று; அதே பாதுகை, வேறு ஒரு ஸமயம் (ஸ்திதி ஹேது:) ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்து உலகைக் காப்பாற்றிற்று...ஒரே பொருள், வேறு வேறான காலங்களில், வேறான சக்தியைப் பெறுவது, ஈசுவரனின் இச்சைப்படியே.

மணிபாதுகா க்வசித் பதே கதிஹேது: அபூத் = மணி பாதுகைகள், திருவடியில் இருந்தபோது ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணம்; க்வசித் பதே ஸ்திதிஹேது: அபூத் = (அதே பாதுகை) ஸிம்மாஸனத்தில் இருந்த போது ஒரே இடத்தில் இருக்கக் காரணம் (ஆட்சிப் பொறுப்பு); வஸ்துஷு சக்தி நிச்சயோ ந ஹி = வஸ்துக்களிலே, அவைகளின் சக்தி நிச்சயிக்கப்படுவது கிடையாது; நியதி: ஈஸ்வர இச்சயா கேவலம் = கட்டுப்பாடுகள், பெருமானின் ஸங்கல்பப்படியேதான்.

830. அதர்க்ருதோஸி மஹதா தமேவ ஸேவேத ஸாதரம் பூஷ்ணு:|
அலபத ஸமயே ராமாத் பாதாக்ராந்தாபி பாதுகா ராஜ்யம்||

கேஷமத்தை விரும்பும் ஒருவன், அவன் எஜமானரால் (பெரிய மனிதரால்) இளப்பமாகப் பார்க்கப் பட்டாலும், தொடர்ந்து அவரிடமே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும்...பாதுகை, ராமனால், திருவடிகளுக்குக் கீழே வைத்து (ஏறி மிதிபட்டாலும்), ராமனிடமிருந்து, அரசை ஆளும் போகம் அடைந்ததே.

பூஷ்ணு: மஹதா அதர்க்ருதோஸி = கேஷமத்தை விரும்புவன், ஒரு பெரிய மனிதரால், இளப்பமாகச் செய்யப்பட்டனும்; தமேவ ஸாதரம் ஸேவேத = அவரிடமே, தொடர்ந்து ஸேவை செய்யவேண்டும்; பாதுகா பாதாக்ராந்தாபி = பாதுகை, திருவடிகளால் மிதிக்கப்பட்டாலும்; ஸமயே ராமாத் ராஜ்யம் அலபத = தக்க ஸமயத்தில், ராமனால், ராஜ்ய அதிகாரத்தை அடைந்தனவே.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ஸுபாஷிதபத்ததி: - அஷ்டாவிம்சீ.

29. ப்ரகீர்ணபத்ததி

பாதுகையின் மேன்மை பற்றிய, பல விஷயங்கள் (Miscellaneous aspects) வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளன இப்பத்ததியில்.

831. விதௌ ப்ரவ்ருத்தே யத்த்ரவ்யம் குணஸம்ஸ்கார நாமபி:|
சீரேயஸ்ஸாதநமாம்நாதம் தத் பதத்ரம் ததாஸ்து மே||

பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்துக்கு உயர்ந்த ஸாதனம் பாதுகை. ...குணம்- ஸம்ஸ்காரம் - பெயர் (சடகோபன்) இவை எல்லாம் நிரம்பியது...திருவடிகளை ரக்ஷிக்கும் பாதுகை, அடியேனுக்கு புகழை அளித்து அருள வேண்டும்.

காஞ்சனம் - மணிகள் etc. ஸம்ஸ்காரம் / or ஸந்தனம் பூசுதல் etc.

த்ரவ்யம் யத் = கேடிமத்தைத் தரும் எந்தப் பாதுகையானது; விதௌ ப்ரவ்ருத்தே = பெருமான் ஸஞ்சாரத்திற்குப் புறப்பட்டபோது; குண - ஸம்ஸ்கார - நாமபி: = (தயை முதலிய) குணங்கள், (உபநயனம் போன்ற) ஸம்ஸ்காரங்கள், மற்றும் (பாகவதன்/சடகோபன்) போன்ற பெயர்களுடனும்; சீரேய: ஸாதனம் ஆம்நாதம் = உயர்ந்த ஸாதனமாய்ச் சொல்லப்பட்டதோ; தத் பதத்ரம் = அந்த திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை; மே ததா அஸ்து = எனக்கு, சீரேயஸ்ஸுக்கு(or) மோகூத்திற்குக் காரணமாக ஆக வேண்டும்.

832. மதுரஸ்மிதரம்ய மௌகத்திகரூ: விஸி வ்யஞ்சித மஞ்ஜுள ப்ரணாதா|
ஸஹ ரங்கந்ருபேண வாஸகேஹம் தநு மத்யா மணிபாதுகே! த்வமேகா||

மணி பாதுகே! உன் மேல் பதித்துள்ள முத்துக்களின் ஒளி - புன்முறுவல்; நீ நடக்கும்போது, இனிய நாதம்...உனது மெல்லிய இடை...இவ்விதம் நீ ரங்கராஜனுடன் பள்ளியறையில் நுழைகிறாய்...நீ அவருடைய நாயகி அன்றோ? அவருடன் பள்ளியறை புகுவது சரியே!

மணிபாதுகே! மதுர ஸ்மித ரம்ய மௌகத்திக ரூ: = மணிபாதுகையே! இனிதான புன்முறுவல் போல அழகான, முத்துக்களின் காந்தியை உடையவளாயும்; மஞ்ஜுள ப்ரணாதா வ்யஞ்சித தநு மத்யா, த்வம் ஏகா = அழகான ஒலியை உடைய வார்த்தைகளால் பிரகாசிப்பவளுமாய், சிறிய இடையை உடைய நீ, தனியாக; வாஸகேஹம், ரங்கந்ருபேண ஸஹ விசஸி = பள்ளியறையிலே, ரங்கநாதனுடன் பிரவேசிக்கிறாய்.

833. சுபஸ்த விசேஷஸம்சரிதாபி: பவதீ ஸௌரி பதாவநி! க்ரியாபி:|
அநுதிஷ்டதி நூநமாசரிதாநாம் அகிலோபத்ரவ சாந்திகம் நவீநம்||

பெருமாளின் பாதுகே! ஸஞ்சாரத்தின்போது நீ உண்டாக்கும் ஒலி சுபமானது; வேத சப்தம் போல இருக்கிறது...உன்னை ஆச்ரயித்தோரின் உபத்திரவங்களைப் போக்கும் "சாந்தி கர்மா" வைப் போல.

ஸௌரி பதாவநி! பவதீ = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ; சுப சப்த விசேஷ ஸம்சரிதாபி: க்ரியாபி: ஆசரிதாநாம் = கேடிமத்தையே தரும், உயர்ந்த (வேத) சப்தங்களை அடைந்த ஸஞ்சாரங்களால், உன்னை ஆச்ரயித்தோருக்கு; நவீநம், அகிலோபத்ரவ சாந்திகம் அநுதிஷ்டதி நூநம் = புதியதான, ஸமஸ்தமான உபத்திரவங்களை போக்கக்கூடிய, "சாந்தி யாகம்" செய்கிறாய். நிச்சயம்.

834. மணிபிர் மதுவையி பாதரகேடி!
 பவதீ விக்ரமணே ப்ரவர்த்தமாநா|
 யுகபத் பவதாம் யுகாந்தகாலே
 திவி லக்ஷ்மீம் விததே திவாகராணாம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக, உலகை அளந்தபோது, உன்மேல் பதித்துள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, ப்ரளய காலத்தில் தோன்றும் ஆயிரம் ஸூரியர்கள் போல இருந்தது.

மதுவையி பாதரகேடி! விக்ரமணே ப்ரவர்த்தமாநா பவதீ = பெருமாளின் பாதுகே! த்ரிவிக்ரமனாய் உலகை அளந்த ஸமயம், வளர்ந்தவளாய், நீ; மணிபி: திவி, யுகாந்தகாலே = உன் மணிகளின் காந்தியால், ஆகாயத்தில் ப்ரளய காலத்தில்; யுகபத் பவதாம் திவாகராணாம் = ஒரே நேரத்தில் உண்டாகும் ஸூரியர்களின்; லக்ஷ்மீம் விததே = சோபையை உண்டு பண்ணினாய்.

835. மஞ்ஜுஸ்வநாம் மணிமயூககலாபிநீம் த்வாம்
 த்ருஷ்ட்வா கபர்தஸவிதே விநிவேச்யமாநாம்|
 கூடபவந்தி கருடத்வஜ பாதரகேடி!
 பூத்காரவந்தி புரவையி விபூஷணாநி||

பாதுகையே! உன் மீதுள்ள பலவித வண்ண ரத்னங்களின் ஒளி, ஒரு மயில் தோகை போல இருக்கிறது...சிவன் பெருமானை வணங்கும்போது அவர் ஜடையிலுள்ள ஸர்ப்பங்கள், மயிலைக் கண்டது போல, பயந்து ஒளிந்து கொள்கின்றன.

கருடத்வஜ பாதரகேடி! = கருடனைக் கொடியில் உள்ள பெருமாளின் பாதுகையே!; புரவையி விபூஷணாநி = த்ரிபுராஸுரனுக்கு எதிரியான சிவனின் ஆபரணங்களான (ஸர்ப்பங்கள்); மணி மயூக கலாபிநீம் = ரத்னங்களின் ஒளிக்கூட்டமும்; மஞ்ஜுஸ்வநாம் த்வாம் = இனிய நாதமும் கொண்ட உன்னை; கபர்த ஸவிதே விநிவேச்யமாநாம் = (சிவனுடைய) ஜடையின் ஸமீபம் வைக்கப்பட்டதை; த்ருஷ்ட்வா பூத்காரவந்தி = பார்த்ததும், பெருமூச்சுடன் (சீறி); கூடபவந்தி = ஒளிகின்றன.

836. மத்யே பரிஸ்புரித நிர்மல சந்த்ர தாரா
 ப்ராந்தேஷு ரத்நநிகரேண விசித்ரவரணா|
 புஷ்ணாஸி ரங்க ந்ருபதேர் மணிபாதுகே! த்வம்
 சகூர்வசீகரண யந்த்ர விசேஷ சங்காம்||

அரங்கனின் மணிபாதுகே!...நிர்மலமான தங்கம்; முத்துக்கள்; நடுவிலும் ஓரங்களிலும் விசித்ர வர்ணமுடைய ரத்னக்கற்களும் பதிக்கப்பட்டு, பார்ப்பவரை மயக்கும் வடிவு கொண்ட, நீ ஒரு யந்த்ரம் என நினைக்கிறேன்.

ரங்க ந்ருபதேர் மணிபாதுகே! - ரங்கநாதனின் மணி பாதுகையே!; ப்ராந்தேஷு விசித்ரவரணா = ஓரங்களிலே, பலவித வண்ண; ரத்ந நிகரேண, மத்யே = ரத்னங்களின் கூட்டத்துடனும், நடுவில்; பரிஸ்புரித நிர்மல சந்த்ர தாரா = விளங்கும், தூய்மையான தங்கம் முத்து; த்வம், சகூர் வசீகரண யந்த்ர விசேஷ சங்காம் புஷ்ணாஸி = (இவைகளுடன் கூடிய) உன்னை, கண்களை மயக்கும் விசேஷமான ஒரு யந்த்ரத்தின் ஸந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

837. பாதேந ரங்கந்ருபதே: பரிபுஜ்யமாநா
 முக்தாபலப்ரகடித ச்ரம வாரிபிந்து:|
 உத்கண்டகா மணிமயூக சூதருதகரை:
 ஸீத்காரிணீவ சரணாவநி! சிஞ்ஜிதைஸ்த்வம்||

பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடி உன் நாயகன்...நீ அவருடன் கிரீடிக்கும் வேளையில் ஏற்படும் வியர்வைத்துளிகளோ - உன் முத்துக்களின் சோபை? அது ஸமயம் உனக்கு ஏற்படும் மயிர்க்கூச்சம்தானோ, உன் ரத்னங்களின் கம்பி போன்ற ஒளிர்க்கதிர்கள்?...கலவியின் போது எழும்பும், போக ஒலியோ - உன்னுடைய இனிய நாதம்?

சரணாவநி! ரங்கந்ருபதே: பாதேந பரிபுஜ்யமாநா = பாதுகே! அரங்கனின் திருவடிகளால் அநுபவிக்கப்பட்டவளாக, உனது; முக்தாபல ப்ரகடித ச்ரமவாரி = முத்துக்களின் ஒளி பிரகாசப்படுத்தும் வியர்வைத்துளிகளையும்; பிந்து: உதக்ரை: மணி மயூக சதை: உத்கண்டகா, த்வம் = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் (protruding) ரத்னங்களின் அனேக கிரணங்களால் மயிர்க்கூச்சமும் (harripillation); சிஞ்ஜிதை: ஸீத்காரினீவ அஸி = கொண்டவளாக நீ, உன் நாதங்களால் "போக" ஒலியை எழுப்புகிறாயோ?

838. தூரப்ரஸாரிதகரா நிநதைர்மணீநாம்
ஆயாதி தைத்ய ரிபுரித்யஸக்ருத் ப்ருவாணா|
தைத்யேஸ்வராநபிமுகாந் ஜநிதாநுகம்பா
மந்யே நிவாரயஸி மாதவ பாதுகே! த்வம்||

மாதவ பாதுகே! உன் மேல் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி, கைகள் போல, வெகு தூரம் எட்டி நீட்டும்...எதிரில் வரும் அசுரர்களுக்கு - "பெருமான் எழுந்தருள்கிறார் - துஷ்டரைச் சம்ஹரிப்பார் - ஓடிப்போய்விடுங்கள்" என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றாயோ?

மாதவ பாதுகே! தூர ப்ரஸாரித கரா ஜநித அநுகம்பா, த்வம் = பெருமாளின் பாதுகையே! வெகுதூரம் நீட்டியிருக்கும் (கிரணம் எனும்) கைகளை உடையவளாயும் தயை உடைய நீ; மணீநாம் நிநதை: = உனது ரத்னங்களின் இனிய சப்தங்களால்; தைத்ய ரிபு: ஆயாதி இதி = "அஸுரர்களின் எதிரியான பெருமான் வருகிறார்" என்று; அஸக்ருத் ப்ருவாணா, அபிமுகாந் தைத்யேஸ்வராந் நிவாரயஸி மந்யே = அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு, எதிரே வரும் அஸுரர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறாய் - என நினைக்கிறேன்.

839. அச்சேத்யர்சமி நியதக்ரம ரத்நதுர்யா
நிஷ்கம்பகூபர நிபம் தததீ ப்ரதீகம்|
க்ரீடாகதேஷு மதுஜித்பதபத்ம லக்ஷம்யா:
கர்ணீரதஸ்த்வமஸி காஞ்சநபாதரகேடி||

பொற்பாதுகையே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளின் அழகை - ஒரு பிராட்டியாக - மகாலக்ஷ்மி போல உருவகப்படுத்தலாம்...உன் மேல் உள்ள, உயர்ந்த ரத்னங்களின் ஒளி வரிசை, ஒரு விளையாட்டுத் தேர் போலவும், உன் குமிழ், தேரின் ஏர்க்கால் முளை போலவும் இருக்கின்றன...திருவடிகளுக்கு, நீ ஒரு விளையாட்டுத் தேரோ?

காஞ்சநபாதரகேடி! அச்சேத்ய ர்சமி, ரத்நதுர்யா க்ரம நியத = தங்கப் பாதுகையே! குறைவே இல்லாத மணிகளின் கிரணங்களை உடையவளாகவும், வரிசை தவறாததும்; நிஷ்கம்ப கூபரநிபம் = நிலையானதும், ஏர்க்கால் போன்ற; ப்ரதீகம் தததீ த்வம் = குமிழ் எனும் பாகத்தை உடையவளான நீ; மதுஜித்பத பத்ம லக்ஷம்யா: = பெருமாளின் தாமரைத் திருவடிகளுக்கு, க்ரீடாகதேஷு, கர்ணீரத: அஸி = விளையாட்டு வேளைகளில், தோளில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய தேர் போல.

840. மஞ்ஜுஸ்வநா மரதகோபல மேசகாங்கீ
சோணாஸம் துண்டருசிரா மணிபாதுகே! த்வம்|
பத்மாவிஹார ரஸிகஸ்ய பரஸ்ய யூந:
பர்யாயதாம் பஜஸி பஞ்ஜரசாரிகாணாம்||

மணி பாதுகே! உன் மேலுள்ள பச்சை நிறக்கற்களும், சிகப்பு ரத்னங்களும் சேர்ந்து, ஒரு கிளியைப் போல் இருக்கின்றன...பிராட்டியுடன் லீலையில் ஈடுபடும் ரஸிகனான பெருமாளுக்கு, நீ ஒரு செல்லக் கிளி போலத் தோன்றுகிறாய்.

மணி பாதுகே! மரதகோபல = மணி பாதுகையே! பச்சைக்கற்களின்; மேசக அங்கீ - சோணாசம் = கறுமையான உடம்புடனும், சிகப்பு மணிகளின்; துண்ட ருசிரா மஞ்ஜுஸ்வநா = அழகால் உள்ள வாயுடனும், இனிய நாதங்களுடன் கூடின; த்வம் பத்மா விஹார ரஸிகஸ்ய பரஸ்ய யூந:, பஞ்ஜரசாரிகாணாம் பர்யாயதாம் = நீ, மகாலக்ஷ்மியுடன் விளையாட்டில் ஆசையுள்ள, உயர்ந்த புருஷனான, நித்ய யுவாவான அரங்கனின் கூட்டுக்கிளியாக (ஸமமாக); பஜஸி = அடைகிறாய்.

841. சோணோபலைச்சரண ரக்ஷிணி ஸம்சீர்தேஷு
ச்சாயாத்மநா மரதகேஷு தவாவகாட:|
அந்வேதி ஸொரிரபித: பலபங்க்திசோபிநி
ஆத்மாநமேவ சயிதம் வடபத்ரமத்யே||

சரணரக்ஷிணி! சுற்றிலும் சிகப்பு ரத்னங்கள் - நடுவே பச்சை நிற ரத்னங்கள் - உன்மேல் பெருமாளின் பிம்பம் ப்ரதிபலிக்கிறது...இது, ப்ரளய காலத்தில், ஆலிலை மேல் பெருமான் இருக்க - சுற்றிலும் ஆலம்பழங்கள் போல, ஒரு காட்சியைத் தருகிறது.

சரணரக்ஷிணி! அபித: சோணோபலை: ஸம்சீர்தேஷு, தவ மரதகேஷு = பாதுகையே! நான்கு புறமும், சிகப்பு ரத்னங்களால் அடையப்பட்டு, உனது மரகதங்களிலே; ஸொரி சாயாத்மநா அவகாட: பல பங்க்தி சோபிநி = பெருமாளின் , பிரதிபிம்ப ரூபமாய், ப்ரவேசித்துள்ள, பழங்களின் வரிசையால் பிரகாசித்துக்கொண்டு; வடபத்ர மத்யே சயிதம் ஆத்மாநமேவ அந்வேதி = ஆலிலையின் நடுவே படுத்திருந்த தன்னையே காண்பிக்கிறார்.

842. ஸ்பீதம் பதாவநி! தவ ஸ்நபநார்த்ர மூர்த்தே:
ஆஸாகரம் ததமபூத் மணிர்சமி ஜாலம்|
லீலோசிதம் ரகுஸுதஸ்ய சுவ்யமாஸந்
யாதூநி யஸ்ய வலயேந விவேஷ்டிதாநி||

பாதுகே! பரதன் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தபோது, நனைந்த உன் திருமேனியில் உள்ள ரத்னங்களின் காந்தி - ஸமுத்திர எல்லை வரையில் பரவி, ஒரு வலை விரித்த மாதிரி இருந்தது...அதனுள் சிக்கிய ராக்ஷஸர்களை, ராகவன் பின்னர் கொன்றது - ஒரு வியாஜமே.

பதாவநி! ஸ்நபந ஆர்த்ர மூர்த்தே: தவ ஸ்பீதம் மணி ர்சமி ஜாலம் = பாதுகையே! பட்டாபிஷேகத்தால் ஈரமான திருமேனியுடன் உள்ள உனது பருத்த மணிகளின் ஒளியின் கூட்டம்; ஆஸாகரம் ததம் அபூத் = ஸமுத்திரம் வரையிலும் பரவியது; யஸ்ய வலயேந விவேஷ்டிதாநி = எந்த வலையின் மண்டலத்தினால், கட்டப்பட்ட (சுற்றப்பட்ட); யாதூநி, ரகுஸுதஸ்ய = ராக்ஷஸர்கள், ராகவனுக்கு; லீலோசிதம் சுவ்யம் ஆஸந் = விளையாட்டான, அம்பிற்கு இலக்கு ஆனாரர்களோ.

843. ரக்தாம்சுபிஸ்தவ ததா மணிபாதரகேஷு!
ஸம்ரஜ்யமாந வபுஷாம் ரஜநீமுகேஷு|
ஆகஸ்மிகாகதம் அதர்சி மஹௌஷதித்வம்
ஸாகேதபத்தநஸம்பருஹாம் த்ருமாணாம்||

பாதுகே! அயோத்தியில் நீ ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த நாட்களில், உன்னுடைய ரத்னங்களின் காந்தி, பட்டணத்து அருகே உள்ள மரங்களில் வியாபித்து, ராத்திரியில் எரிவல்லிக் கொடிகள்* போன்று இருந்தன.

மணி பாதரகே! ததா தவ ரத்நாம்ஸ்பி: ஸம்ரஜ்யமாந = மணிபாதுகே! அப்போது (அயோத்தியை அரசு ஆண்ட ஸமயம்) உனது ரத்னங்களின் சோபை பள பளப்பான தோற்றம் உடைய; வபுஷாம், ஸாகேத பத்தந ஸம்பருஹாம் = அயோத்தியின் ஸம்பம் உள்ள; த்ருமாணாம், ரஜநீமுகேஷு = மரங்களுக்கு, அஸ்தமன வேளையில்; ஆகஸ்திகா கதம் மஹௌஷதித்வம் அதர்சி = ஏற்பட்ட, எரிவல்லிக்கொடி போன்ற (தோற்றம்) பார்க்கப்பட்டது. * (மலைகளில் / வனங்களில், ஒரு வித கொடிகள் (creepers) நெருப்பு போல, இரவில் காணப்படும்).

844. ராமே வநம் தசுரதே ச திவம் ப்ரியாதே
நிர்தூதவிச்வ திமிரா ஸஹஸா பபூவ|
பூயிஷ்டரத்நகிரணா பவதீ ரகூணாம்
பூய: ப்ரதாபதபநோதய பூர்வஸந்த்யா||

ஸ்ரீராமன் வனம் சென்ற சேதி அறிந்ததும், தசுரதனின் ஆவி பிரிந்தது...அயோத்தி இருளில் மூழ்கியது...உன் ரத்னங்களின் ஒளி, அந்த துக்கமெனும் இருளைப் போக்கடித்த, உதய ஸந்த்யையாக இருந்தது.

ராமே வநம், ப்ரியாதே = ராகவன் காட்டை அடையவும்; தசுரதே ச திவம் ப்ரியாதே = தசுரதனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தபோது; பவதீ பூயிஷ்ட ரத்ந கிரணா = நீ, அதிகமான ரத்ந காந்தியை உடையவளாக; ரகூணாம் பூய: ப்ரதாப = ரகுல மன்னர்களின் மிக்க பராக்ரமமாகிற; தபநோதய பூர்வ ஸந்த்யா = ஸூரிய உதயத்துக்கு முன்பு ஏற்படும் பூர்வ ஸந்த்யையாக; ஸஹஸா விச்வதிமிரா நிர்தூத பபூவ = உடனே, உலகத்திலே இருளைப் போக்கடித்தாய் (ஆனாய்).

845. ப்ரீதேந தேவி! விபுநா ப்ரதிபாதநீயாம்
பாதாவநி! ப்ரதிபதோதித மஞ்ஜுநாதாம்|
வித்யாம் விதுர்பகவத: ப்ரதிபாதநார்ஹாம்
பாராயணாகமபயோநிதி பாரகாஸ்த்வாம்||

தேவி! பாதுகே! அரங்கள் உன்னை அணிந்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கும்போது, ஒவ்வொரு அடிதோறும், உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் (மணி) நாதம், மிக இன்பமாக ஒலிக்கிறது...வேதங்களாகிற கடலின் எல்லையை அறிந்தவர்கள் உன்னை ஒரு வித்யையாக அறிகின்றனர்.

தேவி! பாதாவநி! பகவத: = தேவி! பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன்; ப்ரதிபாத நார்ஹாம் த்வாம் = ஸஞ்சாரத்துக்குத்தக்கவளான உன்னை; பாராயணாகம பயோநிதி பாரகா: = எல்லா வேதங்களாகிற கடலின் அக்கரையை அறிந்தவர்கள்; ப்ரீதேந விபுநா = ஸந்தோஷம் கொண்ட பெருமாளால்; ப்ரதிபாதநீயாம் ப்ரதிபட உதித = கொடுக்கத்தக்கதான - ஒவ்வொரு பதம் தோறும் ஏற்படுகின்ற; மஞ்ஜுநாதாம் = இனிய நாதங்களை உடைய (உன்னை); வித்யாம் விது: = ஒரு வித்யையாக அறிகின்றனர்.

846. முக்தாம்சுகேஸரவதீ ஸ்திரவஜ்ஜரதம்ஷ்ட்ரா
ப்ரஹ்லாதஸம்பதநுரூப ஹிரண்ய பேதா|
மூர்த்தி: ச்ரியோ பவஸி மாதவ பாதரகே!|
நாதஸ்ய நூநமுசிதா நரஸிம்ஹ மூர்த்தே:|

மாதவனின் பாதுகையே! உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் ஒளிக்கம்பிகள், சிங்கத்தின் பிடரி மயிர் போலவும் - கெட்டியான வைரங்களின் காந்தி - கோரைப்பற்கள் போன்றும் இருக்கின்றன. பிரகலாதனின் பக்தியை மெச்சி, பெருமாள் நரஸிம்ம மூர்த்தியாக அவதாரம் செய்து, இரணியனைப் பிளந்தபோது - அந்த உருவத்துக்கு உசிதமான, மகாலக்ஷ்மியின் திருமேனி போலத் திகழ்கிறாய் நீ.

மாதவ பாதரகேடி! முக்தாம்சு = மாதவனின் பாதுகே! முத்துக்களின் ஒளியால்; கேசரவதீ, ஸ்திர வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரா ப்ரஹ்லாத ஸம்பத் அநுரூப = பிடரி மயிரகளுடனும், கெட்டியான வைரங்களால் கோரைப்பற்களையும் உடையவளான நீ, ப்ரஹ்லாதனின் சேடிமத்திற்கு அநுகுணமான; ஹிரண்ய பேதா, நரஸிம்ஹ மூர்த்தே: நாதஸ்ய உசிதா ச்ரீய: மூர்த்தி: பவஸி = நரஸிம்ஹ அவதாரம் செய்த பெருமானுக்கு (அப்போது) ஏற்றதான, மகாலக்ஷ்மியின் சரீரம் போல விளங்குகிறாய் (இருக்கிறாய்); நூநம் = நிச்சயம்.

847. ஸம்பாவயந்தி கவயச்சுதுரப்ரசாராம்
மஞ்ஜுஸ்வநாம் மஹிதமௌக்திகபத்ரளாங்கீம்|
ஸ்வாதீநஸர்வபுவநாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
ரங்காதிராஜபதபங்கஜ ராஜஹம்ஸீம்||

மணிபாதுகே! சீரிய நடை - ஸஞ்சாரத்தின் போது இனிமையான நாதம் - முத்துக்களின் காந்தி - இவைகளுடன் கூடிய உன்னைக் கவிகள், "ராஜஹம்ஸம்" எனப் புகழ்வர்.....ஆம்! நீ, ரங்கராஜனின் திருவடித்தாமரைகளிலே ஸஞ்சாரம் செய்கின்ற ராஜஹம்ஸம் தானே!

மணிபாதுகே! கவய: = மணி பாதுகையே! கவிகள்; சதுர ப்ரசாராம், மஞ்ஜுஸ்வநாம் மஹித மௌக்திக பத்ரள அங்கீம் = இன்பமான ஸஞ்சாரத்துடனும், இனிய நாதமும், கீர்த்தி உள்ள முத்துக்களாலே உள்ள சரீரத்தை உடையவளாய்; ஸ்வாதீந ஸர்வ புவநாம், த்வாம் = எல்லா உலகங்களையும் தன் அதீனமாய்க் கொண்டிருக்கும் உன்னை; ரங்காதிராஜ பதபங்கஜ ராஜஹம்ஸீம் ஸம்பாவயந்தி = ரங்கநாதனின், திருவடித்தாமரைகளுடன் (விளையாடும்) ராஜஹம்ஸமாய் நினைக்கின்றனர்.

848. முக்தா மயூகருசிராம் மணிபாதரகேடி!
மஞ்ஜுஸ்வநாம் மணிபிராஹித வர்ணவர்க்காம்|
மந்யே முகுந்த பதபத்ம மது வ்ரதீநாம்
அந்யாமக்ருத்ரிம கிராம் அதிதேவதாம் த்வாம்||

மணி பாதுகே! உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் காந்தியால் அழகாக விளங்குபவளும், இனிய நாதத்துடனும், பல வண்ண ரத்னங்களால் மிளிர்வவளுமான உன்னை, பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே சுற்றிவரும் வண்டு என நினைக்கிறேன் -- மேலும், வேதங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையாக இருப்பவளும் நீ.

மணி பாதரகேடி! முக்தா மயூக = மணி பாதுகையே! முத்துக்களின் காந்தியால்; ருசிராம் - மஞ்ஜுஸ்வநாம் - மணிபி: ஆஹித வர்ணவர்க்காம் = அழகாகவும் - இனிமையான நாதத்துடனும் - பல வண்ண ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டு விளங்குபவளும்; முகுந்த பத பத்ம மதுவ்ரதீநாம் த்வாம் அக்ருத்ரிமகிராம் அந்யாம் அதி தேவதாம் மந்யே = பெருமளின், திருவடித்தாமரைகளை அடைந்த பெண்வண்டு போன்ற, உன்னை, ஒருவரால் இயற்றப்படாத வார்த்தைகளான (வேதத்தின்) அதிஷ்டான தேவதையாக நினைக்கிறேன்.

849. ஆஸாத்ய கேகயஸுதா வரதாநமூலம்
காலம் ப்ரதோஷ மநிரீக்ஷ்ய ரமாஸஹாயம்|
மஞ்ஜுப்ரணாத ரஹிதா மணிபாதரகேடி!
மௌநவ்ரதம் கிமபி நூநமவர்த்தயஸ்த்வம்||

மணி பாதரகேடி! தசரதன் கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தின் விளைவாக, ராகவனும் ஸீதையும் பிரிந்து இருக்க நேர்ந்தது - அதை நீ தோஷம் மிகுந்த காலமாய்க் கருதினாய்...மகாப்ரதோஷ காலம் போல மௌனம் அநுஷ்டித்தாய். (த்ரயோதசியுடன் சேர்ந்த அஸ்தமன வேளை - ப்ரதோஷம் - மௌனம் அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும்).

மணிபாதரகே! கேகயஸுதா வரதாந மூலம், ரமா ஸஹாயம் அநிரீக்ஷ்ய காலம் ஆஸாத்ய = மணிபாதுகே! கைகேயி வரம் பெற்றதன் விளைவு - ராகவனும் / ஸீதையும் (ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து) பார்த்துக்கொள்ள முடியாத காலத்தை அடைந்தபோது; ப்ரதோஷம், மஞ்ஜுப்ரணாத ரஹிதா கிமபி மௌநவ்ரதம், த்வம் அவர்த்தய: நூநம் = அதை ப்ரதோஷ வேளையாக நினைத்து, உன் சப்தங்களை விட்டவளாக - விவரிக்கமுடியாத ஒரு மௌன வ்ரதத்தை நீ அனுஷ்டித்தாய்.

850. வைரீர்ய ரம்யஸலிலா மஹிதா மருத்பி:
 ச்சாயாவதீ மரதகோபலரஸிஜாலை:
 அச்ராந்தமோஹ பதவீ பதிகஸ்ய ஜந்தோ:
 விச்ராந்தி பூமிரிவ ஸௌரிபதாவநி! த்வம்||

பாதுகையே! உன் மீதுள்ள வைரீர்யங்களின் சோபை, தெளிந்த நீர் நிலை போல் இருக்கிறது...மரகதக் கற்களின் காந்தி - பசுமையான, நிழல் தரும் சோலை போன்றது....ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கி அலைச்சல் படும் மக்களுக்கு, நீ தாபத்தைத் தீர்ப்பவளாக இருக்கிறாய்.

ஸௌரி பதாவநி! வைரீர்ய = பெருமாளின் பாதுகே! வைரீர்யக் கற்களின்; ரம்ய ஸலிலா, மரத கோபல = அழகால், நீர் நிலை போலவும் - மரகதப்பச்சையின்; ரஸிஜாலை: சாயாவதீ = காந்திக்கூட்டங்களால், நிழலை உடையவளாய்; மருத்பி: மஹிதா, த்வம் = குளிர்ந்த காற்றினால் கொண்டாடப்படும் நீ; அச்ராந்தமோஹ பதவீ = (உலக) விஷயங்களிலே மயங்கி, கஷ்டப்படும்; பதிகஸ்ய ஜந்தோ: = வழியிலே சுழன்று கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு; விச்ராந்தி பூமிரிவ = சிரமத்தைத் தீர்க்கும் இடமாக இருக்கிறாய்.

851. ஆத்யோ ரகுக்ஷிதிபுஜாம் அபிஷேக தீப்தை:
 ஆப்யாயிதஸ் தவ பதாவநி! ரஸிஜாலை:
 மந்தீசகார தபநோ வ்யபந்தபீதி:
 மந்தோதரீ வதந சந்த்ரமஸோ மயூகாந்||

பாதுகையே! ரகுவம்சம் ஸூரியவம்சம்...அந்த வம்சத்துக்கு முதல் புருஷன் ஸூரியனே.....(சூரியனின் ஒளியால், சந்திரனின் ஒளி மங்கிப் போவது உலகம் அறிந்த விஷயம்...சூரியன் உள்ள வேளையில், சந்திரனைப் பார்க்க முடிவதில்லை)....இப்படியிருந்தும், இராவணனின் மனைவியான மந்தோதரியின் முகமாகிற சந்திரனின் ஒளியை, அந்தச் சூரியனால் மங்கச் செய்ய முடியவில்லை....உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகும்வரை...இல்லையா???

பதாவநி! ரகுக்ஷிதிபுஜாம் ஆத்ய: தபந:, தவ அபிஷேக தீப்தை: ரஸிஜாலை: = பாதுகே! ரகுசுலமான (ஸூரிய வம்சத்துக்கு) முதல் புருஷனாகிற, ஸூரியன், உன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தால், பிரகாசமான, ரதன் ஒளியால்; ஆப்யாயித: வ்யபந்த பீதி: = வ்ருத்தியடைந்த காந்தியால் பயம் நீங்கினவனாய்; மந்தோதரீ வதந சந்த்ரமஸ: மயூகாந் மந்தீசகார = மண்டோதரியின் முகமாகிற சந்திரனின் ஒளியை மங்கச் செய்ய முடிந்தது.

852. மாந்யா ஸமஸ்தஜகதாம் மணிபங்கநீலா
 பாதே நிஸர்க கடிதா மணிபாதுகே! த்வம்|
 அந்த: புரேஷு லளிதாநி கதாகதாநி
 ச்சாயேவ ரங்கந்ரூபதே ரஹுவர்தஸே த்வம்||

மணி பாதுகே! எல்லா லோகங்களுக்கும் பூஜ்யையான நீ, உன் இந்திர நீலங்களின் காந்தியால் - கறுமை நிறத்துடன், அரங்கனின் திருவடி நிழல் போல, அவருடன் அந்தப்புரங்களிலே, லளிதமாகச் செல்கிறாய்.

மணிபாதுகே! ஸமஸ்த ஜகதாம் = மணி பாதுகையே! அனைத்து உலகங்களாலும்; மாந்யா, மணிபங்கநீலா = கொண்டாடப்படுவனும், இந்திர நீலங்களின்; நிஸர்க ரங்கந்ருபதே: பாதே கடிதா, த்வம் அந்த: புரேஷு = துணுக்குகளால், கறுமை நிறத்துடனும், ஸ்வபாவத்தாலேயே, அரங்கனின் திருவடியை அடைந்தவளான, நீ, அந்தப்புரங்களிலே; ரங்கந்ருபதே: ச்சாயேவ = அரங்கனின் நிழல் போல; லனிதாநி, கதா கதாநி அநுவர்தஸே = இன்பமான ஸஞ்சாரங்களை (movements) நீ அநுஸரிக்கிறாய்.

853. ரங்காதி ராஜபதங்கஜ மாச்யந்தீ
ஹைமீ ஸ்வயம் பரிகதா ஹரிநீலரத்நை:
ஸம்பாவ்யஸே ஸுக்ருதிபி: மணிபாதுகே! த்வம்
ஸாமாந்ய மூர்த்திரிவ ஸிந்து ஸுதா தரண்யோ:||

மணி பாதுகையே! ரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பற்றி இருக்கும் உன் மேனி தங்க மயமாக - இந்திர நீலங்களின் சோபையும் சேர, மகான்கள், உன்னை, மகாலக்ஷ்மி - பூமிப்பிராட்டி ஆகியோரின் இரட்டை உருவமாகக் காண்கின்றனர்.

மணிபாதுகே! ரங்காதிராஜ = மணி பாதுகே! ஸ்ரீரங்கநாதனின்; பத பங்கஜம் ஆச்யந்தீ = திருவடித்தாமரைகளை அண்டியுள்ளவளும்; ஸ்வயம் ஹைமீ - ஹரிநீல ரத்நை: பரிகதா, த்வம், ஸிந்து ஸுதா = உருவத்தினால், பொன்மயமாய், மற்றும் இந்திர நீல மணிகளால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் நீ, ஸமுத்திர ராஜனின் மகளான மகாலக்ஷ்மி; தரண்யோ: ஸாமாந்ய மூர்த்திரிவ ஸுக்ருதிபி: ஸம்பாவ்யஸே = பூமிப்பிராட்டியின் ஒற்றைச் சரீரம் போல, புண்யவான்களால், எண்ணப்படுகிறாய்.

854. அப்யர்ச்சிதா ஸுமநஸாம் நிவஹரஜஸ்ரம்
முக்தாருணோபல நகாங்குளி பல்லவஸூ:
சீரேயஸ்கரீம் முரபிதச்சரணத்வயீவ
காந்திம் ஸமாச்யஸி காஞ்சநபாதுகே! த்வம்||

பொற்பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடிகள் என்றே சொல்லலாம் - தேவதைகள் சிறந்த மலர்கள் கொண்டு, உன்னை அர்ச்சிக்கின்றனர் -- உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் காந்தி, விரல் நகங்களாயும், சிகப்பு ரத்னங்கள், தளிர் விரல்கள் போலவும் உள்ளன...திருவடிகளுக்கு உள்ள சோபை உனக்கும் இருக்கிறது.

காஞ்சந பாதுகே! ஸுமநஸாம் = தங்கப் பாதுகையே! தேவதைகளால்; நிவஹை: அஜஸ்ரம் அப்யர்ச்சிதா = கூட்டமாய், எப்போதும் அர்ச்சிக்கப்படுவனும்; முக்தா - அருணோபல, நக - அங்குளி = முத்து - சிகப்பு முதலிய ரத்னங்களின் காந்தியால், நகங்கள் / தளிர் போன்ற விரல்கள்; பல்லவ ஸூ: த்வம், முரபித: சரணத்வயீவ, சீரேயஸ்கரீம் காந்திம் = இவற்றின் சோபையை உடைய நீ பெருமாளின், திருவடிகளின் கேடிமத்தைத் (மோகூடி) தருவதான காந்தியை; ஸமாச்யஸி = அடைகிறாய்.

855. நிர்ம்ருஷ்ட காத்ரருசிரா மணிபாதுகே! த்வம்
ஸ்நாதாநுலேபஸுரபிர் நவமால்ய சித்ரா|
ப்ராப்தே விஹாரஸமயே பஜஸே முராரே:
பாதாரவிந்த பரிபோக மநந்யலப்பயம்||

மணிபாதுகே! (திருமஞ்சன காலங்களில்) உன் மேனி நன்கு ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு - துடைத்து - சந்தனம் பூசி, புஷ்பங்களால் அலங்கரித்த பின்னர், நீ, ஸஞ்சார காலங்களில், பெருமாளின் திருவடிகளுடன் போகம் அநுபவிக்கிறாய்...வேறு எந்தத் திருவாபரணத்துக்கும் இந்தச் சுகம் கிடையாது.

மணி பாதுகே! ஸ்நாதா = மணிபாதுகையே! ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு; நிர்ம்ருஷ்ட காத்ர - ருசிரா = துடைத்த மேனி அழமை உடையவளாய்; அநுலேப ஸுரபி: நவமால்ய சித்ரா, த்வம், விஹார ஸமயே = சந்தனம் போன்ற வாஸனைத் திரவ்யங்கள் பூசியும், புதிய மலர் / மாலைகளுடன் தினமும் நீ ஸஞ்சார காலத்தை; ப்ராப்தே, அநந்யலப்யம் முராரே: பாதாரவிந்த பரிபோகம் பஜஸே = அடைந்து, வேறு (எந்தத் திருவாபரணமும்) அடைய முடியாததான - பெருமாளின் திருவடி போக ஸுகத்தை அடைகிறாய்.

856. நாதே பதாவநி! ததா தவ ஸந்நிவேசே
நிர்வேசந்ரமமஸஹ்யமபாசிகீர்ஷு:
யையேவ லோசந சதைரபிவீக்ஷதே த்வாம்
தைரேவ பந்நகபதி: ச்ருதிமாந் பபூவ||

பாதுகே! நீ ஆதிசேஷன் அவதாரம்...உன் திருமேனி அமைப்பையும், அதே ஸமயம், உன் நாதத்தையும் கேட்டு / அநுபவிக்க ஆராத காதல் அந்த ஆதிசேஷனுக்கு...உன் அருளால், அந்த நூற்றுக்கணக்கான கண்களே காதுகளுமாகி, உன் அழகையும் நாதத்தையும் அநுபவிக்க முடிகிறது.

(பாம்புக்கு காது என்று தனி அவயம் கிடையாது. Hears only by the eyes)

பதாவநி! தவ ஸந்நிவேசே = பாதுகையே! உன்னுடைய மேனி அமைப்பு; ததா நாதே, நிர்வேசந = அவ்விதமே, உன் நாதம் (ஔவைகளை) அநுபவிக்க; க்ரமம் அஸஹ்யம், அபாசிகீர்ஷு: பந்நகபதி: = வரிசையை (முன்/பின்) பொறுக்க முடியாமல், அதைப் போக்கடிக்க வேண்டி ஆதிசேஷன்; யை: லோசந சதைரேவ த்வாம் அபிவீக்ஷதே = எந்த நூற்றுக்கணக்கிலான கண்களால், உன்னைப் பார்க்கிறாரோ; தைரேவ ச்ருதிமாந் பபூவ = அவைகளாலேயே, கேட்பவராயும் ஆனார்.

857. பாதாவநி! ஸ்புட மயூக ஸஹஸ்ரத்ருச்யா
விஷ்ணோ: பதேந பவதீ விஹிதப்ரசாரா|
த்வத் பக்தியந்த்ரிதஜந ப்ரதமஸ்ய சம்போ:
வைகர்த்தநீமநுகரோதி விஹாரமூர்த்திம்||

பாதாவநி! உன்னிடம் பக்தி செலுத்துபவர்களில் முதன்மையானவர் சிவன்...நீ சிவனுக்கு அருள் புரிவதற்காக, அவனுக்குள்ள அஷ்டமூர்த்திகளில் ஒன்றான, ஸூரியனின் தன்மையோடு, உன் சரீரத்தை உடையவளாகிறாய்...நீ விஷ்ணுபதத்தால், ஸஞ்சாரம் செய்பவள்...அந்தச் சூரியன் விஷ்ணுபதத்திலே (ஆகாயம்) ஸஞ்சரிப்பவன்.

பாதாவநி! பவதீ, த்வத் = பாதுகையே! நீ உன்னுடைய; பக்தி யந்த்ரித ஜந ப்ரதமஸ்ய சம்போ: வைகர்த்தநீம் விஹார மூர்த்திம் = பக்தியால் கட்டப்பட்டுள்ள ஜநங்களுள் முதல்வரான, சிவனின் - ஸூரியரூபமான ஸஞ்சார ரூபத்தை; ஸ்புட மயூக ஸஹஸ்ர த்ருச்யா, விஷ்ணோ: பதேந = உன் பளபளக்கும், ஆயிரக்கணக்கான மணிகளின் காந்தியால், பார்க்கத்தக்கவளாய், பெருமாளின் திருவடியால்; விஹித ப்ரசாரா அநுகரோதி = அடையப்பட்டுள்ள, ஸஞ்சாரங்களை அடைகிறாய்.

(ஸூரியன், சிவனின் எட்டு மூர்த்திகளில் ஒன்று - Paduka creates a similarity, as Sun - through the brightness of the gems - resembles the sun with a 1000 rays)

858. ராஜ்யே வநேபி ரகுவீரபதோசிதாயா:
ஸம்ஸம்ருத்ய கௌதமவதூ பரிரக்ஷணம் தே|
மந்யே ஸமாஹிததியோ மணிபாதுகே! த்வாம்
மூர்த்தநா பஜந்த்யநுதிநம் முநிதர்மதாரா:||

மணிபாதுகே! ராஜ்யத்திலும் சரி - அதே போல், ராகவன் வனம் சென்ற போதும் சரி - நீ பெருமாளின் பதத்திற்கு ஏற்ற செயல்களைச் செய்தாய்..முதலில் ராஜ்ய ரக்ஷணம்; மற்றது கௌதம பத்தினியின் பரிரக்ஷணம்...இதை நினைத்து, ரிஷி பத்தினிகள், உன்னை தினமும் கொண்டாடுகின்றனர்.

மணிபாதுகே! ராஜ்யே, வநே அபி ரகுவீர பத உசிதாயா: தே = மணி பாதுகையே! ராஜ்யத்திலும், அதே போல், வனத்திலும் கூட, ராகவனின் திருவடிக்கு ஏற்றவளான, உன்னுடைய; கௌதம வதூ பரிரக்ஷணம் ஸம்ஸம்ருத்ய, ஸமாஹித தியா: = கௌதம பத்தினியை காப்பாற்றினதை நினைத்து, வேறு விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தாதவர்களாய்; முனிதர்மதாரா: த்வம் அநுதிநம் மூர்த்நா பஜந்தி - மந்யே = ரிஷி பத்தினிகள், உன்னை தினமும் தலையாலே வணங்குகின்றனர்.

859. த்வாமாசீரிதோ மணிமயூக ஸஹஸ்ர த்ருச்யாம்
த்வச்சிஞ்ஜிதேந ஸஹ ரங்கபதிஸ்ஸமுத்யந்|
ஆசங்க்யதே ஸுமதிபிர் மணிபாதரக்ஷே!
வித்யாஸகஸஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ||

மணி பாதரக்ஷே! ஆயிரக்கணக்கான ரத்ன கிரணங்களுடன், இனிய நாதத்துடனும் கூடிய உன்னை அணிந்துகொண்டு, பெருமான் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவரைச் சேவிக்கும் வித்வான்கள், "இவன்தான் வித்யைகளுடன் கூடி, ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் இருப்பவன்" என்று முடிவு செய்வர்.

மணி பாதரக்ஷே! மணி மயூக ஸஹஸ்ர த்ருச்யாம், த்வாம் = மணி பாதுகே! ஆயிரக்கணக்கான ரத்னங்களின் ஒளியுடன் காணப்படும், உன்னை; ஆசீரித: ஸுமதிபி: த்வத் சிஞ்ஜிதேந ஸஹ = சரணடைந்த வித்வான்களால் உன்னுடைய சப்தத்துடன் கூட; ஸமுத்யந் ரங்கபதி: = புறப்படும் ரங்கநாதன்; வித்யாஸக: ஸவித்ரு மண்டல = வேதங்களுடன் கூடின, ஸூர்ய மண்டலத்தின்; மத்யவர்த்தீ ஆசங்க்யதே = நடுவிலே உள்ள பெருமாளாக நினைக்கப்படுகின்றனர்.

860. ரத்நாசீரிதைர்ஹரிபதம் மணிபாதுகே! த்வம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கரை: ச்ருதிரஸாயநமஞ்ஜுநாதா|
தத்வம் ததேததிதி போதயஸீவ ஸம்யக்
வேதாந் ப்ரதாரிதவதோ விவிதாந் குத்ருஷ்டந்||

மணிபாதுகே! வேதங்களுக்குப் பொய்யான அர்த்தங்களைக் கூறி, தவறான செய்திகளைப் பரப்புகின்ற குத்ருஷ்டிகளைத் திருத்தும் முகமாய், நீ, ரத்னங்களாகிற உனது கரங்களால், ஹரியின் திருவடிகளைத் தொட்டு, உன் இனிய நாதங்களால், "வேதங்கள் கூறும் பரதத்துவம் இந்த ரங்கநாதனே" - என்று நன்கு தெரியப்படுத்துகிறாய்.

மணிபாதுகே! ரத்நாசீரிதை: கரை: ஹரிபதம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா = மணி பாதுகையே! ரத்னங்களை அடைந்துள்ள கிரணங்களாகிற கைகளால், பெருமாளின் திருவடியைத் தொட்டு; த்வம், ச்ருதி ரஸாயந மஞ்ஜுநாதா = நீ, வேதங்களுக்கு, இன்பமான, அழகிய ஒலியுடன்; வேதாந் ப்ரதாரிதவத: விவிதாந் குத்ருஷ்டந், "தத் ஏதத் தத்வம்" இதி போதயஸீவ = வேதங்களை ஏய்ப்பவர்களை (தவறான பொருளைச் சொல்லும்), பலவித தப்பு மதத்தினரைப் (பார்த்து), "வேதங்களால் கூறப்படும் தத்துவம் (பரமபுருஷன்) இந்த அரங்கனே உண்மை" என்று தெரிவிக்கிறாய்.

861. ஆநந்தஸூ: ப்ரணயிநாம் அநகப்ரஸாதா
ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி! ரத்நபாஸா|
ந்யஸ்தே முஹூர் நிஜபரே ஸ்திரதாம் பஜந்த்யா:
வர்ணாம்சுகம் விதரஸீவ வஸுந்தராயா:||

அரங்கனின் பாதுகையே! உன் ரத்னங்களின் சோபை பூமியின் மேல் பரவுவது - உன் பாரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும், பூமிப்பிராட்டிக்கு, பலவிதமான வர்ணங்களை உடைய ஒரு உயர்ந்த வஸ்திரத்தைப் பரிசு அளிப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

ரங்காதிராஜ பதரசுவிணி! = அரங்கனின் திருவடியைக் காப்பவளே!; ப்ரணியிநாம் ஆந்தஸு: = பக்தர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை ஏற்படுத்துபவளும்; அநகப்ரஸாதா, த்வம் = ஸௌக்கியத்தைத் தருபவளும் ஆன நீ; நிஜ பரே ந்யஸ்தே = உன்னுடைய பாரத்தை வைப்பினும்; ஸ்திரதாம் பஜந்த்யா: வஸுந்தராயா: = அசையாமலிருப்பதை அடைந்துள்ள பூமிக்கு; ரத்நபாலா, வர்ண அம்சுகம் = உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், பல வண்ண வஸ்திரத்தை; முஹு: விதரஸி இவ = கொடுக்கிறாய் போல.

862. த்வம் சித்ரபாநுரஸி ரத்நவிசேஷு யோகாத்
பூம்நா நிஜேந பரிபுஷ்யஸி பாவகத்வம்|
ஸவேநைவ செஸரி சரணாவநி! சந்த்ரரூபா
தேஜஸ்த்ரயீவ மிளிதாஸி தமோபஹா ந:||

பெருமாளின் பாதுகையே! பல வண்ண ரத்னங்களின் சேர்க்கையால், விசித்திரமான காந்தியை உடைய ஸூரியன் போலவும் - உன் பெருமையால், சுத்தியைத் தரும் அக்னி போன்றும் - தங்க மயமான சரீரத்தால், நீ சந்திரன் போலும் இருக்கிறாய்....இப்படியெல்லாம், எங்கள் தமோ குணம் எனும் இருளை, நீ போக்கடிக்கிறாய்.

செஸரி சரணாவநி! ரத்ந விசேஷு = பெருமாளின் பாதுகை! பலவித ரத்னங்களின்; யோகாத், த்வம் சித்ரபாநு: அஸி = ஸம்பந்தத்தால், நீ, ஸூரியனாக ஆகிறாய்; நிஜேந பூம்நா, பாவகத்வம் பரிபுஷ்யஸி - ஸவேநைவ = உன்னுடைய பெருமையால், பரிசுத்தம் செய்யும் தன்மையை உண்டு பண்ணுகிறாய்; சொந்தமாகவே; சந்த்ர ரூபா அஸி, மிளிதா தேஜஸ்த்ரயீவ, ந: தம: உபஹா அஸி = தங்கமயமான சந்திரன் போன்று உள்ளவள்; ஒன்றாய்க் கலந்துள்ள, ஸூரியன் - சந்திரன் - அக்னி இந்த மூன்று பேர் போல, எங்களுக்கு இருளை (வருத்தத்தை) போக்குபவள்.

863. ப்ரௌட ப்ரவாளருசிரா புவநைகவந்த்யா
ரங்காதிராஜ சரணாவநி! ரம்யசந்த்ரா|
ஸம்பிந்ந மௌக்திகருசி: ஸததம் ப்ரஜாநாம்
தாபாத்யயம் திஸுவி தாரகிதேவ ஸந்த்யா||

அரங்கனின் பாதுகை! முத்துக்களின் ஒளியும், சிறந்த பவழங்களும் உன் மேல் ஜொலிக்கின்றன...தளிர் போல, அழகிய சந்திரனையும், நகூத்திரங்களையும் கொண்ட ஸந்தியா வேளையாக, ஜனங்களுக்கு, எப்போதும், நீ அவர்களின் ஸம்ஸார தாபத்திலிருந்து சாந்தியைத் தருகிறாய்.

ரங்காதிராஜ சரணாவநி! = ரங்கராஜனின் பாதுகையே!; மௌக்திக ருசி: ஸம்பிந்ந = முத்துக்களின் ஒளியால் கலந்தும்; ப்ரௌட ப்ரவாளருசிரா = இளசான துளிர் போன்ற அழகாலும்; ரம்ய சந்த்ரா - தாரகிதா = இனிய (தங்கம்) சந்திரன் போலும் உள்ளவளாய்; ஸந்த்யேவ (த்வம்) புவன = நகூத்திரங்களுடன் கூடின ஸந்த்யா வேளை போல, நீ, உலகங்களுக்கு; ஏகவந்த்யா, ப்ரஜாநாம் ஸததம் தாபாத்யயம் திஸுவி = ஸேவிக்கவே ஏற்பட்டவளாய் - மக்களின் அனைத்து ஸம்ஸார தாப சாந்தியைக் கொடுக்கிறாய்.

864. ரங்கேஷ்வரஸ்ய புரதோ மணிபாதுகை! த்வம்
ரத்நாம்ஸுபிர் விகிரஸி ஸ்புடபக்திபந்தா|
பாதௌ விஹாரயிதும் அத்புத ஸௌகுமார்யௌ
ப்ராய: ஸரோஜ குமுதோத்பலபத்ர பங்க்திம்||

மணி பாதுகே! ரங்கநாதனின் திருவடிகள் மிக மென்மையானவை....அதை மனதில் கொண்டு, பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தின்போது, நீ, வழி நெடுக, உன் மீதுள்ள, பல வித வண்ணக்கற்கள் தரும் ஒளியால், ஒரு மலர் மெத்தையையே விரிக்கின்றாய்.

மணி பாதுகே! ரங்கேச்வரஸ்ய = மணி பாதுகையே! அரங்கனுடைய; அப்புத ஸௌகுமார்யௌ பாதௌ = அப்புதமானதும், மிருதுவானதுமான திருவடியின்; விஹாரயிதும், ஸ்புடபக்தி பந்தா த்வம் புரத: ரத்நாம்ஸ்பி: = ஸஞ்சாரங்களுக்கு, திடமான பக்தியையுடைய நீ, உனது ரத்னங்களின் ஒளிகளால்; ஸரோஜ - குமுத - உத்பல பத்ர = தாமரை, ஆம்பல், கருநெய்தல் இடழ்களின்; பங்க்திம், ப்ராய: விகிரஸி = வரிசையைப் பரப்பி வைக்கிறாய்.

865. ஆஸந்நவ்ருத்திரவரோதக்ருஹேஷு ஸௌரே:
ஆபாதயஸ்யநுபதம் வரவரணிநீநாம்|
ஆலக்நரத்நகிரணா மணிபாதுகே! த்வம்
மஞ்ஜுஸ்வநா மதநபாண நிகர்ஷசங்காம்||

மணி பாதுகையே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு, அந்தப்புரம் செல்லும்போது, உன் மேலுள்ள ரத்னங்களின் ஒளியும், உன் மெல்லிய ஒலியும் - மன்மதன் தன் கணைகளை உன் பரப்பில் தீட்டுவதைப் போன்ற தாபம், அந்தப்புர மகிஷிகளுக்கு ஏற்படுகின்றது.

மணிபாதுகே! ஸௌரே: = மணிபாதுகே! பெருமாளின்; அவரோதக்ருஹேஷு ஆஸந்ந = அந்தப்புரங்களில், ஸமீபத்தில் உள்ளவரும்; ரத்நகிரணா - மஞ்ஜுஸ்வநா ஆலக்ந, த்வம், அநுபதம் = (உன்) ரத்ன ஒளியாலும் - இனிய நாதத்தாலும், அடைந்துள்ள நீ, பிரதி அடிகள் தோறும்; வரவரணிநீநாம், மதநபாண = பிரிய மகிஷிகளுக்கு, மன்மத பாணங்களை; நிகர்ஷ சங்காம் ஆபாதயஸி = சாணை பிடிப்பது போன்ற ஸந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறாய்.

866. பர்யாப்த மௌக்திக நகா ஸ்புட பத்மராகா
ரேகாவிசேஷ ருசிரா லளிதப்ரசாரா|
ரங்காதிராஜ பதயோர் மணிபாதுகே! த்வம்
ஸாயுஜ்யமாஸ்ரிதவதீவ ஸமஸ்த வந்த்யா||

மணிபாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடனான ஸாயுஜ்யத்தை பெற்றிருக்கிறாய் - (ஒற்றுமை); முத்துக்களின் சோபையே, திருவடி நகங்கள்; பிரகாசிக்கும் பத்மராகங்கள் - பத பத்மம் (தாமரை); அனேக ரேகைகள் உன்மீதும்; மெல்லிய நடை; அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படுபவள்....நீ.

மணிபாதுகே! மௌக்திக - நகா = மணிபாதுகையே! முத்துக்களே - நகம்; ஸ்புட பத்ம ராக; ரேகா விசேஷ ருசிரா லளித ப்ரசாரா: ஸமஸ்த வந்த்யா = பிரகாசிக்கும் சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி - திருவடித்தாமரை; (த்வஜம் / வஜ்ரம் போன்ற) ரேகைகளும் உன் மேல்; லளிதமான நடை; அனைவராலும் ஸேவிக்கப்படுபவள்; த்வம் பர்யாப்த, ரங்காதிராஜ பதயோ: ஸாயுஜ்யம் ஆஸ்ரிதவதீ இவ = (இவை எல்லாம் அடைந்துள்ள) நீ, அரங்கனுடைய திருவடி போன்ற ஒற்றுமையை அடைந்தவள்.

867. ப்ராப்தாபிஷேகா மணிபாதுகே! த்வம்
ப்ரதீபரத்நா ரகுராஜதாந்யா:|
ப்ரதக்ஷிண ப்ரக்ரமணாதகார்ஷீ:
ப்ராகாரமாக்நேயமிவ ப்ரபாபி:||

மணிபாதுகையே! உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆனதும், நீ வீதிவலம் வருகிறாய்....உன் மேல் பதித்துள்ள சிகப்பு ரத்னங்களின் காந்தி அயோத்தியைச் சுற்றி, அக்னி மயமான ஒரு மதிள் சுவர் எழுப்பியது மாதிரி இருக்கிறது.

மணிபாதுகே! ப்ராப்த அபிஷேகா = மணி பாதுகே! அபிஷேகம் அடைந்து; ப்ரதீப ரத்நா, த்வம், ரகுராஜதாந்யா: ப்ரதக்ஷிண ப்ரக்ரமணாத் = பிரகாசிக்கும் ரத்னங்களுடன் கூடியவளாய், நீ, ரகுகுல மன்னர்களின் தலைநகரான அயோத்தியை, வலம் வந்ததால்; ப்ரபாபி: ஆக்நேயம் இவ ப்ராகாரம் ஆகார்ஷீ: = உன் ஒளிக்கதிர்களால், நெருப்பினால் ஆன மதிள் சுவரை ஏற்படுத்தியது போல இருந்தது.

868. ரத்நாஸநே ராகவ பாதரகேஷு! ப்ரதீப்யமாநாஸ்தவ பத்மராகா:|
ப்ராயோ நரேந்த்ராந் பரதஸ்ய ஜேது: ப்ரதாப வஹ்நேரபவந் ப்ரரோஹா:||

யூராமனின் பாதுகையே! ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்திலே நீ வீற்றிருந்த போது, உன் பத்மராகக் கற்களின் காந்தி - பரதன், உன் அநுக்ரஹத்தால், அரசர்களை வென்றபோது ஏற்பட்ட ப்ரதாப அக்னியைப் போலத் தோன்றிற்று.

ராகவ பாதரகேஷு! ரத்நாஸநே = ராகவனின் பாதுகையே! ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்திலே நீ இருந்தபோது; ப்ரதீப்யமாநா: தவ பத்மராகா: = ஜொலிக்கும் உனது பத்மராகங்கள்; நரேந்த்ராந் ஜேது: பரதஸ்ய = எதிரி அரசர்களை ஜயித்த பரதனின்; ப்ரதாவஹ்நே: ப்ராய: = பராக்கரம் எனும் நெருப்பிற்கு முன்பு உள்ள; ப்ரரோஹா: இவ அபவந் = முளைகள் போல ஆயின.

869. சுப்ரணாதா பவதீ ச்ருதீநாம்
கண்டேஷு வைகுண்ட பதிம் வராணாம்|
பத்நாஸி நூநம் மணிபாதரகேஷு!
மங்கள்யஸுத்ரம் மணிரச്മிஜாலை:|

மணிபாதரகேஷு! பெருமாளையே கணவனாக வரிக்க விரும்பும் வேதமாதரின் கழுத்துகளில், நீ மங்கலமாய் ஒலிக்கும் உன் ரத்னங்களின் காந்தியால், திருமாங்கல்யத்தைக் கட்டிவிடுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷு! வைகுண்டபதிம் = மணிபாதுகையே! பெருமாளை; வராணாம் ச்ருதீநாம் கண்டேஷு = கணவனாக வரிக்கும், வேத மாதரின் கழுத்துகளில்; பவதீ, சுப ப்ரணாதா, மணி ரச്മிஜாலை: மங்கள்யஸுத்ரம் பத்நாஸி நூநம் = நீ (உனது) சுபமான ஒலியுடன் கூடின ரத்னங்களின் காந்தியால் திருமங்கல்யத்தைக் கட்டுகின்றாய்.

870. விசித்ரவரணா ச்ருதிரம்ய சப்தா நிஷேவ்யஸே நாகஸதாம் சிரோபி:|
மதுத்விஷஸ்த்வம் மணிபாதரகேஷு! ச்ரேயஸ்கரீ சாஸந பத்ரிகேவ||

மணிபாதரகேஷு! பலவித வண்ணங்களை (எழுத்துக்களை) உடைய நீ, வேதங்கட்கு, கீர்த்தியைத் தருபவளாய், பெருமாளின் உத்தரவு ரூபமான ஸங்கதிகளைத் தெரிவிப்பவள் போல, தேவதைகளின் சிரங்களிலே வைக்கப்படுகிறாய்.

மணிபாதரகேஷு! விசித்ரவரணா = மணிபாதுகையே! பலவித வண்ணக் கற்களுடனும்; ரம்ய சப்தா, ச்ரேயஸ்கரீ = இனிய சப்தத்துடனும் உடையவளாய் மோகூத்தைத் தருபவளான; த்வம், மதுத்விஷ: சாஸநபத்ரிகேவ = நீ பெருமாளின் உத்தரவு ரூபமான விஷயத்தைத் தெரிவிப்பதுபோல; நாகஸதாம் சிரோபி: நிஷேவ்யஸே = தேவதைகளின் சிரஸ்ஸிலே தூக்கப்படுகிறாய்.

871. ஸ்திரா ஸ்வபாவாந் மணிபாதுகே! த்வம்
ஸர்வம்ஸஹா ஸ்வாதுபலப்ரஸுதி:|
ப்ருத்வீவ பத்ப்யாம் பரமஸ்ய பும்ஸ:
ஸம்ஸ்ருஜ்யஸே தேவி! விபஜ்யஸே ச||

மணிபாதுகே! நீ ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ஆச்ரிதர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்து அருள்பவள் - போக்யமான பலன்களை வாரி வழங்குபவள்...பூமிப்பிராட்டி போன்றே, பெருமானின் திருவடிகளுடன் சில ஸமயம் சேர்ந்தும், சில ஸமயம் பிரிந்தும் இருப்பவள்.

தேவி! மணிபாதுகே! த்வம் = தேவி! மணி பாதுகையே! நீ; ஸ்வபாவாந் ஸ்திரா ஸர்வம்ஸஹா = ஸ்வபாவமாகவே, நிலையாகவும் (கெட்டியாகவும்); ஸ்வாது பல ப்ரஸூதி: = எல்லாக்குற்றங்களையும் பொறுப்பவளாயும், நல்ல பலன்களைத் தருபவளாயும்; பரமஸ்ய பும்ஸ: பத்ப்யாம் ப்ருத்வீவ ஸம்ஸ்ருஜ்யஸே = பரமபுருஷனாகிற பெருமானின் திருவடிகளுடன்; விபுஜ்யஸே ச = பூமிப்பிராட்டியைப் போல, (சிலஸமயம்) சேர்ந்தும் - பிரிந்தும் இருப்பவள்.

872. பச்யந்தி ரங்கேச்வர பாதரகேடி!
பூஜாஸு தே ஸம்ஹித புஷ்பஜாலாம்|
ம்ருகீத்ருசு வாஸவரத்நரேகாம்
ஸசித்ரபுங்காமிவ மன்மதஜ்யாம்||

மாதவபாதுகே! பூஜை காலங்களில், உன் மேல் பலவித மலர்கள் அர்ச்சிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன...உன் இந்திர நீலங்களின் ஒளி இவைகளுடன் சேரவும், உன்னைச் சேவிக்கும் மான் விழி மாதர்களுக்கு, மன்மதனின் வில் நானே போல, தாபத்தைக் கொடுக்கிறது.

ரங்கேச்வர பாதரகேடி! பூஜாஸு = அரங்கனின் பாதுகே! பூஜா காலங்களில்; ஸம்ஹித புஷ்பஜாலம், தே = அர்ச்சித்துள்ள, மலர்களுடன், உன்னுடைய; வாஸவ ரத்ந ரேகாம் - ம்ருகீத்ருசு = இந்திர நீல ரத்ன வரிசைகளைப் பார்க்கும் மான்விழி போன்ற பார்வையை உடைய மாதர்; மன்மத ஸசித்ரபுங்காம் ஜ்யாமிவ = மன்மதனுடைய பாணத்துடன் கூடின நாண் போல; பச்யந்தி = பார்க்கின்றனர்.

873. கரைருதக்ரை: ஸ்புரதாம் மணீநாம் மஞ்ஜுஸ்வநா மாதவ பாதுகே! த்வம்|
அநூபதேசே கநகாபகாயா: கலே: ப்ரவேசம் ப்ரதிஷேதஸீவ||

பாதுகையே! உன் இனிய ஒலியும் - ரத்னங்களின் ஒலியும் சேர்ந்து, 'கலியின் விஷமம் பொன்னியின் கரையிலே உள்ள ஸ்ரீரங்கத்திலே நுழைய விடமாட்டோம்' என்று தடுக்கின்றனவோ!

மாதவ பாதுகே! மஞ்ஜுஸ்வநா த்வம் = பெருமானின் பாதுகே! இனிய நாதத்தை உடைய நீ; ஸ்புரதாம் மணீநாம் = ஒளிரும் ரத்னங்களின்; உதக்ரை: கரை: கநகாபகாயா: அநூபதேசே = நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் கரம் போன்ற (ஒளியால்) காவேரிக்கரைப் பிரதேசத்தின் ஸமீபம்; கலே: ப்ரவேசம் ப்ரதிஷேதஸீவ = கலியின் நுழைவைத் தடுக்கிறாய் போலும்.

874. ஆக்ராந்தவேதிர் பவதீ ததாநீம் அதர்சி முக்தாந்விதசோணரத்நா|
கரக்ரஹார்த்தம் பரதேந பூம்யா: லாஜோத்கரைர் வஹ்நிசிகேவ கீர்ணா||

பாதுகே! பரதனாலே, நீ ஸிம்ஹாஸனத்திலே அமர்த்தப்பட்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த நாட்களில், உன்னுடைய முத்துக்களும் - சிகப்பு ரத்னங்களும் சேர்ந்து வீசிய ஒளி - பொரியுடன் கூடின அக்னி ஜ்வாலையுடன் சேர்ந்த "லாஜா ஹோமம்" போல இருந்த காட்சியானது - பரதன் பூமியை பாணிக்கரஹணம் செய்ய ஏற்பட்டது போல இருந்தது.

ஆக்ராந்தவேதி: முக்தாந்வித சோண ரத்நா பவதீ, பரதேந = ஸிம்ஹாஸனத்திலே அமர்த்தப்பட்டு, முத்துக்களும் - சிகப்பு ரத்னங்களுடன் கூடின நீ, பரதனால்; ததாநீம் பூம்யா: கரக்ரஹார்த்தம் லாஜ உதக்ரை: கீர்ணா வஹ்நிசிகேவ உதர்சீ = (அன்று) பூமியின் பாணிக்கரணத்தின்போது பொரியின் கூட்டத்துடன் சேர்ந்த அக்னிஜ்வலை போல காணப்பட்டாய்.

875. பத்ரளா மணிகணைர் ஹிரண்மயீ பாஸி ரங்கபதிரத்ந பாதுகே!
கேளி மண்டப கதாகதோசிதா பூமிகேவ கருடேந கல்பிதா||

பாதுகே! ரத்னக்கூட்டங்களின் சேர்க்கையால் - இறக்கைகளை (wings) உடையவள் போலவும், ஸ்வரண மயமாயும் உள்ள நீ, பெருமானின் ஸஞ்சாரத்துக்கு உதவும் (சில ஸமயங்களில்) கருடனின் வேலையைச் செய்கிறாய்.

ரத்ந பாதுகே! மணிகணை: = மணிபாதுகையே! ரத்னக்கூட்டத்தால்; பத்ரளா, ஹிரண்மயீ = சிறகுகளைப் பெற்றவள் போலும், தங்கமயமான; ரங்கபதி கேளி மண்டப = நீ, அரங்கன் விளையாட்டு மண்டபங்களுக்கு; கதாகத உசிதா கருடேந = போய் வரத் தக்கதான, கருத்மானால்; கல்பிதா பூமிகேவ பாஸி = ஏற்படுத்தப்பட்ட வேஷம் போல பிரகாசிக்கிறாய்.

876. உந்நதம் பலிவிரோதிநஸ் ததா பாதுகே! பதஸரோஜ மாசீரிதா|
மௌக்திகஸ்தபக மத்ய ஸம்மிதம் வ்யோம ஷட்பததுலாமலம்பய:||

பாதுகே! மகாபலியை அடக்க, எம்பெருமான் த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்த ஸமயம், உயரே தூக்கின திருவடியை அலங்கரித்திருந்த, உன் மீது இழைத்த முத்துக்களின் ஒளி - மலர்க்கொத்து போலவும், ஆகாயம் கருவண்டு போலவும் தோன்றின.

பாதுகே! பலிவிரோதிந: ததா உந்நதம் பத ஸரோஜம் ஆசீரிதா = பாதுகையே! மகாபலியின் விரோதியாக அன்று (த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்து) உயரே தூக்கிய திருவடிகளை ஆசீரித்த (நீ); மௌக்திக ஸ்தபக மத்ய ஸம்மிதம் வ்யோம, ஷட்பத துலாம் அலம்பய: = உன் முத்துக்கூட்டத்தின் பூங்கொத்தின் நடுவே, அளந்த, ஆகாயத்தை, வண்டுகளின் தோற்றத்துடன் செய்தாய்.

877. கோமளாங்குளி நிவேச யந்த்ரிகாந்யஸ்த மௌக்திக மயூக தந்தூரா|
மங்களாநி வமஸீவ தேஹிநாம் ரங்கராஜ மணிபாதுகே! ஸ்வயம்||

அரங்கனின் மணி பாதுகையே! விரல்களுக்குப் பிடிப்பாக உள்ள குமிழிலே இழைத்துள்ள முத்துக்களின் மிகுதியான காந்தியால், நீ, ஜனங்களுக்கு, கேட்குமங்களைக் கக்குவது போல இருக்கிறது.

ரங்கராஜ மணிபாதுகே! கோமள அங்குளி நிவேச யந்த்ரிகா ந்யஸ்த = ரங்கநாதனின் மணிபாதுகே! அழகிய விரல்களின் பிடிப்புக்காக உள்ள குமிழிலே இழைக்கப்பட்டுள்ள; மௌக்திக மயூக தந்தூரா = முத்தின் மிகுதியான காந்தியால் (நீ); ஸ்வயம் தேஹிநாம் மங்களாநி வமஸீவ = தானாகவே, மக்களுக்குச் சுபங்களைக் கக்குகின்றாய்.

878. பங்கஜா ஸஹசரஸ்ய ரங்கிண: பாதுகே! நிஜபதாத் அநந்தரம்|
ந்யஸ்யதஸ் த்வயி ஜகந்தி ஜாயதே நாகபோகசுநம் நிரங்குசம்||

பாதுகே! பெருமான் ஸஞ்சாரத்தை முடித்துக்கொண்டு சயனத்துக்குப் போகிறார்....அப்போது, உலக ரக்ஷணத்தை உன் பொறுப்பில் விட்டு, அவர் கவலை இல்லாமல் துயில் கொள்கின்றார்.

பாதுகே! பங்கஜாஸஹ சரஸ்ய = பாதுகே! பிராட்டியுடன் ஸஞ்சாரத்தை முடித்துக் கொண்டு; ரங்கிண: அநந்தரம், த்வயி = அரங்கன், பின்னர் உன்னிடம்; நிஜபதாத் ஜகந்தி ந்யஸ்த: நாகபோகசுநம் நிரங்குசம் ஜாயதே = தன் திருவடியிலிருந்து உலகங்களை (ரக்ஷணத்தை) ஒப்படைத்து, ஆதிசேஷப் படுக்கையில் யோக நித்திரையை, தடங்கல் இல்லாமல் செய்ய முடிகிறது.

879. ஸாதயந்தி மதுவைரி பாதுகே! ஸாதவ: ஸ்திரமுபாய மந்திமம்|
தவத்ப்ரவ்ருத்தி விநிவர்த்தநோசித ஸ்வப்ரவ்ருத்தி விநிவர்த்தநாந்விதம்||

பெருமானின் பாதுகே! ஸ்திரமான மோகூடம் அடைய உபாயம், உன்னிடம் சரணாகதி செய்வது ஒன்றே - என்பதில் உறுதியாக உள்ள ஸாதுக்கள், மற்ற எந்த உபாயத்தையும் நாடுவதில்லை.

பாதுகையே! பெரியோர்கள், மோகூடம் பெற, ஸ்வய முயற்சிகளாகிற, கர்ம - ஞான யோகாதி ப்ரியாசைகளில் ஈடுபடுவதில்லை...ஏன்? அவ்விதம் செய்தால், நீ "ஏதோ செய்து கொள்ளட்டும்" என்று வெறுமனே இருந்து விடுவாய் என்பதை உணர்ந்ததால், அழிவற்ற சரணாகதி ரூபமான மோகூட உபாயமான, உன்னிடமே பரத்தை ஒப்படைக்கின்றனர்.

பாதுகே! ஸாதவ: ஸ்வப்ரவ்ருத்தி விநிவர்த்தந, த்வத் ப்ரவ்ருத்தி = பாதுகே! பெரியோர்கள் (மோகூடம் பெற) தன்னைத்தானே ரக்ஷிக்கும்படியான (உபாயங்களை) விட்டு, உனது காப்பாற்றும்; விநிவர்த்தந உசித அந்விதம் அந்விதம் ஸ்திரம் உபாயம் ஸாதயந்தி = பொறுப்பிலேயே (தங்களை) விடுவதில் தக்கதான, சேர்ந்து, ஸ்திரமான, கடைசி உபாயமான (மோகூடம் அடைய) சரணாகதியை அநுஷ்டிக்கின்றனர்.

880. நந்தஸூநுபத பத்ம மிந்திராபாணி பல்லவ நிபீடநாஸஹம்|
பாதுகே! தவ பவேந பர்யபூத் ஊஷ்மளாம் உரக மௌளிசுக்கராம்||

பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியின் தளிர் போன்ற விரல்களால் வருடப்படும்போதும், பெருமானின் திருவடி கன்றிப் போகும் - அத்தனை மென்மை! கிருஷ்ணாவதாரத்தில் முரடனான காளியனின் தலை மீது, அவை நடனம் ஆடின என்றால், அது உனது பலத்தால் அன்றோ!

பாதுகே! இந்திரா பாணிபல்லவ நிபீடந அஸஹம் நந்தஸூநு = பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியின் தளிர் போன்ற கையினால் பிடிப்பதையும் பொறுக்காத, நந்தகோபனின் பிள்ளை; பதபத்மம் ஊஷ்மளாம் உரக மௌளி சுக்கராம் தவ பவேந = (கண்ணனின்) திருவடிகள், உஷ்ணம் கொண்ட பாம்பின் (காளியன்) தலைகளின் சொரசொரப்பான பகுதிகளில், உனது பலத்தால்; பர்யபூத் = அவமானப்படுத்தியது.

881. மணிநிகரஸமுத்தை: ஸர்வவரணா மயூகை:
ப்ரகடிதசுபநாதா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
நிகில நிகமஸூதே: ப்ரஹ்மணஸ்ததஸநாதாம்
அவகமயஸி ஹ்ருத்யாம் அர்த்த மாத்ராம் சதுர்த்தீம்||

பாதுகையே! பலவித வண்ண ரத்னங்களின் காந்தியுடனும், சுபமான நாதத்தையும் உடையவள் நீ...அனைத்து வேதங்களுக்கும் காரணமான ப்ரணவம் (அ - உ - ம) "ஓம்" மூன்று முழு மாத்திரைகளைக் கொண்டதும், நான்காவதான அரை மாத்திரை (பர வாஸுதேவன் - ஸகல வர்ணங்களையும் உடையவன்) என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறது.
(அ - உ - ம / ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வர்ணம்)

நிகில நிகமஸூதே: ப்ரஹ்மண: ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = எல்லா வேதங்களுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமான மகத்தானவரான அரங்கனின் பாதுகே!; மணி நிகர ஸமுத்தை: - மயூகை:, ஸர்வவரணா சுப நாதா - ப்ரகடித (த்வம்) = ரத்னங்களின் கூட்டத்தால் உண்டாகும் காந்தியால் எல்லா வண்ணங்களுடனும், சுபமான நாதத்தை வெளிப்படுத்துபவளும் ஆன நீ; ததஸநாதாம் ஹ்ருத்யாம் நிகில நிகமஸூதே: ப்ரஹ்மண: சதுர்த்தீம் அர்த்தமாத்ராம் அவகமயஸி = அந்தப் பெருமானை தெய்வமாக உள்ள - ஹ்ருதயத்திலிருந்து எழும்பும் அனைத்து வேதங்களுக்கும் முதல் வேதமான ப்ரணவத்தின் ("ஓம்") - நான்காவதான அரை (1/2) மாத்திரையை ஞாபகப்படுத்துகிறாய்.

[மந்திரங்களுக்கு, ஸ்வரம் / வர்ணம் / அதிஷ்டான தேவதை - இவைகள் உண்டு; ப்ரணவத்திற்கு வெள்ளுப்பு முதலிய வண்ணங்கள் உள்ளதாக சாஸ்திரம் கூறுகிறது...ப்ரணவத்தை (ஓம் - அ - உ - ம) உயர்ந்த ஸ்வரத்தில் உச்சரிக்கும்போது, அதற்கு 3½ மாத்திரைகள்

...(தீர்க்கம் - ப்லுதம் என்பன மாத்திரைகள்). "அதர்வ -சிகா" என்ற உபநிடதத்தில் அ-உ-ம என்ற எழுத்துக்களின் மாத்திரை அளவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பாதுகையின் நாதம் (ஒலி) பெருமாள் வருவதைக் கூறுதல், இங்கே link செய்யப்பட்டுள்ளது].

882. ச்ருதிவிஷயகுணா த்வம் பாதுகே! தைத்ய ஹந்து:
ஸததகதிமநோஜ்ஞா ஸ்வேந தாம்நா ஜ்வலந்தீ|
ஜ்நிதபுவநவ்ருத்தி: த்ருச்யஸே ஸ்தைர்யயுக்தா
வித்ருத நிகிலபூதா வைஜயந்தீவ மாலா||

பெருமாளின் பாதுகே! நீ ஸதாகாலமும் ஜனங்களின் கேடிமத்தை மனதில் கொண்டவள் - அகில உலகங்களையும் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவள் - எப்போதும் இனிய நாதத்துடன் ஸஞ்சாரம் செய்பவள் - உன்மேல் உள்ள மணிகளின் ஒளியால் பிரகாசிக்கிறாய் - பஞ்சபூதங்களையும் தரிப்பதால் வைஜயந்தீ மாலையை ஒத்தவள்.

தைத்ய ஹந்து: பாதுகே! ச்ருதி விஷயகுணா, ஸதத = அஸுரர்களைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே! வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட குணங்களை உடையவளும், எப்போதும்; கதி மனோ ஜ்ஞா, ஸ்வேந தாம்நா - ஜ்வலந்தீ = அழகான நடையை உடையவளும், சொந்தமான காந்தியால் பிரகாசிப்பவளும்; ஜ்நித புவந வ்ருத்தி: ஸ்தைர்ய யுக்தா - த்வம், நிகில பூதா வித்ருத - வைஜயந்தீ மாலா இவ த்ருச்யஸே = உலகங்களின் வியாபாரத்தை உண்டுபண்ணுபவளும், உறுதியாய் நிலை நிற்பவளும் ஆன (நீ) ஸமஸ்தமான பூதங்களையும் (பஞ்ச) உடையவளாய், வைஜயந்தீ மாலைபோலக் காண்கிறாய். வைஜயந்தீ மாலை - பஞ்சபூதங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதை; (ஆகாயம் - வாயு - அக்னி - நீர் - ப்ருத்வீ (பூமி)).

883. ரகுபதிபதஸங்காத் ராஜ்யகேதம் த்யஜந்தீ
புநரபி பவதீ ஸ்வாந் தர்ச்யந்தீ விஹாராந்|
அபிஸமதித வ்ருத்திம் ஹர்ஷகோலாஹலாநாம்
ஜநபதஜ்நிதாநாம் ஜ்யாயஸா சிஞ்ஜிதேந||

பாதரகேடி! 14 ஆண்டுகள் ராஜ்ய அதிகாரம் வகித்த ஸமயம், உனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி இல்லை...ராகவனைப் பிரிந்து இருந்ததால் கொஞ்சம் வருத்தம் உண்டு...ராகவன் அயோத்தி திரும்பி, நீ அவருடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்தபோது, உண்டான ஸந்தோஷ ஒலி, அனைத்துக் கோலாகலங்களையும் விஞ்சியது.

ரகுபதி பத ஸங்காத், ராஜ்யகேதம் த்யஜந்தீ, புநரபி ஸ்வாந் விஹாராந் = ராமனின் திருவடிகளைச் சேர்ந்ததும், ராஜ்யபாரத்தால் உண்டான ச்ரமத்தை விட்டவளாய் - மறுபடி தன்னுடையதான ஸஞ்சாரங்களை; தர்ச்யந்தீ, பவதீ, சிஞ்ஜிதேந ஜ்யாயஸா, ஹர்ஷ கோலாஹலாநாம் ஜநபத ஜ்நிதாநாம், வ்ருத்திம் அபிஸமதித = காண்பித்து, நீ - நாதங்களால் (ஏற்பட்ட) பெரியதான ஸந்தோஷமான கூச்சல்களை, உலகெங்கும் உண்டாக்கி, வ்ருத்தியைக் காண்பித்தாய்.

884. ஹரிசரணம் உபக்நம் பாதுகே! ஸம்சரிதாயாம்
அதிகத பஹுசாகம் வைபவம் தர்ச்யந்த்யாம்|
அபஜத விதிஹஸ்த ந்யஸ்த தர்மத்ரவாயாம்
த்வயி முகுள ஸம்ருத்திம் மௌக்திக ஸ்ரீஸ்ததாநீம்||

பாதுகே! பகவான் த்ரிவிக்ரம அவதாரம் எடுத்து, பூமியை அளந்தபோது, நீ ஒரு கொடி (creeper) போல, அவர் திருவடியைப்பற்றிச் சென்றாய்...அப்போது, பிரம்மாவால் திருவடியில் சேர்க்கப்பட்ட குளிர்ந்த தீர்த்தம், உன்மேல் உள்ள முத்துக்களின் வனப்பை அடைந்தது.

பாதுகே! ததாநீம் ஹரி சரணம் உபக்நம், ஸம்சரிதாயாம் அதிகத = பாதுகையே! அப்போது (த்ரிவிக்ரம அவதார காலம்) ஹரியின் திருவடியைக் கொழுகொம்பாக அடைந்தவளாய்; பஹுஸாகா வைபவம் தர்ச்யந்த்யாம் விதிஹஸ்த ந்யஸ்த தர்மத்ர வாயாம் = பலகிளைகளையுடைய பெருமையை அடைந்து (காண்பித்து) - நீ பிரம்மாவின் கையால் வைக்கப்பட்ட புண்ணிய ஜலப் பெருக்கால்; த்வயி மொளக்திக ஸ்ரீ: முகுள ஸம்ருத்திம் அபஜத = உனது முத்துக்களின் ஒளியால், மொக்குகளின் தோற்றத்தை அடைந்தாய்.

885. கநகருசிர காந்தி: கல்பிதாசோகபாரா
க்ருதபதகமலஸ்ரீ: க்ரீடதா மாதவேந|
திசி திசி ஸுமநோபி: தர்சநீயாநுபாவா
ஸுரபி ஸமயலக்ஷ்மீம் பாதுகே! புஷ்யஸி த்வம்||

பாதுகே! தங்கமயமான ஒளியுடனும், மாதவனின் திருவடித்தாமரைகளுடன் இணை பிரியாமலும், அனைத்து தேவதைகளும் உன்னை வந்து ஸேவிக்கும் பெருமையை உடையவளாக நீ - வஸந்தகால லக்ஷ்மியின் சோபையுடன் விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! கநக ருசிர காந்தி: திசி திசி ஸுமநோபி: தர்சநீய = பாதுகையே! தங்கமயமான அழகிய காந்தியுடனும் - திக்குகள் தோறும் தேவதைகளால் வந்து ஸேவிக்கப்படும்; அநுபாவா, க்ரீடதா மாதவேந பதகமலஸ்ரீ:, க்ருத கல்பித அசோகபாரா, த்வம் = பெருமையுடன் கூடியும், பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடன் லீலைகள் புரிபவளும் - வருத்தங்களைப் போக்கடிப்பவளுமாக, நீ; ஸுரபி ஸமயலக்ஷ்மீம் புஷ்யஸி = வஸந்த கால லக்ஷ்மியாக தோன்றுகிறாய்.

886. ப்ரணிஹித பதபத்மா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
சுபதரகதிஹேது: சாருமுத்தா ப்ரவாளா|
ஸ்திர பரிணதராகாம் சுத்த போதாநுபத்தாம்
ஸ்வஜநயஸி முநீநாம் த்வந்மயீம் சித்தவ்ருத்திம்||

ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகே! உன்னிடம், முத்து - பத்மராகம் - பவழங்கள் போன்ற ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டு மிளிர்கிறாய்...அரங்கனின் சுபமான ஸஞ்சாரங்களுக்கு நீயே காரணம் ஆகிறாய்...உன்னையே ஆசிரயித்த மக்களின், ஞானத்தை வ்ருத்தி பண்ணி மோகூடி புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கிறாய்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! ப்ரணிஹித = பெருமாளின் பாதுகையே! உன்மேல் வைக்கப்பட்ட; பத பத்மா - சுபதரகதி ஹேது: = திருவடிகளை உடையவளும், பெருமாளின் சுபமான ஸஞ்சாரத்துக்குக் காரணமானவளும்; சாரு முத்தா ப்ரவாளா த்வம் = அழகான முத்து, பவளங்களை உடையவளுமான நீ; ஸ்திர பரிணத ராகாம், சுத்தபோத அநுபத்தாம், த்வந்மயீம் முநீநாம் சித்தவ்ருத்திம் ஸ்வஜநயஸி = ஸ்திரமான பத்ம ராகங்களையும், நிர்மலமான புத்தியை உள்ள நீ, யோகியரால் உன்னையே விஷயமாகக் கொண்டதால், அவர்களது பக்திரூபமான ஞானத்தை / வ்ருத்தியை உன் அதீனமாக்கிக் கொள்கிறாய்.

887. விரசித நவ பாகா ரத்நபேதைர் விசித்ரை:
விவித விததரேகா வ்யக்த ஸீமாவிபாகா|
ஹரிசரணஸரோஜம் ப்ரேபஸ்தாம் அர்ச்சநீயம்
ப்ரதயஸி நவநாபம் மண்டலம் பாதுகே! த்வம்||

பாதுகே! ஒன்பது விதமான (நவ) ரத்னங்களால் இழைக்கப்பட்டு, நடுவே தீர்க்கமான பல ரேகைகளுடன் உள்ள நீ, ஹரியின் திருவடிகளையே அடைய விரும்பும் முழுக்கூடங்களால் ஸேவிக்கத்தக்கவளாயும், அவர்கள், கர்மபூமி எனப் பிரஸித்தி பெற்ற இந்தப் பாரதவர்ஷத்திலே வாழ்ந்து, கர்மபலனால் மேலான பதத்தைப் பெறலாம் என்று பறை சாற்றுகிறாய்.

(முத்து - மாணிக்கம் - வைடூர்யம் - கோமேதகம் - வைரம் - பவழம் - பத்மராகம் - மரகதம் - நீலம் - ஒன்பது ரத்னங்கள்). (பாரத பூமி, நாபி என்ற அரசனின் ஒன்பது மகன்களால் ஆளப்பட்டது - நவநாபம் என்ற பெயரை அடைந்தது).

பாதுகே! விசித்தரை: ரத்ந பேதை: விரசித நவபாகா, விவித விதத = பாதுகையே! விசித்ரமான பலவித ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டும் - ஒன்பது அம்சங்களை உடையவளாய்; ரேகா வ்யக்த ஸீமாவிபாகா = பலவித அழகிய ரேகைகளுடன் கூடியவளாய்; த்வம் ஹரிசரண ஸரோஜம் ப்ரேப்ஸதாம் அர்ச்சநீயம் = நீ - ஹரியின் திருவடித்தாமரைகளை அடைய ஆசை உள்ளவர்கட்கு, பூஜிக்கத்தக்கதான; நவநாபம் மண்டலம் ப்ரதயஸி = நவநாபம் எனப்படும் பாரதபூமியை ப்ரஸித்தப்படுத்துகிறாய்.

888. பரிணதகுணஜாலா பங்க்திபிர் மௌத்திகாநாம்
பஹுவிதமணி ரச்மி க்ரந்தி பந்தாபிராமா|
ரகுபதிபதரகேடி! ராஜவாஹ்யஸ்ய கும்பே
கலிதருசிரபூஸ் த்வம் காபி நகூத்ரமாலா||

பாதுகே! பட்டத்து யானை சத்ருஞ்ஜயன் மேல் உன்னை இருத்தி, வலம் வந்தபோது, உன் மீதுள்ள முத்துக்களின் ஒளியும், பல வண்ண ரத்னங்களின் சோபையும் சேர்ந்து, யானையின் முகத்தில் அணியும் நகூத்திரமாலையாக விளங்கின.

ரகுபதி பதரகேடி! ராஜவாஹ்யஸ்ய கும்பே = ராகவனின் பாதுகையே! ரகுகுல மன்னர்களின் பட்டத்து யானையின் தலையிலே; த்வம், மௌத்திகாநா பங்க்திபி: அபிராமா = நீ, உன் முத்துக்களின் வரிசைகளால் அழகாகவும்; பஹுவித மணி ரச்மி க்ரந்தி பந்தாபி: - பரிணத = பலவித வண்ண ரத்னங்களின் காந்திகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இழைந்து அளிக்கும் தோற்றத்துடனும்; குணா ஜாலா - கலிதருசி: காபி நகூத்ரமாலா அபூ: = சிறந்த குணங்களுடன், விலகூணமான, ஒரு நகூத்திர மாலையாக அந்த யானையின் முகத்திலே விளங்குகிறாய்.

889. சரிதநிகில வ்ருத்தி: சாருபத்மாஸநஸ்தா
குணநிபிடித முக்தா பங்க்தி பத்தாகூமாலா|
ஸவிதமதிவஸந்தீ பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
சரண கமலமந்தர் பிம்பிதம் த்யாயஸீவ||

பாதுகே! ஸஞ்சாரம் முடிந்ததும், நீ பத்ம பீடத்தில் அமரும்போது, உன் மேலுள்ள முத்துக்களின் ஒளி - உன்னைச் சுற்றி - கழுத்தில் அணியப்பட்ட முத்து மாலை போல இருக்கிறது...பெருமானின் திருவடி பிம்பம், உன் மேல் விழுகிறது..நீ தியானம் செய்வது போல இருக்கிறது...ஒரு மாலையை அணிந்துகொண்டு.

பாதுகே! நிகில வ்ருத்தி: சரித சாரு பத்மாஸநஸ்தா = பாதுகையே! ஸமஸ்தமான காரியங்களையும் செய்து முடித்து, அழகிய பத்மபீடத்திலே உள்ளவளாய்; குணநிபிடித முக்தா பங்க்தி பத்த அகூமாலா, - ரங்கபர்த்து: ஸவிதம் = நெருக்கமாய்க் கோர்த்துள்ள, முத்து வரிசைகளால் கட்டப்பட்டுள்ள ஜபமாலையை உடையவளாய், நீ அரங்கனின் ஸமீபம்; அதிவஸந்தீ - த்வம், அக்த: பிம்பிதம் சரண கமலம், த்யாயஸீவ = வஸித்துக் கொண்டு, உன்னுள் பிரதிபலிக்கும் திருவடித்தாமரைகளையே தியானம் செய்கிறாயோ?

890. அநுபதி பரிரகூந் ஏகபுத்ராபிமாநாத்
புந மிதமசேஷம் பாதுகே! ரங்கநாத:|
நிஜபதநிஹிதாயாம் தேவி! திஷ்டந் வ்ரஜந் வா
த்வயி நிஹித பரோஸூத் கிம் புநஸ் ஸ்வாபம்ருச்சந்||

பாதுகா தேவியே! அரங்கன் இந்த உலகம் அனைத்தையும் காப்பாற்றுவவர் - ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவன், அந்தப் பிள்ளையிடம் எவ்வளவு பாசம் வைப்பானோ - அதே அளவு, உலக மக்கள் அனைவரிடமும், தனித்தனியே பாசத்தைப் பொழிபவர்...தன் திருவடிகளிலே உள்ள உன்னிடம், அந்த ரக்ஷணச் சமையை, நிற்கும்போதும் / நடக்கும்போதும் - யோக நித்திரை செய்யும்போதும் வைத்திருக்கிறார்.

தேவி! பாதுகே! ரங்கநாத: அசேஷம் = தேவி! பாதுகையே! அரங்கன் ஸமஸ்தமாக; இதம் புவநம், ஏகபுத்ராபிமாநாத் அநுபதி பரிரக்ஷந் = இந்த உலக மக்களை - ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவன் (அப்பிள்ளையிடம்) காண்பிக்கும் பாசத்துடன், கபடமின்றி, காப்பாற்றிக்கொண்டு; திஷ்டந், வ்ரஜந்வா = ஸஞ்சாரம் இல்லாத வேளைகளிலும், ஸஞ்சாரம் செய்யும்போதும்; நிஜபத, நிஹிதாயாம் த்வயிநிஹித பர: அபூத் = தன் திருவடிகளை வைத்து, தன் பாரத்தை கொடுத்தார்; ஸ்வாபம் ருச்சந் கிம் புந: ? = தூக்கம் அடையும்போது கேட்பானேன்?

891. த்வரிதம் உபகதாநாம் ஸ்ரீமதோ ரங்கபர்த்து:
 த்வதுபஹிதபதஸ்ய ஸ்வையாத்ரோத்ஸவேஷு|
 முகரயதி திகந்தாந் முஹ்யதாம் த்வத் ப்ரக்ஷுந்தௌ
 விஹிதகுஸூம் வ்ருஷ்டி: வ்யாவகோஷீ ஸுராணாம்||

பாதுகே! அரங்கனின் ஸஞ்சார வேளைகளில், தேவர்கள் ஸேவிக்க விரைகின்றனர்...புஷ்பங்களை வர்ஷித்து, உன்னை ஸ்துதிக்கின்றனர்...ஒரே கோலாஹலம்! எல்லா திசைகளிலும் எதிரொலிக்கிறது.

ஸ்ரீமத: ரங்கபர்த்து: த்வத் = பிராட்டியுடன் கூடின ரங்கநாதன் உன்னிடம்; உபஹித பதஸ்ய = திருவடிகளை வைத்தவராய்; ஸ்வையாத்ரோத்ஸவேஷு = தன் இஷ்டமான உத்ஸவ யாத்திரைகளில்; த்வரிதம் உபகதாநாம், த்வத் ப்ரக்ஷுந்தௌ முஹ்யதாம் ஸுராணாம் = சீக்கிரமாக வந்து கொண்டும், உனது ஸ்தோத்திரத்திலே ஆவல் கொண்ட தேவர்களால்; விஹித குஸூம் வ்ருஷ்டி: = இறைக்கப்பட்ட மலர் மாரியும்; வ்யாவகோஷீ திகந்தாந் = கோஷங்களும், எல்லா திசைகளிலும்; முகரயதி = எதிரொலிக்கும்.

892. மநஸி நியம யுக்தே வர்த்தமாநா முநீநாம்
 ப்ரதிபதம் உபயாந்தீ பாவநீயக்ரமத்வம்|
 ச்ருதிரிவ நிஜசுப்தை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பதமநிதர கம்யம் வ்யங்க்துமர்ஹா த்வமேவ||

பாதுகே! முனிவர்கள் நியமம் தவறாதவர்கள் - உன்னை மனதால் தியானம் செய்து காண்பர் - ரங்கநாதனின் ஸஞ்சார வேளைகளில் - ஒவ்வொரு அடி தோறும் (each step), வேதம் தவிர, வேறு எதாலும் அறிய முடியாத பெருமானின் ஸ்வரூபத்தை, நீ "ஓதோ பரமபுருஷன்" என்று, அரங்கனின் திருவடியைக் காட்டிக் கூறுகிறாய்.

பாதுகே! நியம யுக்தே = பாதுகையே! நியமங்களால் தெளிவுள்ள; முநீநாம் மநஸி வர்த்தமாநா = முனிவர்களுடைய மனதிலே இருப்பவளும்; அநிதரகம்யம் ரங்கபர்த்து: பதம், பாவநீய க்ரமத்வம் = (வேதம் தவிர) வேறு எதாலும் அறிய முடியாத, பெருமானின் திருவடிகளை - (நீ) பாவநமானதும், வரிசையான; ப்ரதிபதம் உபயாந்தீ, த்வமேவ ச்ருதிரிவ, நிஜ சுப்தை: = (உன்) ஒவ்வொரு அடியின் போதும், அடைந்தவளாக நீயே - வேதத்தைப் போல, உன்னுடைய; வ்யங்க்தும் அர்ஹா = நாதங்களால் காண்பிக்கத் தகுந்தவள்.

893. அவிகல நிஜ சந்த்ராலோக ஸந்தர்சநீயா
 ப்ரதிகலம் உபபோக்யா பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 முகுளயிதும் அசேஷம் மௌக்திக ஜ்யோதஸ்நயா ந:
 ப்ரபவஸி திமிரௌகம் பௌர்ணமாஸீ நிசேவ||

அரங்கனின் பாதுகையே! மாசற்ற தங்கத்திருமேனி உனக்கு...சந்திரன் ஒவ்வொரு கலையாய், வளர்ந்து - பூர்ண சந்திரனாகப் பெளர்ணமியில் பிரகாசிப்பதைப் போல, நீயும் முத்தொளி நிலவால், எங்கள் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கடிக்கிறாய்.

ரங்கபர்த்து: பாதுகே! = ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே!; அவிகல நிஜ சந்திர ஆலோக = களங்கமற்ற தன் தங்கத்தின் பிரகாசத்தால்; ஸந்திரசீயா = பார்க்கத்தக்கவளாயும் (அழகாயும்); ப்ரதிகலம் உபபோக்யா = ஒவ்வொரு முறையும், ஸுகத்தைக் கொடுப்பவளுமான நீ; மெளக்திக ஜ்யோதஸ்நயா ந: = முத்துக்களின் ஒளியால், எங்களது; திமிரெளகம் அசேஷம் = அஞ்ஞான இருளை, முழுமையாக; முகுளயிதும், பெளர்ணமாஸீ நிசேவ ப்ரபவஸி = போக்கடிக்க, ஒரு பெளர்ணமி நிலவுடன் ஆன ராத்திரி போல விளங்குகிறாய்.

894. ஹம்ஸ சீரேணீ பரிசித கதி: ஹாரிணீ கல்மஷாணாம்
மெளளெள சம்போ: ஸ்திதிமதிகதா முக்தசந்த்ராநுபத்தா|
ராஜ்ஞாமேகா ரகுசுலபுவாம் ஸம்யக் உத்தாரிகா த்வம்
காலே தஸ்மிந் கூடிதிமதிகதா பாதுகே! ஜாஹ்நவீவ||

பாதுகையே! நீயும் கங்கையும் பல விதங்களில் ஒப்புமை உடையவர்கள் - இருவரும் சிவனின் சிரஸ்ஸிலே இருப்பவர்கள் -- (சிவன் சடாரியை வைப்பது); ஹம்ஸங்களின் / யோகிகளின் விஹார ஸ்தலம்; கங்கையை பகீரதன் கொண்டு வந்தான் - நீ, பரதனால் அயோத்திக்கு கொண்டுவரப்பட்டாய் - இருவருமே ரகுசுல ராஜாக்களைக் கரை ஏற்றியவர்கள் (கங்கை = ஸகரபுத்திரர்கள்; பாதுகை = பரதனை)

பாதுகே! த்வம் ஜாஹ்நவீவ = பாதுகே! நீ கங்கையை ஒத்தவள் (பல காரணங்கள்); ஹம்ஸ சீரேணீ பரிசித கதி: = ஹம்ஸம் / யோகிகளின் கூட்டங்களால் அடையப்பட்ட ஸஞ்சாரம் / பிரவாகம்; கல்மஷாணாம் ஹாரிணீ: = பாவங்களைப் போக்குகிறீர்கள்; சம்போ: மெளளெள ஸ்திதிம் அதிகதா = சிவனின் தலையிலே ஸ்திரமான இருப்பை அடைந்தவர்கள்; முக்த சந்த்ரா அநுபத்தா: = அழகிய சந்திர கலை / தங்கத்தை உடையவர்கள்; ரகுசுல புவாம் ராஜ்ஞாம் ஏகா தஸ்மிந் காலே கூடிதிம் ஸம்யக் உத்தாரிகா = ரகுவம்சத்தில் தோன்றின அரசர்களுக்கு, ஒரு விலகூணமான நற்கதியை கொடுத்தீர்கள் (சகர புத்திரர் / பரதன்); அதிகதா = அடைந்தாய்.

895. ஸ்வச்சாகாராம் ச்ருதிஸுரபிதாம் ஸ்வாது பாவோப பந்நாம்
மார்க்கே மார்க்கே மஹிதவிபவாம் பாதுகே! தீர்த்தபேதை:|
சீதஸ்பர்சாம் ச்ரமவிநயிநீம் காஹதே மந்தமந்தம்
கரீடாலோல: கமலநிலயா தத்தஹஸ்தோ யுவா த்வாம்||

பாதுகே! யுவாவான ரங்கநாதன் உன்னை அணிந்துகொள்ளும்போது, போக்யமான குளிர்ந்த நீரில் ஜலக்ரீடை செய்யும் ஆனந்தம் அடைகிறார்....கரீடையில் ஈடுபட - பிராட்டி கைலாகு கொடுக்க, காவேரியில் இறங்கும் போது, மெதுவாய்ச் செல்கிறார், உன் ஸுகத்தை அநுபவித்துக் கொண்டே...

பாதுகே! கமல நிலயா தத்தஹஸ்த: = பாதுகையே! பெரிய பிராட்டியால் கைலாகு கொடுக்கப்படும்; யுவா, ஸ்வச்ச ஆகாரம் = யுவாவான அரங்கன், தெளிவான ஸ்வரூபத்தை உடையவளும்; ச்ருதி ஸுரபிதாம் - ஸ்வாதுபாவ உபபந்நாம் = வேத வாஸனையுடன் கூடினவளும் - மதுரமான பாவனைகளை உடையவளும்; மார்க்கே மார்க்கே தீர்த்த பேதை: மஹித விபவாம் - சீதஸ்பர்சாம் ச்ரம விநயிநீம், த்வாம் = ஸஞ்சாரம் செய்யும் பாதைகள் தோறும் ஸநான கட்டங்களை உடையவளும் - பெருமையுடன் கூடியவளாயும், குளிர்ச்சியான ஸ்பர்சம் - ச்ரமங்களைப் போக்கடிப்பவளுமான, உன்னை; கரீடா லோல:, மந்தம் மந்தம் காஹதே = (அரங்கன்) கரீடையில் ஆசையுள்ளவர் போல, மெதுவே/மெதுவே அணிகிறார்.

896. அப்யஸ்யந்த்யோ: க்ரமம் அநுபமம் ரங்கபர்த்துர் விஹாரே
ஸ்தானே ஸ்தானே ஸ்வர பரிணதிம் லம்பிதஸ் தத்ததர்ஹாம்|
பர்யாயேண ப்ரஹிதபத்யோ: பாதுகே! ச்ருத்யுதார:
சிஞ்ஜாநாத: ஸ்புரதி யுவயோ: ச்ருங்கலா பந்தரம்ய:||

பாதுகே! பெருமாள் உன்னை அணிந்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, உன் ஒவ்வொரு அடிதோறும் - ஒப்பற்ற வேதக்ரம பாடத்தை நிகர்த்ததாய் இருக்கிறது...மேடு/பள்ளம் என்பதற்கேற்ப மாறும், உன் அடியோசை, க்ரம பாடத்தில், உதாத்தம்- அநுதாத்தம் எனும் ஸ்வர பேதம் போல உள்ளது.

பாதுகே! ரங்கபர்த்து: விஹாரே = பாதுகையே! அரங்கனின் ஸஞ்சாரத்தில்; ஸ்தானே ஸ்தானே = (மேடு - பள்ளம் போன்ற) அந்தந்த பிரதேசங்களில்; பர்யாயேண = ஒன்றின் பின் ஒன்றாக; பத்யோ: ப்ரஹித = திருவடிகளை (நீ) வைக்கும்போது; யுவயோ: சிஞ்ஜாநாத: = உங்களுடைய மணிகளின் இனிய ஒலி; தத் ததர்ஹாம் = அந்தந்த இடங்களுக்கு ஏற்ற மாதிரியாக; ச்ருங்கலா பந்த ரம்ய: ஸ்புரதி = சங்கிலித்தொடரைப்போல அழகாய் விளங்குகின்றது; அப்யஸ்யந்த்யோ: = (இது) (வேதத்தை) மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லி அப்யாஸம் செய்தவர்கள்; அநுபமம் - க்ரமம் = ஒப்புமை கூற முடியாததான க்ரமம் எனும் வேதபாராயணம் மாதிரி; ச்ருத்யுதார: = காதுகளுக்கு இன்பமான; ஸ்வர பரிணதிம் = ஸ்வரங்களின் மாறுதலை; லம்பித: = அடைந்துள்ளது (போல).

897. ஆஸந்நாநாம் திவஸம் அபுநர் நக்தம் ஆபாதயந்தீ
ஸ்பீதா லோகா மணிபிரபித: ப்ராணிநாம் அஸ்ததோஷா|
ப்ரஹ்வைர் ஜுஷ்டா விபுதநிவஹை: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
பாதாம்போஜே திசுதி பவதீ பூர்வ ஸந்த்யேவ காந்திம்||

பாதுகே! உன்னை ஆச்ரயித்த சேதனர்கட்கு, ஸம்ஸாரம் என்ற இருளிலிருந்து, வெளியேற்றி - எப்போதும் பகலாகவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும், மோகூத்தைக் கொடுப்பவள் நீ... பல நிற ரதனங்களின் ஒளியால் பிரகாசிக்கும் உன்னை, தேவதைகள் துதிக்கின்றனர்..., அரங்கனின் திருவடித் தாமரையிலே, உதயஸந்த்யையாக நீ விளங்குகின்றாய்.

பாதுகே! ஆஸந்நாநாம் ப்ராணிநாம் = பாதுகையே! (உன்னை) தஞ்சம் அடைந்த சேதனர்களுக்கு; அபுநர் நக்தம், திவஸம் = மறுபடி ஏற்படாதபடி, (அவர்களுக்கு) ஞானம் என்ற பகலை; ஆபாதயந்தீ = உண்டு பண்ணுபவளும்; மணிபி: அபித: ஸ்பீத ஆலோகா = ரதனங்களின் காந்தியால் நான்கு புறமும், பூர்ணமான பிரகாசத்தை உடையவளாயும்; அஸ்த தோஷா = தோஷங்களுக்கு விரோதியாயும்; விபுத நிவஹை: ப்ரஹ்வை: ஜுஷ்டா = தேவதைகளின் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவளாய்; பவதீ, பூர்வஸந்த்யேவ, ரங்கபர்த்து: பாதாம்புஜே, காந்திம் திசுதி = நீ, உதய ஸந்த்யே போல, அரங்கனின், திருவடித்தாமரைகளிலே, ஒளியைக் கொடுக்கிறாய்.

898. ரம்யாலோகா லளித கமநா பத்மராகாதரோஷ்டி
மத்யே கூாமா மணிவலயிநீ மெளக்திக வ்யக்த ஹாஸா|
ச்யாமா நித்யம் ஹரிதமணிபி: சார்ங்கிண: பாதரகேஷு!
மந்யே தாது: பவஸி மஹிளா நிர்மிதௌ மாத்ருகா த்வம்||

பாதரகேஷு! அழகான நடை - மெல்லிய இடை - சிவந்த அதரங்கள் - முகத்தில் அழகிய புன்சிரிப்பு (முத்து) - கைகளிலே ரதன வளையல்கள் - ரம்யமான சோபை - இப்படிப்பட்ட தோற்றத்துடன் உள்ள நீ, உத்தம வகைப் பெண்ணைச் சிருஷ்டிக்க விரும்பும் பிரம்மாவுக்கு, ஓர் மாதிரி ப்ரதி (Model) போன்றவள்!

சார்ங்கிண: பாதரகேடி! ரம்ய ஆலோகா லளித கமநா - பத்மராக அதரோஷ்டி = பெருமாளின் பாதுகையே! மிளிரும் ஒளியுடனும் - மெதுவான நடை - பத்மராகக்கற்களின் சோபையால் தோன்றின, கீழ் மேல் உதடுகள்; மத்யே கூடிமா - மணிவலயிநீ - மௌக்திக வ்யக்த ஹாஸா = இடை மெலிந்து - ரத்ன வளையல்கள் - முத்துக்களால் தெளிவான புன்முறுவல்; நித்யம் ஹரிதமணிபி: ச்யாமா த்வம், தாது: மஹிளா நிர்மிதௌ = எப்போதும் இந்திர நீலங்களால் ஏற்படும் கறும் பச்சை - இப்படி விளங்கும் நீ, பிரமனுக்கு, உத்தம வகைப் பெண்ணை சிருஷ்டிக்க; மாத்ருகா பவஸி = ஒரு மாதிரி (master copy) போன்றவள்.

899. ஸ்தித்வா பூர்வம் க்வசந பவதீ பத்ர பீடஸ்ய மத்யே
ரத்நோதஞ்சத்கிரண நிகரா ரங்கிண: பாதரகேடி!
வ்யாகீர்ணாநாம் ந்ருபதி விரஹாத் தேவி! வர்ணாசர்மாணாம்
நூநம் ஸீமாவிபஜந ஸஹம் நிர்மமே ஸுத்ரபாதம்||

பாதுகே தேவியே! கோஸல நாட்டில் மன்னர் யாரும் இல்லாதபோது - வர்ண, ஆசர்ம எல்லைகள் மீறப்பட்டு, கலப்பு இருந்தது...நீ ஸிம்மாஸனம் ஏறியதும் - உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், அனைத்து நியமங்களுக்கும் எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டன.

ரங்கிண: பாதரகேடி! தேவி! = அரங்களின் பாதுகையே! தேவி!; ந்ருபதி விரஹாத் வ்யாகீர்ணாநாம் = ராஜா இல்லாமையால், வ்யவஸ்தையே இல்லாமல், ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து போன; வர்ணாசர்மாணாம் ஸீமா, பவதீ பூர்வம் க்வசந பத்ரபீடஸ்ய மத்யே = வர்ண - ஆசர்மங்களின், எல்லைகளை நீ (அன்று); ஸ்தித்வா - ரத்ந, உதஞ்சத - கிரண நிகரா, விபஜநஸஹம், ஸுத்ரபாதம், நிர்மமேநூநம் = (கோஸல ராஜ்யபீடம் ஏறின வேளையில்) ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்ததும், உனது நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் ரத்னங்களின் ஒளியால் - (எல்லைகளை) பிரிக்கத்தக்க உத்தரவு ரூபமான கட்டுப்பாடுகளை, உண்டு பண்ணினாய் - நிச்சயம்.

900. மாதர்மஞ்ஜுஸ்வந பரிணத ப்ரார்த்தநா வாக்ய பூர்வம்
நிக்ஷிப்தாயாம் த்வயி சரணயோ: பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
த்வய்யாயத்தம் கிமபி குஸம் ஜாநதீநாம் ப்ரஜாநாம்
பர்யாப்தம் தந்நகலு ந பவத்யாத்ம நிகேடிப க்ருத்யம்||

தாயே! பாதுகே! நீ அரங்களின் திருவடிகளிலே (ஆராதகரால்) ஸமர்ப்பிக்கப்படும்போது, இனிய நாதம் எழுப்புகிறாயே!...பெருமாளிடம் "என் ஸ்வரூபம் - என்னை ரக்ஷிக்கும் பாரம் - அதன் பலன் அனைத்தும் உனக்கே - எனக்கு வேறு கதியில்லை" என்று ஆத்ம நிகேடிபணம் செய்வது போல இருக்கிறது.

மாத: பாதுகே! ரங்கபர்த்து: = அம்மா! பாதுகையே! ரங்கநாதனின்; சரணயோ: த்வயி நிக்ஷிப்தாயாம் = திருவடிகளில், உன்னை ஸமர்ப்பிக்கும்போது; மஞ்ஜுஸ்வந பரிணத ப்ரார்த்தநா வாக்ய, பூர்வம் - கிமபிகுஸம் = மிருதுவான சப்தத்தால் செய்யப்பட்ட ப்ரார்த்தனையாகிற வாக்யங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு - (எல்லா நன்மைகளும்) i.e.(பெருமாளின் திருவடி ஸேவையும் - அதனால் ஏற்படும் ஸந்தோஷமும் கூட); த்வயி - ஆயத்தம் ஜாநதீநாம் ப்ரஜாநாம் ஆத்மநிகேடிப க்ருத்யம் பர்யாப்தம் ந பவதி ந கலு = உனது அதீனமே - என்பதை அறிந்து கொள்ளும் ஜனங்களின் வார்த்தைகள் போதுமானதாக ஆவதில்லை என்பது இல்லை (Double negative).

901. நித்யம் ரங்க கூடிதிபதி பதந்யாஸ தந்யாத்மநஸ்தே
சீஞ்ஜாநாதம் ச்ரவண மதுரம் பாதுகே! தீர்க்கயந்த:
காலே தஸ்மிந் கரணவிகம க்லேஷ்ஜாதம் விஹந்யு:
ஸந்தாபம் நஸ்தருண துளஸீகந்தினோ கந்தவாஹா:||

பாதுகே! ரங்க பூமிக்கு யஜமானரான பெருமாளின் திருவடி ஸம்பந்தத்தை ஸதாகாலமும் பெற்றிருப்பவள் நீ...உன் இனிய நாதம் வெகுதூரம் பரவக்கூடியது...பெருமாள் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் துளஸியின் நறுமணமும் அவ்வாறே...என் அந்திம வேளையில், எனது அவயவங்களின் வேதனையை நீ போக்கடிக்க வேண்டும்.

பாதுகே! ரங்கக்ஷிதிபதி பத ந்யாஸ நித்யம், தந்ய ஆத்மந: தே ச்ரவண மதுரம் சிஞ்ஜாநாதம் = பாதுகையே! ரங்கநாதனின், திருவடியிலே வைக்கப்பட்டு, எப்போதும், (ஸேவையினால்) ஏற்படும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடின, உனது, கேட்க இனிமையான மணிகளின் சப்தமும்; தீர்க்க யந்த: தருண துளஸீ கந்திந: கந்தவாஹா: = வெகுதூரம் பரவும் துளஸீ தளங்களின் வாஸனையைச் சமந்துள்ள காற்றும்; தஸ்மிந் காலே - ந: கரண விகம க்லேச ஜாதம் ஸந்தாபம் விஹந்யு: = எங்களுக்கு அந்திம வேளையில் இந்திரியங்களின் நாசத்தால் ஏற்படும் வருத்தத்தை போக்கடிக்க வேண்டும்.

902. ஸம்ஸாராத்வ ச்ரம்பரிணதம் ஸம்சீரிதாநாம் ஜநாநாம்
தாபம் ஸத்ய: சமயிதூமலம் சார்ங்கிண: பாதுகே! த்வம்|
சந்த்ரரபீடே ப்ரணமதி நவாம் சந்த்ரிகாம் ஆபிபத்பி:
தாரா நிர்யத் ஸலிலகணிகா சீகரைச் சந்த்ரகாந்தை:|

பெருமாளின் பாதுகே! உன்னைச் சிவன் வணங்கும்போது, தலையிலுள்ள பிறைச்சந்திரனை, புதிய முழுநிலவாகப் பருகுகின்ற, பெருகும் தாரையாய், உன் சந்திரகாந்தக்கற்கள் பெரும் உதவி செய்பவை...உன்னை ஆசிரயித்த ஜனங்களின் தாபத்ரயத்தை, ச்ரமம் தீரும்படி நீ போக்கடிப்பவள்.

சார்ங்கிண: பாதுகே! த்வம் சந்த்ரரபீடே ப்ரணமதி, நவாம் சந்த்ரிகாம் ஆபிபத்பி: = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ பிறைச்சந்திரனைச் சிரோபூஷணமாக உள்ள சிவன், வணங்கும்போது புதியதான நிலவை முழுதும் குடித்து விடுபவைகளும்; தாரா நிர்யத் ஸலில கணிகா சீகரை: சந்த்ரகாந்தை: = பெருக்காக (தாரை) கிளம்பும் நீர்த்துளிகளால் நிறைந்துள்ள உன் சந்திரகாந்த மணிகளால்; ஸம்சீரிதாநாம் ஜநாநாம் ஸம்ஸார அத்வ ச்ரம பரிணதம் - தாபம் ஸத்ய: சமயிதூம் அலம் = உன்னை ஆசிரயித்த மக்களின் ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் ஏற்படும் சிரமத்தால் உண்டாகும் கொதிப்பை, உடனே போக்கடிக்கிறாய். (சந்த்ர காந்தக்கல் - நிலவின் ஒளி பட்டால் உடனே நீரைப் பொழியும்).

903. வஜ்ரோபேதாம் வலபிதுபலச்யாமளாம் மஞ்ஜூ கோஷாம்
முக்தாஸாராம் மதுரசபலாம் வீக்ஷ்ய விஷ்ணோ: பதே த்வாம்|
ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் உபரி சலயந் பாதுகே! சந்த்ரகாந்தம்
தத்தே நித்யம் த்ருத கநருசி: தாண்டவம் நீலகண்ட:|

பாதுகே! வைரம் - இந்திரநீலம் - முத்து இவைகள் வீசும் காந்தியுடன், இனிய நாதமும் கொண்ட உன்னைப் பெருமாளின் திருவடியில் ஸேவிக்கும் நீலகண்டன், தன் சிரஸ்ஸிலுள்ள சந்த்ர கலையின் நுனி ஆடும்படி, தாண்டவம் ஆடுகிறார்.

பாதுகே! வஜ்ர உபேதாம் வலபிதுபல ச்யாமளாம், மஞ்ஜூகோஷாம் = பாதுகையே! வைரங்களுடன் சேர்ந்தும், இந்திர நீலங்களால் கறுமை நிறத்துடனும், இனிய ஒலியை உடையவளாயும்; முக்தாஸாராம் - மதுரசபலாம், த்வாம் = முத்துக்களால் உயர்ந்தும், அழகான ஸஞ்சாரத்தை உடையவளுமான, உன்னை; விஷ்ணோ: பதே வீக்ஷ்ய, த்ருத கந ருசி: நீலகண்ட: ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் = பெருமாளின் திருவடிகளிலே பார்த்த, மிகுதியான ஆசையுடைய சிவன் - ஆனந்தம் மிகுதியால்; உபரி சந்த்ரக அந்தம் சலயந் நித்யம் தாண்டவம் தத்தே = மேலே உள்ள பிறைச்சந்திரனின் நுனி ஆடும்படியாக, கூத்தை, எப்போதும் செய்கிறார்.

904. ஸ்ரீரங்கேந்தோ: சரணகமலம் தாத்ருசம் தாரயந்தீ
காலே காலே ஸஹகமலயா க்லுப்த யாத்ரோத்ஸவஸ்ரீ:
கத்வா கத்வா ஸ்வய மநுக்ருஹ த்வாரம் உந்நித்ர நாதா
பௌராந் நித்யம் கிமபிகுசலம் பாதுகே! ப்ருச்சஸீவ||

பாதுகே! ரங்கநாதனின் திருவடித்தாமரைகளைத் தாங்கும் நீ, உத்ஸவ காலங்களில் - திருவீதி உலாவின் போது - ஒவ்வொருவர் வீட்டு வாசலுக்கும் சென்று, "கேடிமமா? ஒன்றும் குறைவு இல்லையே?" எனப் பரிவுடன் குசலம் விசாரிப்பதைப் போல இருக்கிறது.

பாதுகே! ஸ்ரீரங்கேந்தோ: தாத்ருசம் சரண கமலம் தாரயந்தீ - காலே காலே = பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் அப்படிப்பட்டதான, திருவடித்தாமரைகளை தரித்துக்கொண்டு உசிதமான அந்த அந்த காலங்களில்; கமலயா ஸஹ, க்லுப்த யாத்ரோத்ஸவ ஸ்ரீ: (த்வாம்) - உந்நித்ர நாதா, ஸ்வயம் = மகாலக்ஷ்மியுடன், உத்ஸவங்களில், நீ, உன் நாதத்தால் - பட்டணத்தின் (ஸ்ரீரங்கம்); நித்யம், அநுக்ருஹ த்வாரம், கத்வா கத்வா, பௌராந் கிமபி குசலம் ப்ருச்சஸீவ = வீடுகள் தோறும், சென்று - மக்களை குசலம் விசாரிப்பது போலக் கேட்கிறாய்.

905. சதுரவிஹாரிணீம் ருசிர பக்ஷருசிம் பவதீம்
மநஸிஜ ஸாயகாஸந குணோசித மஞ்ஜூரவாம்|
அநுபதம் ஆத்ரியேமஹி மஹேந்த்ரஸிலா மஹிதாம்
ஹரி சரணாரவிந்த மகரந்த மது வ்ரதிகாம்||

பாதுகே! பெருமானின் திருவடித்தாமரைகள் சிந்தும் தேனைப் பருகும் பெண் வண்டு போன்றவள் நீ...உனது இனிய நாதம் - மன்மதனுடைய வில்லின் நாண் ஒலியை ஒத்திருக்கும்...உன்னை ஒவ்வொரு கூடிணமும் தியானிக்கிறோம்.

சதுர விஹாரிணீம் - ருசிர பக்ஷ ருசிம் - மஹேந்த்ர சிலா மஹிதாம் = ஸாமர்த்தியமான ஸஞ்சாரங்களை உடையவளும் - அழகிய பாரச்வங்களை உடையவளாயும் - இந்நிர நீலங்களின் காந்தியால் பெருமையை உடையவளும்; மநஸிஜ ஸாயகாஸந குண உசித மஞ்ஜூரவாம் = மன்மதனின் வில்லின் நாண் போன்ற இனிய நாதத்துடன் கூடியவளாய்; ஹரிசரண அரவிந்த மகரந்த மதுவ்ரதிகாம், பவதீம் அநுபதம் ஆத்ரியேமஹி = பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து (பெருகிய) தேனைக் குடித்த வண்டாகிற உன்னை, ப்ரதிகூடிணமும் கொண்டாடுகிறோம்.

906. கநகருசா ஜடாம் உரகமௌளி மணீந் மணிபி:
த்ரிதிவ தரங்கிணீம் தரள மௌக்திக தீதிதிபி:
குடிலதயா க்வசித் சசிகலாம் அதரீ குருஷே
முரரிபு பாதுகே! புரபித: சிரஸா வித்ருதா||

பெருமானின் பாதுகையே! (எல்லாமே உன்னைவிடத் தாழ்ந்தே இருக்கும்; அதுபோல) சிவனின் தலையிலே உன்னை வைக்கும்போது, உனது தங்க மேனியால், சிவனுடைய ஜடையையும் - உன் ரத்னங்களின் ஒளியால், பாம்புகளின் தலையில் உள்ள ரத்னங்களின் ஒளியையும் - முத்துக்களின் சோபையால், சிவன் தலையில் உள்ள கங்கையையும், உன் வளைவினால், பிறைச் சந்திரனையும் இளப்பமாக்குகிறாய்.

முரரிபு பாதுகே! புரபித: சிரஸா = பெருமானின் பாதுகையே! த்ரிபுராஸுரனைக் கொன்ற சிவனின் தலையிலே (நீ); வித்ருதா, கநகருசா, ஜடாம் - மணிபி: உரகமௌளி மணீந் = வைக்கப்பட்டபோது, உனது தங்கக் காந்தியால் - செம்மை நிற ஜடையையும் - உன் ரத்னங்களின் காந்தியால் பாம்புகளின் தலையிலே உள்ள மணிகளையும்; தரள மௌக்திக தீதிதிபி: த்ரிதிவ தரங்கிணீம் - க்வசித் குடிலதயா சசிகலாம் = முத்துக்களின் சோபையால்,

சுழன்று கொண்டு, அலைகளுடன் கூடிய தேவலோகத்து நதியான கங்கையையும், உன் நடு பாகத்தின் வளைவால், சந்த்ரகலையையும்; அதரீ குருஷே = இளப்பமாகப் பண்ணுகிறாய்.

907. காலே தல்ப புஜங்கமஸ்ய பஜத: காஷ்டாம் கதாம் சேஷதாம்
மூர்த்திம் காமபி வேத்மி ரங்கந்ருபதே: சித்ராம் பதத்ரத்வயீம்|
ஸேவா நம்ர ஸுராஸுரேந்த்ர மகுடசேஷாபடஸங்கமே
முத்தா சந்த்ரிகயேவ யா ப்ரதயதே நிர்மோகயோகம் புந:||

யூநீரங்கநாதனின் ஆச்சரியகரமான பாதுகைகளைச் சேவிக்கும்போது, பெருமாள் ஸஞ்சாரம் முடிந்து திரும்பியதும், வணங்குகின்ற தேவ அஸுர ச்ரேஷ்டர்களின் சிரஸ்ஸிலே பரியட்டம் கட்டியபின் வைக்கும்போது, (அந்த வஸ்திரம்) ஆதிசேஷனின் உரித்த தோல் போலத் தோன்றுகிறது)...பெருமானின் சயனத்துக்கு படுக்கையாய் இருக்கும் ஆதிசேஷன், தன் ஸேவையை மீண்டும் செய்ய ஆசைப்படுகிறான்!

ரங்க ந்ருபதே: சித்ராம் பதத்ர த்வயீம் = ரங்கநாதனின் ஆச்சரியமான இரண்டு பாதுகைகளை; காலே, காஷ்டாம் கதாம் சேஷதாம் = ஸஞ்சார காலத்திலே முடிவில், தாஸனாக கைங்கர்யத்தை அடைந்த; பஜத: தல்ப புஜங்கமஸ்ய காமபி மூர்த்திம் வேத்மி = பெருமானின் படுக்கையாய் விளங்கும் ஆதிசேஷனின் ஒரு விலகூணமான உருவமாகவே அறிகிறேன்; யா, ஸேவா நம்ர ஸுராஸுரேந்த்ர மகுட சேஷாபட ஸங்கமே = எந்தப் பாதுகையானது, பெருமானைச் சேவிக்கும் போது, தேவ அஸுர ச்ரேஷ்டர்களின் மகுடங்களிலே, பரியட்டம் போன்ற சேர்த்தியை; முத்தா, சந்த்ரிக ஏவ = முத்துக்களின் ஒளியால், நிலவு போன்ற காந்தி; புந: நிர்மோக யோகம் ப்ரதயதே = மறுபடியும், உரித்த தோல் (பாம்புச்சட்டை) போன்ற தோற்றத்தை தெரியப்படுத்துகிறதோ.

908. சந்த்ராபீட சிகண்ட சந்த்ர சிகர ச்யோதத் ஸுதா நிர்ஜ்ஜர-
ஸ்தோகாஸ்லிஷ்ட ஸுரேந்த்ர சேகர ரஜஸ் ஸ்த்யாநாம் ஸ்தும: பாதுகாம்|
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப விபக்த ஸீமவிவித கேஷத்ரஜ்ஞ ஸர்க்க ஸ்திதி-
த்வம்ஸாநுக்ரஹ நிர்ஹப்ரணயிநீ யா ஸா க்ரியா ரங்கிண:||

பிறைச் சந்திரனைச் சிரஸ்ஸிலே தரித்துள்ள சிவன் வணங்கும்போது, சந்திரகலையிலிருந்து ஒழுகிய அமிருதத் துளிகளும், தேவர் - தலைவர்கள் தலையில் சூடியுள்ள புஷ்பங்களிலிருந்து உதிர்ந்த மகரந்தத் துகள்களும் - பாதுகையின் மேல் சேர்ந்து, சேறு போலக்கெட்டியாக இருக்கிறது. ஸகல ஜீவராசிகளின் படைப்பு - காத்தல் - ஸம்ஹாரம் இவைகளை நிர்வகிக்கும், அரங்கனின் லீலா ரூபமான பாதுகைகளைத் தியானிக்கிறோம்.

சந்த்ராபீட சிகண்ட சந்த்ர சிகர ச்யோதத், ஸுதா நிர்ஜ்ஜர ஸ்தோக ஆஸ்லிஷ்ட = பிறைச் சந்திரனை, தலையில் தரித்துள்ள (சிவனின்) சந்திரனின் நுனியிலிருந்து, பெருகும் அமிர்த வெள்ளத்தின், கொஞ்சம் கலந்தும்; ஸுரேந்த்ர சேகர ரஜ: ஸ்த்யாநாம் பாதுகாம் ஸ்தும: = தேவ ச்ரேஷ்டர்களின் தலையில் உள்ள புஷ்பங்களின் (மகரந்த) துகள்களால் ரொம்பியுள்ள பாதுகைகளை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்; யா, ப்ரம்ம - ஸ்தம்ப விபக்த ஸீம, விவித கேஷத்ரக்ஞ ஸர்க்க - ஸ்திதி த்வம்ஸ = எந்தப் பாதுகைகள், பிரம்மா - புல் இவைகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள எல்லைகளை உடையதும், பல பிறவிகளை உடைய ஜீவர்களின் சிருஷ்டி - காத்தல் - அழிவு போன்ற; அநுக்ரஹ நிர்ஹப்ரணயிநீ, ரங்கிண: ஸா க்ரியா = அநுக்ரஹம் / தண்டனைகளைச் செய்யும் அரங்கனின் அந்த லீலாரூபமான செயல்களைச் செய்கிறாளோ?

909. லக்ஷ்மீ நூபுர சிஞ்ஜிதேந குணிதம் நாதம் தவாகர்ணயந்
ஆஜிக்ரந் நிகமாந்த கந்த துளஸீ தாமோத்திதம் ஸௌரபம்|
காலே குத்ரசிதாகதம் கருணயா ஸார்த்தம் த்வயா சாக்ரத:
பச்யேயம் மணிபாதுகே! பரதரம் பத்மேக்ஷணம் தைவதம்||

மணிபாதுகே! என் அந்திம வேளையில், நீ உன் தயையால், பிராட்டியோடு பெருமாளை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து - நான் ஸேவிக்கும்படி உதவ வேண்டும். பிராட்டியின் நூபுரத்தின் இனிய ஒலியும், உன் நாதமும் - துளஸியின் நறுமணமும், என் இந்திரியங்களுக்கு விருந்தாய் அமைய வேண்டும்.

மணி பாதுகே! குத்ரசித் காலே = மணி பாதுகையே! (நான்) ஒரு (மரண) காலத்தில்; கருணயா, த்வயா ச ஸார்த்தம் அக்ரத: ஆகதம் = தயையினால், உன்னுடனும் கூட முன்னே வந்து கொண்டிருக்கும்; பரதரம் பத்மேக்ஷணம் - தைவதம் லக்ஷ்மீ நூபுர சிஞ்ஜிதேந குணிதம் தவ நாதம் - ஆகர்ணயந் = எல்லாரையும் விட உயர்ந்தவரும், தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடைய பெருமாளை, மகாலக்ஷ்மியின் தண்டை ஒலியால், விருத்தி செய்யப்பட்ட உன் நாதத்தை கேட்டும்; நிகமாந்த கந்த துளஸீதாம உத்திதம் ஸௌரபம் ஆஜிக்ரந் பச்யேயம் = உபநிஷத்தின் வாஸனையை உடைய, திருத்துழாய் உண்டாக்கும் வாஸனையை முகர்ந்து கொண்டும், பார்க்க வேண்டும்.

910. வஹதி கூதிவ்யவஹிதாம் ஸோஸ்பி த்வாம் கதிஷு பாதுகே! ரங்கீ|
கமடபதி புஜகபரிப்ருட கரிவர குலசிகரி பூமிகா பேதை:|

பாதுகையே! நீ அரங்கனை, ஸஞ்சார வேளைகளில் தாங்குகிறாய்...அந்தப் பெருமாள், தானும் உன்னைத் தாங்க வேண்டும் என்ற திருவுள்ளத்தினால் - நேராக இல்லாமல், நடுவிலே பூமியை வைத்து - அதன்கீழே, ஆதார கூர்மம், ஆதிசேஷன் - திக் கஜங்கள் என்று (எல்லாமே விஷ்ணுமயம் அன்றோ) பல உருவங்களாலே சுமக்கிறான்...அதேபோல, நானும் உன்னை தரிக்க அருள வேண்டும் நீ!

பாதுகே! ஸ: ரங்கீ அபி = பாதுகையே! அந்த அரங்கனும், தான்; கூதி வ்யவஹிதாம் த்வாம் கதிஷு = நடுவிலே பூமியை வைத்து, உன்னை ஸஞ்சாரங்களிலே; கமடபதி - புஜகபரிப்ருட - கரிவர - குலசிகரி - பூமிகா பேதை: வஹதி = ஆதிகூர்மம் - ஆதிசேஷன் - யானைகள் (திக்கஜங்கள்) - குல பர்வதங்கள் போன்ற பலவிதமான ரூபங்களால் தானே தூக்குகின்றார்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ப்ரகீர்ணபத்தி: - ஏகோந்த்ரீம்சீ.

30. சித்ரபத்தி

- 1.சுலோகத்தில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும், பலவிதமான சித்திரங்களில் உள்ள கட்டங்களில் அடைத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட கதியில் (Direction) படிக்கும்போது சுலோகம் வருமாறு அமைத்தல் "பந்தம்" எனப்படும்.
- 2.சித்திரம் ஒரு அம்பு வடிவிலோ, அல்லது தாமரை மலர் (பத்மம் - with 4 / 8 /16 petals) அல்லது வேறு வடிவில் இருக்கும்.
- 3.சுலோகங்களைப் படிக்கும்போது ஏற்படும் ஒலி, இனிமையாகவும், விசித்திரமாகவும் இருக்கும்.
- 4.சுலோகம் முழுவதும், ஒரே பதம் (word) or even ஒரே எழுத்து உபயோகித்தும் சுலோகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படிப் பலவிதமாக, நம்மை பிரமிக்க வைக்கும் 40 சுலோகங்கள் கொண்டது இந்த விசேஷமான பத்தி.

இதை ஆங்கிலத்தில் MATRIX என்பர் - அதாவது, an arrangement of symbols / letters etc. in rows and columns, treated as a single quantity....)

911. ப்ரதிஷ்டாம் ஸர்வ சித்ராணாம் ப்ரபத்யே மணிபாதுகாம்|
விசித்ர ஜகதாதாரோ விஷ்ணுர்யத்ர ப்ரதிஷ்டித:|

ஸமஸ்த சித்திரங்களுக்கும் இருப்பிடமான மணி பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்...விசித்திரமான உலகுக்கு ஆதாரமாக உள்ள விஷ்ணு, அந்தப் பாதுகையின் மீது இருக்கின்றார்.

ஸர்வ சித்ராணாம் ப்ரதிஷ்டாம் = ஸமஸ்தமான சித்திரங்களுக்கும் இருப்பிடமான; மணி பாதுகாம் ப்ரபத்யே = மணி பாதுகையைச் சரண் அடைகிறேன்; யத்ர, விசித்ர ஜகத் ஆதார: விஷ்ணு: ப்ரதிஷ்டித: = எந்தப் பாதுகையிடத்திலே, விசித்திரமான உலகத்துக்கு ஆதாரமான விஷ்ணு, இருக்கிறாரோ.

912. ச்ருணு தே பாதுகே! சித்ரம் சித்ராபிர் மணிபிர் விபோ:|
யுகக்ரம புவோ வர்ணாந் யுகபத் வஹஸே ஸ்வயம்|

பாதுகே! உன் விஷயமான ஒரு ஆச்சரியம் கேள்.....பகவான், ஒவ்வொரு யுகத்துக்கு ஒரு வண்ணமாய் இருப்பது பிரஸித்தம் (பால் - பொன் - பாசி - கறுப்பு); நீயோ, நான்கு வண்ணங்களையும் ஒரு சேர உடையவள்.

பாதுகே! தே சித்ரம் ச்ருணு = பாதுகையே! உன்னைப் பற்றி ஒரு ஆச்சரியம் கேள்; விபோ: யுகக்ரம புவ: வர்ணாந் = பெருமான், யுகங்கள் தோறும், உண்டாகிற ஒவ்வொரு வர்ணங்களுடன் (இருப்பவர்) ; சித்ராபி: மணிபி: ஸ்வயம் யுகபத் வஹஸே = பல நிற ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ள, நீ, ஒரே ஸமயம், நான்கு யுகங்களுடைய வண்ணத்தையும் வஹிக்கிறாய்.

913. ஸுரா ஸுரார்ச்சிதா தந்யா தூங்கமங்கள பாலிகா|
சராசராசரிதா மாந்யா ரங்க புங்கவ பாதுகா|

ரங்கநாத பாதுகை ஸம்பத்து நிறைந்தது...தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் அர்ச்சிக்கப்படுவது...சுபங்களைக் காத்து வைப்பது ---- அந்தப் பாதுகை, அனைவராலும் போற்றத்தக்கது.

ஸுராஸுர அர்ச்சிதா தந்யா, துங்க மங்கள் = தேவர்களாலும் - அஸுரர்களாலும் அர்ச்சிக்கப்படுவனும் - ஸம்பத்து நிறைந்தவனும் - மங்களத்தைத் தருபவனும்; பாலிகா, சராசர ஆசிரிதா = காப்பாற்றுவனும், அசையம் பொருள் - அசையாப் பொருள் அனைத்தாலும் ஆசர்யிக்கப்பட்டவளுமான; ரங்க புங்கவ பாதுகா மாந்யா = அரங்கனின் பாதுகை, கொண்டாடத்தக்கது.

(கோமூத்ரிகா பந்தம் என்ற வடிவில், சுலோகத்தின் எழுத்துக்களை அடைத்து வாசிக்க முடிகிறது இச்சுலோகம்)

ஸு	ரா	ஸு	ரா	ர்ச்சி	தா	த	ந்யா	துங்	க	மங்	க	ள	பா	லி	கா
ச	ரா	ச	ரா	ர்ச்சி	தா	மா	ந்யா	ரங்	க	புங்	க	வ	பா	து	கா

(கோமூத்ரிகா பந்தம்)

914. பத்மேவ மங்கள் ஸரித்பாரம் ஸம்ஸார ஸந்ததே:
துரிதக்ஷேபிகா பூயாத் பாதுகா ரங்க பூபதே:|

அரங்கனின் பாதுகை, சுபத்தை, ஆற்று வெள்ளம் போல், வாரி வழங்குவதில், பிராட்டி போன்றது...ஸம்ஸார சங்கிலியை முடித்து, நம்முடைய பாவங்களை, அவை போக்கடிக்க வேண்டும்.

ரங்க பூபதே: பாதுகா = அரங்கனுடைய பாதுகைகள்; பத்மேவ, மங்கள் ஸரித் ஸம்ஸார ஸந்ததே: பாரம் = மகாலக்ஷ்மியைப் போன்றே - மங்களங்களின் வெள்ளமாயும், ஸம்ஸாரத்தின் தொடர்ச்சிக்கு முடிவாகவும்; துரிதக்ஷேபிகா பூயாத் = நம் பாவங்களை அழிப்பதாக ஆகவேண்டும்.

இந்தச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு, "கூட சதுர்த்தம்" என்று பெயர்... 4th quarterல் உள்ள பதங்களின் அக்ஷரங்கள், மற்ற மூன்று பாதங்களிலிருந்து (quarter) எடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள்).

915. அநந்ய சரணஸ் ஸீதந் அநந்தக்லேஸாகரே|
சரணம் சரணத்ராணம் ரங்கநாதஸ்ய ஸம்சுரயே||

பாதுகையைத் தவிர எனக்கு வேறு கதியில்லை...முடிவே இல்லாத துக்கக்கடலில் அமிழ்ந்து வருந்தும் நான், ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையைச் சரணடைகிறேன்.

அநந்தக்லேச ஸாகரே ஸீதந் = அளவே இல்லாத, கஷ்டங்களாகிற கடலிலே ஸங்கடப்பட்டுக்கொண்டு; அநந்ய சரண: = வேறு ரக்ஷகர் இல்லாத நான்; ரங்கநாதஸ்ய சரணத்ராணம் = அரங்கனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகையை; சரணம் ஸம்சுரயே = உபாயமாக வரிக்கிறேன்.

"நிரோஷ்டயம்" என்று பெயர், இச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு...உதடுகள் (lips) சேராமலே, பூரா சுலோகமும் படிக்கலாம்.

916. ப்ரதிபாயா: பரம் தத்வம் பிப்ரதீ பத்ம லோசநம்|
பச்சிமாயாம் அவஸ்தாயாம் பாதுகே! முஹ்யதோ மம||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், மரண அவஸ்தையில் மயங்கிக் கிடக்கும் எனக்கு, நீ தாமரைக் கண்ணாகிற பரம் பொருளை, ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பித்து அருள வேண்டும்.

பாதுகே! பரம் தத்வம் பத்ம லோசநம் பிப்ரதீ (த்வம்) பச்சிமாயாம் = பாதுகையே! மேலான தத்துவமாகிற தாமரைக் கண்களையுடைய பெருமானைத் தூக்கும் (நீ) என் கடைசி காலத்தில்; அவஸ்தாயாம் முஹ்யத: மம = அவஸ்தைப்பட்டு, மயங்கி இருக்கும் எனக்கு; ப்ரதிபாயா: = ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டவேண்டும்.

"க்ரியாவஞ்சந ப்ரஹேலிகா" என்ற சப்த சித்திரத்தில் உள்ளது இச்சலோகம்...ப்ரஹேலிகா என்பது = பிறரை ஏமாற்றுதல் என்று பொருள்....ப்ரதிபாயா: என்ற பத்ம (which is used as a verb) looks like a பெயர்ச்சொல் - 6ம் வேற்றுமையுடன் கூடினதாய்.

917. யாம: ச்ரயதி யாம் தத்தே யைந யாத்யாய யாச்ச யா|
யாஸ்ய மாநாய யை வாந்யா ஸா மாம் அவது பாதுகா||

எந்தப் பாதுகையைப் பெருமாள் அடைகிறாரோ (ஸஞ்சார வேளையில்), எந்தப் பாதுகை விஷ்ணுவைத் தாங்குகிறதோ, எது விஷ்ணுவின் பொருட்டே இருக்கிறதோ, எது விஷ்ணுவிடமிருந்து தோன்றி, அவருக்கே அதீனமாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பாதுகை என்னைக் காத்து அருள வேண்டும்.

அ:, யாம் ச்ரயதி = பெருமாள் எந்தப் பாதுகையை அடைகிறாரோ; யா அம் தத்தே = எந்தப் பாதுகை பெருமானைத் தூக்குகிறதோ; யா ஏந யாதி = எந்தப் பாதுகை பெருமானாலே ஸஞ்சரிக்கிறதோ; யா ஆய = எந்தப் பாதுகை பெருமானின் பொருட்டே ஏற்பட்டதோ; யா ஆயாத் ச = எந்தப் பாதுகை பெருமானிடமிருந்து வந்ததோ; யா அஸ்ய மாநாய = எந்தப் பாதுகை பெருமானுடைய பூஜையின் பொருட்டே; யா ஏ வாந்யா = எந்தப் பாதுகை பெருமானிடம் பக்தி பண்ணத் தக்கதோ; ஸா பாதுகா மாம் அவது = அப்படிப்பட்ட பாதுகை என்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

("அ" என்ற சொல் விஷ்ணுவைக் குறிக்கும் ---"அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்று நிகண்டுப்படி...அந்தச் சொல்லின் 7 வேற்றுமைகளையும் இந்தச் சுலோகத்தின் 7 வாக்கியங்களில் உபயோகித்துள்ளார்...ப்ரஹேலிகையில் இது ஒரு விதம்.

918. சர்யா ந: ஸ்னரிபாது! த்வம் ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா|
நிவேஸ்யஸே தத: ஸத்பி: ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா||

பெருமானின் பாதுகே! ஸம்ஸாரமென்ற பாவக் கடலில் அமிழ்ந்துள்ள நாங்கள் தொடர்ந்து பாவங்களைச் செய்து வருகிறோம்...எங்கள் பாவம் தீர்ச் சிறந்த வழி, உன்னைச் சரணடைதல் ஒன்றே....அதனால், ஸாதுக்கள் எப்போதும் உன்னைச் சித்தத்தில் வைத்திருப்பர்.

ஸ்னரிபாது! த்வம் ந: = பெருமானின் பாதுகையே! நீ, எங்களுக்கு; ப்ராயச்சித்தேஷ்வநுத்தமா சர்யா = (பாவங்களைப் போக்க) ப்ராயச்சித்தமாக உத்தமமான, கிரியை போன்றவன்; தத: ஸத்பி: சித்தேஷு ப்ராய: அநுத்தமா நிவேஸ்யஸே = அதனால், பெரியோர் (அவர்களது) சித்தத்தில் (மனதில்) நீ, உபாயமாக,(அநுத்தா + மா) = i.e. தள்ளப்படாத லக்ஷ்மியாக வைக்கப்படுகிறாய்.

பாதா வ்ருத்தி யமகம் என்று பெயர், இந்தச் சுலோகத்தின் சப்த சித்திரத்துக்கு...இரண்டு / மற்றும் நான்காவது பாதங்களில் ஒரே மாதிரி அக்ஷரங்கள் உள்ளன.

919. ராமபாத கதாபாலா ஸாபாதா கத பாமரா|
காதுபாநஞ்ச காஸஹ்யா ஹ்யாஸ காஞ்சந பாதுகா||

ராமனின் திருவடியை அடைந்த பாதுகை, தன்னுடைய ஒளியினால், தேவர்களை எல்லாவிதமான, ஆத்ம வியாதிகளிலிருந்தும் (அகங்காரம் - மமகாரம்) காக்கும். சூரியனாலும் தாங்கமுடியாத தேஜஸ்ஸை உடையது பாதுகை...அந்தத் தங்கப்பாதுகை, அயோத்யா ராஜ்ய லக்ஷ்மியைக் காப்பாற்றியது.

ராம பாத கதா = ராமனின் திருவடியை அடைந்தவரும்; ஆகத பா அமரா = தேவர்களின் (ஆத்ம) வியாதியைப் போக்குபவரும்; கா ஆஸஹ்யா பாஸா = ஸூரியனுக்கு, ஸகித்துக்கொள்ள முடியாத அளவு (ஒளியை உடையவள்); ஸா காஞ்சந பாதுகா = அந்த பொற்பாதுகை; காத் உபாநஞ்ச = பிரம்மாவிடமிருந்து, ஸமீபத்தில் (in recent times); பாதா, ஆஸ ஹி = அறியப்பட்டதாக, இருக்கிறது அல்லவா?

"பாத ப்ரதிலோம யமகம்" எனும் சப்த சித்ரத்தில் உள்ள சுலோகம் இது. சுலோகத்தின் - இரண்டு பாதிகளையும், இடமிருந்து வலம் / (அல்லது) வலமிருந்து இடமாகப் படித்தாலும், ஒரே மாதிரி இருக்கும்.

920. பாடாகாளீ ஜ்ஜாட துச்சே காதாபாநாய புல்லகே|
ஸமாதெள சுஜிச்சூடாம் வ்ருணோஷி ஹரிபாதுகே||

ஹரியின் பாதுகையே! அழிக்கவே முடியாத அளவு பாவக்கூட்டங்கள் வரிசை வரிசையாக, ஒரு காலே போல் இருப்பினும்...அவைகள் அனைத்தையும் ஒழித்து, நசித்து, பரிசுத்த மனதுடன், யோகத்தில், தமிழ் ப்ரபந்தங்களை அருளிய நம்மாழ்வாரின் சிரஸ்ஸிலே நீ அடைகிறாய்.

ஹரிபாதுகே! பாடா அகாளீ = ஹரியின் பாதுகையே! அழிக்க முடியாத பாவக்கூட்டமாகிற; ஜாட துச்சே, காதா ஆபாநாய = காட்டிலே, சூன்யமாயுள்ள, தமிழ் ப்ரபந்தங்கள், பிரகாசிப்பதன் பொருட்டு; புல்ல கே ஸமாதெள = மலர்ந்துள்ள, மனோரூபமான, தியானத்தினாலே; சுஜிச் சூடாம் வ்ருணோஷி = நம்மாழ்வாரின் சிரஸ்ஸை வரிக்கிறாய்.

(அபநருக்த வ்யஞ்சநம்) என்ற சப்த சித்திரம். ஒரு தடவை உபயோகித்த அக்ஷரம் மறுபடி வராமல் இருப்பது.

921. ஸா பூபா ராமபாரஸ்தா விபூபாஸ்தி ஸபாரதா|
தாரபா ஸக்ருபா துஷ்டிபூரபா ராமபாதுகா||

பெருமானின் உபாஸனத்தின் எல்லை என்று சொல்லும்படி உள்ளவை பாதுகைகள். (பாதுகையை ஆராதித்த பின்னரே - பகவதாராதனம் பூர்த்தியாகும்)..எம்பெருமானின் ஸஞ்சார வேளைகளில், முள் போன்றவற்றை நசுக்கும்...ஸமஸ்தமான தோஷங்களிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பவை பாதுகைகள்.

பூபா ராம பார ஸ்தா = பூமியை ஆண்டவரும், ராமன் என்ற கரையிலே இருப்பவரும்; விபு உபாஸ்தி ஸபாரதா = பகவானின், உபாஸனத்திற்கு எல்லை போன்றதும்; தார பா துஷ்டி பூர பா ஸா ராமபாதுகா ஸக்ருபா = பிரணவத்தால் சொல்லப்படும் பகவானை, காப்பாற்றுவவரும், தோஷங்களின் வெள்ளத்தைச் சாப்பிட்டுவிடுபவரும் ஆன, அந்த ராம பாதுகை, விசேஷமான தயையுடன் கூடியவள்.

"முரஜ பந்தம்" என்ற சித்திர பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்டது இச்சுலோகம்...முரஜம் என்றால் - தவில் / உடுக்கை போன்ற percussion வாத்யம். (அதைக் கட்டியுள்ள வார் / கயிறு எந்த directionல் இருக்குமோ, அந்த க்ரமத்தில் அக்ஷரங்களைப் படிக்கும்போது, சுலோகம் வரும்படி அக்ஷரங்கள் கோர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸா	பூ	பா	ரா	ம	பா	ர	ஸ்தா
வி	பூ	பா	ஸ்தி	ஸ	பா	ர	தா
தா	ர	பா	ஸ	க்ரு	பா	து	ஷ்டி
பூ	ர	பா	ரா	ம	பா	து	கா

922. காரிகா ந ந யாத்ராயா யா கேயாஸ்யஸ்ய பாநுபா|
பாதபா ஹ ஹ ஸித்தாஸி யஜ்ஞாய மம ஸாஞ்ஜஸா||

பகவானின் திருவடிகள் சூரியனின் ஒளி போன்று பிரகாசிப்பவை...அத்திருவடிகளின் ஸஞ்சாரத்துக்கு நீயே ஸாதனம்...அப்படிப்பட்ட, நீ, வெகு வேகமாக - நான் செய்யும் ஆராதனத்தை ஏற்க, ஸித்தமாக இங்கே வந்திருக்கிறாய்...என்ன ஆச்சர்யம்!!

யா யாத்ராயா: ந காரிகா ந = எந்த நீ (பாதுகை), ஸஞ்சாரங்களுக்கு, நடத்தாதவளாக இல்லாமலும் (Double negative); கேயா பாநுபா அஸ்ய பாதபா = (பெருமைகளை) பாடத்தக்கவளாயும், ஸூரியன் போன்ற பிரகாசமுள்ள, இந்தத் திருவடிகளைக் காப்பவளாக; அஸி, ஸா - மம , யக்ஞாய = இருக்கிறாயோ, அப்படி (மேன்மையான) நீ, (பரம நீசனான) என் ஆராதனத்தை ஏற்க; அஞ்ஜஸா ஸித்தாஸி..ஹ! ஹ! = சீக்கிரமே, வந்து காத்து நிற்கிறாய் (ஸந்தோஷம்).

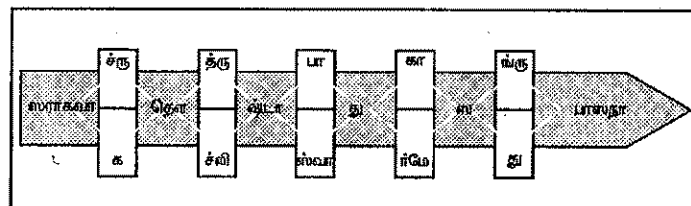
"அநதிரித்த பத பதார்த்த அநுலோம ப்ரதிலோம யமகம்" என்னும் சப்த சித்திரத்தில் அமைந்தது இச்சுலோகம்...i.e. சுலோகத்தின் ஒவ்வொரு பதத்தையும் (each word - separately) வலமிருந்தோ / இடமிருந்தோ வாசித்தாலும், த்வனி + பொருள் மாறாமல் இருக்கும்.

923. ஸராகவா ச்ருதௌ த்ருஷ்டா பாதுகா ஸந்ருபாஸநா|
ஸலாகவா கதௌ ச்லிஷ்டா ஸ்வாதூர்மே ஸதுபாஸநா||

ஸாதுக்களால் தியானம் செய்யப்படுபவை பாதுகைகள்...ராமன் வனம் சென்றபோது ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்தவை - வேதங்களில் விளங்குபவை..ஸஞ்சார காலங்களில், எம்பெருமானின் திருவடியோடு ஒட்டியிருப்பவை...எனக்கு மிக இனியவை.

ஸதுபாஸநா = ஸாதுக்களால் தியானிக்கப்படுபவளும்; ச்ருதௌ த்ருஷ்டா = வேதத்தின் உட்கருத்தாகப் பார்க்கப்படுபவளும்; ஸராகவா கதௌ ஸலாகவா - ச்லிஷ்டா பாதுகா = ராமனுடன் சேர்ந்தே இருப்பவளும் - ஸஞ்சார காலங்களில் ஸாமர்த்தியமாகச் செல்பவளும், எப்போதும் சேர்ந்தே உள்ள பாதுகைகள்; மே ஸ்வாதூ: = எனக்கு ருசிக்க வேண்டும்.

சரபந்தம் என்ற சித்திர வடிவில் அமையப்படும் சுலோகம் இது. சரம் என்றால் அம்பு. "ர" வுக்கும் "ல"வுக்கும் அபேதம் வழக்கம்...எனவே "ஸராகவா" - "ஸலாகவா" ஆகும்.

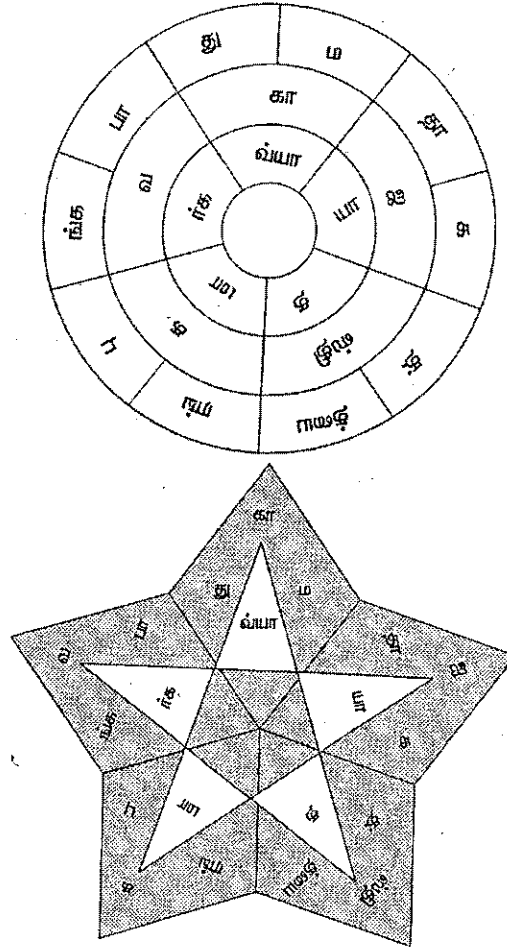
(சர பந்தம்)

924. காவ்யாயாஸ்தித மாவர்க வ்யாஜயாதக மார்க்ககா|
காமதா ஜகத: ஸ்தித்யை ரங்கபுங்கவ பாதுகா||

பாதுகை ஸஞ்சாரம் செய்யும் மார்க்கத்தில், மகாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷம் வரவழைக்கப்படுகிறது....வேண்டும் இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுக்க வல்லது...யூராகவ பாதுகைகள், உலக கேடிமத்துக்காக, ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்கள் பிறக்கக் காரணமாயின.

மா ஆவர்க வ்யாஜ = மகாலக்ஷ்மியின் அழைப்பதில் ஒரு காரணமான; யாத க மார்க்கா = ஸஞ்சாரத்தை அடைந்துள்ள அல்ப மார்க்கத்தை உடையதாய்; காமதா = ஸகல அபீஷ்டங்களையும் தரும்; ரங்கபுங்கவ பாதுகா, ஜகத: ஸ்தித்யை = அரங்கனின் பாதுகை, உலகின் ரக்ஷணத்துக்காக; காவ்யாய அஸ்தித = காவ்யங்களுக்கு விஷயமாக (ராமாயணம் / பாதுகா ஸஹஸ்ரம் போன்ற) ஆயிற்று.

கருட கதி சக்ர பந்தம் என்ற பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்டது இந்த சுலோகம்...இரண்டு விதமான சித்திரங்களில், சுலோக அக்ஷரங்களை நிரப்பி, கருடன் பறக்கும்போது - சற்று மேல் நோக்கியும், உடனே கீழே இறங்கியும் பறப்பது போன்ற மாதிரியில் படிக்கும்போது சுலோகம் வரும்.

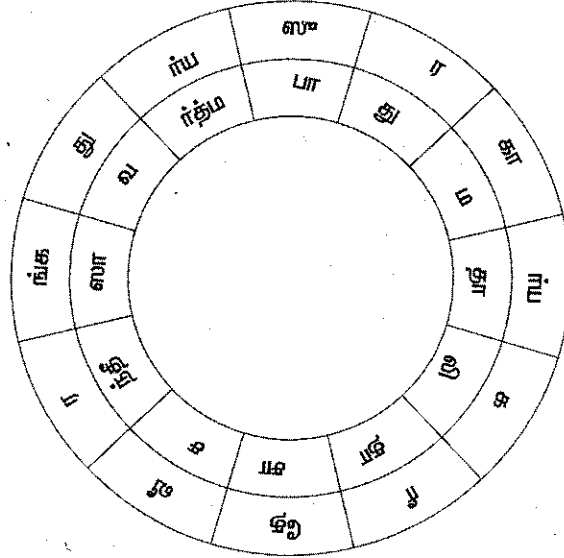
(கருடகதி சக்ரபந்தம்)

925. ஸுரகார்யகரீ தேவீ ரங்கதுர்யஸ்ய பாதுகா|
காமதா கலிதாதேசா சரந்தீ ஸாதுவர்த்மஸு||

அரங்கனின் பாதுகை தேவர்களுக்கு, இஷ்ட ப்ராப்தியும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் (வேண்டியதைத் தருதல் - அசுபங்களைத் தடுத்தல்) செய்கிறது....ரங்கநாதனைப் பிரியாத தோழி போன்றது.. அண்டியவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றித் தரும்.

ஸுர கார்ய கரீ ஆதேசா கலித = தேவர்களின் (இஷ்டங்களைத் தருவதும் - அநிஷ்டங்களைப் போக்குவதுமான) காரியங்களைச் செய்பவளும், (ச்ருதியின்) ஆக்ஞையை செய்து கொண்டும்; ஸாது வர்த்மஸு சரந்தீ = நல்ல வழிகளிலே ஸஞ்சரிக்கும்; ரங்கதுர்யஸ்ய தேவீ பாதுகா = அரங்கனின் விளையாட்டுத் தோழியான பாதுகை; காமதா = (அண்டியவரின்) ஆசைகளை நிறைவேற்றுவள்.

த்விச்ருங்காடக சக்ர பந்தம் எனும் சித்ர வடிவில், சுலோகத்தின் அக்ஷரங்களை நிரப்பிப் படிக்குமாறு, அமைக்கப்பட்ட சுலோகம்... இரண்டு வட்டங்களில் - ஒவ்வொன்றிலும் 12 கட்டங்களில், 12 அக்ஷரங்களை நிரப்பிப்படிக்க, சுலோகம் கிடைக்கிறது.

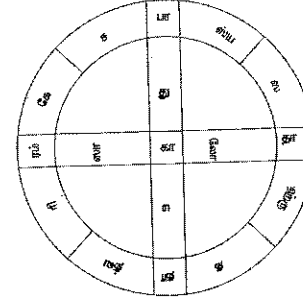
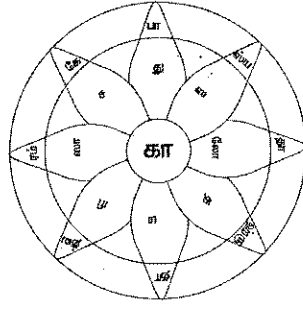
(த்விச்ருங்காடக - சக்ர பந்தம்)

926. பரதாராதிதாம் தாராம் வந்தே ராகவ பாதுகாம்|
பவதாபாதிதாந்தாநாம் வந்த்யாம் ராஜீவ மேதுராம்||

பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டது...மிக உத்க்ருஷ்டமானது...ஸம்ஸாரத்தில் ஏற்படும் தாபத்தாலும் - மனோவியாதியால் ஏற்படும் மனச் சங்கடங்களால் வாடும் மனிதர்களால் ஸேவிக்கத்தக்கது, ராகவ பாதுகைகள்...அந்தப் பாதுகைகளை நான் ஸேவிக்கிறேன்.

பரத ஆராதிதாம், தாராம் = பரதனால் ஆராதிக்கப்பட்டதும், உத்க்ருஷ்டமானதும்; பவதாப தாந்தாநாம் வந்த்யாம் = ஸம்ஸாரத்திலுள்ள, தாபங்களால் ஏற்படும் துக்கங்களை அநுபவிக்கும் மக்களால் (அவை நீங்க) ஸ்துதிக்கப்படுவதும்; ராஜீவ மேதுராம் = தாமரை மலர்களால் நிறைந்திருப்பவளுமான; ராகவ பாதுகாம் வந்தே = ராகவ பாதுகைகளை ஸேவிக்கிறேன்.

த்விசதுஷ்க சக்ர பந்தம் (எட்டு கோணங்கள் அடங்கிய) எனும் சித்ர வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சுலோகம் இது. சுலோகத்தின் இரண்டு பாதிகளிலும் உள்ள ஒற்றைப் படை (1, 3, 5 etc,) எழுத்துக்கள், இந்த 8 கோணங்களிலும், நிரப்பி - இந்தப் பொது

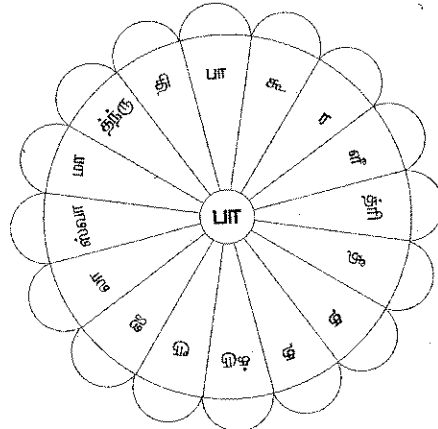
1. (அஷ்டதள பத்மபந்தம்)
2. (சதுர சக்ர பந்தம்)

928. பாபாகூபாரபாளீபா த்ரிபாதீ பாதபாதபா|
க்ருபாருபா ஜபாலாபா ஸ்வாபா மாபாந் ந்ருபாதிபா||

க்ருபையே வடிவம் எடுத்து வந்தது போன்ற பாதுகை, கடல் அளவுள்ள நம் பாவங்களை அழித்துவிடுகிறது. பெயரை உச்சரிப்பதால் மட்டுமே, வெகு ஸுலபமாய் அண்டத்தக்கது...அத்தனை எளிமை! பரமபத நாதனாகிற பெருமாளின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை, என்னைக் காப்பாற்றியது.

பாப அகூபார பாளீ = பாவங்களின் கடல்களைப் போன்ற வரிசையை; பா, க்ருபாருபா = குடித்துவிடுகிறதும், தயையே வடிவமானதும்; ஜப ஆலாபா = ஜபத்தைப் போல, தன் பெயரைச் சொல்வதை உடையதும்; ஸ்வாபா ந்ருபாதிபா = ஸுலபமாக அண்டத்தக்கவரும், ராஜராஜேச்வரியுமான; த்ரிபாதீ, பாத பாதபா மா அபாதீ = மூன்று மடங்கு கொண்ட (ஸ்தானம் i.e. நித்ய விபூதி) அடைந்துள்ள, திருவடியைக் காப்பாற்றும் (பாதுகை) என்னையும், காப்பாற்றிற்று.

"ஷோடச தள பத்ம" பந்தம் (Lotus with 16 petals) என்ற சித்திர வடிவத்தில் அகூரங்களை அடைத்து வாசிக்க சுலோகம் கிடைக்கும்..சுலோகத்தின் இரண்டு பாதியிலும் உள்ள இரட்டைப் படை அகூரங்கள் ஒரே மாதிரி அமைந்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

(ஷோடச தள பத்ம பந்தம் – Lotus with 16 petals)

929. ஸ்திராகஸாம் ஸதாராத்யா விஹதாகததாமதா|
ஸத்பாதுகே ஸராஸா மா ரங்கராஜபதம் நய||

பாதுகையே! அழிக்கவே முடியாதபடி அபராதங்களைச் செய்துள்ள ஜனங்களுக்கு (துயர் தீர) எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவளும், மதுரமான நாதத்தை உடையவளுமான நீ, என்னை அரங்கனின் திருவடியிலே அடைவிக்க வேண்டும்.

ஸத் பாதுகே! ஸ்திர ஆகஸாம் ஸதா ஆராத்யா = "ஸத்" என்ற பதத்தால் குறிப்பிடப்படும் பரப்ரம்மத்தின் பாதுகே! அழிக்கமுடியாத அளவு அபராதங்களைச் செய்துள்ள மக்களுக்கு, எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவளும்; விஹத அக ததா அமதா ஸராஸா, (த்வம்) மா, ரங்கராஜ பதம் நய = போக்கடிக்கப்பட்ட, அஸுகங்களின் விஸ்தாரமான துக்க காரணங்களை உடையவளுமான, இனிய நாதத்தையுடைய நீ, என்னை அரங்கனின் திருவடிகளை அடையச்செய்.

930. ஸ்திதா ஸமயராஜத்பா கதரா மாதகே கவி|
துரம்ஹஸாம் ஸந்நதாதா ஸாத்யா தாபகராஸரா||

ஸம்ப்ரதாய அநுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் பிரகாசிக்கும் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவளும் - ஐச்வரியத்தை உடையவளும், ஸந்தோஷமான தனது ரத்ந கிரணங்களின் மத்தியில் உள்ளவளும் - கொடுமையான பாவங்களால் துர்தசையை அடைந்தவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவளும் - எங்கும் ஸஞ்சரிக்கும் (நீ, என்னை அரங்கனின் திருவடிகளிலே சேர்த்து வை).

ஸமய ராஜத் பா = ஸம்ப்ரதாய அநுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் பிரகாசிப்பவர்களைக் காப்பாற்றுவளும்; ஆகத ரா, மாதகே கவி ஸ்திதா, துரம்ஹஸாம் = அடைந்துள்ள ஐச்வரியத்தை உடையவளும் - மகிழ்ச்சியான (தன் ரத்னங்களின்) மத்தியில் இருப்பவளும்; ஸந்நதா தா ஸாத்ய அதாப கரா ஆஸரா = கொடுமையான பாவங்களைச் செய்ததன் பலனாக அடைந்த துர்தசையை அழிப்பவளும் - தாபமில்லாத (i.e. குளிர்ந்த காந்தியை) உடையவளும் - எங்கும் ஸஞ்சரிப்பவளுமான நீ, என்னை பெருமானின் திருவடியிலே சேர்ப்பாயாக.

இதுவரையில், ஒரு சுலோகத்துக்கு ஒரு சித்ர பந்தம் எனப் பார்த்தோம். இப்போது ஒரு அதிசயம் - இரண்டு சுலோகங்களை ஒரே சித்திரத்தில் பொருத்தும்படியான அக்ஷரங்களைக்கொண்டு, 929 / 930 சுலோகங்களை இயற்றியுள்ளார் ஸ்வாமி...மகா அப்புதம் அன்றோ!!!

(இரண்டு சுலோகங்களிலும் 32 அக்ஷரங்கள்...929ம் சுலோகத்தையே, அக்ஷரங்களைக் க்ரமமாகப் படிக்காமல் - ஒரு chess boardல், like the move of the HORSE, skip பண்ணியபடி, அக்ஷரங்களைச் சேர்த்து படிக்கும்போது...930ம் சுலோகம் வருகிறது. "சதுரங்க துரங்க பந்தம்" என்று பெயர் இந்த பந்த முறைக்கு. (ஒரு கட்டம் விட்டு - அடுத்த மூலை கட்டத்துக்குப் பாய்வது).

A wonderful Poet! Great !!!

ஸ்தி 1	ரா 30	க 9	லாம் 20	ஸ 31	தா 24	ரா 11	த்யா 26
வி 16	ஹ 19	தா 2	க 29	த 10	தா 27	ம 4	தா 23
ஸ் 31	த்பா 8	து 17	கே 14	ஸ 21	ரா 6	ஸா 25	மா 12
ரங் 18	க 15	ரா 32	ஜ 7	ப 28	த 13	ம்ந 22	ய 5

931. லோகதாரா காமசாரா கவிராஜ துராவசா|
தாராகதே பாதராஸம ராஜதே ராமபாதுகா||

ராம பாதுகை உலகைக் கடைத்தேற்ற வல்லது.. விருப்பம்போல
ஸஞ்சரிக்கக்கூடியது...(வால்மீகி போன்ற) மாபெரும் புலவர்களாலும் அதன் பெருமையை,
முழுமையாக விவரிக்க இயலாது...ஸஞ்சாரத்தின் போது, உத்க்ருஷ்டமான ஒலியையும் -
ஒளியையும் கொடுக்கிறது - பாதுகை.

லோக தாரா = (ஆச்ரயித்த) ஜனங்களைக் காப்பாற்றுபவரும்; காமசாரா = இஷ்டப்படியான
ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும்; கவிராஜ துராவசா கதே தாரா = கவிச்ரேஷ்டர்களாலும்,
முழுமையாய் வர்ணிக்க முடியாத பெருமையை உடையவரும், ஸஞ்சாரம் செய்யும்
காலங்களில், மேன்மையான த்வனியை உள்ள; பாத ரா ஆம ராம பாதுகா ராஜதே = தன்
கிரணங்களை கொடுக்கும், விசேஷமான ராகவ பாதுகைகள் இப்படியாக விளங்குகிறது.

"அர்த்த ப்ரமக பந்தம்" எனப்படும் சித்திர வடிவில் அமைந்துள்ளது. ஒரு சதுரத்தில் 8 x 8 =
64 கட்டங்களை அமைத்து, சுலோக அக்ஷரங்களை இருமுறை (சித்திரத்தில் உள்ளபடி) எழுதி,
we can read i) left to right, ii) left top to bottom; and iii) bottom right corner onwards;
iv) upwards and v) to left.

லோ	க	தா	ரா	கா	ம	சா	ரா
க	வி	ரா	ஜ	து	ரா	வ	சா
தா	ரா	க	தே	பா	த	ரா	ம
ரா	ஜ	தே	ரா	ம	பா	து	கா
கால	து	பா	ம	ரா	தே	ஜ	ரா
மலை	ரா	த	பா	தே	க	ரா	தா
சா	வ	ரா	து	ஜ	ரா	வி	க
ரா	சா	ம	கா	ரா	தா	க	லோ

மொத்தம் 32 அக்ஷரங்கள் கொண்ட சுலோகம் இது. $8 \times 8 = 64$ கட்டங்களை உடைய ஒரு சதுரத்தில், ஒவ்வொரு குறுக்கு வரிசையிலும் 8 எழுத்துக்கள் அடைக்க, நான்கு குறுக்கு கட்டங்களில் சுலோகம் பூர்த்தியாகி விடுகிறது.

அடுத்த நான்கு குறுக்கு வரிசைகளில், சுலோகத்தை (5 ம் வரிசை தொடங்கி) கடைசி அக்ஷரத்திலிருந்து, தலை கீழாக (reverse order) சுலோகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது, நாம் மேலிருந்து கீழாகவும், (ii) வலது மூலையிலிருந்து, கீழிருந்து மேல் நோக்கியும், (iii) வலது மூலையிலிருந்து, வலமிருந்து, இடமாகவும் படிக்க, நமக்கு அதே சுலோகம் வருகின்றது.

“அர்த்த ப்ராமக பந்தம்” என்று பெயர் இந்தச் சித்திரத்துக்கு (i.e.) சுலோக பாடங்களின் பாதி (Half) களை உடைய சுற்றுள்ளது.

932. ஜயாம பாபாம யாஜ யாமவே துதுவே மயா|
மவேசகா காசவேமபாதுகாs மமகாதுபா||

இந்திரியங்களை ஜயிப்பதில் பக்குவம் அடையாத முழுக்ஷுக்களைக்காப்பது பாதுகை...தீனர்களைக் காப்பாற்றும்; சரீர - மனோ வியாதிகளை ஒழிக்கும்...மமகாரம் அற்றவர்களை ரக்ஷிக்கும், அந்தப் தங்கப் பாதுகை - பெருமாளின் உத்ஸவ காலங்களில், என்னால் ஸேவிக்கப்பட்டு, நான் கோரும் இஷ்டங்களைத் தருகின்றது.

ஜய ஆம பா = இந்திரியங்களை ஜயித்தல் முதலானவைகளில் பக்குவம் அடையாதவர்களைக் காப்பாற்றுபவளும்; ஆமயா அப = சரீர / மனோ வியாதிகளைப் போக்கடிப்பவளும்; அமமக அத் உ பா = மமகாரம் இல்லாதவர்களின் கோஷ்டியில் சேர்ந்த ருத்திரனைக் காப்பாற்றுபவளும்; மஹ ஈசக அக அச = பெரும் ஐசுவர்யத்தை உடையவரின் (இந்திரன் போன்ற) கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவளும்; வேம பாதுகா = தங்கப்பாதுகை; அஜ யா மவே = பெருமாளை அடைந்துள்ள உத்ஸவங்களில்; மயா துதுவே = என்னால் கறக்கப்படுகிறது (i.e. நான் கேட்கும் இஷ்டங்களைக் கொடுப்பது).

"ஸர்வதோ பத்ரம்" என்று பெயர் இந்த பந்த சித்திரத்துக்கு (i.e. நான்கு மூலைகளிலிருந்தும் (corners) எந்த Directionல் படித்தாலும் சுலோகம் வரும்படி அக்ஷரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜ	யா	ம	பா	பா	ம	யா	ஜ
யா	ம	வே	து	து	வே	ம	யா
ம	வேச	கா	கா	ச	வே	ம	
பா	து	கா	ம	ம	கா	து	பா
பா	து	கா	ம	ம	கா	து	பா
ம	வேச	கா	கா	ச	வே	ம	
யா	ம	வே	து	து	வே	ம	யா
ஜ	யா	ம	பா	பா	ம	யா	ஜ

933. பாபாதபாபாதபாபாபாதபாத பாதபா|
தபாதபா பாதபாத பாதபா ததபாதபா|| ** பதப்பிரிவு - கீழே காண்க.

விஷ்ணுவின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகை, பாவங்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுகிறது...தன்னை எம்பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிக்கிறவருடைய விஷயத்தில், ரகசிய தருவதான திருமஞ்சன ஜலம் உடையது.

** பாபாத், அபாபாத், அபாபா, அபாத பாத தபாதபா, தபாதபா பாதபாத பாதபா, ததபாதபா

அபாபா = பாவம் இல்லாததும்; அ பாத பாத த பாத பா = விஷ்ணுவான பெருமானின் திருவடிகளில், கிரணங்களை, கொடுக்கும், கிரணங்களைக் காப்பாற்றி வைத்துக் கொண்டிருப்பவளும்; தத பாத் அபா = கொடுப்பவர்களுக்கு (i.e. தன்னை பகவானின் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிப்பவர்கட்கு), ரகசியம் தரும், (திருமஞ்சன) நீரை உடையவளும்; த பாத பாப அத பாத பாதபா = ரகசியத்தை ஸம்பாதித்துத் தருபவளும், பாவத்தைப் போக்குபவளும், திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் (பாதுகை); பாபாத் அபாபாத் = பாவத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றிற்று.

அ - ஆ - ப - த எனும் நான்கு எழுத்துக்களை மட்டுமே சுலோகம் அமைத்திருப்பது ஒரு விசேஷம். இச்சுலோகமும் " ஸர்வதோ பத்ரம்" என்ற சப்த சித்திரத்தில் அடங்கும். (We can read it in ANY DIRECTION - from all corners).

பா	பா	த	பா	பா	த	பா	பா
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
த	பா	த	பா	பா	த	பா	த
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
த	பா	த	பா	பா	த	பா	த
பா	த	பா	த	த	பா	த	பா
பா	பா	த	பா	பா	த	பா	பா

934. கோபோத்தீபகபாபேபி க்ருபாபாகோபபாதிகா|
பூதபாதோதகாபாதோத்தீபிகா காபி பாதுகா||

எம்பெருமானுக்குக் கோபம் ஜொலிக்கும்படித் தூண்டிவிடக்கூடிய மகா பாபிகள் விஷயத்திலும் - பாதுகை, பகவானின் கனிவைப் பெற்றுத் தருகிறது...சுத்தியை (purity) தரக்கூடிய பெருமானின் திருவடிக், ஒளியைக் கூட்டுகிறது...அதன் சிறப்பை என்னவென்று சொல்ல!

கோப உத்தீபக = பகவானின் கோவத்தை, ஜ்வலிக்கப் பண்ணும்; பாபே அபி, க்ருபா = மஹா பாபிகள் விஷயத்திலும், தயையின்; பாக உபபாதிகா = பரிபக்குவத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பவளும்; பூத அ பாத உதகா = பரிசுத்தத்தைத் தரும் திருவடித் தீர்த்தத்தினால்; பாத உத்தீபிகா, பாதுகா = பகவானின் திருவடிகளுக்கு, பிரகாசத்தைத் தரும் பாதுகையின் (மேன்மை); காபி = இப்படிப்பட்டது என்று வர்ணிக்க முடியாதது.

935. ததாதத்தாதிதத்தேதா தாததீதேதிதாதிதுத்|
தத்தத்தத்தா ததிததா ததேதாதேத தாதுதா|| ** பதப்பிரிவு.

** ததாதத்தா அதிதத்தேதா தாததி இதேதி தாதிதுத்
தத் தத்தத் தாததிததா ததா இதாதேத தாதுதா

பாதுகையின் ஸஞ்சாரம் அதிவிஸ்தாரமானது; நமக்கு வரக்கூடிய ஈதிபாதிகளை அடியோடு அழிக்கும் (ஈதிபாதி = அதிக வறட்சி / மழை / நோய் etc.); ஐச்வரியம் மிக்கது; ஆனந்தத்தைத் தரும்; காமனின் தந்தையான பெருமானுடன் சேர்ந்து இருப்பது...அந்தப் பாதுகை நமக்குத் தந்தையைப் போல.

தத அதத்தா = அப்படிப்பட்ட (பலவித காரியங்களைச் செய்வதும்) எப்போதும் ஸஞ்சாரத்தை உடையவளும்; அதி தத் இதா = அதிக்ரமிக்கப்பட்ட 'தத்' என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படும் பிரம்மத்தின் தன்மையை அடைந்தவளும்; இத ஈதிதா அதிதுத் = நேரும், ஈதிபாதிகளை, அடியோடு ஒழிக்கும்; தத்தத் தத்தா = அந்தந்த வஸ்துவின் - அந்தந்த ஸ்வபாவத்தின்; ததி ததா = வரிசைகளால் விஸ்தாரமாயுள்ளதும்; ததா ஆததா = வீணா வாத்யங்களால் ஸந்தோஷப்படுபவளும்; இ தாத இத தாதுதா = மன்மதனுக்குத் தந்தையான பகவானால், அடையப்பட்ட (பாதுகை); ததாதி = மக்களுக்கும் தகப்பன் போன்று இருக்கிறது.

"த" என்ற ஒரே எழுத்துடன் (or த் எனும் மெய் எழுத்துடன்) பலவித அ, ஆ, இ போன்ற உயிர் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டுள்ள சுலோகம் இது.

936. யாயாயாயாயாயாய யாயாயாயாயாயாய|
யாயாயாயாயாயாய யாயாயாயாயாயாய||

"யா" எனும் ஒரே எழுத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது இச்சுலோகம். பதங்களை உருவாக்கி அர்த்தம் காண்போம்.

யாயாயா - ஆய - ஆயாய - அயாய - அயாய - அயாய - அயாய - அயாயா - யாயாய -
ஆயாயாய - ஆயாயா - யா - யா - யா - யா - யா - யா - யா - யா

எந்தப் பாதுகை, அண்டியவர்க்கு அதிர்ஷ்டத்தைத் தருகிறதோ, ஞானத்தைக் கொடுக்குமோ, ஆச்ரிதர்களால் உபாஸிக்கப் படுகின்றதோ - அண்டினவரின் விரோதிகளை அழிக்க வல்லதோ, எந்தப் பாதுகை பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்திற்காக உள்ளதோ, முக்த தசையை, அண்டியவர்க்கு ஸம்பாதித்துத் தருமோ, அப்பாதுகை பெருமானுக்கு விசேஷ பூதமானது.

யா = எந்தப் பாதுகை; ஆயாய=பகவானின் + மற்றும் அண்டியவரின் / நன்மையைக் கருதியே பாடுபடுகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = அண்டினவர்க்கு அதிர்ஷ்டத்தைத் தருகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = ஆச்ரிதர்க்கு ஞானத்தைத் தருகிறதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = உபாஸிக்கத் தக்கதாக உள்ளதோ; யா = எந்தப்பாதுகை; அயாய = அண்டினவரின் விரோதிகளை அழிக்கவல்லதோ; அயாயா = பெருமானை அடைந்துள்ள; யா = எந்தப்பாதுகை; யாயாய = ஸஞ்சாரத்திற்காக உள்ளதோ; யா = எந்தப் பாதுகை; ஆயாயாய (பகவானை அண்டியவரிடம்) அழைத்து வருகிறதோ; ஆயாயா = முக்ததசையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கிறதோ; யாயா யா = (அந்தப்பாதுகை) நற்கதியை ஆச்ரிதர்கள் அடைவதை; ஆய. = பெருமானுக்கு எப்போதும் சேஷபூதமாய் இருக்கிறது.

937. ரகுபதிசரணாவநீ ததா விரசித ஸஞ்சரணா வநீபதே|
க்ருதபரிசரணாவநீபகை: நிகமழுகைச் ச ரணாவநீகதா||

விச்வாமித்ரரின் யாக ஸம்ரக்ஷணத்துக்காக காட்டுமார்க்கத்தில் சென்ற வேளையில், ராகவனின் பாதுகை, சுபாகு - மாரீசன் ஆகிய ராகுஸர்களுடன் போரிட முனைந்தது....தபஸ்விகளாலும் - மகரிஷிகளாலும் கைங்கர்யம் செய்யப் பெற்று விளங்குகிறது, அந்தப் பாதுகைகள்.

ததா, வநீபதே ஸஞ்சரணா விரசித, ரணாவநீ கதா = அப்போது (யாகஸம்ரக்ஷணத்துக்காகச் சென்ற) காட்டு மார்க்கங்களில் செய்த ஸஞ்சாரத்தை உடையவரும், யுத்த களத்தைச் சென்று அடைந்தவரும் (சுபாகு - மாரீசன்); ரகுபதி சரணாவநீ வநீபகை: நிகம முகைச்ச க்ருத பரிசரணா = ராமனின் திருவடியைக் காக்கும் பாதுகை, தபஸ்விகளாலும் - வேதாப்யாஸம் செய்யும் மகரிஷிகளாலும் செய்யப்பட்ட சிச்ருஷையைப் பெற்றது.

"பாத சதுஷ்டய பாக வ்ருத்தி யமகம்" எனும் யமக சித்ரத்தில் அமைக்கப் பெற்ற சுலோகம் இது...உபஜாதி (இரண்டு ஜாதி) சேர்ந்தது எனும் விருத்தம்...முதல், மற்றும் 3ம் பாதத்தில் 11 அக்ஷரங்களும், 2/4ம் பாதங்களில் 12 அக்ஷரங்களும் கொண்ட சுலோகம். "சரணாவநீ" என்ற பதம், நான்கு பாதங்களிலும் வருகின்றது.

938. தத்தகேளிம் ஜகத்கல்பநா நாடிகா
ரங்கிணா sரங்கிணா ரங்கிணா ரங்கிணா|
தாத்ருசே காதிபுத்ராத்தவரே த்வாம் விநா
sபாதுகா பாதுகா பாது காபாதுகா||

பாதுகே! உலக சிருஷ்டி ஒரு நாடகம்...அதைச் செய்யும் அரங்கன் ஒரு சிறந்த கூத்தாடி (நடனக்காரன்)... அவனைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட ஒரு கூத்தாடி கிடையாது...அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானால் கொடுக்கப்பட்ட கூத்தை (ஸஞ்சாரத்தை) உடைய, உன்னைத் தவிர, வேறு எந்தப் பாதுகை, விச்வாமித்ரரின் யாகத்தைக் காக்க வல்லது?

பாது! ஜகத் கல்பநா நாடிகா=பாதுகே! உலகின் சிருஷ்டி என்ற கூத்தை; ரங்கிணா அரங்கிணா ரங்கிணா=உண்டு பண்ணுபவரும்; தன்னை ஆட்டி வைக்கும் வேறு ஒரு கூத்தாடி இல்லாதவரும்; யூரங்கநாதனுடைய ரூபியான; ரங்கிணா தத்தகேளிம்=ஒரு கூத்தாடியால் கொடுக்கப்பட்ட விளையாட்டை உடைய; த்வாம் விநா, கா உ பாதுகா = உன்னைத் தவிர, வேறு எந்தப் பாதுகை; ஆபாதுகா - பாதுகா = ஸுகங்களைத் தரும் ஸ்வபாவமுள்ள - காரியங்களைச் செய்யும் (நீ); தாத்ருசே காதி புத்ர = அப்படிப்பட்ட, காதி என்ற மன்னனின் புத்திரனான விச்வாமித்திரரின்; அத்வரே (அபாத்) = யாகத்தை ரக்ஷித்தாய்.

பாத பாக சதுராவ்ருத்தி யமகம் என்ற வகைச் சித்திரத்தில் அமைக்கப்பட்டு உள்ள சுலோகம்... 2 and 4 வது பாதங்களில் (2nd & 4th quarters of the sloka) ஒரே வார்த்தை (word) நான்குமுறை உபயோகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளது.

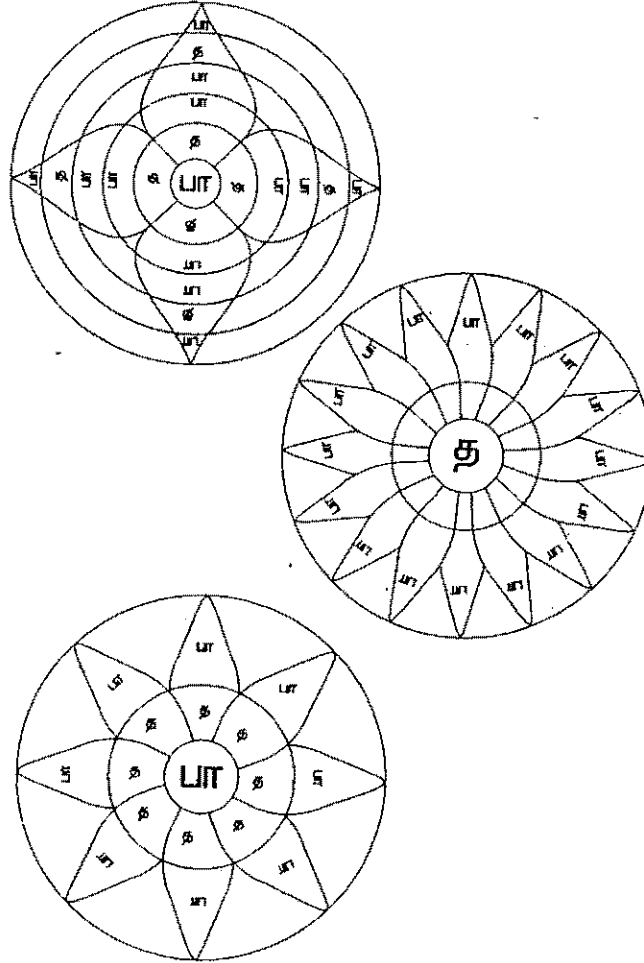
939. பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா|
பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா பாதபா||

ஒரே சொல் (only one word) 16 முறை repeat செய்யப்பட்டு அமைத்த சுலோகம். விசேஷங்களாவன:-

- பா, த எனும் இரண்டே எழுத்துக்களை உபயோகித்து அமைந்துள்ளது சுலோகம்;
- ஷோடச ஆவ்ருத்தி யமகம் - என்ற யமக பந்தத்தைச் சேர்ந்தது;
- சதுர்தளம் - அஷ்ட தளம் - ஷோடச தளம் என்று மூன்று விதமான சித்திர வடிவங்களில் சுலோக அக்ஷரங்களை அமைத்துப் படிக்கலாம்.
- சுலோக - சுலோகர்த்த - சுலோகபாத அநுலோம/ப்ரதிலோம யமகம்.

பதப்பிரிவு:- பாதப - அபாதப - ஆபாத - பாப; அத், அபா - பாதபா - பாத - பா - அ - பாதபா, - அபாத-பா; பாத - பாபாத் - அ, பாபாத்-அ, பாபாத் - அபாபாத்; அ - பாபா - த - பாபா; ஆத - பா - பாத - பா.

பாத - பா - அ - பாதபா = அதிகார புருஷர்களைக் காப்பாற்றும் பெருமாளின், திருவடியைக் காக்கும் (பாதுகை); பாதப - அபாதப - ஆபாத - பாப; அத் - அபா = காலால் குடிப்பது (வேரால் - i.e. தாவரங்கள்); அப்படி வேரால் குடிக்காதவை (i.e. ஜங்கமம்); (இவைகளை) அடைந்துள்ள பாவங்களைக் குடிக்கும் ஜலத்தை உடையதும்; பாதபா = நான்கில் ஒரு பகுதியான இப்பிரகிருதி மண்டலத்தைக் காப்பாற்றுவதும்; அபாத, பா = நான்கில் ஒரு பகுதி இல்லாத (நித்ய விபூதியை) காப்பாற்றுபவளும்; (i.e. உபய விபூதியையும்); பாத - பாபாத் = ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டிய (மாதா / பிதாக்கள் முதலானவர்களை) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்திலும்; அபாபாத் - அ பாபாத் = அப்படி இல்லாதவர்கள் விஷயத்திலும், ஸுகிருதம் நல்லதைக் கொடுப்பவளும்; அபாபாத் = ரக்ஷிக்காதவர்க்கு உள்ள ஸுகிருதத்தை நாசம் செய்யும்; அ - பாபா - த - பாபா = பகவானை எப்போதும் அநுபவிக்கும் ஸ்வபாவம் உள்ளோனை - சுத்தம் செய்யும் - இந்திரியங்களை அடக்கும் குணங்களால், மேன்மேலும் ரக்ஷிக்கும்; ஆத - பா - பாத - பா = அண்டினவரின் விரோதிகளை - உலர்த்தி அடிக்கும் - கிரணங்களைக் காப்பாற்றுகிறது பாதுகைகள்.

- i) (சதுர்தள பத்மபந்தம் - Lotus with 4 petals)
- ii) (அஷ்டதள பத்ம பந்தம் - Lotus with 8 petals)
- iii) (ஷோடச தள பத்ம பந்தம் - Lotus with 16 petals)

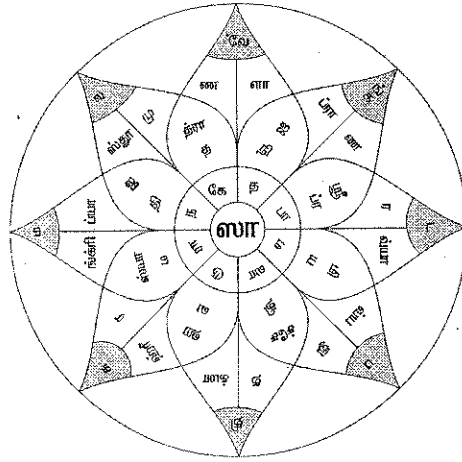
940. ஸாகேத த்ராண வேளாஜநித ததநிஜப்ராங்கண ஸ்ரீப்ரபாலா
ஸாபா ப்ரஸ்ரீரடவ்யாம் இயமமயமிவ்யாபதுச் சேதிலாஸா|
ஸாலாதிச்சேத திக்மா ஹவருருரு வஹ ஹ்ரீகரஸ்யாமராஸா
ஸா ராமஸ்யாங்க்ரி மப்யாஜதி ந ந நதிஜஸ்தூலமுத்த்ராதகே ஸா||

"அஷ்ட தள பத்ம பந்தம்" என்ற சித்திரவடிவில் சுலோக அக்ஷரங்களை நிரப்பியபின் - தளங்களின் நுனியில் உள்ள எழுத்துக்களைப் படித்தால் - வேங்கடபதி கமலம் என்று கவியின் பெயர் வரும்படி, விசேஷமான முறையில் உள்ளது சுலோகம்.

ஒவ்வொரு பாதமும் 21 அக்ஷரங்களடங்கிய சுலோகம் (21 x 4 = 84 letters). சுலோக ரூபமான பத்மம் (ஒரு தாமரை மலர்) கவியால் பாதுகைகளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப் படுகிறது - இந்தச் சுலோகத்தால்.

அயோத்தி நகரை, பாதுகை ஆட்சி புரிந்து, அதைக் காப்பாற்றிய காலத்தில் - விஸ்தாரமான ஸபா மண்டபமும், செல்வ ஒளியும், ஞானச் செல்வமும் நிறைந்த ஸதஸ், இவைகள் நிரம்பியிருந்தது. போரில் எதிரியின் பலத்தையும் - வில்லையும் வெட்டித் தள்ளும் புஜ வலிமை பெற்ற, ராகவனின் பாதுகை - திருவடிகளை வணங்கும் தீனரை ரக்ஷணம் செய்யப் புருஷகாரம் செய்கிறது.

ஸாகேத த்ராண வேளா ஜநித தத நிஜ ப்ராங்கண ஸ்ரீ = அயோத்தியைக் காப்பாற்றும் ஸமயம் உண்டு பண்ணப்பட்ட, விஸ்தாரமான தன்னுடைய ஆஸ்தான ஸபா மண்டலத்தின் ஸம்பத்தின், ப்ரபாலா, ஸாபா = பிரகாசத்தை உடையதும், கீர்த்தியோடு கூடிய; ப்ரஸ்ரீ: அடவ்யாம் = ஞானத்தை உடையதும்; காட்டிலே; அமம யமி வ்யாபத் உச்சேதி லாஸா = அஹங்கார / மமகாரம் இல்லாத ரிஷிகளின் ஆபத்துக்களை, வெட்டித் தள்ளுபவளும் - விளையாட்டை உடைய; ஆம ராஸ ஆஸா = அசடாக உள்ள - வார்த்தைகளைப் போக்கடிப்பவளும்; ஸா, இயம் ஸாலாதி (ஸாராதி) = அப்படிப் பிரஸித்தமான இந்த வில் முதலியவைகளை; ச்சேத திக்ம ஆவஹரு, ருரு, வஹ = வெட்டித் தள்ளுவதிலே - தீக்ஷணமான யுத்தத்தில் செய்யப்பட்ட, மானை வகிக்கும் ருத்திரனுக்கு; ஹி கரஸ்ய, ராமஸ்ய = வெட்கத்தை உண்டு பண்ணும், ராமனுடைய; உத்ராதகே நதி ஜ ஸ்தூலம் = வணக்கத்தினால் உண்டான, மகத்தான; அங்க்ரிம் நாப்யாஜதி ந = திருவடியை ஏவுகிறதில்லை என்பது கிடையாது. (Double negative).

(அஷ்டதள பத்ம பந்தம்)

வேங்கடபதி கமலம் - என்று, கவியின் பெயர் கிடைக்கின்றது நமக்கு, தளங்களின் நுனியிலுள்ள எழுத்துக்களால்.

941. ரம்யே வேச்மநி பாபராசுடிஸபிதாஸ்வாஸக்தீ நாயிகா
நந்தும் கர்மஜ துர்மதாலஸதியாம் ஸா ஹந்த நாதீக்ருதா|
ஸத்வாட ப்ரமிகாஸு தாபஸ தபோவிஸ்ரம்ப பூயந்த்ரிகா
காசித் ஸ்வைரகமேந கேளிஸமயே காமவ்ரதா பாதுகா||

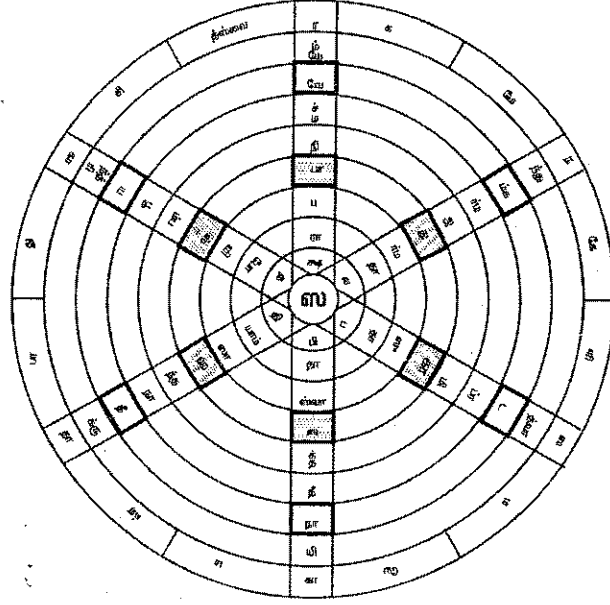
தன் இஷ்டப்படி விளையாட்டாக ஸஞ்சாரம் செய்வது பாதுகை...கொடிய பாபிகளான ராசுடிஸர்களை நாசம் செய்வதில் ஊக்கம் கொண்ட பெருமானை அழைத்துப் போவது பாதுகை...ஸாதுக்களான ரிஷிகளின் ஆச்ரமப் பிரதேசங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் வேளைகளில், அவர்களது தபஸுக்கு எந்தவித இடையூறும் வராது எனும் திட நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தும்....அத்தனை பெருமையைக் கொண்ட பாதுகை, ஸ்ரீரங்க விமானமாகிற ஸ்தலத்தின் எஜமானியாய் விளங்குபவள்.

மஹா சக்ர பந்தம் எனும் சித்திர வடிவில் அமைக்கப்பட்ட சுலோகம்.

"வேங்கட நாதீய பாதுகா ஸஹஸ்ரம்" (i.e. வேங்கட நாதனால் இயற்றப்பட்ட பாதுகா ஸஹஸ்ரம்) என்ற, க்ரந்தம் இயற்றிய கவியின் பெயரும், க்ரந்தத்தின் பெயரான பாதுகா ஸஹஸ்ரம் எனும் சொல்லும், 3 மற்றும் 6வது panelல் (வீதியில்) உள்ள அக்ஷரங்களைக் கூட்டிப் படிக்கும்போது கிடைக்கிறது.

சார்தூல விக்ரீடதம் என்று பெயர் இதிலுள்ள விருத்தத்திற்கு. ஒவ்வொரு பாதத்திலும் 19 அக்ஷரங்கள்.

கேளி ஸமயே ஸ்வைரகமேந காம வ்ரதா - பார ராசுடிஸ = விளையாட்டான ஸஞ்சார காலங்களில், தன் இஷ்டப்படிச் செல்வதால் ஏற்படும் தன் இச்சையை உடையவரும்; பிதா ஸ்வாஸக்தீ = பாபிகளான அரக்கர்களை நாசம் செய்வதில், ஊக்கமுள்ள புத்தியை உள்ளவரும்; நாயிகா ஸத் வாட = (பெருமானை) அழைத்துச் செல்பவரும் - ரிஷிகளின் ஆச்ரமங்கள் நிறைந்த பிரதேசங்களில்; ப்ரமிகாஸு தாபஸ = சுற்றும் காலங்களில் - தபஸ்விகளினுடைய; தபோ விஸ்ரம்ப பூ = தபஸ்ஸில் ஏகாக்ர சித்தத்தை, உண்டு பண்ணும்; யந்த்ரிகா, ஸா காசித் = ரேகைகளை/குமிழ் உடையதுமான, அந்த, ஒரு மேலான; பாதுகா - கர்ம ஜ = பாதுகையானது, துஷ்கர்மங்களால் உண்டாகும்; துர்மத அலஸ தியாம் நந்தும் = கெட்ட திமிரினால் ஏற்படும் சோம்பலான புத்தியை உடையோர் ஸேவிப்பதன் பொருட்டு; ரம்யே வேச்மநி = அழகான, ரங்க விமானத்தில்; நாதிக்ருதா...ஹந்த = எஜமானியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது...ஆச்சரியம்!!

i) மஹா சக்ர பந்தம் என்ற அமைப்பு இது

ii) மூன்று - மற்றும் ஆறாவது மண்டல வீதிகளில் - ப்ரதக்ஷிண மாகப் படிக்கும் போது (from the letters in the Third & Sixth Panels 'வேங்கடநாதீய பாதுகாஸஹஸ்ரம்' - என்று, காவ்யம் இயற்றிய கவியின் பெயரும், காவ்யத்தின் பெயரும் வருகின்றது.

942. ஸ்ரீஸம்வேதநகர்மக்ருத் வஸுதவ ஸ்யாம் ருத்த தைர்யஸ்புட:
ஸ்ரீபாதாவநி விஸ்த்ருதாஸி ஸுகிரீ த்வம் கேயயாதாயநா|
வேதாந்தாநுபவாதி பாதி ஸுதநு: ஸாந்த்ரேட்ய பாவப்ரதே
அங்கஸ்தா சாச்யுததிவ்யதாஸ்ய ஸுமதி: ப்ராணஸ்தஸீதாதந!||

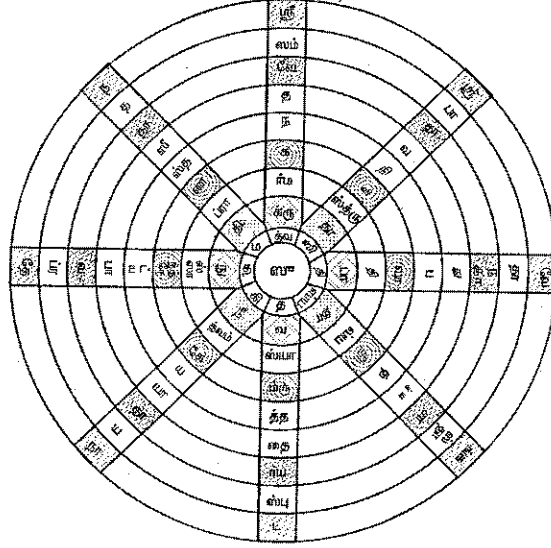
"சதுரங்கமஷ்டார சக்ரம்" (அங்கம் is அடையாளங்களை) - அதாவது கவியின் (நான்கு) பிருதுகளை (Titles) காட்டக்கூடிய சக்ரம் - என்னும் சித்ர பந்தத்தில் அமைக்கப்பட்ட சுலோகம்.

சித்திரத்தின் 4 panels (வீதிகளில்) உள்ள அக்ஷரங்களைச் சேர்த்துப் படித்தால் (1) ஸ்ரீவேங்கடநாதனே...(2)வேதாந்தசார்ய தாவதா (3) கவிவாதி ம்ருகேந்த்ரண (கவிகளுக்குள்ளும் / வாதம் செய்பவர்களுள்ளும் ஸிம்மம் போன்ற) (4) க்ருதா பாதாவநீ நுதி: என்ற சொற்கள் வருகின்றன.

ராமனின் பிராணன் போன்ற ஸீதா பிராட்டிக்குத் தனமாக இருப்பவளே! பாதுகையே! உபநிடதங்களால் மட்டுமே அறியத்தக்க பகவானின் அநுபவத்தை அதிக்ரமித்த திருமேனியுடன் விளங்குபவள் நீ...புகழ்த்தக்க ஸஞ்சாரங்களால், பூரிப்புடன் பேராணந்தம் கொண்டவள் நீ...இத்தனை பெருமை பெற்ற உன் செல்வமாகிற மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை அடைய - நான் மேன்மேலும் நல்ல கர்மாக்களைச் செய்து, உனக்குத் தாஸனாக ஆக வேண்டும்.

ப்ராணஸ்த ஸீதா தந! = ராமனுக்கு பிராணன் போன்ற ஸீதாப் பிராட்டிக்கு தனமாக இருப்பவளே!; ஸ்ரீபாதாவநி! ஸ்ரீஸம்வேதந கர்மக்ருத் வஸு! = பாதுகையே! (ஸாதுக்களுக்கு) தனம் போன்ற வேதங்களிலே சொல்லிய ஸத் கர்மங்களைச் செய்வோருக்கு, தனம் போன்றவள்; வேதாந்த அநுபவ அதிபாதி ஸுதநு: = உபநிடதங்களால் அறியத்தக்கதான அதைவிட மேலான திருமேனியை உடையவரும்; ஸாந்த்ர ஈட்யபாவ ப்ரதே = அளவிட முடியாத ஸ்துதியால் பிரஸித்தமாக இருப்பவளுமான; த்வம் கேய யாதாயநா = நீ,

பாடத்தகுந்ததான ஸஞ்சாரங்களால்; அங்கஸ்தா - அச்யத திவ்ய தாஸ்ய ஸுமதி; ஸுகிநா விஸ்த்ருதா அஸி = (சாமரம் போன்ற) பரிச்சதங்களுடனும், ஆச்ரிதர்களை ஒரு போதும் நழுவ விடாத பகவானின், உயர்ந்த தாஸ்ய பாவத்திலும் (சிச்ருஷை), நல்ல புத்தி - ஸுகமான ஸந்தோஷத்தால் மிகுந்து இருப்பவள்...; ருத்த தைர்ய ஸ்புட: தவ ஸ்யாம் = பூர்ணமான தைரியத்துடன், தெளிவுள்ளவனாக (நான்) உனக்கு (சேஷபூதனாக) ஆகவேண்டும்.

(சதுரங்கமஷ்டா சக்ரம் எனும் பந்தத்தில் உள்ளது இந்த சுலோகம்). காவ்யம் இயற்றின கவியின் பிருதுகளை அடையாளம் காட்டும் இது.

- (i) ஸ்ரீ வேங்கடநாதேந
- (ii) வேதாந்தாசார்யதாவதா
- (iii) கவிவாதி ம்ருகேந்த்ரேண - க்ருதாபாதவந்நுதி:

943. கநகபீட நிவிஷ்ட தநுஸ்ததா ஸுமதி தாயிநிஜாநுபவஸம்ருதா|
விதிசிவ ப்ரமுகை ரபிவந்திதா விஜயதே ரகு புங்கவ பாதுகா||

944. தீந கோபீஜநிக்கிஷ்ட பீநுத் ஸதா
ராமபாதாவநி! ஸ்வாநுபாவ ஸ்திதா|
ஏதி மேவஸ்யம் உத்தாரபாவசீரிதா
தேஜஸா தேந குஷ்டிம் கதா பாலிகா||

943ம் சுலோகம் த்ருத விளம்பித வ்ருத்தம்; 944ம் சுலோகம் ஸ்ரக்விணீ வ்ருத்தம் என்று, இரண்டு வேறு வித வ்ருத்தங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன...எனினும், இரட்டைப்படை அக்ஷரங்களெல்லாம் ஒரே மாதிரி உள்ளதால், கோமுகரிகா ரீதியில் சேர்த்து வாசிக்கலாம்.

943. (அயோத்தியை ஆண்ட) காலத்தில் தங்கமயமான ஸிம்மாஸனத்திலே அமர்ந்து, பிரம்மா, சிவன் ஆகியோரால் ஸேவிக்கப்பட்ட ராகவனின் பாதுகை எப்போதும் ஜயத்தையே அடைகிறது.

ததா, கநகபீட நிவிஷ்ட தநு: - ஸுமதிதாயி = அந்த நாட்களில், தங்க ஸிம்மாஸனத்திலே வீற்றிருந்து, நல்ல புத்தியைக் கொடுத்தவரும்; நிஜ அநுபவ ஸம்ருதா = தன்னுடைய அநுபவத்தையும் நினைவையும் உடையவரும்; விதி சிவ ப்ரமுகை: = பிரம்மா - சிவன் ஆகிய ப்ரமுகர்களால்; அபிவந்திதா, ரகுபுங்கவ பாதுகா விஜயதே = ஸேவிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீராமனின் பாதுகை, எப்போதும் ஜயம் அடைபவள்.

944. ராமனின் பாதுகே! தீனர்களான இடைப்பெண்களின் (மறு) ஜன்மம், மற்றும் கஷ்டங்களையும், இந்திரனால் உண்டான பயத்தையும் போக்கடித்தும், உன்னை

அண்டினவர்களைக் கரையேற்றும் தன்மையை அடைந்தவனும், ஆன நீ எனக்கு காப்பாற்றுபவளாக உள்ளாய்.

ராம பாதாவநி! தீந கோபீ ஜநி க்லிஷ்ட பீ = ராகவ பாதுகே! அகிஞ்சநர்களான, கோபஸ்த்ரீகளின், மறு ஜன்மம், பிற கஷ்டங்கள் - இந்திரனால் பயம் போன்றவைகளை; நுத், ஸதா ஸ்வாநுபாவ ஸ்திதா = போக்கடித்து, எப்போதும், உன்னுடைய மகிமையில் நிலையானவளும்; உத்தார பாவ ச்ரிதா, தேந தேஜஸா குஷ்டம் கதா = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து, உன்னை ஆசர்யித்தவரைக் கரையேற்றும் நீ, அந்த (உன்) தேஜஸால்; மே பாலிகா அவச்யம் ஏதி = கோஷத்தை அடைந்தவள்...என்னை அவச்யம் காப்பாற்றுபவளாக ஆக வேண்டும்.

945. தாமநிராக்ருத தாமஸ லோகா தாத்ருமுகைர் விநதா நிஜதாஸை|
பாபம் அசேஷம் அபாகுருஷே மே பாது! விபூஷிதராகவ பாதா||

946. க்ருபாநகத்ராத ஸுபூரதுஷ்டா
மேத்யா ருசா பாரிஷதாஸமபூபா|
பாதாவநி ஸ்த்யாநஸுகைர் நத்ருப்தா
காந்த்யா ஸமேதாஸ்திக்ருதாஸ நிரோதா||

Now, read this, as written hereunder:-

945. தா ம நி ராக்ருத தா ம ஸ லோகா தா த்ருமுகைர் வி நதா நிஜதாஸை:

946. second line, in reverse order

தா ரோ நி தாக்ருதி தா மே ஸ ந்த்யா கா தா ப்ரு த்நகைர் ஸு ந யா

முதல் சுலோகத்தின் முதல் பாதி (1st line) எழுதி, 2வது பாதியை, 946 (அடுத்த சுலோகத்தின்) 2வது lineஐ reverse orderல் எழுதி, கோழுத்ரிகா ரீதியில், படிக்கும்போது 945ம் சுலோகம் வரும். "பிந்ந வ்ருத்த ப்ரதிலோம கோழுத்ரிகா" எனப்படும் சித்ரவகை.

945. பாதுகே! உன் தேஜஸால் தமோ குணங்களை நாசம் செய்பவள் நீ; பிரம்மா போன்றவர்களால் வணங்கப்படுகிறாய் - ராகவனின் திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் நீ என்னுடைய பாவம் அனைத்தையும் போக்குபவள் அன்றோ!

பாது! லோகா தாமஸ தாம நிராக்ருத - தாத்ருமுகை: நிஜ தாஸை: விநதா, விபூஷித ராகவபாதா (த்வம்) மே, பாபம் அசேஷம் அபாகுருஷே = பாதுகையே! மக்களின் தாமஸ குணத்தை, உன் தேஜஸால் நாசம் செய்கிறாய்; பிரம்மா போன்றவர்களான, உன் தாஸர்களால் வணங்கப்படுகிறாய் - ராமனின் திருவடிகளை அலங்கரிப்பவள் - நீ, எனது பாவத்தை அடியோடு போக்கடி.

946.பாதாவநி! அநக த்ராத ஸுபூ: = பாதுகே! துக்கமில்லாதபடி, காப்பாற்றப்படும், புண்ய பூமியை உடையவளும்; அதுஷ்டா - ருசா - மேத்யா = தோஷமே இல்லாதவள் - காந்தியால் மிகவும்; பரிஷதா - பூபா - ஸ்த்யான ஸுகை: = பரிசுத்தமானவள் - ஸாதுக்களின் கோஷ்டியை உடையவள் - பூமியைக் காப்பாற்றுபவள் - அதிகமான ஸுகங்களை; ந த்ருப்தா - காந்த்யா ஸமேதா - அதிக்ருதா - அநிரோதா - (த்வம்) க்ருபா ஆம = அடைந்தும் திருப்தி அடையாதவள் - இச்சையுடன் கூடினவள் - அதிகாரங்களை வகிப்பவள் - தடையே இல்லாதவள் - இப்படிப்பட்ட நீ, கிருபையுடன் (என்னை ரக்ஷிக்க) வரவேண்டும்.

947. ஸாரஸஸௌக்ய ஸமேதா க்யாதா பதபா புவி ஸ்வாஜ்ஞா|

ஸாஹஸ கார்யவநாஸா தீரா வஸுதா நவந்யாஸா||

948. ஸாந்யாஸவநதா ஸுவராஸதீஸாநா வர்யகா ஸஹஸா|

ஜ்ஞாஸ்வா விபு பாதபதாஃயாதா மே ஸக்யஸௌ ஸரஸா||

Now read Sloka 948, in the reverse order - i.e. commencing from the very last letter - "ஸாரஸ ஸௌக்ய....what do you find! you are reading Sloka 947. Not only that - Also you read Sloka 947 in the same way (i.e. commencing from the very last letter - you are reading Sloka 948... GREAT!!!! Now, the meanings:

947. பாதுகையே! (முடி சூட்டிக்கொள்ள) பிடிவாதமாய் இருந்த பரதனைக் காப்பதிலே ஊற்றம் கொண்டவள் நீ...ஆசிரியத்தோரைக் காப்பதிலும் உறுதி பூண்டவள்...ஐச்வரியங்களை வாரி வழங்குபவள்...பிரஸித்தி பெற்ற செங்கோலை உடையவள்.

ஸாஹஸ காரி அவந ஆசா வஸுதா - தீரா - நவந்யாஸா ஸாரஸ ஸௌக்ய ஸமேதா = ஸாகஸமான காரியங்களைச் செய்யும் (பரதனை) ரக்ஷிப்பதில் ஆசை உடையவளும் ஸம்பத்துக்களை வாரி வழங்குபவளும் - உறுதியானவளும்,புதிது புதிதான; ஸ்வாக்ஞா = ஸந்நிவேசம் உடையவளும் - தாமரை மலரால் ஸௌக்யமாக இருப்பவளும், ஆக்ஷைகளைப் புரியும்; பதபா புவி க்யாதா = பாதுகை, உலகில் பெருமை பெற்றவள்.

948. ஸர்வ லோகங்களுக்கும் யஜமானியானவளும், அனைவரையும் காத்து அருள்பவளும், எல்லாராலும் பூஜிக்கப்படுபவளும், அரங்கனின் திருவடிகளைக் காப்பவளும், கீர்த்தியை உடைய பாதுகை, எனக்கு அன்பார்ந்த ஸகி!

அதீசாநா, வர்ய கா ஞா ஸாந்யா - அவநதா - ஸ்வ அ = லோகம் அனைத்துக்கும் எஜமானியானவளும், உயர்ந்த, ஞானம் / ஸுகம் உடையவளும்; விபு பாதபதா - க்யாதா = அனைவராலும் பூஜிக்கப்படுபவளும், அனைவரையும் ரக்ஷிப்பவளும் - தன்னுடையதேயான பெருமானை உடையவளும்; அஸௌ, மே, ஸஹஸா ஸுவரா - ஸரஸா - ஸகீ = அரங்கனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றுபவளும், கீர்த்தி உள்ளவளுமான இந்தப் பாதுகை, எனக்கு - ஸுலபமாக, ஸரஸமாய்ப் பழகக்கூடிய தோழி போல.

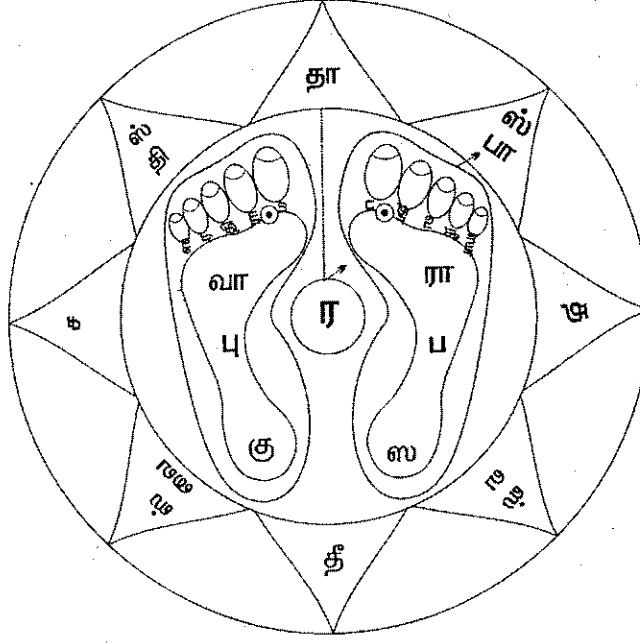
949. தாரஸ்பார தரஸ்வர ரஸபரரா ஸா பதாவநீ ஸாரா|
தீரஸ்வைர சரஸ்திர ரகுபுரவாஸரதி ராமஸவா||

தன் விருப்பப்படி ஸஞ்சாரம் செய்யும் தீரரான, ஸ்ரீராமன், அயோத்தியில் வசிப்பவரிடம் ஆசையுடையவர்...ராமனால் நடத்தப்பட்டு, அடிக்கடி உண்டாகும், தன் நாத்தால் (ஸ்வரம்) பாதுகை, அனைவருக்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்கின்றது.

ரகுபுர வாஸ ரதி = அயோத்தியில் வசிப்பவர்களிடம் ஆசை உள்ளவரும்; தீர ஸ்வைர = வீரனும், தன் இஷ்டம் போல் ஸஞ்சரிப்பவரும்; சர ஸ்திர = அசையும் பொருள் - அசையாப் பொருட்கள் ஆகியவைகளுக்கு ஈசுவரனுமான; ஸவா தார ஸ்பார தர = தன்னுடையதான, அதிகமானதும், அடிக்கடி ஏற்படும்; ஸ்வர ரஸ பர ரா = நாத்தின் இனிமையின் பாரத்தை கொடுப்பவளுமான; ஸா ராம பதாவநீ = அந்த ராகவனின் பாதுகைகள்; ஸா ரா = ஸஞ்சார சீலம் உள்ளது.

8 தளங்களைக் கொண்ட பத்ம பந்தத்தில் (இட்டு நிரப்பி) படிக்கும் முகமாய் அமைக்கப் பட்டுள்ள அபூர்வமான சுலோகம்.

நடுவே பாதுகைகளின் (pair) உருவம் வரைந்து, அதைச் சுற்றிலுமாக, எட்டு தளங்கள் கொண்ட பத்மம் வரைந்து, கர்ணிகா மத்தியில் (ர) என்ற பொது எழுத்துடன், அக்ஷரங்களைக் குறிப்பிட்ட முறையில் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

950. சரம் அசரம் ச நியந்துச்சுரணாவறிதம்பரேதரா சொரே:|
சரம்புருஷார்த்தசித்ரௌ சரணாவறி! திசுவி சத்வரேஷு ஸதாம்||

பாதுகே! நீ இந்தக் காரியத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தாதவளாய் இராமல் (Double Negative) - i.e. கவனம் செலுத்தியவளாய், - அசையும் / அசையாப் பொருட்களையும் ஏவுகின்ற, ஸ்ரீரங்கநாதனை அடைவதற்காக - கடைசி புருஷார்த்தத்தை (மோக்ஷம்) விரும்பும் நல்லவர்களின், இல்லங்களுக்கு, பெருமானைக் காண்பிக்கிறாய் (கொண்டு செல்கிறாய்).

சரணாவறி! அறிதம் பரேதரா = பாதுகையே! (நீ) முக்கிய கவனம் செலுத்தாதவளாக இல்லாமல் (கவனம் செலுத்தி); சரம் அசரம் ச நியந்து: = அசையும் பொருட்கள் / அசையாப் பொருட்களை ஏவுகின்ற; சொரே: சரம் புருஷார்த்த சித் த்ரௌ சரணௌ, ஸதாம் = ஸ்ரீரங்கநாதனை அடைய, கடைசி புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தில் மனதைச் செலுத்தி உள்ள, நல்லவர்களைக் காப்பாற்ற திருவடிகளை (பெருமானை); சத்வரேஷு திசுவி = பூஜாப்ரதேசங்களில் (ஆராதனார்த்தம்) கொண்டு சென்று காண்பிக்கின்றாய்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே சித்ரபத்ததி: - த்ரிம்சீ.

31. நிர்வேதபத்ததி

தனது ஆற்றாமை - ஸம்ஸார ருசியின் இளப்பம் போன்றவற்றை பலவாறாக விண்ணப்பித்து, அதிலிருந்து, தன்னைக் கரை ஏற்ற வேண்டும் என்று, பாதுகையைப் பிரார்த்திக்கிறார் ஸ்வாமி, மிக உருக்கமாக - இப்பத்ததியிலே.

951. ப்ரபத்யே பாதுகாம் தேவீம் பரவித்யாமிவ ஸ்வயம்|
யாமர்ப்பயதி தீநாநாம் தயமானோ ஜகத்குரு:||

உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யராக இருக்கும் பகவான், தனது அபரிமிதமான தயையினால், கதியற்ற சேதனர்களும் கடைத்தேற வேண்டி, மோகூடி ஸாதனமான - பர வித்யையாகப் பாதுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் பாதுகா தேவியைச் சரணடைகின்றேன்.

தயமான: ஜகத்குரு: = தயையினால், உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யரான பெருமான்; ஸ்வயம், தீநாநாம் = தானாகவே, ஸம்ஸாரத்தில் வருந்தும் சேதனர்கள் (கடைத்தேற); யாம், அர்ப்பயதி = எந்தப் பாதுகையை, கொடுத்திருக்கிறாரோ; பரவித்யாமிவ பாதுகாம் தேவீம் ப்ரபத்யே = மோகூடி ஸாதனமான, பரவித்யை போன்ற பாதுகா தேவியைச் சரணடைகின்றேன்.

952. அபி ஜந்மநி பாதுகே!பரஸ்மிந்
அநகை: கர்மபிரீத்ருசோ பவேயம்|
ய இமே விநயேந ரங்கபர்த்து:
ஸமயே த்வாம் பதயோஸ்ஸமர்ப்பயந்தி||

பாதுகே! அரங்கனின் திருவடிகளிலே உன்னை ஸமர்ப்பிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் அர்ச்சகர்கள்...அடுத்த ஜன்மத்தில், நான் அவர்களில் ஒருவராக இருக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்.

பாதுகே! ய இமே, விநயேந = பாதுகையே! இந்த அர்ச்சகர்கள், விநயத்துடன்; த்வாம், ஸமயே ரங்கபர்த்து: = உன்னை, அந்தந்தக் காலங்களில், அரங்கனுடைய; பதயோ: ஸமர்ப்பயந்தி = திருவடிகளிலே (எடுத்துச் சென்று) ஸமர்ப்பிக்கின்றனர்; அநகை: கர்மபி: = குற்றமில்லாத காரியங்களில் அருகதை பெற்றுள்ள; ஈத்ருசோ, பரஸ்மிந் ஜந்மநி அபி பவேயம் = இவர்களைப் போன்று, அடுத்த ஜன்மத்திலாவது (நானும் ஒருவனாக) ஆகவேண்டும்.

953. பரிவர்த்தயிதா பிதாமஹாதீந்
த்வமிவாநந்தமஸௌ வஹத்யநேஹா|
அதுநாபி ந ஸௌரி பாதுகே! த்வாம்
அநகாலம்பநம்ப்யுபைதி சித்தம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! எத்தனை பிரம்மாக்கள் பதவி மாறி, எத்தனை கல்பங்கள் கழிந்தன...அனாதிகாலமாய், நீ பெருமானைத் தாங்கி கைங்கர்யம் செய்கின்றாய். இன்னமும் எனக்கு, உன்னைத் தியானம் பண்ணும் பக்குவம் வரவில்லையே!

ஸௌரி பாதுகே! பிதாமஹாதீந் = பெருமாளின் பாதுகே! அநேகம் பிரம்மாக்களை; பரிவர்த்தயிதா,அஸௌ, அநேஹா = சுற்றப் பண்ணுகிற - இந்தக் காலம்; த்வமிவ, அநந்தம், வஹதி = உன்னைப் போலவே, முடிவில்லாததாக ஓடிக்கொண்டே உள்ளது; அதுநாபி, சித்தம் அநக = இன்னமும் கூட, என் மனம், குற்றமற்ற; ஆலம்பநம் த்வாம் நாப்யுபைதி = உன்னைத் தியானம் பண்ணும் பக்குவத்தை அடையவில்லையே!

954. கமலாத்யுஷிதே நிதௌ நிரீஹே
ஸுலபே திஷ்டதி ரங்க கோசுமத்யே|
த்வயி தத்ப்ரதிலம்பநே ஸ்திதாயாம்
பரமந்விச்சதி பாதுகே! மநோ மே||

பாதுகையே! மகாலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்த ரங்கநாதன் என்ற புதையல், ஸுலபமாக அடையக்கூடியதாக, ரங்க விமானத்திலே இருக்கிறது...அது இருக்கும் இடத்தைக் காட்ட, நீ இருக்கிறாய்....அப்படி இருந்தும், என் மனம் வேறு விஷயங்களையே நாடுகிறது.

பாதுகே! கமலாத்யுஷிதே = பாதுகே! மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடினதாய்; நிரீஹே, ஸுலபே நிதௌ ரங்ககோசு மத்யே திஷ்டதி = ஆசைகளைப் போக்கடிப்பதும் - ஸுலபமாய்க் கிடைக்கக்கூடியதான, புதையல், ரங்க விமானத்தின் நடுவே இருக்கிறது; தத் ப்ரதிலம்பநே, த்வயி = அது (இருக்கும் இடத்தை) காட்டிக் கொடுக்க, நீயும்; ஸ்திதாயாம், மே மந: = இருக்கையில், என் மனது; பரம் அந்விச்சதி = வேறு விஷயங்களிலே தேடுகிறது.

955. யத்யப்யஹம் தரளதீ: தவ ந ஸ்மரேயம்
ந ஸ்மர்த்துமர்ஹதி கதம் பவதீ ஸ்வயம் மே|
வத்ஸே விஹாரகுதுகம் கலயத்யவஸ்தா
கா நாம கேசுவ பதாவநி! வத்ஸலாயா:||

கேசவனின் பாதுகையே! அப்படி உன்னை நினைக்காமல் நான் ஸஞ்சல புத்தியுடன் இருந்தால், நீ எப்படி என்னை உதாசீனம் செய்யலாம்?...விளையாட்டில் ஈடுபட்ட கன்றுக்குட்டி, வெகுதூரம் சென்றாலும், பால் ஊட்டும் பசு, வாத்ஸல்யத்துடன், கன்றைத் தேடிப் போகுமே! நீ ஏன் அப்படி இல்லை??

கேசுவ பதாவநி! அஹம் தவ = கேசவனின் பாதுகையே! நான் உன்னை; ந ஸ்மரேயம் யத்யபி = நினைக்காமல் இருந்தாலும் கூட; பவதீ, ஸ்வயம் மே = நீ, தானாகவே, என்னை; ந ஸ்மர்த்தும், கதம் அர்ஹதி? = அப்படி (உன்னை) நினைவாதிருக்க, எப்படி விடலாம்?; வத்ஸே விஹாரகுதுகம் கலயதி = கன்றுக்குட்டி, விளையாட்டில் ஆசையை வைத்து இருக்குமானால்; வத்ஸலாயா: அவஸ்தா = கன்றினிடம் ஆசையையுடைய (அந்தப் பசு); கா நாம? = (தவிப்பதைப் போல, நீ இல்லாதிருப்பது) என்ன மாதிரி??

956. மாதர் முகுந்த கருணாமபி நிஹ்நுவாநாத்
கிம் வா பரம் கிமபி கில்பிஷதோ மதீயாத்|
காடம் க்ருஹீத சரணாகமநாபதேசாத்
தத் ப்ரேரணப்ரணயிநீ தவ சேந்ந லீலா||

தாயே! நான் செய்துள்ள பாவங்களின் கடுமைதான் அதற்குக் காரணம் என்கிறாயா? முகுந்தனின் கடாக்ஷம் என்மீது இல்லை என்றாலும், எனக்குக் கதி நீயே. நான் உன் கருணையை நம்புகிறேன்.

மாத:! முகுந்த கருணாமபி நிஹ்நுவாத் மதீயாத் கில்பிஷத: பரம் = தாயே! முகுந்தனின் தயையையும் மறைத்துவிடக்கூடிய, என்னுடைய பாவங்களை விட, அதிக உயர்ந்த; கிமபி கிம் வா? = ஏதாவது ஒரு வஸ்து இருக்கிறதா (என்கிறாயோ?); கமநாபதேசாத் காடம் க்ருஹீத சரணா, தத் ப்ரேரணப்ரணயிநீ, தவ லீலா ந சேத் = ஸஞ்சார வேளைகளில், கெட்டியாய் (உன்னால்) பிடிக்கப்பட்டுள்ள திருவடிகளை ஏவுகின்ற ஆசையையுடைய, உன் லீலைகள் இல்லை என்றால் (எனக்கு வேறு கதி ஏது?)

957. கூடிபாஸி காஞ்சந பதாவநி! கைடபாரே:
பாதாரவிந்தமகரந்த நிஷேவணேந|
தேவி! (தைவாத்) த்வதந்திகஜுஷ: கதமந்யதா மே
தீநாகூராணி ந ச்ருணோஷி தயாதிகா த்வம்||

பொற்பாதுகே! தாயே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனைக் குடித்து விட்டு, நீ மயங்கி இருக்கிறாய்.....அதனால்தான், அருகேயே இருந்து வரும், என் அபயக்குரலை, கருணை நிறைந்த நீ காதில் வாங்காமல் இருக்கிறாய்.

கைடபாரே: தேவி! காஞ்சந பதாவநி! = கைடபனின் சத்ருவான பெருமாளின் தேவி! பொற்பாதுகையே!; பாதாரவிந்த மகரந்த நிஷேவணேந = திருவடித் தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் தேனைக் குடித்ததாலே; கூடிபா அஸி = மதம் பிடித்தவளாக இருக்கிறாய் (நீ); அந்யதா, தயாதிகா த்வம் = இல்லாவிடில், கருணை உள்ளம் கொண்ட நீ; தைவாத், த்வந்திகஜுஷ: = தெய்வவசத்தால், உன் அருகிலேயே உள்ள; மே, தீநாகூராணி கதம் ந ச்ருணோஷி? = என்னுடைய, தீனக்குரலை (வார்த்தைகளை) ஏன் கேட்காமலிருப்பாய்?

958. மாதஸ்த்வதர்ப்பித பரஸ்ய முகுந்தபாதே
பத்ரேதராணி யதி நாம பவந்தி பூய:|
கீர்த்தி: ப்ரபந்ந பரிரகூணதீகூடிதாயா:
கிம் ந த்ரபேத தவ காஞ்சந பாதரகூடி||

காஞ்சந பாதரகூடி! தாயே! முகுந்தனின் திருவடிகளில் உன்னைக் கொண்டு என் பரத்தை நான் ஸமர்ப்பித்தாயிற்று..(சரணாகதி)...அப்படி இருக்க, எனக்கு, நல்லது அல்லாத ஏதேனும் நேர்ந்தால், "ப்ரபன்னனை ரகூடிப்பது" என்ற விஷயத்தில் தீகூடி (வ்ரதம்) எடுத்துள்ள உன் கீர்த்தி என்ன ஆகும்?

காஞ்சந பாதரகூடி! மாத:!! = தங்கப் பாதுகையே! அம்மா!; முகுந்த பாதே த்வத் அர்ப்பித பரஸ்ய, பூய: = பெருமாளின் திருவடிகளிலே, உன்னை முன்னிட்டுச் செய்துள்ள (எனது) சரணாகதிக்குப் பின்னரும்; பத்ர இதராணி, பவந்தி யதி நாம = கூடிமத்தைத் தவிர, வேறு ஏதேனும் (அஸம்பாவிதம்) உண்டாகுமாயின்; ப்ரபந்ந பரிரகூண தீகூடிதாயா: = சரணாகதி செய்தவனைக் காப்பாற்றுவது என்ற விஷயத்தில் தீகூடி (உறுதி) பூண்டுள்ள; தவ கீர்த்தி:, நத்ரபேத கிம்? = உன் கீர்த்தி, வெட்கமடைந்து போகாதா என்ன?

959. தெளவாரிக த்விரஸந ப்ரபலாந்தராயை:
தூயே பதாவநி! தூராட்ய பிலப்ரவேசை:|
தத் ரங்கதாமநிரபாய தநோத்தராயாம்
த்வய்யேவ விச்ரமய மங்கூடி மநோரதம் மே||

பாதுகே! வாழ்க்கை நடத்தப் பணம் வேண்டி, அற்ப பணக்காரர்கள் ஆகிறவரின்....வீடு என்ற பாம்புப் புற்றில், நான் அடிக்கடி நுழைந்து அவஸ்தைப் படுகிறேன்...எனவே, ரங்க விமானத்தைத் தன் இருப்பிடமாய்க் கொண்ட, அரங்கன் என்ற பெரும் நிதியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் உன்னையே நான் எப்போதும் ஆசிரயிக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்.

பதாவநி! தெளவாரிக த்விரஸந = பாதுகையே! வாசல் காவலனாகிற பாம்பை, (பொய் சொல்பவன்); ப்ரபலாந்தராயை: தூராட்ய பில ப்ரவேசை:, தூயே = பெரிய இடைஞ்சலாக உள்ள, கெட்ட பணக்காரர்களின் வாசலில், நுழைவதால் (நான்) மிக துக்கமடைகிறேன்; தத் ரங்கதாம நிரபாய தந உத்தராயாம் த்வய்யேவ, மே மநோரதம் மங்கூடி விச்ரமய = எனவே, ரங்க விமானத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட, அரங்கன் என்ற பெரும் தனத்தைத் தூக்கிக்

கொண்டிருக்கும், உன்னையே, என் எண்ணம் என்ற தேர், சீக்கிரமாக நிற்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

960. வ்யாமுஹ்யதாம் த்ரிவிததாபமயே நிதாகே
மாயாவிசேஷ ஜநிதாஸு மரீசிகாஸு|
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஸௌரிசரணா சரணாவநி! த்வம்
ஸ்தேயா ஸ்வயம் பவஸி ந்ச்ரமே புமர்த்தே||

பாதுகையே! ப்ரகிருதியின் குண வகைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட, கானல் ஆறு போன்ற ஸம்ஸார விஷயங்களில் மயங்கித் தவிக்கும் எங்களுக்கு, நீ, பெருமாளின் திருவடியை, நன்றாகத் தொட்டு, "இதுதான் உத்தம புருஷார்த்தம்" என்று கூறுகிறாய்.

சரணாவநி! த்ரிவித தாபமயே = பாதுகே! மூன்று வகை தாபங்களால் நிரம்பி உள்ள; நிதாகே, மாயாவிசேஷ ஜநிதாஸு மரீசிகாஸு, வ்யாமுஹ்யதாம் = ஸம்ஸாரமெனும் கோடையிலே, பிரகிருதியின் குண விசேஷங்களால் ஏற்படும், கானல் ஆறுகளில், மயங்கி இருக்கும்; ந: த்வம், ஸௌரி சரணா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட = எங்களுக்கு, நீ, பெருமாளின் திருவடிகளைத் தொட்டுக் காண்பித்து; ச்ரமே புமர்த்தே, ஸ்வயம் ஸ்தேயா பவஸி = கடைசியான புருஷார்த்தம் என, நீயே, ஸந்தேகத்தைப் போக்குபவள் ஆகிறாய்.

961. அச்சேத்யயா விஷயவாகுரயா நிபத்தாந்
தீநாந் ஜநார்த்தநபதாவநி! ஸத்பதஸ்த்தா|
ப்ராய: க்ரமேண பவதீ பரிக்ருஹ்ய மௌௌௌ
காலேந மோசயதி ந: க்ருபயா ஸநாதா||

பெருமாளின் பாதுகையே! சப்தாதி விஷயங்களில் ஈடுபாடு ஒரு வலை...நாங்கள் அதில் சிக்கி இருக்கிறோம்...பெருமான் ஒருவர்தான் அதை அறுத்து எறிய முடியும்...நீ எங்கள் சிரஸ்ஸின் மேல் கெட்டியாக இருந்து அந்த வலையை அறுத்து, எங்களை விடுவிக்கிறாய்.

ஜநார்த்தந பதாவநி! ஸத்பதஸ்த்தா = பெருமாளின் பாதுகே! நல்லதையே செய்யும்; பவதீ, க்ருபயா ஸநாதா = நீ, உன் அபரிமிதமான கருணையுடன் கூடியவளாக; அச்சேத்யயா, விஷய வாகுரயா நிபத்தாந் தீநாந், ந: = அறுக்க முடியாத, ஸம்ஸார / உலக விஷயங்களிலே வலையிலே போல, கட்டப்பட்டுள்ள, தீனர்களான எங்களுடைய; மௌௌௌ பரிக்ருஹ்ய = தலையிலே பிடித்துக் கொண்டு; க்ரமேண, காலேந = படிப்படியாக, கொஞ்ச நாட்களில்; மோசயதி ப்ராய: = அவ்வலையிலிருந்து விடுவிக்கிறாய் போலும்.

962. ஸம்வாஹிகா சரணயோர் மணிபாதரகேஷு!
தேவஸ்ய ரங்கவஸதேர் தயிதா நநு த்வம்|
கஸ்த்வாம் நிவாரயிதும்ஹதி யோஜயந்தீம்
மாதஸ் ஸ்வயம் குணகணேஷு மமபராதாந்||

மணி பாதரகேஷு! அரங்கனின் திருவடிகளைப் பிடித்துவிடும், அவரது பிரிய நாயகி நீ...அவரிடம், என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள, நீ சிபாரிசு செய்தால், உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும்? என் பொருட்டு, நான் வேண்டாமலே, நீ இதைச் செய்யக்கூடாதா?

மணி பாதரகேஷு! மாத: த்வம் = மணி பாதுகையே! தாயே! நீ; ரங்கவஸதே: தேவஸ்ய சரணயோ: ஸம்வாஹிகா தயிதா நநு = ரங்கவிமானத்திலே வாஸம் செய்யும் - அரங்கனின் திருவடிகளைப் பிடித்து விடும் (தூக்குகிற) பிரியமானவளன்றோ?; ஸு, தத் குண கணேஷு ஸ்வயம் மம அபராதாந் = நல்லவரான, அந்தப் பெருமாளின் குணக்கூட்டங்களில், நீயாகவே, எனது குற்றங்களை; யோஜயந்தீம் த்வாம் = சேர்த்துவிட்டால்; க: நிவாரயிதும் அர்ஹதி? = உன்னை யாராலே தடுக்கத் தகுந்தவர்கள்? (தடுக்க முடியும்?)

963. கிம் வா பவிஷ்யதி பரம் கலுஷைக வ்ருத்தே:
 ஏதாவதாயநுபஜாதமநேஹஸா மே|
 ஏகம் ததஸ்தி யதி பச்யஸி பாதுகே! தே
 பத்மாஸஹாய பதபங்கஜ போகஸாம்யம்||

பாதுகே! பாவம் செய்வதையே தொழிலாக உடைய என்னை, நீ கடாக்ஷித்தால் மட்டுமே, பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளை அநுபவிக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கும்.

பாதுகே! கலுஷைக வ்ருத்தே: = பாதுகையே! பாவம் செய்வதையே தொழிலாக உடைய; மே, ஏதாவதா அநேஹஸாபி = எனக்கு, இவ்வளவு நாட்களிலேயும்; அநுபஜாதம், பரம் கிம் வா பவிஷ்யதி = உண்டாகாத, வேறு (விஷயம்) எதுதான் இனி உண்டாகப் போகிறது? யதி பச்யஸி = நீ என்னைக் கடாக்ஷித்தால்தான்; பத்மாஸஹாய பதபங்கஜ, தே போகஸாம்யம், தத் ஏகம் அஸ்தி = அரங்கனின் திருவடித்தாமரைகளை, உனக்குக் கிடைத்த மாதிரி அண்டும் பாக்கியம், எனக்கும் கிடைக்கும்.

964. விவித விஷயசிந்தாஸந்ததாபிச்சிரம் மாம்
 ஜநித கலுஷமித்தம் தேவி! துர்வாஸநாபி:|
 பதஸரஸிஜயோஸ்த்வம் பாதுகே! ரங்கபர்த்து:
 பரிமளபரிவாஹை: பாவநைர் வாஸயேதா:||

பாதுகா தேவியே! பலவித விஷயங்களிலே சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து பரவ விட்டவன் நான்...அதனால் ஏற்பட்ட துர்வாஸனை (கெட்ட பழக்கம்) என்னை சிக்கெனப் பிடித்துப் பாவியாக்கி விட்டது...உன் கருணையால் மட்டுமே, அந்தத் துர்வாஸனையைப் போக்கி, என்னைப் பரிசுத்தமாக்க முடியும்.

பாதுகே! தேவி! விவித விஷய = பாதுகையே! தேவி! பல்வேறு விஷயங்களிலே; சிந்தாஸந்ததாபி: துர்வாஸநாபி: இத்தம் சிரம் ஜநித கலுஷம் = சிந்தனைகளை (ஓடவிட்ட) ஏற்பட்ட, கெட்டபழக்கங்களாலே, இப்படியாக, வெகுகாலம் உண்டு பண்ணப்பட்ட பாவத்தை உடைய; மாம், த்வம் ரங்கபர்த்து: பதஸரஸிஜயோ: பாவநை: பரிமள பரிவாஹை: = என்னை, நீதான் அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளிலே, புனிதமான வாஸனை வழிந்து ப்ரவாகிக்கும் (அந்த ஸுகத்தை); வாஸயேதா: = அநுபவிக்கும்படி, அருள் புரிய வேண்டும்.

965. சரணமதிகதஸ்த்வாம் சார்ங்கிண: பாதரகேஷு!
 ஸக்ருதபி விநியுக்தம் த்வத்ஸபர்யாதிகாரே|
 புநரபி கதமேநம் ஹஸ்தமுத்தாநயேயம்
 தநமத முதிதாநாம் மாநவாநாம் ஸமாளே||

பெருமாளின் பாதுகையே! நான் உன்னைச் சரணடைந்தவன்...இந்தக் கை ஒரு தடவையாவது, உன் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்...மறுபடி, இதை நான், பணக் கொழுப்பால் மிதக்கும் ஒருவன் முன் நீட்டி, உதவி கேட்க மாட்டேன் - நீயும் அதற்கு அருள வேண்டும்.

சார்ங்கிண: பாதரகேஷு! த்வாம் = பெருமாளின் பாதுகே! உன்னைச்; சரணம் அதிகத: ஸக்ருதபி = சரணமாக அடைந்துவிட்ட, நான், ஒரு தடவையாவது; த்வத் ஸபர்யா அதிகாரே விநியுக்தம் = உன்னைப் பூஜிக்கும் வேளையிலே, ஈடுபட்ட; ஏநம் ஹஸ்தம், புநரபி = இந்த (என்) கையை, மறுபடியும்; தந மத முதிதாநாம் மாநவாநாம் = பணக்கொழுப்பால், செருக்கடைந்துள்ள மனிதர்; ஸமாளே, கதம் உத்தாநயேயம்? = கூட்டத்திலே, எப்படி ஏந்துவேன்? (ஏந்த மாட்டேன்).

966. யதி கிம்பி ஸமீஹே கர்ம கர்த்தும் யதாவத்
 ப்ரதிபதமுபஜாதை: ப்ரத்யவேயாம் நிமித்தை:|
 அவதிரஸி யதி த்வம் தத்ர நைமித்திகாநாம்
 ஶ்ரணமிஹ ந கிம் மே ஶ்ரணரிபாதாவநி! ஸ்யா:||

சௌரி பாதுகே! விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களை (நித்ய - நைமித்திக) செய்யும்போது, அநேகம் குறைகள் (மந்த்ர - த்ரவ்ய - ச்ரத்தா லோபங்கள்) அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன; அதற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது..நான் உன்னைச் சரணடைந்தவன் - நீதான் என் எல்லா தோஷங்களையும் போக்கி அருள வேண்டும்.

சௌரி பதாவநி! கிம்பி கர்ம யதாவத் கர்த்தும் ஸமீஹே யதி = பெருமானின் பாதுகையே! ஒரு போதும் சாஸ்திரத்தில் விதித்தபடி, கர்மங்களைச் செய்ய ஆசைப்பட்டேனானாலும்; ப்ரதிபதம் உபஜாதை: நிமித்தை: ப்ரத்யவேயாம் = அடிக்கடி, ஏற்படும் காரணங்களால் (லோபம்), தோஷம் ஏற்படுகிறது; தத்ர நைமித்திகாநாம், த்வம் = அந்த தோஷ விஷயத்திலே, பிராயச்சித்தங்கட்கு நீ; அவதி: அஸி யதி, மே ஶ்ரணம், கிம் ந ஸ்யா: = எல்லையாக ஆனால், எனக்கும், ஏன் (விரோதியான அப்பாவங்களை) போக்காமல் இருக்கிறாய்?

967. அந்தரீநை: அகபரிகரை: ஆவிலா சித்தவ்ருத்தி:
 ச்ந்தாதீநாம் பரவசுதயா துர்ஜயாநீத்த்ரியாணி|
 விஷ்ணோ: பாதப்ரணயிநி! சிராத் அஸ்ய மே து:கஸிந்தோ:
 பாரம் ப்ராப்யம் பவதி பரயா வித்யயா வா த்வயா வா||

பாதுகே! என் மனதில், பாவம் விலக்க முடியாதவாறு ஈஷிக்கொண்டிருக்கிறது..எண்ணங்கள் கலங்கி, தப்பாகவே - ஜயிக்க முடியாதபடி - ச்ந்தாதி விஷயங்களிலேயே ஓடுகிறது.. தொடர்ந்து வரும் இந்தக் கலக்கம் ஒரு கடல் போல இருக்கிறது..கரை ஏற வழிதான் என்ன?...உன்னாலேதான் முடியும்.

விஷ்ணோ: பாதப்ரணயிநி! = பெருமானின் திருவடிகளிலே ஆசையுள்ளவளே! அந்த: லீநை: அகபரிகரை: சித்த வ்ருத்தி: ஆவிலா = மனதில் ஈஷிப்போயிருக்கிற, பாவத்தை உண்டாக்கும், மனதின் வியாபாரங்கள் தெளிவின்றி உள்ளன; இந்த்ரியாணி ச்ந்தாதீநாம் பரவசுதயா துர்ஜயாநி = காது போன்ற இந்த்ரியங்கள், ஜயிக்க முடியாதபடி உள்ளன; அஸ்ய, மே சிராத் துக்கஸிந்தோ: பாரம் = என்னுடைய, இந்த, வெகுகாலமாய் உள்ள துக்கமெனும் கடலின் அக்கரை; பரயா வித்யயா வா த்வயா வா ப்ராப்யம் பவதி = (மோக்ஷம்) - பக்தி/ப்ரபத்தி போன்ற வித்யை அல்லது உன்னாலேதான் அடையத்தக்கதாய் உள்ளது.

968. கோமாயூநாம் மலயபவநே தஸ்கராணாம் ஹரிமாம்சௌ
 துர்வ்ருத்தாநாம் ஸுசரிதமயே ஸத்பதே த்வத்ஸநாதே|
 தத்வஜ்ஞானே தரளமநஸாம் ஶார்ங்கிண: பாதரக்ஷே!
 நித்யோத்வேகோ பவதி நியதேரீத்ருசீ துர்விநீதி:||

("கரை ஏற வழிதான் என்ன?" - என்று முந்தின சுலோகத்திலே கேட்டார் அல்லவா?...அதற்குப் பாதுகா தேவி - ஸ்வாமி தேசிகனை - "ஏன் உனக்கு இவ்வளவு அவசரம்?" எனச் சொல்வதாய்க் கொண்டு, இந்தச் சுலோகம் எழுகிறது).
 (ஜனங்களுக்கு நல்லதே பிடிக்கவில்லை - கெட்டதுதான் மிகவும் பிடிக்கிறது).
 குள்ள நரிகள் தென்றலை ரஸிப்பதில்லை; குளிர்ந்த நிலவு, திருடனுக்குப் பிடிப்பதில்லை; (அமாவாசை இருள்தான் வேண்டியிருக்கிறது); ஸஞ்சல மனம் கொண்டவர்கட்குத் தத்துவ ஞானத்தைக் கேட்கப்பிடிக்காது; வெறுப்பார்கள்...இதெல்லாம் தெய்வத்தின் (or) விதியின் அநியாயம். (என்னால் இதையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை).

சார்ங்கிண: பாதரகே! = பெருமானின் பாதுகையே! கோமாயூநாம் மலயபவநே = நரிகளுக்கு தென்றல் காற்றிலும்; தஸ்கராணாம் ஹிமாம்சொ = திருடர்களுக்கு குளிர்ச்சியான சந்திரனிடத்திலும்; துர்வருத்தாநாம், ஸுசரிதமயே த்வத்ஸநாதே ஸத்பதே = கெட்ட நடத்தை உள்ளவர்களுக்கு, நல்லவைகளாலேயே நிரம்பியுள்ள உன்னுடன் கூடின நல்வழியிலும்; தரள மநஸாம் தத்வஞாதே = நிலையில்லாத மனம் கொண்டோர்க்கு தத்துவ ஞானத்தைக் கேட்பதிலும்; நித்யோத்வேக: பவதி = அறுவருப்பே இருக்கிறது; நியதே: துர்விநீதி: ஈத்ருசீ = தெய்வத்தின் அநியாயம் இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

969. காலே ஜந்தூந் கலுஷகரணே கூபிப்ரமாகாரயந்த்யா:
கோரம் நாஹம் யமபரிஷதோ கோஷமாகர்ணயேயம்|
ஸ்ரீமத்ரங்கேச்வர சரணயோ: அந்தரங்கை: ப்ரயுக்தம்
ஸேவாஹ்வாநம் ஸபதி ச்ருணுயாம் பாதுகாஸேவகேதி||

பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், இந்திரியங்கள் அனைத்தும் கலங்கி, ஓய்ந்து போகும்...யம படர்கள் என்னை அழைத்துப் போகக் கூச்சலிடும் கோஷத்தை நான் கேட்காமலிருக்க, நீ அருள் புரிய வேண்டும்..மாறாக, அரங்கனின் கைங்கர்யபரர்கள், "ஓய்! பாதுகா ஸேவகரே! வாரும்" என்று, என்னைச் சேவை செய்யக் கூப்பிடுவதை நான் கேட்க வேண்டும்.

கலுஷ கரணே காலே = இந்திரியங்கள் கலங்கிய, அந்திம வேளையில்; ஜந்தூந் கூபிப்ரம் ஆகாரயந்த்யா: = பிராணிகளை, சீக்கிரமாக அழைக்கின்ற; யம பரிஷத: கோரம் கோஷம் = யம கிங்கரர்களின், கோரமான சப்தத்தை; அஹம் நா கர்ணயேயம் = நான் கேட்காமலிருக்க வேண்டும்; ஸ்ரீமத் ரங்கேச்வர சரணயோ: அந்தரங்கை: ப்ரயுக்தம் = அரங்கனின் திருவடிகளிலே, கைங்கர்யம் செய்வோர், கூப்பிடும்; பாதுகா ஸேவகேதி = "ஓய்! பாதுகா ஸேவகரே!" என்று, என்னை; ஸேவாஹ்வாநம் ஸபதி ச்ருணுயாம் = ஸேவிக்க அழைப்பதை சீக்கிரமாய்க் கேட்கவேண்டும்.

970. பாஷாண கல்பமந்தே பரிசிதகௌதம பரிக்ரஹந்யாயாத்|
பதிபதபரிசரணார்ஹம் பரிணமய முகுந்த பாதரகூஷிணி! மாம்||

முகுந்தனின் பாதுகே! என் அந்திம வேளையில், ஒரு வித உணர்ச்சியும் இன்றி, ஒரு கல்லைப் போல, நான் கிடப்பேன்...கல்லையும் மனிதனாக்கும் செய்கையில் பழக்கப்பட்டுள்ள நீ (கௌதம பத்நி விமோசநம்), உன் பதியான பெருமானுடன், அந்த நேரத்தில் வந்து, என்னைக் கைங்கர்யத்துக்கு ஏற்றவனாக ஆக்க வேண்டும்.

முகுந்த பத ரகூஷிணி! அந்தே = முகுந்தனின் பாதுகையே! கடைசிக் காலத்திலே; பாஷாண கல்பம் மாம் = கல்லைப் போலக் (உணர்வின்றி) கிடக்கும், என்னை; பரிசித கௌதம பரிக்ரஹந்யாயாத் = கௌதமபத்நியை உயிர்ப்பித்து, பழக்கப்பட்டுள்ள நீ; பதிபத பரிசரண அர்ஹம் பரிணமய = அரங்கனின் திருவடிகளிலே, சிச்ருஷை செய்யும் வேலைக்கு அருகனாகப் பண்ண வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே நிர்வேதபத்ததி: - ஏகத்ரிம்சீ.

நிறைவுப் பத்ததி இது...நியமனம் ஆனவாறே, குறித்த அவகாசத்துக்குள் காவ்யம் நிறைவு பெற்றதில், தன் மகிழ்ச்சியை, நன்றியுடன் கூறி முடிக்கிறார் ஸ்வாமி.

971. உபாக்யாதம் ததாத்வேந வஸிஷ்டாத்யைர் மஹர்ஷிபி:|
உபாயபலயோ: காஷ்ட்டாம் உபாலே ராமபாதுகாம்||

வஸிஷ்டர், வால்மீகி போன்றவர்களால், ஸ்ரீமத் ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்களில் - மோகூடி உபாயம், பலன் ஆகியவைகளுக்கு எல்லை நிலமாக, (உயர்ந்ததாக) கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீராமனின் பாதுகைகளை தியானிக்கிறேன்.

வஸிஷ்டாத்யை: மஹர்ஷிபி: = வஸிஷ்டர் (வால்மீகி) போன்ற ரிஷிகளால்; ததாத்வேந உபாக்யாதம் உபாய பலயோ: காஷ்ட்டாம் = அந்த மாதிரிச் சொல்லப்பட்ட, (ராமாயணம் போன்ற காவ்யங்களிலே சொல்லப்பட்ட) மோகூடி உபாயம் - பலன் ஆகியவைகளுக்கும், எல்லையான (மேலான); ராம பாதுகாம் உபாலே = ராமனின் பாதுகைகளை தியானிக்கிறேன்.

972. நிவிசேய நிரந்தரம் ப்ரதீத: த்ரிதசாநாம் விபவம் த்ருணாய மத்வா|
ஸவிதே தவ தேவி! ரங்கபர்த்து: பதலீலாகமலம் ஸமுத்வஹந்த்யா:||

தேவி! பிரம்மா முதலான தேவச்சேஷ்டர்களின் ஐச்வரியங்களையெல்லாம் நான் த்ருணமாக நினைக்கிறேன்...அரங்கனின் திருவடித் தாமரைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும், உன் ஸமீபத்திலே, எப்போதும் கைங்கரியம் செய்து கொண்டிருப்பதையே நான் விரும்புகிறேன்.

தேவி! ப்ரதீத: த்ரிதசாநாம் விபவம் த்ருணாய மத்வா = தேவி! (உன் அருளால் "பாதுகா ஸேவகன்" என்ற பெருமையை அடைந்துள்ள) நான், தேவச்சேஷ்டர்களின் ஐச்வரியங்களையெல்லாம் த்ருணமாக எண்ணுகிறேன்; ரங்கபர்த்து: பத = அரங்கனின் திருவடியாகிற; லீலா கமலம் ஸமுத்வஹந்த்யா: = விளையாட்டுத் தோழி போன்ற தாமரையை தூக்கிக் கொண்டிருக்கும்; தவ ஸவிதே, நிரந்தரம் நிவிசேய = உன் அருகிலேயே, எப்போதும் இருக்கும்படிச் செய்.

973. கிமஹம் மணிபாதுகே! த்வயா மே
ஸுலபே ரங்கநிதௌ ச்ரியா ஸநாதே|
கரணாநி புந: கதர்த்தேயயம்
க்ருபணத்வாரதுராஸிகாதிது:கை:||

மணி பாதுகையே! உன் தயையினால், எனக்கு மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடின ரங்கநாதன் என்ற பெரும் நிதி கிடைத்து விட்டது...அதன் பின்பும், நான், அல்பர்களின் வாசலிலே நின்று கொண்டு, என் கரணங்களைத் (LIMBS) தாழ்ந்த நிலையில் செலுத்திக் கெடுவேனா?

மணிபாதுகே! த்வயா = மணி பாதுகே! உன்னால்; ஸுலபே, ச்ரியா ஸநாதே = ஸுலபமானதும், மகாலக்ஷ்மியுடன் கூடின; ரங்கநிதௌ, மே = ரங்க விமான புதையல் (பெருமான்) எனக்கு (கிடைத்த பின்பும்); புந: அஹம், கரணாநி = மறுபடி, நான், என் இந்திரியங்களை; க்ருபணத்வார துராஸிகாதி = அல்பர்களின் வீட்டுவாசலில், இளப்பமாய்; து:கை: கிம் கதர்த்தேயயம்? = காத்து நிற்கும் கஷ்டங்களால், ஏன் வருத்தப்படப் போகிறேன்?

974. ஸக்ருதப்யநுபூய ரங்கபர்த்து: த்வதுபஸ்லேஷு மநோஹரம் பதாப்ஜம்|
அபுநர்ப்பவகௌதுகம் ததைவ ப்ரசுமம் கச்சதி பாதுகே! முநீநாம்||

பாதுகே! அரங்கனின் திருவடி அழகை உன்னுடன் சேர்த்து, ஒரு முறை அநுபவித்தாலும் போதும்; மறுபிறவியே வேண்டாம் என ஸ்திரமாக உள்ள ரிஷிகளும் கூட, அந்த எண்ணத்தைத் துறந்து, உன்னையும் அரங்கனையும் மீண்டும் - மீண்டும் ஸேவிக்கும் ஆனந்தத்தைப் பெறவே விழைவர்.

பாதுகே! த்வதுபஸ்லேஷு = பாதுகையே! உன்னுடன் ஆலிங்கனத்தால்; மநோஹரம் ரங்கபர்த்து: பதாப்ஜம் = மிக அழகான அரங்கனின் பாதாரவிந்தத்தை; ஸக்ருதபி அநுபூய = ஒரு முறை அநுபவித்த மாத்திரத்தில் (ஸேவித்தால்); முநீநாம், ததைவ = ரிஷிகளும் கூட - அந்த கூடிணமே; அபுநர்ப்பவ கௌதுகம் = மறு ஜன்மம் எடுக்காமல் இருப்பதில் உள்ள ஆவல்; ப்ரசுமம் கச்சதி = சாந்தியை அடைகிறது.

975. அபரஸ்பரபாதிநா மமீஷாம் அநிதம்பூர்வ நிரூட ஸந்ததீநாம்|
பரதவ்யஸநாத் அநூநஸீம்நாம் துரிதாநாம் மம நிஷ்க்ருதிஸ்த்வமாஸீ:|

பாதுகையே! எத்தனை துயரங்கள்? ஓயாமல் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன- அவை எப்போது தொடங்கினவை என்று சொல்ல முடியாதவாறு,அநாதியானவை... என்னுடைய துயரங்கள் பரதனுடையதை விடக் குறைந்தவை அல்ல....என் பாவங்களே அனைத்துக்கும் காரணம்! அவைகளுக்கு பிராயச்சித்தம் உன் கருணை மட்டுமே!

அநிதம் பூர்வ, நிரூட ஸந்ததீநாம் அபரஸ்பர பாதிநாம் = இன்று முதல் என்று கூற முடியாதபடி அநாதியானதும்; கெட்டியான (வரிசைகளை) உடையதும்; எப்போதும் வளர்ந்து கொண்டே இருப்பவையும்; பரதவ்யஸநாத் அநூந ஸீம்நாம் அமீஷாம் மம துரிதாநாம் = பரதனின் துயரத்தைக் காட்டிலும், குறைவே இல்லாதவையான, இந்த என்னுடைய; நிஷ்க்ருதி: த்வம் ஆஸீ: = பாவங்களுக்கு, பிராயச்சித்தம் நீதான்.

976. த்வதுபாஸந ஸம்ப்ரதாயவித்பி:
ஸமயே ஸாத்வத ஸேவிதே நியுக்தா:|
பரதவ்ரதிநோ பவாம்புராசீம்
கதிசித் காஞ்சநபாதுகே! தரந்தி||

பொற்பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர சாஸ்திர நிஷ்டர்களால், அடையப்பட்டுள்ள ஸித்தாந்தத்தில், உன்னை உபாஸிக்கும் (ஆரதிக்கும்) ஸம்ப்ரதாய விஷயத்தை அறிந்தவர்களால், உன் கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பாக்யவான்கள், ஸம்ஸாரக் கடலை ஸுலபமாய்த் தாண்டுவர்.

காஞ்சந பாதுகே! ஸாத்வத = பொற்பாதுகே! ஸூபாஞ்சராத்ர சாஸ்திர நிஷ்டர்களால்; ஸேவிதே ஸமயே = கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஸித்தாந்தத்தில்; த்வத் உபாஸந ஸம்ப்ரதாய = உன் தியானத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தை (ஆசாரம்); வித்பி: நியுக்தா: = அறிந்த நிபுணர்களால், நியமிக்கப்பட்ட; பரதவ்ரதிந: = பரதனின் விரதத்தை மேற்கொண்டுள்ள (பாதுகை ஒன்றையே துதிப்பது); கதிசித் பவ அம்புராசீம் தரந்தி = சில பாக்யசாலிகள், ஸம்ஸாரமெனும் கடலைத் தாண்டிவிடுவர்.

977. அலமச்சுபபாதுகே! யதாவத்
பவதீ யச்ச பதம் த்வதேகதார்யம்|
இதரேதரபூஷிதம் ததேதத்
த்விதயம் ஸம்வநநாய சேதஸோ ந:||

அச்சுதனின் பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளும் - நீயும் ஒரு அழகான சேர்த்தி...நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் பெருமாளின் திருவடிகளைத் தாங்கும் பேறு பெற்றவள்...பெருமாளை அலங்கரிக்கும் வேறு எந்த ஆபரணத்துக்கும் இந்த மேன்மை கிடையாது.

அச்சுத பாதுகே! பவதீ த்வதேக தார்யம் யத் பதம் ச, தத் ஏதத் த்விதயம் = பெருமாளின் பாதுகையே! நீயும் உன்னால் மட்டும் தரிக்கப்படும் - எந்தத் திருவடியோ - அவை இரண்டும்; யதாவத் இதரேதர பூஷிதம் = எப்படி ஒன்றால் ஒன்று அலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசிக்கின்றனவோ, அவை; ந: சேதஸ: ஸம்வநநாய = எங்களுடைய மனதின் வசீகரணத்திற்காக; அலம் = போதுமானவை.

978. அநந்யஸாமாந்யதயா முராரே:
அங்கேஷ்வவாப்தேஷு கிரீடமுக்கயை:|
பாதாவநி! த்வம் நிஜமேவ பாகம்
ஸர்வாத்மஸாதாரணதாம் அநைஷீ:||

பாதுகே! பெருமாளின் திருமேனியை அலங்கரிக்கும் மற்ற ஆபரணங்கள், அந்தந்த அவயவங்களை மட்டும் அழகு படுத்தும் (e.g.கிரீடம் - தலைக்கு அழகு)...திருவடிகளுக்கு ஆபரணமாய், அதை அலங்கரிக்கும் நீ ஒருத்தி மட்டுமே - திருவடித்தாமரைகளை - ஸகல ஜீவாத்மாக்களுக்கும் பொதுவானதாக ஆக்கியுள்ளாய். உன் பெருந்தன்மை அப்படிப்பட்டது!

பாதாவநி! முராரே: அங்கேஷு = பாதுகையே! பெருமாளின் அவயவங்களில்; கிரீட முக்கயை: = கிரீடம் முதலான திருவாபரணங்கள்; அநந்ய ஸாமாந்யதா = மற்ற யாருக்கும் பொதுவாக இராமல், அந்தந்த அங்கங்களை மட்டுமே அலங்கரிக்க; அவாப்தேஷு, த்வமேவ நிஜம் பாகம், ஸர்வாத்ம ஸாதாரணதாம் அநைஷீ: = நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் - உன் பங்காகிற திருவடியை, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பொதுவாக உள்ள தன்மையை அடைவித்துள்ளாய்.

979. ஸமாச்சிரிதாநாம் மணிபாதுகே! த்வாம்
விபச்சிதாம் விஷ்ணுபதேஸ்யநாஸ்தா|
கதம் புநஸ்தே க்ருதிநோ பஜேரந்
வாஸாதரம் வாஸவராஜதாந்யாம்||

மணி பாதுகே! உன்னை ஆச்ரயித்தோர்க்கு பரம பதத்திலும் ஆசை கிடையாது...உன் கடாகூடிம் ஒன்று போதும்...அவர்கள் ஏன் இந்திரனின் ராஜதானியான, அமராவதிப் பட்டணத்திலே வசிப்பதை விரும்புவர்?

மணி பாதுகே! த்வாம் ஸமாச்சிரிதாநாம் விபச்சிதாம் விஷ்ணுபதே அபி அநாஸ்தா ...தே க்ருதிந: = மணி பாதுகையே! உன்னை ஆச்ரயித்த வித்வான்களுக்கு பரமபதத்திலும் ஆசையில்லை...அப்படியிருக்க, அந்தப் புண்ணியசாலிகள்; வாஸவ ராஜதாந்யாம் வாஸாதரம் கதம் புந: பஜேரந் = இந்திரனின் ராஜதானியாகிற அமராவதிப் பட்டணத்திலே வசிப்பதில் ஆசையை - எப்படி அடைவர்?

980. விம்ருச்ய ரங்கேசுவர பாதரகே!|
 வாரக்ரமம் நூநமவாரணீயம்|
 பத்மாக்ரஹேபி ஸ்ப்ருசுதீ ப்ரதீதா
 ஸ்தூலேந ரூபேண வஸுந்தரா த்வாம்||

பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னைப் பெருமாளுக்கு எடுத்து (திருவடிகளிலே) ஸமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு வாரக்ரமம் (முறை) உண்டாம் - அதை மாற்றமுடியாது - (i.e. ஒரு நாள் பெரிய பிராட்டி / அடுத்து பூமிப்பிராட்டி / நீளை etc.,) எனினும், எல்லா நாட்களிலும் பூமிப்பிராட்டி, ஸ்தூல உருவில் (earth - தரை) உன்னைத் தினமும் தொட்டு மகிழ்கிறாள்.

ரங்கேசுவர பாதரகே! அவாரணீயம் வாரக்ரமம் = அரங்கனின் பாதுகே! உன்னைத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்க - மாற்றமுடியாத ஒரு முறை இருந்தபோதிலும்; வஸுந்தரா, விம்ருச்ய = பூமாதேவி, யோஜித்து; பத்மாக்ரஹேபி, ஸ்தூலேந = மகாலக்ஷ்மியின் முறைநாளிலும், தன் ஸ்தூல; ரூபேண, த்வாம் ஸ்ப்ருசுதீ = உருவால், உன்னைத் தொட்டு மகிழ்வது, ஒரு; ப்ரதீதா, நூநம் = பிரஸித்தமான விஷயம்...ஆச்சரியம்.

981. அபிரகூஸி த்வம் அநபாயநிதிம்
 மணிபாதுகே! மதுபிதச்சுரணம்|
 அத ஏவ தேவி! ததநநயதநா:
 சிரஸா வஹந்தி பவதீம் க்ருதிந:||

மணி பாதுகே! தேவி! பக்தர்களுக்குப் பெரும் தனம் பகவானின் திருவடியே - அது அழியாத பெரும் புதையல் - அந்தப் புதையலை நீ காத்து நிற்கிறாய் - திருவடிகளைத் தவிர, வேறு எதிலும் மனதைச் செலுத்தாத புண்யாத்மாக்கள், உன்னை அவர்கள் சிரஸ்ஸிலே தரித்துப் பூரிப்படைகின்றனர்.

மணி பாதுகே! தேவி! மதுபித: சுரணம் அநபாயநிதிம் த்வம் அபிரகூஸி = மணி பாதுகையே! தேவி! பெருமாளின் திருவடியாகிற, அழிவே இல்லாத பெரும் நிதியை, நீ நன்கு காப்பாற்றுகிறாய்; அத ஏவ, ததநநயதநா: க்ருதிந: பவதீம் சிரஸா வஹந்தி = அந்தக் காரணத்தால், அத்திருவடியைத் தவிர வேறு எதையும் செல்வம் என்று எண்ணாத புண்யசாலிகள், உன்னைத் தங்கள் தலையால் தரிப்பர்.

982. பதயுக மிவ பாதுகே! முராரே:
 பவதி விபூதிரகண்டகா த்வயைவ|
 கதமிவ ஹ்ருதயாநி பாவுகாநாம்
 த்வதநுபவாத் உபஜாதகண்டகாநி||

பாதுகையே! நீ பெருமாளின் திருவடிக்கும், இந்த உலகுக்கும் கண்டகங்களை நீக்குபவள்...ஆனால், உன்னைத் தியானிக்கும் பெரியோர்களின் உள்ளங்களிலே கண்டகங்களை ஏற்படுத்துகிறாய். (கண்டகம் = முள் / அசுரர்; மயிர்க்கூச்சம்).

பாதுகே! த்வயைவ முராரே: = பாதுகே! உன்னால்தான், பெருமாளுடைய; விபூதி: பதயுகமிவ அகண்டகா பவதி = லீலா விபூதி (உலகம்), அவருடைய திருவடிகள் இரண்டையும் போல, கண்டகம் (முள்/சத்ரு) இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது; பாவுகாநாம் ஹ்ருதயாநி த்வதநுபவாத் - கதமிவ உபஜாத கண்டகாநி = தியானத்தால் உன்னை ஆசிரயிப்பவரின் மனம், உன் அநுபவத்தால் கண்டகங்கள் (ரோமாஞ்சம்) மயிர்க்கூச்சத்தை அடைவது எப்படி?

983. ஜ்ஞாநக்ரீயா பஜந ஸீம விதூர வ்ருத்தே:
வைதேசிகஸ்ய ததவாப்தி க்ருதாம் குணாநாம்|
மௌளௌ மமாஸி மதுஸுதந பாதுகே! த்வம்
கங்கேவ ஹந்த பதிதா விதிரைவ பங்கோ:||

பாதுகையே! ஞான - கர்ம - பக்தி யோகங்களின் தொடக்க எல்லைக்கு, வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் நிற்பவன் நான்; அவற்றைச் செய்யத் தகுதியான குணமும் எனக்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட என் சிரஸ்ஸிலே நீ அமர்ந்த விஷயம்...என்னை ஆட்கொண்ட செயல், - கங்கை, தானாகவே ஒரு நொண்டியின் தலையில் வர்ஷித்தது போன்ற ஒன்று.

மதுஸுதந பாதுகே! ஞான - க்ரீயா - பஜந, ஸீம விதூர வ்ருத்தே: = பெருமாளின் பாதுகையே! ஞான யோகம் - கர்ம யோகம் - பக்தி யோகம் ஆகியவைகளின் எல்லைக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பவனும்; தத் அவாப்தி க்ருதாம் குணாநாம், வைதேசிகஸ்ய, மம மௌளௌ பங்கோ: மௌளௌ - கங்கேவ = அந்த யோகங்களுடைய ப்ராப்தியைச் செய்யும் ஆத்ம குணங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு வெளிநாட்டவன் (Foreigner) போல உள்ள, என் சிரஸ்ஸிலே, ஒரு முடவனின் சிரஸ்ஸிலே, கங்கை, அவன்; விதிரைவ த்வம் பதிதா அஸி ஹந்த! = பாக்யவசத்தால் விழுந்தது போல, நீ இருக்கிறாய் - என்ன ஆச்சர்யம்!!

984. ரங்கேச்வரஸ்ய யதிதம் மணிபாதரகேடி!
பாதாரவிந்தயுகளம் பவதீஸமேதம்|
பும்ஸாம் உபோஷித விலோசந பாரணார்ஹம்
கூரீரம் ததேததிஹு சர்க்கரயா ஸமேதம்||

மணி பாதரகேடி! பெருமாளின் திருவடித்தாமரைகளுடன், நீயும் சேர்ந்து இருக்கும் ஸேவை, மிக மிக நேரத்தியான ஒன்று...இதை ஸேவிப்பவர் மனதில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி - உபவாஸம் இருந்தவன் பாரணை செய்யும்போது ஏற்படும் ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது.

மணி பாதரகேடி! பவதீ ஸமேதம் = மணி பாதுகையே! உன்னுடன் சேர்ந்துள்ள; ரங்கேச்வரஸ்ய, யத் இதம் = அரங்கனின், எந்த இந்த ; பாதாரவிந்த யுகளம் = திருவடித்தாமரைகள் இரண்டும்; பும்ஸாம் விலோசந = ஸத் புருஷர்களின் கண்களுக்கு; உபோஷித பாரணார்ஹம் = பட்டினி இருந்தவனுக்கு, பாரணைக்காக; சர்க்கரயா ஸமேதம் கூரீரம் = சர்க்கரையுடன் சேர்ந்த பாலைப் பருகுவது போல; தத் ஏதத் இஹு = இந்தக் காட்சி (மனதிலே) ஆனந்தத்தைத் தருகிறது.

985. காமாதி தோஷுரஹிதம் த்வதநந்ய காமா:
கர்ம த்ரயோதசுவிதம் பரிசீலயந்த:|
பாதாவநி! த்வதநுஷங்க விசேஷ த்ருச்யம்
ஏகாந்திந: பரிசரந்தி பதம் முராரே:||

பாதுகையே! உன்னைத் தவிர வேறு எதிலுமே ஆசை வைக்காத பரமைகாந்திகள், பதின்மூன்று கர்மாக்களால் அநுஷ்டானம் செய்பவராக, காமம் (ஆசை) போன்ற தோஷங்களிலிருந்து விடுபட்டு, உன் ஸம்பந்தத்தால் (அநுகர்ஹத்தால்) பார்க்கக்கூடிய, பெருமாளின் திருவடியை மட்டும் ஆராதிப்பார்கள்.

பாதாவநி! த்வதநந்ய காமா: ஏகாந்திந: - த்ரயோதசு விதம் = பாதுகையே! உன்னைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்பாத ஏகாந்திகள் - பதின்மூன்று வித ப்ரகாரங்களோடு சேர்ந்ததான;

காமாதி தோஷ ரஹிதம், கர்ம பரிசீலயந்த: = பல அபேகை போன்ற தோஷங்களிலிருந்து விடுபட்டவராய் - ஸத்கர்மாக்களை, அநுஷ்டிப்பவராக; த்வத் அநுஷங்க விசேஷ = உன்னுடைய ஸம்பந்தத்தின் பெருமை காரணமாக; த்ருச்யம், முராரே: பதம் பரிசரந்தி = பார்க்கத் தக்கதான, பெருமாளின் திருவடியை ஆராதிக்கின்றனர்.

986. மௌளௌ ஸ்திதா மகபுஜாம் அதவா ச்ருதீநாம்
தத்ரங்கராஜசரணாவநி! வைபவம் தே|
அஸ்மாத்ருசாமபி யதி ப்ரதிதம் ததஸ் ஸ்யாத்
ஸௌலப்யமம்! ததிதம் தவ ஸார்வபௌமம்||

ரங்கராஜனின் பாதுகே! தாயே! யக்ஞத்தில் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸை ஏற்கும் தேவதைகளின் சிரஸ்ஸிலும் நீ வைக்கப்படுகிறாய் - அதற்கும் மேலான வேதங்களின் சிரஸ்ஸாகவும் விளங்குபவள் நீ...உன் வைபவம் அப்படிப்பட்டது...என்னும், உன் ஸௌலப்யம் காரணமாக, என் போன்ற ஸாமான்யர்கள் தலையிலும் நீ வைக்கப்படுகிறாய்.

ரங்கராஜ சரணாவநி! அம்ப! = ரங்கராஜனின் பாதுகையே! தாயே!; (த்வம்) மக புஜாம் மௌளௌ ஸ்திதா - அதவா ச்ருதீநாம் மௌளௌ ஸ்திதா, தே வைபவம் தத் = (நீ) யக்ஞங்களின் ஹவிஸ்ஸை உண்ணும் தேவர்களின் சிரஸ்ஸிலும் இருப்பவள்...அன்றியும், வேதங்களின் சிரஸ்ஸிலும் இருப்பவள் - உன் பெருமை அப்படிப்பட்டது; தத: தத் இதம், தவ = பின்னர், அப்படிப்பட்ட, இந்த உன்னுடைய; ஸௌலப்யம், அஸ்மாத்ருசாமபி ஸார்வபௌமம் ப்ரதிதம் ஸ்யாத் = ஸௌலப்யம் காரணமாக, (நீ) பரம அகிஞ்சநர்களான என் போன்ற ஸகல ஜீவராசிகள் விஷயத்திலும் இருக்கும் விஷயம் பிரஸித்தி பெற்றதாக ஆகும்.

987. ஸ்வப்நேபி சேத் த்வமஸி மூர்த்தநி ஸந்நிவிஷ்டா
நம்ரஸ்ய மே நரக மர்தந பாதரகேஷு!
ஸ்தானே ததேததிஹ தேவி! யதஸ்ஸமாதௌ
ஸந்தோ விதுஸ்தமபி தாத்ருச புத்திகம்யம்||

தேவி! பெருமாளின் பாதுகையே! நான் உன்னை ஸேவித்தபோது, நீ என் தலையிலே வந்து அமர்ந்தாய்...அதே போல, என்னுடைய ஸ்வப்னத்திலும் நீ என் தலையிலே அமர்ந்தாய்...இது பரம மங்கலகரமானது என்பர் பெரியோர்கள்...என்னே உன் கருணை!!

நரக மர்தந பாதரகேஷு! தேவி! நம்ரஸ்ய மே மூர்த்தநி (த்வம்) = நரகாஸுரனைக் கொன்ற பெருமாளின் பாதுகே! தேவி! வணங்கிய என்னுடைய தலையிலே (நீ); ஸ்வப்நேபி ஸந்நிவிஷ்டா அஸி சேத் = என் ஸ்வப்னத்திலும் நன்கு எழுந்தருளி இருப்பாயானால்; ததா - ஏதத் இஹ ஸ்தானே, யத: ஸந்த: = அப்போது, - இந்த (உன்) (ஸாக்ஷாத்காரம்) விஷயத்தில் யுக்தமே...எந்தக் காரணத்தால், பெரியோர்கள்; தமபி ஸமாதௌ தாத்ருச புத்தி கம்யம் விது: = அந்த பகவானையும், தியானத்தால், (மோகூ உபாயம்), அப்படிப்பட்ட (நினைவால்) அறியத்தக்கதாகக் கூறுவர் (அறிவர்).

988. பத்தாஞ்சலி: பரிசரந் நியமேந ரங்கே
 விசுராணிதாச்யுதநிதிம் மணிபாதுகே! த்வாம்|
 கஸ்யாபி கூணித த்ருசோ தநிந: புரஸ்தாத்
 உத்தாநயேய ந கதாபி கரம் விகோசம்||

மணி பாதுகே! ஸ்ரீரங்க விமானத்தில் அழிவற்ற புதையலை நீ வைத்திருப்பவள் - நான் உன்னை விடாமல் ஸேவிப்பவன்...அப்படியிருக்க, ஒரு போதும் நான், என்னுடைய கரங்களை, ஒரு பணக்காரனின் முன் நின்று கொண்டு, பிரித்து நீட்டமாட்டேன்.

மணிபாதுகே! பத்தாஞ்சலி: ரங்கே அச்யுத நிதிம் விசுராணித த்வாம், நியமேந பரிசரந் = மணி பாதுகையே! கை கூப்பியவனாக, ரங்க விமானத்திலே அச்யுதன் என்ற பெரும் புதையலைக் கொடுக்கக்கூடிய, உன்னை, விடாமல் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு, (நான்); கஸ்யாபி, கூணித த்ருச: தநிந: = யாரென்று தெரியாதவனும் - கோணலான பார்வையை உடைய பணக்காரன்; புரஸ்தாத், விகோசம் கரம் = முன்னே நின்று, கைகளை விரித்து; கதாபி ந உத்தாநயேய = ஒரு நாளும் நீட்டமாட்டேன்.

989. த்வயர்ப்பிதேந சரணேந ஸதத்வபாஜ:
 பாதாவநி! ப்ரதித ஸாத்விக பாவத்ருச்யா:|
 ரங்கேசுவத் விதததே முஹுரங்க ஹாராந்
 ரங்கே மஹீயஸி நடா இவ பாவுகாஸ்தே||

பாதுகே! உன் மேல் திருவடிகளை வைத்துள்ள அரங்கன், ஸஞ்சார காலங்களில் பலவித நடைகளில், (ஸிம்ம கதி - ஸர்ப்பகதி etc.) ஒரு சிறந்த நடன் போல, பவனி வருவதை ஸேவிக்கும் மக்கள், அந்த அழகில் மயங்கி, லயித்து, அவர்களும், தலை, கை - கால்களை அசைத்து, ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிகின்றனர்.

பாதாவநி! த்வயி அர்ப்பிதேந = பாதுகையே! உன்னிடம் வைக்கப்பட்ட; சரணேந - ரங்கே - நடா இவ ரங்கேசுவத் = திருவடிகளையுடைய பெருமான் - ஸ்ரீரங்கத்தில் (ஸஞ்சாரங்களின் போது) ஒரு நடன் போல வரும்போது - அந்த அரங்கனின் நடை போல; ஸதத்வ பாஜ: ஸாத்விக பாவ த்ருச்யா: = நல்ல வழிகளிலே செல்லும் பெரியோர்கள், ஸத்வகுணமான ஸ்வபாவத்தினால், காணத்தக்கவர்களான; தே பாவுகா: முஹு: மஹீயஸி அங்க ஹாராந் விதததே = அந்த ரஸிகர்கள் - அடிக்கடி - பெரிய விதமாக அங்கங்களை ஆட்டி / அசைத்துச் செய்கிறார்கள்.

990. யேந ஸ்திதா சிரஸி மே விதிநாதுநா த்வம்
 தேநைவ தேவி! நியதம் மம ஸாம்பராயே|
 லக்ஷீகரிஷ்யஸி பதாவநி! ரங்கநாதம்
 லக்ஷ்மீபதாம்புருஹ யாவக பங்கலக்ஷ்யம்||

பாதுகா தேவியே! என்னுடைய பாக்யவசத்தால், என் தலைமீது நீ இப்போது இருப்பதைப் போலவே, என் அந்திம வேளையிலும், ஸ்ரீரங்கநாதனை என் முன்னே கொண்டு வந்து காட்ட வேண்டும்...மகாலக்ஷ்மியின் திருவடி செம்பஞ்சுக் குழம்பு அவர் மார்பில் இருப்பதைக் கண்டு, நான் அடையாளம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

தேவி! பதாவநி! த்வம் யேந = பாதுகா தேவியே! நீ எப்படிப்பட்ட, (என்); விதிநா, மே சிரஸி நியதம் ஸ்திதா = பாக்யவசத்தால், என் சிரஸ்ஸிலே எப்போதும் இருக்கிறாயோ; தேநைவ, மம ஸாம்பராயே = அப்படியே, என்னுடைய அந்திம தசையில்; லக்ஷ்மீ பதாம்புருஹ யாவகபங்க = பெரியபிராட்டியின், திருவடித்தாமரைகளின் செம்பஞ்சுக் குழம்புடன்; லக்ஷ்யம் ரங்கநாதம் லக்ஷீகரிஷ்யஸி = காணத்தக்க ரங்கநாதனை (எனக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காட்டித் தரவேண்டும்.

991. ஹரிசரண ஸரோஜே பக்திபாஜாம் ஜநாநாம்
அநுகரண விசேஷை: ஆத்மநைவோபஹாஸ்யம்|
பரிணமய தயார்த்ரா பாதுகே! தாத்ருசம் மாம்
பரதபரிஷதந்தர் வர்த்திபி: ப்ரேக்ஷணீயம்||

பாதுகையே! பெருமாளின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளிலே, பக்தி செய்பவர்களில் ஒருவனாக, நான் வேஷம் போடுகிறேன்...பெரிய பக்திமானாக, என்னைக் காட்டிக் கொள்கிறேன் - நான் ஒரு ஏமாற்றுக்காரன்...உன் அபரிமிதமான தயையினால், நீ, என்னை, உன்னிடம் உண்மையாய்ப் பக்தி செலுத்தும் பரத கோஷ்டியில் சேர்த்து அருள வேண்டும்.

பாதுகே! ஹரி சரண ஸரோஜே = பாதுகே! பெருமாளின் திருவடித்தாமரையிலே; பக்தி பாஜாம் ஜநாநாம் = பக்தி செலுத்தும் மக்களைப் போல, பலவிதமாக; அநுகரண விசேஷை: ஆத்மநைவ உப ஹாஸ்யம் = நடித்து - வேஷமிட்டு, தன்னைத்தானே பரிகளிக்கக்கூடியவன் நான் (உண்மையில்); தாத்ருசம் மாம் (த்வம்) தயார்த்ரா, பரத பரிஷத் = அப்படிப்பட்ட என்னை, நீ, உன் தயையின் காரணத்தால், (உண்மையாகப் பக்தி செய்யும்) பரத கோஷ்டியில் ஒருவனாக; அந்தர் வர்த்திபி: ப்ரேக்ஷணீயம் = பாதுகா பக்தனாக, பார்க்கத்தக்கவனாக; பரிணமய = மாற்றி அருள வேண்டும்.

992. துரிதமபநயந்தீ தூரத: பாதுகே! த்வம்
தநுஜ மதந லீலாம் தேவதாமாநயந்தீ|
அநிதர சரணாநாம் அக்ரிமஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ:
அவச கரணவ்ருத்தே: அக்ரதஸ்ஸந்நிதேயா:||

பாதுகையே! பாவங்களை, அண்ட விடாமல், வெகு தூரத்தில் நிறுத்திப் போக்கடிப்பவள் நீ...பாபியான எனக்கு, உன்னை விட்டால் வேறு கதியில்லை...என் அந்திம தசையில், - இந்திரியங்கள் என் ஸ்வாதீனமற்று - அடங்கிவிடும்போது, அஸுரர்களை அழிக்கும் பரம புருஷனை, நீ அழைத்து வந்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேண்டும்.

பாதுகே! துரிதம் தூரத: = பாதுகையே! பாவங்களை தூரத்திலே; அபநயந்தீ, த்வம் அநிதர சரணாநாம் = போக்கடிக்கும் நீ - வேறு கதியற்றவர்களுள்; அக்ரிமஸ்ய அஸ்ய ஜந்தோ: = உயர்ந்தவனான, இந்த ஜந்துவின்; அவச கரண வ்ருத்தே: = இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனமில்லாமல் போகும் வேளையில்; அக்ரத: தநுஜ மதந லீலா = என் முன்பு அஸுரர்களை விளையாட்டாகக் கொல்லும்; தேவதாம் ஆநயந்தீ ஸந்நிதேயா: = பரம புருஷனை, அழைத்து வந்து ப்ரத்யக்ஷம் ஆகவேண்டும்.

993. சரம நிகமகீதே ஸப்ததந்தொள ஸமாப்தே
 நிஜஸதநஸமீபே ப்ராபயிஷ்யந் விஹாரம்|
 ஜ்வலநமிவ பவத்யோ: ஸம்யக் ஆரோபயேந் மாம்
 ப்ரதம வரணவச்ய: பாதுகே! ரங்கநாத:|

பாதுகையே! என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று நான் முதலில், ப்ரார்த்தித்த உடனேயே, ரங்கநாதன் என் வசமாகிப் போனார்...என் ஆயுள் முடியும் நேரத்தில், - உபநிஷத் கூறும் வேள்வி முடிவடைவதால் - அவர் என் ஜீவனாகிற அக்னியைத் தன் ஸ்தானத்துக்கு - எடுத்துப் போக, என்னை உங்கள் இருவர் மீதும் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும், என நான் விரும்புகிறேன்.

பாதுகே! ப்ரதம வரண வச்ய: ரங்கநாத: சரம நிகம கீதே = பாதுகையே! முதலிலேயே வரிக்கப்பட்டதால் (எனக்கு) வச்யமான, ரங்கநாதன் - உபநிடதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள; ஸப்த தந்தொள ஸமாப்தே = ஜீவனின் பூமி வாழ்க்கை முடிவடையும்போது (i.e. மரணம்); நிஜ ஸதந ஸமீபே விஹாரம் ப்ராபயிஷ்யந் = தன் ஸ்தானமான பரமபதத்திற்கு ஸமீபம், ஸஞ்சாரத்தைச் செய்து கொண்டவராக; மாம், ஜ்வலநமிவ, பவத்யோ: = என்னை - அக்னியைப் போல, உங்களிடத்தில் (பாதுகைகள்); ஸம்யக் ஆரோபயேத் = நிச்சயமாக / நன்றாக ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

994. புநருதரநிவாஸச்சேதநம் ஸஹ்யஸிந்தோ:
 புளிநம் அதிவஸேயம் புண்யம் ஆப்ரஹ்மலாபாத்|
 பரிணமதி சரீரே பாதுகே! யத்ர பும்ஸாம்
 தவமஸி நிகமகீதா சாஸ்வதம் மௌளி ரத்நம்|

பாதுகே! பாவங்களைப் போக்கக்கூடியதும், மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படக்கூடிய கர்ப்பவாஸத்திலிருந்து விடுதலையைத் தரக்கூடியதுமான, இந்த ஸ்ரீரங்கத்தில், ப்ரம்ம ப்ராப்தி கிடைக்கும் வரையில், நான் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறேன்.

பாதுகே! புண்யம் = பாதுகையே! பாவங்களைப் போக்கடிப்பதும்; புந: உதர நிவாஸ ச்சேதநம் = மறுபடி கர்ப்ப வாஸத்தைத் துண்டிப்பதுமான; ஸஹ்ய ஸிந்தோ: புளிநம் = காவிரி ஆற்றின் மணல் திட்டிலே (ஸ்ரீரங்கம்); ஆப்ரஹ்ம லாபாத் அதிவஸேயம் = ப்ரம்ம ப்ராப்தி கிடைக்கும் வரையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறேன்; யத்ர, பும்ஸாம் சரீரே = எந்த ஊரில், மனுஷ்யர்களுக்கு, சரீரம்; பரிணமதி, நிகம கீதா த்வம் சாஸ்வதம் மௌளி ரத்நம் அஸி = மாறுதல்களை அடைந்து கொண்டிருக்கும்போது, வேதங்களால் கொண்டாடப்பட்ட நீ, சாஸ்வதமான சிரோபூஷணமாக இருக்கிறாயோ.

995. பஹுவித புருஷார்த்த க்ராம ஸீமாந்தரேகாம்
 ஹரிசரணஸரோஜ ந்யாஸ தந்யாம் அநந்ய:|
 பரதஸமயஸித்தாம் பாதுகே! பாவயம்ஸ்த்வாம்
 சதமிஹ சரதஸ்தே ச்ராவயேயம் ஸம்ருத்திம்|

பாதுகே! பலவித புருஷார்த்தங்களுக்கும் மேலான புருஷார்த்தமாக உள்ள, ஹரியின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாக்யம் பெற்றவள் நீ..உன்னையே தியானம் செய்துகொண்டு - உன் புகழைக் கூறிக்கொண்டு - நான், இந்த ஸ்ரீரங்கத்தில், என் வாழ்நாள் முழுவதும் - அது நூறு வருஷங்களாக இருப்பினும் - வாஸம் செய்யவேண்டும்.

பாதுகே! பஹுவித புருஷார்த்த க்ராம ஸீமா அந்தரேகாம் = பாதுகையே! பலவித புருஷார்த்தங்களின் கூட்டத்திற்கு எல்லைக்கோடு போல உள்ளவரும்; ஹரி சரண ஸரோஜ ந்யாஸ தந்யாம் - பரத ஸமய ஸித்தாம் = ஹரியின் திருவடித்தாமரையிலே வைக்கப்பட்ட

பாக்யத்தை உடையவளும்; பரதனின் வித்தாந்தத்துக்கு ப்ராப்தமானவளுமான; த்வாம், பாவயந் அநந்ய: இஹ = உன்னை தியானம் செய்துகொண்டு - வேறு உபாயம் இல்லாதவனாக நான், இந்த கேஷத்திரத்தில்; தே ஸம்ருத்திம் = உன் குண விபூதியை; சதம் சூத: ச்ராவயேயம் = நூறு வருஷங்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

996. திலகயஸி சீரோ மே சொரிபாதாவநி! த்வம்
பஜஸி மநஸி நித்யம் பூமிகாம் பாவநாக்யாம்|
வசஸி ச விபவை: ஸ்வை: வ்யக்திமித்தம் ப்ரயாதா
ததிஹ பரிணதம் மே தாத்ருசம் பாகதேயம்||

பெருமாளின் பாதுகே! நான் எப்போதும், உன்னை, மனதிலே தியானித்துக் கொண்டிருப்பவன் - என் சிரஸ்ஸிலும் நீ அமர்பவன்...இந்தக் காவ்யம் இயற்றும் முகமாய், உன் பெருமைகளைக் கூற, இப்போது என் நாவிலும் நீ அமர்ந்தாய்...எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்யம் அன்றோ இது!..முன்று இந்திரியங்களிலே உன்னுடன் ஸம்பந்தமிருப்பது?

சொரி பாதாவநி! மே சிர: த்வம் திலகயஸி = பெருமாளின் பாதுகையே! நீ என்னுடைய தலையைத் திலகமுள்ளதாகச் செய்கிறாய்; மநஸி நித்யம் திலகயஸி = மனதிலும், எப்போதும் (உன்) நினைவே!; பாவநாக்யாம் பூமிகாம் பஜஸி = நினைவு ரூபமான மற்றும் ஒரு உருவத்தை அடைகிறாய்; வசஸி ச ஸ்வை: விபவை: இத்தம் = = என் வாக்கிலும் (இப்போது) உன்னுடைய பெருமைகளைக் கூறி (கர்ந்தம் இயற்றுவதால்) இப்படிப்பட்ட; வ்யக்திம் ப்ரயாதா = ப்ரகாசத்தை அடைந்தவனாக இருக்கிறாய்; தத், இஹ, மே தாத்ருசம் பாகதேயம் பரிணதம் = ஆகையால், இவ்விஷயத்திலே, எனக்கு அப்படிப்பட்ட அதிர்ஷ்டம் பலித்துவிட்டது.

997. அஜநிஷி சிரமாதௌ ஹந்த தேஹேந்த்ரியாதி:
ததநு தததிகஸ்ஸந் ஈஸ்வரோஹம் பபூவ|
அத பகவத ஏவாபூவம் அர்த்தாதிதாநீம்
தவ புநரஹமாஸம் பாதுகே! தந்ய ஜந்மா||

பாதுகையே! வெகு காலமாக, இந்த உடம்பும் - இந்திரியங்களுமே "நான்" என எண்ணியிருந்தேன்...கஷ்டம்!...அதன்பின், இந்த உடல் - இந்திரியங்கள் இவைகளைக் காட்டிலும் மேலான "ஆத்மா" என்ற ஒன்று உண்டு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்...அப்போதும், என்னை ஒரு சுதந்திர புருஷனாக எண்ணிக் கொண்டதுதான் வேடிக்கை...ஈஸ்வரனைப் பற்றிய ஞானம் சிறிதும் இல்லாமல் இருந்தேன்...பின்பு, ஒரு நிகழ்ச்சியால், இந்த ஆத்மாவும் பகவானின் உடைமை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்..இப்போது நான் உனக்குத் தாஸனாகிவிட்டேன். என் ஜன்மம் தன்யம் அடைந்தது.

பாதுகே! அஹம் ஆதௌ, சிரம் தேஹ - இந்த்ரியாதி: அஜநிஷி ஹந்த = பாதுகையே! நான் முதலிலே, வெகுகாலம் தேகமும் - இந்திரியங்களுமே நான் - உடம்பைக் காட்டிலும் வேறு இல்லை என்றே இருந்தேன் - கஷ்டம்!; ததநு - தததிகஸ்ஸந் = அதன் பின்னர், அதைக் காட்டிலும் (உடம்பை விட) மேலான ஆத்மா என்ற வஸ்துவைப்பற்றி அறிந்தவனாய்; ஈஸ்வர: பபூவ = நானே ஸர்வமும், என்னை நடத்துபவன் வேறு ஒருவர் இல்லை என்ற எண்ணம்

உடையவனாக ஆனேன்; அத பகவத ஏவ அபூவம் = பின்னரே (இந்த ஆத்மா - உடம்பும்) பகவானுக்கே என்ற ஞானம் ஏற்பட்டது; இதானீம் புந: அர்த்தாத் தவ ஆஸம் அஹம் - தந்ய ஜந்மா = இப்பொழுதோ எனில், ஸ்வபாவத்தாலே உன்னுடைய தாஸனாகிப் போனேன் நான் - என் ஜந்மம் தந்யமாயிற்று.

998. த்வய்யாயத்தெள பகவதி! சீலாபஸ்மநோ: ப்ராணதாநாத் ஆஸ்த்ரீபாலம் ப்ரதிதவிபவெள பாதபத்மெள முராரே:| தாமேவாஹம் சிரஸி நிஹிதாம் அத்ய பச்யாமி தைவாத் ஆத்மாதாராம் ஜநநி! பவதீம் ஆத்மலாப ப்ரஸூதிம்||

பாதுகைத் தெய்வமே! தாயே! கல்லுக்கும் - கரிக்கட்டைக்கும் (கௌதம பத்தினி / பரீக்ஷித்) உயிர் கொடுத்த உன் பெருமை, பாலர் / பெண்டிர் அனைவரிடையேயும் ப்ரஸித்தம்...பகவானின் திருவடிகளன்றோ, இதைச் சாதித்தன எனின் என்ன? ---திருவடிகள் உன் அதீனம் அன்றோ?! தெய்வ வசத்தால், நீ என் சிரஸ்ஸில் வீற்றிருப்பது என் பாக்யமே.

பகவதி! ஜநநி! சீலா - பஸ்மநோ: ப்ராணதாநாத் ஆஸ்த்ரீ பாலம் ப்ரதித விபவெள = பாதுகா தெய்வமே! தாயே! கல்லாக இருந்த அஹல்யைக்கும், சாம்பலாக இருந்த (கரிக்கட்டை) பரீக்ஷித்திற்கும், உயிர் கொடுத்த விவரம், ஸ்த்ரீ / பாலர்கள் பர்யம் பிரஸித்தமான விஷயங்கள்; முராரே: பாத பத்மெள, த்வய்யாயத்தெள = பெருமானின் திருவடித் தாமரைகள் என்றென்றும் உனக்கு அதீனமல்லவா?; ஆத்மாதாராம், ஆத்ம லாப ப்ரஸூதிம் பவதீம் = ஸர்வ லோகத்துக்கும் ஆத்மாவாக இருந்து, அவற்றைத் தரிப்பதால், ஆத்ம லாபமாகிற மோக்ஷத்துக்கு, காரண ரூபமான உன்னை; தாம் ஏவ அஹம் தைவாத், சிரஸி நிஹிதாம் அத்ய பச்யாமி = அப்படிப்பட்ட (உன்னை) பூஜிக்கத்தக்கவளாய், நான் - அதிருஷ்ட வசத்தால், என் சிரஸ்ஸிலே இருப்பவளாக இப்போது பார்க்கிறேன்.

999. கதம் காரம் லக்ஷ்மீகரகமல யோக்யம் நிஜபதம் நிதத்யாத் ரங்கேசு குலிசுகடிநேஸ்மிந் மநஸி ந:| ந சேதேவம் மத்யே விசதி தயயா தேவி! பவதீ நிஜாக்ராந்தி கூண்ண ஸ்மரஸூசிகா கண்டக ததி:||

தேவி! எங்கள் மனம் சபல எண்ணங்களால் நிரம்பி, மன்மத பாணங்களுக்கு இலக்காக உள்ளவை...நீ இவற்றையெல்லாம் தூளாக்கி, எங்கள் ஹிருதயப் பிரதேசத்தைப் பெருமாள் திருவடித் தாமரைகளை, வைக்கத் தகுதி உடைய பிரதேசமாக மாற்றுகிறாய்...இல்லையெனில், பிராட்டியின் கமலம் போன்ற கைகளால் பிடிக்கப்படும் திருவடிகளை - வஜ்ராயுதம் போல கெட்டியான எங்கள் ஹிருதயத்தில் எப்படி வைப்பார்?

தேவி! பவதீ தயயா, நிஜ ஆக்ராந்தி, ஸ்மர - சூ - சிகா கண்டக- ததி:, கூண்ண = தேவி! நீ தயையுடன் கூடினவளாய், உன் ஸஞ்சாரத்தினால் ஏற்படும் அநுபவத்தால், மன்மதனின் - பாணங்களின் - கூரான முட்களின் வரிசைகளை பொடியாக்கி; ஏவம் மத்யே, ந விசதி சேத் = இப்படியாக, என் மனதிற்கும், பகவானுக்கும் நடுவில் பிரவேசிக்காமல் போனாயானால்; ந: குலிசு கடிநே, அஸ்மிந் மநஸி - லக்ஷ்மீகர கமல யோக்யம், ரங்கேசு. நிஜபதம் கதம் காரம் நிதத்யாத் = எங்களுடைய வஜ்ராயுதம் போல் கெட்டியாக உள்ள, இந்த மனதிலே, பெரிய பிராட்டியின் தாமரை மலர் போன்ற திருக்கரங்களால் மட்டும் பிடிக்கத் தக்கதான, அரங்கனின் திருவடிகளை எப்படித்தான் வைப்பார்?

1000. க்ரீடாலெளல்யம் கிமபி ஸமயே பாதுகே! வர்ஜயந்தீ
நிர்வேசம் ஸ்வம் திசுவி பவதீ நாதயோ: ஸ்ரீதரண்யோ:|
மாமப் யேவம் ஜநய மதுஜித்பாதயோ: அந்தரங்கம்
ரங்கம் யாலெள ஜநயஸி குணை: பாரதீ ந்ருத்தரங்கம்||

பாதுகையே! ஸஞ்சாரத்தால், உனக்குப் பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யக்கூடிய பாக்யம் கிட்டுகிறது...எனவே, நீ ஸஞ்சாரத்தில் எப்போதும் நாட்டம் உள்ளவன்...ஆனால், பெருமாளின் ஸஞ்சாரங்களால், பிராட்டிமாருக்கு, பெருமாளின் அந்தரங்க பரிசய அநுபவம் தடைப்பட்டுப் போகிறது...எனவே, ஒளதார்ய குணம் மிக்க நீ, உன் ஸஞ்சார ஆசையை, பிராட்டிமாருக்காகக் குறைத்துக் கொள்ளத் தயங்கியதில்லை...நான் உன்னை வேண்டுவது - அதே போல, என்னையும் பெருமானுக்கு அந்தரங்கனாக - ஏகாந்த சிச்ருஷைகளுக்கு, யோக்யமானவனாக, நீ, ஆக்க வேண்டும்...

பாதுகே! ஸமயே கிமபி = பாதுகே! சில ஸமயங்களில்; நாதயோ: க்ரீடா லெளல்யம் வர்ஜயந்தீ, பவதீ = பெருமாளின் விளையாட்டான ஸஞ்சாரங்களை விட்டுக்கொடுத்து நீ; ஸ்ரீ-தரண்யோ: ஸ்வம் = பெரிய பிராட்டி / பூமிப்பிராட்டிக்காக, உனது; நிர்வேசம் திசுவி = அநுபவத்தைக் கொடுப்பதைக் காட்டுகிறாய்; also; குணை:, ரங்கம் பாரதீ = உன் குணங்களால், ரங்கஸ்தலத்தை, ஸரஸ்வதிக்கு; ந்ருத்த ரங்கம் ஜநயஸி = நடனத்துக்கான மேடையாகக் கொடுக்கிறாய்; யாலெள, ஏவம் மாமபி = இப்படிக் கருணை வடிவான நீ, எனக்காகவும்; மதுஜித்பாதயோ: அந்தரங்கம் ஜநய = பெருமாளின் திருவடிகளுக்கு, அந்தரங்கமான சிச்ருஷைகளைச் செய்ய அனுமதிப்பாயாக.

1001. இதி ரங்கதூர்ணபாதுகே த்வம்
ஸ்துதிலக்ஷயேண ஸஹஸ்ரேசா விம்ருஷ்டா|
ஸபலம் மம ஜநம் தாவதேதத்
யதிஹாஸஸ்யம் அத: பரம் கிமேதத்||

ரங்கநாத பாதுகே! இந்த ஸ்தோத்திரம் இயற்றும் வியாஜத்தால், உன்னை 1000 முறை நான் நினைத்துக் கொண்டேன்..அதிலேயே என் ஜன்மா ஸபலம் ஆயிற்று...இதற்கு மேலும் அடைய, எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?

ரங்க தூர்ண பாதுகே! இதி த்வம் ஸ்துதி லக்ஷயேண ஸஹஸ்ரேசா விம்ருஷ்டா = அரங்கனின் பாதுகையே! இப்படியாக நீ, ஸ்தோத்திரம் எனும் வ்யாஜத்தால் ஒரு 1000 தடவை.. கீர்த்தனம் பண்ணப்பட்டாய்; மம ஏதத் ஜநம் ஸபலம் தாவத் = என்னுடைய இந்தப் பிறவி, ஸபலம் (பிரயோஜனம் உள்ளதாக) ஆயிற்று; ஏதத் இஹ ஆஸஸ்யம் = இந்த பாக்யம், இந்த ஜன்மத்திலே பிரார்த்திக்கத்தக்கது (கடைத்தேறி விட்ட படியால்); அத: பரம் கிம்? = அதைவிட மேலானது என்னதான் உண்டு?

1002. மாத:! ஸ்வரூபமிவ ரங்கபதேர் நிவிஷ்டம்
வாசாமஸீமநி பதாவநி! வைபவம் தே|
மோஹாதபிஷ்டுவதோ மம மந்த புத்தே:
பாலஸ்ய ஸாஹஸமிதம் தயயா ஸஹேதா:||

தாயே! பாதுகே! அரங்கனின் ஸ்வரூபம் போலவே, உன் வைபவமும் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஒன்று...அப்படியிருந்தும், குழந்தைத்தனமாய், அறிவில்லாமல், நான் 'உன் ப்ரபாவங்களை ஒரு 1000 சுலோகங்களால் வர்ணிப்பேன்' எனத் துணிந்து செயல்பட்டேன்...உன் தயையினால், இந்த மந்த புத்திக்காரனின் செய்கையைப் பொறுத்து அருள வேண்டும்.

மாத: பதாவநி! ரங்கபதே: = தாயே! பாதுகையே! ரங்கநாதனின்; ஸ்வரூபமிவ, வாசாம் அஸீமநி நிவிஷ்டம் = ஸ்வரூபம் போன்றே, வார்த்தைகளில் அடக்கமுடியாத; தே வைபவம் = உன் பெருமையை; மோஹாத் அபிஷ்டுவத: மந்த புத்தே: பாலஸ்ய மம = அறிவில்லாதவனாக - ஒரு அளவை இட்டுச் சொன்ன, மந்த புத்தி கொண்ட, சிறுபிள்ளைத்தனமான என்; இதம் ஸாஹஸம், தயயா ஸஹேதா: = உன் தயையினால், நீ பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1003. யே நாம பக்திநியதா: கவயோ மதந்யே
மாத:! ஸ்துவந்தி மதுஸூதந பாதுகே! த்வாம்|
லபஸ்யே குணாம்ச விநிவேசீதமாநஸாநாம்
தேஷாமஹம் ஸபஹுமாநவிலோகிதாநி||

மதுஸூதநனின் பாதுகையே! உன்னிடம் பக்தி செலுத்தக்கூடிய வேறு பல கவிகளும், உன் பெருமை பற்றி ஸ்துதி இயற்றுவர்...அவர்கள், என்னுடைய இந்தக் காவியத்தைக் கட்டாயம், அதன் குணங்களை ஏற்று, புகழ்ச்சியான வார்த்தைகளையே கூறுவர்.

மாத: மதுஸூதந பாதுகே! = அம்மா! பெருமானின் பாதுகே!; மதந்யே, யே நாம கவய: = என்னைக்காட்டிலும் வேறான, எந்தக்கவிகள்; பக்தி நியதா: த்வாம் ஸ்துவந்தி = (உன்னிடம்) பக்தி மேலிட்டு, உன்னை ஸ்துதிப்பார்களோ, (அவர்கள்); குணாம்ச விநிவேசீத மாநஸாநாம், தேஷாம் ஸபஹுமாந விலோகிதாநி அஹம் லபஸ்யே = குணபாகத்தில் வைத்த மனத்தராய், அவர்களுடைய அங்கீகரிப்பையும், கடாசுஷங்களையும், நான் அடையப்போகிறேன்.

1004. ஸங்கர்ஷயந்தி ஹ்ருதயாநி அஸதாம் குணாம்சே
ஸந்தஸ்து ஸந்தமபி ந ப்ரதயந்தி தோஷம்|
தத் ரங்கநாதசரணாவநி! தே ஸ்துதீநாம்
ஏகா பரம் ஸதஸதோ: இஹ ஸாக்ஷிணீ த்வம்||

ரங்கநாதனின் பாதுகே! அதே ஸமயம், தீய குணம் கொண்டவர்கள், இந்த ஸ்துதியில் உள்ள குணங்களையும் தூஷிப்பர்; பொறாமைப் படுவர். நல்லவர்களோ, தோஷங்களைப் பற்றிப் பேசவே மாட்டார்கள் - அவரவர் இயல்பு அது...இந்த ஸ்துதியில் குணமோ / தோஷமோ - நீயே ஸாக்ஷி!

ரங்கராஜ சரணாவநி! அஸதாம் ஹ்ருதயாநி குணாம்சே ஸங்கர்ஷயந்தி = ரங்கராஜனின் பாதுகே! அஸத்துக்களின் மனம், குணங்களையும் (பொறாமையால்) தூஷிக்கின்றனர்; ஸந்தஸ்து, ஸந்தமபி, தோஷம் ந ப்ரதயந்தி = நல்ல பெரியோர்கள் - தோஷம் இருந்தாலும் அதைப் பெரிது படுத்துவது இல்லை; தத், தே ஸ்துதிநாம், இஹ ஸதஸதோ: த்வம் ஏகா பரம் ஸாக்ஷிணீ = ஆகையால் உன்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ள, குண / தோஷங்களுக்கு, நீ ஒருத்தி மட்டும்தான் ஸாக்ஷி.

1005. இத்தம் த்வமேவ நிஜகேளிவசாத் அகாரவீ:
இக்ஷ்வாகு நாதபத பங்கஜயோ ரநந்யா|
ஸ்வீயம் பதாவநி! மயா ஸுமஹச்சரிதரம்
ஸீதேவ தேவி! ஸஹஜேந கவீச்வரேண||

பாதுகா தேவி! இக்ஷ்வாகு குல மன்னரான ராகவனின் திருவடிகளைத் தவிர, வேறு எதையும் அறியாத ஸீதை, கவிச்சீரேஷ்டரான வால்மீகி மஹரிஷியைக் கொண்டு, யூமத் ராமாயணம் இயற்றியது போல, நீயும் என்னைக் கொண்டு, உன் திவ்ய சரிதத்தை - ப்ரயாசை இன்றி, விளையாட்டாகவே செய்து முடித்தாய்.

தேவி! பதாவநி! இக்ஷ்வாகு நாத பத பங்கஜயோ: அநந்யா = தேவி! பாதுகே! இக்ஷ்வாகு குல நாதனான ராகவனின் திருவடித்தாமரைகளைத் தவிர வேறு எதையும் அறியாத; ஸீதா ஸஹஜேந கவீச்வரேண இவ = ஸீதை, தன் உடன் பிறப்பான கவிச்சிரேஷ்டர் வால்மீகியினால் போல; ஸ்வீயம் ஸுமஹத் சரித்ரம் = தன்னுடையதான, மிகப் பெரிய சரித்திரத்தை; த்வமேவ, இத்தம், நிஜ கேளி வசாத் அகார்ஷீ: = நீயும் கூட, இம்மாதிரியாக, எந்த ப்ரியாஸையுமின்றி, நீ செய்வித்துக் கொண்டாய்.

1006. ப்ருதுக வதந சங்கஸ்பர்ச நீத்யா கதாசித்
 சிரஸி விநிஹிதாயா: ஸ்வேத பூம்நா தவைவ
 ஸ்துதிரிய முபஜாதா மந்முகேநேத்யதீயு:
 பரிசரணபராஸ்தே பாதுகேஸ்பாஸ்த தோஷா:||

தேவி! பாலகன் துருவனின் கன்னத்திலே, பெருமாள் பாஞ்சஜன்யத்தால் வருடவும், அவன் ஞானம் அடைந்து, ஹரியைப் பற்றி ஸ்தோத்திரம் புனைய முடிந்தது...அதே போல, ரங்கநாதனின் கடாசூடி, உன்னை எனது சிரஸ்ஸிலே அர்ச்சகர்கள் வைக்கவும், உன் சுய மகிமையால், என்னை ஒரு கருவியாக்கி, இந்த ஸ்துதி உண்டாயிற்று.

பாதுகே! ப்ருதுக வதந சங்கஸ்பர்ச நீத்யா = பாதுகையே! பாலகன் துருவனின் முகத்திலே (கன்னம் - cheek), பகவானின் பாஞ்சஜன்யம் வருடவும், அவன் ஞானம் அடைந்ததைப் போன்றே; கதாசித், சிரஸி விநிஹிதாயா: தவ ஸ்வேத பூம்நா ஏவ மந்முகேந, இத்தம் ஸ்துதி: = ஒரு ஸமயம் (இந்த க்ரந்தம் இயற்ற நீ அனுமதி கொடுத்தபோது), என் தலையிலே வைக்கப்பட்ட - உன்னுடைய ஸ்வபாவமான மகிமையினால் மட்டுமே, என்னை ஒரு கருவியாக்கி, இந்த "பாதுகா ஸஹஸ்ரம்"; உபஜாதா, இதி அபாஸ்த தோஷா: பரிசரண பரா: அதீயு: = உண்டாயிற்று (இயற்றப்பட்டது) என்பதை, ராகத்வேஷுமற்ற, உன் கைங்கர்யங்களிலே ஈடுபடும் பெரியோர் எண்ணக்கடவர்.

1007. யதி ஸ்பீதா பக்தி: ப்ரணயமுக வாணீ பரிபணம்
 பதத்ராண ஸ்தோத்ரம் ஹ்ருதி பிப்ருத ரங்கக்ஷிதிப்ருத:
 நிருந்மாதோ யத்வா நிரவதி ஸுதா நிரஜ்ஜரமுசோ
 வசோபங்கீரேதா ந கதமநுருந்தே ஸஹ்ருதய:||

மக்களே! உங்களுக்கு உண்மையிலேயே பக்தி இருக்குமானால், இந்த ரங்கநாத பாதுகா ஸ்தோத்திரத்தை, ஹ்ருதயத்திலே தரியுங்கள். (மனனம் செய்யுங்கள்)...நல்ல மனம் கொண்டவர்களும் - கிறுக்கு புத்தியற்றவரும், அமிர்த வெள்ளம் பெருக்கும் இக்காவ்யத்தை, அதன் சொல் தொடர்களை - போற்றாமல் / ரஸிக்காமல் இருக்க முடியாது.

ஸ்பீத பக்தி: யதி = (மக்களே!) பூர்ணமான பக்தி உங்களுக்கு இருக்குமானால்; ப்ரணய முக வாணீ பரிபணம் = நம்பிக்கைக்கு வாயில் போன்ற, வேத வாக்கியத்துக்கு மூலதனம் போன்ற; ரங்கக்ஷிதிப்ருத: பதத்ராண ஸ்தோத்ரம் ஹ்ருதி பிப்ருத = ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக்காக்கும் இந்தப் பாதுகா ஸஹஸ்ர ஸ்தோத்திரத்தை, உங்கள் இதயத்திலே தரிப்பீர். (மனனம் செய்யுங்கள்); யத்வா, நிருந்மாத: ஸுஹ்ருதய: நிரவதி ஸுதா நிரஜ்ஜர முச: = இல்லாவிட்டாலும், ஸாமாந்யமான புத்தியை உடையவர்களும், நல் மனம் கொண்டோரும், முடிவில்லாத அம்ருத வெள்ளத்தைப் பொழியும்; ஏதா: வசோபங்கீ: கதமந அநுருந்தே = இந்த சொல் தொடர்களை, எப்படித்தான் அநுபவிக்காமலிருக்க முடியும்?

1008. ஜயதி யதிராஜ ஸூக்தி: ஜயதி முகுந்தஸ்ய பாதுகாயுகளீ|
ததுபயதநாஸ் த்ரிவேதீம் அவந்த்யயந்தோ ஜயந்தி புவி ஸந்த:||

யதிச்ரேஷ்டரான இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் ஜயம் அடைகின்றன. முகுந்தனின் இரண்டு பாதுகைகளும் ஜயம் அடைகின்றன. மேலே சொன்ன இரண்டையும் (இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் & பாதுகை) தங்களுக்குத் தனமாக உடையவர்களும், மூன்று வேதங்களையும் (ரிக்-யஜுர்-ஸாம) வீணாக்காமலிருக்கும் பெரியோர்களும், இவ்வுலகில் ஜயம் அடைகின்றனர்.

யதி ராஜ ஸூக்தி: ஜயதி = இராமானுஜரின் க்ரந்தங்கள் ஜயம் அடைகின்றன; முகுந்தஸ்ய பாதுகா யுகளீ ஜயதி = முகுந்தனின் இரண்டு பாதுகைகளும் ஜயம் அடைகின்றன; தத் உபய தநா: த்ரிவேதீம் அவந்த்ய யந்த: ஸந்த: புவி ஜயந்தி = அந்த இரண்டையும், தமக்குச் செல்வம் போல போற்றுவோரும், மூன்று வேதங்களையும் வீணாக்காமல் இருக்கும் பெரியோர்களும், இப்புவிடில் ஜயம் அடைகின்றனர்.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே பலபத்ததி - த்வாத்ரிம்சீ.

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு, ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணசாலினே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்த குரவே நம: